Gods Boek

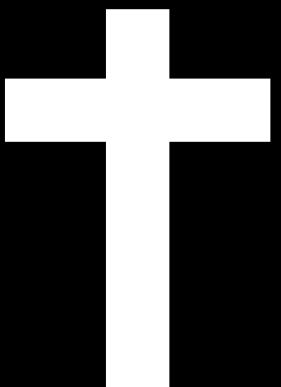

Bible Translation in Dutch (Belgium)

Gods Boek
Bible Translation in Dutch (Belgium)

copyright © Operation Mobilization International

Language: Nederlands

Dialect: Belgian

Contributor: Operation Mobilization International

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.
You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.
- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.
- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.
Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-17

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 17 May 2025 from source files dated 17 May 2025
8366810d-f218-521d-9191-2a4af3f34131

Contents

Matteüs 1
Markus 64
Lukas 104
Johannes 172
Handelingen 224
Romeinen 290
1 Korintiërs 318
2 Korintiërs 346
Galaten 364
Efeziërs 373
Filippenzen 382
Kolossenzen 389
1 Tessalonicenzen 395
2 Tessalonicenzen 401
1 Timoteüs 405
2 Timoteüs 413
Titus 419
Filemon 423
Hebreeën 425
Jakobus 446
1 Petrus 453
2 Petrus 461
1 Johannes 466
2 Johannes 474
3 Johannes 475
Judas 477
Openbaring 479

Het evangelie door Matteüs

1 Overzicht van de afstamming van Jezus Christus, de Zoon
van David, de Zoon van Abraham.
2 Abraham was de vader van Isaak, Isaak van Jakob, en
Jakob van Juda en zijn broers.
3 Juda was de vader van Peres en Zerach; hun moeder was
Tamar.
Peres was de vader van Chesron, en Chesron van Aram.
4 Aram was de vader van Amminadab, Amminadab van
Nachson, en Nachson van Salmon.
5 Salmon was de vader van Boaz; diens moeder was
Rachab.
Boaz was de vader van Obed; diens moeder was Ruth.
Obed was de vader van Isaï.
6 Isaï was de vader van koning David.
David was de vader van Salomo; diens moeder was de
weduwe van Uria.
7 Salomo was de vader van Rechabeam, Rechabeam van
Abia, Abia van Asaf.
8 Asaf was de vader van Josafat, Josafat van Joram, Joram
van Uzzia,
9 Uzzia van Jotam, Jotam van Achaz, Achaz van Hizkia,
10 Hizkia van Manasse, Manasse van Amos, Amos van
Josia,
11 en Josia was de vader van Jechonja en zijn broers, in de
tijd van de ballingschap in Babylon.
12 Na de ballingschap in Babylon werd Jechonja vader van
Sealtiël, Sealtiël van Zerubbabel,
13 Zerubbabel van Abiud, Abiud van Eljakim, Eljakim van
Azor,
14 Azor van Sadok, Sadok van Achim, Achim van Eliud,
15 Eliud van Eleazar, Eleazar van Mattan, Mattan van
Jakob,
16 en Jakob was de vader van Jozef, de man van Maria. Zij
was de moeder van Jezus, die ook Christus wordt genoemd.
17 Er zijn dus veertien generaties van Abraham tot David,
veertien generaties van David tot de ballingschap in Baby-
lon, en ook veertien generaties van de ballingschap in
Babylon tot de Messias.
18 De geboorte van Jezus Christus verliep als volgt: Toen
zijn moeder Maria verloofd was met Jozef, nog voordat ze
bij elkaar woonden, bleek dat ze zwanger was door toedoen
van de Heilige Geest.

19 Omdat Jozef, haar man, integer was en haar niet te
schande wilde maken, wilde hij in stilte van haar scheiden.
20 Terwijl hij dit overwoog, verscheen een engel van de
Heer aan hem in een droom. De engel zei: “Jozef, zoon van
David, wees niet bang om met Maria te trouwen, want het
kind dat zij verwacht komt van de Heilige Geest.
21 Ze zal een zoon krijgen en je moet Hem de naam Jezus
geven, want Hij zal zijn volk redden van hun zonden.”
22 Dit hele gebeuren vormde de vervulling van de belofte
die de Heer bij monde van de profeet had gegeven:
23 “De maagd zal zwanger worden en een zoon baren, en
men zal hem de naam Immanuël geven.” Die naam betekent
“God is bij ons”.
24 Toen Jozef wakker werd, deed hij wat de engel van de
Heer hem had opgedragen: hij trouwde met Maria,
25 maar hij sliep niet met haar totdat ze haar zoon had
gebaard, en hij gaf Hem de naam Jezus.

2

1 Nadat Jezus in Betlehem in Judea was geboren, in de
tijd van koning Herodes, kwamen er sterrenkundigen uit het
oosten naar Jeruzalem.
2 Ze vroegen: “Waar is de koning van de Joden die onlangs
is geboren? Wij hebben zijn ster zien opkomen en zijn
gekomen om Hem te vereren.”
3 Toen koning Herodes dat hoorde, schrok hij hevig, en
heel Jeruzalem met hem.
4 Herodes riep alle hoofdpriesters en Schriftgeleerden van
het Joodse volk bijeen en vroeg hun waar de Messias zou
worden geboren.
5 Zij zeiden tegen hem: “In Betlehem in Judea, want in de
profetische geschriften staat:
6 ‘En jij, Betlehem in het land van Juda,
jij bent zeker niet de geringste van de heersers van Juda,
want uit jou zal een heerser voortkomen
die mijn volk, Israël, zal leiden.’ ”
7 Toen ontbood Herodes de sterrenkundigen in het geheim
en hij kwam van hen te weten op welk tijdstip de ster was
verschenen.
8 Hij stuurde hen naar Betlehem en zei: “Ga nauwkeurig
navraag doen naar het Kind en kom mij verslag uitbrengen
wanneer jullie Hem hebben gevonden, opdat ook ik Hem
kan gaan vereren.”
9 Nadat ze de koning hadden aangehoord, vertrokken de
sterrenkundigen. Opeens ging de ster die ze eerder hadden

zien opkomen voor hen uit, totdat ze boven de plaats was gekomen waar het Kind was; daar hield ze stil.

10 Ze waren onbeschrijflijk blij om de ster te zien.

11 Toen ze het huis binnengingen en het Kind met zijn moeder Maria zagen, vielen ze op hun knieën om Hem te vereren. Ze openden hun schatkisten en gaven Hem hun geschenken: goud, wierook en mirre.

12 En nadat ze in een droom waren gewaarschuwd om niet opnieuw naar Herodes te gaan, keerden ze naar hun land terug via een andere route.

13 Na hun vertrek verscheen een engel van de Heer in een droom aan Jozef. Hij zei: “Sta op en vlucht met het Kind en zijn moeder naar Egypte. Blijf daar totdat ik zeg dat je mag terugkomen, want Herodes zal binnenkort naar het Kind zoeken met de bedoeling het Kind om te brengen.”

14 Jozef stond op en week diezelfde nacht met het Kind en zijn moeder uit naar Egypte.

15 Daar bleven ze totdat Herodes stierf en zo ging de volgende profetie van de Heer in vervulling: “Uit Egypte heb Ik mijn Zoon geroepen.”

16 Toen Herodes merkte dat hij door de sterrenkundigen was misleid, werd hij ziedend van woede. Op basis van het tijdstip dat hij van de sterrenkundigen te weten was gekomen, liet hij alle kinderen van twee jaar en jonger in Betlehem en in de hele omgeving ervan ombrengen.

17 En zo ging de volgende profetie van Jeremia in vervulling:

18 “In Rama wordt een stem gehoord:
geween en luid gekerm.
Rachel weent om haar kinderen;
ze wil niet worden getroost,
want zij zijn er niet meer.”

19 Nadat Herodes was gestorven, verscheen in Egypte een engel van de Heer in een droom aan Jozef.

20 Hij zei: “Sta op en neem het Kind en zijn moeder mee terug naar het land Israël, want zij die het Kind wilden ombrengen zijn gestorven.”

21 Dus stond Jozef op en hij nam het Kind en zijn moeder mee terug naar het land Israël.

22 Maar toen hij hoorde dat Archelaüs als opvolger van zijn vader Herodes over Judea regeerde, was Jozef bang om daarheen te gaan. Hij werd in een droom gewaarschuwd en week uit naar het gebied Galilea.

23 Daar aangekomen ging hij in een stad wonen die Nazaret heet. En zo gingen de volgende woorden van de

profeten in vervulling: “Hij zal een Man van Nazaret worden genoemd.”

3

1 In die periode verscheen Johannes de Doper in de
wildernis van Judea. Hij verkondigde:
2 “Kom tot inkeer, want Gods rijk is in aantocht.”
3 Johannes was degene over wie de profeet Jesaja had
voorspeld: “Er roept een stem in de wildernis: Maak de weg
van de Heer gereed, maak paden voor Hem vrij!”
4 Johannes droeg kledij van kameelhaar en hij had een
leren riem om zijn middel. Zijn eten bestond uit sprinkha-
nen en wilde honing.
5 De mensen kwamen uit Jeruzalem en heel Judea en het
hele gebied rond de Jordaan naar hem toe
6 en werden door hem in de rivier de Jordaan gedoopt,
waarbij ze hun zonden bekenden.
7 Toen hij zag dat veel van de farizeeën en de sadduceeën
naar hem toe kwamen om zich te laten dopen, zei hij tegen
hen: “Addergebroed, wie heeft jullie gewaarschuwd om te
vluchten voor de naderende straf?
8 Zorg dat de gevolgen van jullie inkeer zichtbaar zijn
9 en denk niet dat jullie tegen jezelf kunnen zeggen: wij
hebben Abraham als voorvader. Want ik zeg jullie: God is in
staat om uit deze stenen nakomelingen voor Abraham voort
te brengen.
10 De bijl ligt reeds klaar onderaan de bomen en elke boom
die geen goede vruchten voortbrengt, wordt omgehakt en in
het vuur gegooid.
11 Want ik doop jullie met water als teken van inkeer, maar
na mij komt Iemand die machtiger is dan ik, en ik ben het
niet waard om Hem zijn schoenen uit te trekken. Hij zal
jullie dopen met de Heilige Geest en vuur.
12 Hij heeft de vork om het kaf van het koren te scheiden
al in zijn hand. Daarmee zal Hij zijn dorsvloer leegmaken;
zijn graan zal Hij in de schuur onderbrengen en het kaf zal
Hij verbranden in onblusbaar vuur.”
13 Toen kwam Jezus vanuit Galilea naar de Jordaan om
door Johannes te worden gedoopt.
14 Johannes probeerde Hem tegen te houden door te
zeggen: “Ik zou door U moeten worden gedoopt en toch komt
U bij mij?”
15 Maar Jezus antwoordde: “Laten we het nu maar doen,
want alleen zo kunnen we alles doen wat God van ons
verlangt.” Toen gaf Johannes toe.

16 Zodra Jezus was gedoopt en uit het water omhoogkwam,
ging de hemel open en zag Hij Gods Geest neerdalen en op
Hem plaatsnemen zoals een duif.
17 Toen klonk er een stem uit de hemel: “Dit is mijn
dierbare Zoon, Ik verheug Mij over Hem.”

4

1 Jezus werd door de Geest naar de wildernis geleid om
door de duivel op de proef te worden gesteld.
2 Jezus vastte veertig dagen en veertig nachten en kreeg
uiteindelijk grote honger.
3 Toen kwam de duivel Hem op de proef stellen. Hij zei:
“Als U de Zoon van God bent, zeg dan tegen deze stenen dat
ze broden moeten worden.”
4 Maar Jezus antwoordde: “In de Schriften staat: ‘De mens
leeft niet alleen van brood, maar van ieder woord dat uit
Gods mond komt.’ ”
5 Vervolgens leidde de duivel Hem naar de heilige stad,
naar de hoogste plaats op het tempelterrein.
6 Hij zei tegen Hem: “Als U de Zoon van God bent, spring
dan naar beneden, want in de Schriften staat:
‘Hij zal zijn engelen bevelen jou te beschermen;
dan zullen zij je op hun handen dragen,
zodat je je voet niet aan een steen stoot.’ ”
7 Jezus antwoordde: “Er staat ook: ‘Stel de Heer, je God,
niet op de proef.’ ”
8 Vervolgens leidde de duivel Hem naar een zeer hoge berg
en toonde hij Hem alle koninkrijken van de wereld en hun
pracht.
9 Hij zei tegen Hem: “Ik zal U dit alles geven als U voor mij
neerknielt en mij aanbidt.”
10 Maar Jezus zei tegen hem: “Ga weg, Satan, want in
de Schriften staat: ‘Aanbid de Heer, je God, en dien alleen
Hem.’ ”
11 Toen liet de duivel Hem met rust en kwamen engelen
Hem dienen.
12 Zodra Jezus hoorde dat Johannes was gevan-
gengenomen, trok Hij zich terug naar Galilea.
13 Daar verhuisde Hij van Nazaret naar Kafarnaüm; dat
ligt aan het meer in het gebied van Zebulon en Naftali.
14 Zo gingen de volgende woorden van de profeet Jesaja in
vervulling:
15 “Land van Zebulon en land van Naftali,
aan de weg naar zee voorbij de Jordaan,
Galilea van de andere volken:
16 Het volk dat in het duister woonde,
heeft een groot licht gezien,

en voor hen die woonden waar de schaduw van de dood heerste,
is een licht gaan schijnen."
17 Vanaf toen begon Jezus te verkondigen: "Kom tot inkeer,
want Gods rijk is in aantocht."
18 Toen Jezus langs het Meer van Galilea wandelde, zag
Hij twee broers: Simon, die Petrus wordt genoemd, en zijn
broer Andreas. Ze waren bezig een net in het meer uit te
werpen, want ze waren vissers.
19 Hij zei tegen hen: "Kom, volg Mij en Ik zal mensenvissers
van jullie maken."
20 Meteen lieten ze de netten achter en volgden ze Hem.
21 Iets verderop zag Hij nog twee broers: Jakobus, de zoon
van Zebedeüs, en zijn broer Johannes. Ze waren met hun
vader Zebedeüs in de boot de netten aan het klaarmaken.
Toen Jezus hen riep,
22 lieten ze meteen de boot en hun vader achter en volgden
Hem.
23 Jezus trok door heel Galilea, waar Hij in de synagogen
onderwees, het evangelie van Gods koninkrijk verkondigde
en iedere ziekte en aandoening van de mensen genas.
24 Het nieuws over Hem verspreidde zich door heel Syrië
en men bracht alle mensen bij Hem die aan allerlei aan-
doeningen, ziekten en pijnlijke kwalen leden, die bezeten
waren, epilepsie hadden of verlamd waren, en Hij genas
hen.
25 Een grote mensenmassa volgde Hem uit Galilea,
Dekapolis, Jeruzalem, Judea en het gebied aan de overkant
van de Jordaan.

5

1 Toen Jezus de mensenmassa zag, ging Hij de berg op. Hij
ging zitten, zijn leerlingen kwamen bij Hem,
2 en Hij begon hun te onderwijzen. Hij zei:
3 "Zij die geestelijk arm zijn, zijn gezegend,
want Gods rijk behoort hen toe.
4 Zij die rouwen, zijn gezegend,
want ze zullen worden getroost.
5 Zij die zachtmoedig zijn, zijn gezegend,
want de aarde zal van hen zijn.
6 Zij die honger en dorst hebben naar gerechtigheid, zijn
gezegend,
want ze zullen verzadigd worden.
7 Zij die mededogen betonen, zijn gezegend,
want ze zullen mededogen ontvangen.
8 Zij die een zuiver hart hebben, zijn gezegend,

want ze zullen God zien.
9 Zij die zich voor de vrede inzetten, zijn gezegend,
want ze zullen kinderen van God worden genoemd.
10 Zij die worden vervolgd omdat ze doen wat God van hen
verlangt, zijn gezegend,
want Gods rijk behoort hen toe.
11 Je bent gezegend als de mensen je bespotten en vervolgen en valselijk van allerlei kwaad beschuldigen omwille van Mij.
12 Wees blij en verheugd, want jullie beloning in de hemel zal groot zijn. Voorheen werden de profeten namelijk op dezelfde wijze vervolgd.
13 Jullie zijn het zout van de aarde, maar als het zout zijn smaak verliest, hoe kan het dan worden gezouten? Het deugt nergens meer voor, behalve om te worden weggegooid en door de mensen te worden vertrappeld.
14 Jullie zijn het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen blijven.
15 En wanneer een olielamp wordt aangestoken, wordt ze niet onder een bak gezet maar op een standaard, waar ze schijnt voor iedereen in huis.
16 Laat op dezelfde manier jullie licht schijnen voor de mensen, opdat ze je goede daden zien en er je hemelse Vader voor verheerlijken.
17 Denk niet dat Ik ben gekomen om de Wet of de Profeten af te schaffen. Ik ben niet gekomen om af te schaffen, maar om te vervullen.
18 Want Ik verzeker jullie, zolang de hemel en de aarde bestaan, zal geen letter of streepje in de Wet vervallen voordat alles wat erin staat is gebeurd.
19 Dus wie een van de geringste geboden naast zich neerlegt en anderen leert dat ook te doen, zal in Gods rijk de geringste zijn. Maar wie ze naleeft en aan anderen leert, zal in Gods rijk belangrijk zijn.
20 Maar Ik zeg jullie: tenzij jullie een deugdzamer leven leiden dan de Schriftgeleerden en farizeeën, komen jullie Gods rijk in geen geval binnen.
21 Jullie hebben gehoord dat vroeger tegen de mensen is gezegd: ‘Pleeg geen moord’, en: ‘Wie moord pleegt, verdient het Oordeel’.
22 Maar Ik zeg jullie: ieder die kwaad op zijn broeder of zuster blijft, verdient het Oordeel, wie ‘nietsnut’ tegen zijn broeder of zuster zegt, verdient het hoogste gerechtshof, en wie ‘dwaas’ tegen hem of haar zegt, verdient het vuur van de hel.

23 Dus als je je offer naar het altaar brengt en je daar
herinnert dat je broeder of zuster iets tegen je heeft,
24 laat je offer dan bij het altaar liggen, ga je eerst met je
broeder of zuster verzoenen, en kom dan terug om je offer
te brengen.
25 Leg het tijdig bij met je tegenstander, wanneer je nog
met hem onderweg naar het gerecht bent; anders kan je
tegenstander jou aan de rechter uitleveren, en de rechter
kan je uitleveren aan de bewaker, zodat je in de gevangenis
wordt gegooid.
26 Ik verzeker je, je zal daar in geen geval uitkomen
voordat je de laatste cent hebt betaald.

27 Jullie hebben gehoord dat er is gezegd: 'Pleeg geen
echtbreuk.'
28 Maar Ik zeg jullie dat ieder die een vrouw begerig
bekijkt, in zijn hart al echtbreuk met haar heeft gepleegd.
29 Als je rechteroog jou tot zonde aanzet, verwijder het dan
en gooi het weg, want je kan beter een van je lichaamsdelen
verliezen dan dat je hele lichaam in de hel wordt gegooid.
30 En als je rechterhand jou tot zonde aanzet, hak haar
dan maar af en gooi haar weg, want je kan beter een van
je lichaamsdelen verliezen dan dat je hele lichaam naar de
hel gaat.

31 Er is ook gezegd: 'Wie zijn vrouw wegstuurt, moet haar
een echtscheidingsakte geven.'
32 Maar Ik zeg jullie dat ieder die zijn vrouw wegstuurt
om een andere reden dan seksueel wangedrag, zorgt dat er
echtbreuk met haar wordt gepleegd. En ieder die met een
weggestuurde vrouw trouwt, pleegt echtbreuk.

33 Verder hebben jullie gehoord dat vroeger tegen de
mensen is gezegd: 'Houd je aan de geloften die je tegenover
je Heer aflegt en breek ze niet.'
34 Maar Ik zeg jullie: zweer helemaal niet. Niet bij de
hemel, want die is Gods troon.
35 Niet bij de aarde, want dat is zijn voetenbank, en niet
bij Jeruzalem, want dat is de stad van de grote Koning.
36 Zweer ook niet bij je eigen hoofd, want je bent zelfs niet
in staat om één haar wit of zwart te maken.
37 Laat je 'ja' gewoon 'ja' betekenen en je 'nee' 'nee'. Alles
wat verder gaat dan dat, komt van de duivel.

38 Jullie hebben gehoord dat er is gezegd: 'Oog om oog,
tand om tand.'
39 Maar Ik zeg jullie: vecht niet terug wanneer iemand
je kwaad doet. Als iemand jou een klap op je rechterwang
geeft, keer dan ook je andere wang naar hem toe.

40 Als iemand je via het gerecht je hemd wil afnemen, geef
hem dan ook je mantel.
41 En als iemand je beveelt een mijl met hem mee te gaan,
ga dan twee mijl mee.
42 Als iemand jou om iets vraagt, geef het dan en als
iemand iets van je wil lenen, weiger het hem dan niet.
43 Jullie hebben gehoord dat er is gezegd: 'Heb je naaste
lief en haat je vijand.'
44 Maar Ik zeg jullie: heb je vijanden lief en bid voor de
mensen die jullie vervolgen,
45 opdat jullie kinderen van jullie hemelse Vader mogen
zijn, want Hij laat zijn zon schijnen op zowel de slechte als de
goede mensen en geeft regen aan zowel de rechtvaardigen
als de onrechtvaardigen.
46 Want als jullie liefdevol behandelen wie jullie liefdevol
behandelt, welke beloning krijg je dan? Dat doen de
belastinginners toch ook?
47 En als jullie alleen je eigen mensen begroeten, wat doen
jullie dan voor speciaals? Dat doen zij die niet bij Gods volk
horen toch ook?
48 Jullie moeten dus volmaakt zijn, zoals jullie hemelse
Vader volmaakt is.

6

1 Zorg dat jullie de dingen die God van je verlangt niet
doen in het bijzijn van de mensen, om door hen te worden
gezien; anders krijgen jullie geen beloning van jullie Vader
in de hemel.
2 Dus wanneer jullie aan de armen geven, bazuin het dan
niet rond zoals de hypocriete mensen doen, in de synagogen
en op straat, om door de mensen geprezen te worden. Ik
verzeker jullie: zij hebben hun beloning al.
3 Wanneer je aan de armen geeft, zorg dan dat je linker-
hand niet weet wat je rechterhand doet,
4 zodat je gift in het geheim wordt gegeven. Dan zal je
Vader, die ziet wat er in het geheim gebeurt, je belonen.
5 Ook wanneer jullie bidden, moeten jullie dat niet doen
zoals de hypocriete mensen, want zij houden ervan om in
de synagogen en op straathoeken te staan bidden om door
de mensen gezien te worden. Ik verzeker jullie: zij hebben
hun beloning al.
6 Maar wanneer jij bidt, ga dan naar je binnenkamer, sluit
de deur en bid tot je Vader in het geheim. Dan zal je Vader,
die ziet wat er in het geheim gebeurt, je belonen.
7 Herhaal bij het bidden niet steeds gedachteloos dezelfde
woorden zoals zij die niet bij Gods volk horen, want zij

denken dat ze worden gehoord omdat ze veel woorden gebruiken.
8 Wees dus niet zoals zij. Jullie Vader weet immers al wat
jullie nodig hebben voordat jullie Hem erom vragen.
9 Bid dus als volgt:
Onze Vader in de hemel,
laat de heiligheid van uw naam worden geëerd.
10 Laat uw koninkrijk komen,
laat gebeuren wat U wil,
niet alleen in de hemel maar ook op aarde.
11 Geef ons voldoende eten voor vandaag
12 en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven
wie zich tegenover ons heeft schuldig gemaakt.
13 En laat niet toe dat we in verzoeking komen,
maar verlos ons van de duivel.
14 Want als jullie de mensen het kwaad vergeven dat zij je
aandoen, zal je hemelse Vader ook jullie vergeven.
15 Maar als je de mensen niet vergeeft, zal jullie Vader je
zonden ook niet vergeven.
16 Ook wanneer jullie vasten, moeten jullie dat niet doen
zoals de hypocriete mensen, die triest kijken en hun uiterlijk
niet verzorgen, zodat de mensen kunnen zien dat ze aan het
vasten zijn. Ik verzeker jullie: zij hebben hun beloning al.
17 Maar wanneer jij vast, doe dan olie op je hoofd en was
je gezicht,
18 zodat het bij de mensen niet opvalt dat je aan het vasten
bent, maar wel bij je Vader, die door niemand wordt gezien.
Dan zal je Vader, die ziet wat er in het geheim gebeurt, je
belonen.
19 Verzamel geen schatten voor jezelf op aarde, waar mot-
ten en roest vernieling aanrichten en waar dieven inbreken
en stelen.
20 Verzamel schatten voor jezelf in de hemel, waar geen
motten of roest vernieling aanrichten en waar geen dieven
inbreken en stelen.
21 Want waar je schat is, daar zal ook je hart zijn.
22 Het oog is de lamp van het lichaam, dus als je ogen in
goede staat zijn, is je hele lichaam verlicht.
23 Maar als je ogen in slechte staat zijn, is je hele lichaam
vol duisternis. En als het licht in jou eigenlijk duisternis is,
dan is het wegens die duisternis slecht met je gesteld.
24 Niemand kan twee meesters dienen, want hij zal ofwel
een hekel aan de ene hebben en van de andere houden, of
toegewijd zijn aan de ene en de andere verachten. Jullie
kunnen niet God én het geld dienen.

25 Daarom zeg Ik jullie: wees niet ongerust over je leven,
over wat je zal eten of drinken, of over je lichaam, over hoe je
je zal kleden. Het leven is toch meer dan eten en het lichaam
is toch meer dan kledij?
26 Kijk eens naar de vogels: zij zaaien niet, oogsten niet en
slaan geen eten op in schuren, en toch geeft jullie hemelse
Vader hun te eten. Jullie zijn toch meer waard dan zij?
27 Wie van jullie kan, door ongerust te zijn, een uur aan
zijn leven toevoegen?
28 En waarom zou je ongerust zijn over kledij? Kijk eens
hoe de wilde bloemen groeien: ze doen geen inspanningen
om kledij te maken.
29 Ik zeg jullie: zelfs Salomo in al zijn pracht was niet zo
mooi gekleed als zij.
30 En als God het gras dat vandaag op het veld staat en
morgen in de oven wordt gegooid, zo mooi kleedt, zal Hij
jullie, kleingelovigen, dan niet nog beter kleden?
31 Maak je dus geen zorgen en zeg niet: wat zullen we
eten? Of: wat zullen we drinken? Of: waarmee zullen we
ons kleden?
32 Want dat zijn allemaal zaken die de ongelovigen naja-
gen. Je hemelse Vader weet dat je dat alles nodig hebt.
33 Jullie moeten echter prioriteit geven aan Gods
koninkrijk en doen wat Hij van je vraagt; dan zullen ook al
die dingen aan jullie worden gegeven.
34 Maak je geen zorgen over de dag van morgen, want die
heeft zijn eigen zorgen. Elke dag bevat al voldoende kwaad.

7

1 Oordeel niet over anderen, anders zal er over jou worden
geoordeeld.
2 Want het oordeel dat jij velt, zal aan jou worden
voltrokken en de maat die jij hanteert, zal op jou worden
toegepast.
3 Hoe is het mogelijk dat je wel de splinter in het oog van
je naaste ziet, maar de balk in je eigen oog niet opmerkt?
4 En hoe kan je tegen je naaste zeggen: 'Laat mij de splinter
uit je oog verwijderen', terwijl de balk nog in jouw oog zit?
5 Hypocriet, verwijder eerst de balk uit je eigen oog. Dan
zal je goed genoeg zien om de splinter uit het oog van je
naaste te verwijderen.
6 Geef het heilige niet aan de honden en werp je parels niet
voor de zwijnen, anders vertrappelen die zwijnen de parels
en keren die honden zich tegen je om je te verscheuren.
7 Vraag en het zal je gegeven worden, zoek en je zal vinden,
klop en er zal voor je worden opengedaan.

8 Want ieder die vraagt, zal ontvangen, en wie zoekt zal
vinden en voor wie klopt, zal worden opengedaan.
9 Of is er onder jullie iemand die, als zijn zoon hem om
brood vraagt, hem een steen geeft?
10 En als hij om vis vraagt, geeft hij hem toch geen slang?
11 Als jullie, die slecht zijn, goede geschenken weten te
geven aan je kinderen, is het toch veel zekerder dat jullie
Vader in de hemel goede dingen geeft aan wie erom vraagt?
12 Doe dus alles voor de mensen wat je wil dat zij voor
jou zouden doen, want dat is wat de Wet en de Profeten
voorschrijven.
13 Ga naar binnen door de nauwe poort, want wijd is de
poort – en breed de weg – die naar de ondergang leidt.
14 En nauw is de poort – en smal de weg – die naar het
leven leidt; er zijn er maar weinig die hem vinden!
15 Pas op voor de valse profeten; zij doen zich aan jullie
voor als schapen, maar zijn in wezen roofzuchtige wolven.
16 Je kan ze herkennen aan hun vruchten. Van een
doornstruik worden toch geen druiven geoogst, of vijgen
van distels?
17 Op dezelfde manier levert iedere goede boom goede
vruchten op, en een slechte boom slechte vruchten.
18 Een goede boom kan toch geen slechte vruchten oplev-
eren, of een slechte boom goede vruchten?
19 Elke boom die geen goede vruchten oplevert, wordt
omgehakt en in het vuur gegooid.
20 Je kan ze dus herkennen aan hun vruchten.
21 Niet iedereen die almaar ‘Heer, Heer’ tegen Mij zegt, zal
Gods rijk binnengaan, maar wel wie doet wat mijn Vader in
de hemel wil.
22 Op de Grote Dag zullen veel mensen Mij vragen: ‘Heer,
Heer, we hebben toch in uw naam geprofeteerd, in uw
naam demonen uitgedreven en in uw naam veel wonderen
verricht?’
23 En dan zal Ik ronduit tegen hen zeggen: ‘Ik heb jullie
nooit gekend! Ga weg, jullie zondaars!’
24 Dus ieder die mijn woorden hoort en in praktijk brengt,
is als een verstandig man, die zijn huis op een stevige
ondergrond bouwde.
25 Toen het begon te regenen, er een overstroming kwam,
het ging stormen en de wind tegen dat huis beukte, stortte
het niet in, want het stond op een stevige ondergrond.
26 Maar ieder die mijn woorden hoort en ze niet in praktijk
brengt, is als een dwaze man die zijn huis op los zand
bouwde.

27 Toen het begon te regenen, er een overstroming kwam,
het ging stormen en de wind tegen dat huis beukte, stortte
het in en was het volledig verwoest."
28 Toen Jezus was uitgesproken, was de mensenmassa diep
onder de indruk van zijn onderwijs,
29 want Hij onderwees hen als een gezaghebbende en niet
zoals hun Schriftgeleerden.

8

1 Nadat Jezus van de berg was afgedaald, werd Hij gevolgd
door grote groepen mensen.
2 Er was iemand met een huidziekte die hem onrein
maakte. Hij kwam naar Jezus toe, knielde voor Hem en zei:
"Heer, als U wil, kan U mij rein maken."
3 Jezus stak zijn hand uit, raakte hem aan en zei: "Ik wil
het, word rein!" De man werd meteen van zijn huidziekte
genezen.
4 Toen zei Jezus tegen hem: "Zorg dat je dit aan niemand
vertelt, maar ga jezelf aan de priester tonen en breng het
offer dat Mozes heeft opgelegd, bij wijze van getuigenis voor
de mensen."
5 Toen Jezus Kafarnaüm binnenging, kwam er een centurio
naar Hem toe. Hij smeekte Jezus:
6 "Heer, mijn knecht ligt thuis verlamd in bed met hevige
pijn."
7 Jezus vroeg hem: "Zal Ik hem komen genezen?"
8 De centurio antwoordde: "Heer, ik ben het niet waard dat
U mijn huis binnengaat. Maar als U het bevel geeft, zal mijn
knecht genezen.
9 Want ik ben ook iemand die onder gezag staat en zelf
soldaten heeft. En als ik tegen de ene zeg: 'ga', dan gaat hij,
en tegen een andere: 'kom', dan komt hij, en als ik tegen mijn
slaaf zeg: 'doe dit', dan doet hij het."
10 Jezus verbaasde zich over dat antwoord en zei tegen
de mensen die Hem waren gevolgd: "Ik verzeker jullie: bij
niemand in Israël heb Ik zo'n groot geloof gevonden!
11 En Ik zeg jullie: er zullen veel mensen uit het oosten en
het westen komen en in Gods rijk met Abraham en Isaak en
Jakob aan tafel plaatsnemen.
12 Maar de 'onderdanen van het koninkrijk' zullen worden
buitengegooid, de verste duisternis in, en daar zal worden
geweend en met de tanden geknarst."
13 En tegen de centurio zei Jezus: "Ga maar naar huis;
datgene waarvoor u het geloof heeft, zal gebeuren." Op dat
moment werd de knecht van de centurio genezen.

14 Jezus kwam bij Petrus thuis en zag dat diens schoonmoeder met koorts in bed lag.
15 Jezus nam haar hand vast en de koorts verdween. Ze stond op en bediende Hem.
16 Die avond bracht men veel mensen bij Hem die bezeten waren. Hij dreef de geesten uit met een enkel woord en genas iedereen die een aandoening had.
17 Zo gingen de volgende woorden van de profeet Jesaja in vervulling: “Hij was het die onze ziekten wegnam en ons lijden droeg.”
18 Toen Jezus zag dat er een menigte om Hem heen stond, gaf Hij de opdracht om het meer over te steken.
19 Er kwam een Schriftgeleerde naar Hem toe, die zei: “Leraar, ik zal U volgen, waarheen U ook gaat.”
20 Jezus zei tegen hem: “De vossen hebben holen en de vogels hebben nesten, maar de Mensenzoon heeft geen plaats om zijn hoofd te laten rusten.”
21 Iemand anders, een van zijn leerlingen, zei tegen Hem: “Heer, laat mij eerst gaan om mijn vader te begraven.”
22 Maar Jezus zei tegen hem: “Volg Mij en laat de doden hun doden begraven.”
23 Jezus stapte in een boot en zijn leerlingen gingen mee.
24 Op het meer stak plots een hevige storm op, zodat de golven over de rand van de boot sloegen. Maar Jezus sliep.
25 De leerlingen kwamen Hem wakker maken en zeiden: “Heer, red ons, we vergaan!”
26 Jezus antwoordde: “Waarom zijn jullie bang? Wat hebben jullie weinig geloof!” Toen stond Hij op en Hij berispte de wind en het meer. Het werd heel stil.
27 Iedereen was verbaasd en vroeg: “Wat voor iemand is Hij toch, dat zelfs de wind en het meer Hem gehoorzamen?”
28 Toen Hij aan de overkant was gekomen, in het gebied van de Gadarenen, kwamen twee bezeten mensen van tussen de graven naar Hem toe. Ze waren zo gevaarlijk dat niemand daar langs kon gaan.
29 Ze schreeuwden tegen Hem: “Wat wilt U van ons, Zoon van God? Bent U hier gekomen om ons voortijdig te folteren?”
30 Nu was er op enige afstand van hen een grote kudde varkens aan het grazen.
31 De demonen smeekten Jezus: “Als U ons uitdrijft, stuur ons dan alstublieft die kudde varkens in!”
32 Hij zei tegen hen: “Ga!” En dus kwamen ze naar buiten en drongen ze de varkens binnen. De hele kudde stormde de helling af, het meer in, en ze verdronken in het water.

33 De varkenshoeders renden weg, naar de stad, en maakten bekend wat er allemaal was gebeurd, ook met de mensen die bezeten waren geweest.
34 Toen kwamen alle mensen de stad uit, naar Jezus toe, en toen ze Hem zagen, smeekten ze Hem uit hun streek te vertrekken.

9

1 Jezus stapte in een boot, stak het meer over en ging naar zijn thuisstad.
2 Enkele mensen brachten iemand bij Hem die verlamd was en op een draagbed lag. Toen Jezus zag hoeveel geloof ze hadden, zei Hij tegen de verlamde man: “Wees gerust, mijn kind, je zonden zijn je vergeven.”
3 Toen zeiden enkele van de Schriftgeleerden tegen elkaar: “Die Man lastert God.”
4 Jezus merkte wat ze dachten en zei: “Waarom denken jullie zulke slechte dingen?
5 Wat is gemakkelijker, zeggen: je zonden zijn vergeven, of zeggen: sta op en wandel?
6 Maar om te zorgen dat jullie beseffen dat de Mensenzoon het gezag heeft om op aarde zonden te vergeven …” Toen zei Hij tegen de verlamde man: “Sta op, neem je draagbed op en ga naar huis.”
7 De man stond op en ging naar huis.
8 Toen de mensen dat zagen, waren ze diep onder de indruk en ze verheerlijkten God, omdat Hij dergelijk gezag aan mensen had gegeven.

9 Toen Jezus daarvandaan verder ging, zag Hij iemand die Matteüs heette bij het tolhuis zitten. Jezus zei tegen hem: “Volg Mij.” En Matteüs stond op en volgde Hem.
10 Toen Jezus op een dag bij Matteüs thuis was voor een maaltijd, kwamen er veel belastinginners en zondaars met Hem en zijn leerlingen mee-eten.
11 Enkele farizeeën zagen dat en vroegen aan zijn leerlingen: “Waarom eet jullie Leraar samen met belastinginners en zondaars?”
12 Jezus hoorde dat en zei: “Het zijn niet de gezonde mensen die een dokter nodig hebben, maar de zieken.
13 Jullie moeten leren wat ‘Ik verlang mededogen, geen offers’ betekent. Ik ben namelijk niet gekomen om rechtvaardige mensen te roepen, maar zondaars.”

14 Toen kwamen de leerlingen van Johannes Hem vragen: “Wij en de farizeeën vasten dikwijls; waarom vasten uw leerlingen niet?”

15 Jezus antwoordde: “De gasten van de bruidegom kunnen toch niet rouwen terwijl de bruidegom bij hen is? Er komt echter een tijd dat de bruidegom bij hen wordt weggehaald en dan zullen ze vasten.
16 Niemand verstelt een oud kledingstuk met een stuk stof dat nog niet gekrompen is, want dan trekt het verstelstuk de stof kapot en ontstaat er een grotere scheur.
17 Ook giet men geen nieuwe wijn in oude wijnzakken, want dan barsten de zakken open, stroomt de wijn eruit en zijn de zakken kapot. Nee, men giet nieuwe wijn in nieuwe wijnzakken; dan blijven de twee samen behouden.”
18 Terwijl Jezus deze dingen tegen hen zei, kwam een vooraanstaand man naar Jezus toe. Hij knielde voor Hem en zei: “Mijn dochter is pas gestorven. Maar kom uw hand op haar leggen; dan zal ze weer leven.”
19 Jezus stond op en ging, samen met zijn leerlingen, met de man mee.
20 Er was echter een vrouw die al twaalf jaar aan bloedingen leed, en die Jezus van achteren benaderde en de kwast onderaan zijn mantel aanraakte.
21 Ze dacht namelijk: “Als ik slechts zijn mantel aanraak, zal ik genezen.”
22 Jezus draaide zich om, zag haar en zei: “Wees gerust, mijn dochter, je geloof heeft je genezen.” De vrouw werd genezen op datzelfde moment.
23 Daarna ging Jezus het huis van de vooraanstaande man binnen. Hij zag de fluitspelers en de luid wenende menigte
24 en zei: “Gaan jullie maar weg; het meisje is niet dood, ze slaapt alleen maar.” Ze lachten Hem echter uit.
25 Toen de menigte naar buiten was gestuurd, ging Hij naar binnen, nam haar hand vast en het meisje stond op.
26 Het nieuws hierover verspreidde zich over die hele streek.
27 Toen Jezus daarvandaan verderging, werd Hij gevolgd door twee mensen die blind waren. Ze riepen: “Heb medelijden met ons, Zoon van David!”
28 Toen Hij thuisgekomen was, kwamen de twee bij Hem. Jezus vroeg hen: “Geloven jullie dat Ik dit kan doen?” Ze antwoordden: “Ja, Heer.”
29 Toen raakte Hij hun ogen aan en zei Hij: “Laat nu gebeuren wat jullie geloven!”
30 Toen konden ze zien. Jezus waarschuwde hen: “Pas op, niemand mag hiervan weten.”
31 Maar zij gingen eropuit en maakten het bekend in de hele streek.

32 Nadat ze waren vertrokken, werd iemand bij Jezus
gebracht die niet kon spreken omdat hij bezeten was.
33 Toen de demon was uitgedreven, begon de man te
spreken. De mensenmassa stond er versteld van en zei: “Dit
is nog nooit vertoond in Israël.”
34 Maar de farizeeën zeiden: “Hij drijft demonen uit door
de kracht van de heerser over de demonen.”
35 Jezus trok rond langs alle steden en dorpen, waar Hij in
de synagogen onderwees, het evangelie van Gods koninkrijk
verkondigde en iedere ziekte en aandoening van de mensen
genas.
36 Toen Hij de vele mensen zag, kreeg Hij medelijden
met hen, omdat ze verward en uitgeput waren, als schapen
zonder herder.
37 Hij zei tegen zijn leerlingen: “De oogst is wel groot, maar
er zijn weinig arbeiders.
38 Smeek daarom de Heer van de oogst om arbeiders naar
zijn oogst te zenden.”

10

1 Jezus riep zijn twaalf leerlingen bij zich en gaf hun het
gezag om onreine geesten uit te drijven en elke ziekte en
aandoening te genezen.
2 De namen van de twaalf apostelen zijn: vooreerst Simon
die Petrus wordt genoemd, en zijn broer Andreas, verder
Jakobus, de zoon van Zebedeüs, zijn broer Johannes,
3 Filippus, Bartolomeüs, Tomas, Matteüs de belastinginner, Jakobus, de zoon van Alfeüs, Taddeüs,
4 Simon de Zeloot en Judas Iskariot, die Jezus heeft
verraden.
5 Deze twaalf stuurde Jezus op pad met de volgende
instructies: “Begeef je niet onder de niet-Joden en ga geen
Samaritaanse stad binnen.
6 Ga daarentegen naar het volk Israël, de verloren
schapen,
7 en verkondig onderweg dat Gods rijk in aantocht is.
8 Genees zieken, wek doden tot leven, maak mensen met
huidziekten rein, en drijf demonen uit. Jullie hebben gratis
gekregen en moeten zelf ook gratis geven.
9 Ga zonder gouden, zilveren of koperen munten in je
geldriem
10 en zonder reistas, zonder extra kledij of schoenen en
zonder wandelstok, want de arbeider is zijn levensonderhoud waard.
11 Wanneer jullie een stad of dorp bezoeken, ontdek dan
wie het waard is jullie te ontvangen en blijf bij die persoon
logeren totdat je vertrekt.

12 Wens bij het binnengaan van het huis de mensen daar
vrede toe.
13 Als ze het waard zijn, zal je vredeswens op hen rusten.
Maar als ze het niet waard zijn, zal je vredeswens geen effect
op hen hebben.
14 Als iemand je niet verwelkomt of niet naar je woorden
luistert, vertrek dan uit dat huis of die stad en schud het stof
van je voeten.
15 Ik verzeker jullie: op de Oordeelsdag zal het draaglijker
zijn voor de mensen van Sodom en Gomorra dan voor de
mensen van die stad.
16 Ik stuur jullie eropuit als schapen tussen de wolven.
Wees dus zo behoedzaam als slangen en zo onschuldig als
duiven.
17 En pas op voor de mensen, want ze zullen jullie aan
stadsraden uitleveren en jullie geselen in hun synagogen.
18 Omwille van Mij zullen jullie voor heersers en koningen
worden geleid, om te getuigen tegenover hen en de volken.
19 Wanneer je wordt overgeleverd, wees dan niet ongerust
over wat je precies zal zeggen, want de woorden zullen je op
dat moment worden ingegeven.
20 Dan ben je het namelijk niet zelf die spreekt, maar dan
spreekt in jullie de Geest van jullie Vader.
21 De ene broer zal de andere uitleveren om te worden
omgebracht, en een vader zijn kind; kinderen zullen tegen
hun ouders in opstand komen en hen laten ombrengen.
22 Jullie zullen door iedereen worden gehaat omwille van
mijn naam, maar wie standhoudt tot het einde, zal worden
gered.
23 Wanneer men jullie in de ene stad vervolgt, vlucht dan
naar de andere. Want Ik verzeker jullie: jullie zullen niet in
alle steden van Israël zijn geweest voordat de Mensenzoon
komt.
24 Een leerling staat niet boven zijn leraar en een slaaf niet
boven zijn meester.
25 Het is voor de leerling voldoende om te zijn als zijn
leraar en voor de slaaf om te zijn als zijn meester. Als
de mensen de huiseigenaar Beëlzebul hebben genoemd,
waarvoor zullen ze dan zijn huisgenoten uitmaken?
26 Wees dus niet bang voor de mensen, want er is niets
verborgen dat niet zal worden onthuld en er is niets geheim
dat niet zal worden bekendgemaakt.
27 Wat Ik in het geheim tegen jullie zeg, moeten jullie in het
openbaar doorvertellen en wat Ik jullie in het oor fluister,
moeten jullie van de daken verkondigen.
28 Wees niet bang voor wie wel het lichaam maar niet de

ziel kunnen doden; je zou beter bang zijn voor Hem die zowel de ziel als het lichaam kan vernietigen in de hel.
29 Worden mussen niet per twee verkocht voor een kopermuntje? Toch valt niet één mus op de grond buiten jullie Vader om.
30 En alle haren op je hoofd zijn geteld.
31 Jullie zijn veel meer waard dan mussen; wees dus niet bang.
32 Ieder die Mij erkent bij de mensen, zal Ik erkennen bij mijn Vader in de hemel.
33 En wie Mij verloochent bij de mensen, zal Ik verloochenen bij mijn Vader in de hemel.
34 Denk niet dat Ik ben gekomen om vrede op aarde te brengen. Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard.
35 Ik ben gekomen om vijandschap te brengen tussen mannen en hun vaders, tussen dochters en hun moeders, en tussen schoondochters en hun schoonmoeders.
36 En huisgenoten zullen elkaars vijanden worden.
37 Wie meer van zijn vader of moeder houdt dan van Mij, is Mij niet waard, en wie meer van zijn zoon of dochter houdt dan van Mij, is Mij niet waard.
38 En wie niet zijn kruis op zich neemt en Mij volgt, is Mij niet waard.
39 Wie het ware leven denkt te hebben gevonden, zal het verliezen, maar wie zijn leven loslaat voor Mij, zal het ware leven vinden.
40 Wie jullie verwelkomt, verwelkomt Mij en wie Mij verwelkomt, verwelkomt Degene die Mij heeft gezonden.
41 Wie een profeet verwelkomt als een profeet, zal als een profeet worden beloond en wie een rechtvaardig mens verwelkomt als een rechtvaardig mens, zal als een rechtvaardig mens worden beloond.
42 En wie een van deze eenvoudige mensen een beker koud water geeft, enkel en alleen omdat hij mijn volgeling is, Ik verzeker jullie dat hij zijn beloning zeker niet zal mislopen."

11

1 Nadat Jezus zijn instructies aan zijn twaalf leerlingen had afgerond, vertrok Hij om in de steden in dat gebied te onderwijzen en te preken.
2 Toen Johannes de Doper in de gevangenis hoorde wat de Messias aan het doen was, stuurde hij enkele van zijn leerlingen naar Jezus toe
3 met de vraag: "Bent U degene die zou komen, of moeten we iemand anders verwachten?"

4 Jezus antwoordde: “Ga Johannes verslag uitbrengen van
wat jullie horen en zien:
5 blinde mensen kunnen weer zien, verlamde mensen be-
ginnen te stappen, mensen met een huidziekte worden rein,
dove mensen kunnen weer horen, dode mensen verrijzen,
en aan arme mensen wordt het evangelie verkondigd.
6 Wie zich niet aan Mij ergert, is gezegend.”
7 Toen de leerlingen van Johannes vertrokken, zei Jezus
over hem tegen de mensenmassa: “Wat zijn jullie gaan
bekijken in de wildernis? Riet dat wuift in de wind?
8 Nee! Wat gingen jullie bekijken: een man in mooie
kleren? Nee, de mensen in mooie kleren bevinden zich in
paleizen.
9 Wat gingen jullie dan wel bekijken? Een profeet? Jazeker,
zeg Ik jullie, iemand die meer is dan een profeet.
10 Hij is het over wie werd geschreven:
‘Ik stuur mijn boodschapper voor Je uit,
die de weg voor Je zal banen.’
11 Ik verzeker jullie: onder hen die uit een vrouw zijn
geboren, is er niemand opgestaan die belangrijker is dan
Johannes de Doper, maar in Gods rijk is de geringste
belangrijker dan hij.
12 En vanaf de periode dat Johannes de Doper optrad tot
nu toe wordt Gods rijk bestormd en de bestormers proberen
het binnen te dringen.
13 Want alle Profeten en de Wet hebben erover geprofe-
teerd totdat Johannes kwam.
14 En als jullie bereid zijn om het te aanvaarden: Johannes
is Elia, die zou komen.
15 Als je oren hebt, luister dan!
16 Waarmee zal ik dit soort mensen vergelijken? Ze zijn
als kinderen die op de marktpleinen zitten en naar anderen
roepen:
17 ‘Wij hebben voor jullie op de fluit gespeeld
en jullie hebben niet gedanst,
we hebben een klaaglied gezongen
en jullie hebben niet gerouwd.’
18 Want toen Johannes kwam en niet at of dronk, zeiden
ze: ‘Hij heeft een demon in zich.’
19 Maar toen de Mensenzoon kwam en wel at en dronk,
zeiden ze: ‘Kijk, een veelvraat en een dronkaard, een vriend
van belastinginners en zondaars!’ De juistheid van wijsheid
wordt aangetoond door de daden die erop gebaseerd zijn.”
20 Toen begon Jezus de steden waar de meeste van zijn
wonderen waren gebeurd, te verwijten dat ze niet tot inkeer
waren gekomen:

21 “Wee jou, Chorazin, wee jou, Betsaïda, want als de
wonderen die bij jullie zijn gebeurd, in Tyrus en Sidon
hadden plaatsgevonden, dan zou men daar allang in zak en
as hebben gezeten en tot inkeer zijn gekomen.
22 Maar Ik zeg jullie: op de Oordeelsdag zal het draaglijker
zijn voor de mensen van Tyrus en Sidon dan voor jullie.
23 En jij, Kafarnaüm, zal jij worden verheven naar de
hemel? Nee, je zal worden verlaagd naar het dodenrijk.
Want als de wonderen die bij jou zijn gebeurd, in Sodom
hadden plaatsgevonden, dan zou het vandaag nog bestaan.
24 Maar Ik zeg jullie: op de Oordeelsdag zal het draaglijker
zijn voor het land Sodom dan voor jou.”
25 In die tijd zei Jezus ook: “Ik dank U, Vader, Heer
van hemel en aarde, dat U deze dingen hebt verborgen
voor wijzen en verstandigen, maar ze hebt onthuld aan
eenvoudigen.
26 Ja, Vader, want zo is het goed in uw ogen.
27 Alles is door mijn Vader aan Mij toevertrouwd. Nie-
mand kent de Zoon behalve de Vader, en niemand kent de
Vader behalve de Zoon en zij aan wie de Zoon Hem wenst
bekend te maken.
28 Kom bij Mij, iedereen die afgemat en zwaar beladen is,
en Ik zal jullie rust geven.
29 Draag mijn juk en leer van Mij, want Ik heb een
zachtmoedig en nederig hart. Dan zullen jullie innerlijke
rust vinden.
30 Want mijn juk is zacht en mijn last is licht.”

12

1 In die periode wandelde Jezus op een sabbat tussen
de graanvelden door. Zijn leerlingen kregen honger en
begonnen aren te plukken en op te eten.
2 Toen de farizeeën dat zagen, zeiden ze tegen Jezus: “Uw
leerlingen doen iets dat op de sabbat niet is toegestaan.”
3 Maar Hij antwoordde: “Hebben jullie niet gelezen wat
David deed toen hij en zijn mannen honger hadden?
4 Hij ging het huis van God binnen en hij en zijn mannen
aten van de gewijde broden, hoewel hun dat niet was
toegestaan; enkel de priesters mochten dat.
5 En hebben jullie niet in de Wet gelezen dat de priesters
die op de sabbat in de tempel zijn, de sabbat ontwijden maar
toch onschuldig zijn?
6 Maar Ik zeg jullie dat hier iets belangrijkers is dan de
tempel.

7 En als jullie hadden geweten wat ‘Ik verlang mededogen,
geen offers’ betekent, dan hadden jullie de onschuldigen niet
veroordeeld.
8 Want de Mensenzoon is baas over de sabbat.”
9 Toen vertrok Hij daarvandaan en ging Hij hun synagoge
binnen.
10 Daar was iemand met een verlamde hand. Om Jezus te
kunnen beschuldigen, vroegen ze Hem: “Is het toegestaan
om op de sabbat te genezen?”
11 Jezus antwoordde: “Wie van jullie die een schaap heeft
zou dat, als het op de sabbat in een kuil zou vallen, niet
vastgrijpen en eruit halen?
12 En een mens is toch veel meer waard dan een schaap?
Daarom is het toegestaan om goed te doen op de sabbat.”
13 Vervolgens zei Hij tegen de man: “Steek je hand uit.” De
man stak zijn hand uit en die genas; hij was nu even gezond
als de andere.
14 De farizeeën gingen naar buiten en beraamden een plan
om Hem om te brengen.
15 Maar Jezus wist ervan en vertrok daarvandaan. Grote
aantallen mensen volgden Hem en Hij genas hen allen.
16 Hij verbood hun echter bekend te maken wie Hij was.
17 Zo gingen de volgende woorden van de profeet Jesaja in
vervulling:
18 “Dit is mijn dienaar die Ik heb uitverkoren,
mijn dierbare, over Wie Ik Mij verheug.
Ik zal mijn Geest op Hem leggen
en Hij zal gerechtigheid aankondigen aan de volken.
19 Hij zal niet ruziën of schreeuwen
en op straat zal niemand zijn stem horen.
20 Het geknakte riet zal Hij niet afbreken
en een smeulende wiek zal Hij niet uitdoven,
totdat Hij de gerechtigheid doet overwinnen.
21 Op Hem zullen de volken hun hoop vestigen.”
22 Er werd iemand bij Jezus gebracht die bezeten was en
niet kon zien of spreken. Jezus genas hem, zodat de man kon
spreken en zien.
23 Alle mensen waren verbaasd; ze zeiden: “Zou Hij de
Zoon van David zijn?”
24 De farizeeën hoorden dat en zeiden: “Hij kan de demo-
nen alleen maar uitdrijven omdat Beëlzebul, de heerser over
de demonen, Hem daartoe in staat stelt.”
25 Jezus wist echter wat ze dachten en zei: “Ieder
koninkrijk dat innerlijk verdeeld is, gaat te gronde, en
geen enkele stad of familie die innerlijk verdeeld is, zal
standhouden.

26 En als Satan Satan uitdrijft, is hij innerlijk verdeeld. Dus
hoe kan zijn koninkrijk dan standhouden?
27 En als Ik de demonen uitdrijf doordat Beëlzebul Mij
daartoe in staat stelt, wie stelt jullie aanhangers dan in staat
om ze uit te drijven? Zij tonen aan dat jullie ongelijk hebben.
28 Maar als het Gods Geest is die Mij in staat stelt om de-
monen uit te drijven, dan blijkt daaruit dat Gods koninkrijk
bij jullie is gekomen.
29 Of hoe zou iemand het huis van een sterk persoon
kunnen binnendringen en diens bezittingen kunnen roven?
Hij zal toch eerst de sterke persoon vastbinden en pas
daarna het huis leegroven?
30 Wie niet voor Mij is, is tegen Mij en wie niet met Mij
bijeenbrengt, drijft uiteen.
31 Daarom zeg Ik jullie: elke zonde en elke godslastering
kan de mensen worden vergeven, maar lastering tegen de
Geest zal niet worden vergeven
32 en wie kwaadspreekt over de Mensenzoon, kan worden
vergeven, maar wie kwaadspreekt over de Heilige Geest,
zal niet worden vergeven, noch in dit tijdperk, noch in het
toekomstige.
33 Van een boom moet je ofwel zeggen dat hij goed is, en
dan zijn de vruchten ervan ook goed, ofwel moet je zeggen
dat hij slecht is, en dan zijn ook de vruchten ervan slecht,
want de boom is te herkennen aan zijn vruchten.
34 Addergebroed, jullie kunnen toch geen goede woorden
spreken terwijl jullie slecht zijn? Want waar het hart vol van
is, daarvan spreekt de mond.
35 Een goed mens haalt uit zijn voorraad goedheid goede
dingen tevoorschijn, en een slecht mens haalt uit zijn
voorraad slechtheid slechte dingen tevoorschijn.
36 Maar Ik zeg jullie: op de Oordeelsdag zullen de mensen
verantwoording moeten afleggen voor iedere lichtzinnige
opmerking die ze hebben gemaakt.
37 Want op basis van je woorden zal je worden vrijgespro-
ken en op basis van je woorden zal je worden veroordeeld."
38 Toen vroegen enkele Schriftgeleerden en farizeeën Hem:
"Leraar, wij willen U graag een teken zien doen."
39 Jezus antwoordde: "Slechte en overspelige mensen eisen
een teken, maar er zal hun geen teken worden gegeven,
behalve het teken van de profeet Jona.
40 Want zoals Jona zich drie dagen en drie nachten in
de buik van het grote zeedier bevond, zal de Mensenzoon
zich drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde
bevinden.

41 Bij het Oordeel zullen tegelijk met jullie soort de inwoners van Nineve verrijzen en zij zullen jullie veroordelen, want zij kwamen tot inkeer door Jona's verkondiging, en hier is Iemand die groter is dan Jona.
42 Bij het Oordeel zal tegelijk met jullie soort de koningin van het Zuiden verrijzen en zij zal jullie veroordelen, want zij kwam van de uithoeken van de aarde naar Salomo's wijsheid luisteren en hier is Iemand die groter is dan Salomo.
43 Wanneer een onreine geest uit een mens is gekomen, trekt hij door dorre plaatsen op zoek naar een rustplaats, zonder die te vinden.
44 Dan zegt hij: 'Ik ga terug naar het huis waar ik vandaan kom.' En wanneer hij aankomt, treft hij het huis onbewoond, geveegd en opgeruimd aan.
45 Dan gaat hij weg om zeven andere geesten op te halen die nog slechter zijn dan hijzelf, en ze nemen er hun intrek. Dan is die persoon er slechter aan toe dan eerst. Zo zal het ook zijn met jullie soort slechte mensen."
46 Terwijl Hij de mensenmassa nog toesprak, stonden onverwachts zijn moeder en broers buiten. Ze wilden Hem spreken.
47 Iemand zei tegen Jezus: "Uw moeder en broers staan buiten en ze willen met U spreken."
48 Jezus antwoordde de persoon die het Hem had verteld: "Wie is mijn moeder en wie zijn mijn broers?"
49 Hij wees naar zijn leerlingen en zei: "Dit zijn mijn moeder en mijn broers.
50 Want wie doet wat mijn Vader in de hemel wil, die is mijn broer, zus of moeder."

13

1 Diezelfde dag verliet Jezus het huis en ging Hij bij het meer zitten.
2 Er verzamelde zich zo'n grote mensenmassa om Hem heen, dat Hij in een boot plaatsnam, terwijl alle mensen op de oever bleven staan.
3 Hij vertelde hun van alles in de vorm van parabels. Hij zei: "Er was eens een zaaier die ging zaaien.
4 Tijdens het zaaien vielen er wat zaadjes langs het pad en de vogels kwamen ze oppikken.
5 Andere zaadjes vielen in ondiepe laagjes aarde op rotsgrond. De plantjes schoten meteen op, omdat de aarde ondiep was.
6 Maar toen de zon hoog kwam te staan, verschroeiden de plantjes; en omdat ze geen wortels hadden, gingen ze dood.

7 Nog andere zaadjes vielen tussen het onkruid en het
onkruid kwam op en verstikte hen.
8 Weer andere zaadjes vielen in goede aarde en leverden
een goede oogst op, wel honderd-, zestig- of dertigmaal
zoveel als er was gezaaid.
9 Als je oren hebt, luister dan!"
10 Later kwamen Jezus' leerlingen Hem vragen: "Waarom
spreekt U de mensen toe in de vorm van parabels?"
11 Hij antwoordde: "Omdat het jullie is gegeven de
geheimen van Gods rijk te kennen, maar hun is dat niet
gegeven.
12 Want aan wie heeft, zal nog meer worden gegeven,
zodat hij overvloed zal hebben. Maar van wie niets heeft,
zal zelfs hetgeen hij heeft worden afgenomen.
13 Daarom spreek Ik hen toe in parabels, zodat ze wel zien
maar niet begrijpen, en wel horen maar niet verstaan.
14 Voor hen is de volgende profetie van Jesaja in vervulling
gegaan:
'Jullie zullen wel horen maar niet verstaan,
en wel zien maar niet begrijpen.
15 Want het hart van dit volk is gevoelloos geworden,
hun oren kunnen nauwelijks horen
en hun ogen hebben ze gesloten.
Anders zouden ze met hun ogen kunnen zien
en met hun oren kunnen horen
en met hun hart verstaan
en zich bekeren
en dan zou Ik hen gezond maken.'
16 Maar omdat jullie ogen zien en jullie oren horen, zijn ze
gezegend.
17 Want Ik verzeker jullie: veel profeten en rechtvaardige
mensen wilden graag zien wat jullie zien, maar ze hebben
het niet gezien. En ze wilden graag horen wat jullie horen,
maar ze hebben het niet gehoord.
18 Luister dus naar de uitleg van de parabel van de zaaier:
19 Telkens wanneer iemand de boodschap van het
koninkrijk hoort en deze niet begrijpt, komt de duivel
weggrissen wat in het hart van die persoon was gezaaid. Dit
is wat langs het pad is gezaaid.
20 Wat op de rotsgrond is gezaaid, is als de persoon die de
boodschap hoort en haar meteen vol vreugde aanvaardt.
21 Maar hij is oppervlakkig en het raakt niet diep in
hem geworteld. Zodra er verdrukking of vervolging komt
omwille van het evangelie, komt hij ten val.
22 En wat tussen het onkruid is gezaaid, is als de persoon
die de boodschap hoort, maar de zorgen van dit leven en de

misleiding van de rijkdom verstikken de boodschap, zodat deze niets oplevert.

23 Wat in goede aarde is gezaaid, is als de persoon die het evangelie hoort, het begrijpt en vruchten voortbrengt; in het ene geval honderd-, in het andere zestig- en in nog een ander geval dertigmaal zoveel als er was gezaaid."

24 Jezus vertelde hun nog een parabel: "Het is met Gods rijk als met iemand die goed zaad in zijn akker zaaide.

25 Maar terwijl iedereen sliep, kwam zijn vijand schadelijk onkruid tussen het graan zaaien en ging hij weer weg.

26 Toen de plantjes opkwamen en aren vormden, verscheen ook het schadelijk onkruid.

27 De knechten van de landeigenaar vroegen hem: 'Meneer, u had toch goed zaad in uw akker gezaaid? Waar komt dat schadelijk onkruid dan vandaan?'

28 Hij antwoordde: 'Dat heeft een vijand gedaan.' De knechten vroegen hem: 'Wilt u dat we gaan wieden?'

29 Maar hij antwoordde: 'Nee, want als jullie het onkruid zouden wieden, zouden jullie ook de wortels van het graan lostrekken.

30 Laat het allemaal samen opgroeien tot de oogsttijd. Dan zal ik tegen de maaiers zeggen: Breng eerst het onkruid bijeen en maak er bundels van om te verbranden, en oogst dan het graan en breng het naar mijn schuur.' "

31 Jezus vertelde hun nog een parabel: "Het is met Gods rijk als met een mosterdzaadje dat iemand in zijn akker zaaide.

32 Het is kleiner dan alle andere zaden, maar wanneer het uitgroeit, is het de grootste van de moestuinplanten en wordt het een boom, zodat de vogels in zijn takken komen nestelen."

33 Hij vertelde hun nog een parabel: "Het is met Gods rijk als met desem die door een vrouw vermengd werd met drie porties meel, totdat het deeg volledig doordesemd was."

34 Jezus vertelde dat alles aan de mensenmassa in de vorm van parabels; Hij vertelde hun niets zonder parabels te gebruiken.

35 Zo gingen de volgende woorden van de profeet Jesaja in vervulling: "Ik open mijn mond om in parabels te spreken, ik maak bekend wat vanaf de schepping van de wereld verborgen is geweest."

36 Nadat Hij afscheid had genomen van de mensenmassa, ging Hij naar huis. Zijn leerlingen kwamen bij Hem en vroegen: "Wilt U de parabel van het schadelijk onkruid op de akker aan ons uitleggen?"

37 Jezus antwoordde: "De zaaier van het goede zaad is de Mensenzoon.

38 De akker is de wereld en het goede zaad zijn de
onderdanen van het koninkrijk. Het schadelijk onkruid, dat
zijn de onderdanen van de duivel.
39 De vijand die hen zaaide is de duivel, de oogst is het
einde van de wereld en zij die de oogst binnenhalen zijn
engelen.
40 En zoals het schadelijk onkruid bijeengebracht en ver-
brand wordt, zo zal het ook zijn bij het einde van de wereld.
41 De Mensenzoon zal zijn engelen uitzenden en zij zullen
alles uit zijn koninkrijk dat tot zonde aanzet en ieder die het
slechte doet bijeenbrengen.
42 Die zullen in de brandende oven worden gegooid en
daar zal worden geweend en met de tanden geknarst.
43 Dan zullen de rechtvaardigen in het koninkrijk van hun
Vader stralen als de zon. Als je oren hebt, luister dan!

44 Het is met Gods rijk als met een schat die in een akker
is verborgen, en die door iemand wordt gevonden en weer
toegedekt. Hij is er zo blij over dat hij weggaat, alles
verkoopt wat hij heeft en die akker koopt.

45 Het is met Gods rijk ook als met een zakenman die op
zoek was naar mooie parels.
46 Hij vond een parel die zo kostbaar was, dat hij al zijn
bezittingen verkocht om die parel te kopen.

47 Het is met Gods rijk ook als met een lang visnet dat
in het meer werd gegooid en waarin allerlei vissen werden
gevangen.
48 Toen het vol was, werd het aan wal getrokken en men
ging zitten om de goede vissen in emmers te doen en de
slechte weg te gooien.
49 Zo zal het zijn bij het einde van de wereld. De engelen
zullen eropuit gaan en de slechte mensen scheiden van de
rechtvaardige.
50 Ze zullen de slechte mensen in de brandende oven
gooien en daar zal worden geweend en met de tanden
geknarst.
51 Hebben jullie dit alles begrepen?" De leerlingen antwo-
ordden: "Ja."
52 Jezus zei tegen hen: "Daarom is iedere Schriftgeleerde
die een leerling in Gods rijk is geworden, als een huiseige-
naar die uit zijn voorraadkamer nieuwe en oude dingen
tevoorschijn haalt."

53 Toen Jezus deze parabels had afgerond, vertrok Hij
daarvandaan.
54 Hij kwam in zijn thuisstad en onderwees de mensen
daar in hun synagoge, zodat ze diep onder de indruk

waren en vroegen: “Vanwaar haalt Hij die wijsheid en die wonderen?
55 Is dit niet de zoon van de bouwer? Heet zijn moeder niet
Maria en zijn broers Jakobus, Jozef, Simon en Judas?
56 En wonen niet al zijn zussen bij ons? Waar haalt Hij dat
alles dan vandaan?”
57 Ze ergerden zich aan Hem, maar Jezus zei tegen hen:
“Het is alleen in zijn thuisstad en in zijn eigen huis dat een
profeet geen eer ontvangt.”
58 En wegens hun ongeloof deed Hij daar slechts weinig
wonderen.

14

1 In die tijd hoorde de tetrarch Herodes de berichten over
Jezus.
2 Hij zei tegen zijn dienaren: “Dit is Johannes de Doper;
hij is uit de dood verrezen en daarom beschikt hij over deze
bijzondere krachten.”
3 Herodes had Johannes namelijk laten arresteren, boeien
en gevangenzetten wegens Herodias, de vrouw van zijn
broer Filippus.
4 Dat was omdat Johannes tegen hem had gezegd: “U mag
niet met haar trouwen.”
5 Herodes wilde Johannes doden, maar hij was bang voor
de mensen, omdat die Johannes als een profeet beschouwden.
6 Op de verjaardag van Herodes danste de dochter van
Herodias voor de gasten en Herodes beleefde daar zoveel
plezier aan,
7 dat hij zwoer dat hij haar zou geven wat ze maar zou
vragen.
8 Daarom zei ze, opgestookt door haar moeder: “Geef mij
hier, op een schaal, het hoofd van Johannes de Doper.”
9 Hoewel de koning ontsteld was, beval hij, omwille van
wat hij had gezworen in het bijzijn van zijn gasten, dat haar
verzoek moest worden ingewilligd.
10 Hij stuurde iemand om Johannes in de gevangenis te
onthoofden.
11 Johannes' hoofd werd op een schaal naar binnen gebracht en aan het meisje gegeven, en zij bracht het naar haar
moeder.
12 Toen kwamen Johannes' leerlingen zijn lichaam
ophalen. Ze begroeven het en gingen dat aan Jezus vertellen.
13 Toen Jezus hun verslag gehoord had, vertrok Hij in
een boot naar een afgelegen plaats om alleen te zijn. De
mensenmassa hoorde dat en volgde Hem te voet vanuit de
steden.

14 Toen Jezus uit de boot stapte, zag Hij een grote menigte.
Hij kreeg medelijden met de mensen en genas hun zieken.
15 Toen het avond werd, kwamen zijn leerlingen Hem
zeggen: “Dit is een afgelegen plaats en het is al laat gewor-
den. Stuur de mensen toch weg, zodat ze naar de dorpen
kunnen gaan om eten voor zichzelf te kopen.”
16 Jezus antwoordde: “Ze hoeven niet weg te gaan; geven
jullie hun maar te eten.”
17 Maar zij zeiden tegen Hem: “Wij hebben hier slechts vijf
broden en twee vissen.”
18 Jezus zei: “Breng ze hier.”
19 Hij droeg de mensen op om plaats te nemen op het gras,
nam de vijf broden en de twee vissen, keek omhoog naar de
hemel, sprak een zegengebed uit, brak de broden in stukken
en gaf die aan zijn leerlingen. Zij gaven ze door aan de
mensen,
20 en ze aten allen totdat ze voldaan waren. De overge-
bleven brokken werden verzameld, wel twaalf manden vol.
21 Het aantal mannen die hadden gegeten, dus zonder
de vrouwen en kinderen te tellen, bedroeg ongeveer vijf-
duizend.
22 Meteen daarna droeg Jezus zijn leerlingen op om in de
boot te stappen en voor Hem uit het meer over te steken,
terwijl Hij de mensenmassa naar huis stuurde.
23 Nadat Hij de mensenmassa naar huis had gestuurd, ging
Hij alleen de berg op om te bidden. Toen het avond werd,
was Hij daar alleen.
24 De boot bevond zich op dat moment reeds op een grote
afstand van de kust en werd door de golven heen en weer
geslingerd, omdat ze de wind tegen hadden.
25 Tegen het einde van de nacht kwam Hij over het meer
naar hen toe gewandeld.
26 Toen zijn leerlingen Hem over het meer zagen wande-
len, werden ze doodsbang en zeiden ze: “Het is een spook!”
Ze schreeuwden het uit van angst.
27 Meteen zei Jezus tegen hen: “Wees gerust, Ik ben het.
Wees niet bang.”
28 Toen vroeg Petrus Hem: “Heer, als U het bent, zeg dan
dat ik bij U moet komen over het water!”
29 Jezus zei: “Kom maar!” Petrus stapte uit de boot en
wandelde over het water naar Jezus toe.
30 Maar toen Petrus merkte hoe hard het waaide, werd hij
bang en begon hij te zinken. Hij riep: “Heer, red mij!”
31 Jezus stak meteen zijn hand uit, greep hem vast en zei
tegen hem: “Jij kleingelovige, waarom twijfelde je?”
32 En toen ze in de boot stapten, ging de wind liggen.

33 De anderen in de boot vielen voor Jezus op hun knieën
en zeiden: “U bent werkelijk de Zoon van God!”
34 Eenmaal overgestoken, kwamen ze bij Gennesaret aan
land.
35 De mannen van die plaats herkenden Hem en lieten zijn
komst in de gehele streek bekendmaken, zodat alle mensen
hun zieken kwamen brengen.
36 Zij smeekten dat die slechts de kwast onderaan zijn
mantel zouden mogen aanraken. En iedereen die Hem
aanraakte, werd genezen.

15

1 De farizeeën en Schriftgeleerden uit Jeruzalem kwamen
Jezus vragen:
2 “Waarom overtreden uw leerlingen de traditie van de
voorouders? Ze wassen hun handen niet voor het eten!”
3 Jezus antwoordde: “En waarom overtreden jullie Gods
gebod omwille van jullie traditie?
4 God heeft immers gezegd: ‘Eer je vader en moeder’ en
‘Wie kwaadspreekt van zijn vader of moeder, moet ter dood
worden gebracht.’
5 Maar jullie beweren dat wie tegen zijn vader of moeder
zegt: ‘Wat ik aan jullie had kunnen geven, heb ik aan God
gewijd’,
6 zijn vader of moeder niet langer moet eren. Zo verklaren
jullie Gods gebod ongeldig omwille van jullie traditie.
7 Hypocrieten! Jesaja had gelijk toen hij het volgende over
jullie profeteerde:
8 ‘Dit volk bewijst Mij lippendienst,
hun hart is ver van Mij.
9 Zij vereren Mij tevergeefs,
en ze onderwijzen menselijke voorschriften.’ ”
10 Jezus riep de mensen bij zich en zei tegen hen: “Luister
en begrijp het volgende:
11 Het is niet wat de mond binnengaat dat de mens
verontreinigt, maar wat uit de mond naar buiten komt.”
12 Toen kwamen zijn leerlingen Hem vragen: “Weet U dat
de farizeeën uw woorden hebben gehoord en zich eraan
ergeren?”
13 Jezus antwoordde: “Iedere plant die niet door mijn
Hemelse Vader is geplant, zal worden uitgetrokken.
14 Laat ze maar. Het zijn blindenbegeleiders die zelf blind
zijn. En als een blinde een blinde leidt, vallen ze beiden in
een kuil.”
15 Petrus vroeg Jezus: “Wilt U die vergelijking aan ons
uitleggen?”

16 Jezus zei: “Hebben ook jullie nog altijd geen inzicht?
17 Beseffen jullie niet dat alles wat de mond binnengaat,
naar de maag gaat en uiteindelijk weer naar buiten komt?
18 Maar hetgeen door de mond naar buiten gaat, komt uit
het hart en verontreinigt de mens.
19 Uit het hart komen immers slechte gedachten voort,
en moord, overspel, seksueel wangedrag, diefstal, leuge-
nachtige verklaringen en godslastering.
20 Dat zijn de zaken die de mens verontreinigen, maar de
mens raakt niet verontreinigd door met ongewassen handen
te eten.”
21 Jezus verliet die plaats en trok zich terug in het gebied
van Tyrus en Sidon.
22 Een Kanaänitische vrouw uit die omgeving kwam naar
Hem toe en riep: “Heb medelijden met mij, Heer, Zoon van
David! Mijn dochter is ernstig bezeten!”
23 Jezus gaf geen antwoord. Zijn leerlingen kwamen bij
Hem met het verzoek: “Stuur haar toch weg; ze blijft ons
maar naroepen.”
24 Jezus antwoordde: “Ik ben enkel gezonden naar de
verloren schapen van het volk Israël.”
25 Maar zij kwam naar Hem toe, viel op haar knieën en
vroeg: “Heer, help mij!”
26 Jezus antwoordde: “Het is niet goed om de kinderen het
brood af te nemen en dat aan de hondjes te geven.”
27 Maar zij zei: “Ja Heer, maar zelfs de hondjes eten van de
kruimels die van de tafel van hun eigenaars vallen!”
28 Jezus antwoordde: “Mevrouw, je hebt een groot geloof;
moge je wens in vervulling gaan.” Op dat moment was haar
dochter genezen.
29 Nadat Jezus van daar was verder getrokken, kwam Hij
bij het Meer van Galilea. Hij ging de berg op en zette zich
daar neer.
30 Er kwam een grote mensenmassa naar Hem toe met
mensen die verlamd of blind waren, hun arm of been niet
goed konden gebruiken of die niet konden spreken, en veel
anderen. Ze legden hen aan Jezus' voeten en Hij genas hen.
31 De menigte was verbaasd om te zien dat mensen die
niet konden spreken begonnen te praten, mensen die hun
arm of been niet goed konden gebruiken gezond werden,
verlamden begonnen te stappen en blinden konden zien. En
ze verheerlijkten de God van Israël.
32 Jezus riep zijn leerlingen bij zich en zei: “Ik heb
medelijden met al die mensen, want ze zijn al drie dagen bij
Me en nu hebben ze niets te eten. Ik wil hen niet met een lege
maag wegsturen, want dan zullen ze onderweg bezwijken.”

33 De leerlingen zeiden tegen Hem: “Waar in dit afgelegen
gebied kan voldoende brood worden gevonden om zoveel
mensen te eten te geven?”
34 Jezus vroeg hen: “Hoeveel broden hebben jullie?” Ze
zeiden: “Zeven, en enkele visjes.”
35 Hij droeg de menigte op om op de grond plaats te nemen,
36 nam de zeven broden en de visjes, sprak een dankgebed
uit, brak ze in stukken, en gaf die aan zijn leerlingen. De
leerlingen gaven ze door aan de mensen.
37 Ze aten allen tot ze voldaan waren. De overgebleven
brokken werden verzameld, wel zeven korven vol.
38 Het waren ongeveer vierduizend mannen die hadden
gegeten, vrouwen en kinderen niet meegeteld.
39 Jezus stuurde de mensen naar huis, stapte in de boot en
ging naar het gebied Magadan.

16

1 De farizeeën en de sadduceeën kwamen bij Jezus en
stelden Hem op de proef met de vraag om een teken uit de
hemel aan hen te tonen.
2 Hij antwoordde echter: “Soms zeggen jullie tijdens de
avond: het wordt mooi weer, want de lucht is rood.
3 Of in de ochtend: vandaag krijgen we storm, want de
lucht is rood en dreigend. Jullie weten wat het betekent
als de lucht er op een bepaalde manier uitziet, maar jullie
begrijpen niet waarop de huidige gebeurtenissen wijzen.
4 Jullie soort slechte en overspelige mensen eist een teken,
maar er zal hun geen teken worden gegeven, behalve het
teken van Jona.” Hij draaide zich om en vertrok.
5 De leerlingen van Jezus staken het meer over, maar ze
vergaten brood mee te nemen.
6 Hij zei tegen hen: “Pas op en wees op je hoede voor de
desem van de farizeeën en de sadduceeën.”
7 Ze bespraken onder elkaar of Hij dat had gezegd omdat
ze geen brood hadden meegenomen.
8 Jezus merkte het en zei: “Kleingelovigen, waarom zijn
jullie met elkaar aan het bespreken dat jullie geen brood
hebben?
9 Begrijpen jullie het nog niet? Weten jullie niet meer van
de vijf broden voor de vijfduizend en hoeveel manden vol
jullie verzamelden?
10 Of van de zeven broden voor de vierduizend en hoeveel
korven vol jullie toen verzamelden?
11 Hoe bestaat het dat jullie niet beseffen dat Ik het niet
over brood had? Pas op voor de desem van de farizeeën en
de sadduceeën.”

12 Toen begrepen ze dat ze niet op hun hoede moesten zijn
voor de desem in het brood, maar voor het onderwijs van
de farizeeën en de sadduceeën.
13 Toen Jezus in het gebied van Caesarea Filippi kwam,
vroeg Hij zijn leerlingen: “Wie zeggen de mensen dat de
Mensenzoon is?”
14 Ze zeiden: “Sommigen zeggen: Johannes de Doper,
anderen: Elia, nog anderen: Jeremia of een van de profeten.”
15 Jezus vroeg: “En jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben?”
16 Simon Petrus antwoordde: “U bent de Messias, de Zoon
van de levende God.”
17 Toen zei Jezus tegen hem: “Simon Bar-Jona, jij bent
gezegend, want dit is jou niet onthuld door mensen van vlees
en bloed, maar door mijn Vader in de hemel.
18 Ik zeg je: jij bent Petrus, de rots. Op deze rots zal Ik
mijn kerk bouwen en zelfs de dood zal haar niet kunnen
overwinnen.
19 Ik zal jou de sleutels van Gods rijk geven, en wat jij
op aarde bindend verklaart, zal in de hemel bindend zijn
en wat jij op aarde ontbonden verklaart zal in de hemel
ontbonden zijn.”
20 Toen droeg Hij zijn leerlingen op aan niemand te
vertellen dat Hij de Messias was.

21 Vanaf toen begon Jezus aan zijn leerlingen uit te
leggen dat Hij naar Jeruzalem moest gaan, dat de oudsten,
hoofdpriesters en Schriftgeleerden Hem veel leed zouden
aandoen, dat Hij zou worden gedood en dat Hij op de derde
dag weer tot leven zou worden gewekt.
22 Petrus nam Hem apart en begon Hem te berispen door
te zeggen: “Dat nooit, Heer! Dat mag U in geen geval
overkomen!”
23 Maar Jezus draaide zich om en zei tegen Petrus: “Ga weg,
uit mijn ogen, jij satan! Je vormt een hinderpaal voor Me,
omdat het jou niet om Gods belangen gaat, maar om die van
de mensen.”
24 Toen zei Jezus tegen zijn leerlingen: “Als iemand met Mij
wil meekomen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis
opnemen en Mij volgen.
25 Wie zijn leven wil redden, zal het verliezen, maar wie
zijn leven loslaat voor Mij, zal het vinden.
26 Wat heeft een mens eraan als hij de hele wereld wint
maar zijn leven verliest? Wat zou een mens geven in ruil
voor zijn leven?
27 De Mensenzoon zal komen, gehuld in de hemelse pracht
van zijn Vader en vergezeld door zijn engelen. Dan zal Hij
iedereen geven wat hij verdiend heeft met zijn daden.

28 Ik verzeker jullie: sommigen die hier staan, zullen niet
sterven voordat zij de Mensenzoon in zijn koninklijke glorie
hebben zien komen."

17

1 Zes dagen later nam Jezus Petrus, Jakobus en diens broer
Johannes mee een hoge berg op, waar ze alleen waren.
2 Daar veranderde Hij voor hun ogen; zijn gezicht straalde
als de zon en zijn kleren werden zo wit als het licht.
3 Plots verschenen Elia en Mozes aan hen; ze waren met
Jezus in gesprek.
4 Petrus onderbrak hen en zei tegen Jezus: "Heer, het is
goed dat wij hier zijn. Als U wil, zal ik hier drie hutten
bouwen: een voor U, een voor Mozes en een voor Elia."
5 Terwijl hij nog sprak, kwam er een wolk vol licht boven
hen hangen. Vanuit de wolk sprak een stem: "Dit is mijn
dierbare Zoon; Ik verheug Mij over Hem. Luister naar Hem!"
6 Toen ze dat hoorden, vielen zijn leerlingen voorover. Ze
waren verschrikkelijk bang.
7 Jezus kwam naar hen toe, raakte hen aan en zei: "Sta op;
wees niet bang."
8 Toen ze opkeken, zagen ze enkel nog Jezus.
9 Tijdens hun afdaling van de berg beval Jezus hun: "Vertel
niemand wat jullie hebben gezien zolang de Mensenzoon
nog niet uit de dood is opgewekt."
10 De leerlingen vroegen Hem: "Waarom zeggen de Schrift-
geleerden dat Elia eerst moet komen?"
11 Hij antwoordde: "Elia komt inderdaad eerst alles in orde
maken.
12 Maar Ik zeg jullie: Elia is reeds gekomen. Ze hebben
hem echter niet herkend, maar met hem gedaan wat ze
wilden. Op dezelfde wijze zullen ze de Mensenzoon mishan-
delen."
13 Toen begrepen de leerlingen dat Hij het over Johannes
de Doper had.
14 Toen ze bij de menigte terugkwamen, kwam er iemand
naar Jezus toe. Hij knielde voor Hem
15 en zei: "Heer, heb medelijden met mijn zoon. Hij krijgt
toevallen en valt dan dikwijls in het vuur of het water, zodat
hij er ellendig aan toe is.
16 Ik heb hem bij uw leerlingen gebracht, maar zij konden
hem niet genezen."
17 Jezus antwoordde: "O, ongelovige en tegendraadse
mensen, hoelang zal Ik nog bij jullie zijn? Hoelang zal Ik
jullie nog verdragen? Breng hem hier, bij Mij."

18 Jezus sprak de demon bestraffend toe en die ging uit het
kind weg; het was onmiddellijk genezen.
19 Later, toen Jezus alleen was, kwamen zijn leerlingen
Hem vragen: “Waarom konden wij die geest niet uitdrijven?”
20 Jezus antwoordde: “Omdat jullie geloof zo klein is! Ik
verzeker jullie: Als jullie een geloof hebben ter grootte van
een mosterdzaadje en tegen deze berg zeggen: verplaats je
van hier naar daar, dan zal hij zich verplaatsen. Niets zal
dan onmogelijk voor jullie zijn.”
22 Toen ze bijeenkwamen in Galilea, zei Jezus tegen hen:
“Binnenkort zal de Mensenzoon aan de mensen worden
uitgeleverd.
23 Zij zullen Hem doden en op de derde dag zal Hij
verrijzen.” Ze werden diep bedroefd.
24 Toen ze Kafarnaüm binnenkwamen, werd Petrus be-
naderd door de inners van de tempelbelasting, die twee
drachma per man bedroeg. Ze vroegen: “Betaalt jullie
Leraar geen tempelbelasting?”
25 Petrus zei: “Toch wel!” Toen hij thuiskwam, vroeg Jezus
hem, voordat hij iets kon zeggen: “Wat denk je, Simon, van
wie ontvangen de koningen op aarde tolgeld of belasting,
van hun eigen kinderen of van vreemdelingen?”
26 Petrus zei: “Van de vreemdelingen.” En Jezus zei: “Dan
zijn de kinderen dus vrijgesteld.
27 Maar, om te zorgen dat we die mensen niet ergeren:
ga naar het meer, werp een hengel uit en neem de eerste
vis die bijt. Als je zijn bek opent, zal je een muntstuk
van vier drachma vinden. Geef die aan de inners van de
tempelbelasting, voor jou en Mij.”

18

1 Op dat moment kwamen Jezus' leerlingen Hem vragen:
“Wie is de belangrijkste in Gods rijk?”
2 Jezus riep een kind, zette het tussen hen in
3 en zei: “Ik verzeker jullie, als jullie niet veranderen en
als kinderen worden, zullen jullie Gods rijk in geen geval
binnengaan.
4 Wie zo nederig wordt als dit kind, is de belangrijkste in
Gods rijk,
5 en wie zo'n kind verwelkomt in mijn naam, verwelkomt
Mij.
6 Wie een van deze eenvoudige mensen die in Mij geloven
tot zonde aanzet, zou beter af zijn als men een zware
molensteen om zijn nek zou hangen om hem diep in zee te
verdrinken.

7 Wee de wereld, wegens de struikelblokken. Die aansporingen tot zonde moeten er wel komen, maar wee de persoon door wie ze komen.
8 Als je hand of je voet jou tot zonde aanzet, hak hem dan maar af en gooi hem weg. Je kan beter verminkt of gehandicapt het leven binnengaan dan in het bezit van twee handen of twee voeten in het eeuwig vuur gegooid worden.
9 En als je oog jou tot zonde aanzet, verwijder het dan en gooi het weg. Je kan beter met één oog het leven binnengaan dan in het bezit van twee ogen in de brandende hel worden gegooid.

10 Zorg dat je op geen van deze eenvoudige mensen neerkijkt, want Ik zeg jullie dat hun engelen in de hemel vrije toegang hebben tot mijn Vader in de hemel.
12 Wat denken jullie: stel dat iemand honderd schapen heeft en een ervan dwaalt af. Zou hij dan niet de negenennegentig in de heuvels achterlaten en op zoek gaan naar het afgedwaalde schaap?
13 Ik verzeker jullie, als hij het vindt, verheugt hij zich er meer over dan over de negenennegentig die niet waren afgedwaald.
14 Net zomin wil jullie Vader in de hemel dat een van deze eenvoudige mensen verloren gaat.

15 Als je broeder of zuster je iets misdoet, ga dan naar die persoon toe en wijs hem onder vier ogen terecht. Als hij naar je luistert, heb je hem teruggewonnen.
16 Als de persoon echter niet luistert, neem dan een of twee anderen mee, zodat 'iedere aanklacht door twee of drie getuigen kan worden bevestigd.'
17 Als hij echter weigert naar hen te luisteren, stel dan je kerkgemeenschap op de hoogte. En als hij zelfs niet naar de kerkgemeenschap luistert, mag je hem behandelen als een ongelovige of een belastinginner.
18 Ik verzeker jullie: wat jullie op aarde bindend verklaren, zal in de hemel bindend zijn en wat jullie op aarde ontbonden verklaren, zal in de hemel ontbonden zijn.
19 Bovendien verzeker Ik jullie: als twee van jullie op aarde overeenkomen om iets te vragen, eender wat, dan zal mijn hemelse Vader hun wens vervullen.
20 Want waar twee of drie personen samenkomen in mijn naam, daar ben Ik bij hen."

21 Toen kwam Petrus bij Jezus met de vraag: "Heer, hoe vaak zal ik mijn broeder vergeven als hij mij iets misdoet? Tot zevenmaal?"

22 Jezus zei tegen hem: “Ik zeg je: niet tot zevenmaal, maar
tot zeven maal zeventigmaal.
23 Het is met Gods rijk namelijk als met een man, een
koning, die afrekening wilde houden met zijn dienaren.
24 Hij was net met de afrekening begonnen, toen iemand
bij hem werd gebracht die hem een bedrag schuldig was ter
waarde van 60 miljoen daglonen.
25 En omdat hij het niet kon betalen, beval zijn heer dat
hij, zijn vrouw en kinderen en al zijn bezittingen verkocht
moesten worden om de schuld te betalen.
26 Daarop viel de dienaar voor hem op zijn knieën en
smeekte: ‘Heb geduld met mij, ik zal u alles betalen!’
27 De heer van die dienaar kreeg medelijden, liet hem gaan
en schold hem zijn schuld kwijt.
28 Nadat die dienaar was vertrokken, zag hij een van zijn
mededienaren, die hem een bedrag ter waarde van honderd
daglonen schuldig was. Hij greep hem bij de keel en zei:
‘Betaal wat je me schuldig bent!’
29 De mededienaar liet zich voor hem neervallen en
smeekte: ‘Heb alsjeblieft geduld met mij, ik zal je betalen!’
30 Maar hij weigerde en liet hem in de gevangenis zetten
totdat het verschuldigde bedrag zou zijn betaald.
31 Toen zijn mededienaren zagen wat er gebeurde, vonden
ze dat zo verschrikkelijk dat ze naar hun heer gingen om te
vertellen wat er allemaal was gebeurd.
32 Toen riep de koning de dienaar bij zich en hij zei
tegen hem: ‘Jij slechte dienaar, ik had je al je schulden
kwijtgescholden omdat je mij daarom had gesmeekt.
33 Had jij dan niet ook mededogen moeten hebben met je
mededienaar, zoals ik mededogen had met jou?’
34 Zijn heer was zo kwaad dat hij hem liet gevangenzetten
en straffen totdat hij zijn hele schuld zou hebben afbetaald.
35 Mijn hemelse Vader zal hetzelfde met jullie doen als je
niet allemaal je broeder of zuster van harte vergeeft.”

19

1 Toen Jezus uitgesproken was, vertrok Hij uit Galilea en
kwam Hij in het gebied van Judea aan de overkant van de
Jordaan.
2 Een grote mensenmassa volgde Hem en Hij genas de
zieken ter plekke.
3 Er kwamen farizeeën naar Hem toe om Hem op de proef
te stellen. Ze vroegen: “Mag een man zijn vrouw wegsturen
om eender welke reden?”

4 Jezus antwoordde: “Hebben jullie niet gelezen dat de
Schepper hen vanaf het begin mannelijk en vrouwelijk heeft
gemaakt?
5 En dat Hij zei: ‘Daarom zal een man zijn vader en moeder
verlaten en zich aan zijn vrouw verbinden, en ze zullen
samen een nieuw lichaam vormen’?
6 Ze zijn dus niet langer twee lichamen, maar één. Daarom
moet een mens niet scheiden wat God heeft samengevoegd.”
7 Ze vroegen Hem: “Waarom heeft Mozes dan geboden om
een echtscheidingsakte mee te geven als iemand zijn vrouw
wegstuurt?”
8 Jezus zei tegen hen: “Omdat jullie koppig zijn, gaf Mozes
toestemming om je vrouw weg te sturen, maar aanvankelijk
was dat niet de bedoeling.
9 Ik zeg jullie: wie zijn vrouw wegstuurt om een andere
reden dan seksueel wangedrag en trouwt met een andere
vrouw, pleegt echtbreuk.”
10 Jezus' leerlingen zeiden tegen Hem: “Als het zo zit tussen
man en vrouw, is het beter om niet te trouwen.”
11 Maar Hij zei tegen hen: “Niet iedereen kan deze leer
aanvaarden, alleen zij aan wie het gegeven is.
12 Want er zijn eunuchen die zo zijn vanaf hun geboorte,
er zijn eunuchen die door mensen zijn gecastreerd, en er
zijn mensen die als een eunuch leven omwille van Gods rijk.
Laat wie dit kan aanvaarden, het aanvaarden!”
13 Toen werden er kinderen bij Jezus gebracht met de
bedoeling dat Hij hun de handen zou opleggen en zou
bidden. Maar zijn leerlingen berispten de mensen.
14 Jezus zei echter: “Laat de kinderen bij Mij komen en
houd hen niet tegen, want Gods rijk is bestemd voor wie is
zoals zij.”
15 Nadat Hij hun de handen had opgelegd, vertrok Hij.
16 Op dat moment kwam iemand aan Jezus vragen: “Ler-
aar, welke goede daad moet ik doen om het eeuwig leven te
krijgen?”
17 Jezus vroeg hem: “Waarom vraag je Mij over het goede?
Er is er maar één die goed is. Maar als je het leven wil
binnengaan, houd je dan aan de geboden.”
18 Hij vroeg Hem: “Welke?” Jezus zei: “Pleeg geen moord,
pleeg geen echtbreuk, steel niet, leg geen leugenachtige
verklaring af,
19 eer je vader en moeder, en heb je naaste lief zoals je
jezelf liefhebt.”
20 De jongeman zei tegen Hem: “Aan al die dingen heb ik
me gehouden. Wat ontbreekt mij nog?”

21 Jezus antwoordde: “Als je volmaakt wil zijn, ga dan je
bezittingen verkopen en geef de opbrengst aan de armen;
dan zal je een schat in de hemel hebben. Kom dan terug en
volg Mij.”
22 Toen de man dat antwoord hoorde, ging hij aangeslagen
weg, want hij had veel bezittingen.
23 Jezus zei tegen zijn leerlingen: “Ik verzeker jullie, voor
een rijke is het moeilijk om Gods rijk binnen te gaan.
24 Nogmaals, Ik zeg jullie: het is gemakkelijker voor een
kameel om door het oog van een naald te kruipen dan voor
een rijke om Gods koninkrijk binnen te gaan."
25 De leerlingen waren erg ontdaan toen ze dat hoorden.
Ze zeiden: “Maar wie kan dan worden gered?”
26 Jezus keek hen aan en zei: “Bij de mensen is het
onmogelijk, maar bij God is alles mogelijk.”
27 Petrus reageerde: “Wij hebben alles achtergelaten om U
te volgen. Wat gebeurt er dan met ons?”
28 Jezus zei tegen hem: “Ik verzeker jullie: in de nieuwe
wereld, wanneer de Mensenzoon op zijn verheven troon zit,
zullen jullie die Mij zijn gevolgd op twaalf tronen zitten en
over de twaalf stammen van Israël rechtspreken.
29 En ieder die huizen, broers, zussen, vader, moeder,
kinderen of akkers heeft opgegeven omwille van mijn naam,
zal honderdmaal zoveel ontvangen en deel krijgen aan het
eeuwig leven.
30 Maar veel eersten zullen de laatsten zijn, en veel
laatsten de eersten.

20

1 Het is met Gods rijk als met een man, een landeigenaar,
die er 's ochtends op uitging om arbeiders in te huren voor
het werk in zijn wijngaard.
2 Nadat hij met de arbeiders had afgesproken dat ze ieder
een dagloon van een denarie zouden verdienen, stuurde hij
hen zijn wijngaard in.
3 En toen hij er halverwege de ochtend weer op uitging,
zag hij anderen werkloos op het marktplein staan.
4 Hij zei tegen hen: ‘Gaan jullie ook in de wijngaard
werken, en ik zal jullie een rechtvaardig loon geven.’
5 Dus gingen zij aan de slag. En toen hij rond het
middaguur en halverwege de middag nogmaals ging, deed
hij hetzelfde.
6 Tegen het einde van de middag ging hij opnieuw en
trof hij nog anderen aan die daar stonden. Hij vroeg hen:
‘Waarom hebben jullie hier de hele dag staan nietsdoen?’

7 Ze antwoordden: 'Omdat niemand ons heeft ingehuurd.'
Hij zei tegen hen: 'Gaan jullie ook maar in de wijngaard
werken.'
8 Toen het avond werd, zei de eigenaar van de wijngaard
tegen zijn opziener: 'Roep de arbeiders en geef hun het loon,
te beginnen met de laatsten, tot en met de eersten.'
9 Zij die tegen het einde van de dag waren gekomen,
ontvingen ieder een denarie.
10 En toen de eersten aan de beurt waren, dachten ze
dat zij meer zouden krijgen, maar ook zij kregen ieder een
denarie.
11 Nadat ze die hadden ontvangen, begonnen ze tegen de
landeigenaar te klagen:
12 'Zij die het laatst zijn ingehuurd, hebben slechts een uur
gewerkt, en u stelt hen aan ons gelijk, terwijl wij de hele dag
in de hitte hebben gezwoegd.'
13 Maar hij antwoordde: 'Vriend, ik behandel je niet
verkeerd. Je had toch een denarie met mij afgesproken?
14 Neem wat je toekomt en vertrek, maar ik wens deze
arbeider die het laatst was ingehuurd hetzelfde bedrag te
geven als aan jou.
15 Of mag ik soms niet met mijn geld doen wat ik wil? Of
ben je jaloers geworden omdat ik vrijgevig ben?'
16 Zo zullen de laatsten de eersten zijn en de eersten de
laatsten."
17 Jezus ging naar Jeruzalem. Onderweg nam Hij zijn
twaalf leerlingen apart en zei tegen hen:
18 "Luister, we gaan naar Jeruzalem. Daar zal de Mensen-
zoon worden uitgeleverd aan de hoofdpriesters en Schrift-
geleerden. Zij zullen Hem ter dood veroordelen
19 en Hem aan de niet-Joden uitleveren om te worden
bespot, gegeseld en gekruisigd, maar op de derde dag zal Hij
verrijzen."
20 Toen kwam de moeder van de zonen van Zebedeüs naar
Jezus toe, samen met haar zonen. Ze knielde om iets van
Hem te vragen.
21 Jezus vroeg haar: "Wat is je wens?" Zij antwoordde: "Zou
mijn ene zoon rechts van U mogen zitten in uw koninkrijk,
en mijn andere zoon links?"
22 Jezus antwoordde: "Jullie weten niet wat jullie vragen.
Kunnen jullie dezelfde beker leegdrinken als Ik?" Ze zeiden:
"Dat kunnen we."
23 Jezus zei tegen hen: "Mijn beker zullen jullie wel
leegdrinken, maar het is niet aan Mij om te bepalen wie
rechts of links van Mij mag zitten. Die plaatsen zijn voor
wie mijn Vader ze heeft bestemd."

24 Toen de tien andere leerlingen van Jezus hiervan
hoorden, waren ze kwaad op de twee broers.
25 Jezus riep hen bij zich en zei: “Jullie weten dat het bij de
andere volken zo is dat hun leiders de baas over hen spelen
en hun heersers hun gezag over hen laten gelden.
26 Bij jullie is dat niet zo. Integendeel, wie onder jullie
belangrijk wil worden, moet jullie dienaar zijn
27 en wie onder jullie vooraanstaand wil zijn, moet jullie
slaaf zijn,
28 net zoals de Mensenzoon niet is gekomen om te worden
gediend, maar om te dienen en zijn leven te geven als losgeld
voor velen.”
29 Toen ze Jericho verlieten, werd Jezus gevolgd door een
grote menigte.
30 Er zaten twee blinde mensen aan de kant van de weg.
Omdat ze hadden gehoord dat Jezus voorbijkwam, riepen
ze: “Heb medelijden met ons, Heer, Zoon van David!”
31 De menigte snauwde hen toe dat ze moesten zwijgen.
Maar ze riepen nog luider: “Heb medelijden met ons, Heer,
Zoon van David!”
32 Jezus hield halt, riep hen bij zich en vroeg: “Wat willen
jullie dat Ik voor jullie doe?”
33 Ze antwoordden: “Heer, we willen graag dat onze ogen
worden genezen.”
34 Jezus kreeg medelijden met hen en raakte hun ogen aan.
Meteen konden ze weer zien en volgden ze Hem.

21

1 Toen ze Jeruzalem naderden en bij Betfagé kwamen, bij
de Olijfberg, stuurde Jezus twee van zijn leerlingen vooruit.
2 Hij zei tegen hen: “Ga het dorp in dat voor jullie ligt. Dan
zullen jullie meteen een vastgebonden ezelin zien, met een
veulen. Maak ze los en breng ze hier.
3 Als iemand bezwaar maakt, zeg dan: ‘De Heer heeft ze
nodig; Hij zal ze meteen terugsturen.’ ”
4 Zo gebeurde wat de profeet had voorspeld:

5 “Vertel de dochter van Sion:
Let op, je koning komt naar je toe,
nederig en rijdend op een ezel,
op het veulen van een ezelin.”

6 De leerlingen vertrokken en deden wat Jezus hun had
opgedragen.
7 Toen ze de ezelin met het veulen hadden gebracht en hun
mantels erop hadden gelegd, ging Jezus daarop zitten.

8 Een groot aantal mensen legden hun mantels op de weg,
anderen sneden takken van de bomen en spreidden die uit
op de weg.
9 De vele mensen die voor en achter Jezus wandelden,
riepen:
“Hosanna voor de zoon van David!
Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heer!
Hosanna aan de Allerhoogste!”
10 Toen Jezus Jeruzalem binnenging, raakte de hele stad in
opschudding over de vraag: “Wie is dit?”
11 De mensen bij Jezus zeiden: “Dit is Jezus, de profeet uit
Nazaret in Galilea.”
12 Jezus ging het tempelterrein op, joeg iedereen weg die
daar aan het kopen of verkopen was, gooide de tafels van
de geldwisselaars en de zitbanken van de duivenverkopers
omver
13 en zei tegen hen: “In de Schriften staat: ‘Mijn huis zal
een gebedshuis worden genoemd’, maar jullie maken er een
rovershol van.”
14 Op het tempelterrein kwamen er mensen naar Hem toe
die blind of verlamd waren en Hij genas hen.
15 Maar toen de hoofdpriesters en de Schriftgeleerden de
verbazingwekkende dingen zagen die Hij deed en toen ze
hoorden dat de kinderen op het tempelterrein uitriepen:
“Hosanna voor de zoon van David!”, waren ze veront-
waardigd.
16 Ze vroegen Jezus: “Hoort U wat ze roepen?” Jezus zei
tegen hen: “Jazeker. Hebben jullie nooit gelezen: ‘U heeft
zich laten bejubelen door kleine kinderen en zuigelingen’?”
17 Hij liet hen achter en ging de stad uit, naar Betanië. Daar
overnachtte Hij.
18 's Morgens vroeg, toen ze naar Jeruzalem teruggingen,
kreeg Jezus honger.
19 Hij zag naast de weg een vijgenboom, ging ernaartoe
en stelde vast dat er niets anders aan zat dan bladeren. Hij
zei tegen de boom: “Van jou mogen nooit meer vruchten
worden geplukt!” Onmiddellijk verdorde de boom.
20 Zijn leerlingen zagen het en vroegen verwonderd: “Hoe
kan het dat die vijgenboom onmiddellijk is verdord?”
21 Jezus zei tegen hen: “Ik verzeker jullie, als jullie geloof
hebben en niet twijfelen, zullen jullie niet alleen doen wat
Ik met de vijgenboom heb gedaan, maar zelfs als jullie dan
tegen deze berg zeggen: kom van je plaats en stort jezelf in
zee, zal het gebeuren.
22 En alles wat jullie vol vertrouwen vragen in het gebed,
zullen jullie ontvangen.”

23 Jezus ging het tempelterrein op. Terwijl Hij aan het
onderwijzen was, kwamen de hoofdpriesters en de volk-
soudsten naar Hem toe. Ze vroegen: “Op grond van welke
bevoegdheid doet U deze dingen? En wie heeft U die
bevoegdheid gegeven?”
24 Jezus antwoordde: “Ik zal jullie ook één vraag stellen, en
als jullie Mij antwoord geven, zal Ik jullie vertellen op grond
van welke bevoegdheid Ik deze dingen doe.
25 De doop van Johannes, vanwaar kwam die? Van God of
van de mensen?” Ze overlegden met elkaar: “Als we zeggen:
van God, zal Hij zeggen: Waarom geloven jullie hem dan
niet?
26 Maar als we zeggen: van de mensen ... We zijn bang
voor de menigte, want iedereen beschouwt Johannes als een
profeet.”
27 Daarom antwoordden ze: “Wij weten het niet.” Toen zei
Hij tegen hen: “Dan vertel Ik jullie ook niet op grond van
welke bevoegdheid Ik deze dingen doe.
28 Wat denken jullie? Een man had twee zonen. Hij ging
naar de eerste toe en zei: ‘Mijn zoon, ga vandaag in de
wijngaard werken.’
29 Hij antwoordde: ‘Ik wil niet.’ Maar later kreeg hij
wroeging en ging hij toch.
30 Toen ging de vader naar de andere zoon en zei hetzelfde.
Die zoon antwoordde: ‘Ja, vader', maar hij ging niet.
31 Wie van de twee deed wat de vader wilde?” Ze zeiden:
“De eerste.” Jezus zei tegen hen: “Ik verzeker jullie dat
de belastinginners en de prostituees eerder dan jullie Gods
koninkrijk zullen binnengaan.
32 Want Johannes kwam naar jullie toe en toonde jullie
de juiste weg, maar jullie geloofden hem niet, terwijl de
belastinginners en prostituees hem wel geloofden. En zelfs
toen jullie dat zagen, kwamen jullie niet tot inkeer en
geloofden jullie hem niet.
33 Luister ook naar deze parabel: Er was iemand, een
landeigenaar, die een wijngaard aanplantte, een omheining
plaatste, een perskuil groef, een wachttoren bouwde, de
wijngaard aan wijnbouwers verhuurde en op reis ging.
34 Toen de oogsttijd was aangebroken, stuurde hij zijn
knechten naar de wijnbouwers om zijn opbrengst op te
halen.
35 Maar de wijnbouwers grepen zijn knechten; ze sloegen
de ene in elkaar, doodden een andere en stenigden nog een
andere.
36 Vervolgens stuurde hij andere knechten, meer dan de
eerste keer, en die behandelden ze op dezelfde wijze.

37 Uiteindelijk stuurde hij zijn zoon naar hen toe. Hij zei:
'Mijn zoon zullen ze wel respecteren.'
38 Maar toen de wijnbouwers de zoon zagen, zeiden ze
tegen elkaar: 'Dit is de erfgenaam. Kom, laten we hem doden
en beslag leggen op zijn erfenis.'
39 Ze grepen hem, gooiden hem de wijngaard uit en
doodden hem.
40 Wat zou de eigenaar van de wijngaard dus met die
wijnbouwers doen, wanneer hij komt?"
41 Ze zeiden tegen Hem: "Hij zal die slechte mensen
ombrengen en de wijngaard aan andere wijnbouwers ver-
huren. En die zullen hem steeds op tijd de opbrengst
uitbetalen."
42 Jezus zei tegen hen: "Hebben jullie nooit het volgende
in de Schriften gelezen:
'De steen die de bouwers hebben afgekeurd,
is de hoeksteen geworden;
de Heer heeft hiervoor gezorgd,
het is verbazingwekkend om te zien'?
43 Daarom vertel Ik jullie: Gods koninkrijk zal van jullie
worden afgenomen en aan een volk worden gegeven dat de
vruchten ervan oplevert.
44 Wie over deze steen valt, raakt verbrijzeld, en degene
op wie hij valt, wordt verpletterd."
45 Toen de hoofdpriesters en farizeeën Jezus' parabels
hoorden, begrepen ze dat Hij over hen sprak.
46 Ze wilden Jezus oppakken, maar waren bang van het
volk, want dat beschouwde Hem als een profeet.

22

1 Jezus sprak hen nogmaals toe in parabels. Hij vertelde:
2 "Het is met Gods rijk als met een man, een koning, die
een huwelijksfeest gaf voor zijn zoon.
3 Hij stuurde zijn dienaren eropuit om de genodigden
bijeen te roepen voor het huwelijksfeest, maar die wilden
niet komen.
4 Toen stuurde hij andere dienaren, aan wie hij opdroeg:
'Zeg tegen de genodigden: ik heb mijn feestmaal klaarge-
maakt, mijn ossen en mestvee zijn geslacht en alles is gereed.
Kom naar het huwelijksfeest.'
5 Maar de genodigden negeerden hen en vertrokken,
sommigen naar hun akker, anderen naar hun bedrijf,
6 terwijl de overigen zijn dienaren grepen, mishandelden
en doodden.
7 De koning werd kwaad en stuurde zijn troepen om de
moordenaars te doden en hun stad in brand te steken.

8 Toen zei hij tegen zijn dienaren: ‘Het huwelijksfeest is
gereed, maar de genodigden zijn het feest niet waard.
9 Ga dus naar de plaatsen op straat waar veel volk is
en nodig iedereen die jullie daar aantreffen uit voor het
huwelijksfeest.’
10 De dienaren gingen op pad en brachten iedereen bijeen
die ze konden vinden, zowel slechte als goede mensen, en zo
werd de feestzaal gevuld met gasten.
11 Toen de koning binnenkwam om de gasten te begroeten,
zag hij daar iemand die geen feestkledij had aangetrokken.
12 Hij zei tegen hem: ‘Vriend, hoe ben jij hier bin-
nengekomen zonder feestkledij?’ De man had geen antwo-
ord.
13 Toen zei de koning tegen de dienaren: ‘Boei hem aan zijn
handen en voeten en gooi hem buiten, de uiterste duisternis
in; daar zal worden geweend en met de tanden geknarst.’
14 Want velen zijn geroepen, maar weinigen zijn uitverko-
ren.”
15 Toen vertrokken de farizeeën om met elkaar te over-
leggen hoe ze Hem in zijn eigen woorden zouden kunnen
vangen.
16 Ze stuurden hun leerlingen met de aanhangers van
Herodes naar Hem toe met de vraag: “Leraar, wij weten
dat U oprecht bent en naar waarheid onderwijst hoe men
Gods weg moet bewandelen. U laat zich door niemand
beïnvloeden en praat niemand naar de mond.
17 Vertel ons daarom: vindt U dat het is toegestaan om de
keizerlijke belasting te betalen, of niet?”
18 Maar Jezus was zich bewust van hun slechte bedoelin-
gen en zei: “Hypocrieten, waarom stellen jullie Mij op de
proef?
19 Toon Mij de munt die voor deze belasting wordt ge-
bruikt.” Ze brachten Hem een denarie.
20 Toen vroeg Hij hun: “Wie staat hierop afgebeeld? En
welke naam staat erop?”
21 Ze antwoordden: “Van de keizer.” Jezus zei tegen hen:
“Geef dan aan de keizer wat van de keizer is, en aan God
wat van God is.”
22 Toen ze dat hoorden, verwonderden ze zich. Ze lieten
Hem met rust en vertrokken.
23 Dezelfde dag kwamen er sadduceeën naar Jezus toe.
(Sadduceeën beweren dat er geen verrijzenis is.)
24 Ze vroegen: “Leraar, Mozes heeft gezegd dat als iemand
sterft zonder kinderen na te laten, zijn broer met zijn we-
duwe moet trouwen en zo moet zorgen voor nakomelingen
voor zijn gestorven broer.

25 Er waren bij ons zeven broers, en de eerste was
getrouwd. Toen hij stierf zonder kinderen na te laten,
trouwde zijn broer met de weduwe.
26 Zo verging het ook de tweede en de derde broer, tot en
met de zevende.
27 Als laatste van allen stierf de vrouw.
28 Van wie van de zeven wordt zij de echtgenote bij de
verrijzenis? Ze zijn alle zeven met haar getrouwd geweest!"
29 Jezus antwoordde: "Jullie zitten op een dwaalspoor,
want jullie begrijpen noch de Schriften, noch Gods macht.
30 Bij de verrijzenis trouwen de mensen niet, maar zijn ze
als engelen in de hemel.
31 En wat de verrijzenis van de doden betreft, hebben jullie
niet gelezen wat God tegen jullie heeft gezegd?
32 Hij zei: 'Ik ben de God van Abraham, de God van Isaak
en de God van Jakob.' Hij is niet de God van doden, maar
van levenden."
33 Toen de mensen dat hoorden, waren ze diep onder de
indruk van Jezus' onderwijs.
34 De farizeeën hoorden dat Jezus de sadduceeën tot
zwijgen had gebracht. Daarom gingen ze gezamenlijk naar
Hem toe.
35 Een van hen, een Wetgeleerde, stelde Hem op de proef
met de vraag:
36 "Leraar, welk gebod in de Wet is het belangrijkst?"
37 Jezus antwoordde: "Heb de Heer, je God, lief met heel je
hart, met heel je ziel en met heel je verstand.
38 Dit is het allerbelangrijkste gebod.
39 En er is een tweede, even belangrijk gebod: Heb je
naaste lief zoals je jezelf liefhebt.
40 De hele Wet en de Profeten zijn vervat in deze twee
geboden."
41 Terwijl de farizeeën om Hem heen stonden, vroeg Jezus
hun:
42 "Wat denken jullie over de Messias? Van wie is Hij de
Zoon?" Ze antwoordden: "Van David."
43 Jezus zei tegen hen: "Hoe kan het dan dat David,
aangestuurd door de Heilige Geest, Hem 'Heer' noemde? Hij
zei immers:
44 'De Heer zei tegen mijn Heer:
neem plaats aan mijn rechterzijde,
totdat Ik je vijanden aan Je heb onderworpen.'
45 Dus als David Hem 'Heer' noemt, hoe kan Hij dan zijn
zoon zijn?"
46 Niemand was in staat om Jezus een antwoord te geven
en voortaan durfde niemand Hem nog vragen te stellen.

23

1 Daarna zei Jezus tegen de mensenmassa en tegen zijn
leerlingen:
2 “Het zijn de Schriftgeleerden en de farizeeën die de Wet
van Mozes onderwijzen.
3 Doe daarom alles wat ze zeggen dat jullie moeten doen
en houd je daaraan. Maar gedraag je niet zoals zij, want ze
leggen het wel uit, maar doen het zelf niet.
4 Ze bundelen zware, moeilijk te dragen lasten en leggen
die de mensen op, maar steken zelf geen vinger uit om die
lasten te helpen dragen.
5 Alles wat ze doen, doen ze om door de mensen gezien te
worden. Ze maken hun gebedsriemen breed en de rituele
kwasten aan hun kleren lang,
6 ze zijn gesteld op de ereplaatsen bij feestmalen en de
beste plaatsen in synagogen,
7 en ze worden graag op de marktpleinen met respect
begroet en door de mensen aangesproken met ‘rabbi’.
8 Maar jullie moeten je niet met ‘rabbi’ laten aanspreken.
Er is er immers maar Eén die jullie Leraar is en jullie zijn
allen broeders en zusters van elkaar.
9 Noem ook niemand op aarde jullie ‘vader’, want er is er
maar Eén die jullie hemelse Vader is.
10 Laat je ook geen ‘leermeester’ noemen, want er is er
maar Eén die jullie Leermeester is: de Messias.
11 De belangrijkste van jullie zal jullie dienaar zijn.
12 Wie zichzelf een eervolle plaats toebedeelt, zal een
geringe plaats krijgen, en wie zichzelf een geringe plaats
toebedeelt, zal een eervolle plaats krijgen.
13 Wee jullie, Schriftgeleerden en farizeeën! Hypocrieten!
Jullie sluiten mensen buiten van Gods rijk en gaan het zelf
niet binnen. En wie het wel binnengaat, proberen jullie
tegen te houden.
15 Wee jullie, Schriftgeleerden en farizeeën! Hypocrieten!
Jullie reizen over zee en land om één bekeerling te maken,
en wanneer hij dat geworden is, maken jullie er iemand van
die tweemaal zozeer de hel verdient als jullie.
16 Wee jullie blinde leraars, jullie die zeggen: ‘Wie zweert
bij de tempel, is niet aan zijn eed gebonden, maar wie zweert
bij het goud van de tempel, is dat wel.’
17 Blinde dwazen! Wat is belangrijker, het goud of de
tempel die het goud heilig maakt?
18 Jullie zeggen ook: ‘Wie zweert bij het altaar is niet aan
zijn eed gebonden, maar wie zweert bij het offer op het
altaar, is dat wel.’

19 Blind zijn jullie! Wat is belangrijker, het offer of het
altaar dat het offer heilig maakt?
20 Dus wie zweert bij het altaar, zweert daarbij en bij alles
wat erop ligt.
21 En wie heeft gezworen bij de tempel, zweert daarbij en
bij Hem die er verblijft.
22 En wie zweert bij de hemel, zweert bij Gods troon en bij
Hem die erop zit.
23 Wee jullie, Schriftgeleerden en farizeeën! Hypocrie-
ten! Jullie geven God een tiende deel van munt, dille en
komijn, maar jullie negeren wat belangrijker is in de Wet:
gerechtigheid, mededogen en geloof. Dat laatste moeten
jullie nastreven zonder het eerste te verwaarlozen.
24 Blinde leiders! Een mug wordt door jullie uit de drank
gezeefd, maar een kameel slikken jullie door!
25 Wee jullie, Schriftgeleerden en farizeeën! Hypocrieten!
Jullie reinigen wel de buitenkant van de beker en de schotel,
maar jullie vullen die met zelfzucht en gebrek aan zelfbe-
heersing.
26 Blinde farizeeër, zorg eerst dat de beker vanbinnen rein
is; dan wordt hij ook vanbuiten rein.
27 Wee jullie, Schriftgeleerden en farizeeën! Hypocrieten!
Jullie lijken op witgekalkte graven, die er vanbuiten mooi
uitzien, maar vanbinnen zijn gevuld met doodsbeenderen
en alles wat onrein is.
28 In de ogen van de mensen zien jullie er vanbuiten
rechtvaardig uit, maar vanbinnen zitten jullie vol hypocrisie
en slechtheid.
29 Wee jullie, Schriftgeleerden en farizeeën! Hypocrieten!
Jullie bouwen graven voor de profeten en versieren de
grafmonumenten van de rechtvaardigen,
30 en jullie zeggen: ‘Als wij in de tijd van onze vooroud-
ers hadden geleefd, dan zouden we niet met hen hebben
meegewerkt aan het vergieten van het bloed van de pro-
feten.’
31 Maar zo bevestigen jullie dat jullie de afstammelingen
zijn van de moordenaars van de profeten!
32 Jullie zijn aan het voltooien wat jullie voorouders zijn
begonnen!
33 Slangen, addergebroed, hoe denken jullie het Oordeel in
de hel te ontlopen?
34 Het is daarom dat Ik profeten, wijzen en Schriftgeleer-
den naar jullie toe stuur. Jullie zullen sommigen van hen
doden en kruisigen, terwijl jullie anderen van hen zullen
geselen in jullie synagogen en van de ene stad naar de
andere jagen.

35 Daardoor nemen jullie zelf alle schuld op je voor het
bloed van rechtvaardige mensen dat op aarde is gevloeid,
van het bloed van de rechtvaardige Abel tot het bloed van
Zacharia de zoon van Berechja, die jullie hebben vermoord
tussen de tempel en het altaar.
36 Ik verzeker jullie, dit alles zal jullie overkomen.
37 Jeruzalem, Jeruzalem, jij die de profeten doodt en
stenigt wie naar jou toe gestuurd zijn! Ik heb zo vaak je
inwoners willen bijeenbrengen, zoals een hen haar kuikens
onder haar vleugels bijeenbrengt. Maar jullie wilden dat
niet.
38 Jullie tempel zal binnenkort verlaten achterblijven.
39 Ik zeg jullie: jullie zullen Mij niet meer zien totdat jullie
uitroepen: 'Gezegend is Hij die komt in de naam van de
Heer!' "

24

1 Toen Jezus het tempelterrein verliet, kwamen zijn leer-
lingen Hem onderweg tegemoet om Hem op de tempelge-
bouwen te wijzen.
2 Jezus reageerde: "Zien jullie dit alles? Ik verzeker jullie,
hier zal geen enkele steen op de andere worden gelaten, het
zal allemaal worden verwoest."
3 Toen Jezus op de Olijfberg was gaan zitten, kwamen zijn
leerlingen Hem vragen terwijl ze met Hem alleen waren:
"Kunt U ons vertellen wanneer dat zal zijn en wat het teken
zal zijn van uw komst en van het einde van de wereld?"
4 Jezus antwoordde: "Pas op dat niemand jullie misleidt,
5 want er zullen veel mensen komen die zich mijn naam
toe-eigenen en zich voor de Messias uitgeven; zij zullen veel
mensen misleiden.
6 Jullie zullen horen van oorlogen en oorlogsdreiging.
Maak je dan niet ongerust; die dingen moeten gebeuren,
maar het einde is dan nog niet aangebroken.
7 Volken en koninkrijken zullen namelijk tegen elkaar oor-
log voeren, en op allerlei plaatsen zullen er hongersnoden
en aardbevingen plaatsvinden.
8 Dit alles is het begin van de weeën.
9 Dan zullen jullie worden uitgeleverd om te worden
gemarteld en men zal jullie doden. Jullie zullen door alle
volken worden gehaat omwille van mijn naam.
10 Dan zullen veel mensen het geloof in Mij opgeven en
elkaar verraden en haten.
11 Er zullen veel valse profeten opstaan en ze zullen veel
mensen misleiden.
12 En omdat de wetteloosheid dan toeneemt, zal de liefde
van veel mensen bekoelen.

13 Maar wie standhoudt tot het einde, zal worden gered.
14 Dit evangelie van Gods koninkrijk zal in de hele wereld
worden verkondigd als een getuigenis voor alle volken en
dan komt het einde.
15 Dus wanneer jullie de verwoestende gruwel waarover
de profeet Daniël sprak, in het heiligdom zien staan – lezer,
begrijp wat dit betekent! –
16 dan moeten de mensen in Judea de bergen invluchten.
17 Wie zich op het dakterras bevindt, moet niet naar
beneden gaan om iets op te halen uit zijn huis.
18 En wie zich op het land bevindt, moet niet terugkeren
om zijn mantel op te halen.
19 Het zal verschrikkelijk zijn voor vrouwen die in die
periode zwanger zijn of borstvoeding geven.
20 Bid dat jullie vlucht niet plaatsvindt in de winter of op
de sabbat,
21 want er zal dan groot leed zijn zoals er nog nooit is
geweest, vanaf het begin van de wereld tot nu, en zoals er
daarna nooit meer zal zijn.
22 Als die periode niet was ingekort, zou geen mens het
overleven. In het belang van de uitverkorenen zal die
periode echter worden ingekort.
23 Als iemand dan tegen jullie zegt: 'Kijk, hier is de
Messias!', of: 'Kijk, hier!', geloof het dan niet.
24 Want er zullen valse messiassen en valse profeten
opstaan, die tekenen en wonderen doen om zo mogelijk zelfs
de uitverkorenen te misleiden.
25 Ik heb jullie gewaarschuwd.
26 Dus als men tegen jullie zegt: 'Hij is daar in de wildernis',
ga er dan niet heen. Of: 'Hij verstopt zich daarbinnen',
geloof het dan niet.
27 Want zoals de bliksem uit het oosten komt en helemaal
in het westen wordt waargenomen, zo zal het zijn met de
komst van de Mensenzoon.
28 Waar het kadaver ligt, daar verzamelen zich de gieren.
29 Onmiddellijk na het leed van die periode zal de zon
verduisteren en de maan geen licht geven, zullen de sterren
uit de lucht vallen en de hemellichamen uit koers raken.
30 Dan zal het teken van de Mensenzoon in de hemel
verschijnen. Dan zullen alle volken op aarde rouwen en ze
zullen de Mensenzoon op de wolken zien komen, met macht
en grote hemelse pracht.
31 Hij zal zijn engelen eropuit sturen met luid trompet-
geschal en zij zullen zijn uitverkorenen samenbrengen
vanuit de vier windstreken, uit alle uithoeken van de wereld.

32 Leer daarom van de volgende vergelijking met de
vijgenboom: zodra zijn takken uitlopen en de bladeren
verschijnen, weet je dat het bijna zomer is.
33 Op dezelfde manier kunnen jullie, wanneer je dit alles
ziet gebeuren, weten dat het voor de deur staat.
34 Ik verzeker jullie, dit volk zal niet vergaan voordat dit
alles gebeurt.
35 De hemel en de aarde zullen vergaan, maar mijn
woorden zullen nooit vergaan.

36 Maar op welke dag en welk tijdstip dat zal gebeuren
weet niemand; zelfs de engelen in de hemel niet, ook de Zoon
niet, maar alleen de Vader.
37 Met de komst van de Mensenzoon zal het zijn als in de
tijd van Noach.
38 In de tijd voor de zondvloed gingen de mensen door
met eten, drinken en trouwen tot de dag dat Noach de ark
binnenging.
39 Ze beseften niet wat er ging gebeuren, totdat de zond-
vloed kwam en iedereen wegvaagde. Zo zal het ook zijn met
de komst van de Mensenzoon.
40 Dan zullen twee mannen op het veld bezig zijn, van wie
de ene wordt weggenomen en de andere achtergelaten.
41 Van twee vrouwen die dan bij de molen aan het malen
zijn, wordt de ene weggenomen en de andere achtergelaten.
42 Wees dus waakzaam, want jullie weten niet op welke
dag je Heer komt.
43 Dit moeten jullie weten: als de huiseigenaar zou weten
in welk deel van de nacht de dief komt, zou hij waakzaam
zijn en niet in zijn huis laten inbreken.
44 Ook jullie moeten dus voorbereid zijn, want de Mensen-
zoon komt op een onverwacht tijdstip.
45 Wie is de trouwe en verstandige dienaar die door zijn
heer over zijn huispersoneel is aangesteld om hun op tijd te
eten te geven?
46 De dienaar die door zijn heer bij diens thuiskomst aan
het werk wordt aangetroffen, is gezegend.
47 Ik verzeker jullie dat hij hem over al zijn bezittingen zal
aanstellen.
48 Maar als de dienaar slecht is en denkt: ‘Mijn heer komt
nog lang niet’,
49 en hij begint zijn mededienaren te mishandelen en met
de dronkenlappen te eten en drinken,
50 dan zal de heer van die dienaar komen op een dag dat
hij het niet verwacht en op een tijdstip dat hij niet kent.

51 De heer zal hem zeer zwaar straffen en hij zal
terechtkomen bij de hypocrieten, waar zal worden geweend
en met de tanden geknarst.

25

1 Dan zal het met Gods rijk zijn als met tien bruidsmeisjes
die met hun olielamp naar de plaats gingen waar ze de
bruidegom zouden opwachten.
2 Vijf van hen waren dwaas, vijf waren verstandig.
3 De dwaze meisjes namen wel hun lamp maar geen olie
mee,
4 maar de verstandige meisjes namen naast hun lamp ook
een kruikje olie mee.
5 Toen de bruidegom uitbleef, werden alle meisjes slaperig
en ze vielen in slaap.
6 Midden in de nacht werd er geroepen: 'Daar is de
bruidegom! Ga hem tegemoet!'
7 Toen stonden al die meisjes op en maakten ze hun lamp
in orde.
8 De dwaze meisjes zeiden tegen de verstandige: 'Geef ons
wat van jullie olie, want onze lampen zijn aan het uitdoven.'
9 De verstandige bruidsmeisjes antwoordden: 'Dat kan
niet, want er is niet voldoende olie voor ons en jullie. Ga
maar naar de handelaars om olie voor jezelf te kopen.'
10 Maar toen ze weggingen om olie te kopen, arriveerde de
bruidegom. De meisjes die voorbereid waren, gingen met
hem mee naar het feest. Toen werd de deur gesloten.
11 Later kwamen ook de andere meisjes. Ze riepen:
'Meneer, meneer, doe voor ons open!'
12 De bruidegom antwoordde: 'Ik verzeker jullie, ik ken
jullie niet.'
13 Wees dus waakzaam, want jullie kennen de dag of het
tijdstip niet.
14 Het is als met iemand die op reis ging en zijn dienaren
bij zich riep om de zorg voor zijn bezittingen aan hen over
te dragen.
15 Aan de één gaf hij vijf zakken goud, aan de ander twee,
aan een derde één, afhankelijk van hun bekwaamheid, en
hij ging op reis.
16 De dienaar die vijf zakken goud had ontvangen, ging er
onmiddellijk mee aan de slag en verdiende er vijf bij.
17 Zo ging het ook met de dienaar die er twee had: hij
verdiende er twee bij.
18 Maar de dienaar die er één had ontvangen, ging naar
buiten en groef een gat in de grond om het geld van zijn
heer te verbergen.

19 Na lange tijd kwam de heer van die dienaren terug en
moesten ze verantwoording aan hem afleggen.
20 De dienaar die vijf zakken goud had ontvangen, kwam
bij zijn heer, bracht hem er nog vijf en zei: 'Heer, u had mij
vijf zakken goud gegeven, ik heb er vijf bijverdiend.'
21 Zijn heer zei tegen hem: 'Goed gedaan, goede en trouwe
dienaar! Je bent betrouwbaar geweest met weinig, ik zal je
aanstellen over veel. Je mag deelnemen aan het feest van je
heer.'
22 De dienaar die twee zakken goud had ontvangen, kwam
ook bij zijn heer, en zei: 'Heer, u had mij twee zakken goud
gegeven. Kijk, ik heb er twee bijverdiend.'
23 Zijn heer zei tegen hem: 'Goed gedaan, goede en trouwe
dienaar! Je bent betrouwbaar geweest met weinig, ik zal je
aanstellen over veel. Je mag deelnemen aan het feest van je
heer.'
24 Toen kwam ook de dienaar die één zak goud had
ontvangen bij zijn heer en zei: 'Heer, ik wist dat u een streng
mens bent, die oogst waar hij niet heeft gezaaid en verzamelt
waar hij niet heeft geplant.
25 Ik was bang en heb uw zak goud verborgen in een gat
in de grond. Alstublieft, dit is van u.'
26 Zijn heer zei tegen hem: 'Jij slechte, luie dienaar! Je wist
dus dat ik oogst waar ik niet heb gezaaid en verzamel waar
ik niet heb geplant?
27 Dan had je mijn geld bij de bankiers in bewaring moeten
geven, zodat ik na mijn terugkomst mijn geld had kunnen
terugkrijgen met rente.
28 Neem hem dus die zak goud af en geef ze aan degene
die de tien zakken heeft.
29 Want aan ieder die heeft, zal nog meer worden gegeven,
zodat hij overvloed zal hebben. Maar van wie niets heeft, zal
zelfs hetgeen hij heeft worden afgenomen.
30 En gooi de nutteloze dienaar buiten, de uiterste duister-
nis in; daar zal worden geweend en met de tanden geknarst.'
31 Wanneer de Mensenzoon komt, gehuld in zijn hemelse
pracht en vergezeld van alle engelen, zal Hij plaatsnemen op
zijn koninklijke troon.
32 Alle volken zullen vóór Hem worden bijeengebracht en
Hij zal de mensen van elkaar scheiden zoals de herder de
schapen en de geiten van elkaar scheidt:
33 Hij zal de 'schapen' aan zijn rechterzijde opstellen en de
'geiten' aan zijn linkerzijde.
34 Dan zal de Koning tegen de mensen aan zijn rechterzijde
zeggen: 'Kom maar! Jullie zijn gezegend door mijn Vader,

jullie krijgen deel aan het koninkrijk dat vanaf de schepping van de wereld voor jullie is gereedgemaakt.
35 Want Ik had honger en jullie gaven Mij te eten, Ik had dorst en jullie gaven Mij te drinken, Ik was een vreemde en jullie verwelkomden Mij,
36 Ik was naakt en jullie gaven Mij kleren, Ik was ziek en jullie verzorgden Mij, Ik zat gevangen en jullie kwamen Mij bezoeken.'
37 Dan zullen de rechtvaardige mensen Hem vragen: 'Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien en gaven wij U te eten, of dorstig en gaven wij U te drinken?
38 En wanneer zagen wij U als vreemdeling en verwelkomden wij U, of naakt en gaven wij U kleren?
39 Wanneer zagen wij dat U ziek was of gevangen zat en kwamen wij U bezoeken?'
40 Dan zal de Koning tegen hen zeggen: 'Ik verzeker jullie, voor zover jullie dit hebben gedaan voor een van de geringsten van mijn broeders en zusters, hebben jullie het voor Mij gedaan.'
41 Dan zal Hij tegen de mensen aan zijn linkerzijde zeggen: 'Ga weg, bij Mij vandaan, jullie vervloekten, naar het eeuwig vuur dat is gereedgemaakt voor de duivel en zijn engelen!
42 Want Ik had honger en jullie gaven Mij niet te eten, Ik had dorst en jullie gaven Mij niet te drinken,
43 Ik was een vreemde en jullie verwelkomden Mij niet, naakt en jullie gaven Mij geen kleren, ziek en gevangen en jullie kwamen Mij niet bezoeken!'
44 Dan zullen ook zij Hem vragen: 'Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien, of dorstig, of als vreemdeling, of naakt, of ziek, of gevangen, en hebben wij U niet geholpen?'
45 Dan zal Hij tegen hen zeggen: 'Ik verzeker jullie, voor zover jullie dit niet hebben gedaan voor een van deze geringsten, hebben jullie het ook niet voor Mij gedaan.'
46 En dan gaan zij de eeuwige straf tegemoet, maar de rechtvaardigen gaan naar het eeuwig leven."

26

1 Nadat Jezus al deze dingen had gezegd, zei Hij tegen zijn leerlingen:
2 "Zoals jullie weten, is het over twee dagen Pesach. Dan zal de Mensenzoon worden uitgeleverd om te worden gekruisigd."
3 Toen kwamen de hoofdpriesters en de volksoudsten bijeen in de ambtswoning van hogepriester Kajafas.

4 Ze spanden samen om Jezus met een list op te pakken en
te doden.
5 “Maar niet tijdens het feest,” zeiden ze, “anders komt het
volk in opstand.”
6 Toen Jezus in Betanië was, in het huis van Simon de
Melaatse,
7 kwam er een vrouw naar Hem toe met een albasten flesje
dure olie, die ze over zijn hoofd uitgoot terwijl Hij aan de
maaltijd deelnam.
8 Zijn leerlingen zagen het en zeiden verontwaardigd:
“Waarom die verspilling?
9 De olie had voor veel geld kunnen worden verkocht en
de opbrengst had aan de armen kunnen worden gegeven.”
10 Jezus was zich ervan bewust en zei tegen hen: “Waarom
vallen jullie die vrouw lastig? Ze heeft iets goeds voor Mij
gedaan.
11 Er zullen altijd wel arme mensen bij jullie zijn, maar Ik
zal niet altijd bij jullie zijn.
12 Door deze olie over mijn lichaam uit te gieten, heeft zij
Mij gezalfd ter voorbereiding op mijn begrafenis.
13 Ik verzeker jullie, overal in de wereld waar het evan-
gelie zal worden verkondigd, zal ter herinnering aan haar
worden verteld wat zij heeft gedaan.”
14 Toen ging een van de Twaalf, namelijk Judas Iskariot,
naar de hoofdpriesters
15 en vroeg: “Wat zijn jullie bereid mij te geven als ik Jezus
aan jullie uitlever?” Zij telden dertig zilverstukken voor hem
uit.
16 Vanaf toen zocht Judas naar een gelegenheid om Jezus
uit te leveren.
17 Op de eerste dag van het Feest van de Ongedesemde
Broden kwamen Jezus' leerlingen Hem vragen: “Waar wilt
U dat we de Pesachmaaltijd klaarmaken?”
18 Jezus zei: “Ga de stad in, naar die en die persoon, en zeg
tegen hem: ‘De Leraar zegt: Mijn tijd is bijna gekomen. Bij
jou thuis zal Ik met mijn leerlingen de Pesachmaaltijd eten.’ ”
19 De leerlingen deden wat Hij hun had opgedragen: ze
maakten de Pesachmaaltijd klaar.
20 Die avond nam Jezus aan tafel plaats met de Twaalf.
21 Tijdens het eten zei Jezus: “Ik verzeker jullie, een van
jullie zal Mij verraden.”
22 Daar werden ze heel bedroefd van en ze vroegen Hem,
de een na de ander: “Ik ben het toch niet, Heer?”
23 Jezus antwoordde: “Hij die samen met Mij het stuk
brood in zijn hand in de schaal met eten doopt, Hij is het
die Mij zal verraden.

24 De Mensenzoon zal heengaan, precies zoals over Hem
in de Schriften staat, maar wee degene door wie de Mensen-
zoon wordt verraden. Voor die persoon zou het beter zijn
geweest als hij niet was geboren."
25 Judas, zijn verrader, reageerde: "Ik ben het toch niet,
Rabbi?" Jezus zei tegen hem: "Jij hebt het gezegd."
26 Tijdens de maaltijd nam Jezus een brood, sprak een
zegengebed uit, brak het in stukken, verdeelde die onder
zijn leerlingen en zei: "Neem dit aan en eet het, dit is mijn
lichaam."
27 Ook nam Hij een beker, sprak een dankgebed uit en
reikte hen de beker aan, terwijl Hij zei: "Drink er allen uit.
28 Dit is mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor
veel mensen wordt vergoten, voor de vergeving van hun
zonden.
29 Ik zeg jullie, vanaf nu zal Ik niet meer van deze vrucht
van de druivelaar drinken tot de dag waarop Ik nieuwe wijn
met jullie drink in het koninkrijk van mijn Vader."
30 Na het zingen van een danklied vertrokken ze naar de
Olijfberg.

31 Toen zei Jezus tegen zijn leerlingen: "Omwille van wat
er met Mij gaat gebeuren, zullen jullie allen Mij vannacht in
de steek laten, want in de Schriften staat: 'Ik zal de herder
doodslaan, en de schapen van de kudde zullen worden
uiteengedreven.'

32 Maar nadat Ik ben verrezen, zal Ik voor jullie uit naar
Galilea gaan."
33 Petrus reageerde: "Al zou iedereen U in de steek laten,
ik zal U nooit in de steek laten!"
34 Jezus zei tegen hem: "Ik verzeker je, vannacht nog,
voordat de haan kraait, zal jij Mij driemaal verloochenen."
35 Petrus antwoordde: "Al zou ik samen met U moeten
sterven, ik zal U nooit verloochenen." De andere leerlingen
zeiden hetzelfde.

36 Toen kwam Jezus met hen bij een plaats die Getsemane
wordt genoemd. Hij zei tegen zijn leerlingen: "Gaan jullie
hier zitten terwijl Ik verderop ga bidden."
37 Jezus nam Petrus en de twee zonen van Zebedeüs met
zich mee en begon bedroefd en onrustig te worden.
38 Hij zei tegen hen: "Ik ben diep, zelfs dodelijk, bedroefd.
Blijf hier samen met Mij waken."
39 Hij stapte iets verder, liet zich voorover vallen en bad:
"Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze beker dan aan Mij
voorbijgaan; laat echter niet gebeuren wat Ik wil, maar wat
U wil."

40 Toen Hij bij zijn leerlingen terugkwam, trof Hij hen
slapend aan. Hij zei tegen Petrus: “Konden jullie niet eens
een uur lang samen met Mij waken?
41 Waak en bid, opdat jullie niet in verzoeking komen,
want de geest is wel bereidwillig maar het lichaam is zwak.”
42 Hij ging nogmaals weg, voor de tweede keer, en bad:
“Mijn Vader, als het niet mogelijk is dat dit voorbij gaat tenzij
Ik drink, laat dan gebeuren wat U wil.”
43 Toen Hij weer bij zijn leerlingen terugkwam, trof Hij
hen nogmaals slapend aan, want ze konden hun ogen niet
openhouden.
44 Hij ging opnieuw weg en bad iets verderop dezelfde
woorden, voor de derde keer.
45 Daarna kwam Hij bij zijn leerlingen terug en zei Hij:
“Zijn jullie nog altijd aan het slapen en rusten? Het tijdstip
waarop de Mensenzoon aan de zondaars wordt uitgeleverd,
is bijna aangebroken.
46 Sta op, laten we vertrekken; mijn verrader is bijna hier.”

47 Terwijl Hij nog sprak, kwam Judas, een van de Twaalf,
vergezeld van een grote menigte met zwaarden en knuppels,
gestuurd door de hoofdpriesters en oudsten van het volk.
48 Jezus' verrader had een teken met hen afgesproken:
“Het is degene die ik met een kus begroet; Hem moeten jullie
arresteren.”
49 Hij stapte recht op Jezus af, zei “Gegroet, Rabbi!” en gaf
Hem een kus.
50 Jezus zei tegen hem: “Vriend, doe waarvoor je gekomen
bent.” Toen kwamen ze naar Jezus toe, en ze grepen en
arresteerden Hem.
51 Een van de mensen bij Jezus strekte ineens zijn hand uit,
trok zijn zwaard, viel de dienaar van de hogepriester aan en
hakte zijn oor af.
52 Maar Jezus zei tegen hem: “Steek je zwaard terug op
zijn plaats, want ieder die naar het zwaard grijpt, zal door
het zwaard omkomen.
53 Denk je niet dat Ik mijn Vader te hulp zou kunnen
roepen en dat Hij Mij dan meteen twaalf legioenen engelen
zou sturen?
54 Maar hoe zou dan in vervulling gaan wat in de Schriften
staat, namelijk dat dit moet gebeuren?”
55 Op dat moment zei Jezus tegen de mensen: “Zijn jullie
Mij hier als een misdadiger met zwaarden en knuppels
komen arresteren? Ik zat toch elke dag bij jullie op het
tempelterrein te onderwijzen? Toen hebben jullie Mij niet
opgepakt.

56 Maar dit alles is gebeurd opdat in vervulling zou gaan
wat de profeten hebben geschreven." Toen lieten al zijn
leerlingen Hem in de steek; ze vluchtten weg.
57 Zij die Jezus hadden gearresteerd, leidden Hem weg
naar Kajafas, de hogepriester, waar de Schriftgeleerden en
de oudsten waren bijeengekomen.
58 Petrus volgde Hem op een afstand, tot op de binnen-
plaats van het huis van de hogepriester. Eenmaal binnen
ging hij bij de bewakers zitten om te kijken wat er zou
gebeuren.
59 De hoofdpriesters en de hele Joodse raad zochten naar
een valse getuigenverklaring tegen Jezus, zodat ze Hem
zouden kunnen ombrengen.
60 Dat lukte niet, hoewel er veel valse getuigen naar voren
kwamen. Uiteindelijk kwamen twee mensen naar voren,
61 die zeiden: "Deze man heeft gezegd: 'Ik kan Gods tempel
verwoesten en in drie dagen herbouwen.' "
62 Toen stond de hogepriester op en vroeg aan Jezus: "Hebt
U geen antwoord op de verklaring van deze getuigen tegen
U?"
63 Jezus zweeg. De hogepriester zei tegen Hem: "Ik
bezweer U bij de levende God, zeg ons of U de Messias bent,
de Zoon van God!"
64 Jezus zei tegen hem: "U hebt het gezegd. Maar Ik zeg
u, vanaf nu zal u de Mensenzoon aan de rechterzijde van
de Machtige zien zitten, en u zal Hem zien komen op de
wolken."
65 Toen maakte de hogepriester een scheur in zijn mantel
en zei hij: "Hij heeft God gelasterd. Waarom hebben we nog
getuigen nodig? U heeft de godslastering nu toch gehoord?
66 Wat is uw oordeel?" Ze antwoordden: "Hij verdient de
dood!"
67 Toen spuwden ze Hem in het gezicht en gaven ze Hem
vuistslagen. Sommigen sloegen Hem
68 en riepen dan: "Profeteer voor ons, Messias, wie is het
die U heeft geslagen?"
69 Intussen zat Petrus buiten op de binnenplaats. Er kwam
een dienstmeisje naar hem toe. Ze zei: "U was ook bij Jezus
de Galileeër."
70 Petrus ontkende het tegenover hen allen. "Ik weet niet
waarover je het hebt", zei hij.
71 Terwijl hij naar de buitenpoort stapte, werd hij opge-
merkt door een ander dienstmeisje. Zij zei tegen de mensen
daar: "Die man was bij Jezus van Nazaret."
72 Petrus ontkende het opnieuw door te zweren: "Ik ken
die Man niet."

73 Iets later kwamen de omstaanders naar Petrus toe en
zeiden: “Jij bent toch echt een van hen, want je accent
verraadt je.”
74 Toen begon Petrus vloeken over zichzelf af te roepen
en te zweren: “Ik ken die Man niet.” Meteen kraaide er een
haan.
75 Toen herinnerde Petrus zich wat Jezus had gezegd:
“Voordat de haan kraait, zal jij Mij driemaal verloochenen.”
Hij ging naar buiten en weende bitter.

27

1 Toen het ochtend werd, smeedden alle hoofdpriesters en
volksoudsten tezamen een plan om Jezus om te brengen.
2 Ze leidden Hem gebonden weg en leverden Hem over
aan Pilatus, de gouverneur.
3 Toen Judas, Jezus' verrader, zag dat Hij was veroordeeld,
kreeg hij wroeging en bracht hij de dertig zilverstukken naar
de hoofdpriesters en oudsten terug.
4 Hij zei: “Ik heb gezondigd door een onschuldige te
verraden.” Maar zij zeiden: “Wat gaat ons dat aan? Zie zelf
maar.”
5 Judas gooide de zilverstukken de tempel in, vertrok en
hing zich op.
6 Toen de hoofdpriesters de zilverstukken opraapten, zei-
den ze: “Dit mogen we niet bij de tempelschatten bewaren,
want het is bloedgeld.”
7 Daarom kwamen ze tot het gezamenlijke besluit, met de
zilverstukken de akker van de pottenbakker te kopen en als
begraafplaats voor vreemdelingen te gebruiken.
8 Daarom wordt die akker tot op vandaag de Bloedakker
genoemd.
9 Zo ging in vervulling wat de profeet Jeremia had voor-
speld:
“Ze namen de dertig zilverstukken,
de prijs die door de Israëlieten was bepaald,
10 en ze betaalden dat voor de akker van de pottenbakker,
zoals de Heer mij had opgedragen.”
11 Inmiddels stond Jezus voor de gouverneur. De gou-
verneur vroeg Hem: “Bent U de koning van de Joden?” Jezus
antwoordde: “U zegt het zelf.”
12 De hoofdpriesters en oudsten brachten hun
beschuldigingen tegen Hem in, maar Jezus reageerde niet.
13 Toen vroeg Pilatus Hem: “Hoort U niet hoeveel verk-
laringen tegen U worden afgelegd?”
14 Jezus ging echter op geen enkele beschuldiging in, wat
de gouverneur sterk verwonderde.

15 Nu was het de gewoonte van de gouverneur om tijdens
het feest een gevangene vrij te laten die door de menigte
werd gekozen.
16 Er was dit keer een beruchte gevangene die Jezus
Barabbas heette.
17 Daarom vroeg Pilatus aan de mensen die waren
samengestroomd: “Wie willen jullie dat ik vrijlaat, Jezus
Barabbas of Jezus die de Messias wordt genoemd?”
18 Hij wist namelijk dat ze Hem hadden uitgeleverd uit
afgunst.
19 Terwijl hij nog op de rechterstoel zat, liet zijn vrouw
hem berichten: “Zorg dat je die rechtvaardige man niets
aandoet, want ik ben erg ontdaan door een droom die ik
vannacht over Hem heb gehad.”
20 Maar de hoofdpriesters en de oudsten overreedden de
mensenmassa om Barabbas op te eisen en Jezus te laten
ombrengen.
21 De gouverneur vroeg nogmaals: “Wie van de twee
willen jullie dat ik vrijlaat?” Ze antwoordden: “Barabbas!”
22 Pilatus vroeg hen: “Wat willen jullie dat ik doe met Jezus
die de Messias wordt genoemd?” Iedereen riep: “Hij moet
gekruisigd worden!”
23 Pilatus vroeg: “Wat heeft Hij dan misdaan?” Nu riep men
nog luider: “Hij moet gekruisigd worden!”
24 Pilatus zag dat hij niets bereikte maar dat er een rel
ontstond. Hij liet water halen, waste in het bijzijn van de
menigte zijn handen, en zei: “Ik ben niet verantwoordelijk
voor de dood van deze man. Zie zelf maar.”
25 Het hele volk antwoordde: “Wij en onze kinderen
nemen de verantwoordelijkheid voor zijn dood op ons!”
26 Toen liet Pilatus Barabbas vrij, maar Jezus liet hij
geselen en vervolgens wegleiden om te worden gekruisigd.
27 De soldaten van de gouverneur leidden Jezus het hoofd-
kwartier binnen en de gehele legerafdeling kwam om Hem
heen staan.
28 Ze trokken Hem de kleren uit en deden Hem een felrode
mantel om.
29 Ze vlochten een kroon van doorntakken die ze op zijn
hoofd zetten, staken een rieten stok in zijn rechterhand,
knielden voor Hem en dreven de spot met Hem door te
roepen: “Gegroet, koning van de Joden!”
30 Ze spuwden naar Hem, namen Hem de rietstok af en
sloegen ermee op zijn hoofd.
31 Nadat ze zo de spot met Hem hadden gedreven, trokken
ze Hem de mantel uit en deden Hem zijn eigen kleren weer
aan. Vervolgens leidden ze Hem weg om Hem te kruisigen.

32 Toen ze de stad uitgingen, troffen ze een man uit Cyrene
aan, die Simon heette. Hem dwongen ze Jezus' kruis te
dragen.
33 Toen ze bij de plaats kwamen die Golgota heet, wat
“Schedelplaats” betekent,
34 gaven ze Hem met gal gemengde wijn te drinken. Maar
na ervan geproefd te hebben, wilde Hij het niet opdrinken.
35 Nadat ze Hem daar hadden gekruisigd en zijn kleren
door middel van verloting hadden verdeeld,
36 gingen ze zitten om Hem te bewaken.
37 Boven zijn hoofd plaatsten ze een bordje met de aan-
klacht tegen Hem: “Dit is Jezus, de koning van de Joden.”
38 Samen met Hem werden ook twee misdadigers
gekruisigd, één rechts en één links van Hem.
39 De voorbijgangers beledigden Hem door hoofdschud-
dend
40 te roepen: “Jij die de tempel verwoest en binnen drie
dagen herbouwt! Red Jezelf als Jij de Zoon van God bent;
kom van het kruis af!”
41 Precies zo bespotten ook de hoofdpriesters Hem, samen
met de Schriftgeleerden en de oudsten. Ze riepen:
42 “Anderen heeft Hij gered, maar zichzelf redden kan Hij
niet. Als Hij de koning van Israël is, laat Hij dan nu van het
kruis afkomen; dan zullen we in Hem geloven.
43 Hij vertrouwt op God, laat Die Hem redden als Hij
daartoe bereid is. Hij heeft immers gezegd: ‘Ik ben de Zoon
van God.’ ”
44 Ook de misdadigers die samen met Jezus waren
gekruisigd, bespotten Hem op die manier.
45 Vanaf twaalf uur 's middags werd het donker in het hele
land, tot drie uur.
46 Rond drie uur 's middags riep Jezus luid: “Eli, Eli, lama
sabachtani?" Dat betekent: Mijn God, mijn God, waarom
heeft U Mij verlaten?
47 Sommige mensen die daar stonden, hoorden het en
zeiden: “Die Man roept Elia.”
48 Meteen haalde een van hen haastig een spons, vulde
die met zure wijn, stak hem op een stok en gaf Jezus zo te
drinken.
49 Maar de anderen zeiden: “Wacht, laten we kijken of Elia
Hem komt redden.”
50 Nadat Jezus nogmaals luid had geroepen, stierf Hij.
51 Op dat moment scheurde het tempelgordijn van boven
naar beneden in tweeën. De aarde beefde, de rotsen spleten,
52 en de graven gingen open. Veel lichamen van overleden
mensen die bij God hoorden, kwamen tot leven.

53 Ze kwamen uit hun graven, en nadat Jezus was verrezen, gingen ze de heilige stad in, waar ze door veel mensen zijn gezien.
54 Tijdens de aardbeving waren de centurio en zijn mannen Jezus aan het bewaken. Toen ze zagen wat er gebeurde, werden ze verschrikkelijk bang. Ze zeiden: “Deze man was werkelijk de Zoon van God!”
55 Er waren veel vrouwen die vanop een afstand toekeken. Zij waren Jezus gevolgd vanuit Galilea en hadden Hem gediend.
56 Onder hen bevonden zich Maria van Magdala, Maria de moeder van Jakobus en Jozef, en de moeder van de zonen van Zebedeüs.
57 Het werd avond. Een rijk man uit Arimatea die Jozef heette en een volgeling van Jezus was geworden,
58 ging naar Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus. Pilatus gaf opdracht het hem te geven.
59 Jozef nam het lichaam, wikkelde het in schoon linnen
60 en legde het in zijn nieuwe graf, dat hij in de rots had laten uithouwen. Hij rolde een grote steen voor de ingang van het graf en vertrok.
61 Maria van Magdala en de andere Maria waren daar; ze zaten tegenover het graf.
62 De volgende dag, dus de dag na Voorbereidingsdag, gingen de hoofdpriesters en de farizeeën gezamenlijk naar Pilatus.
63 Ze zeiden: “Meneer de gouverneur, wij herinneren ons dat die bedrieger, toen Hij nog leefde, heeft gezegd: ‘Na drie dagen zal Ik verrijzen.’
64 Wilt u daarom het bevel geven om het graf te bewaken tot de derde dag? Anders kunnen zijn leerlingen erheen gaan, het lichaam stelen en tegen het volk zeggen: ‘Hij is uit de dood verrezen.’ En dan is het laatste bedrog erger dan het eerste.”
65 Pilatus zei tegen hen: “Ik geef jullie een wacht soldaten; ga het graf bewaken naar best vermogen.”
66 Ze gingen met de wacht soldaten naar het graf om dat te bewaken, en ze verzegelden de steen.

28

1 Na de sabbat, toen het ochtend werd op de eerste dag van de week, gingen Maria van Magdala en de andere Maria naar het graf kijken.
2 Plots vond er een zware aardbeving plaats. Een engel van de Heer daalde uit de hemel neer, ging naar het graf, rolde de steen weg en ging erop zitten.

3 Hij zag eruit als de bliksem en zijn kledij was sneeuwwit.
4 De mannen die het graf bewaakten, beefden van angst en vielen voor dood neer.
5 Maar de engel sprak de vrouwen als volgt toe: “Wees niet bang, ik weet dat jullie Jezus zoeken, die was gekruisigd.
6 Hij is hier niet; Hij is verrezen, zoals Hij had gezegd. Kom maar kijken waar Hij heeft gelegen.
7 En ga dan snel aan zijn leerlingen vertellen: ‘Hij is uit de dood verrezen. Hij gaat voor jullie uit naar Galilea en daar zullen jullie Hem zien.’ Dat is mijn boodschap voor jullie.”
8 Snel verlieten de vrouwen het graf, angstig maar ook bijzonder verheugd. Ze haastten zich naar Jezus' leerlingen om verslag uit te brengen.
9 Plots kwam Jezus naar hen toe. Hij zei: “Gegroet!” Ze kwamen dichterbij, grepen zijn voeten vast en aanbaden Hem.
10 Toen zei Jezus tegen hen: “Wees maar niet bang. Ga mijn mensen vertellen dat ze naar Galilea moeten gaan; daar zullen ze Mij zien.”
11 Terwijl de vrouwen onderweg waren, gingen enkele van de soldaten die het graf hadden bewaakt naar de stad, waar ze verslag aan de hoofdpriesters uitbrachten van alles wat er gebeurd was.
12 De hoofdpriesters kwamen bijeen met de oudsten en beraamden samen met hen het plan om een grote som geld aan de soldaten te geven
13 en hun te vertellen: “Jullie moeten zeggen: ‘Zijn leerlingen zijn Hem 's nachts komen stelen terwijl wij sliepen.’
14 En als de gouverneur hiervan hoort, zullen wij hem overreden, zodat jullie je geen zorgen hoeven te maken.”
15 De soldaten aanvaardden het geld en deden wat hun was opgedragen. Dit verhaal is tot op vandaag onder de Joodse mensen verspreid.
16 De elf leerlingen van Jezus gingen naar Galilea, naar de berg waarvan Hij had gezegd dat ze daarnaartoe moesten gaan.
17 Toen ze Hem zagen, aanbaden ze Hem, hoewel sommigen twijfelden.
18 Jezus kwam dichterbij en zei tegen hen: “Alle gezag in de hemel en op aarde is aan Mij gegeven.
19 Ga daarom op weg en maak van alle volken mijn volgelingen, doop hen in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest
20 en leer hun alles na te leven wat Ik jullie heb opgedragen. En weet dat Ik voortdurend bij jullie zal zijn, tot aan het einde van de wereld.”

Het evangelie door Markus

1 Begin van het evangelie van Jezus Christus, de Zoon van
God.
2 In het boek van de profeet Jesaja staat:
"Ik stuur mijn boodschapper voor Je uit,
die de weg voor Je zal banen;
3 er roept een stem in de wildernis:
Maak de weg van de Heer gereed,
maak paden voor Hem vrij!"
4 Overeenkomstig die profetie kwam Johannes de Doper
in de wildernis de doop van inkeer verkondigen, die tot
vergeving van zonden leidt.
5 Mensen uit heel het gebied Judea en alle inwoners van
Jeruzalem kwamen naar hem toe en werden door hem in de
rivier de Jordaan gedoopt, waarbij ze hun zonden bekenden.
6 Johannes droeg kledij van kameelhaar en had een leren
riem om zijn middel. Hij at sprinkhanen en wilde honing.
7 Hij verkondigde: "Na mij komt Iemand die machtiger
is dan ik; ik ben het niet waard om te bukken om zijn
schoenriem los te maken.
8 Ik heb jullie gedoopt met water, maar Hij zal jullie dopen
met de Heilige Geest."
9 In die tijd arriveerde Jezus uit Nazaret; dat ligt in Galilea.
Hij werd door Johannes in de Jordaan gedoopt.
10 Zodra Jezus uit het water omhoogkwam, zag Hij dat de
hemel openging en de Geest als een duif op Hem neerdaalde.
11 Toen klonk er een stem uit de hemel: "Jij bent mijn
dierbare Zoon; Ik verheug Mij over Jou."
12 Meteen daarna stuurde de Geest Jezus de wildernis in.
13 Op die eenzame plaats bleef Hij veertig dagen, terwijl
Hij door Satan op de proef werd gesteld. Jezus was bij de
wilde dieren en de engelen dienden Hem.
14 Nadat Johannes was gevangengenomen, ging Jezus naar
Galilea, waar Hij Gods goede nieuws verkondigde.
15 Hij zei: "Het tijdstip is aangebroken, Gods koninkrijk is
in aantocht. Kom tot inkeer en geloof het evangelie."
16 Toen Jezus langs het Meer van Galilea wandelde, zag
Hij dat Simon en zijn broer Andreas een net in het meer
uitwierpen, want ze waren vissers.
17 Jezus zei tegen hen: "Kom, volg Mij en Ik zal mensenvis-
sers van jullie maken."
18 Meteen lieten ze hun netten achter en volgden Hem.

19 Iets verderop zag Hij Jakobus, de zoon van Zebedeüs,
die met zijn broer Johannes in een boot de netten aan het
klaarmaken was.
20 Hij riep hen, en meteen lieten zij hun vader Zebedeüs
met de arbeiders in de boot achter en gingen ze Hem
achterna.
21 Ze gingen naar Kafarnaüm en de eerstvolgende sabbat
ging Jezus naar de synagoge om er te onderwijzen.
22 De mensen waren diep onder de indruk van zijn
onderwijs, want Hij onderwees hen als een gezaghebbende
en niet zoals de Schriftgeleerden.
23 Op dat moment was er in hun synagoge een man in wie
een onreine geest leefde. Hij schreeuwde:
24 "Wat wilt U van ons, Jezus van Nazaret? Bent U gekomen
om ons te vernietigen? Ik weet wie U bent: Gods Heilige!"
25 Maar Jezus sprak hem berispend toe: "Zwijg en ga uit
hem weg."
26 De onreine geest deed de man stuiptrekken en ging met
een luide schreeuw uit hem weg.
27 Alle mensen stonden er versteld van en ze vroegen
elkaar: "Wat is dit? Nieuwe leer, met gezag! Hij geeft zelfs
bevelen aan de onreine geesten en zij gehoorzamen Hem!"
28 Het nieuws over Jezus verspreidde zich meteen door het
hele gebied van Galilea.
29 Toen ze uit de synagoge kwamen, gingen ze meteen met
Jakobus en Johannes naar het huis van Simon en Andreas.
30 Simons schoonmoeder lag met koorts in bed en meteen
vertelden ze Jezus over haar.
31 Hij ging naar haar toe, nam haar bij de hand en hielp
haar overeind. De koorts verdween en zij bediende hen.
32 Die avond na zonsondergang bracht men iedereen bij
Jezus die ziek of bezeten was.
33 De hele stad verzamelde zich bij de deur.
34 Jezus genas veel mensen met allerlei ziekten. Ook dreef
Hij veel demonen uit, maar Hij liet niet toe dat de demonen
spraken, want zij wisten wie Hij was.
35 De volgende ochtend stond Jezus op terwijl het nog
donker was. Hij verliet het huis en ging naar een eenzame
plaats om te bidden.
36 Maar Simon en de mensen die bij hem waren, zochten
naar Hem.
37 Toen ze Hem hadden gevonden, zeiden ze tegen Hem:
"Iedereen zoekt U!"
38 Maar Jezus zei: "Laten we naar de dorpen in de omgev-
ing gaan, zodat Ik ook daar kan preken, want daarvoor ben
Ik gekomen."

39 Toen trok Hij door heel Galilea, waar Hij preekte in de
synagogen en demonen uitdreef.
40 Er kwam iemand bij Jezus met een huidziekte die hem
onrein maakte. Hij smeekte Jezus op zijn knieën: “Als U wilt,
kan U mij rein maken.”
41 Vol medeleven stak Hij zijn hand uit om hem aan te
raken. “Ik wil het”, zei Hij. “Word rein.”
42 Meteen verdween de huidziekte en was de man rein
geworden.
43 Jezus stuurde hem meteen weg met de strenge
waarschuwing:
44 “Zorg dat je niemand iets vertelt, maar ga jezelf aan de
priester tonen en breng het reinigingsoffer dat Mozes heeft
opgelegd, bij wijze van getuigenis voor de mensen.”
45 Maar nadat de man was vertrokken, ging hij het nieuws
uitgebreid rondvertellen. Daarom kon Jezus niet langer
openlijk een stad binnengaan en moest Hij op eenzame
plaatsen verblijven. Toch kwamen de mensen van overal
naar Hem toe.

2

1 Toen Jezus enkele dagen later opnieuw Kafarnaüm bin-
nenkwam, raakte bekend dat Hij thuis was.
2 Daar stroomden zoveel mensen samen dat er geen plaats
meer was, zelfs niet bij de deur, en Hij sprak hen toe.
3 De mensen kwamen iemand bij Hem brengen die ver-
lamd was en door vier van hen werd gedragen.
4 En omdat het wegens de menigte niet lukte om met hem
bij Jezus te komen, maakten ze boven Hem een opening in
het dak, waardoor ze de verlamde man op zijn mat naar
beneden lieten zakken.
5 Toen Jezus hun geloof zag, zei Hij tegen de verlamde man:
“Mijn zoon, je zonden zijn je vergeven.”
6 Nu waren daar enkele Schriftgeleerden, die heimelijk
dachten:
7 “Waarom zegt Hij dat? Dat is godslastering! Behalve God
is er toch niemand die zonden kan vergeven?”
8 Jezus had meteen door dat ze dat dachten en Hij zei tegen
hen: “Waarom denken jullie deze dingen?
9 Wat is gemakkelijker, tegen de verlamde zeggen: je
zonden zijn vergeven, of zeggen: sta op, neem je mat op en
wandel?
10 Maar, opdat jullie beseffen dat de Mensenzoon het gezag
heeft om op aarde zonden te vergeven …” En Hij zei tegen
de verlamde man:

11 “Tegen jou zeg Ik: sta op, neem je mat op en ga naar
huis!”
12 De verlamde man stond op, nam meteen zijn mat op en
vertrok waar iedereen bij was. Ze stonden allen versteld,
verheerlijkten God en zeiden: “Zoiets hebben we nog nooit
gezien!”

13 Jezus ging terug naar het meer. Alle mensen kwamen
bij Hem en Hij onderwees hen.
14 Onderweg zag Hij Levi, de zoon van Alfeüs, bij het
tolhuis zitten. Jezus zei tegen hem: “Volg Mij.” En Levi stond
op en volgde Hem.
15 Toen Hij op een dag bij Levi te gast was voor een
maaltijd, at een groot aantal belastinginners en zondaars
met Jezus en zijn leerlingen mee, want velen van hen
volgden Jezus.
16 Toen de Schriftgeleerden van de farizeeën Jezus zagen
eten met de zondaars en belastinginners, vroegen ze aan
zijn leerlingen: “Waarom eet Hij met belastinginners en
zondaars?”
17 Jezus hoorde het en zei tegen hen: “Het zijn niet de
gezonde mensen die een dokter nodig hebben, maar de
zieken. Ik ben niet gekomen om rechtvaardige mensen te
roepen, maar zondaars.”

18 Toen Johannes' leerlingen en de farizeeën aan het vasten
waren, kwamen er mensen aan Jezus vragen: “Johannes'
leerlingen en de farizeeën zijn aan het vasten; waarom
vasten uw leerlingen niet?”
19 Jezus antwoordde: “De gasten van de bruidegom kun-
nen toch niet vasten terwijl de bruidegom bij hen is? Zolang
hij bij hen is, kunnen ze niet vasten.
20 Maar er komt een tijd dat de bruidegom bij hen wordt
weggenomen en dan zullen ze vasten.
21 Niemand lapt een oud kledingstuk op met een stuk stof
dat nog niet gekrompen is, want dan trekt het verstelstuk de
oude stof kapot en ontstaat er een grotere scheur.
22 En niemand giet nieuwe wijn in oude wijnzakken, want
dan barst de wijn uit zijn zakken en zijn zowel de wijn als
de zakken niets meer waard. Nieuwe wijn hoort in nieuwe
wijnzakken.”

23 Op een sabbat, toen Jezus tussen de graanvelden door
wandelde, begonnen zijn leerlingen onderweg wat aren te
plukken.
24 De farizeeën vroegen Hem: “Waarom doen zij iets dat
op de sabbat niet is toegestaan?”

25 Hij antwoordde: “Hebben jullie nooit gelezen wat David
deed toen hij en zijn mannen niets bij zich hadden en honger
kregen?
26 Dat gebeurde in de tijd dat Abjatar hogepriester was.
David ging het huis van God binnen, at van de gewijde
broden waarvan enkel de priesters mochten eten, en gaf
ervan aan zijn mannen.”
27 Ook zei Jezus tegen hen: “De sabbat is voor de mens
gemaakt, niet de mens voor de sabbat.
28 Daarom is de Mensenzoon ook baas over de sabbat.”

3

1 Jezus ging opnieuw naar de synagoge en daar was
iemand met een hand die hij niet kon bewegen.
2 De mensen keken goed of Jezus hem op de sabbat zou
genezen, zodat ze Hem zouden kunnen beschuldigen.
3 Maar Hij zei tegen de man met de hand die hij niet kon
bewegen: “Kom in het midden staan.”
4 Toen vroeg Hij de mensen: “Wat is toegestaan op de
sabbat: goed doen of kwaad doen, een leven redden of een
leven wegnemen?” Maar ze zwegen.
5 Hij keek hen kwaad aan, ontzet over de starheid van hun
hart. Vervolgens zei Hij tegen de man: “Steek de hand uit.”
De man stak zijn hand uit en die genas.
6 Toen gingen de farizeeën naar buiten om samen met de
aanhangers van Herodes een plan te beramen om Jezus om
te brengen.
7 Jezus trok zich echter met zijn leerlingen terug bij het
meer. Een groot aantal mensen uit Galilea volgde hen. Ook
uit Judea,
8 Jeruzalem, Idumea, het gebied aan de overkant van de
Jordaan en uit de omgeving van Tyrus en Sidon kwamen
de mensen in drommen naar Hem toe, omdat ze hadden
gehoord wat Hij allemaal deed.
9 Hij vroeg zijn leerlingen om een bootje klaar te houden
wegens de menigte, voor het geval het gedrang te sterk zou
worden.
10 Hij had namelijk veel mensen genezen en daarom
drongen veel mensen die iets mankeerden naar voren om
Hem aan te raken.
11 En wanneer de onreine geesten Hem zagen, vielen ze
voor Hem neer terwijl ze schreeuwden: “U bent de Zoon van
God.”
12 Maar Hij verbood hun nadrukkelijk, bekend te maken
wie Hij was.

13 Toen ging Jezus een berg op en riep Hij wie Hij bij zich
wilde hebben. Die mensen kwamen naar Hem toe.
14 Hij stelde twaalf personen aan – Hij noemde hen
apostelen – om bij Hem te horen en door Hem te worden
uitgezonden om te preken
15 met het gezag om demonen uit te drijven.
16 Dit zijn de twaalf die hij aanstelde: Simon, aan wie Hij
de naam Petrus gaf,
17 Jakobus, de zoon van Zebedeüs, zijn broer Johannes
– aan hen gaf Hij de naam Boanerges, wat "zonen van de
donder" betekent –
18 Andreas, Filippus, Bartolomeüs, Matteüs, Tomas,
Jakobus, de zoon van Alfeüs, Taddeüs, Simon de Zeloot,
19 en Judas Iskariot, die Hem uiteindelijk verraden heeft.
20 Jezus ging naar huis. Opnieuw stroomde daar veel volk
samen, zodat ze zelfs niet konden eten.
21 Toen zijn familie ervan hoorde, gingen ze op pad om
Hem op te halen, want ze zeiden: "Hij is niet goed bij zijn
verstand."
22 De Schriftgeleerden die uit Jeruzalem waren gekomen,
zeiden: "Beëlzebul, de heerser over de demonen, zit in Hem
en daarom kan Hij de demonen uitdrijven."
23 Jezus riep hen echter bij zich en zei tegen hen in de vorm
van parabels: "Het kan toch niet dat Satan Satan uitdrijft?
24 Als een koninkrijk innerlijk verdeeld is, kan het niet
standhouden.
25 En als een familie innerlijk verdeeld is, kan ze niet
standhouden.
26 En als Satan tegen zichzelf opstaat en verdeeld is, kan
hij niet standhouden maar is het voor hem afgelopen.
27 Ook kan niemand het huis van een sterk persoon
binnendringen om zijn bezit te plunderen zonder eerst
die sterke man vast te binden. Pas dan kan hij het huis
leegplunderen.
28 Ik verzeker jullie, alle zonde en alle godslastering die
mensen begaan, kan hun worden vergeven.
29 Maar voor wie lastert tegen de Heilige Geest, komt er
nooit vergeving; hij is schuldig aan een eeuwige zonde."
30 De mensen hadden namelijk gezegd dat Jezus een
onreine geest in zich had.
31 Toen arriveerden Jezus' moeder en broers. Ze bleven
buiten en stuurden iemand naar binnen om Hem te roepen.
32 Er zaten veel mensen om Hem heen en ze zeiden tegen
Hem: "Uw moeder en broers en zussen staan buiten en
zoeken U."
33 Maar Hij vroeg hun: "Wie zijn mijn moeder en mijn
broers?"

34 Hij keek naar de mensen die in een kring om Hem heen
zaten en zei: “Dit zijn mijn moeder en broers.
35 Want wie doet wat God wil, die is mijn broer, zus of
moeder.”

4

1 Toen Jezus opnieuw ging onderwijzen bij het meer,
verzamelde zich zo'n grote menigte om Hem heen, dat Hij
plaatsnam in een boot op het meer, terwijl alle mensen op
de oever bleven staan.
2 Hij leerde hun van alles door middel van parabels. Hij
zei:
3 “Luister! Er was eens een zaaier die ging zaaien.
4 Tijdens het zaaien viel er wat zaad langs het pad en de
vogels kwamen het oppikken.
5 Een ander deel viel in een ondiep laagje aarde op
rotsgrond. De plantjes schoten meteen op, omdat de aarde
ondiep was.
6 Maar toen de zon hoog kwam te staan, verschroeiden de
plantjes en gingen ze dood, omdat ze geen wortels hadden.
7 Nog een ander deel viel tussen het onkruid. Het werd
door het groeiende onkruid verstikt en leverde geen oogst
op.
8 Weer ander zaad kwam terecht in goede aarde. Het
kwam op, groeide verder en leverde een goede oogst op,
wel dertig-, zestig- of zelfs honderdmaal zoveel als er was
gezaaid.”
9 Toen zei Hij: “Als je oren hebt om te horen, luister dan!”
10 Toen Hij later alleen was, vroegen de mensen die samen
met de Twaalf bij Hem waren, wat de parabels betekenden.
11 Hij zei tegen hen: “Aan jullie is het geheim van Gods
koninkrijk onthuld, maar aan buitenstaanders wordt alles
in parabels verteld,
12 zodat ze ‘wel zien maar niet begrijpen, en wel horen
maar niet verstaan’; anders zouden ze zich bekeren en
worden vergeven.”
13 Toen zei Hij tegen hen: “Begrijpen jullie deze parabel
niet? Hoe gaan jullie dan de andere parabels begrijpen?
14 De zaaier ‘zaait’ de boodschap van God voor de mensen.
15 Bij sommigen gaat het als bij zaad langs het pad. De
boodschap wordt gezaaid, maar zodra ze haar horen, neemt
Satan de boodschap die in hen gezaaid is weg.
16 Bij anderen gaat het als bij zaad dat op rotsgrond wordt
gezaaid: ze horen de boodschap en aanvaarden deze meteen
met vreugde.

17 Maar ze zijn oppervlakkig en de boodschap raakt niet
diep in hen geworteld. Zodra er verdrukking of vervolging
komt omwille van het evangelie, geven ze op.
18 Bij nog anderen gaat het als bij plantjes tussen het
onkruid. Ze horen de boodschap,
19 maar deze raakt verstikt door de zorgen van dit leven,
de misleiding van de rijkdom en de begerigheid naar andere
dingen, en levert niets op.
20 En bij weer anderen is het als bij zaad dat in goede
aarde wordt gezaaid: ze horen de boodschap en aanvaarden
haar, zodat ze een oogst oplevert die dertig-, zestig- of zelfs
honderdmaal zo groot is."
21 Hij vertelde hun ook: "Een olielamp wordt toch niet in
huis gehaald om onder een bak of een bed te worden gezet?
Nee, ze wordt op een standaard geplaatst.
22 Want er is niets geheim dat niet zal worden onthuld en
niets verhuld dat niet zichtbaar zal worden.
23 Als je oren hebt om te horen, luister dan!"
24 Hij zei ook tegen hen: "Denk zorgvuldig na over wat
je hoort, want de maat die jij hanteert, zal op jou worden
toegepast en daaruit zal je ruimschoots ontvangen!
25 Aan wie heeft, zal nog meer worden gegeven; maar
van wie niets heeft, zal zelfs hetgeen hij heeft worden
afgenomen."
26 Verder zei Hij: "Met Gods koninkrijk is het als met een
man die zaad in de grond heeft gezaaid.
27 Dag na dag staat hij op en gaat hij weer slapen terwijl
het zaad ontkiemt en groeit, zonder dat hij weet hoe.
28 Er groeit vanzelf iets uit die aarde: eerst een stengel,
dan een aar, en vervolgens de volle graankorrels in de aar.
29 Zodra het graan rijp is, zet hij de sikkel erin, want het is
tijd geworden voor de oogst."
30 Hij zei ook: "Waarmee zal ik Gods koninkrijk vergelij-
ken, met welke parabel zal ik het beschrijven?
31 Het is als een mosterdzaadje; wanneer het in de aarde
wordt gezaaid, is het het kleinste van alle zaad op aarde.
32 Maar na het zaaien groeit het op en wordt het de
grootste van alle moestuinplanten, met takken die zo groot
zijn dat de vogels zich in zijn schaduw kunnen nestelen."
33 Hij vertelde hun de boodschap van God in de vorm
van veel van dergelijke parabels, in de mate waarin ze het
konden begrijpen.
34 In feite sprak Hij enkel in de vorm van parabels, maar
wanneer Hij met zijn leerlingen alleen was, legde Hij alles
uit.

35 Aan het einde van die dag, toen het avond werd, zei Hij
tegen zijn leerlingen: “Laten we naar de overkant varen.”
36 Ze stuurden de menigte naar huis en voeren met Hem
in de boot weg. Er voeren andere boten met Hem mee.
37 Het begon hard te stormen en de golven sloegen in de
boot, zodat die begon vol te lopen.
38 Hij lag echter achter in de boot tegen het kussen te
slapen. Ze maakten Hem wakker en vroegen: “Leraar, kan
het U niet schelen dat we vergaan?”
39 Toen Hij wakker was geworden, beval Hij de wind en het
meer: “Rustig, kalmeer!” De wind ging liggen en het werd
heel stil.
40 Hij zei tegen hen: “Waarom zijn jullie zo bang? Hebben
jullie geen geloof?”
41 Maar zij waren hevig geschrokken en vroegen elkaar:
“Wie is Hij toch, dat zelfs de wind en het meer Hem
gehoorzamen?”

5

1 Ze kwamen aan bij de overkant van het meer, in het
gebied van de Gerasenen.
2 Zodra Jezus uit de boot stapte, kwam een man met een
onreine geest van tussen de graven naar Hem toe.
3 Hij leefde namelijk tussen die graven en niemand kon
hem nog vastbinden, zelfs niet met een ketting.
4 Hij was namelijk al vaak aan handen en voeten geketend
geweest, maar had telkens de ketens en boeien kapot-
getrokken en vernield. Niemand kon hem in bedwang
houden.
5 Dag en nacht was hij tussen de graven en in de bergen
aan het schreeuwen en zichzelf met stenen aan het ver-
minken.
6 Hij zag Jezus van ver, rende op Hem af en viel voor Hem
op zijn knieën,
7 terwijl hij riep: “Waarom bemoeit U zich met mij, Jezus,
Zoon van de allerhoogste God? Ik bezweer U in Gods naam:
folter mij alstublieft niet!”
8 Jezus had namelijk tegen hem gezegd: “Onreine geest, ga
uit die man weg!”
9 Toen vroeg Jezus hem: “Hoe heet jij?” Hij antwoordde:
“Mijn naam is Legio, want wij zijn met velen.”
10 Hij smeekte Jezus met aandrang om hen niet uit de
streek te verjagen.
11 Nu was er op de berghelling een grote kudde varkens
aan het grazen.

12 De onreine geesten smeekten Hem: “Stuur ons alstublieft die varkens in!”
13 Jezus stemde toe en de onreine geesten kwamen naar buiten en drongen de varkens binnen. De kudde, ongeveer tweeduizend varkens, stormde de helling af, het meer in, waar ze verdronken.
14 De varkenshoeders renden weg en brachten verslag uit in de stad en op het land. Daarom kwamen de mensen kijken wat er was gebeurd.
15 Toen ze bij Jezus kwamen, zagen ze de man zitten die door demonen bezeten was geweest; hij was gekleed en bij zijn volle verstand. Toen werden ze bang.
16 Zij die hadden gezien wat er met de bezeten man en met de varkens was gebeurd, legden het aan hen uit.
17 Toen begonnen de mensen Jezus te smeken hun streek te verlaten.
18 Toen Hij in de boot stapte, smeekte de man die bezeten was geweest om met Hem mee te mogen.
19 Jezus liet dat niet toe, maar zei tegen hem: “Ga naar huis en vertel je familie wat de Heer voor jou heeft gedaan en hoe Hij jou zijn mededogen heeft getoond.”
20 De man vertrok en begon in de Dekapolis te verkondigen wat Jezus voor hem had gedaan. En iedereen was diep onder de indruk.

21 Toen Jezus naar de overkant was teruggevaren, kwam een grote menigte om Hem heen staan. Hij was nog bij het meer,
22 toen er een synagogebestuurder aankwam die Jaïrus heette. Hij zag Jezus, viel aan zijn voeten neer,
23 en smeekte vurig: “Mijn dochtertje is stervende. Kom haar alstublieft de handen opleggen, zodat ze zal genezen en in leven blijven!”
24 Jezus ging met hem mee. Een grote menigte volgde Hem en drong tegen Hem aan.
25 Er was een vrouw bij die al twaalf jaar last had van bloedingen.
26 Ze had allerlei behandelingen van vele dokters ondergaan en had daar al haar geld aan uitgegeven, maar in plaats van beter te worden was ze verslechterd.
27 Toen zij over Jezus hoorde, wrong ze zich tussen de mensen door en raakte ze van achteren zijn mantel aan,
28 want ze dacht: “Als ik slechts zijn mantel aanraak, zal ik genezen.”
29 Meteen stopte het bloeden en voelde ze aan haar lichaam dat ze van haar kwaal was genezen.

30 Jezus merkte meteen dat er kracht van Hem was
uitgegaan. Hij draaide zich om in de menigte en vroeg: “Wie
heeft mijn kleren aangeraakt?”
31 Zijn leerlingen zeiden tegen Hem: “U ziet toch hoe de
menigte zich om U verdringt? Hoe kan U dan vragen wie U
heeft aangeraakt?”
32 Hij bleef echter om zich heen kijken om te zien wie het
had gedaan.
33 De vrouw, die nu beefde van angst omdat ze wist wat
er met haar was gebeurd, kwam naar voren, liet zich voor
Hem neervallen en vertelde Hem de hele waarheid.
34 Hij zei tegen haar: “Mijn dochter, je geloof heeft je
genezen. Ga in vrede en wees genezen van je kwaal.”
35 Terwijl Jezus nog sprak, kwamen mensen uit het
huishouden van Jaïrus de synagogebestuurder zeggen: “Uw
dochtertje is gestorven. Waarom zou u de Leraar nog
lastigvallen?”
36 Jezus hoorde hun bericht, maar zei tegen de syna-
gogebestuurder: “Wees niet bang; je moet enkel geloven.”
37 Hij liet niet toe dat er iemand met Hem meeging, behalve
Petrus en de broers Jakobus en Johannes.
38 Toen ze bij het huis van de synagogebestuurder waren
aangekomen, zag Jezus een grote drukte. Er werd geweend
en luid gejammerd.
39 Hij ging naar binnen en zei: “Waarom deze drukte en
dit geween? Het kind is niet dood, het slaapt alleen maar.”
40 Ze lachten Hem uit, maar Hij stuurde iedereen naar
buiten behalve de vader en moeder van het kind en de
leerlingen die Hem vergezelden. Hij ging de kamer binnen
waar het kind lag,
41 nam haar hand vast en zei tegen haar: “Talita koem.”
Dat betekent: “Meisje, Ik zeg je: sta op.”
42 Het meisje stond meteen op en begon te stappen. Ze was
twaalf jaar oud. Men was buiten zichzelf van verbazing.
43 Hij droeg hun op dat niemand dit te weten mocht komen
en zei dat ze haar wat eten moesten geven.

6

1 Jezus vertrok daarvandaan en kwam aan in zijn thuis-
stad. Zijn leerlingen waren met Hem meegekomen.
2 Toen het sabbat werd, begon Hij te onderwijzen in
de synagoge en de vele toehoorders waren diep onder de
indruk. Ze vroegen: “Waar haalt die Man dat toch vandaan,
hoe komt Hij aan die wijsheid en hoe is het mogelijk dat Hij
die wonderen doet?

3 Is dit niet de bouwer, de zoon van Maria en broer van
Jakobus, Joses, Judas en Simon? En zijn zussen wonen toch
hier bij ons?" Ze ergerden zich aan Hem.
4 Maar Jezus zei tegen hen: "Het is alleen in zijn thuisstad,
bij zijn familie en in zijn eigen huis dat een profeet geen eer
ontvangt."
5 Hij kon er geen wonderen doen, alleen genas Hij enkele
zieken door hun de handen op te leggen.
6 Hij verbaasde zich over hun ongeloof. Daarna trok Hij
van dorp tot dorp om er te onderwijzen.

7 Jezus riep de Twaalf bij zich en begon hen twee aan twee
op pad te sturen. Hij gaf hun gezag over onreine geesten
8 en gaf hun de volgende instructies: "Neem niets mee
voor onderweg, behalve een wandelstok. Geen brood, geen
reistas, en geen geld in je geldriem.
9 Trek wel sandalen aan, maar geen extra kledij."
10 Jezus zei ook tegen hen: "Wanneer jullie bij iemand te
gast zijn, blijf dan bij die persoon logeren totdat je uit die
plaats vertrekt.
11 En wanneer men je ergens niet verwelkomt of niet naar
je luistert, vertrek dan uit die plaats en schud het stof van je
voetzolen als een teken voor hen van jullie afkeuring."
12 Ze gingen eropuit en riepen de mensen op om tot inkeer
te komen.
13 Ze dreven veel demonen uit en zalfden vele zieken met
olie en genazen hen.

14 Jezus' naam raakte bekend en ook koning Herodes
hoorde over Hem. Sommige mensen zeiden: "Johannes de
Doper is uit de dood verrezen; daarom doet Hij wonderen."
15 Anderen zeiden: "Hij is Elia", en nog anderen: "Hij is een
profeet, zoals de profeten van vroeger."
16 Maar toen Herodes het hoorde, zei hij: "Johannes, die ik
heb laten onthoofden, is verrezen."
17 Herodes had namelijk zelf bevolen om Johannes te
arresteren en in de gevangenis vast te zetten, wegens
Herodias, de vrouw van zijn broer Filippus. Herodes was
met haar getrouwd,
18 en Johannes had tegen Herodes gezegd: "U mag niet met
uw schoonzus trouwen."
19 Daarom had Herodias een hekel aan Johannes. Ze wilde
hem doden, maar ze kreeg daartoe niet de gelegenheid.
20 Herodes wist dat Johannes een rechtvaardige man
was die een zuiver leven leidde. Herodes was bang voor
Johannes en beschermde hem. Herodes luisterde graag naar
Johannes, hoewel het hem in verlegenheid bracht.

21 Herodias zag haar kans schoon op de verjaardag
van Herodes, toen hij een feestmaal hield voor zijn hoge
functionarissen en militaire leiders en de vooraanstaande
burgers van Galilea.
22 Toen Herodias' dochter kwam dansen, beleefden
Herodes en zijn gasten daar zoveel plezier aan dat de koning
tegen het meisje zei: “Vraag me wat je wil, en ik zal het je
geven.”
23 Hij zwoer haar: “Ik zal je alles geven wat je vraagt, al
was het de helft van mijn koninkrijk.”
24 Ze ging de zaal uit en zei tegen haar moeder: “Wat zal
ik vragen?” Zij antwoordde: “Het hoofd van Johannes de
Doper.”
25 Het meisje haastte zich meteen terug naar binnen en
zei tegen de koning: “Ik wil graag dat u mij onmiddellijk het
hoofd van Johannes de Doper geeft, op een schaal.”
26 De koning was zwaar aangeslagen, maar omwille van
wat hij had gezworen in het bijzijn van zijn gasten wilde hij
het haar niet weigeren.
27 Hij stuurde meteen een beul naar de gevangenis om het
hoofd van Johannes te halen. De beul vertrok, onthoofdde
Johannes
28 en kwam terug met zijn hoofd op een schaal. Hij gaf het
aan het meisje en zij gaf het aan haar moeder.
29 Toen Johannes' leerlingen dit hoorden, haalden ze zijn
lichaam op en legden het in een graf.

30 De apostelen kwamen bij Jezus terug en vertelden Hem
alles wat ze hadden gedaan en wat ze aan de mensen hadden
onderwezen.
31 Maar Hij zei tegen hen: “Ga naar een afgelegen plaats,
waar jullie alleen kunnen zijn, en rust wat uit.” Want het was
zo'n komen en gaan dat ze zelfs niet aan eten toekwamen.
32 Daarom vertrokken ze per boot naar een afgelegen
plaats om alleen te zijn.
33 Veel mensen die hen zagen wegvaren, herkenden hen.
Ze haastten zich te voet vanuit alle steden naar die plaats,
en kwamen vóór hen aan.

34 Toen Jezus uit de boot stapte, zag Hij een grote menigte
en kreeg Hij medelijden met de mensen, want ze waren als
schapen zonder herder. Daarom begon Hij hun van alles te
leren.
35 Maar toen het laat begon te worden, kwamen zijn
leerlingen bij Hem en zeiden: “Dit is een afgelegen plaats
en het is al laat.

36 Stuur de mensen toch weg, zodat ze naar de gehuchten
en dorpen in de omgeving kunnen gaan om voor zichzelf iets
te kopen om te eten."
37 Maar Hij antwoordde: "Geven jullie hun maar te eten."
Zij vroegen Hem: "Hoe kunnen wij voor tweehonderd
denarie brood gaan kopen om aan al die mensen te geven?"
38 Jezus zei: "Ga eens kijken hoeveel broden jullie hebben."
Ze gingen het na het en zeiden: "Vijf, en twee vissen."
39 Toen droeg Hij hun op tegen de mensen te zeggen dat ze
in groepen op het groene gras moesten plaatsnemen.
40 Dus namen de mensen plaats in groepen van honderd
en van vijftig.
41 Jezus nam de vijf broden en de twee vissen, keek
omhoog, naar de hemel, sprak een zegengebed uit, brak de
broden in stukken en gaf die aan zijn leerlingen om uit te
delen. Ook de twee vissen verdeelde Hij onder alle mensen.
42 Ze aten allen tot ze voldaan waren.
43 Daarna verzamelden ze de overgebleven brokken – wel
twaalf manden vol – en de overgebleven vis.
44 Het aantal mannen dat had gegeten bedroeg vijf-
duizend.
45 Meteen daarna droeg Jezus zijn leerlingen op om in de
boot te stappen en voor Hem uit naar Betsaïda over te steken
terwijl Hij de menigte naar huis stuurde.
46 Nadat Hij afscheid van hen had genomen, ging Hij de
berg op om te bidden.
47 Toen het avond werd, bevond de boot zich midden op
het meer terwijl Hij nog alleen aan wal was.
48 Hij zag dat de leerlingen zich hard moesten inspannen
om vooruit te roeien, want ze hadden de wind tegen. Tegen
het einde van de nacht ging Hij hen achterna, al wandelend
over het water. Toen Hij hen zou voorbijgaan,
49 zagen ze Hem op het meer wandelen. Ze dachten dat
Hij een spook was en schreeuwden het uit.
50 Iedereen zag Hem allemaal en waren doodsbang.
Meteen sprak Hij hen toe: "Wees gerust, Ik ben het. Wees
niet bang."
51 Hij stapte bij hen in de boot en de wind ging liggen. Ze
waren volkomen verbijsterd,
52 want ze hadden de les van de broden niet begrepen; hun
hart was verstard.
53 Eenmaal overgestoken, kwamen ze aan land bij Gen-
nesaret, waar ze aanmeerden.
54 Zodra ze uit de boot stapten, herkenden de mensen
Jezus.

55 Ze doorkruisten de hele streek om hun zieken op
draagmatten naar de plaats te dragen waarvan ze hoorden
dat Hij daar was.
56 En waar Hij ook kwam – dorpen, steden of platteland –
bracht men de zieken naar marktplaatsen en smeekte men
Hem om slechts de kwast onderaan zijn mantel te mogen
aanraken. Iedereen die Hem aanraakte, werd genezen.

7

1 De farizeeën en enkele Schriftgeleerden die uit Jeruzalem
waren gekomen, kwamen om Jezus heen staan.
2 Ze hadden sommige van zijn leerlingen zien eten met
onreine – dat wil zeggen: ongewassen – handen.
3 De farizeeën, in feite alle Joodse mensen, eten namelijk
niet zonder eerst grondig hun handen te wassen. Daarmee
volgen ze de traditie van hun voorouders.
4 Als ze van de markt thuiskomen, eten ze pas nadat ze zich
hebben gewassen. Ze volgen ook allerlei andere tradities,
zoals het afwassen van bekers, kannen en kookpotten.
5 Daarom vroegen de farizeeën en de Schriftgeleerden aan
Jezus: “Waarom leven uw leerlingen niet volgens de tradities
van de voorouders, maar eten zij met onreine handen?”
6 Hij antwoordde: “Jesaja had gelijk toen hij profeteerde
over jullie, hypocrieten. Want er staat:
‘Dit volk bewijst Mij lippendienst,
hun hart is ver van Mij.
7 Zij vereren Mij tevergeefs,
en ze onderwijzen menselijke voorschriften.’
8 Jullie hebben Gods gebod losgelaten en houden je vast aan
menselijke traditie.”
9 Hij vervolgde: “Jullie blinken uit in het verwerpen van Gods
gebod om jullie eigen traditie na te leven.
10 Mozes heeft immers gezegd: ‘Eer je vader en moeder’, en
‘Wie kwaadspreekt van zijn vader of moeder, moet ter dood
worden gebracht.’
11 Maar jullie beweren dat als iemand tegen zijn vader of
moeder zegt: ‘Wat ik aan jullie had kunnen geven, is korban’
– dat wil zeggen: aan God gewijd –
12 dat hij dan niets meer voor zijn vader of moeder mag doen.
13 Zo gebruiken jullie de traditie die aan jullie is doorgeven,
om hetgeen God heeft gezegd ongeldig te verklaren. En jullie
doen veel dergelijke dingen.”

14 Jezus riep de menigte weer bij zich en zei: “Luister,
iedereen, en begrijp het volgende:

15 Niets dat van buitenaf bij iemand naar binnen gaat, kan
hem verontreinigen. Integendeel, het zijn de dingen die uit
een mens naar buiten komen, die hem verontreinigen."
17 Nadat Hij een huis was binnengegaan, weg van de
menigte, vroegen zijn leerlingen Hem naar deze vergelijk-
ing.
18 Hij antwoordde: "Hebben ook jullie nog altijd geen
inzicht? Beseffen jullie niet dat niets dat van buitenaf de
mens ingaat, hem kan verontreinigen?
19 Het gaat namelijk niet naar zijn hart, maar naar zijn
maag, en van daar weer naar buiten." Door dat te zeggen
verklaarde Jezus alle voedingswaren rein.
20 Hij vervolgde: "Wat uit de mens naar buiten komt, dat
verontreinigt hem.
21 Want het is van binnenuit, uit het hart van de mens,
dat slechte gedachten voortkomen: seksueel wangedrag,
diefstal, moord,
22 overspel, hebzucht, kwaadaardigheid, bedrog, los-
bandigheid, jaloezie, laster, arrogantie en dwaasheid.
23 Al deze slechte dingen komen van binnenuit en veron-
treinigen de mens."

24 Jezus vertrok uit die plaats en ging naar de omgeving
van Tyrus. Daar ging Hij een huis binnen en wilde niet
dat iemand daarvan wist. Hij kon echter niet onopgemerkt
blijven.
25 Er was namelijk een vrouw die een dochtertje had met
een onreine geest. Zodra zij over Hem hoorde, kwam ze naar
Hem toe en liet ze zich voor zijn voeten neervallen.
26 De vrouw was een niet-Joodse, afkomstig van Syrofeni-
cië. Ze smeekte Jezus om de demon uit haar dochter te
drijven.
27 Maar Hij zei tegen haar: "Laat eerst de kinderen
voldoende eten, want het is niet goed om het brood van de
kinderen af te nemen en aan de hondjes te geven."
28 Zij antwoordde: "Heer, de hondjes onder de tafel eten
toch van wat de kinderen morsen?"
29 Hij zei tegen haar: "Omdat je dat antwoord geeft, kun je
gerust naar huis; de demon is uit je dochter weggegaan."
30 Zij ging naar huis en zag dat haar kind in bed lag en de
demon was weggegaan.

31 Toen vertrok Jezus uit de omgeving van Tyrus. Via Sidon
reisde Hij naar het Meer van Galilea, dwars door het gebied
van Dekapolis.
32 Daar werd iemand bij Hem gebracht, die doof was en
moeite had met praten. Men smeekte Jezus om zijn hand op

hem te leggen.
33 Nadat Hij hem apart had genomen, bij de menigte
vandaan, stak Jezus zijn vingers in de oren van de man,
spuwde Hij en raakte Hij de tong van de man aan.
34 Toen keek Hij omhoog naar de hemel, en zuchtte diep
en zei tegen hem: “Effata”. Dat betekent: ga open!
35 Meteen werkten zijn oren en tong naar behoren en
sprak hij normaal.
36 Jezus droeg hun op het aan niemand te vertellen,
maar hoe meer Hij het verbood, hoe meer de mensen het
bekendmaakten.
37 Ze waren diep onder de indruk en zeiden: “Alles wat Hij
heeft gedaan is goed. Hij zorgt er zelfs voor dat de doven
kunnen horen en de stomme mensen kunnen spreken.”

8

1 Op een keer was er weer een grote menigte en omdat ze
geen eten hadden, riep Jezus zijn leerlingen bij zich. Hij zei:
2 “Ik heb medelijden met al die mensen, want ze zijn al drie
dagen bij Me en nu hebben ze niets te eten.
3 Als Ik hen met een lege maag wegstuur, zullen ze onder-
weg bezwijken, want sommigen zijn van ver gekomen.”
4 Zijn leerlingen antwoordden: “Waar in dit afgelegen
gebied kan voldoende brood worden gevonden voor al deze
mensen?”
5 Jezus vroeg hen: “Hoeveel broden hebben jullie?”
“Zeven”, antwoordden ze.
6 Hij droeg de menigte op om op de grond plaats te nemen.
Hij nam de zeven broden, sprak een dankgebed uit, brak ze
in stukken en gaf die aan zijn leerlingen om uit te delen, en
zij bezorgden de stukken brood aan de mensen.
7 Men had ook enkele visjes. Hij sprak een zegen uit en liet
ook die uitdelen.
8 De mensen aten tot ze voldaan waren. Toen werden de
overgebleven brokken verzameld: zeven korven vol.
9 Er waren ongeveer vierduizend mensen en Hij stuurde
hen naar huis.
10 Meteen stapte Hij met zijn leerlingen in de boot en ging
naar het gebied van Dalmanuta.
11 De farizeeën kwamen naar Hem toe en begonnen met
Hem te discussiëren. Om Hem op de proef te stellen vroegen
ze Hem om een teken uit de hemel.
12 Jezus zuchtte diep en zei: “Waarom vragen jullie om een
teken? Ik verzeker jullie, aan jullie soort mensen zal beslist
geen teken worden gegeven.”
13 Hij ging bij hen weg en voer terug naar de overkant.

14 Jezus' leerlingen waren vergeten brood mee te nemen;
ze hadden maar één brood bij zich in de boot.
15 Jezus waarschuwde hen: “Pas op, kijk uit voor de desem
van de farizeeën en ook voor de desem van Herodes.”
16 Ze bespraken met elkaar of Hij dat had gezegd omdat ze
geen brood hadden.
17 Jezus merkte het en vroeg hun: “Waarom zijn jullie aan
het bespreken dat jullie geen brood hebben? Begrijpen en
beseffen jullie het nog steeds niet? Is jullie hart verstard?
18 Zien jullie niet met de ogen die jullie hebben en horen
jullie niet met de oren die jullie hebben? En weten jullie niet
meer
19 hoeveel manden vol brokken jullie verzamelden toen
Ik de vijf broden brak voor de vijfduizend?” Ze zeiden:
“Twaalf”.
20 “En de zeven broden voor de vierduizend, hoeveel kor-
ven vol brokken verzamelden jullie toen?” Ze antwoordden:
“Zeven”.
21 Hij zei tegen hen: “Begrijpen jullie het dan nog niet?”

22 Ze kwamen in Betsaïda. De mensen brachten iemand
bij Jezus die blind was en ze smeekten Hem om hem aan te
raken.
23 Jezus nam de blinde man bij de hand en leidde hem het
dorp uit. Daar spuwde Hij in de ogen van de man, legde hem
de handen op en vroeg: “Zie je al iets?”
24 De man probeerde te kijken en zei: “Ik zie mensen, ze
zien eruit als wandelende bomen.”
25 Jezus legde zijn handen nogmaals op de ogen van de
man. Nu kon hij goed zien en was hij genezen; hij zag alles
duidelijk.
26 Jezus stuurde hem naar huis en zei: “Ga zelfs het dorp
niet in!”

27 Jezus en zijn leerlingen trokken verder, naar de dorpen
bij Caesarea Filippi. Onderweg vroeg Hij hun: “Wie zeggen
de mensen dat Ik ben?”
28 Ze antwoordden: “Johannes de Doper; anderen zeggen
Elia, en nog anderen een van de profeten.”
29 Hij vroeg hun: “En jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben?”
Petrus antwoordde: “U bent de Messias.”
30 Jezus beval hun, aan niemand te vertellen wie Hij was.

31 Ook begon Hij hun te leren dat de Mensenzoon veel
lijden zou moeten doorstaan, dat Hij verworpen zou worden
door de oudsten, hoofdpriesters en Schriftgeleerden, en dat
Hij zou worden gedood en na drie dagen zou verrijzen.
32 Hij sprak er openlijk over, maar Petrus nam Hem apart
en begon Hem te berispen.

33 Jezus draaide zich om, keek zijn leerlingen aan en berispte Petrus door te zeggen: “Ga weg, uit mijn ogen, jij satan! Het gaat jou niet om Gods belangen, maar om die van de mensen.”
34 Toen riep Hij de menigte bij zich, samen met zijn leerlingen, en zei: “Als iemand Mij wil volgen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen.
35 Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen, maar wie zijn leven loslaat voor Mij en voor het evangelie, zal het redden.
36 Immers, wat heeft een mens eraan om de hele wereld te winnen als hij zijn leven verliest?
37 En wat kan een mens geven in ruil voor zijn leven?
38 Als iemand zich voor Mij en mijn woorden schaamt in deze overspelige en zondige tijd, zal de Mensenzoon zich voor hem schamen wanneer Hij komt met de heilige engelen, in de hemelse pracht die zijn Vader omringt.”

9

1 Jezus zei tegen hen: “Ik verzeker jullie, sommigen die hier staan zullen niet sterven voordat ze Gods koninkrijk op krachtige wijze hebben zien komen.”
2 Zes dagen later nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes mee een hoge berg op, waar ze alleen waren. Daar veranderde Hij voor hun ogen.
3 Zijn kleren werden stralend wit, zo wit als niemand op aarde ze kan maken.
4 Toen verschenen Elia en Mozes aan hen; ze waren met Jezus in gesprek.
5 Petrus onderbrak hen en zei tegen Jezus: “Rabbi, het is goed dat wij hier zijn. Laten we drie hutten bouwen: een voor U, een voor Mozes en een voor Elia.”
6 Hij wist niet hoe te reageren, want ze waren hevig geschrokken.
7 Toen kwam er een wolk die een schaduw over hen wierp. Vanuit de wolk klonk een stem: “Dit is mijn dierbare Zoon. Luister naar Hem!”
8 Plots, toen ze om zich heen keken, zagen ze niemand meer en was enkel Jezus nog bij hen.
9 Tijdens hun afdaling van de berg droeg Jezus hun op, aan niemand te vertellen wat ze hadden gezien zolang de Mensenzoon nog niet uit de dood was verrezen.
10 Ze hielden het gebeurde voor zich, maar onderling bespraken ze wel wat Hij bedoelde met “uit de dood verrijzen”.
11 Ook vroegen ze Hem: “Waarom zeggen de Schriftgeleerden dat Elia eerst moet komen?”

12 Hij antwoordde: “Elia komt inderdaad eerst alles in orde
maken. Waarom zou er dan over de Mensenzoon in de
Schriften staan dat Hij veel moet lijden en slecht behandeld
gaat worden?
13 Maar Ik zal jullie iets vertellen: Elia is reeds gekomen
en ze hebben hem alles aangedaan wat ze wilden, zoals over
hem in de Schriften staat.”

14 Toen ze bij de andere leerlingen kwamen, zagen ze dat
er een grote menigte om hen heen stond en er Schriftgeleer-
den met hen discussieerden.
15 Zodra alle mensen Jezus zagen, waren ze volkomen
verrast en haastten ze zich naar Hem toe om Hem te
begroeten.
16 Hij vroeg hun: “Waarover zijn jullie aan het discus-
siëren?”
17 Iemand uit de menigte antwoordde: “Leraar, ik kwam
mijn zoon bij U brengen; hij heeft een geest in zich waardoor
hij niet kan praten.
18 Overal waar deze hem overmant, gooit hij hem tegen de
grond. Dan staat het schuim op zijn lippen, knarst hij met
zijn tanden en verstijft hij. Ik heb uw leerlingen gevraagd
om de geest uit te drijven, maar dat lukte hun niet.”
19 Jezus antwoordde: “O, ongelovige mensen, hoelang zal
Ik nog bij jullie zijn? Hoelang zal Ik jullie nog verdragen?
Breng hem bij Mij.”
20 Toen brachten ze de jongen bij Hem. Zodra de geest
Jezus zag, zorgde hij dat de jongen begon te stuiptrekken.
Hij viel op de grond en rolde heen en weer met het schuim
op zijn lippen.
21 Jezus vroeg aan de vader: “Hoe lang gebeurt dit al met
hem?” De vader zei: “Van kleins af aan.
22 De geest heeft hem zelfs vaak in het vuur of het water
gegooid om hem om te brengen. Maar als U iets kan doen,
help ons dan, heb medelijden met ons.”
23 Jezus zei tegen hem: “Waarom zeg je: ‘Als U iets kan
doen’? Voor wie gelooft is alles mogelijk.”
24 De vader van het kind riep meteen uit: “Ik geloof! Kom
mijn ongeloof te hulp!”
25 Toen Jezus zag dat er veel mensen op hen afkwamen,
beval Hij de onreine geest: “Jij doofstomme geest, Ik gebied
je om uit hem weg te gaan en nooit weer in hem binnen te
gaan.”
26 Met veel stuiptrekkingen en geschreeuw ging de geest
uit hem weg. De jongen bleef voor dood liggen. Veel mensen
zeiden: “Hij is gestorven.”

27 Maar Jezus nam hem bij de hand en hielp hem overeind.
En hij stond op.
28 Nadat Jezus ergens naar binnen was gegaan en ze
met Hem alleen waren, vroegen zijn leerlingen: “Waarom
konden wij die geest niet uitdrijven?”
29 Hij antwoordde: “Dit soort kan enkel worden uitge-
dreven door middel van gebed.”

30 Ze vertrokken uit die plaats en reisden door Galilea,
maar Hij wilde niet dat iemand dat wist.
31 Hij was namelijk zijn leerlingen aan het onderwijzen.
Hij zei tegen hen: “De Mensenzoon zal aan de mensen
worden uitgeleverd. Hij zal worden gedood en na drie dagen
zal Hij verrijzen.”
32 Maar ze begrepen deze uitspraak niet en durfden Hem
niet om uitleg te vragen.
33 Toen ze in Kafarnaüm waren aangekomen en thuis
waren, vroeg Hij hen: “Waarover waren jullie onderweg aan
het discussiëren?”
34 Maar ze zwegen, want ze hadden onderweg gedis-
cussieerd over wie van hen de belangrijkste was.
35 Hij ging zitten, riep de Twaalf bij zich en zei: “Wie
de belangrijkste wil zijn, moet de minste van allen zijn en
iedereen dienen.”
36 Hij nam een kind, zette het tussen hen in, sloeg zijn
armen er omheen en zei:
37 “Wie een kind als dit in mijn naam verwelkomt, ver-
welkomt Mij; en wie Mij verwelkomt, verwelkomt niet Mij
maar Degene die Mij heeft gezonden.”

38 Johannes zei tegen Hem: “Leraar, wij zagen iemand
in uw naam demonen uitdrijven en wij wilden het hem
verbieden omdat hij niet bij ons hoort.”
39 Jezus antwoordde: “Verbied het hem niet, want nie-
mand kan in mijn naam een wonder doen en onmiddellijk
daarna iets lelijks over Mij zeggen.
40 Want wie niet tegen ons is, is voor ons.
41 Ik verzeker jullie, wie in mijn naam een beker water aan
jullie geeft, zal zijn beloning zeker niet mislopen.
42 En wie een van deze eenvoudige mensen die in Mij
geloven tot zonde aanzet, zou beter af zijn als men een
zware molensteen om zijn nek zou hangen en hem in zee
zou gooien.
43 En als je hand jou tot zonde aanzet, hak haar dan maar
af. Je kan beter verminkt het leven binnengaan dan met
twee handen in de hel terechtkomen, in het onuitblusbare
vuur.

45 En als je voet jou tot zonde aanzet, hak hem dan maar
af. Je kan beter gehandicapt het leven binnengaan dan in
het bezit van twee voeten in de hel worden gegooid.
47 En als je oog jou tot zonde aanzet, haal het dan maar
weg. Je kan beter met één oog Gods koninkrijk binnengaan
dan in het bezit van twee ogen in de hel worden gegooid,
48 waar 'de wormen die aan hen vreten nooit doodgaan en
het vuur niet wordt gedoofd'.
49 Want iedereen zal met vuur worden gezouten.
50 Zout is goed, maar als het zout smaakloos wordt, hoe
kan je het dan zouten? Zorg dat er zout in jullie zit en bewaar
de vrede met elkaar."

10

1 Toen vertrok Jezus. Via de overkant van de Jordaan
kwam Hij aan in het gebied Judea. Opnieuw kwamen er
grote aantallen mensen om Hem heen staan en opnieuw
onderwees Hij hun, zoals Hij gewoon was.
2 Enkele farizeeën kwamen Hem op de proef stellen door
te vragen: "Mag een man zijn vrouw wegsturen?"
3 Hij antwoordde: "Wat heeft Mozes jullie geboden?"
4 Ze zeiden: "Mozes gaf toestemming om een echtscheid-
ingsakte te schrijven en haar weg te sturen."
5 Jezus antwoordde: "Het was omdat jullie koppig zijn dat
Mozes dat gebod voor jullie opschreef.
6 Maar vanaf het begin van de schepping heeft God hen
'mannelijk en vrouwelijk gemaakt.
7 Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en
zich aan zijn vrouw verbinden,
8 en ze zullen samen een nieuw lichaam vormen.' Ze zijn
dus niet langer twee lichamen, maar één.
9 Daarom moet een mens niet scheiden wat God heeft
samengevoegd."
10 Toen ze weer thuis waren, vroegen zijn leerlingen Hem
om uitleg.
11 Hij zei tegen hen: "Iemand die zijn vrouw wegstuurt en
met een ander trouwt, pleegt echtbreuk ten opzichte van zijn
vrouw.
12 En als een vrouw bij haar man weggaat en met een
ander trouwt, pleegt zij echtbreuk."
13 Er werden kinderen bij Jezus gebracht met de bedoeling
dat Hij hen zou aanraken, maar zijn leerlingen berispten de
mensen.
14 Toen Jezus dat zag, zei Hij verontwaardigd tegen hen:
"Laat de kinderen bij Mij komen; houd hen niet tegen, want
Gods koninkrijk is bestemd voor wie is zoals zij.

15 Ik verzeker jullie, wie Gods koninkrijk niet aanvaardt
als een kind, zal het in geen geval binnengaan."
16 Hij nam de kinderen in zijn armen en zegende hen door
middel van handoplegging.

17 Toen Hij aanstalten maakte om te vertrekken, kwam
er iemand naar Hem toe, knielde voor Hem neer en vroeg:
"Goede leraar, wat moet ik doen om het eeuwig leven te
ontvangen?"
18 Jezus vroeg hem: "Waarom noem je Mij goed? Behalve
God is niemand goed.
19 Je kent toch de geboden? Pleeg geen moord, pleeg geen
echtbreuk, steel niet, leg geen leugenachtige verklaring af,
bedrieg niemand, eer je vader en moeder."
20 De man antwoordde: "Leraar, aan al die dingen heb ik
me van jongs af aan gehouden."
21 Jezus keek hem aan, kreeg sympathie voor hem en zei:
"Eén ding ontbreekt je nog; ga verkopen wat je hebt en geef
de opbrengst aan de armen; dan zal je een schat in de hemel
hebben. Kom dan terug en volg Mij."
22 De man was teleurgesteld over dat antwoord en ging
aangeslagen weg, want hij had veel bezittingen.
23 Jezus keek om zich heen en zei tegen zijn leerlingen:
"Wat is het moeilijk voor rijken om Gods koninkrijk binnen
te gaan."
24 De leerlingen stonden versteld van zijn woorden. Jezus
herhaalde: "Mijn kinderen, wat is het moeilijk om Gods
koninkrijk binnen te gaan.
25 Het is gemakkelijker voor een kameel om door het
oog van een naald te kruipen dan voor een rijke om Gods
koninkrijk binnen te gaan."
26 Nu waren ze helemaal ontdaan. Ze zeiden tegen elkaar:
"Maar wie kan dan worden gered?"
27 Jezus keek hen aan en zei: "Bij de mensen is het onmo-
gelijk, maar bij God niet, want bij Hem is alles mogelijk."
28 Petrus reageerde: "Kijk eens, wij hebben alles achterge-
laten om U te volgen!"
29 Jezus zei: "Ik verzeker jullie, er is niemand die zijn huis,
broers, zussen, moeder, vader, kinderen of akkers heeft
achtergelaten voor Mij en het evangelie,
30 die niet honderdmaal zoveel terugkrijgt: nu in deze tijd
huizen, broers, zussen, moeders, kinderen en akkers, maar
ook vervolgingen, en in de toekomst het eeuwig leven.
31 Maar veel eersten zullen de laatsten zijn, en veel
laatsten de eersten."

32 Nu waren ze onderweg naar Jeruzalem; Jezus wandelde
voorop. Zijn leerlingen waren verbijsterd en de mensen die
met hen meekwamen waren bang. Opnieuw nam Hij de
Twaalf apart en begon Hij hun te vertellen wat er met Hem
zou gebeuren.
33 Hij zei: “Luister, we gaan naar Jeruzalem. Daar zal de
Mensenzoon worden uitgeleverd aan de hoofdpriesters en
Schriftgeleerden. Zij zullen Hem ter dood veroordelen en
Hem aan de niet-Joden uitleveren.
34 En die zullen Hem bespotten, bespuwen, geselen en
doden, maar na drie dagen zal Hij verrijzen.”
35 Toen kwamen Jakobus en Johannes, de zonen van
Zebedeüs, Hem vragen: “Leraar, wij zouden U willen vragen
om iets voor ons te doen.”
36 Hij vroeg: “Wat willen jullie dat Ik voor je doe?”
37 Zij vroegen Hem: “Zou één van ons rechts en de ander
links van U mogen zitten in uw hemel?”
38 Jezus antwoordde: “Jullie weten niet wat jullie vragen.
Kunnen jullie dezelfde beker leegdrinken als Ik, of dezelfde
doop ondergaan als Ik?”
39 Zij antwoordden: “Dat kunnen we.” Jezus zei tegen hen:
“Jullie zullen dezelfde beker leegdrinken als Ik, en dezelfde
doop ondergaan als Ik.
40 Maar het is niet aan Mij om te bepalen wie rechts of links
van Mij mag zitten. Die plaatsen zijn voor de mensen voor
wie ze zijn bestemd.”
41 Toen de tien andere leerlingen van Jezus hiervan
hoorden, werden ze kwaad op Jakobus en Johannes.
42 Jezus riep hen bij zich en zei: “Jullie weten dat het bij de
andere volken zo is dat zij die als leiders worden beschouwd,
de baas over hen spelen en dat hun heersers hun gezag over
hen laten gelden.
43 Maar bij jullie is dat niet zo. Integendeel, wie onder
jullie belangrijk wil worden, moet jullie dienaar zijn
44 en wie onder jullie vooraanstaand wil zijn, moet de slaaf
van iedereen zijn.
45 Want zelfs de Mensenzoon is niet gekomen om te
worden gediend, maar om te dienen en zijn leven te geven
als losgeld voor velen.”
46 Toen kwamen ze aan in Jericho. En toen Jezus en zijn
leerlingen samen met een grote menigte Jericho verlieten,
zat er een blinde bedelaar aan de kant van de weg. Hij heette
Bartimeüs, wat “zoon van Timeüs” betekent.
47 Toen hij hoorde dat Jezus van Nazaret er was, begon hij
luid te roepen: “Zoon van David, Jezus, heb medelijden met

mij!"
48 Veel mensen snauwden hem toe dat hij moest zwijgen,
maar hij riep nog luider: "Zoon van David, heb medelijden
met mij!"
49 Jezus hield halt en zei: "Roep hem maar." Toen riepen ze
naar de blinde man: "Wees gerust en sta op, want Hij roept
je."
50 De man deed snel zijn mantel uit, sprong overeind en
kwam naar Jezus toe.
51 Jezus vroeg hem: "Wat wil je dat Ik voor je doe?" De
blinde man antwoordde: "Rabboeni, ik wil graag weer zien."
52 Jezus zei tegen hem: "Ga, je geloof heeft je genezen." De
man kon meteen weer zien en kwam achter Hem aan toen
Hij zijn weg vervolgde.

11

1 Toen ze in de buurt van Jeruzalem kwamen – bij Betfagé
en Betanië, die tegen de Olijfberg liggen – stuurde Jezus twee
van zijn leerlingen vooruit.
2 Hij zei tegen hen: "Ga naar het dorp dat voor jullie ligt.
Meteen bij het binnengaan zullen jullie een vastgebonden
jonge ezel zien, die nog nooit door iemand is bereden. Maak
hem los en breng hem hier.
3 Als iemand jullie vraagt: 'Wat doen jullie daar?', zeg
dan: 'De Heer heeft hem nodig en zal hem meteen naar hier
terugsturen.' "
4 Ze vertrokken en troffen een jonge ezel aan op straat,
vastgebonden bij een deur. Toen ze hem losmaakten,
5 vroegen enkele mensen die daar stonden: "Waarom
maken jullie die ezel los?"
6 Ze antwoordden overeenkomstig Jezus' instructies en de
mensen lieten hen begaan.
7 Toen ze de jonge ezel bij Jezus hadden gebracht en hun
mantels erop hadden gelegd, ging Hij erop zitten.
8 Veel mensen spreidden hun mantels uit op de weg,
anderen takken met bladeren die ze in de velden hadden
gekapt.
9 De mensen die voor en achter Hem wandelden, riepen:
"Hosanna! Gezegend is Hij
die komt in de naam van de Heer!
10 Gezegend is het komende koninkrijk
van onze vader David!
Hosanna aan de Allerhoogste!"
11 Jezus ging Jeruzalem binnen, het tempelterrein op.
Nadat Hij alles uitgebreid had bekeken en het laat was
geworden, ging Hij met de Twaalf naar Betanië.

12 De volgende ochtend, toen ze Betanië weer verlieten,
kreeg Hij honger.
13 Hij zag in de verte een vijgenboom in blad staan en ging
kijken of er iets eetbaars aan zat. Eenmaal bij de boom vond
Hij alleen maar bladeren, want het was niet de juiste tijd
voor vijgen.
14 Hij zei tegen de boom: “Laat niemand ooit nog vruchten
van jou eten!” Zijn leerlingen hoorden wat Hij zei.
15 Toen ze in Jeruzalem waren aangekomen, ging Hij het
tempelterrein op. Daar begon Hij de mensen weg te jagen
die op het tempelterrein aan het kopen of verkopen waren.
Hij gooide de tafels van de geldwisselaars en de zitbanken
van de duivenverkopers omver
16 en liet niet toe dat iemand voorwerpen over het tempel-
terrein droeg.
17 Hij legde aan hen uit: “Er staat toch in de Schriften: ‘Mijn
huis zal een gebedshuis voor alle volken worden genoemd’?
Maar jullie hebben er een rovershol van gemaakt.”
18 De hoofdpriesters en de Schriftgeleerden hoorden het.
Ze zochten naar een manier om Hem om te brengen, want
ze waren bang voor Hem omdat de hele menigte diep onder
de indruk was van zijn onderwijs.
19 Toen het avond werd, gingen Jezus en zijn leerlingen de
stad uit.
20 Toen ze de volgende ochtend op de terugweg waren,
zagen ze dat de vijgenboom vanaf de wortels was verdord.
21 Petrus herinnerde zich wat er eerder was gebeurd en zei
tegen Jezus: “Rabbi, kijk, de vijgenboom die U had vervloekt
is verdord.”
22 Jezus antwoordde: “Geloof maar in God.
23 Ik verzeker jullie, als iemand tegen deze berg zegt: kom
van je plaats en stort jezelf in zee, en in zijn hart niet twijfelt
maar gelooft dat wat hij zegt zal gebeuren, dan zal het voor
hem worden gedaan.
24 Daarom zeg Ik jullie: als je ergens om vraagt in je gebed,
wat het ook is, geloof dat je het hebt ontvangen en je zal het
krijgen.
25 En wanneer je staat te bidden terwijl je iets tegen
iemand hebt, vergeef het hem; dan zal je hemelse Vader ook
jouw zonden vergeven.”

27 Ze kwamen opnieuw in Jeruzalem en terwijl Jezus over
het tempelterrein wandelde, kwamen de hoofdpriesters, de
Schriftgeleerden en de oudsten naar Hem toe.
28 Ze vroegen Hem: “Op grond van welke bevoegdheid
doet U deze dingen? En wie heeft de bevoegdheid gegeven

om ze te doen?"
29 Jezus antwoordde: "Ik zal jullie één vraag stellen. Als
jullie Mij antwoorden, zal Ik jullie vertellen op grond van
welke bevoegdheid Ik deze dingen doe.
30 De doop van Johannes, kwam die van God of van de
mensen? Wat is jullie antwoord?"
31 Ze overlegden met elkaar: "Als we zeggen: van God, zal
Hij zeggen: Waarom geloven jullie hem dan niet?
32 Maar als we zeggen: van de mensen …" Ze waren bang
voor de menigte, want iedereen was ervan overtuigd dat
Johannes werkelijk een profeet was.
33 Daarom antwoordden ze Jezus: "Wij weten het niet."
Toen zei Jezus tegen hen: "Dan vertel Ik jullie ook niet op
grond van welke bevoegdheid Ik deze dingen doe."

12

1 Toen begon Hij hun parabels te vertellen: "Iemand
plantte een wijngaard aan, plaatste een omheining, groef
een wijnperskuil en bouwde een wachttoren. Toen ver-
pachtte hij de wijngaard aan wijnbouwers en ging op reis.
2 In de oogsttijd stuurde hij een knecht naar de wijnbouw-
ers om zijn aandeel in de opbrengst van de wijngaard van
hen te ontvangen.
3 Maar ze grepen hem, sloegen hem in elkaar en stuurden
hem met lege handen weg.
4 Vervolgens stuurde hij een andere knecht naar hen toe,
maar ze sloegen hem op het hoofd en vernederden hem.
5 Hij stuurde nog iemand, maar hem doodden ze. Hij
stuurde er nog veel meer, en sommigen daarvan sloegen ze
in elkaar, anderen doodden ze.
6 Toen hij uiteindelijk maar één persoon over had, zijn
dierbare zoon, stuurde hij hem, want hij dacht: mijn zoon
zullen ze wel respecteren.
7 Maar de wijnbouwers zeiden tegen elkaar: 'Dit is de
erfgenaam. Kom, laten we hem doden; dan is de erfenis van
ons.'
8 Ze grepen hem, doodden hem en gooiden hem de
wijngaard uit.
9 Wat gaat de eigenaar van de wijngaard nu doen? Hij
zal komen, de wijnbouwers ombrengen en de wijngaard aan
anderen geven.
10 Hebben jullie dit Schriftgedeelte niet gelezen:
'De steen die de bouwers hebben afgekeurd, is de hoeksteen
geworden;
11 de Heer heeft hiervoor gezorgd, het is verbazingwekkend
om te zien'?"

12 Toen wilden de hoofdpriesters, Schriftgeleerden en
oudsten Jezus arresteren, want ze beseften dat de parabel
over hen ging. Maar ze lieten Hem met rust en vertrokken,
omdat ze bang waren voor de menigte.
13 Later stuurden ze enkele farizeeën en aanhangers van
Herodes op Hem af om Hem in zijn eigen woorden te vangen.
14 Toen ze bij Hem waren gekomen, zeiden ze: “Leraar,
wij weten dat U oprecht bent. U laat zich door niemand
beïnvloeden en praat niemand naar de mond, maar U onder-
wijst naar waarheid hoe men Gods weg moet bewandelen.
Is het toegestaan om de keizerlijke belasting te betalen, of
niet? Moeten we betalen, of mag het niet?”
15 Maar Jezus doorzag hun hypocrisie. Hij zei: “Waarom
stellen jullie Mij op de proef? Breng Mij een denarie en laat
Me die zien.”
16 Ze brachten Hem een munt en Hij vroeg: “Wie staat
hierop afgebeeld? En welke naam staat erop?” Ze antwo-
oordden: “Van de keizer.”
17 Jezus zei tegen hen: “Geef dan aan de keizer wat van
de keizer is, en aan God wat van God is.” Toen waren ze
stomverbaasd over Hem.
18 Daarna kwamen er sadduceeën bij Hem. (Sadduceeën
beweren dat er geen verrijzenis is.) Zij vroegen Hem:
19 “Leraar, volgens de geschriften van Mozes moet iemand
van wie de broer sterft en een vrouw maar geen kinderen
nalaat, met de weduwe trouwen en zo voor nakomelingen
zorgen voor zijn gestorven broer.
20 Maar er waren eens zeven broers. De eerste trouwde,
maar hij stierf kinderloos.
21 De tweede broer trouwde met de weduwe, maar stierf
ook zonder nakomelingen. Zo verging het ook de derde.
22 De zeven broers lieten geen nakomelingen achter en als
laatste van allen stierf de vrouw.
23 Van wie wordt zij de echtgenote bij de verrijzenis? Want
ze zijn alle zeven met haar getrouwd geweest!”
24 Jezus zei tegen hen: “Jullie zitten op een dwaalspoor.
Komt dat niet doordat jullie noch de Schriften, noch Gods
macht begrijpen?
25 Wanneer de mensen uit de dood verrijzen, trouwen ze
niet, maar zijn ze als engelen in de hemel.
26 En wat de verrijzenis van de doden betreft, hebben jullie
niet in het boek van Mozes gelezen, in het gedeelte over
de doornstruik, dat God tegen hem zei: ‘Ik ben de God van
Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob’?
27 Hij is niet de God van doden, maar van levenden. Jullie
zitten er ver naast.”

28 Een van de Schriftgeleerden was dichterbij gekomen,
had hen horen debatteren, besefte dat Jezus hun een goed
antwoord had gegeven, en vroeg Hem: “Welk gebod is het
belangrijkste van al?”
29 Jezus antwoordde: “Het belangrijkste gebod is: Luister,
Israël! De Heer is onze God, de Heer is één.
30 Heb de Heer, je God, lief met heel je hart, met heel je ziel,
met heel je verstand en met al je kracht.
31 Het tweede is: Heb je naaste lief zoals je jezelf liefhebt.
Er bestaat geen belangrijker gebod dan deze twee.”
32 De Schriftgeleerde zei: “Dat is juist, Leraar. Er is
inderdaad maar één God; een ander is er niet.
33 Hem liefhebben met heel je hart, heel je verstand en al
je kracht en je naaste liefhebben zoals je jezelf liefhebt is
belangrijker dan alle soorten offers.”
34 Toen Jezus zag dat de Schriftgeleerde een verstandig
antwoord had gegeven, zei Hij tegen hem: “U bevindt zich
niet ver van Gods koninkrijk.” Nu durfde niemand nog
vragen aan Hem te stellen.

35 Tijdens het onderwijzen op het tempelterrein vroeg
Jezus: “Waarom zeggen de Schriftgeleerden dat de Messias
de zoon van David is?
36 David verklaarde toch zelf, aangestuurd door de Heilige
Geest:
‘De Heer zei tegen mijn Heer:
neem plaats aan mijn rechterzijde,
totdat Ik je vijanden
aan Je heb onderworpen.’
37 David zelf noemt Hem zijn Heer. Hoe kan Hij dan zijn
zoon zijn?” Het grote publiek luisterde graag naar Hem.

38 Tijdens het onderwijzen zei Jezus ook: “Pas op voor de
Schriftgeleerden. Zij houden ervan, in prachtige gewaden
rond te wandelen, met respect te worden begroet op het
marktplein,
39 en de beste plaatsen in te nemen in de synagogen en bij
feestmalen.
40 Maar ze slokken de huizen van weduwen op en bidden
lange gebeden voor de schijn. Ze zullen extra zwaar worden
gestraft.”

41 Jezus ging tegenover de offerkist zitten en keek hoe de
mensen er geld in staken. Veel rijke mensen gaven grote
bedragen,
42 maar een arme weduwe stak er twee kopermuntjes in
ter waarde van een kwadrans.

43 Jezus riep zijn leerlingen bij zich en zei tegen hen: “Ik
verzeker jullie dat deze arme weduwe meer in de offerkist
heeft gestoken dan alle anderen.
44 Want zij gaven allen iets vanuit hun overvloed, maar
deze vrouw gaf vanuit haar armoede alles wat ze had, haar
hele levensonderhoud.”

13

1 Bij het verlaten van het tempelterrein zei een van Jezus'
leerlingen tegen Hem: “Kijk, Leraar, wat een prachtige
stenen en enorme gebouwen!”
2 Jezus antwoordde: “Zie je al die grote gebouwen? Niet
één steen hier zal op de andere worden gelaten; het zal
allemaal worden verwoest.”
3 Later, toen Jezus tegenover het tempelterrein op de
Olijfberg zat en alleen was met Petrus, Jakobus, Johannes
en Andreas, vroegen zij Hem:
4 “Kunt U ons vertellen wanneer dat zal zijn en wat het
teken zal zijn dat het allemaal op het punt staat te gebeuren?”
5 Jezus begon hen toe te spreken: “Pas op dat niemand
jullie misleidt.
6 Er zullen veel mensen komen die zich mijn naam toe-
eigenen en zich voor Mij uitgeven; zij zullen veel mensen
misleiden.
7 En wanneer jullie horen van oorlogen en oorlogsdreig-
ing, maak je dan niet ongerust. Die dingen moeten gebeuren,
maar het einde is dan nog niet aangebroken.
8 Want volken en koninkrijken zullen tegen elkaar oor-
logvoeren, op allerlei plaatsen zullen er aardbevingen
plaatsvinden, en er komen hongersnoden. Dat is het begin
van de weeën.
9 Wees dus op je hoede. Jullie zullen aan stadsraden wor-
den uitgeleverd en in synagogen worden gegeseld. Omwille
van Mij zullen jullie voor heersers en koningen terechtstaan
om tegenover hen te getuigen van Mij.
10 En eerst moet aan alle volken het evangelie worden
verkondigd.
11 Wanneer jullie worden gearresteerd en overgeleverd,
wees dan niet ongerust over wat je zal zeggen. Zeg gewoon
wat je op dat moment wordt ingegeven; dan ben je het
namelijk niet zelf die spreekt, maar de Heilige Geest.
12 De ene broer zal de andere uitleveren om te worden
omgebracht, en een vader zijn kind; kinderen zullen tegen
hun ouders in opstand komen en hen laten ombrengen.

13 Jullie zullen door iedereen worden gehaat omwille van
mijn naam, maar wie standhoudt tot het einde, zal worden
gered.
14 Wanneer jullie dan de 'verwoestende gruwel' zien staan
waar hij niet hoort – lezer, begrijp wat dit betekent – moeten
de mensen in Judea de bergen invluchten.
15 Wie zich op het dakterras bevindt, moet niet naar
beneden of naar binnen gaan om iets uit huis mee te nemen.
16 Wie zich op het land bevindt, moet niet terugkeren om
zijn mantel op te halen.
17 Het zal verschrikkelijk zijn voor vrouwen die in die
periode zwanger zijn of borstvoeding geven.
18 Bid dat het niet in de winter plaatsvindt,
19 want tijdens die periode zal er leed zijn zoals er nog
nooit is geweest van het begin van Gods schepping tot nu,
en zoals er daarna nooit meer zal zijn.
20 En als de Heer die periode niet zou hebben ingekort,
zou geen mens het overleven. Maar Hij heeft die periode
ingekort in het belang van de uitverkorenen, de mensen die
Hij heeft uitgekozen.
21 Als iemand dan tegen jullie zegt: 'Kijk, hier is de
Messias!', of: 'Kijk, daar is Hij!', geloof het dan niet.
22 Want er zullen valse messiassen en valse profeten
opstaan, die tekenen en wonderen doen om zo mogelijk de
uitverkorenen te misleiden.
23 Wees dus op je hoede. Ik heb jullie gewaarschuwd.
24 Maar dan, na dat leed, zal de zon verduisteren en de
maan geen licht geven,
25 zullen de sterren uit de lucht vallen en de hemel-
lichamen uit koers raken.
26 En dan zal men de Mensenzoon in de wolken zien
komen, met veel macht en hemelse pracht.
27 Dan zal Hij de engelen eropuit sturen om zijn uitverko-
renen vanuit de vier windstreken, uit alle uithoeken van de
wereld, samen te brengen.
28 Leer daarom van de volgende vergelijking met de
vijgenboom: zodra zijn takken uitlopen en de bladeren
verschijnen, weet je dat het bijna zomer is.
29 Op dezelfde manier kunnen jullie, wanneer je deze
dingen ziet gebeuren, weten dat het voor de deur staat.
30 Ik verzeker jullie, dit volk zal niet vergaan voordat dit
alles gebeurt.
31 De hemel en de aarde zullen vergaan, maar mijn
woorden zullen nooit vergaan.
32 Maar op welke dag en welk tijdstip dat zal gebeuren
weet niemand; zelfs de engelen in de hemel niet, ook de Zoon

niet, enkel de Vader.
33 Pas op, wees waakzaam, want jullie weten niet wanneer
het zover is.
34 Het is als bij iemand die op reis gaat: hij draagt het
beheer van zijn huis aan zijn dienaren over door aan elk
van hen een taak te geven, en hij geeft de portier opdracht
om op de uitkijk te staan.
35 Wees dus waakzaam, want jullie weten niet op welk
tijdstip de eigenaar van het huis terugkomt: 's avonds, tegen
middernacht, in de kleine uurtjes of vlak voor de ochtend
aanbreekt.
36 Zorg dat hij je niet slapend aantreft wanneer hij plots
komt.
37 Wat Ik jullie zeg, zeg Ik aan iedereen: wees waakzaam."

14

1 Het was twee dagen voor Pesach en het Feest van de
Ongedesemde Broden. De hoofdpriesters en Schriftgeleer-
den zonnen op een list om Jezus te kunnen oppakken en
doden.
2 "Maar niet tijdens het feest," zeiden ze, "anders komt er
een volksopstand."
3 Toen Jezus in Betanië deelnam aan een maaltijd in het
huis van Simon de Melaatse, kwam er een vrouw naar Hem
toe met een albasten flesje kostbare zuivere nardusolie. Ze
brak het flesje open en goot de geurige olie over zijn hoofd.
4 Sommige van de aanwezigen zeiden verontwaardigd
tegen elkaar: "Waarom werd die geurige olie verspild?
5 Die olie had verkocht kunnen worden voor meer dan
driehonderd denarie en de opbrengst had aan de armen
kunnen worden gegeven." Ze vielen ruw tegen haar uit.
6 Maar Jezus zei: "Laat haar met rust. Waarom vallen jullie
haar lastig? Ze heeft iets goeds voor Mij gedaan.
7 Er zullen altijd arme mensen bij jullie zijn en jullie
kunnen goed voor hen doen wanneer jullie willen. Maar Ik
zal niet altijd bij jullie zijn.
8 Zij heeft gedaan wat ze kon: ze heeft mijn lichaam
gezalfd ter voorbereiding van mijn begrafenis.
9 Ik verzeker jullie, overal in de wereld waar het evangelie
zal worden verkondigd, zal ter herinnering aan haar wor-
den verteld wat zij heeft gedaan."
10 Toen ging Judas Iskariot, een van de Twaalf, naar de
hoofdpriesters om Jezus aan hen uit te leveren.
11 Ze waren verheugd om dat te vernemen en beloofden
dat ze hem geld zouden betalen. Daarom zocht hij naar een
gelegenheid om Jezus aan hen uit te leveren.

12 Op de eerste dag van het Feest van de Ongedesemde
Broden, de dag waarop gewoonlijk het Pesachlam wordt
geslacht, vroegen Jezus' leerlingen Hem: “Waar wilt U dat
we de Pesachmaaltijd voor U gaan klaarmaken?”
13 Hij stuurde twee van zijn leerlingen eropuit met de
woorden: “Ga de stad in. Daar zullen jullie een man
tegenkomen die een waterkan draagt. Volg hem en
14 zeg tegen de eigenaar van het huis waar hij naar binnen
gaat: ‘De Leraar vraagt: Waar is het vertrek waar Ik met
mijn leerlingen de Pesachmaaltijd kan eten?'
15 Hij zal jullie een bovenzaal tonen, ingericht en op orde.
Maak het daar voor ons klaar.”
16 De leerlingen vertrokken, gingen de stad in, troffen alles
aan volgens zijn beschrijving en maakten de Pesachmaaltijd
klaar.
17 's Avonds kwam Hij met de Twaalf.
18 Ze gingen aan tafel en tijdens het eten zei Jezus: “Ik
verzeker jullie, één van jullie zal Mij verraden, iemand die
met Mij aan het eten is.”
19 Daar werden ze bedroefd van en ze vroegen Hem, de
een na de ander: “Ik ben het toch niet?”
20 Hij antwoordde: “Het is één van jullie twaalf, iemand
die zijn brood samen met Mij in de schaal doopt.
21 Want de Mensenzoon zal heengaan, zoals over Hem in
de Schriften staat, maar wee degene door wie de Mensen-
zoon wordt verraden: voor die persoon zou het beter zijn
geweest als hij niet was geboren.”
22 Tijdens de maaltijd nam Jezus een brood, sprak een
zegengebed uit, brak het in stukken, verdeelde die onder hen
en zei: “Neem dit aan; dit is mijn lichaam.”
23 Ook nam Hij een beker, sprak een dankgebed uit en
reikte hun de beker aan. Ze dronken er allen uit.
24 Hij zei tegen hen: “Dit is mijn bloed, het bloed van het
verbond, dat voor veel mensen wordt vergoten.
25 Ik verzeker jullie, Ik zal niet meer drinken van de vrucht
van de druivelaar tot de dag waarop Ik nieuwe wijn drink
in Gods koninkrijk.”
26 Na het zingen van een danklied vertrokken ze naar de
Olijfberg.
27 Jezus zei tegen hen: “Jullie zullen Mij allemaal in de
steek laten, want in de Schriften staat: ‘Ik zal de herder
doodslaan en de schapen zullen worden uiteengedreven.’
28 Maar nadat Ik ben verrezen, zal Ik voor jullie uit naar
Galilea gaan.”
29 Petrus zei tegen Hem: “Al zou iedereen U in de steek
laten, ik niet!”

30 Jezus antwoordde: “Ik verzeker je, vandaag, ja vannacht
nog, voordat de haan tweemaal kraait, zal jij Mij driemaal
verloochenen.”
31 Petrus hield vol: “Al moet ik met U sterven, ik zal U nooit
verloochenen.” Alle anderen zeiden hetzelfde.
32 Toen ze bij een plaats aankwamen die Getsemane heet,
zei Jezus tegen zijn leerlingen: “Gaan jullie hier zitten terwijl
Ik ga bidden.”
33 Hij nam Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee en
begon ontdaan en onrustig te worden.
34 Hij zei tegen hen: “Ik ben dodelijk bedroefd. Blijf hier
en waak.”
35 Hij stapte iets verder, liet zich op de grond vallen en
bad dat, indien mogelijk, dit tijdstip aan Hem zou mogen
voorbijgaan.
36 Hij zei: “Abba, Vader, U kan alles. Neem deze beker van
Mij weg! laat echter niet gebeuren wat Ik wil, maar wat U
wil.”
37 Toen Hij terugkwam, trof Hij hen slapend aan. Hij zei
tegen Petrus: “Simon, slaap je? Was je zelfs niet in staat om
één uur te waken?
38 Waak en bid, opdat jullie niet in verzoeking komen,
want de geest is wel bereidwillig maar het lichaam is zwak.”
39 Hij ging weg en bad opnieuw hetzelfde gebed.
40 Toen Hij opnieuw terugkwam, trof Hij hen slapend aan,
want hun ogen waren dichtgevallen. Ze wisten niet wat ze
Hem konden antwoorden.
41 Toen Hij voor de derde keer terugkwam, zei Hij tegen
hen: “Zijn jullie nog altijd aan het slapen en rusten? Het
is genoeg geweest, het tijdstip is aangebroken waarop de
Mensenzoon aan de zondaars wordt uitgeleverd.
42 Sta maar op, laten we vertrekken; mijn verrader is bijna
hier.”
43 Terwijl Hij nog sprak, arriveerde Judas, een van de
Twaalf, met een groep mensen met zwaarden en knuppels.
Ze waren gestuurd door de hoofdpriesters, Schriftgeleerden
en oudsten.
44 Jezus' verrader had een teken met hen afgesproken:
“Het is degene die ik met een kus begroet; Hem moeten jullie
arresteren en onder bewaking wegleiden.”
45 Hij stapte recht op Jezus af, zei “Rabbi!” en gaf Hem een
kus.
46 Ze grepen Jezus en arresteerden Hem.
47 Maar een van de omstaanders trok zijn zwaard, viel de
dienaar van de hogepriester aan en hakte zijn oor af.
48 Jezus zei tegen de mensen: “Zijn jullie Mij hier als een
misdadiger met zwaarden en knuppels komen arresteren?

49 Ik was toch elke dag bij jullie op het tempelterrein aan
het onderwijzen? Toen hebben jullie Mij niet opgepakt.
Maar de Schriften moeten in vervulling gaan."
50 Toen liet iedereen Jezus in de steek en vluchtte weg.
51 Een jongeman die een linnen kledingstuk op het naakte
lichaam droeg, volgde Jezus en werd door hen gegrepen.
52 Hij maakte zich uit het kledingstuk los en vluchtte naakt
weg.

53 Jezus werd weggeleid, naar de hogepriester, waar alle
hoofdpriesters, oudsten en Schriftgeleerden bijeenkwamen.
54 Petrus volgde Hem op een afstand, helemaal tot op de
binnenplaats van het huis van de hogepriester. Daar ging
hij bij de bewakers zitten om zich aan het vuur te warmen.
55 De hoofdpriesters en de hele Joodse raad zochten naar
een getuigenverklaring op grond waarvan ze Jezus ter dood
zouden kunnen veroordelen, maar ze vonden die niet.
56 Veel mensen legden valse verklaringen tegen Hem af,
maar de getuigenissen stemden niet met elkaar overeen.
57 Toen kwamen er mensen naar voren met de volgende
valse bezwarende verklaring:
58 "Wij hebben Hem horen zeggen: Ik zal deze door
mensen gebouwde tempel verwoesten en in drie dagen
een andere, niet door mensenhanden gemaakte, tempel
bouwen."
59 Maar zelfs hun getuigenissen stemden niet met elkaar
overeen.
60 Toen ging de hogepriester in het midden staan en vroeg
aan Jezus: "Hebt U geen antwoord op de verklaring van deze
getuigen tegen U?"
61 Maar Hij zweeg en gaf helemaal geen antwoord. De
hogepriester vroeg verder: "Bent U de Messias, de Zoon van
de Gezegende?"
62 Jezus zei: "Dat ben Ik. En u zal de Mensenzoon aan
de rechterzijde van de Machtige zien zitten, en Hem zien
komen met de wolken."
63 De hogepriester scheurde zijn kleren en zei: "Waarom
hebben we nog getuigen nodig?
64 U heeft de godslastering gehoord. Wat is uw besluit?" Ze
oordeelden allemaal dat Jezus de doodstraf verdiende.
65 Sommigen begonnen naar Hem te spuwen, Hem te
blinddoeken en Hem te slaan, terwijl ze riepen: "Profeteer
dan!" De bedienden namen Hem over en ook zij sloegen
Hem.

66 Terwijl Petrus beneden op de binnenplaats was, kwam
er een dienstmeisje van de hogepriester voorbij.

67 Toen ze Petrus zag, die zich aan het warmen was, keek
ze hem aan en zei ze: “U was ook bij die Jezus van Nazaret.”
68 Maar hij ontkende het. “Ik heb geen idee waarover je
het hebt”, zei hij en ging naar het voorportaal. Toen kraaide
er een haan.
69 Maar toen het dienstmeisje hem daar zag, herhaalde ze
het tegenover de omstaanders: “Die man is één van hen.”
70 Opnieuw ontkende Petrus. Na een tijdje zeiden de
omstaanders tegen Petrus: “Jij bent toch echt één van hen,
want je bent een Galileeër.”
71 Hij begon vloeken over zichzelf af te roepen en te
zweren: “Ik ken die Man niet over Wie jullie het hebben.”
72 Meteen kraaide voor de tweede keer een haan. Toen
herinnerde Petrus zich wat Jezus tegen hem had gezegd:
“Voordat de haan tweemaal kraait, zal jij Mij driemaal
verloochenen.” Hij barstte in tranen uit en weende.

15

1 Zodra het ochtend werd, kwamen de hoofdpriesters met
de oudsten, Schriftgeleerden en de hele Joodse raad tot een
gezamenlijk besluit. Ze leidden Jezus gebonden weg en
leverden Hem over aan Pilatus.
2 Pilatus vroeg Hem: “Bent U de koning van de Joden?”
Jezus antwoordde: “U zegt het zelf.”
3 De hoofdpriesters brachten allerlei beschuldigingen
tegen Hem in.
4 Pilatus vroeg verder: “Geeft U geen antwoord? U hoort
toch waarvan ze U beschuldigen!”
5 Maar Jezus gaf nog altijd geen antwoord, wat Pilatus
verwonderde.
6 Gewoonlijk liet Pilatus tijdens het feest een gevangene
vrij op verzoek van het volk.
7 Iemand die Barabbas heette, zat gevangen met de op-
standelingen die zich tijdens het oproer aan moord hadden
schuldig gemaakt.
8 Toen de menigte naar Pilatus toe ging met het verzoek
om te doen wat hij gewoonlijk deed,
9 stelde Pilatus voor: “Willen jullie dat ik de koning van de
Joden vrijlaat?”
10 Hij besefte namelijk dat de hoofdpriesters Jezus hadden
uitgeleverd uit afgunst.
11 Maar de hoofdpriesters hitsten de menigte op om te
eisen dat Barabbas zou worden vrijgelaten.
12 Daarom vroeg Pilatus hen: “Wat willen jullie dat ik doe
met de Man die jullie de koning van de Joden noemen?”
13 De mensen riepen terug: “Kruisig Hem!”

14 Pilatus vroeg: “Wat heeft Hij dan misdaan?” Toen riepen
ze nog luider: “Kruisig Hem!”
15 Pilatus besloot om de menigte tevreden te stellen.
Daarom liet hij Barabbas vrij, maar Jezus liet hij geselen en
vervolgens wegleiden om te worden gekruisigd.

16 De soldaten leidden Jezus het paleis – dat wil zeggen: het
hoofdkwartier – binnen en riepen hun gehele legerafdeling
bijeen.
17 Vervolgens trokken ze Jezus een paarse mantel aan en
vlochten ze een krans van doorntakken die ze Hem als een
kroon opzetten.
18 Ze begonnen Hem te “begroeten”: “Gegroet, koning van
de Joden!”
19 Ze sloegen Hem op het hoofd met een rietstok, bespuw-
den Hem en knielden om Hem te ‘eren’.
20 Nadat ze zo de spot met Jezus hadden gedreven, trokken
ze Hem de paarse mantel uit en zijn eigen kleren aan. Ver-
volgens leidden ze Hem naar buiten om Hem te kruisigen.

21 Er was een voorbijganger die van het land kwam,
Simon van Cyrene, de vader van Alexander en Rufus. Hem
dwongen ze, Jezus' kruis te dragen.
22 Ze brachten Hem naar de plaats die Golgota heet. Dat
betekent: Schedelplaats.
23 Daar reikten ze Jezus wijn met mirre aan, maar Hij
weigerde die.
24 Toen kruisigden ze Hem. Zijn kleren verdeelden ze
onder elkaar door middel van verloting.
25 Het was negen uur 's ochtends toen ze Hem kruisigden.
26 Op het bordje met de aanklacht tegen Hem stond: “De
koning van de Joden.”
27 Samen met Jezus werden twee misdadigers gekruisigd:
de ene rechts en de andere links van Hem.
29 De voorbijgangers beledigden Jezus door hoofdschud-
dend te roepen: “Ha, Jij die de tempel verwoest en binnen
drie dagen herbouwt!
30 Red Jezelf en kom van het kruis af!”
31 Ook de hoofdpriesters en de Schriftgeleerden bespotten
Hem, door tegen elkaar te zeggen: “Anderen heeft Hij gered,
maar zichzelf redden kan Hij niet.
32 Laat die Messias, die koning van Israël, maar van het
kruis afkomen. Als we dat zien, zullen we geloven.” Zelfs zij
die samen met Jezus werden gekruisigd, bespotten Hem.

33 Om twaalf uur werd het donker in het hele land, tot drie
uur 's middags.

34 Om drie uur 's middags riep Jezus luid: “Eloï, Eloï, lama sabachtani?” Dat betekent: Mijn God, Mijn God, waarom heeft U Mij verlaten?
35 Sommigen die dichtbij stonden, hoorden dat en zeiden: “Hoor je dat? Hij roept Elia.”
36 Iemand haalde snel een spons, vulde die met zure wijn en stak hem op een stok om Jezus te drinken te geven, terwijl hij zei: “Wacht, laten we kijken of Elia Hem van het kruis komt halen.”
37 Maar Jezus slaakte een luide kreet en stierf.
38 Toen scheurde het tempelgordijn van boven naar beneden in tweeën.
39 Toen de centurio die tegenover Jezus stond, zag dat Hij op die wijze was gestorven, zei hij: “Deze man was werkelijk de Zoon van God.”
40 Er waren vrouwen die vanop een afstand toekeken, waaronder Maria van Magdala, Maria de moeder van Jakobus de Jongere en van Joses, en Salome.
41 Zij hadden Jezus gevolgd en gediend toen Hij in Galilea was. Er waren ook veel andere vrouwen bij, die met Hem naar Jeruzalem waren meegekomen.
42 Het was Voorbereidingsdag, de dag voor de sabbat. Toen het avond werd,
43 vatte Jozef van Arimatea, een vooraanstaand lid van de Joodse raad die zelf ook Gods koninkrijk verwachtte, moed en ging hij Pilatus vragen om Jezus' lichaam.
44 Pilatus verbaasde zich erover dat Jezus al gestorven zou zijn en ontbood de centurio om hem te vragen of Hij al gestorven was.
45 Pas toen hij het van de centurio zelf had vernomen, gaf hij het lichaam vrij aan Jozef.
46 Jozef kocht een stuk linnen, haalde Jezus van het kruis, wikkelde Hem in het linnen, legde Hem in een graf dat in de rots was uitgehouwen en rolde een steen voor de ingang van dat graf.
47 Maria van Magdala en Maria de moeder van Joses zagen waar Jezus was neergelegd.

16

1 Toen de sabbat voorbij was, kochten Maria van Magdala, Maria de moeder van Jakobus, en Salome geurige oliën om Jezus' lichaam te zalven.
2 Op de eerste dag van de week waren ze al vroeg, vlak na zonsopgang, onderweg naar het graf.
3 Ze vroegen zich af: “Wie zal de steen voor de ingang voor ons wegrollen?”

4 Maar toen ze keken, zagen ze dat de steen, die zeer groot
was, reeds was weggerold.
5 Ze gingen het graf binnen en zagen aan de rechterkant
een jongeman zitten die een lang wit gewaad droeg. Ze
schrokken hevig.
6 Hij zei tegen hen: “Schrik maar niet. Jullie zoeken Jezus
van Nazaret, die gekruisigd was. Hij is verrezen; Hij is hier
niet. Kijk maar waar ze Hem hadden neergelegd.
7 Ga nu en zeg tegen zijn leerlingen, ook Petrus: ‘Hij gaat
voor jullie uit naar Galilea en daar zullen jullie Hem zien,
zoals Hij jullie had verteld.’ ”
8 De vrouwen gingen bevend van schrik naar buiten en
vluchtten bij het graf vandaan. Ze waren zo van slag, dat ze
tegen niemand iets zeiden.
9 Nadat Jezus 's morgens vroeg op de eerste dag van de
week verrezen was, vertoonde Hij zich eerst aan Maria van
Magdala, bij wie Hij zeven demonen had uitgedreven.
10 Zij ging het verkondigen aan de mensen die Hem
hadden vergezeld en die nu aan het rouwen en wenen
waren.
11 Toen die hoorden dat Jezus leefde en dat zij Hem had
gezien, geloofden ze het niet.
12 Daarna vertoonde Hij zich in een andere gedaante aan
twee van hen, die naar het platteland gingen.
13 Zij keerden terug om het aan de anderen te vertellen,
maar die geloofden het nog altijd niet.
14 Nog later vertoonde Jezus zich aan de Elf toen die
aan het eten waren. Hij verweet hen hun ongeloof en
hun koppige weigering om de mensen te geloven die Hem
hadden gezien nadat Hij was verrezen.
15 Hij zei tegen hen: “Ga de hele wereld in en verkondig
het evangelie aan de hele schepping.
16 Wie gelooft en zich laat dopen, zal worden gered, maar
wie niet gelooft, zal worden veroordeeld.
17 Bij de gelovigen zullen de volgende tekenen gebeuren:
in mijn naam zullen ze demonen uitdrijven, ze zullen in
tongentaal spreken,
18 met hun handen zullen ze slangen opnemen en als ze
dodelijk gif drinken zal het hun geen kwaad doen, ze zullen
zieke mensen de handen opleggen en die zullen gezond
worden.”
19 Nadat de Heer Jezus hen toegesproken had, werd
Hij in de hemel opgenomen en nam Hij plaats aan Gods
rechterzijde.
20 Zijn leerlingen gingen eropuit om overal het evangelie
te verkondigen. De Heer werkte door hen en bevestigde hun

boodschap door middel van de tekenen die ermee gepaard gingen.

Het evangelie door Lukas

1 Velen hebben geprobeerd een verslag te maken over de
gebeurtenissen die bij ons hebben plaatsgevonden,
2 en die aan ons zijn overgeleverd door de mensen die
vanaf het begin ooggetuigen zijn geweest en het nieuws
hebben doorgegeven.
3 Daarom leek het ook mij goed om – nadat ik alles vanaf
het begin nauwkeurig heb onderzocht – een ordelijk verslag
voor u te schrijven, geachte Theofilus,
4 zodat u er zeker van kan zijn dat hetgeen men u geleerd
heeft, waar is.
5 In de tijd van Herodes, koning van Judea, was er een
priester die Zacharias heette. Hij behoorde tot de afdeling
van Abia. Zijn vrouw heette Elisabet; ook zij stamde af van
Aäron.
6 Ze waren allebei rechtvaardig in Gods ogen; ze hielden
zich nauwgezet aan alle geboden en voorschriften van de
Heer.
7 Ze hadden geen kinderen, omdat Elisabet onvruchtbaar
was, en ze waren allebei op leeftijd.
8 Op een dag dat het de beurt van Zacharias' afdeling was
om de priestertaken in Gods aanwezigheid uit te voeren,
9 werd hij, door een loting die volgens de priesterlijke
gebruiken werd uitgevoerd, aangewezen om het tempel-
gebouw van de Heer binnen te gaan en daar wierook te
branden.
10 Op het tijdstip dat het wierookoffer zou worden ge-
bracht, stond een groot aantal Joodse mensen buiten te
bidden.
11 Toen verscheen aan Zacharias een engel van de Heer;
hij stond rechts van het wierookaltaar.
12 Toen Zacharias de engel zag, schrok hij hevig en werd
hij door angst bevangen.
13 De engel zei echter tegen hem: “Wees niet bang,
Zacharias, want je gebed is verhoord. Jij en je vrouw Elisabet
zullen een zoon krijgen en je moet hem de naam Johannes
geven.
14 Hij zal een bron van grote vreugde en blijdschap
voor je zijn en veel mensen zullen zich over zijn geboorte
verheugen,
15 want hij zal een groot man zijn in de ogen van de Heer.
Hij mag geen wijn of andere alcoholische dranken nuttigen

en hij zal worden vervuld van de Heilige Geest terwijl hij nog in de moederschoot is.
16 Hij zal veel Israëlieten terugleiden naar de Heer, hun God.
17 Hij zal voor de Heer uit gaan, onder leiding van dezelfde Geest en met dezelfde kracht als Elia. Hij zal het hart van vaders terugleiden naar hun kinderen en het denken van zondaars naar de rechtvaardigheid; zo zal hij een volk voorbereiden dat gereed is voor de Heer."
18 Zacharias vroeg de engel: "Hoe kan ik weten of dit waar is? Ik ben immers een oude man en mijn vrouw is op leeftijd."
19 De engel antwoordde: "Ik ben Gabriël. Ik sta in Gods dienst en ik ben gezonden om jou dit goede nieuws te vertellen.
20 Mijn woorden zullen op het juiste moment in vervulling gaan. Maar omdat je ze niet gelooft, zal je stom zijn en niet kunnen spreken tot het tijdstip waarop deze dingen plaatsvinden."
21 Intussen wachtte het volk op Zacharias; men vroeg zich af waarom hij zo lang in het tempelgebouw bleef.
22 Toen hij uiteindelijk naar buiten kwam, was hij niet in staat om hen toe te spreken. Daaruit maakten ze op dat hij in het tempelgebouw een visioen had gehad, want hij bleef gebaren naar hen maken zonder te kunnen spreken.
23 Toen zijn dienstperiode als priester voorbij was, ging Zacharias naar huis.
24 Enige tijd later werd zijn vrouw Elisabet zwanger. Vijf maanden lang zonderde ze zich af. Ze zei:
25 "Dit heeft de Heer voor mij gedaan: Hij heeft zich over mij ontfermd en de schande weggenomen die ik in de ogen van de mensen droeg."
26 In de zesde maand van de zwangerschap van Elisabet zond God de engel Gabriël naar een stad in Galilea die Nazaret heette,
27 naar een jonge vrouw die maagd was. Zij was verloofd met een man die Jozef heette en afstammeling van David was. De jonge vrouw heette Maria.
28 De engel kwam bij haar thuis en zei: "Gegroet, jij bevoorrechte vrouw, de Heer is bij je."
29 Zij stond perplex van deze woorden en vroeg zich af wat de begroeting te betekenen had.
30 De engel zei tegen haar: "Wees niet bang, Maria, God is je gunstig gezind.
31 Je zal zwanger worden en een zoon krijgen. Je moet Hem de naam Jezus geven.

32 Hij zal een groot man zijn en de Zoon van de Allerhoogste worden genoemd. De Heer God zal Hem de troon van
zijn voorvader David schenken.
33 Hij zal voor eeuwig over de afstammelingen van Jakob
regeren en zijn heerschappij zal nooit eindigen."
34 Maria vroeg aan de engel: "Maar hoe kan dat? Ik heb
nog nooit met een man geslapen."
35 De engel antwoordde: "De Heilige Geest zal naar je
toe komen en de kracht van de Allerhoogste zal je als een
schaduw bedekken. Daarom zal het kindje heilig zijn en de
Zoon van God worden genoemd.
36 Bovendien is je bloedverwante Elisabet ook zwanger
van een zoon, hoewel ze oud is. Ze werd als onvruchtbaar
beschouwd, maar is nu in de zesde maand.
37 Voor God is namelijk niets onmogelijk."
38 Maria zei: "Ik stel mij ten dienste van de Heer. Laat het
gebeuren zoals u gezegd hebt." Toen ging de engel bij haar
vandaan.
39 Kort daarna maakte Maria zich klaar en begaf ze zich
haastig naar een stad in het bergland van Juda.
40 Daar ging ze naar het huis van Zacharias en begroette
ze Elisabet.
41 Toen Elisabet de begroeting van Maria hoorde, trappelde het kindje in haar buik en raakte ze vervuld van de
Heilige Geest.
42 Ze riep luid: "Jij bent gezegend onder de vrouwen! Ook
het kindje in je buik is gezegend!
43 Hoe is het mogelijk dat het mij overkomt dat de moeder
van mijn Heer bij mij komt?
44 Zodra ik je begroeting hoorde, trappelde het kindje in
mijn buik van vreugde.
45 Zij die gelooft dat hetgeen de Heer haar had beloofd zou
gebeuren, is gezegend!"
46 Toen zei Maria:

"Mijn ziel prijst de Heer
47 en mijn geest verheugt zich in God, mijn redder,
48 want Hij heeft omgekeken naar zijn dienares in haar
geringheid. Voortaan zullen alle generaties mij gezegend
noemen,
49 want de Machtige heeft grote dingen voor mij gedaan en
zijn naam is heilig.
50 Zijn mededogen geldt voor wie ontzag voor Hem hebben,
de ene generatie na de andere.
51 Met zijn sterke arm heeft Hij zijn kracht getoond, Hij heeft
uiteengejaagd wie arrogante gedachten koesterden.

52 Heersers heeft Hij onttroond, aan eenvoudigen gaf Hij een
eervolle plaats.
53 Hongerigen heeft Hij verzadigd met het goede, rijken
stuurde Hij met lege handen weg.
54 Hij heeft zijn dienaar Israël geholpen; Hij had mededogen,
55 overeenkomstig Zijn eeuwige belofte aan onze vooroud-
ers, aan Abraham en zijn afstammelingen."
56 Maria bleef ongeveer drie maanden bij Elisabet en ging
toen terug naar huis.
57 Toen voor Elisabet de tijd was aangebroken om haar
kind te baren, kreeg ze een zoon.
58 Haar buren en familieleden hoorden dat de Heer
mededogen met haar had gehad en haar had gezegend, en
ze kwamen dat met haar vieren.
59 Toen ze op de achtste dag het kind kwamen besnijden,
wilden ze hem de naam Zacharias geven, naar zijn vader.
60 Maar zijn moeder reageerde: "Nee, hij moet Johannes
heten."
61 Ze vroegen haar: "Maar er is toch niemand in je familie
die zo heet?"
62 Ze gebaarden naar de vader van het kind, om te vragen
hoe hij wilde dat het zou heten.
63 Hij vroeg om een schrijfplankje en schreef: "Zijn naam
is Johannes." Iedereen was verbaasd.
64 Onmiddellijk kon Zacharias zijn mond en tong weer
gebruiken. Hij sprak weer en hij prees God.
65 Alle buren waren vol ontzag en al deze dingen waren
onderwerp van gesprek in het hele bergland van Judea.
66 Allen die ervan hoorden, dachten erover na en vroegen
zich af: "Wat zal er van dit kind terechtkomen?" Het was
namelijk duidelijk dat de zegen van de Heer op hem rustte.
67 Toen werd zijn vader Zacharias vervuld van de Heilige
Geest en profeteerde hij:
68 "Ik prijs de Heer, de God van Israël, want Hij heeft naar
zijn volk omgekeken en het verlost.
69 Uit het nageslacht van zijn dienaar David heeft Hij een
machtige redder doen opstaan,
70 zoals Hij lang geleden had beloofd bij monde van zijn
heilige profeten.
71 Hij is het die ons redt van onze vijanden en uit de greep
van allen die ons verachten.
72 Zo betoont Hij ons het mededog en dat Hij ook aan onze
voorouders heeft betoond. En zo bevestigt Hij zijn heilig
verbond,
73 en de eed die Hij aan Abraham, onze voorvader, heeft
gezworen.

74 Bevrijd uit de greep van onze vijanden, mogen wij Hem
nu onbevreesd vereren,
75 in heiligheid en rechtvaardigheid, terwijl Hij op ons
toekijkt, ons leven lang.
76 En jij, kind, zal een profeet van de Allerhoogste worden
genoemd, want je zal voor de Heer uitgaan om de weg voor
Hem gereed te maken,
77 om de redding, de vergeving van hun zonden, aan zijn
volk bekend te maken.
78 Wegens Gods grote mededogen voor ons, zal vanuit de
hemel de zon voor ons opgaan.
79 Zij zal schijnen op de mensen die in het duister en in de
schaduw van de dood leven, en zij zal onze voeten naar de
weg van de vrede leiden."

80 Het kind groeide op en zijn geest werd steeds sterker.
Hij leefde op afgelegen plaatsen tot de dag waarop hij zich
publiekelijk aan Israël vertoonde.

2

1 In die tijd vaardigde keizer Augustus het bevel uit dat
iedereen in het Romeinse rijk moest worden geregistreerd.
2 Deze volkstelling was de eerste in de periode dat
Quirinius gouverneur van Syrië was.
3 Iedereen reisde naar zijn thuisstad, om daar te worden
ingeschreven.
4 Ook Jozef begaf zich vanuit de stad Nazaret in Galilea
naar Judea, naar de stad van David, Betlehem genaamd. Hij
was namelijk een afstammeling van David.
5 Hij ging zich inschrijven met Maria, zijn verloofde. Zij
was zwanger.
6 Toen ze daar waren, brak de tijd aan dat haar kind
geboren zou worden.
7 Ze baarde haar zoon, haar eerste, wikkelde hem in
doeken en legde hem in een voederbak, omdat er geen plaats
voor hen was in het gastenverblijf.

8 Er waren in die omgeving herders, die buiten de stad
verbleven en 's nachts over hun kudde waakten.
9 Opeens stond er een engel van de Heer voor hen en
werden ze door de hemelse pracht van de Heer beschenen.
Ze werden heel bang.
10 De engel zei tegen hen: "Wees niet bang, want ik breng
jullie goed nieuws, dat grote vreugde brengt voor het hele
volk.
11 Vandaag is in de stad van David een redder voor jullie
geboren: de Messias, de Heer.

12 Als teken hiervan zullen jullie een Kindje vinden dat in
doeken is gewikkeld en in een voederbak ligt."
13 Plots bevond zich bij de engel een groot hemels leger,
dat God prees met de woorden:
14 "Alle glorie aan God in de hoogste hemel en vrede op
aarde voor de mensen die Hij begunstigt."
15 Nadat de engelen bij hen vandaan waren gegaan, terug
naar de hemel, zeiden de herders tegen elkaar: "Laten we
naar Betlehem gaan om te zien wat daar gebeurd is en door
de Heer aan ons bekend gemaakt is."
16 Ze haastten zich erheen en vonden Maria, Jozef en het
kindje dat in de voederbak lag.
17 Toen ze hen hadden gezien, maakten ze bekend wat hun
over dit kind was verteld.
18 Alle mensen die het hoorden, verbaasden zich over
hetgeen de herders hun vertelden,
19 maar Maria onthield hun woorden zorgvuldig en dacht
er nog lang over na.
20 De herders keerden terug, terwijl ze God verheerlijkten
en prezen voor alles wat ze hadden gehoord en gezien; het
kwam precies overeen met hetgeen hun verteld was.
21 Acht dagen later was het tijd om het kindje te besnijden.
Hij ontving de naam Jezus, de naam die de engel had
gegeven voordat Maria zwanger van Hem was geworden.
22 Toen de tijd was aangebroken dat ze zich volgens de
Wet van Mozes moesten reinigen, gingen ze met Jezus naar
Jeruzalem om Hem aan de Heer voor te stellen.
23 In de Wet van de Heer staat namelijk dat iedere eerste
zoon aan de Heer moet worden gewijd.
24 Ook brachten ze een offer, overeenkomstig de bepalin-
gen in de Wet van de Heer: een paar tortelduiven of twee
jonge duiven.
25 Er was in Jeruzalem iemand die Simeon heette. Hij was
een oprecht mens met veel eerbied voor God. Hij keek uit
naar de tijd dat Israël getroost zou worden en de Heilige
Geest rustte op hem.
26 De Heilige Geest had aan hem onthuld dat hij niet zou
sterven voordat hij de Messias van de Heer had gezien.
27 Door de Geest geleid kwam hij naar het tempelterrein.
Toen de ouders de kleine Jezus binnen brachten om met
Hem de gebruiken uit te voeren die de Wet voorschrijft,
28 nam Simeon Hem in zijn armen en prees hij God met de
woorden:
29 "Machtige Heer, nu kan U in vrede uw dienaar laten gaan,
zoals U had beloofd,
30 want mijn ogen hebben uw redding gezien,

31 die U in de aanwezigheid van alle volken hebt gereedgemaakt:
32 een licht dat openbaring brengt voor de vreemde volken,
en glorie voor uw volk Israël."

33 Jezus' vader en moeder verbaasden zich over de dingen die Simeon over Hem zei.
34 Simeon sprak een zegen over hen uit en zei tegen Maria, Jezus' moeder: "Dit Kind is bestemd om velen in Israël ten val te brengen of te doen opstaan, en om een waarschuwingsteken te zijn dat controverse zal oproepen.
35 Zo zal duidelijk worden wat er in veel mensen omgaat. Ook jouw ziel zal worden doorstoken als met een zwaard."

36 Er was ook een profetes: Anna, dochter van Fanuel, van de stam Aser. Ze was al op hoge leeftijd. Nadat ze was getrouwd had ze zeven jaar lang met haar man geleefd;
37 daarna leefde ze als weduwe en nu was ze 84 jaar. Ze week nooit van het tempelterrein, maar diende God dag en nacht door te vasten en te bidden.
38 Op dat moment kwam ze naar hen toe en begon ze God te danken en over Jezus te vertellen aan iedereen die de verlossing van Jeruzalem verwachtte.

39 Nadat Jozef en Maria alles hadden gedaan wat de Wet van de Heer voorschrijft, keerden ze terug naar Galilea, naar hun woonplaats Nazaret.
40 Het Kind groeide op en werd steeds sterker en wijzer; Gods genade rustte op Hem.

41 Ieder jaar gingen Jezus' ouders naar Jeruzalem voor het Pesachfeest.
42 Toen Hij twaalf jaar oud was en ze zoals gebruikelijk naar het feest gingen, ging Hij mee.
43 Maar na afloop, toen zij terugkeerden, bleef de jonge Jezus in Jeruzalem achter zonder dat zijn ouders het wisten.
44 Ze dachten dat Hij zich in de groep reizigers bevond en legden een dagreis af, terwijl ze onder hun familieleden en bekenden naar Hem zochten.
45 Toen ze Hem niet vonden, keerden ze naar Jeruzalem terug om Hem daar te zoeken.
46 Pas op de derde dag vonden ze Hem bij de leraars op het tempelterrein; Hij zat naar hen te luisteren en stelde hun vragen.
47 Allen die Hem hoorden, stonden versteld van zijn inzicht en zijn antwoorden.
48 Toen zijn ouders Hem zagen, waren ze aangeslagen. Zijn moeder zei tegen Hem: "Kind, hoe kon Je ons dit aandoen? Je vader en ik waren diep ongerust naar Je op zoek."

49 Jezus antwoordde: “Waarom zochten jullie naar Mij?
Weten jullie niet dat Ik in het huis van mijn Vader moet zijn?”
50 Maar ze begrepen niet wat Hij tegen hen zei.
51 Hij kwam met hen mee naar Nazaret en was hun
gehoorzaam. Zijn moeder onthield al deze dingen
zorgvuldig.
52 Jezus werd steeds wijzer en volwassener en stond steeds
meer in de gunst bij God en bij de mensen.

3

1 In het vijftiende regeringsjaar van keizer Tiberius, toen
Pontius Pilatus gouverneur van Judea was, en Herodes
tetrarch van Galilea, zijn broer Filippus tetrarch van het
gebied van Iturea en Trachonitis, en Lysanias tetrarch van
Abilene,
2 en toen Annas en Kajafas de hogepriesters waren, ontv-
ing Johannes, de zoon van Zacharias, in de wildernis een
boodschap van God.
3 Daarom ging hij naar het gebied rondom de Jordaan,
waar hij overal de doop van inkeer verkondigde, die tot
vergeving van zonden leidt.
4 Zo ging in vervulling wat in het boek met de uitspraken
van de profeet Jesaja staat:
“Er roept een stem in de wildernis:
Maak de weg van de Heer gereed,
maak paden voor Hem vrij!
5 Iedere kloof zal worden gevuld
en elke berg en heuvel verlaagd;
kronkelende paden zullen worden rechtgemaakt,
en hobbelige wegen geëffend.
6 Alle mensen zullen Gods redding zien.”
7 Johannes zei tegen de vele mensen die naar hem toek-
wamen om door hem te worden gedoopt: “Addergebroed,
wie heeft jullie gewaarschuwd om te vluchten voor de
naderende straf?
8 Zorg dat de gevolgen van jullie inkeer zichtbaar zijn en
zeg niet tegen jezelf: wij hebben Abraham als voorvader.
Want ik zeg jullie: God is in staat om uit deze stenen
afstammelingen van Abraham voort te brengen.
9 De bijl ligt reeds klaar onderaan de bomen en elke boom
die geen goede vruchten voortbrengt, wordt omgehakt en in
het vuur gegooid.”
10 De mensen vroegen hem: “Wat moeten we dan doen?”
11 Johannes antwoordde: “Wie twee hemden heeft, moet
delen met wie er geen heeft en wie voedsel heeft, moet
hetzelfde doen.”

12 Er kwamen ook belastinginners om te worden gedoopt.
Zij vroegen hem: “Leraar, wat moeten wij doen?”
13 Johannes zei tegen hen: “Vorder geen hoger bedrag dan
jullie is opgedragen.”
14 Ook de soldaten vroegen hem: “Wat moeten wij doen?”
Tegen hen zei hij: “Beroof niemand en pers niemand af,
maar wees tevreden met je soldij.”

15 Omdat het volk grote verwachtingen had en zich
afvroeg of Johannes misschien de Messias was,
16 gaf hij hun allen het volgende antwoord: “Ik doop jullie
met water, maar er komt Iemand die machtiger is dan ik en
ik ben het niet waard om zijn schoenriem los te maken. Hij
zal jullie dopen met de Heilige Geest en met vuur.
17 Hij heeft de vork om het kaf van het koren te scheiden
al in zijn hand. Daarmee zal Hij zijn dorsvloer leegmaken;
het graan zal Hij in de schuur onderbrengen en het kaf zal
Hij verbranden in onblusbaar vuur.”
18 Zo, en met veel andere waarschuwingen, verkondigde
Johannes het evangelie aan het volk.
19 Hij vermaande ook de tetrarch Herodes – wegens
Herodias, de vrouw van zijn broer, en al het andere kwaad
dat hij had gedaan.
20 Maar Herodes maakte alles nog erger door Johannes in
de gevangenis op te sluiten.

21 Toen heel het volk zich liet dopen, werd ook Jezus
gedoopt. Terwijl Hij in gebed was, ging de hemel open.
22 De Heilige Geest daalde op Hem neer in de gedaante van
een duif en er klonk een stem uit de hemel: “Jij bent mijn
dierbare Zoon, Ik verheug Mij over Jou.”

23 Aan het begin van zijn optreden was Jezus ongeveer
dertig jaar oud. Hij was, zo werd verondersteld, de zoon
van Jozef, de zoon van Eli,
24 de zoon van Mattat, de zoon van Levi, de zoon van
Melchi, de zoon van Jannai, de zoon van Jozef,
25 de zoon van Mattatias, de zoon van Amos, de zoon van
Naüm, de zoon van Hesli, de zoon van Naggai,
26 de zoon van Maät, de zoon van Mattatias, de zoon van
Semeïn, de zoon van Josech, de zoon van Joda,
27 de zoon van Joanan, de zoon van Resa, de zoon van
Zerubbabel, de zoon van Sealtiël, de zoon van Neri,
28 de zoon van Melchi, de zoon van Addi, de zoon van
Kosam, de zoon van Elmadan, de zoon van Er,
29 de zoon van Jozua, de zoon van Eliëzer, de zoon van
Jorim, de zoon van Mattat, de zoon van Levi,

30 de zoon van Simeon, de zoon van Juda, de zoon van
Jozef, de zoon van Jonan, de zoon van Eljakim,
31 de zoon van Melea, de zoon van Menna, de zoon van
Mattatta, de zoon van Natan, de zoon van David,
32 de zoon van Isaï, de zoon van Obed, de zoon van Boaz,
de zoon van Selach, de zoon van Nachson,
33 de zoon van Amminadab, de zoon van Admin, de zoon
van Arni, de zoon van Chesron, de zoon van Peres, de zoon
van Juda,
34 de zoon van Jakob, de zoon van Isaak, de zoon van
Abraham, de zoon van Terach, de zoon van Nachor,
35 de zoon van Serug, de zoon van Reü, de zoon van Peleg,
de zoon van Eber, de zoon van Selach,
36 de zoon van Kenan, de zoon van Arpachsad, de zoon van
Sem, de zoon van Noach, de zoon van Lamech,
37 de zoon van Metuselach, de zoon van Henoch, de zoon
van Jered, de zoon van Mahalalel, de zoon van Kenan,
38 de zoon van Enos, de zoon van Set, de zoon van Adam,
de zoon van God.

4

1 Vol van de Heilige Geest keerde Jezus terug van de
Jordaan. Hij werd door de Geest naar de wildernis geleid,
2 waar Hij veertig dagen lang door de duivel op de proef
werd gesteld. Al die tijd at Hij niet en na afloop kreeg Hij
honger.
3 De duivel zei tegen Hem: “Als U de Zoon van God bent,
zeg dan dat deze steen een brood moet worden.”
4 Maar Jezus antwoordde: “In de Schriften staat: ‘De mens
leeft niet alleen van brood.’ ”
5 Toen leidde de duivel Hem naar een hoge plaats en
toonde hij Hem in een oogwenk alle koninkrijken van de
wereld.
6 De duivel zei tegen Hem: “Ik zal U het gezag over dit alles
geven, in al zijn pracht, want het is aan mij overhandigd en
ik geef het aan wie ik wil.
7 Dus als U mij aanbidt, zal het allemaal van U zijn.”
8 Maar Jezus antwoordde: “In de Schriften staat: ‘Aanbid
de Heer, je God, en dien alleen Hem.’ ”
9 Toen leidde hij Hem naar Jeruzalem, naar de hoogste
plaats op het tempelterrein, en zei: “Als U de Zoon van God
bent, spring dan van hier naar beneden,
10 want in de Schriften staat: ‘Hij zal zijn engelen bevelen
jou te beschermen’,
11 en: ‘Zij zullen je op hun handen dragen, zodat je je voet
niet aan een steen stoot.’ ”

12 Jezus antwoordde: “Er staat ook: ‘Stel de Heer, je God,
niet op de proef.’ ”
13 Na afloop van al die verzoekingen bleef de duivel een
tijdlang bij Jezus vandaan.
14 Jezus keerde naar Galilea terug, dankzij de kracht die de
Geest Hem gaf. Het nieuws over Hem verspreidde zich in de
hele omgeving.
15 Hij begon te onderwijzen in de synagogen en werd door
iedereen geprezen.
16 Toen Jezus in Nazaret kwam, waar Hij was opgegroeid,
ging Hij zoals Hij gewoon was op de sabbat naar de syna-
goge. Hij stond op om voor te lezen
17 en het boek van de profeet Jesaja werd Hem aangereikt.
Hij rolde het open om het gedeelte op te zoeken waar staat:
18 “De Geest van de Heer rust op mij,
omdat Hij mij heeft gezalfd
om goed nieuws te brengen aan de armen.
Hij heeft mij gezonden om kwijtschelding te verkondigen
aan de gevangenen
en herstel van zicht aan de blinden,
om vrijheid te brengen aan de verdrukten
19 en het jaar aan te kondigen waarin de Heer zijn genegen-
heid toont.”
20 Hij rolde de boekrol dicht, gaf die terug aan de koster en
ging zitten. Alle ogen in de synagoge waren op Hem gericht
21 en Hij sprak hen toe: “Vandaag is dit Schriftgedeelte in
vervulling gegaan terwijl jullie ernaar luisterden.”
22 Iedereen sprak lovend over Hem en men verbaasde zich
over zijn welsprekendheid. Ze vroegen: “Is dit niet de zoon
van Jozef?”
23 Jezus zei tegen hen: “Jullie zullen ongetwijfeld de spreuk
‘Dokter, genees jezelf’ aanhalen en tegen Mij zeggen: doe de
dingen waarvan wij hebben gehoord dat ze in Kafarnaüm
zijn gebeurd, ook hier in uw thuisstad.
24 Maar Ik verzeker jullie: geen enkele profeet is welkom
in zijn thuisstad.
25 Ik verzeker jullie: er waren veel weduwen in Israël in de
tijd van Elia, toen het drie jaar en zes maanden niet regende
en er grote hongersnood heerste in het hele land.
26 Elia werd naar geen van die vrouwen gestuurd, maar
wel naar een weduwe in Sarepta bij Sidon.
27 En in de tijd van de profeet Elisa waren er in Israël
veel mensen met een huidziekte die hen onrein maakte.
Niemand van hen werd rein gemaakt, maar wel de Syriër
Naäman.”

28 Alle mensen in de synagoge werden woedend toen ze
dat hoorden.
29 Ze sprongen op, sleurden Hem de stad uit en brachten
Hem naar een richel op de berghelling waarop de stad was
gebouwd. Ze wilden Hem in de afgrond duwen,
30 maar Hij wandelde midden tussen hen door en vertrok.
31 Jezus ging naar Kafarnaüm, een stad in Galilea. Daar
onderwees Hij de mensen telkens op de sabbat.
32 Ze waren diep onder de indruk van zijn leer, want Hij
sprak met gezag.
33 Er was in de synagoge iemand met een demon, een
onreine geest, in zich. Hij schreeuwde luid:
34 "Wat wilt U van ons, Jezus van Nazaret? Bent U gekomen
om ons te vernietigen? Ik weet wie U bent: Gods Heilige."
35 Jezus sprak hem echter berispend toe: "Zwijg en ga uit
hem weg." De demon gooide de man op de grond, midden
tussen de mensen, en ging uit de man weg zonder hem te
kwetsen.
36 Iedereen stond versteld en de mensen zeiden tegen
elkaar: "Wat een woorden! Hij geeft vol gezag en macht
bevelen aan de onreine geesten en ze gaan weg!"
37 Het nieuws over Jezus verspreidde zich naar alle plaat-
sen in de omgeving.
38 Jezus verliet de synagoge en ging naar het huis van
Simon. Simons schoonmoeder had hoge koorts en men
vroeg Jezus om iets voor haar te doen.
39 Hij boog zich over haar heen en sprak de koorts
bestraffend toe. Die verdween op hetzelfde moment en de
vrouw stond op om hen te bedienen.
40 Bij zonsondergang brachten alle mensen hun zieken bij
Hem; ze hadden allerlei verschillende aandoeningen. Hij
legde elk van hen de handen op en genas hen.
41 Bij veel mensen gingen ook de demonen uit hen weg,
terwijl ze schreeuwden: "U bent de Zoon van God!" Jezus
sprak hen bestraffend toe en liet niet toe dat ze spraken,
want ze wisten dat Hij de Messias was.
42 Toen het ochtend werd, vertrok Jezus naar een eenzame
plaats. De mensen zochten Hem en toen ze eindelijk bij Hem
waren, probeerden ze te verhinderen dat Hij weg zou gaan.
43 Maar Hij zei tegen hen: "Ik moet het evangelie van
Gods koninkrijk ook verkondigen in de andere steden, want
daarvoor ben Ik gezonden."
44 Vanaf toen preekte Hij in de synagogen van Judea.

5

1 Op een dag, toen Jezus bij het Meer van Gennesaret

stond en de menigte zich rondom Hem verdrong om naar de boodschap van God te luisteren,

2 zag Hij twee boten bij de oever liggen. De vissers waren uitgestapt om de netten te spoelen.

3 Hij stapte in een van de boten, die van Simon, en vroeg hem een eindje het meer op te varen. Hij ging zitten en onderwees de menigte vanuit de boot.

4 Toen Hij was uitgesproken, zei Hij tegen Simon: “Vaar naar het diepe water en laat jullie netten zakken om iets te vangen.”

5 Simon antwoordde: “Heer, we hebben de hele nacht gezwoegd en niets gevangen. Maar omdat U het zegt, zal ik de netten laten zakken.”

6 Toen ze dat hadden gedaan, vingen ze zo'n grote hoeveelheid vis, dat de netten begonnen te scheuren.

7 Ze wuifden naar de vissers in de andere boot, om duidelijk te maken dat die hen moesten komen helpen. Dat deden ze, en beide boten raakten zo vol dat ze begonnen te zinken.

8 Toen Simon Petrus dat zag, viel hij voor Jezus op zijn knieën en zei hij: “Ga bij mij weg, Heer, want ik ben een zondig mens.”

9 Petrus en iedereen die bij hem was, waren namelijk verbijsterd over de hoeveelheid vis die ze hadden gevangen.

10 Hetzelfde gold voor Jakobus en Johannes, zonen van Zebedeüs die met Simon samenwerkten. Toen zei Jezus tegen Simon: “Wees niet bang. Vanaf nu zal je mensen vangen.”

11 Ze brachten de boten aan land, lieten alles achter en volgden Jezus.

12 Op een dag, toen Jezus in een van de steden was, was er een man die volledig bedekt was met een huidziekte die hem onrein maakte. Toen hij Jezus zag, liet hij zich voor Hem neervallen en smeekte hij Hem: “Heer, als U wil, kan U mij rein maken.”

13 Jezus stak zijn hand uit, raakte hem aan en zei: “Ik wil het, word rein.” Meteen verdween de huidziekte.

14 Jezus droeg hem op: “Vertel het aan niemand, maar ga je aan de priester tonen en breng het reinigingsoffer dat Mozes heeft opgelegd, bij wijze van getuigenis voor de mensen.”

15 Het nieuws over Jezus verspreidde zich echter nog meer en de mensen kwamen in drommen naar Hem toe om te luisteren en zich van hun aandoeningen te laten genezen.

16 Hij trok zich echter dikwijls naar eenzame plaatsen terug om te bidden.

17 Op een dag was Jezus aan het onderwijzen in het bijzijn
van farizeeën en Wetgeleerden, die uit alle dorpen in Galilea
en Judea en uit Jeruzalem waren gekomen. De kracht van de
Heer om mensen te genezen rustte op Jezus
18 en er kwamen mannen met een verlamde op een
draagbed. Ze probeerden hem naar binnen te brengen en
voor Jezus neer te leggen.
19 Maar er waren zoveel mensen, dat ze geen manier
vonden om hem naar binnen te brengen. Daarom gingen
ze het dak op en lieten ze hem op zijn draagberrie door een
opening in het tegeldak naar beneden zakken, tot vlak voor
Jezus en tussen de mensen in.
20 Jezus zag hun geloof en zei: "Vriend, je zonden zijn je
vergeven."
21 De farizeeën en Schriftgeleerden begonnen zich af te
vragen: "Wie is dit, dat Hij zo godslasterlijk spreekt? De
enige die zonden kan vergeven is God!"
22 Jezus wist wat ze dachten en vroeg hun: "Waarom
denken jullie deze dingen?
23 Wat is gemakkelijker, zeggen: je zonden zijn vergeven,
of zeggen: sta op en wandel?
24 Maar, opdat jullie beseffen dat de Mensenzoon het gezag
heeft om op aarde zonden te vergeven …" Toen zei Hij
tegen de verlamde man: "Tegen jou zeg Ik: sta op, neem je
draagberrie op en ga naar huis!"
25 Op hetzelfde moment stond de man voor hun ogen op.
Hij nam zijn bed op en vertrok naar huis terwijl hij God
verheerlijkte.
26 Ze waren allemaal buiten zichzelf van verbazing en
verheerlijkten God. Ze werden vervuld van ontzag en
zeiden: "Vandaag hebben we wonderlijke dingen gezien!"
27 Daarna ging Jezus de stad uit en zag Hij een belastinginner die Levi heette bij het tolhuis zitten. Jezus zei tegen hem:
"Volg Mij."
28 Levi stond op, liet alles achter en volgde Hem.
29 Levi hield in zijn huis een groot feestmaal voor Jezus.
Er nam ook een grote groep belastinginners en anderen aan
de maaltijd deel.
30 De farizeeën en hun Schriftgeleerden mopperden tegen
Jezus' leerlingen: "Waarom eten en drinken jullie met
belastinginners en zondaars?"
31 Jezus antwoordde: "Het zijn niet de gezonde mensen die
een dokter nodig hebben, maar de zieken.
32 Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen op te roepen
om tot inkeer te komen, maar zondaars."

33 Er werd tegen Jezus gezegd: “De leerlingen van Johannes vasten en bidden dikwijls, en ook de leerlingen van de farizeeën, maar die van U eten en drinken er maar op los.”
34 Jezus antwoordde: “Je kan de gasten van de bruidegom toch niet laten vasten terwijl de bruidegom bij hen is?
35 Er komt echter een tijd dat de bruidegom bij hen wordt weggehaald en dan zullen ze vasten.”
36 Ook vertelde Hij hun een parabel: “Niemand scheurt een stuk van een nieuwe mantel af om het op een oude mantel te naaien, want dan is de nieuwe mantel beschadigd en zit op de oude mantel een stuk stof dat er niet bij past.
37 Ook giet niemand nieuwe wijn in oude wijnzakken, want dan doet de nieuwe wijn de wijnzakken barsten, stroomt de wijn weg en zijn de wijnzakken kapot.
38 Nee, nieuwe wijn moet in nieuwe wijnzakken worden gegoten.
39 En niemand die oude wijn heeft gedronken, wil de nieuwe, want hij zal zeggen dat de oude beter is.”

6

1 Op een sabbat, toen Jezus tussen de graanvelden door wandelde, plukten zijn leerlingen enkele aren, wreven die fijn tussen hun handen, en aten ze op.
2 Sommige van de farizeeën zeiden: “Waarom doen jullie iets dat op de sabbat niet is toegestaan?”
3 Jezus antwoordde: “Hebben jullie niet gelezen wat David deed toen hij en zijn mannen honger hadden?
4 Hij ging het huis van God binnen, nam de gewijde broden waarvan enkel de priesters mochten eten, at en gaf ervan aan zijn mannen.”
5 Hij zei tegen hen: “De Mensenzoon is baas over de sabbat.”
6 Op een andere sabbat, toen Hij naar de synagoge ging om te onderwijzen, was daar iemand met een verlamde rechterhand.
7 De Schriftgeleerden en de farizeeën hielden Jezus in de gaten om te zien of Hij op de sabbat zou genezen. Ze zochten namelijk iets waarvan ze Hem konden beschuldigen.
8 Hij wist echter wat ze dachten en zei tegen de man met de verlamde hand: “Kom in het midden staan.” De man kwam daar staan.
9 Jezus zei tegen hen: “Ik zal jullie eens iets vragen. Wat is toegestaan op de sabbat: goed doen of kwaad doen, een leven redden of het vernietigen?”

10 Hij keek om zich heen, naar hen allen, en zei tegen de
man: “Steek je hand uit.” Dat deed de man en zijn hand
genas.
11 Zij werden echter woedend en bespraken onder elkaar
wat ze met Jezus zouden doen.
12 Het was in die periode dat Jezus de berg op ging om te
bidden en de hele nacht doorbracht in gebed tot God.
13 Toen het dag werd, riep Hij zijn leerlingen bij zich. Hij
koos twaalf van hen uit en noemde hen apostelen:
14 Simon, die ook Petrus wordt genoemd, zijn broer
Andreas, Jakobus, Johannes, Filippus, Bartolomeüs,
15 Matteüs, Tomas, Jakobus, de zoon van Alfeüs, Simon die
de Zeloot wordt genoemd,
16 Judas, de zoon van Jakobus, en Judas Iskariot, die een
verrader werd.
17 Jezus daalde met hen de berg af en ging op een vlak
terrein staan, samen met een grote groep van zijn leerlingen
en een groot aantal mensen uit heel Judea, Jeruzalem en de
kuststrook van Tyrus en Sidon.
18 Zij waren gekomen om naar Hem te luisteren en van
hun ziekten te worden genezen. Ook wie werd gekweld door
onreine geesten, werd genezen.
19 Iedereen in de menigte probeerde Hem aan te raken,
omdat er kracht van Hem uitging en Hij hen allen genas.
20 Hij keek zijn leerlingen aan en zei: “Jullie die arm zijn,
zijn gezegend, want Gods koninkrijk behoort jullie toe.
21 Jullie die nu honger hebben, zijn gezegend, want je zal
verzadigd worden. Jullie die nu wenen, zijn gezegend, want
je zal lachen.
22 Jullie zijn gezegend wanneer de mensen je haten en
wanneer ze je buitensluiten en bespotten en je naam be-
zoedelen omwille van de Mensenzoon.
23 Wanneer dat gebeurt, verheug je dan en spring op van
blijdschap, want jullie beloning in de hemel zal groot zijn.
De profeten werden namelijk ook zo behandeld door de
voorouders van deze mensen.
24 Maar wee jullie rijken, want jullie hebben je troost reeds
ontvangen.
25 Wee jullie die nu voldoende te eten hebben, want je zal
hongerlijden. Wee jullie die nu lachen, want je zal rouwen
en wenen.
26 Wee jullie wanneer alle mensen positief over je spreken,
want hun voorouders deden dat met de valse profeten.
27 Maar tegen jullie die luisteren, zeg Ik: heb je vijanden
lief, doe goed aan wie jullie haten.
28 Zegen wie jullie verwensen, bid voor wie jullie beledi-
gen.

29 Als iemand jou op de wang slaat, bied hem dan ook je
andere wang aan; als iemand je mantel afneemt, ontzeg hem
dan niet je hemd.
30 Geef aan iedereen die iets van je wil hebben en als
iemand iets van je afneemt, eis het dan niet terug.
31 Behandel de mensen op de manier waarop jullie door
hen behandeld willen worden.
32 Als jullie liefdevol behandelen wie jullie liefdevol be-
handelt, is dat toch geen verdienste? Zelfs de zondaars
hebben lief wie hen liefheeft.
33 En als jullie goed behandelen wie jullie goed behandelt,
is dat toch geen verdienste? Zelfs de zondaars doen dat.
34 En als je leent aan diegenen van wie jullie hopen terug
te krijgen, dan is dat toch geen verdienste? Zelfs de zondaars
lenen aan zondaars om hetzelfde bedrag terug te krijgen.
35 Heb je vijanden lief en doe goed en leen aan anderen
zonder tegenprestaties te verwachten. Dan zal je beloning
groot zijn en zullen jullie kinderen van de Allerhoogste zijn,
want Hij is goed voor de mensen die ondankbaar en slecht
zijn.
36 Toon medeleven, zoals jullie Vader medeleven toont.
37 Oordeel niet over anderen, dan zal er over jou niet
worden geoordeeld. Veroordeel anderen ook niet, dan zal je
zelf niet worden veroordeeld. Vergeef, dan zal jou worden
vergeven.
38 Geef, dan zal aan jou worden gegeven. Een maatbak
vol – aangedrukt, geschud en overvol – zal je worden
toebedeeld, want de maat die jij hanteert, zal op jou worden
toegepast."
39 Hij vertelde hun nog een parabel: "Een blinde kan toch
geen blinde leiden? Dan vallen ze toch allebei in een kuil?
40 Een leerling staat niet boven zijn leraar, maar ieder die
volleerd is, zal zijn zoals zijn leraar.
41 Hoe is het mogelijk dat je wel de splinter in het oog van
je naaste ziet, maar de balk in je eigen oog niet opmerkt?
42 Hoe kan je tegen je naaste zeggen: broer, laat mij die
splinter uit je oog verwijderen, terwijl je de balk in jouw oog
niet ziet? Hypocriet, verwijder eerst de balk uit je eigen oog.
Dan zal je goed genoeg zien om de splinter uit het oog van je
naaste te verwijderen.
43 Er is geen goede boom die slechte vruchten oplevert, en
ook geen slechte boom die goede vruchten oplevert.
44 Want elke boom is herkenbaar aan zijn vruchten.
Men kan toch geen vijgen oogsten van een doornstruik, of
druiven plukken van een stekelplant?

45 Een goed mens haalt uit de voorraad goedheid in zijn
hart goede dingen tevoorschijn, en een slecht mens haalt
slechte dingen tevoorschijn uit zijn voorraad slechtheid.
Want waar het hart vol van is, daarvan spreekt de mond.
46 Waarom spreken jullie Mij aan met 'Heer, Heer', maar
doen jullie niet wat Ik zeg?
47 Ieder die naar Mij toe komt, mijn woorden hoort en ze
in praktijk brengt – Ik zal jullie uitleggen waarop hij lijkt.
48 Hij lijkt op iemand die een huis bouwde en eerst een
diepe sleuf groef om het fundament op rotsgrond te leggen.
Toen er een overstroming kwam en het water tegen dat huis
beukte, konden die het huis niet doen wankelen, omdat het
stevig was gebouwd.
49 Maar wie mijn woorden hoort en ze niet in praktijk
brengt, is als iemand die een huis bouwde zonder funda-
ment, los op de aarde. Toen het water ertegenaan beukte,
stortte het meteen in en was het volledig verwoest."

7

1 Nadat Jezus dit alles aan het luisterende volk had verteld,
ging Hij Kafarnaüm binnen.
2 Daar was een centurio met een slaaf die veel voor hem
betekende en die ernstig ziek was en op sterven lag.
3 Toen de centurio het nieuws over Jezus hoorde, stuurde
hij oudsten van het Joodse volk naar Hem toe om Hem te
vragen, zijn slaaf te komen genezen.
4 Toen die oudsten bij Jezus waren gekomen, drongen ze
sterk bij Hem aan: "Hij is het waard dat U dit voor hem doet,
5 want hij houdt van ons volk en heeft zelfs onze synagoge
laten bouwen."
6 Jezus ging met hen mee, maar toen Hij dicht bij het huis
was, stuurde de centurio vrienden met de boodschap: "Heer,
doe geen moeite, want ik ben het niet waard dat U mijn huis
binnengaat.
7 Daarom durfde ik niet zelf naar U toe te gaan, maar op
uw bevel zal mijn knecht genezen.
8 Ik ben namelijk ook iemand die onder gezag staat en zelf
soldaten heeft. Als ik tegen de ene 'ga' zeg, dan gaat hij, en
tegen een andere 'kom', dan komt hij, en als ik tegen mijn
slaaf zeg: 'doe dit', dan doet hij het."
9 Toen Jezus dat hoorde, verbaasde Hij zich over hem. Hij
draaide zich om naar de menigte die Hem volgde en zei:
"Ik zeg jullie: bij niemand in Israël heb Ik zo'n groot geloof
gevonden."
10 De vrienden die de centurio had gestuurd, keerden naar
het huis terug en troffen de slaaf in goede gezondheid aan.

11 Niet lang daarna ging Jezus naar een stad die Naïn heet.
Zijn leerlingen en een grote menigte kwamen met Hem mee.
12 Toen Jezus de stadspoort naderde, werd er een dode
naar buiten gedragen om te worden begraven. Hij was de
enige zoon van zijn moeder en zij was weduwe. Er kwam
een grote menigte uit de stad met haar mee.
13 Toen de Heer de vrouw zag, kreeg Hij medelijden met
haar. Hij zei tegen haar: “Ween maar niet.”
14 Hij ging naar de lijkbaar toe en raakte die aan. De
dragers hielden stil en Jezus zei: “Jongeman, Ik zeg je,
verrijs.”
15 De dode ging overeind zitten, begon te praten en werd
door Jezus aan de moeder overgedragen.
16 Iedereen werd vervuld van ontzag en verheerlijkte
God door te zeggen: “Er is een groot profeet onder ons
opgestaan”, en: “God heeft acht geslagen op zijn volk.”
17 Dit nieuws over Jezus verspreidde zich in heel Judea en
de wijde omtrek.

18 De leerlingen van Johannes brachten hem over al deze
dingen verslag uit. Daarom riep Johannes twee van zijn
leerlingen bij zich
19 en hij stuurde hen naar de Heer met de vraag: “Bent
U degene die zou komen, of moeten we iemand anders
verwachten?”
20 De mannen kwamen bij Jezus en zeiden: “Johannes de
Doper heeft ons gestuurd om U te vragen: Bent U degene die
zou komen, of moeten we iemand anders verwachten?”
21 Jezus was op dat moment veel mensen aan het genezen
van ziekten, aandoeningen en onreine geesten en Hij gaf
veel blinden het zicht.
22 Hij zei tegen Johannes' leerlingen: “Ga Johannes
vertellen wat jullie hebben gezien en gehoord: blinde
mensen kunnen weer zien, verlamde mensen beginnen te
stappen, mensen met een huidziekte worden rein, dove
mensen kunnen weer horen, dode mensen verrijzen, en aan
arme mensen wordt het evangelie verkondigd.
23 Wie zich niet aan Mij ergert, is gezegend.”
24 Toen de boodschappers waren vertrokken, zei Jezus
over Johannes tegen de mensenmassa: “Wat zijn jullie gaan
bekijken in de wildernis? Riet dat wuift in de wind?
25 Nee! Wat gingen jullie bekijken: een man in mooie
kleren? Nee, zij die dure kledij dragen en in luxe leven,
bevinden zich in paleizen.
26 Wat gingen jullie dan wel bekijken? Een profeet?
Jazeker, zeg Ik jullie, iemand die meer is dan een profeet.

27 Hij is het over wie werd geschreven: 'Ik stuur mijn
boodschapper voor Je uit, die de weg voor Je zal banen.'
28 Ik zeg jullie: onder hen die uit een vrouw zijn geboren, is
niemand belangrijker dan Johannes de Doper, maar in Gods
koninkrijk is de geringste belangrijker dan Hij.
29 Door zich te laten dopen met de doop van Johannes
erkende heel het volk dat naar hem had geluisterd, ook de
belastinginners, dat Gods eisen juist zijn.
30 De farizeeën en Wetgeleerden lieten zich echter niet
door hem dopen en weigerden te doen wat God van hen
wilde.
31 Waarmee zal Ik dit soort mensen vergelijken, waar
lijken ze op?
32 Ze zijn als kinderen die op het marktplein zitten en naar
elkaar roepen: 'Wij hebben voor jullie op de fluit gespeeld
en jullie hebben niet gedanst; we hebben een klaaglied
gezongen en jullie hebben niet geweend!'
33 Want toen Johannes de Doper was gekomen, die geen
brood at en geen wijn dronk, zeiden jullie: 'Hij heeft een
demon in zich.'
34 En nu de Mensenzoon is gekomen, die wel eet en drinkt,
zeggen jullie: 'Kijk, een veelvraat en een dronkaard, een
vriend van belastinginners en zondaars!'
35 Maar de juistheid van wijsheid wordt aangetoond door
allen die wijze daden doen."
36 Eén van de farizeeën nodigde Jezus uit voor een maaltijd
bij hem thuis. Jezus ging naar het huis van die farizeeër en
nam plaats aan tafel.
37 Er was een vrouw die in die stad bekendstond als een
zondares. Zij kwam te weten dat Jezus aan de maaltijd
deelnam in het huis van de farizeeër en ging erheen met een
albasten flesje geurige olie.
38 Ze ging wenend achter Jezus staan, bij zijn voeten. Door
haar tranen werden zijn voeten nat en zij droogde ze met
haar haren. Ook kuste ze zijn voeten en zalfde deze met de
olie.
39 Toen de farizeeër die Jezus had uitgenodigd dit zag,
dacht hij: "Als Jezus een profeet was, zou Hij weten wie het
is die Hem aanraakt en wat voor vrouw zij is. Ze is een
zondares."
40 Daarom zei Jezus tegen hem: "Simon, Ik heb je iets te
vertellen." Hij antwoordde: "Leraar, zegt U het maar."
41 "Twee mensen stonden in de schuld bij een geldschieter;
de een voor vijfhonderd denarie, de ander voor vijftig.
42 Toen ze niet konden betalen, schold hij hun allebei hun
schuld kwijt. Wie van hen zou het meest van hem houden?"

43 Simon antwoordde: “Ik veronderstel de persoon aan wie
het grootste bedrag was kwijtgescholden.” Jezus zei tegen
hem: “Je hebt het juiste antwoord gegeven.”
44 Hij keerde zich naar de vrouw toe en zei: “Simon, zie
je deze vrouw? Ik ben naar je huis gekomen en je hebt Mij
geen water gegeven voor mijn voeten. Maar zij heeft mijn
voeten gewassen met haar tranen en ze gedroogd met haar
haren.
45 Jij hebt Mij niet met een kus verwelkomd, maar sinds Ik
ben binnengekomen heeft zij zonder ophouden mijn voeten
gekust.
46 Jij hebt mijn hoofd niet met olijfolie gezalfd, maar zij
heeft mijn voeten gezalfd met geurige olie.
47 Daarom zeg Ik je: haar vele zonden zijn vergeven; ze
heeft namelijk veel liefde betoond. Maar wie weinig werd
vergeven, betoont weinig liefde.”
48 Toen zei Hij tegen haar: “Je zonden zijn vergeven.”
49 De andere gasten begonnen onder elkaar te zeggen:
“Wie is dit, dat Hij zelfs zonden vergeeft?”
50 Jezus zei tegen de vrouw: “Je geloof heeft je gered. Ga in
vrede.”

8

1 Kort daarna reisde Jezus langs steden en dorpen, om daar
het goede nieuws van Gods koninkrijk te verkondigen. De
Twaalf waren bij Hem,
2 en ook enkele vrouwen die Hij had genezen van boze
geesten en van aandoeningen: Maria die ‘van Magdala’ werd
genoemd, bij wie zeven demonen waren uitgedreven;
3 Johanna, de vrouw van Chusas, het hoofd van de
hofhouding van Herodes; Susanna en nog veel anderen. Met
gebruik van eigen middelen voorzagen deze vrouwen in het
onderhoud van Jezus en de Twaalf.
4 Toen er een grote menigte was bijeengekomen en
mensen uit allerlei steden naar Jezus toe waren gekomen,
vertelde Hij een parabel:
5 “Er was eens een zaaier die ging zaaien. Tijdens het
zaaien viel er wat zaad naast het pad; het werd vertrappeld
en de vogels pikten het op.
6 Ander zaad viel op de rots en toen het opkwam, ver-
schroeide het omdat het geen vocht had.
7 Nog ander zaad viel tussen het onkruid, en toen het
opkwam werd het door het onkruid verstikt.
8 Het overige zaad viel in goede aarde, en toen het was
opgekomen, leverde het een honderdvoudige oogst op.”

Toen Hij dit had gezegd, riep Hij: “Als je oren hebt om te horen, luister dan!”

9 Jezus' leerlingen vroegen Hem wat de parabel betekende.
10 Hij zei: “Het is jullie gegeven de geheimen van Gods koninkrijk te kennen, maar tot de anderen spreek Ik in parabels, zodat ze ‘wel zien maar niet begrijpen, en wel horen maar niet verstaan.’
11 De parabel betekent het volgende: Het zaad is de boodschap van God aan de mensen.
12 Het zaad naast het pad zijn de mensen die de boodschap hebben gehoord. Maar dan komt de duivel die uit hun hart wegnemen, zodat ze niet tot geloof komen en gered worden.
13 Het zaad op de rots zijn de mensen die de boodschap horen en met vreugde aanvaarden. Ze hebben echter geen wortels en ze geloven wel een tijdlang, maar zodra ze op de proef worden gesteld, geven ze op.
14 Het zaad dat tussen het onkruid viel, zijn de mensen die de boodschap hebben gehoord, maar bij wie deze verstikt raakt door de zorgen, rijkdom en geneugten van het leven, zodat ze geen rijpe oogst opleveren.
15 En het zaad in de goede aarde zijn de mensen die de boodschap met een eerlijk en goed hart hebben beluisterd, haar in zich opnemen, en vruchtdragen doordat ze standvastig zijn.

16 Niemand die een olielamp heeft aangestoken, verbergt haar onder een pot of zet haar onder een bed. Integendeel, hij zet haar op een standaard, zodat zij die binnenkomen het licht zien.
17 Er is niets geheim dat niet zichtbaar zal worden gemaakt, en niets verhuld dat niet zal worden bekendgemaakt en aan het licht zal komen.
18 Denk dus zorgvuldig na over wat jullie horen. Want aan wie heeft, zal nog meer worden gegeven, maar van wie niets heeft, zal zelfs hetgeen hij denkt te hebben worden afgenomen.”

19 Jezus' moeder en broers kwamen naar Hem toe, maar wegens de menigte lukte het hun niet om bij Hem te komen.
20 Er werd aan Hem verteld: “Uw moeder en uw broers staan buiten en ze willen U zien.”
21 Maar Jezus antwoordde: “Mijn moeder en mijn broers zijn zij die Gods evangelie horen en in praktijk brengen.”

22 Op een dag zei Jezus tegen zijn leerlingen: “Laten we naar de overkant van het meer varen.” Ze stapten in een boot en voeren weg.

23 Tijdens het varen viel Jezus in slaap. Er raasde een
zware storm over het meer, de boot maakte water en ze
raakten in gevaar.
24 Jezus' leerlingen gingen naar Hem toe, maakten Hem
wakker en riepen: “Heer, Heer, we vergaan!” Jezus werd
wakker en berispte de wind en de woeste golven. De storm
ging liggen en het werd stil.
25 Jezus vroeg hun: “Waar was jullie geloof?” Bang en
verwonderd zeiden ze tegen elkaar: “Wie is Hij toch, dat Hij
zelfs bevelen aan de wind en het water geeft en dat die Hem
gehoorzamen?”
26 Ze voeren naar het gebied van de Gerasenen; dat ligt
tegenover Galilea.
27 Toen Jezus aan wal stapte, kwam er een man naar Hem
toe, die demonen in zich had. Hij was uit de stad afkomstig,
maar woonde tussen de graven in plaats van in een huis en
hij droeg sinds lang geen kleren meer.
28 Toen hij Jezus zag, viel hij voor Hem op zijn knieën en
riep hij: “Waarom bemoeit U zich met mij, Jezus, Zoon van
de Allerhoogste God? Ik smeek U, folter mij alstublieft niet!”
29 Jezus had de onreine geest namelijk bevolen om uit
de man weg te gaan. De man was al vele malen door de
onreine geest overmand en hoewel hij geketend aan handen
en voeten werd bewaakt, brak hij dan zijn boeien stuk en
werd hij door de demon naar eenzame plaatsen gedreven.
30 Jezus vroeg hem: “Hoe heet je?” Hij antwoordde: “Legio”,
want er waren veel demonen in hem komen wonen.
31 Ze smeekten Hem om hen niet naar de hel te verbannen.
32 Nu was er op de berg een grote kudde varkens aan het
grazen. De demonen smeekten Jezus, toe te laten dat ze die
varkens zouden binnendringen, en Hij liet het toe.
33 De demonen kwamen uit de man naar buiten en
drongen de varkens binnen; de kudde stormde de helling
af, het meer in, en ze verdronken.
34 Toen de varkenshoeders zagen wat er was gebeurd,
renden ze weg en brachten ze verslag uit in de stad en de
omliggende dorpen.
35 Daarom kwamen de mensen kijken wat er gebeurd was.
Toen ze bij Jezus kwamen, zagen ze de man uit wie de
demonen naar buiten waren gekomen, gekleed en bij zijn
volle verstand aan Jezus' voeten zitten en ze werden bang.
36 Zij die hadden gezien hoe de bezeten man was genezen,
vertelden het hun.
37 Alle mensen uit het gebied van de Gerasenen smeekten
Jezus, bij hen weg te gaan, want ze waren door grote angst
bevangen. Daarom stapte Hij in de boot en keerde Hij terug.

38 De man uit wie de demonen waren weggegaan, smeekte
om met Hem te mogen meekomen. Maar Jezus stuurde hem
weg met de woorden:
39 “Ga naar huis en vertel daar wat God voor jou heeft
gedaan.” De man trok door de hele stad en verkondigde wat
Jezus voor hem had gedaan.
40 Toen Jezus terugkwam, werd Hij door de menigte
verwelkomd. Iedereen had op Hem gewacht.
41 Toen kwam er iemand die Jaïrus heette en syna-
gogebestuurder was. Hij liet zich aan Jezus' voeten neer-
vallen en smeekte Hem, naar zijn huis te komen.
42 Zijn enige dochter, die ongeveer twaalf jaar oud was, lag
namelijk op sterven. Onderweg verdrong de mensenmassa
zich rondom Jezus.
43 Er was ook een vrouw die al twaalf jaar last had
van bloedingen, en hoewel ze haar hele levensonderhoud
aan dokters had uitgegeven, was er niemand die haar had
kunnen genezen.
44 Zij benaderde Jezus van achteren en raakte de kwast
onderaan zijn mantel aan. Op dat moment stopte het
bloeden.
45 Jezus vroeg: “Wie heeft Mij aangeraakt?” Iedereen
ontkende en Petrus zei: “Heer, de menigte staat om U heen
en dringt tegen U aan!”
46 Maar Jezus zei: “Iemand heeft Mij aangeraakt, want Ik
heb gemerkt dat er kracht van Mij uitging.”
47 Toen de vrouw inzag dat ze niet onopgemerkt kon
blijven, kwam ze bevend naar Hem toe en liet ze zich voor
Hem neervallen. Ze verklaarde waar iedereen bij stond
waarom ze Hem had aangeraakt en hoe ze op dat moment
was genezen.
48 Jezus zei tegen haar: “Mijn dochter, je geloof heeft je
genezen; ga in vrede.”
49 Terwijl Hij nog sprak, kwam iemand van het
huishouden van de synagogebestuurder zeggen: “Uw
dochtertje is gestorven, val de Leraar niet meer lastig.”
50 Toen Jezus dat hoorde, zei Hij tegen Jaïrus: “Wees niet
bang, je moet enkel geloven; dan zal ze genezen.”
51 Toen Jezus bij het huis aankwam, liet Hij niet toe dat
er iemand met Hem naar binnen ging, behalve Petrus,
Johannes, Jakobus en de vader en moeder van het kind.
52 Iedereen was om haar aan het wenen en treuren, maar
Jezus zei: “Stop met wenen, want ze is niet dood; ze slaapt.”
53 De mensen lachten Hem uit, want ze wisten dat ze was
gestorven.
54 Maar Jezus nam haar hand vast en riep: “Kind, sta op!”

55 Haar geest keerde naar haar terug en ze stond meteen
op. Hij zei dat men haar iets te eten moest geven.
56 Haar ouders waren buiten zichzelf van verbazing, maar
Hij droeg hun op aan niemand te vertellen wat er was
gebeurd.

9

1 Jezus riep de Twaalf bijeen en gaf hun macht en gezag
over alle demonen en ook om ziekten te genezen.
2 Hij stuurde hen op pad om Gods koninkrijk te verkondi-
gen en zieken te genezen.
3 Hij zei tegen hen: “Neem niets mee voor onderweg; geen
wandelstok, geen reistas, geen brood, geen geld, zelfs geen
extra kledij.
4 Wanneer jullie bij iemand te gast zijn, blijf dan bij die
persoon logeren totdat je uit die plaats vertrekt.
5 Uit elke stad waar men jullie niet verwelkomt, moet je
vertrekken en het stof van je voeten schudden als een teken
van je afkeuring.”
6 Ze gingen op pad en trokken langs de dorpen, terwijl ze
overal het evangelie verkondigden en mensen genazen.
7 De tetrarch Herodes hoorde wat er allemaal gebeurde en
was zeer verbaasd, want er werd door sommigen beweerd
dat Johannes uit de dood was verrezen.
8 Anderen zeiden dat Elia was verschenen, nog anderen
dat een van de profeten uit vroeger tijden was verrezen.
9 Herodes zei echter: “Johannes heb ik laten onthoofden.
Wie is dit dan, over Wie ik deze verhalen hoor?” Hij
probeerde Jezus te ontmoeten.
10 Toen de apostelen terugkwamen, vertelden ze Jezus wat
ze hadden gedaan. Hij trok zich terug naar een stadje dat
Betsaïda heet en nam hen mee, zodat ze onder elkaar waren.
11 De massa kwam het echter te weten en volgde Hem.
Hij verwelkomde de mensen en sprak hen toe over Gods
koninkrijk. Ook genas Hij wie nood aan genezing had.
12 Tijdens de late namiddag kwamen de Twaalf naar Hem
toe. Ze zeiden: “Stuur de mensen toch weg, zodat ze naar
de dorpen en gehuchten in de omgeving kunnen gaan om
onderdak en eten te zoeken, want we zijn hier op een
afgelegen plaats.”
13 Jezus zei tegen hen: “Geven jullie hun maar te eten.”
Zij antwoordden: “We hebben slechts vijf broden en twee
vissen, tenzij we eropuit gaan om eten voor al deze mensen
te kopen.”

14 Er waren ongeveer vijfduizend mannen. Jezus zei tegen
zijn leerlingen: “Zeg dat ze in groepen van vijftig moeten
plaatsnemen.”
15 Dat deden de leerlingen en iedereen nam plaats.
16 Jezus nam de vijf broden en de twee vissen, keek
omhoog naar de hemel, sprak een zegengebed uit, brak de
broden in stukken en gaf die aan zijn leerlingen. Zij deelden
ze uit aan de mensen,
17 en ze aten allen totdat ze voldaan waren. Het overschot
werd verzameld: twaalf manden vol met brokken.

18 Op een dag, toen Jezus aan het bidden was, met alleen
zijn leerlingen bij zich, vroeg Hij hun: “Wie zeggen de
mensen dat Ik ben?”
19 Ze antwoordden: “Johannes de Doper; anderen zeggen
Elia, en nog anderen dat een profeet uit vroeger tijden
verrezen is.”
20 Hij vroeg hun: “En jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben?”
Petrus antwoordde: “De door God gestuurde Messias.”

21 Jezus beval hun nadrukkelijk, dit aan niemand te
vertellen.
22 Hij vervolgde: “De Mensenzoon zal veel lijden moeten
doorstaan en door de oudsten en hoofdpriesters en Schrift-
geleerden worden verworpen en gedood, en op de derde dag
zal Hij weer tot leven worden gewekt.”
23 Hij zei tegen hen allen: “Als iemand met Mij wil
meekomen, moet hij zichzelf verloochenen, dagelijks zijn
kruis opnemen en Mij volgen.
24 Wie zijn leven wil redden, zal het verliezen, maar wie
zijn leven loslaat voor Mij, zal het redden.
25 Wat heeft een mens eraan als hij de hele wereld wint
maar zichzelf verliest of te gronde richt?
26 Als iemand zich voor Mij en mijn woorden schaamt, zal
de Mensenzoon zich voor hem schamen wanneer Hij komt
in de hemelse pracht die Hem, de Vader en de heilige engelen
omringt.
27 Maar Ik verzeker jullie, sommigen die hier staan zullen
niet sterven voordat ze Gods koninkrijk hebben gezien.”

28 Ongeveer acht dagen nadat Hij dit had gezegd, nam Hij
Petrus, Johannes en Jakobus met zich mee om op een berg
te gaan bidden.
29 Terwijl Hij bad, veranderde de aanblik van zijn gezicht
en zijn kledij werd verblindend wit.
30 Plots waren er twee mannen met Hem in gesprek; het
waren Mozes en Elia.

31 Ze waren verschenen in hemelse pracht en spraken over
Jezus' heengaan – de taak die Hij binnenkort in Jeruzalem
zou uitvoeren.
32 Petrus en zijn vrienden raakten door slaap overmand
en toen ze wakker werden, zagen ze Jezus' hemelse pracht
en de mannen die bij Hem stonden.
33 Toen die aanstalten maakten om bij Hem weg te gaan,
zei Petrus tegen Jezus: “Heer, het is goed dat wij hier zijn.
Laten we drie hutten bouwen, een voor U, een voor Mozes
en een voor Elia.” Hij wist niet wat hij zei.
34 Terwijl hij nog sprak, kwam er een wolk die hen
overdekte. Toen de wolk hen omhulde, werden ze bang.
35 Vanuit de wolk klonk een stem die zei: “Dit is mijn Zoon,
de Uitverkorene. Luister naar Hem.”
36 Nadat de stem had gesproken, zagen Jezus' leerlingen
dat Hij weer alleen was. Ze bewaarden het stilzwijgen en
vertelden in die tijd aan niemand wat ze hadden gezien.

37 De volgende dag, toen ze van de berg afdaalden, ging
een grote menigte Jezus tegemoet.
38 Een man riep vanuit de mensenmassa: “Leraar, ik smeek
U om naar mijn zoon te kijken; hij is mijn enig kind.
39 Hij wordt steeds door een geest overmand en dan
schreeuwt hij plots; dan laat hij hem stuiptrekken met een
schuimende mond, en hij laat hem pas met rust wanneer hij
hem volledig heeft uitgeput.
40 Ik heb uw leerlingen gesmeekt om hem uit te drijven,
maar ze konden het niet.”
41 Jezus antwoordde: “O ongelovige en tegendraadse
mensen, hoelang zal Ik nog bij jullie zijn en zal Ik jullie
verdragen? Breng je zoon hier.”
42 Terwijl het kind naar Hem toekwam, gooide de demon
hem stuiptrekkend op de grond. Jezus sprak de onreine
geest bestraffend toe, genas het kind en droeg hem over aan
zijn vader.
43 Iedereen was diep onder de indruk van Gods grootheid.

Terwijl iedereen ontdaan was over alles wat Jezus deed,
zei Hij tegen zijn leerlingen:
44 “Laat deze woorden goed tot jullie doordringen: bin-
nenkort zal de Mensenzoon aan de mensen worden uit-
geleverd.”
45 Maar ze begrepen deze uitspraak niet en de betekenis
bleef voor hen verhuld, zodat ze het niet konden bevatten.
Ze durfden Hem niet te vragen wat Hij bedoelde.

46 Onder Jezus' leerlingen ontstond een discussie over wie
van hen de belangrijkste was.

47 Toen Jezus merkte wat er in hun hart omging, nam Hij
een kind, zette het naast zich neer,
48 en zei Hij tegen hen: “Wie in mijn naam dit kind
verwelkomt, verwelkomt Mij. En wie Mij verwelkomt,
verwelkomt Degene die Mij heeft gezonden. Want wie van
jullie de geringste is, is de belangrijkste.”
49 Johannes reageerde: “Heer, wij zagen iemand in uw
naam demonen uitdrijven en wij wilden het hem verbieden
omdat hij niet bij ons hoort.”
50 Jezus zei tegen hem: “Verbied het hem niet, want wie
niet tegen jullie is, is voor jullie.”

51 Toen de tijd naderde dat Jezus in de hemel zou worden
opgenomen, ging Hij vastberaden op weg naar Jeruzalem.
52 Hij stuurde boodschappers voor zich uit en zij gingen
onderweg een Samaritaans dorp binnen om voorbereidin-
gen te treffen voor zijn komst.
53 De dorpelingen weigerden echter Jezus te ontvangen,
omdat Hij naar Jeruzalem onderweg was.
54 Toen Jakobus en Johannes, leerlingen van Jezus, dat
zagen, vroegen ze: “Heer, wilt U dat we zeggen dat er vuur
uit de hemel moet komen om hen te vernietigen?”
55 Jezus draaide zich echter naar hen toe en berispte hen.
56 Toen gingen ze naar een ander dorp.

57 Terwijl ze onderweg waren, zei iemand tegen Jezus: “Ik
zal U volgen, waarheen U ook gaat.”
58 Jezus antwoordde: “Vossen hebben holen en vogels
hebben nesten, maar de Mensenzoon heeft geen plaats om
zijn hoofd te laten rusten.”
59 Tegen iemand anders zei Jezus: “Volg Mij”, maar die
persoon zei: “Heer, laat mij eerst gaan zodat ik mijn vader
kan begraven.”
60 Jezus antwoordde: “Laat de doden hun doden begraven;
jij moet op pad gaan om Gods koninkrijk te verkondigen.”
61 Nog iemand anders zei: “Ik zal U volgen, Heer, maar laat
me eerst afscheid nemen van mijn familie.”
62 Tegen hem zei Jezus: “Niemand die begint te ploegen en
dan achterom kijkt, is geschikt om dienst te doen in Gods
koninkrijk.”

10

1 Later stelde Jezus nog 72 personen aan. Hij stuurde
hen twee aan twee voor zich uit, naar elke stad en plaats
waarheen Hij zelf wilde gaan.

2 Hij zei tegen hen: “De oogst is wel groot, maar er zijn
weinig arbeiders. Smeek daarom de Heer van de oogst om
arbeiders naar zijn oogst te zenden.
3 Ga, Ik stuur jullie eropuit als lammeren onder de wolven.
4 Neem geen geldbuidel, geen reistas en geen extra schoe-
nen mee, en stop nooit onderweg om iemand te begroeten.
5 Telkens wanneer jullie bij iemand te gast zijn, zeg dan
bij het binnengaan van hun huis: ‘Ik wens de mensen in dit
huis vrede toe.’
6 Als daar iemand is die jullie vredeswens waard is, zal hij
de vrede ontvangen die je hem toewenst, maar anders zal je
vredeswens geen effect op hem hebben.
7 Blijf in dat huis logeren en eet en drink wat je wordt
voorgezet, want de arbeider is zijn loon waard. Trek niet
van het ene huis naar het andere.
8 Wanneer je een stad binnenkomt en men je daar ver-
welkomt, eet dan wat je wordt voorgezet.
9 Genees er wie ziek is, en zeg tegen de mensen: ‘Gods
koninkrijk is bijna bij jullie.’
10 Maar wanneer je een stad binnenkomt en men je daar
niet verwelkomt, ga dan de straten van die stad op en zeg:
11 ‘Het stof van jullie stad dat nog aan onze voeten kleeft,
vegen wij af als een teken van onze afkeuring. Maar jullie
moeten weten dat Gods koninkrijk in aantocht is.’
12 Ik zeg jullie dat het op de Oordeelsdag draaglijker zal
zijn voor Sodom dan voor die stad.
13 Wee jou, Chorazin, wee jou, Betsaïda, want als de
wonderen die bij jullie zijn gebeurd, zouden hebben plaats-
gevonden in Tyrus en Sidon, dan zou men daar allang in zak
en as hebben gezeten en tot inkeer zijn gekomen.
14 Bij het Oordeel zal het draaglijker zijn voor de mensen
van Tyrus en Sidon dan voor jullie.
15 En jij, Kafarnaüm, zal jij worden verheven naar de
hemel? Nee, je zal worden verlaagd naar het dodenrijk.
16 Wie naar jullie luistert, luistert naar Mij, en wie jullie
afwijst, wijst Mij af. En wie Mij afwijst, wijst Hem af die Mij
heeft gezonden.”

17 De 72 kwamen vol vreugde terug. Ze zeiden: “Heer,
zelfs de demonen onderwerpen zich aan ons wanneer wij
uw naam noemen.”
18 Hij antwoordde: “Ik heb Satan als een bliksem uit de
hemel zien vallen.
19 Ik heb jullie de macht gegeven om op slangen en
schorpioenen te trappen en de vijand te overwinnen. Niets
zal jullie kwaad kunnen doen.

20 Verheug je er echter niet over dat de geesten zich aan
jullie onderwerpen, verheug je erover dat jullie namen in
de hemel staan genoteerd."

21 Op dat moment werd Jezus door de Heilige Geest
vervuld met vreugde en Hij juichte: "Ik dank U, Vader, Heer
van hemel en aarde, dat U deze dingen hebt verborgen
voor wijzen en verstandigen, maar ze hebt onthuld aan
eenvoudigen. Ja, Vader, want zo is het goed in uw ogen.
22 Mijn Vader heeft Mij alles toevertrouwd. Er is niemand
die weet wie de Zoon is behalve de Vader, en niemand die
weet wie de Vader is behalve de Zoon en zij aan wie de Zoon
Hem wenst bekend te maken."
23 Jezus richtte zich tot zijn leerlingen toen Hij met hen
alleen was. Hij zei: "De ogen die zien wat jullie zien, zijn
gezegend.
24 Want Ik zeg jullie: veel profeten en koningen wilden
zien wat jullie zien, maar ze hebben het niet gezien. En
ze wilden horen wat jullie horen, maar ze hebben het niet
gehoord."

25 Er was een Wetgeleerde die Jezus op de proef stelde met
de vraag: "Leraar, wat moet ik doen om het eeuwig leven te
ontvangen?"
26 Jezus vroeg hem: "Wat staat er in de Wet? Wilt u dat
citeren?"
27 De man antwoordde: "Heb de Heer, je God, lief met
heel je hart, met heel je ziel, met al je kracht en met heel
je verstand, en heb je naaste lief zoals je jezelf liefhebt."
28 Jezus zei: "U heeft het juiste antwoord gegeven. Doe dat,
en u zal leven."
29 De Wetgeleerde wilde zichzelf rechtvaardigen en vroeg
aan Jezus: "Wie is mijn naaste?"
30 Jezus antwoordde: "Er was eens een man, die van
Jeruzalem naar Jericho reisde en door rovers werd over-
vallen. Ze namen hem zijn kleren af, sloegen hem in elkaar,
lieten hem halfdood achter en gingen weg.
31 Toevallig kwam er een priester langs diezelfde weg.
Toen hij de man zag, ging hij aan de andere kant van de weg
voorbij.
32 Ook was er een Leviet. Toen die langs die plaats kwam
en de man zag, ging ook hij aan de andere kant voorbij.
33 Toen kwam er een Samaritaan voorbij, die op reis was.
Toen hij de man zag, kreeg hij medelijden.
34 Hij ging naar hem toe, goot olie en wijn over zijn
wonden en verbond die, zette hem op zijn eigen rijdier,
bracht hem naar een herberg en verzorgde hem.

35 De volgende dag nam hij twee denarie en gaf die aan de herbergier met de woorden: 'Zorg voor hem, en als het meer kost, zal ik u betalen wanneer ik terugkom.'
36 Wie van deze drie, denkt u, was een naaste voor de man die door rovers was overvallen?"
37 De Wetgeleerde antwoordde: "De persoon die mededogen betoonde." Jezus zei tegen hem: "Ga nu hetzelfde doen."
38 Onderweg ging Jezus in een dorp binnen, waar een vrouw die Marta heette Hem thuis verwelkomde.
39 Zij had een zus die Maria heette en die aan Jezus' voeten ging zitten om te luisteren, terwijl Hij vertelde.
40 Maar Marta werd in beslag genomen door de bediening van de gasten. Ze kwam Jezus vragen: "Heer, kan het U niet schelen dat mijn zus de bediening aan mij alleen overlaat? Zeg eens tegen haar dat ze mij moet helpen."
41 De Heer antwoordde echter: "Marta, Marta, je bent bezorgd en je maakt je druk over allerlei zaken,
42 terwijl maar één ding nodig is. Maria heeft het juiste gekozen, en dat zal haar niet worden afgenomen."

11

1 Op een dag was Jezus ergens aan het bidden. Toen Hij klaar was, vroeg een van zijn leerlingen Hem: "Heer, leer ons bidden, zoals Johannes dat aan zijn leerlingen heeft geleerd."
2 Jezus zei tegen hen: "Wanneer jullie bidden, zeg dan:
Vader, laat de heiligheid van uw naam worden geëerd.
Laat uw koninkrijk komen.
3 Geef ons elke dag voldoende eten.
4 Vergeef ons onze zonden,
want wij vergeven ieder die zich tegenover ons heeft schuldig gemaakt.
En laat niet toe dat we in verzoeking komen."
5 Jezus zei tegen hen: "Stel dat een van jullie een vriend heeft naar wie je midden in de nacht toe gaat en zegt: 'Vriend, wil je mij drie broden geven,
6 want een kennis van mij die op reis is, is bij mij gekomen en ik heb niets om hem voor te zetten.'
7 En stel dat die vriend vanuit zijn huis roept: 'Val me niet lastig, want de deur is al op slot en mijn kinderen en ik liggen al in bed. Ik kan niet opstaan om je iets te geven!'
8 Ik zeg jullie: zelfs als die vriend niet voor je opstaat en het aan je geeft omdat je zijn vriend bent, zal hij toch opstaan en je zoveel geven als je nodig hebt, omdat je aanhoudt.
9 Daarom zeg Ik jullie: vraag en het zal je gegeven worden, zoek en je zal vinden, klop en er zal voor je worden opengedaan.

10 Want ieder die vraagt, zal ontvangen, en wie zoekt, zal
vinden, en voor wie klopt, zal worden opengedaan.
11 Wie van jullie die vader is, zal als zijn zoon om een vis
vraagt, hem een slang geven in plaats van een vis?
12 Of als hij om een ei vraagt, geeft hij hem dan een
schorpioen?
13 Dus als jullie, die slecht zijn, goede geschenken weten
te geven aan je kinderen, is het toch veel zekerder dat jullie
Vader vanuit de hemel de Heilige Geest zal geven aan wie
het Hem vraagt?"
14 Jezus dreef eens een demon uit die niet kon spreken.
Toen de demon was weggegaan, begon die persoon te
spreken. De mensen stonden versteld,
15 maar sommigen zeiden: "Het is Beëlzebul, de heerser
over de demonen, die Hem in staat stelt de demonen uit te
drijven."
16 Anderen stelden Jezus op de proef door Hem te vragen
om een teken uit de hemel.
17 Jezus wist echter wat er in hen omging en zei tegen hen:
"Ieder koninkrijk dat innerlijk verdeeld is, gaat te gronde, en
verdeelde families komen ten val.
18 Als Satan innerlijk verdeeld is, hoe zal zijn koninkrijk
dan standhouden? Jullie zeggen dat Ik de demonen uitdrijf
doordat Beëlzebul Mij daartoe in staat stelt.
19 Maar als Ik de demonen uitdrijf doordat Beëlzebul Mij
daartoe in staat stelt, wie stelt jullie aanhangers dan in staat
om demonen uit te drijven? Die aanhangers zijn het bewijs
dat jullie ongelijk hebben.
20 Maar als Ik demonen uitdrijf doordat God Mij daartoe
in staat stelt, dan blijkt daaruit dat Gods koninkrijk bij jullie
is gekomen.
21 Wanneer een goed bewapende, sterke man zijn paleis
bewaakt, zijn zijn bezittingen veilig.
22 Maar wanneer er iemand komt die sterker is en hem
verslaat, neemt de winnaar hem de wapenrusting af waarop
hij had vertrouwd, en verdeelt hij de buit.
23 Wie niet voor Mij is, is tegen Mij, en wie niet met Mij
bijeenbrengt, drijft uiteen.
24 Wanneer een onreine geest uit een mens is gekomen,
trekt hij door dorre plaatsen op zoek naar een rustplaats,
zonder die te vinden. Dan zegt hij: 'Ik ga terug naar het huis
waar ik vandaan kom.'
25 En wanneer hij aankomt, treft hij het huis geveegd en
opgeruimd aan.
26 Dan gaat hij weg om zeven andere geesten op te halen
die nog slechter zijn dan hijzelf, en ze nemen er hun intrek.

Dan is die persoon er slechter aan toe dan eerst."

27 Terwijl Jezus deze dingen zei, riep een vrouw vanuit de menigte: "Gezegend zijn de moederschoot waaruit U bent geboren en de borsten waarvan U heeft gedronken!"

28 Maar Jezus zei: "Het zijn veeleer de mensen die Gods boodschap horen en zich eraan houden, die gezegend zijn."

29 Toen er nog meer mensen om Jezus heen kwamen staan, sprak Hij hen toe. Hij zei: "Jullie soort mensen is slecht. Jullie soort vraagt om een teken, maar het enige teken dat jullie zal worden gegeven is het teken van Jona.

30 Want zoals Jona een teken werd voor de mensen van Nineve, zo zal de Mensenzoon een teken zijn voor jullie soort.

31 Bij het Oordeel zal tegelijk met jullie soort de koningin van het zuiden verrijzen en zij zal jullie veroordelen, want zij kwam van een van de uithoeken van de aarde naar Salomo's wijsheid luisteren en hier is Iemand die groter is dan Salomo.

32 Bij het Oordeel zullen tegelijk met jullie soort de inwoners van Nineve verrijzen en zij zullen jullie veroordelen, want zij kwamen tot inkeer door Jona's verkondiging, en hier is Iemand die groter is dan Jona.

33 Niemand die een olielamp heeft aangestoken, zet haar in de kelder of onder een bak. Integendeel, hij zet haar op een standaard, zodat de mensen die binnenkomen het licht zien.

34 Je oog is de lamp van je lichaam; wanneer je oog helder is, is je hele lichaam verlicht, maar wanneer je oog troebel is, is je lichaam vol duisternis.

35 Zorg dus dat het licht binnenin jou geen duisternis wordt.

36 Als je hele lichaam verlicht is, en geen enkel deel ervan is duister, dan is het even goed verlicht als wanneer je door het licht van een lamp wordt beschenen."

37 Nadat Jezus had gesproken, werd Hij door een farizeeër uitgenodigd voor een maaltijd. Jezus ging met hem mee naar huis en nam plaats.

38 De farizeeër was verbaasd toen hij zag dat Jezus zijn handen niet waste voor het eten.

39 Maar de Heer zei tegen hem: "Jullie farizeeën reinigen wel de buitenkant van de beker en de schaal, maar vanbinnen zitten jullie vol zelfzucht en slechtheid.

40 Dwazen, de Maker van de buitenkant heeft toch ook de binnenkant gemaakt?

41 Geef de inhoud weg als gift voor de armen; dan zal voor jullie alles rein zijn.

42 Maar wee jullie, farizeeën, want jullie geven God een
tiende deel van de munt, de wijnruit en de andere kruiden,
maar jullie negeren Gods gerechtigheid en liefde, terwijl dat
de dingen zijn die je moet nastreven zonder het andere na
te laten.
43 Wee jullie, farizeeën, want jullie houden ervan de beste
plaatsen in de synagogen in te nemen en met respect te
worden begroet op het marktplein.
44 Wee jullie, want jullie zijn als ongemarkeerde graven
waar de mensen overheen wandelen zonder het te beseffen."
45 Een van de Wetgeleerden reageerde: "Leraar, U beledigt
ook ons door dat te zeggen."
46 Maar Jezus zei: "Wat jullie Wetgeleerden betreft, wee
ook jullie, want jullie leggen moeilijk te dragen lasten aan
de mensen op, maar steken zelf geen vinger naar die lasten
uit.
47 Wee jullie, want jullie bouwen grafmonumenten voor
de profeten die door jullie voorouders zijn gedood.
48 Door dat te doen, bewijzen jullie dat je de daden van je
voorouders goedkeurt, want zij hebben hen gedood en jullie
bouwen graven voor hen.
49 Daarom heeft God in zijn wijsheid gezegd: 'Ik zal
profeten en apostelen naar hen toe sturen en ze zullen
sommigen van hen doden en anderen vervolgen.'
50 Daarom zal jullie soort mensen verantwoordelijk wor-
den gesteld voor het bloed van alle profeten dat vergoten is
sinds de schepping van de wereld,
51 van het bloed van Abel tot het bloed van Zacharia, die
werd omgebracht tussen het altaar en Gods huis. Jazeker,
ik zeg jullie, jullie soort zal ervoor verantwoordelijk worden
gesteld.
52 Wee jullie, Wetgeleerden, want jullie hebben de sleutel
tot de kennis weggenomen zonder zelf naar binnen te gaan,
en jullie houden de mensen tegen die naar binnen willen."
53 Toen Jezus naar buiten ging, keerden de Schriftgeleer-
den en de farizeeën zich tegen Hem en bestookten ze Hem
met allerlei vragen
54 om een strafbare uitspraak bij Hem uit te lokken.

12

1 Intussen waren er zoveel mensen toegestroomd, dat ze
elkaar verdrongen. Jezus begon te spreken, in de eerste
plaats tot zijn leerlingen: "Wees op je hoede voor de desem
– dat wil zeggen: de hypocrisie – van de farizeeën.
2 Er is niets verborgen dat niet zal worden onthuld en er
is niets geheim dat niet zal worden bekendgemaakt.

3 Wat jullie in het donker hebben gezegd, zal in het licht
worden gehoord, en wat jullie in de binnenkamer hebben
gefluisterd, zal van de daken worden verkondigd.

4 Mijn vrienden, Ik zeg jullie: wees niet bang voor wie wel
het lichaam doden maar verder niets kunnen doen.
5 Ik zal jullie vertellen voor wie jullie wel bang moeten
zijn: wees bang voor Degene die de macht heeft om je in
de hel te gooien nadat je lichaam is gedood. Jazeker, Ik zeg
jullie: voor Hem moeten jullie bang zijn.
6 Worden mussen niet per vijf verkocht voor twee koper-
muntjes? Toch is er niet één die niet door God wordt
opgemerkt.
7 En alle haren op je hoofd zijn geteld. Wees dus niet bang;
jullie zijn veel meer waard dan mussen.

8 Ik zeg jullie: ieder die Mij erkent bij de mensen, zal door
de Mensenzoon worden erkend bij Gods engelen.
9 Maar wie Mij verloochent bij de mensen, zal worden
verloochend bij Gods engelen.
10 Ieder die iets lelijks zegt over de Mensenzoon, kan
worden vergeven, maar wie de Heilige Geest belastert, zal
niet worden vergeven.

11 Wanneer jullie voor de synagogen, heersers en geza-
ghebbers worden gesleept, maak je dan niet bezorgd over
hoe je jezelf moet verdedigen of wat je moet zeggen,
12 want de Heilige Geest zal je op dat moment leren wat je
moet zeggen."

13 Iemand in de menigte zei tegen Jezus: "Leraar, zeg tegen
mijn broer dat hij de erfenis met mij moet delen."
14 Maar Jezus antwoordde: "Wie heeft Mij als rechter of
bemiddelaar over jullie aangesteld?"
15 Toen zei Jezus tegen hen: "Pas op; wees op je hoede
voor iedere vorm van hebzucht, want zelfs als iemand veel
bezittingen heeft, is hij niet meester van zijn leven."
16 Jezus vertelde hun een parabel: "Er was eens een rijk
man, met land dat een grote oogst had opgeleverd.
17 Hij begon zich af te vragen: Wat zal ik doen? Ik heb geen
plaats om mijn oogst op te slaan.
18 Toen zei hij: 'Ik zal het volgende doen: ik zal mijn
schuren afbreken en grotere bouwen. Daarin zal ik al mijn
graan en mijn voorraden bewaren.
19 Dan zal ik tegen mezelf zeggen: Jongen, je hebt veel
voorraden opgeslagen waar je vele jaren van kan leven.
Ontspan je: eet, drink en geniet.'

20 Maar God zei tegen hem: 'Jij dwaas, vannacht zal Ik je
leven van je opeisen; wie krijgt dan wat je voor jezelf hebt
opgespaard?'
21 Zo zal het de persoon vergaan die rijkdom voor zichzelf
vergaart maar in Gods ogen niet rijk is."

22 Jezus zei tegen zijn leerlingen: "Daarom zeg Ik jullie:
wees niet ongerust over je leven, over wat je zal eten of
drinken, of over je lichaam, over hoe je je zal kleden.
23 Het leven is immers meer dan eten en het lichaam is
meer dan kledij.
24 Kijk naar de raven: zij zaaien of oogsten niet en ze
hebben geen opslagruimte of schuur, maar toch geeft God
hun te eten. Jullie zijn toch meer waard dan de vogels?
25 Wie van jullie kan door ongerust te zijn een uur aan zijn
leven toevoegen?
26 Als jullie zelfs zoiets kleins niet kunnen, waarom zouden
jullie dan bezorgd zijn over het overige?
27 Kijk hoe de wilde bloemen groeien: ze spinnen en
weven niet en toch, zeg Ik jullie, was zelfs Salomo in al zijn
pracht niet zo mooi gekleed als zij.
28 Als God het gras dat vandaag op het veld staat en morgen
in de oven wordt gegooid, zo mooi kleedt, zal Hij jullie,
kleingelovigen, dan niet nog beter kleden?
29 Vraag je niet voortdurend af wat je zal eten en drinken;
wees niet bezorgd.
30 Dat zijn allemaal zaken die de volken van deze wereld
najagen; je Vader weet dat je ze nodig hebt.
31 Geef daarentegen prioriteit aan Gods koninkrijk; dan
zullen ook deze dingen aan jullie worden gegeven.
32 Wees niet bang, kleine kudde, want jullie Vader heeft in
zijn goedheid besloten het koninkrijk aan jullie te geven.
33 Verkoop je bezittingen en geef aan de armen; zo maak
je voor jezelf een geldbuidel die niet verslijt, een schat in de
hemel die niet opraakt, waar geen dief in de buurt komt en
die niet door motten wordt aangetast.
34 Want waar jullie schat is, daar zal ook jullie hart zijn.

35 Zorg dat jullie klaarstaan en dat je lamp brandt.
36 Wees als mensen die hun baas opwachten wanneer hij
terugkeert van het huwelijksfeest, zodat ze meteen kunnen
opendoen wanneer hij arriveert en aanklopt.
37 De knechten die de baas bij zijn terugkomst aantreft
terwijl ze op de uitkijk staan, zijn gezegend. Ik verzeker
jullie dat hij hen aan tafel zal laten plaatsnemen, zich zal
klaarmaken en hen zal komen bedienen.

38 Ze zijn gezegend, of hij nu komt rond middernacht of in
de vroege uurtjes.
39 Dit moeten jullie weten: als de huiseigenaar zou weten
hoe laat de dief komt, zou hij niet in zijn huis laten inbreken.
40 Ook jullie moeten voorbereid zijn, want de Mensenzoon
komt op een onverwacht tijdstip."
41 Petrus vroeg: "Heer, is deze parabel voor ons bedoeld,
of voor iedereen?"
42 De Heer antwoordde: "Wie is de trouwe en ver-
standige beheerder die door zijn heer over het personeel is
aangesteld om hun op tijd hun portie eten te geven?
43 De dienaar die door zijn heer bij diens thuiskomst aan
het werk wordt aangetroffen, is gezegend.
44 Ik verzeker jullie dat hij hem over al zijn bezittingen zal
aanstellen.
45 Als de dienaar echter denkt: mijn heer komt nog lang
niet, en als hij dan de knechten en dienstbodes begint te
mishandelen en zelf eet, drinkt en dronken wordt,
46 dan zal de heer van die dienaar komen op een dag en
een tijdstip die de dienaar niet verwacht of kent, hem de
doodstraf opleggen en hem dezelfde bestemming geven als
de misdadigers.
47 De dienaar die weet wat zijn heer wil, en er niet naar
handelt en geen voorbereidingen treft, zal veel slaag krijgen.
48 Maar wie zonder het te beseffen dingen doet waarvoor
hij straf verdient, zal weinig slaag krijgen. Want van ieder
aan wie veel is gegeven, zal veel worden geëist, en van
de mensen aan wie veel is toevertrouwd, zal veel worden
gevraagd.
49 Ik ben gekomen om vuur op de aarde te werpen en Ik
zou graag willen dat het nu reeds wordt aangestoken.
50 Maar er is een doop die Ik moet ondergaan en dat weegt
zwaar op Mij zolang het nog niet is gebeurd.
51 Denken jullie dat Ik ben gekomen om vrede op aarde te
brengen? Nee, zeg Ik jullie, Ik breng verdeeldheid.
52 Voortaan zal het zo zijn dat een familie van vijf personen
verdeeld zal zijn: drie tegen twee en twee tegen drie.
53 Vaders zullen tegen hun zoon zijn en zonen tegen
hun vader, moeders tegen hun dochter en dochters tegen
hun moeder, schoonmoeders tegen hun schoondochter en
schoondochters tegen hun schoonmoeder."
54 Jezus zei tegen de mensenmassa: "Als jullie een wolk uit
het westen zien komen, zeggen jullie meteen: 'Er komt een
bui.' En dan gebeurt dat.
55 En als de wind uit het zuiden komt, zeggen jullie:
'Vandaag wordt het heet.' En dan gebeurt dat.

56 Jullie hypocrieten, jullie kunnen de dingen die jullie
op aarde en in de lucht zien wel interpreteren; hoe is het
mogelijk dat jullie de huidige tijd niet kunnen interpreteren?
57 Waarom kunnen jullie niet zelf beoordelen wat recht-
vaardig is?
58 Wanneer je met je tegenstander onderweg bent naar
de autoriteiten, probeer dan met hem tot een vergelijk te
komen; anders kan je voor de rechter worden gesleept,
zodat de rechter je aan de gerechtsdienaar uitlevert en de
gerechtsdienaar je in de gevangenis gooit.
59 Ik verzeker je, je zal daar in geen geval uitkomen
voordat je de laatste cent hebt betaald."

13

1 In die tijd waren er mensen die Jezus vertelden over
de Galileeërs die door Pilatus waren omgebracht tijdens het
slachten van hun offerdieren voor God.
2 Jezus reageerde: "Denken jullie dat deze Galileeërs
grotere zondaars waren dan de andere Galileeërs omdat ze
dit lijden ondergingen?
3 Nee, zeg Ik jullie; als jullie niet tot inkeer komen, zullen
ook jullie omkomen.
4 Of denken jullie dat de achttien mensen die omkwamen
toen de toren van Siloam op hen viel, meer schuld droegen
dan de andere inwoners van Jeruzalem?
5 Nee, zeg Ik jullie, als jullie niet tot inkeer komen, zullen
jullie allen omkomen, net als zij."
6 Jezus vertelde de volgende parabel: "Iemand had een
vijgenboom in zijn wijngaard staan. Hij kwam kijken of er
vijgen aan zaten, maar hij vond er geen.
7 Hij zei tegen de beheerder van de wijngaard: 'Ik kom al
drie jaar kijken of er vruchten aan deze vijgenboom groeien,
zonder dat ik iets vind. Hak hem maar om, hij neemt alleen
maar grond in beslag.'
8 De beheerder antwoordde: 'Heer, laat hem nog een
jaar staan, zodat ik de grond eromheen kan omspitten en
bemesten.
9 Misschien groeien er volgend jaar vruchten aan. Maar
zo niet, laten we hem dan omhakken.' "
10 Op een sabbat was Jezus in een synagoge aan het
onderwijzen.
11 Daar was een vrouw die al achttien jaar ziek was door
een geest; ze was krom en kon haar rug in het geheel niet
rechten.
12 Toen Jezus haar zag, riep Hij haar bij zich. Hij zei tegen
haar: "Mevrouw, u bent bevrijd van uw aandoening."

13 Hij legde haar de handen op en op dat moment werd
haar rug recht en ze verheerlijkte God.
14 De synagogebestuurder reageerde verontwaardigd, om-
dat Jezus de genezing had verricht op de sabbat. Hij zei tegen
de mensen: “Er zijn zes dagen om te werken; kom op die
dagen om je te laten genezen, maar niet op de sabbat.”
15 De Heer reageerde: “Hypocrieten, jullie maken toch
allemaal op de sabbat je os of ezel van de voederbak los om
hem naar de drinkbak te leiden?
16 En deze dochter van Abraham, die achttien jaar lang
door de satan werd gevangengehouden, zou niet op de
sabbat uit haar gevangenschap mogen worden bevrijd?”
17 Door dit te zeggen bracht Hij al zijn tegenstanders in
verlegenheid, maar de hele menigte verheugde zich over de
prachtige dingen die Hij had gedaan.
18 Jezus zei: “Waarop lijkt Gods koninkrijk en waarmee zal
Ik het vergelijken?
19 Het is als een mosterdzaadje dat iemand in zijn tuin
zaaide. Het groeide uit tot een boom en de vogels nestelden
zich in zijn takken.”
20 Jezus vervolgde: “Waarmee zal Ik Gods koninkrijk
vergelijken?
21 Het is als desem die door een vrouw werd vermengd
met drie porties meel, totdat het deeg volledig doordesemd
was.”
22 Jezus vervolgde zijn reis naar Jeruzalem en onderwees
de mensen in de steden en dorpen waar Hij langstrok.
23 Iemand vroeg Hem: “Heer, zijn er maar weinig mensen
die worden gered?” Jezus zei tegen hen:
24 “Doe alle moeite om door de smalle deur naar binnen te
gaan, want Ik zeg jullie: velen zullen proberen naar binnen
te gaan en er niet toe in staat zijn.
25 Wanneer de huiseigenaar de deur gesloten heeft, zullen
jullie buiten staan, aankloppen en roepen: ‘Meneer, doe voor
ons open!’ Hij zal antwoordden: ‘Ik ken jullie niet. Waar
komen jullie vandaan?’
26 Dan zullen jullie zeggen: ‘We hebben toch bij u gegeten
en gedronken en u heeft toch op onze straten onderwijs
gegeven?’
27 Maar hij zal zeggen: ‘Ik weet niet wie jullie zijn of waar
jullie vandaan komen. Ga allemaal weg, jullie zondaars!’
28 Daar zal worden geweend en met de tanden geknarst,
wanneer jullie Abraham en Isaak en Jakob en alle profeten
in Gods koninkrijk zullen zien, maar zelf zullen worden
buitengegooid.

29 De mensen zullen uit het oosten en het westen komen,
uit het noorden en het zuiden, en aan tafel plaatsnemen in
Gods koninkrijk.
30 Er zijn namelijk laatsten die de eersten zullen zijn en er
zijn eersten die de laatsten zullen zijn."
31 Op dat moment kwamen er enkele farizeeën bij Jezus. Ze
zeiden: "U kan beter van hier vertrekken en verder reizen,
want Herodes wil U doden."
32 Jezus antwoordde: "Ga die vos maar vertellen dat Ik
vandaag en morgen nog demonen uitdrijf en mensen genees
en dat Ik op de derde dag mijn doel zal bereiken.
33 Toch moet Ik vandaag, morgen en overmorgen door-
reizen, want het is ondenkbaar dat een profeet omkomt
buiten Jeruzalem.
34 Jeruzalem, Jeruzalem, jij die de profeten doodt en
stenigt wie naar jou toe gestuurd zijn! Ik heb zo vaak je
inwoners willen bijeenbrengen, zoals een hen haar kuikens
onder haar vleugels bijeenbrengt. Maar jullie wilden dat
niet.
35 Daarom zal jullie huis verlaten zijn. Ik zeg jullie: jullie
zullen Mij niet meer zien totdat jullie uitroepen: 'Gezegend
is Hij die komt in de naam van de Heer.' "

14

1 Op een sabbat, toen Jezus bij een van de leiders van de
farizeeën thuis was gaan eten, werd Hij nauwlettend in de
gaten gehouden.
2 Recht voor Jezus stond iemand die aan oedeem leed.
3 Jezus reageerde door aan de Wetgeleerden en de
farizeeën te vragen: "Is het toegestaan om op de sabbat te
genezen? Of mag het niet?"
4 Zij zwegen. Jezus nam de persoon bij de hand, genas hem
en liet hem gaan.
5 Tegen de anderen zei Hij: "Wie van jullie die een zoon of
een os heeft die in een put valt, zou hem er niet meteen uit
trekken, zelfs op de sabbat?"
6 Ook hierop hadden ze geen antwoord.
7 Jezus had gemerkt dat de gasten de ereplaatsen hadden
gekozen en vertelde hun een parabel:
8 "Wanneer iemand jullie uitnodigt naar een huwelijks-
feest, ga dan niet op de ereplaats zitten, want het is mo-
gelijk dat hij iemand heeft uitgenodigd die meer voor hem
betekent.
9 Dan zal de gastheer die jullie beiden had uitgenodigd,
naar je toe komen en zeggen: 'Sta je plaats af aan deze

persoon.' En dan moet je, tot je schaamte, genoegen nemen met de verste plaats aan tafel.
10 Dus als jullie zijn uitgenodigd, ga dan op de verste plaats zitten. Dan zal je gastheer naar je toe komen en tegen je zeggen: 'Vriend, kom op een betere plaats zitten'. En dan ontvang je eer in de ogen van al je tafelgenoten.
11 Want ieder die zichzelf een eervolle plaats toebedeelt, zal een geringe plaats krijgen, en wie zichzelf een geringe plaats toebedeelt, zal een eervolle plaats krijgen."
12 Tegen de gastheer zei Jezus: "Wanneer je 's middags of 's avonds een feestmaal geeft, nodig dan niet je vrienden, broers en zussen, familie en rijke buren uit, met de bedoeling dat zij op hun beurt jou zullen uitnodigen en jij op die manier iets zult terugkrijgen.
13 Nee, wanneer je een feestmaal geeft, nodig dan de armen, de mensen met een handicap, de verlamden en de blinden uit.
14 Dan zal je gezegend zijn, want hoewel zij jou niets kunnen teruggeven, zal je worden beloond bij de verrijzenis van de mensen die met God in het reine zijn."
15 Eén van Jezus' tafelgenoten hoorde dat en zei: "Wat een zegen moet het zijn om te mogen deelnemen aan het feestmaal in Gods koninkrijk!"
16 Jezus antwoordde: "Iemand gaf eens een groot feestmaal en nodigde veel mensen uit.
17 Tegen het tijdstip waarop de maaltijd klaar was, stuurde hij zijn dienaar naar de genodigden met het bericht: 'Kom, het is klaar.'
18 Ze lieten zich echter allen verontschuldigen. De een zei: 'Ik heb een akker gekocht en moet die gaan bekijken; wilt u mij verontschuldigen?'
19 De ander zei: 'Ik heb vijf paar ossen gekocht en ga ze uitproberen; wilt u mij verontschuldigen?'
20 Nog een ander zei: 'Ik ben pas getrouwd en daarom kan ik niet komen.'
21 De dienaar ging naar zijn baas toe en vertelde het. De heer werd boos en zei tegen zijn dienaar: 'Ga direct naar de straten en stegen van de stad en breng de armen, de mensen met een handicap, de blinden en de verlamden naar hier.'
22 De dienaar zei: 'Meneer, dat bevel is uitgevoerd en er is nog altijd plaats.'
23 Toen zei de heer tegen de dienaar: 'Ga naar de wegen en paden buiten de stad en dwing de mensen te komen, zodat mijn huis vol raakt.
24 Ik zeg jullie dat geen van de mensen die aanvankelijk waren uitgenodigd, van mijn feestmaal zal eten.' "

25 Er kwam nu een groot aantal mensen met Jezus mee.
Hij keerde zich naar hen toe en zei:
26 “Als iemand bij Mij komt en Mij niet méér liefheeft dan
zijn vader, moeder, vrouw, kinderen, broers en zussen en
zelfs zijn eigen leven, dan kan hij niet mijn volgeling zijn.
27 Wie niet zijn kruis draagt en achter Mij aankomt, kan
niet mijn volgeling zijn.
28 Wie van jullie zou een toren bouwen zonder eerst neer
te zitten om uit te rekenen of hij voldoende geld heeft om de
bouw af te maken?
29 Want als hij het fundament zou leggen en de bouw
vervolgens niet zou kunnen afmaken, zou iedereen die het
zag, hem uitlachen
30 en zeggen: die man is begonnen met bouwen maar kon
het niet afmaken.
31 Of welke koning zou ten strijde trekken tegen een
andere koning zonder eerst te overwegen of hij in staat is
met tienduizend soldaten zijn tegenstander te verslaan, die
met twintigduizend soldaten op hem afkomt?
32 En als hij weet dat hij zijn tegenstander niet zal kunnen
verslaan, zal hij een delegatie sturen wanneer de ander nog
ver weg is, en om vrede vragen.
33 Zo is het ook met jullie: wie niet al zijn bezittingen
opgeeft, kan niet mijn volgeling zijn.
34 Zout is goed, maar als het zout smaakloos wordt, hoe
kan het dan op smaak worden gebracht?
35 Het zout is zelfs ongeschikt geworden voor op de akker
of de mesthoop; het wordt weggegooid. Als je oren hebt om
te horen, luister dan!”

15

1 Alle belastinginners en zondaars kwamen naar Jezus
luisteren.
2 De farizeeën en Schriftgeleerden mopperden: “Deze Man
ontvangt zondaars en eet samen met hen.”
3 Daarom vertelde Hij hun de volgende parabel:
4 “Stel dat iemand van jullie honderd schapen heeft en er
een van kwijtraakt. Zou hij dan niet de negenennegentig
op het veld achterlaten en het verloren dier achternagaan
totdat hij het terugvindt?
5 En wanneer hij het heeft gevonden, is hij verheugd en
legt hij het op zijn schouders.
6 Dan gaat hij naar huis, roept hij zijn vrienden en buren
bijeen en zegt hij tegen hen: ‘Verheug je samen met mij, want
ik heb mijn verloren schaap teruggevonden.’

7 Ik zeg jullie dat het in de hemel ook zo is: daar zal
meer vreugde zijn over één zondaar die tot inkeer komt
dan over negenennegentig rechtvaardige mensen die geen
inkeer nodig hebben.

8 Stel dat een vrouw tien zilveren munten heeft en er een
van kwijtraakt. Zou ze dan niet een lamp aansteken, het huis
schoonvegen en grondig zoeken totdat ze hem terugvindt?
9 En wanneer ze hem heeft gevonden, roept ze haar
vriendinnen en buurvrouwen bijeen en zegt ze: 'Verheug je
samen met mij, want ik heb mijn verloren munt teruggevon-
den.'
10 Ik zeg jullie dat het met Gods engelen ook zo is: zij
verheugen zich over één zondaar die zich bekeert."

11 Jezus vertelde: "Een man had twee zonen.
12 De jongste zei tegen de vader: 'Vader, geef mij mijn
aandeel van de erfenis.' Daarop verdeelde de vader zijn
vermogen tussen de zonen.
13 Enkele dagen later maakte de jongste zoon alles te
gelde en vertrok hij naar een ver land, waar hij zijn erfenis
verbraste door losbandig te leven.
14 Toen hij alles had opgemaakt, brak in heel dat land een
zware hongersnood uit en begon hij gebrek te lijden.
15 Daarom vroeg hij een van de burgers van dat land om
werk en die stuurde hem de velden in om de varkens te
hoeden.
16 Hij had graag zijn honger gestild met de schillen die door
de varkens werden opgegeten, maar niemand gaf hem iets.
17 Toen kwam hij tot zichzelf en zei hij: 'De dagloners van
mijn vader hebben eten in overvloed, terwijl ik hier omkom
van de honger.
18 Ik zal naar mijn vader toe gaan en tegen hem zeggen:
vader, ik heb gezondigd tegen God en tegen u.
19 Ik ben het niet langer waard uw zoon genoemd te
worden. Stel me aan als een van uw dagloners.'
20 Hij ging op weg, terug naar zijn vader. Maar zijn vader
zag hem al van ver, kreeg medelijden, rende naar hem toe,
omarmde hem en gaf hem een kus.
21 De zoon zei: 'Vader, ik heb gezondigd tegen God en
tegen u. Ik ben het niet langer waard uw zoon te worden
genoemd.'
22 Maar de vader zei tegen zijn knechten: 'Snel, breng het
mooiste feestgewaad, trek hem dat aan en doe een ring aan
zijn vinger en schoenen aan zijn voeten.
23 En haal dan het gemeste kalf, slacht het en laten we eten
en feest vieren,

24 want mijn zoon hier was dood en is weer tot leven
gekomen, ik was hem kwijt en hij is teruggevonden.' Toen
begonnen ze feest te vieren.
25 De oudste zoon was nog op het land, maar toen hij
thuiskwam, hoorde hij muziek en feestgeluiden.
26 Hij riep een van de dienaren en vroeg wat er aan de
hand was.
27 De dienaar zei: 'Uw broer is thuisgekomen en uw vader
heeft het gemeste kalf laten slachten, omdat hij hem veilig
en wel heeft teruggekregen.'
28 De oudste zoon werd kwaad en wilde niet naar binnen.
Toen kwam zijn vader naar buiten om hem over te halen.
29 Maar hij zei tegen zijn vader: 'Ik heb u jarenlang
gediend en ik heb nooit een bevel van u genegeerd, maar u
heeft mij nooit een jonge geit gegeven om met mijn vrienden
een feestje te houden.
30 En nu is die zoon van u gekomen, die uw vermogen aan
hoeren heeft verkwist, en u heeft het gemeste kalf voor hem
geslacht.'
31 De vader antwoordde: 'Zoon, jij bent altijd bij mij
geweest en alles wat van mij is, is van jou.
32 We konden toch niet anders dan verheugd zijn en feest
vieren? Je broer hier was immers dood en nu leeft hij; hij
was verloren en nu is hij teruggevonden.' "

16

1 Jezus vertelde zijn leerlingen: "Er was eens een rijk man,
die werd gewaarschuwd dat de beheerder die hij in dienst
had zijn bezittingen verkwanselde.
2 Hij riep de beheerder bij zich en zei: 'Wat hoor ik nu
over jou? Overhandig de boekhouding van mijn zaken die
je beheert, want je mag niet langer mijn beheerder zijn.'
3 Toen dacht de beheerder: 'Wat zal ik doen? Mijn baas
neemt mij het beheer af. Ik ben niet sterk genoeg om op het
land te werken en ik schaam me om te gaan bedelen.
4 Ik weet wat ik zal doen om te zorgen dat de mensen mij
in hun huis zullen verwelkomen wanneer ik als beheerder
ben ontslagen.'
5 Hij riep iedereen die bij zijn baas in de schuld stond, bij
zich. Hij vroeg aan de eerste: 'Hoeveel bent u mijn baas
schuldig?'
6 Die antwoordde: 'Honderd vaten olijfolie.' Hij zei tegen
hem: 'Hier is uw schuldbewijs. Ga vlug zitten en maak er
vijftig van.'

7 Hij vroeg aan een ander: 'Hoeveel bent u hem schuldig?'
Hij antwoordde: 'Honderd zakken graan.' Hij zei tegen hem:
'Neem uw schuldbewijs en maak er tachtig van.'
8 De heer prees de oneerlijke beheerder, omdat die iets
slims had gedaan. De mensen van deze wereld gaan
handiger met elkaar om dan de mensen die in het licht leven.
9 Ik zeg jullie: gebruik rijkdom die op oneerlijke wijze is
verkregen, om vrienden te maken; dan zullen jullie wanneer
het niets meer waard is, welkom zijn in de eeuwige woning.

10 Wie betrouwbaar is met weinig, is ook betrouwbaar met
veel, en wie oneerlijk is met weinig, is ook oneerlijk met veel.
11 Als jullie dus niet betrouwbaar zijn geweest in het
beheren van rijkdom die op oneerlijke wijze is verkregen,
wie zal jullie dan vertrouwen met hetgeen werkelijk rijk
maakt?
12 En als jullie niet betrouwbaar zijn geweest met ander-
mans bezit, wie zal jullie dan geven wat jullie toebehoort?
13 Een huisknecht kan niet twee meesters dienen: hij
zal ofwel een hekel aan de ene hebben en van de andere
houden, of de ene trouw zijn en de andere verachten. Jullie
kunnen niet God én het geld dienen."
14 De farizeeën, die verzot op geld waren, hoorden dit alles
en dreven de spot met Hem.
15 Jezus zei tegen hen: "Jullie doen de mensen denken dat
jullie rechtvaardig zijn, maar God kent jullie hart. Wat door
de mensen wordt hooggeschat, is weerzinwekkend in Gods
ogen.

16 Tot de tijd van Johannes werden de Wet en de Pro-
feten verkondigd; sindsdien wordt het evangelie van Gods
koninkrijk verkondigd en probeert iedereen het met geweld
binnen te dringen.
17 Het is echter gemakkelijker voor de hemel en de aarde
om te vergaan, dan voor een pennenstreek in Gods Wet om
te vervallen.
18 Ieder die zijn vrouw wegstuurt en met een ander trouwt,
pleegt echtbreuk, en ook wie met een weggestuurde vrouw
trouwt, pleegt echtbreuk.

19 Er was eens een rijk man. Hij kleedde zich in paarse
stoffen en fijn linnen en genoot iedere dag van zijn welvaart.
20 Bij zijn huispoort lag een arme man, die Lazarus heette.
Hij zat onder de zweren
21 en verlangde ernaar te kunnen eten wat er overschoot
van de maaltijden van de rijke. Bovendien kwamen de
honden aan zijn zweren likken.

22 Op een dag stierf de arme man en werd hij door de
engelen weggedragen naar de plaats naast Abraham. Ook
de rijke man stierf en werd begraven.
23 Terwijl hij in het dodenrijk zware pijn leed, keek hij op
en zag hij Abraham, met Lazarus naast zich, in de verte.
24 Hij riep: 'Vader Abraham, heb medelijden met mij en
stuur Lazarus om zijn vinger in water te dopen en mijn tong
af te koelen, want deze vlammen doen verschrikkelijk veel
pijn.'
25 Maar Abraham zei: 'Mijn kind, weet je nog dat je tijdens
je leven het goede hebt ontvangen en Lazarus het slechte?
Nu wordt hij hier getroost en lijd jij.
26 Bovendien gaapt er een grote kloof tussen ons en jou,
zodat niemand van hier naar jou kan oversteken, of van
daar naar ons.'
27 De rijke zei: 'In dat geval smeek ik u, vader, dat u hem
naar mijn familie stuurt.
28 Ik heb namelijk vijf broers. Laat hij hen waarschuwen,
zodat zij niet ook op deze plaats van kwelling terechtkomen.'
29 Maar Abraham zei: 'Zij hebben Mozes en de profeten;
laten ze naar hen luisteren.'
30 Hij antwoordde: 'Nee, vader Abraham, als er iemand
vanuit het dodenrijk naar hen toe gaat, zullen ze tot inkeer
komen.'
31 Maar Abraham zei: 'Als ze niet naar Mozes en de
profeten luisteren, zullen ze ook niet overtuigd raken als
iemand uit de dood verrijst.' "

17

1 Jezus zei tegen zijn leerlingen: "Het is onvermijdelijk dat
er struikelblokken komen, maar wee degene door wie ze
komen.
2 Hij zou beter af zijn als men een molensteen om zijn nek
zou hangen en hem in zee zou gooien dan dat hij een van
deze eenvoudige mensen tot zonde aanzet.
3 Let dus goed op. Als je naaste jou onrecht aandoet, wijs
hem dan terecht. En als hij tot inkeer komt, vergeef hem
dan.
4 Al doet hij je zevenmaal per dag onrecht aan en komt hij
zevenmaal bij je terug om te zeggen: 'Het spijt me', je moet
hem steeds opnieuw vergeven."

5 De apostelen vroegen aan de Heer: "Geef ons meer
geloof."
6 De Heer zei: "Als jullie geloof zouden hebben ter grootte
van een mosterdzaadje, dan zouden jullie tegen deze moer-

beiboom zeggen: Maak je uit de grond los en ga in de zee staan, en hij zou je direct gehoorzamen.

7 Wie van jullie een knecht heeft die voor hem ploegt of zijn schapen hoedt, zal tegen hem zeggen wanneer hij terugkomt van het veld: Kom snel binnen en ga aan tafel zitten?

8 Welnee, hij zal tegen hem zeggen: Maak wat eten klaar en bereid je voor om mij te bedienen terwijl ik eet en drink; daarna mag jij eten en drinken.

9 Hij bedankt de knecht toch niet omdat die doet wat hem is opgedragen?

10 Zo is het ook met jullie; wanneer jullie alles doen wat jullie is opgedragen, moeten jullie zeggen: 'Wij zijn slechts knechten, we hebben gedaan wat we moesten doen.' "

11 Tijdens zijn reis naar Jeruzalem kwam Jezus door het grensgebied van Samaria en Galilea.

12 Toen Hij een dorp binnenging, kwamen er tien mannen naar Hem toe met een huidziekte die hen onrein maakte. Ze bleven op enige afstand staan

13 en riepen: "Heer Jezus, heb medelijden met ons!"

14 Toen Jezus hen zag, zei Hij: "Ga je aan de priesters tonen." Terwijl ze nog onderweg waren, werden ze rein.

15 Eén van hen keerde terug toen hij zag dat hij genezen was, en hij verheerlijkte God luidkeels.

16 Hij liet zich aan Jezus' voeten neervallen om Hem te danken. Deze man was een Samaritaan.

17 Jezus reageerde: "Er zijn toch tien mensen rein gemaakt? Waar zijn de overige negen?

18 Is er niemand anders teruggekomen om God de eer te geven dan deze vreemdeling?"

19 En tegen de man zei Hij: "Sta op, je mag vertrekken; je geloof heeft je genezen."

20 Toen de farizeeën aan Jezus vroegen wanneer Gods koninkrijk zou komen, antwoordde Hij: "De komst van Gods koninkrijk zal niet gepaard gaan met allerlei zichtbare tekenen.

21 Er zal niet gezegd worden: 'kijk hier' of 'kijk daar', want Gods koninkrijk is in jullie midden."

22 Tegen zijn leerlingen zei Jezus: "Er zal een tijd komen dat jullie ernaar verlangen een glimp op te vangen van de tijd van de Mensenzoon, maar die niet zullen zien.

23 Er zal tegen jullie worden gezegd: 'kijk daar', of 'kijk hier'. Ga er niet op af, ren er niet heen,

24 want zoals de bliksem van de ene naar de andere kant van de lucht flitst, zo zal het zijn met de Mensenzoon wanneer Hij komt.

25 Eerst moet Hij echter veel lijden doorstaan en door dit
volk worden verworpen.
26 In de tijd van de Mensenzoon zal het zijn als in de tijd
van Noach:
27 De mensen gingen door met eten, drinken en trouwen
tot de dag dat Noach de ark binnenging en de zondvloed
kwam, waardoor ze allen omkwamen.
28 Het zal zijn als in de tijd van Lot: de mensen aten en
dronken, kochten en verkochten, plantten en bouwden,
29 maar op de dag dat Lot Sodom verliet, regende het vuur
en zwavel uit de hemel, waardoor ze allen omkwamen.
30 Zo zal het ook zijn op de dag dat de Mensenzoon
verschijnt.
31 Wie zich op die dag op het dakterras bevindt en
bezittingen in huis heeft liggen, moet niet naar beneden
gaan om ze op te halen. En wie op het land bezig is, moet
niet naar huis terugkeren.
32 Denk maar aan de vrouw van Lot.
33 Wie zijn leven probeert te behouden, zal het verliezen
en wie het loslaat, zal het behouden.
34 Ik zeg jullie: die nacht zullen twee mannen in een bed
slapen, van wie de ene wordt weggenomen en de andere
achtergelaten.
35 Van twee vrouwen die dan tezamen aan het malen zijn,
wordt de ene weggenomen en de andere achtergelaten."
37 Men vroeg Jezus: "Waar, Heer?", en Hij zei tegen hen:
"Waar het lijk ligt, daar verzamelen zich de gieren."

18

1 Jezus vertelde een parabel om duidelijk te maken dat ze
voortdurend moesten bidden zonder op te geven.
2 Hij zei: "Er was in een stad een rechter die geen ontzag
voor God of respect voor de mensen had.
3 In diezelfde stad was er een weduwe die hem steeds
opnieuw kwam vragen: 'Verschaf mij recht tegenover mijn
tegenpartij.'
4 Een tijdlang wilde hij niet, maar daarna dacht hij: 'Ik heb
geen ontzag voor God en geen respect voor de mensen,
5 maar deze weduwe valt me zodanig lastig dat ik haar
recht zal verschaffen. Anders blijft ze terugkomen totdat ik
toegeef.' "
6 De Heer vervolgde: "Luister naar de woorden van de
onrechtvaardige rechter.
7 Zou God dan geen recht verschaffen aan de mensen die
Hij heeft uitverkoren wanneer ze dag en nacht tot Hem
roepen, en zou Hij hen lang laten wachten?

8 Ik zeg jullie dat Hij hun snel recht zal verschaffen. Maar
zal de Mensenzoon geloof op aarde vinden wanneer Hij
komt?"
9 Jezus vertelde ook een parabel aan enkele mensen
die zichzelf als rechtvaardig beschouwden en op anderen
neerkeken.
10 Hij zei: "Twee mensen gingen naar de tempel om te
bidden; de één was farizeeër, de ander belastinginner.
11 De farizeeër ging rechtop staan en bad: 'O God, ik dank
U dat ik niet ben als de anderen: roofzuchtige, corrupte,
overspelige mensen, of zelfs als deze belastinginner.
12 Ik vast tweemaal per week en ik geef tien procent van
al mijn inkomsten weg.'
13 De belastinginner daarentegen bleef op een afstand
staan en durfde zelfs niet omhoog te kijken, naar de hemel.
Hij sloeg zichzelf op de borst en zei: 'O God, schenk mij
genade, want ik ben een zondaar.'
14 Ik zeg jullie: deze man, en niet de andere, was met
God in het reine toen hij naar huis ging. Want ieder die
zichzelf een eervolle plaats toebedeelt, zal een geringe plaats
krijgen, en wie zichzelf een geringe plaats toebedeelt, zal een
eervolle plaats krijgen."
15 Er werden ook jonge kinderen bij Jezus gebracht met
de bedoeling dat Hij hen zou aanraken, maar zijn leerlingen
zagen het en ze berispten de mensen.
16 Jezus riep de kinderen echter bij zich. Hij zei: "Laat de
kinderen bij Mij komen en houd hen niet tegen, want Gods
koninkrijk is bestemd voor wie is zoals zij.
17 Ik verzeker jullie: wie Gods koninkrijk niet aanvaardt
als een kind, zal het in geen geval binnengaan."
18 Een vooraanstaand man vroeg aan Jezus: "Goede leraar,
wat moet ik doen om het eeuwig leven te ontvangen?"
19 Jezus vroeg hem: "Waarom noem je Mij goed? Behalve
God is niemand goed.
20 Je kent toch de geboden? Pleeg geen echtbreuk, pleeg
geen moord, steel niet, leg geen leugenachtige verklaring af,
eer je vader en moeder."
21 De man zei: "Aan al die dingen heb ik me van jongs af
aan gehouden."
22 Toen Jezus dat hoorde, zei Hij tegen hem: "Er ontbreekt
je nog één ding; verkoop alles wat je hebt en geef de
opbrengst aan de armen. Dan zal je een schat in de hemel
hebben. Kom dan terug en volg Mij."
23 Toen de man dat hoorde, werd hij bedroefd, want hij
was schatrijk.

24 Jezus keek hem aan en zei: “Wat is het moeilijk voor
rijken om Gods koninkrijk binnen te gaan.
25 Het is gemakkelijker voor een kameel om door het
oog van een naald te kruipen dan voor een rijke om Gods
koninkrijk binnen te gaan.”
26 De mensen die dat hoorden, vroegen: “Maar wie kan
dan worden gered?”
27 Jezus antwoordde: “Wat bij de mensen onmogelijk is, is
mogelijk bij God.”
28 Petrus zei: “Wij hebben achtergelaten wat we hadden,
om U te volgen.”
29 Jezus antwoordde: “Ik verzeker jullie, er is niemand die
zijn huis, vrouw, broers, zussen, ouders of kinderen heeft
achtergelaten voor Gods koninkrijk,
30 die niet veel meer terugkrijgt in deze tijd en die niet in
de toekomst het eeuwig leven zal ontvangen.”

31 Jezus nam de Twaalf apart en zei tegen hen: “Luister,
we gaan naar Jeruzalem en alles wat de profeten over de
Mensenzoon hebben geschreven, zal in vervulling gaan.
32 Hij zal aan de niet-Joden worden uitgeleverd en worden
bespot, beledigd en bespuwd.
33 Zij zullen Hem geselen en vervolgens doden, maar op de
derde dag zal Hij verrijzen.”
34 De leerlingen begrepen er niets van; zijn uitspraak was
onbegrijpelijk voor hen en ze konden niet bevatten wat Hij
had gezegd.

35 Toen Jezus dicht bij Jericho kwam, zat er een blinde man
bij de weg te bedelen.
36 Toen hij hoorde dat er veel mensen voorbij wandelden,
vroeg hij wat er aan de hand was.
37 Men vertelde hem dat Jezus van Nazaret voorbijkwam.
38 Toen begon hij te roepen: “Jezus, Zoon van David, heb
medelijden met mij!”
39 De mensen die voorop wandelden, snauwden hem toe
dat hij moest zwijgen, maar hij riep almaar luider: “Zoon
van David, heb medelijden met mij!”
40 Jezus hield halt en gaf opdracht, de man bij Hem te
brengen. Toen hij dichterbij kwam, vroeg Jezus:
41 “Wat wil je dat Ik voor je doe?” De man zei: “Heer, zorg
dat ik weer zie.”
42 Jezus zei tegen hem: “Zie! Je geloof heeft je genezen.”
43 Op hetzelfde moment kon de man weer zien. Hij volgde
Jezus en verheerlijkte God. Heel het volk zag dat en prees
God.

19

1 Jezus ging Jericho binnen en trok door de stad.
2 Er was daar een man die Zacheüs heette; hij was hoofd-
belastinginner en hij was rijk.
3 Zacheüs wilde zien wie Jezus was, maar wegens de
menigte lukte dat niet. Hij was namelijk klein van gestalte.
4 Hij rende vooruit en klom in een vijgenboom, om Jezus
te kunnen zien wanneer Hij zou voorbijkomen.
5 Toen Jezus bij die plaats aankwam, keek Hij omhoog en
zei Hij: “Zacheüs, kom vlug naar beneden, want vandaag
moet Ik bij jou thuis te gast zijn.”
6 Zacheüs kwam vlug naar beneden en heette Jezus
hartelijk welkom in zijn huis.
7 Allen die het zagen, mopperden: “Jezus is te gast bij een
zondaar.”
8 Maar Zacheüs stond recht en zei tegen de Heer: “Heer,
ik zal de helft van mijn bezittingen aan de armen geven en
ik zal aan iedereen die ik iets afhandig heb gemaakt, het
viervoudige teruggeven.”
9 Jezus zei tegen hem: “Vandaag is redding aan deze
familie geschonken, want ook deze man is een afstammeling
van Abraham.
10 De Mensenzoon is gekomen om te zoeken en te redden
wie verloren was.”
11 Terwijl de mensen nog luisterden, begon Jezus een
parabel te vertellen. Hij was nu dicht bij Jeruzalem en de
mensen verwachtten dat Gods koninkrijk heel binnenkort
zou aanbreken.
12 Jezus zei: “Een edelman ging naar een ver land om daar
het koningschap op zich te nemen en vervolgens terug te
komen.
13 Hij riep tien van zijn dienaren bij zich en gaf hun tien
mina. Hij zei tegen hen: ‘Gebruik dit geld om zaken te doen
totdat ik terugkom.’
14 Maar zijn onderdanen hadden een hekel aan hem en
stuurden een delegatie achter hem aan met de boodschap:
wij willen niet dat deze man onze koning wordt.
15 Nadat hij het koningschap had ontvangen, kwam hij
terug. Hij liet hij de dienaren aan wie hij het geld had
gegeven, bij zich roepen om van hen te horen wat ze met
het zakendoen hadden verdiend.
16 De eerste verscheen en zei: ‘Heer, uw mina heeft nog
tien mina's opgeleverd.’
17 Hij zei tegen hem: ‘Goed gedaan, goede dienaar, want je
bent betrouwbaar geweest met weinig. Daarom krijg je het
gezag over tien steden.’

18 De tweede kwam zeggen: ‘Heer, uw mina heeft nog vijf
mina's opgeleverd.’
19 Tegen hem zei hij: ‘Jij krijgt het gezag over vijf steden.’
20 Toen kwam de volgende zeggen: ‘Heer, hier is uw mina
terug; ik heb hem in een doek bewaard.
21 Ik was bang, want ik wist dat u een veeleisend mens
bent: u eist terug wat u niet heeft overhandigd en maait wat
u niet heeft gezaaid.’
22 De edelman zei tegen hem: ‘Jij nutteloze dienaar, ik zal
je oordelen op grond van je eigen woorden. Je wist dus dat
ik een veeleisend mens ben die terugeist wat ik niet heb
overhandigd en oogst wat ik niet heb gezaaid?
23 Waarom heb je mijn geld dan niet naar de bank
gebracht? Dan had ik het na mijn terugkomst kunnen
opnemen met rente!’
24 Tegen de omstaanders zei hij: ‘Neem hem zijn mina af
en geef die aan de persoon die er tien heeft.’
25 Ze zeiden tegen hem: ‘Maar meneer, hij heeft er al tien!’
26 De edelman antwoordde: ‘Ik zeg jullie dat aan ieder die
heeft, nog meer zal worden gegeven, maar van wie niets
heeft, zal zelfs hetgeen hij heeft worden afgenomen.
27 En breng mijn vijanden die niet wilden dat ik hun
koning zou worden, naar hier en dood hen voor mijn ogen.’ ”
28 Nadat Jezus deze dingen had gezegd, vervolgde Hij zijn
reis naar Jeruzalem.
29 Toen Hij bijna bij Betfagé en Betanië was, bij de berg
die Olijfberg wordt genoemd, stuurde Hij twee van zijn
leerlingen vooruit.
30 Hij zei: “Ga naar het dorp vóór jullie. Bij het binnengaan
zullen jullie een vastgebonden jonge ezel zien, die nog nooit
door iemand is bereden. Maak hem los en breng hem hier.
31 Als iemand jullie vraagt: ‘Waarom maken jullie hem
los?’, zeg dan: ‘De Heer heeft hem nodig.’ ”
32 De vooruitgestuurde leerlingen vertrokken en troffen
alles aan zoals Jezus het hun had verteld.
33 Toen ze de jonge ezel losmaakten, vroegen de eigenaars
hun: “Waarom maken jullie die jonge ezel los?”
34 Ze antwoordden: “De Heer heeft hem nodig.”
35 Ze brachten de jonge ezel bij Jezus, legden hun mantels
erop en lieten Jezus erop plaatsnemen.
36 Terwijl Hij erop reed, spreidden de mensen hun mantels
uit op de weg.
37 Toen Hij bijna bij het punt was waar de afdaling van de
Olijfberg begint, begon de hele groep leerlingen verheugd en

luidkeels God te prijzen voor alle wonderen die ze hadden gezien.
38 Ze riepen:

“Gezegend is de Koning die komt in de naam van de Heer!
Vrede in de hemel en eer aan de Allerhoogste!”

39 Sommige van de farizeeën in de menigte zeiden tegen Hem: “Leraar, wijs uw leerlingen terecht.”
40 Maar Jezus antwoordde: “Ik zeg jullie dat als zij zouden zwijgen, de stenen zouden roepen.”
41 Toen Hij nog dichterbij Jeruzalem kwam en de stad zag liggen, begon Hij erom te wenen.
42 Hij zei: “Had jij, ja jij, vandaag maar geweten welke zaken vrede brengen. Maar nu kan je ze niet zien.
43 Er komt een tijd dat je vijanden belegeringswerken zullen bouwen om je te omsingelen en je aan alle kanten in te sluiten.
44 Ze zullen je met de grond gelijk maken en je inwoners uitroeien. Ze zullen geen steen op de andere laten, omdat jij het tijdstip niet hebt erkend waarop God naar je omkeek.”

45 Jezus ging het tempelterrein op en begon de verkopers weg te jagen.
46 Hij zei tegen hen: “In de Schriften staat: ‘Mijn huis zal een gebedshuis zijn’, maar jullie hebben er een rovershol van gemaakt.”
47 Jezus onderwees dagelijks op het tempelterrein, maar de hoofdpriesters, de Schriftgeleerden en de leiders van het volk wilden Hem ombrengen.
48 Ze konden echter geen manier bedenken om dat te doen, want het hele volk hing aan zijn lippen.

20

1 Op een dag, toen Jezus op het tempelterrein het volk onderwees en het evangelie verkondigde, kwamen de hoofdpriesters en de Schriftgeleerden samen met de oudsten naar Hem toe.
2 Ze vroegen Hem: “Vertel ons, op grond van welke bevoegdheid doet U deze dingen en wie is het die U die bevoegdheid heeft gegeven?”
3 Jezus antwoordde: “Ik zal jullie ook een vraag stellen en dan mogen jullie Mij antwoord geven.
4 De doop van Johannes, kwam die van God of van de mensen?”
5 Ze overlegden met elkaar: “Als we zeggen: van God, zal Hij zeggen: Waarom geloven jullie hem dan niet?

6 Maar als we zeggen: van de mensen, zal heel het volk ons
stenigen, want de mensen zijn ervan overtuigd dat Johannes
een profeet was."
7 Daarom antwoordden ze: "Wij weten niet vanwaar."
8 Toen zei Jezus tegen hen: "Dan vertel Ik jullie ook niet op
grond van welke bevoegdheid Ik deze dingen doe."

9 Jezus vertelde de volgende parabel aan het volk: "Iemand
plantte een wijngaard aan, verhuurde deze aan wijnbouw-
ers en ging lange tijd op reis.
10 In de oogsttijd stuurde hij een knecht naar de wijn-
bouwers, opdat die hem zijn aandeel van de opbrengst van
de wijngaard zouden geven. De wijnbouwers sloegen hem
echter in elkaar en stuurden hem met lege handen weg.
11 Vervolgens zond hij nog een knecht naar hen toe. Ook
die werd door hen in elkaar geslagen, vernederd en met lege
handen weggestuurd.
12 Vervolgens zond hij een derde en ook hij werd verwond
de wijngaard uitgegooid.
13 Toen zei de eigenaar van de wijngaard: 'Wat zal ik doen?
Ik zal mijn dierbare zoon sturen; misschien zullen ze hem
respecteren.'
14 Maar toen de wijnbouwers de zoon zagen, overlegden
ze met elkaar: 'Dit is de erfgenaam. Laten we hem doden;
dan zal de erfenis van ons zijn.'
15 Ze gooiden hem de wijngaard uit en doodden hem. Wat
gaat de eigenaar van de wijngaard nu met hen doen?
16 Hij zal naar de wijnbouwers gaan, hen ombrengen en
de wijngaard aan anderen geven." Toen de mensen dat
hoorden, zeiden ze: "Zoiets mag absoluut niet gebeuren!"
17 Jezus keek hen echter aan en zei: "Wat zou dit
Schriftgedeelte dan betekenen: 'De steen die de bouwers
hebben afgekeurd, is de hoeksteen geworden'?
18 Ieder die over deze steen valt, raakt verbrijzeld, en
degene op wie hij valt, wordt verpletterd."

19 De Schriftgeleerden en de hoofdpriesters probeerden
Jezus op dat moment op te pakken, maar ze waren bang voor
het volk. Ze beseften dat de parabel die Hij had verteld, over
hen ging.
20 Daarom hielden ze Hem in de gaten en stuurden ze
spionnen die zich als integer voordeden, met de bedoeling
om Hem in zijn eigen woorden te vangen en Hem dan aan de
rechtspraak en het gezag van de gouverneur over te leveren.

21 De spionnen vroegen Jezus: "Leraar, wij weten dat
uw uitspraken en uw onderwijs correct zijn, en dat U niet

partijdig bent, maar naar waarheid onderwijst hoe men
Gods weg moet bewandelen.
22 Is het toegestaan dat wij belasting aan de keizer betalen,
of niet?"
23 Jezus merkte dat het een strikvraag was en zei tegen
hen:
24 "Toon Mij een denarie. Wiens afbeelding en naam staan
erop?" Ze antwoordden: "Van de keizer."
25 Hij zei tegen hen: "Geef dan aan de keizer wat van de
keizer is, en aan God wat van God is."
26 Ze konden Hem niet in zijn eigen woorden vangen in
de aanwezigheid van het volk. Ze verbaasden zich over zijn
antwoord en zwegen.

27 Toen werd Jezus benaderd door enkele van de sad-
duceeën. (Zij beweren dat er geen verrijzenis is.) Zij
vroegen:
28 "Leraar, volgens de geschriften van Mozes moet iemand
van wie de broer sterft en een vrouw maar geen kinderen
nalaat, met zijn schoonzus trouwen en zo voor nakomelin-
gen zorgen voor zijn gestorven broer.
29 Maar er waren eens zeven broers. De eerste trouwde,
maar hij stierf kinderloos.
30 Ook de tweede
31 en de derde trouwden met die vrouw, en zo verging het
alle zeven: ze stierven zonder kinderen achter te laten.
32 Uiteindelijk stierf ook de vrouw.
33 Van wie wordt zij de echtgenote bij de verrijzenis? Ze
zijn alle zeven met haar getrouwd geweest!"
34 Jezus zei tegen hen: "De mensen van de huidige wereld
trouwen.
35 Maar de mensen die naar de volgende wereld mogen en
uit de dood verrijzen, trouwen niet.
36 Dan kunnen ze ook niet meer sterven, want ze zijn dan
als de engelen. En als verrezen mensen zijn ze kinderen van
God.
37 Zelfs Mozes toont in het gedeelte over de doornstruik
aan dat de doden verrijzen, want hij noemt de Heer 'de God
van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob.'
38 Hij is niet de God van doden maar van levenden, want
voor Hem leven alle mensen."
39 Sommige Schriftgeleerden antwoordden: "Leraar, U
heeft dat goed gezegd."
40 Niemand durfde Jezus nog vragen te stellen.
41 Jezus vroeg hen: "Waarom wordt er gezegd dat de
Messias de Zoon van David is?
42 David zegt toch zelf in het boek Psalmen:

43 ‘De Heer zei tegen mijn Heer: neem plaats aan mijn
rechterzijde, totdat Ik je vijanden aan Je heb onderworpen.’
44 David noemt Hem dus ‘Heer’. Hoe kan Hij dan ook zijn
zoon zijn?”

45 Terwijl heel het volk luisterde, zei Jezus tegen zijn
leerlingen:
46 “Pas op voor de Schriftgeleerden. Zij houden ervan rond
te wandelen in prachtige gewaden. Ook zijn ze erop gesteld
met respect te worden begroet op het marktplein en de beste
plaatsen in te nemen in de synagogen en bij feestmalen.
47 Maar ze slokken de huizen van weduwen op en bidden
lange gebeden voor de schijn. Ze zullen extra zwaar worden
gestraft.”

21

1 Toen Jezus opkeek, zag Hij dat rijke mensen hun giften
in de offerkist staken.
2 Ook zag Hij dat een arme weduwe er twee kopermuntjes
in stak.
3 Hij zei: “Ik verzeker jullie dat deze arme weduwe meer
heeft gegeven dan alle anderen,
4 want zij allen hebben hun gift gegeven vanuit hun
overvloed, maar deze vrouw gaf vanuit haar armoede alles
wat ze had om van te leven.”
5 Toen sommigen zeiden dat het tempelterrein met mooie
stenen en aan God gewijde geschenken was versierd, zei
Jezus:
6 “Er komt een tijd dat alles wat jullie hier zien verwoest
zal worden; geen steen zal op de andere worden gelaten.”
7 Men vroeg Hem: “Leraar, wanneer zal dat zijn en wat zal
het teken zijn dat het op het punt staat te gebeuren?”
8 Jezus zei: “Pas op, laat je niet misleiden, want er zullen
veel mensen komen die zich mijn naam toe-eigenen, zich
voor Mij uitgeven en zeggen: ‘Het is bijna zover.’ Loop niet
achter hen aan.
9 Wanneer jullie horen van oorlogen en onlusten, wees
dan niet angstig; die dingen moeten eerst gebeuren, maar
het einde is dan nog niet meteen aangebroken.”
10 Jezus vervolgde: “Volken en koninkrijken zullen tegen
elkaar oorlog voeren,
11 er zullen zware aardbevingen zijn, hongersnoden en
epidemieën op allerlei plaatsen, en schrikwekkende en grote
tekenen in de lucht.
12 Maar vooraleer dat alles gebeurt, zal men jullie op-
pakken en vervolgen; men zal jullie aan de synagogen

uitleveren en gevangenzetten en jullie voor koningen en heersers leiden omwille van mijn naam.
13 Voor jullie is dat een kans om van Mij te getuigen.
14 Neem je daarom voor om geen verdedigingstoespraak voor te bereiden.
15 Ik zal je namelijk wijze woorden ingeven, die door geen van jullie tegenstanders zal kunnen worden betwist of weerlegd.
16 Jullie zullen zelfs door je ouders, broers, zussen, familie en vrienden worden verraden en sommigen van jullie zullen door hun toedoen worden gedood.
17 Iedereen zal jullie haten omwille van mijn naam.
18 Toch zal er geen haar op je hoofd verloren gaan.
19 Houd stand; dan zullen jullie het ware leven ontvangen.
20 Wanneer jullie zien dat Jeruzalem door legers wordt omsingeld, moeten jullie beseffen dat de stad binnenkort zal worden verwoest.
21 Dan moeten de mensen in Judea de bergen invluchten; zij die in de stad zijn, moeten vertrekken en zij die op het land zijn moeten de stad niet binnengaan.
22 Want dat is de periode van vergelding, wanneer alles wat in de Schriften staat, in vervulling gaat.
23 Het zal verschrikkelijk zijn voor vrouwen die in die periode zwanger zijn of borstvoeding geven, want het land zal zwaar lijden en het volk zal worden gestraft.
24 De mensen zullen met het zwaard worden omgebracht of naar het buitenland worden weggevoerd. Jeruzalem zal door de andere volken worden vertrappeld totdat de tijd van de niet-Joden voorbij is.
25 Dan zullen er wonderlijke tekenen zijn aan de zon, maan en sterren, en op aarde zullen de volken ontdaan van angst zijn door het bulderen en golven van de zee.
26 Mensen zullen flauwvallen van angst en bezorgdheid over wat er met de wereld zal gebeuren, want de hemellichamen zullen uit koers raken.
27 En dan zal men de Mensenzoon zien komen, op een wolk en met macht en grote hemelse pracht.
28 Wanneer deze dingen beginnen te gebeuren, ga dan op de uitkijk staan, want jullie staan op het punt te worden verlost."
29 Hij vertelde hun een parabel: "Kijk eens naar de vijgenboom en naar alle andere bomen.
30 Zodra ze uitlopen, zien jullie dat en weten jullie dat het bijna zomer is.
31 Op dezelfde manier kunnen jullie, wanneer je deze dingen ziet gebeuren, weten dat Gods koninkrijk dichtbij is.

32 Ik verzeker jullie, dit volk zal niet vergaan voordat dit
alles gebeurt.
33 De hemel en de aarde zullen vergaan, maar mijn
woorden zullen nooit vergaan.
34 Pas op, laat je niet in beslag nemen door amusement,
dronkenschap en de zorgen van het dagelijks leven, want
die dag zal jullie plots overvallen,
35 zoals een val die dichtklapt. Die dag komt namelijk voor
iedereen die op aarde leeft.
36 Wees dus waakzaam en bid voortdurend dat jullie in
staat zullen zijn, te ontkomen aan al deze dingen die op het
punt staan te gebeuren, en dat jullie voor de Mensenzoon
zullen mogen verschijnen."
37 Overdag gaf Jezus steeds onderwijs op het tempelter-
rein, maar 's avonds ging Hij de stad uit om de nacht door te
brengen op de berg die Olijfberg heet.
38 En 's ochtends vroeg kwam al het volk naar het tempel-
terrein om naar Hem te luisteren.

22

1 Het was bijna het Feest van de Ongedesemde Broden, dat
ook Pesach wordt genoemd.
2 De hoofdpriesters en Schriftgeleerden zochten naar een
geschikte manier om Jezus uit de weg te ruimen, want ze
waren bang voor de reactie van het volk.
3 Toen nam Satan bezit van Judas, die Iskariot wordt
genoemd en een van de Twaalf was.
4 Hij ging naar de hoofdpriesters en de hoofden van de
tempelwacht en besprak met hen hoe hij Jezus aan hen zou
uitleveren.
5 Ze waren verheugd en spraken met hem af dat ze hem
geld zouden betalen.
6 Hij stemde toe en zocht een gelegenheid om Hem aan hen
uit te leveren zonder dat er veel volk bij zou zijn.
7 Toen de Dag van de Ongedesemde Broden aanbrak,
waarop het Pesachlam geslacht moest worden,
8 stuurde Jezus Petrus en Johannes eropuit. Hij zei: "Ga de
Pesachmaaltijd voor ons klaarmaken."
9 Zij vroegen: "Waar wilt U dat we het klaarmaken?"
10 Jezus antwoordde: "Wanneer jullie de stad bin-
nenkomen, zullen jullie een man tegenkomen die een kan
water draagt. Volg hem en ga het huis binnen dat hij
binnengaat.
11 Zeg dan tegen de eigenaar van dat huis: 'De Leraar
vraagt u: Waar is het vertrek waar Ik met mijn leerlingen
de Pesachmaaltijd kan eten?'

12 Hij zal jullie een ingerichte bovenzaal tonen. Maak het
daar klaar."
13 Ze vertrokken, troffen alles aan overeenkomstig zijn
beschrijving en maakten de Pesachmaaltijd klaar.
14 Toen het tijd was, ging Jezus met zijn leerlingen aan
tafel.
15 Hij zei tegen hen: "Ik heb er intens naar uitgekeken, deze
Pesachmaaltijd met jullie te eten voordat Ik zal lijden.
16 Want Ik zeg jullie: Ik zal het nooit meer eten voordat het
zijn ware betekenis heeft gekregen in Gods koninkrijk."
17 Jezus nam een beker, sprak een dankgebed uit, en zei:
"Neem deze beker en laat hem onder jullie rondgaan.
18 Want Ik zeg jullie: vanaf nu zal Ik niet meer drinken van
de vrucht van de druivelaar totdat Gods koninkrijk gekomen
is."
19 Jezus nam een brood, sprak een dankgebed uit, brak het
in stukken en deelde die uit aan zijn leerlingen, terwijl Hij
zei: "Dit is mijn lichaam, dat voor jullie wordt gegeven. Doe
dit om Mij te gedenken."
20 Nadat ze hadden gegeten nam Jezus op dezelfde wijze
een beker en zei Hij: "Deze beker die voor jullie wordt
uitgegoten, is het nieuwe verbond, dat wordt gesloten door
middel van mijn bloed.
21 Toch bevindt mijn verrader zich samen met Mij aan
tafel.
22 Want de Mensenzoon zal wel heengaan, zoals reeds is
bepaald, maar wee degene door wie Hij wordt verraden."
23 Ze begonnen met elkaar te discussiëren over wie van
hen degene zou kunnen zijn die dit zou doen.

24 Ook ontstond onder hen onenigheid, over wie van hen
als de belangrijkste werd beschouwd.
25 Jezus zei tegen hen: "Bij de andere volken is het zo dat
hun koningen de baas over hen spelen en dat zij die macht
over hen uitoefenen zich weldoener noemen.
26 Maar bij jullie is het zo niet. Integendeel, laat hij die
de belangrijkste onder jullie is, als de minst belangrijke
worden, en de leider als de dienaar.
27 Immers, wie is er belangrijker, iemand die aan tafel
heeft plaatsgenomen of iemand die bedient? Is het niet de
persoon die aan tafel heeft plaatsgenomen? Maar Ik gedraag
me in jullie midden als iemand die bedient.
28 Jullie zijn het die in al mijn beproevingen trouw bij Mij
zijn gebleven.
29 En zoals mijn Vader het koningschap aan Mij heeft
toegekend, ken Ik dat aan jullie toe.

30 Daarom zullen jullie in mijn koninkrijk aan mijn tafel
mogen eten en drinken en zullen jullie op een troon zitten
en over de twaalf stammen van Israël rechtspreken.
31 Simon, Simon, de satan heeft toestemming gevraagd om
jullie te zeven als graan.
32 Ik heb echter voor jou gebeden dat je geloof niet zal
falen. Wanneer jij je herpakt hebt, versterk dan je broeders
en zusters."
33 Petrus antwoordde: "Heer, ik ben bereid om met U naar
de gevangenis te gaan en te worden omgebracht."
34 Maar Jezus zei: "Petrus, Ik zeg je, voordat de haan
vandaag kraait, zal je driemaal ontkennen dat je Mij kent."
35 Jezus vroeg zijn leerlingen: "Toen Ik jullie had uitge-
zonden zonder geldbuidel, reistas of schoenen, hadden jullie
toen ergens gebrek aan?" Ze antwoordden: "Aan niets."
36 Hij zei tegen hen: "Laat nu wie een geldbuidel heeft, ook
een reistas meenemen, en laat wie geen zwaard heeft, zijn
mantel verkopen om er een te kopen.
37 Want Ik zeg jullie, het volgende citaat uit de Schriften
gaat over Mij en moet in vervulling gaan: 'Hij werd als een
misdadiger beschouwd.' Wat er over Mij staat, gaat nu in
vervulling."
38 Ze zeiden: "Kijk, Heer, hier zijn twee zwaarden." Hij
antwoordde: "Genoeg hierover."
39 Jezus ging de stad uit en begaf zich zoals gewoonlijk
naar de Olijfberg. Zijn leerlingen volgden Hem.
40 Toen Hij daar aankwam, zei Hij tegen hen: "Bid dat jullie
niet in verzoeking komen."
41 Hij zonderde zich van hen af, ongeveer een steenworp
bij hen vandaan, en knielde neer om te bidden.
42 Hij zei: "Vader, als U het wil, neem dan deze beker van
Mij weg; laat echter niet gebeuren wat Ik wil, maar wat U
wil."
43 Toen verscheen er een engel uit de hemel, die Hem
kracht gaf.
44 Jezus werd doodsbang. Hij bad nog vuriger en Hij
zweette bloed, dat op de grond druppelde.
45 Nadat Hij had gebeden, stond Hij op en ging Hij naar zijn
leerlingen toe. Hij zag dat ze van verdriet in slaap waren
gevallen,
46 en zei tegen hen: "Hoe is het mogelijk dat jullie slapen?
Sta op en bid, opdat jullie niet in verzoeking komen."
47 Terwijl Hij nog sprak, kwam er een grote groep mensen
aan, die werd geleid door de man die Judas heette. Hij was
een van de Twaalf en ging naar Jezus toe om Hem een kus
te geven.

48 Maar Jezus vroeg hem: “Judas, is het met een kus dat jij
de Mensenzoon verraadt?”
49 Toen de mensen rondom Jezus zagen wat er stond te
gebeuren, vroegen ze: “Heer, zullen we hen aanvallen met
het zwaard?”
50 Een van hen viel de dienaar van de hogepriester aan en
hakte zijn rechteroor af.
51 Maar Jezus zei: “Stop daarmee.” Hij raakte de man aan
op de plaats van het oor en genas hem.
52 Toen zei Jezus tegen de hoofdpriesters, de hoofden
van de tempelwacht en de oudsten die op Hem waren
afgekomen: “Zijn jullie op Mij afgekomen als op een misdadi-
ger, met zwaarden en knuppels?
53 Toen Ik dagelijks bij jullie op het tempelterrein was,
hebben jullie mij niet opgepakt, maar dit is jullie moment
– nu regeert de duisternis.”

54 Jezus werd gearresteerd, weggeleid en naar het huis van
de hogepriester gebracht. Petrus volgde op een afstand.
55 Midden op de binnenplaats was een vuur aangestoken,
waarrond mensen waren gaan zitten. Petrus bevond zich
onder hen.
56 In het licht van het vuur zag een dienstmeisje hem
zitten. Ze bekeek hem en zei: “Die man was ook bij Jezus.”
57 Petrus ontkende het: “Ik ken Hem niet.”
58 Een tijdje later zag iemand anders hem en zei: “Jij bent
ook een van hen”, maar Petrus zei: “Nee, dat ben ik niet.”
59 Na verloop van ongeveer een uur beweerde nog iemand
anders: “Die man was toch echt wel bij Hem, want hij is een
Galileër.”
60 Petrus zei echter: “Ik weet niet waar je het over hebt.”
Op hetzelfde moment, terwijl hij nog sprak, kraaide er een
haan.
61 De Heer draaide zich om en keek Petrus aan. Toen
herinnerde Petrus zich wat de Heer tegen hem had gezegd:
“Voordat vandaag de haan kraait, zal jij Mij driemaal ver-
loochenen.”
62 Hij ging naar buiten en weende bitter.

63 De mannen die Jezus bewaakten, bespotten en sloegen
Hem.
64 Ook blinddoekten ze Hem en riepen ze: “Profeteer dan,
wie heeft Je geslagen?”
65 Ze zeiden nog veel andere beledigende dingen tegen
Hem.

66 Toen het licht werd, kwam de raad van volksoudsten,
hoofdpriesters en Schriftgeleerden bijeen en werd Jezus aan
de raad voorgeleid.

67 Ze zeiden: “Zeg ons of U de Messias bent.” Jezus
antwoordde: “Als Ik het u zeg, zal u Mij niet geloven.
68 En als Ik u iets zou vragen, zou u niet antwoorden.
69 Maar vanaf nu zal de Mensenzoon aan de rechterzijde
van de machtige God zitten.”
70 Ze vroegen allemaal: “Bent U dan de Zoon van God?” Hij
antwoordde: “U zegt dat Ik dat ben.”
71 Toen zeiden ze: “Meer bewijs hebben we toch niet
nodig? Nu hebben we het zelf uit zijn eigen mond gehoord.”

23

1 De voltallige raad stond op en leidde Jezus voor aan
Pilatus.
2 De raadsleden begonnen hun beschuldiging als volgt:
“Wij hebben vastgesteld dat deze Man een slechte invloed
op ons volk heeft. Hij verbiedt het betalen van de keizerlijke
belasting en beweert dat Hij de Messias is, een koning.”
3 Pilatus vroeg aan Jezus: “Bent U de koning van de Joden?”
Jezus antwoordde: “U zegt het zelf.”
4 Pilatus zei tegen de hoofdpriesters en de mensenmassa:
“Ik vind niets strafbaars aan deze man.”
5 Ze bleven echter volhouden: “Maar Hij hitst de mensen
in heel Judea op met zijn leer; eerst deed Hij dat in Galilea
en nu ook hier.”
6 Toen Pilatus dat hoorde, vroeg hij of Jezus een Galileër
was.
7 En toen hij vernam dat Jezus uit het rechtsgebied van
Herodes kwam, stuurde Pilatus Hem naar Herodes, die in
die periode ook in Jeruzalem was.
8 Toen Herodes Jezus zag, was hij verheugd, want hij had
er reeds lang naar verlangd Jezus te zien. Hij had namelijk
over Hem gehoord en hoopte Hem een wonder te zien doen.
9 Hij stelde Hem heel veel vragen, maar Jezus gaf geen
antwoord.
10 De hoofdpriesters en Schriftgeleerden stonden erbij en
beschuldigden Hem in felle bewoordingen.
11 Toen vernederden en bespotten Herodes en zijn sol-
daten Jezus, kleedden ze Hem in een prachtig gewaad en
stuurden ze Hem naar Pilatus terug.
12 Op die dag raakten Herodes en Pilatus met elkaar
bevriend; voordien waren ze vijanden van elkaar.
13 Toen riep Pilatus de hoofdpriesters, leiders en het volk
bijeen.
14 Hij zei tegen hen: “Jullie hebben deze Man aan mij
voorgeleid als iemand die het volk misleidt. Ik heb Hem

in jullie bijzijn verhoord en heb deze Man niet schuldig bevonden aan hetgeen waarvoor jullie Hem aanklagen.
15 Ook Herodes denkt niet dat Hij schuldig is, want hij heeft Hem naar ons teruggestuurd. Hij heeft dus niets gedaan waarop de doodstraf staat.
16 Daarom zal ik Hem geselen en laten gaan."
18 Maar ze schreeuwden allen tezamen: "Weg met Hem! Laat Barabbas vrij."
19 Barabbas was iemand die in de stad een opstand had geleid en voor moord in de gevangenis was gegooid.
20 Pilatus zei nogmaals tegen de mensen dat hij Jezus wilde vrijlaten.
21 Maar ze bleven schreeuwen: "Kruisig Hem! Kruisig Hem!"
22 Hij vroeg hun voor de derde keer: "Waarom? Wat heeft deze Man misdaan? Ik heb geen grond voor de doodstraf in Hem gevonden; daarom zal ik Hem laten geselen en vrijlaten."
23 Ze bleven echter luidkeels eisen dat Hij gekruisigd zou worden en hun geschreeuw kreeg de overhand.
24 Hij besloot hun eis in te willigen:
25 de man die voor opstand en moord in de gevangenis was gegooid en om wiens vrijlating ze vroegen, liet hij vrij, maar met Jezus mochten ze doen wat ze wilden.

26 Toen de soldaten Jezus wegleidden, grepen ze een zekere Simon van Cyrene, die van het land de stad binnenkwam. Ze legden het kruis op zijn schouder en dwongen hem, het achter Jezus aan te dragen.
27 Jezus werd gevolgd door een grote groep mensen, waaronder vrouwen die luidruchtig om Hem treurden.
28 Hij draaide zich om en zei tegen hen: "Dochters van Jeruzalem, stop met wenen om Mij. Ween om jezelf en om je kinderen.
29 Er komt namelijk een tijd dat men zal zeggen: 'Gezegend zijn de onvruchtbare vrouwen en zij die nooit kinderen hebben gebaard en gevoed.'
30 Dan zullen de mensen tegen de bergen zeggen: 'Val op ons', en tegen de heuvels: 'Bedek ons.'
31 Want als mensen deze dingen doen wanneer de boom nog groen is, wat zal er dan gebeuren wanneer ze is verdord?"
32 Samen met Jezus werden ook twee misdadigers weggeleid om te worden terechtgesteld.
33 Toen ze bij de plaats aankwamen die Schedel wordt genoemd, kruisigden ze Jezus en de misdadigers; de ene hing

rechts en de andere links van Hem.
34 Jezus zei: “Vader, vergeef hun, want ze beseffen niet
wat ze doen.” Zijn kleren werden door middel van verloting
verdeeld.
35 Het volk stond toe te kijken en de leiders dreven de spot
met Hem. Ze zeiden: “Anderen heeft Hij gered, laat Hij nu
zichzelf redden als Hij de door God beloofde Messias is, de
Uitverkorene.”
36 Ook de soldaten lachten Hem uit; ze gingen naar Hem
toe, boden Hem zure wijn aan
37 en zeiden: “Als Jij de koning van de Joden bent, red Jezelf
dan.”
38 Boven Hem hing een bordje: “Dit is de koning van de
Joden.”
39 Een van de misdadigers die naast Hem hing, beledigde
Hem door te zeggen: “Ben Jij niet de Messias? Red dan Jezelf
en ook ons.”
40 Maar de andere misdadiger wees hem terecht door te
reageren: “Ben jij zelfs niet bang voor God? Jij hebt dezelfde
veroordeling gekregen als Hij,
41 en voor ons is dat terecht, want wij krijgen het ver-
diende loon voor onze daden, maar deze Man heeft niets
verkeerds gedaan.”
42 Ook zei hij: “Jezus, denk aan mij wanneer U uw
koninkrijk binnengaat.”
43 Jezus zei tegen hem: “Ik verzeker je, vandaag zal je bij
Mij in het paradijs zijn.”
44 Het was nu ongeveer twaalf uur en het werd donker in
het hele land, tot drie uur 's middags.
45 De zon was verduisterd en het tempelgordijn scheurde
in tweeën.
46 Toen riep Jezus luid: “Vader, Ik leg mijn geest in uw
handen.” Nadat Hij dit had gezegd, stierf Hij.
47 Toen de centurio zag wat er was gebeurd, verheerlijkte
hij God. Hij zei: “Deze man was werkelijk onschuldig.”
48 De vele mensen die op dit schouwspel waren
afgekomen, zagen wat er gebeurde en gingen naar huis.
Van verdriet sloegen ze zich op de borst.
49 Maar allen die Jezus hadden gekend, waaronder de
vrouwen die Hem vanuit Galilea waren gevolgd, bleven op
een afstand staan kijken.
50 Er was een man die Jozef heette, een lid van de Joodse
raad. Hij was een goed en oprecht man.
51 Hij kwam uit Arimatea, een stad in Judea, en hij
verwachtte Gods koninkrijk. Hij had niet ingestemd met het
besluit en de handelwijze van de Joodse raad.

52 Hij ging naar Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus.
53 Hij haalde het van het kruis, wikkelde het in een linnen doek en legde het in een uitgehouwen graf waarin nog niemand was begraven.
54 Het was Voorbereidingsdag en de sabbat zou bijna beginnen.
55 De vrouwen die vanuit Galilea met Jezus waren meegekomen, volgden Jozef. Ze zagen het graf en hoe Jezus' lichaam erin werd gelegd.
56 Ze gingen naar huis om geurige oliën en balsem klaar te maken, en op de sabbat namen ze rust, zoals de Wet voorschrijft.

24

1 Op de eerste dag van de week, zodra het ochtend werd, gingen ze naar het graf met de geurige oliën die ze hadden klaargemaakt.
2 Ze zagen dat de steen van het graf was weggerold,
3 en toen ze naar binnen gingen, troffen ze het lichaam van de Heer Jezus niet aan.
4 Ze wisten zich geen raad met de situatie. Opeens stonden er twee mannen in oogverblindend stralende kleren bij hen.
5 De vrouwen waren zo bang dat ze naar de grond keken, maar de engelen zeiden tegen hen: “Waarom zoeken jullie bij de doden naar de Levende?
6 Hij is hier niet, Hij is verrezen. Weten jullie nog wat Hij jullie heeft verteld toen Hij nog in Galilea was?
7 Hij zei dat de Mensenzoon aan zondige mensen zou worden overgeleverd, zou worden gekruisigd en op de derde dag weer tot leven zou komen.”
8 Toen herinnerden de vrouwen zich wat Jezus had gezegd.
9 Ze keerden terug van het graf en rapporteerden dit alles aan de Elf en aan alle anderen.
10 De vrouwen die het aan de apostelen vertelden waren Maria van Magdala, Johanna, Maria de moeder van Jakobus en de andere vrouwen bij hen.
11 Hun woorden kwamen echter op de apostelen over als onzinnig gepraat. Ze geloofden hen niet,
12 maar Petrus rende naar het graf. Toen hij zich voorover boog en naar binnen keek, zag hij enkel de windsels. Hij ging naar huis en vroeg zich af wat er was gebeurd.

13 Diezelfde dag nog gingen twee van hen naar een dorp dat op elf kilometer van Jeruzalem ligt en Emmaüs heet.
14 Zij praatten met elkaar over alles wat er was gebeurd.

15 Terwijl ze aan het praten en discussiëren waren, kwam
Jezus zelf naar hen toe en wandelde met hen mee.
16 Maar ze werden ervan weerhouden Hem te herkennen.
17 Hij vroeg hun: “Waarover zijn jullie onderweg met
elkaar aan het discussiëren?” Ze hielden halt en keken triest.
18 Een van hen – hij heette Kleopas – zei tegen Hem: “Bent
U dan de enige vreemdeling in Jeruzalem die niet op de
hoogte is van de dingen die hier onlangs zijn gebeurd?”
19 Hij vroeg hun: “Welke dingen?” Ze antwoordden: “Wat
er is gebeurd met Jezus van Nazaret. In de ogen van God
en het hele volk was Hij een profeet, een man die krachtig
optrad en sprak.
20 Maar de hoofdpriesters en onze leiders hebben Hem
laten ter dood veroordelen en kruisigen.
21 Wij hadden zo gehoopt dat Hij Degene was die Israël zou
verlossen. En nu is het al de derde dag sinds die dingen zijn
gebeurd.
22 Maar ook hebben enkele van de vrouwen die bij ons zijn
ons versteld doen staan toen ze vanochtend vroeg naar het
graf waren gegaan,
23 en zijn lichaam niet aantroffen. Ze kwamen vertellen
dat er engelen aan hen waren verschenen, die zeiden dat
Hij leeft.
24 Enkelen van ons zijn naar het graf gegaan en zij troffen
het precies zo aan als de vrouwen hadden verteld, maar
Hem hebben ze niet gezien.”
25 Jezus zei tegen de mannen: “Wat zijn jullie onwetend en
traag van begrip, dat jullie geen geloof hechten aan alles wat
de profeten hebben gezegd!
26 Het was toch nodig dat de Messias zou lijden en zijn
glorie zou binnengaan?”
27 Toen legde Hij hun uit wat er over Hem in al de Schriften
staat, te beginnen met Mozes en verder in alle Profeten.
28 Toen ze het dorp naderden waarnaar ze onderweg
waren, deed Jezus alsof Hij verder wilde gaan.
29 Zij drongen echter bij Hem aan: “Blijf bij ons logeren,
want straks wordt het avond; het is al late namiddag.”
Daarom ging Hij met hen naar huis en bleef Hij bij hen.
30 Toen Jezus met hen aan tafel had plaatsgenomen, nam
Hij het brood, sprak Hij een zegengebed uit, brak Hij het
brood in stukken en gaf Hij hun daarvan.
31 Toen gingen hun ogen open en herkenden ze Hem, maar
meteen daarna was Hij uit hun zicht verdwenen.
32 Ze zeiden tegen elkaar: “Klopten onze harten niet sneller
toen Hij ons onderweg toesprak en de Schriften aan ons

uitlegde?"
33 Ze stonden meteen op en keerden naar Jeruzalem terug.
Daar troffen ze de Elf gezamenlijk aan, samen met hun
gasten.
34 De apostelen zeiden: "De Heer is werkelijk verrezen; Hij
is aan Simon verschenen."
35 Toen vertelden de twee reizigers wat zij onderweg
hadden ervaren en hoe ze Jezus herkenden toen Hij het
brood in stukken brak.
36 Terwijl ze dit aan het vertellen waren, stond Jezus
opeens zelf in hun midden. Hij zei tegen hen: "Ik wens jullie
vrede toe."
37 Ze schrokken en waren erg bang; ze dachten dat ze een
geest zagen.
38 Jezus zei tegen hen: "Waarom zijn jullie zo overstuur en
twijfelen jullie zo?
39 Kijk naar mijn handen en voeten; jullie zien toch dat Ik
het ben? Raak Me aan en kijk naar Mij; een geest heeft toch
geen lichaam zoals jullie zien dat Ik heb?"
40 Nadat Hij dat had gezegd, toonde Hij hun zijn handen
en voeten.
41 Toen ze het van vreugde en verbazing nog altijd niet
konden geloven, vroeg Hij hun: "Hebben jullie hier iets te
eten?"
42 Ze gaven Hem een stuk geroosterde vis.
43 Hij nam het aan en at het voor hun ogen op.
44 Toen zei Jezus tegen hen: "Dit zijn de dingen waarover
Ik jullie had verteld toen Ik nog bij jullie was. Alles wat over
Mij in de Wet van Mozes en in de Profeten en de Psalmen
staat, moest in vervulling gaan."
45 Toen schonk Hij hun het inzicht om de Schriften te
begrijpen.
46 Hij zei tegen hen: "Er staat dat de Messias zou lijden en
op de derde dag uit de dood zou verrijzen,
47 en dat in zijn naam de inkeer die tot vergeving van
zonden leidt, aan alle volken verkondigd zou worden, te
beginnen in Jeruzalem.
48 Jullie zijn daar getuigen van.
49 Ik zal het geschenk dat mijn Vader heeft beloofd, naar
jullie toe sturen. Jullie moeten echter in de stad blijven
totdat jullie worden toegerust met kracht die van boven
komt."
50 Hij leidde hen de stad uit, naar Betanië. Daar hief Hij
zijn handen omhoog en zegende hen.
51 Terwijl Hij hen zegende, werd Hij in de hemel
opgenomen, bij hen vandaan.

52 Ze aanbaden Jezus en keerden vol vreugde terug naar
Jeruzalem.
53 Daar waren ze voortdurend op het tempelterrein God
aan het prijzen.

Het evangelie door Johannes

1 In het begin was het Woord er al. Het Woord was bij God
en het Woord was God.
2 Het Woord was reeds in het begin bij God.
3 Alles is door Hem, het Woord, ontstaan en er is niets dat
buiten Hem om is ontstaan. Alles wat bestaat
4 heeft het leven aan Hem te danken en het leven was het
licht voor de mensen.
5 Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft
het niet kunnen doven.
6 Er kwam iemand die Johannes heette. Hij was door God
gezonden.
7 Hij kwam om getuige te zijn – om van het licht te
getuigen, opdat door hem alle mensen zouden geloven.
8 Hij was zelf niet het licht; hij kwam van het licht getuigen.
9 Het ware licht, dat ieder mens verlicht, is naar de wereld
gekomen.
10 Hij was in de wereld – de wereld die dankzij Hem was
ontstaan – maar de wereld erkende Hem niet.
11 Hij kwam naar hetgeen van Hem was, maar zij die van
Hem waren, hebben Hem niet aanvaard.
12 Er zijn er echter die Hem wel hebben aanvaard en die op
Hem vertrouwen. Hun heeft Hij het voorrecht geschonken
om Gods kinderen te worden,
13 door middel van een geboorte die niet lichamelijk is, en
ook niet het gevolg is van een natuurlijke wens of de wil van
een man; het is een geboorte die van God komt.
14 Het Woord is mens geworden en heeft bij ons gewoond.
Wij hebben zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige
Zoon van de Vader, vol genade en waarheid.
15 Johannes getuigde van Hem door uit te roepen: “Hij is
het van wie ik heb gezegd: Na mij komt Iemand die boven
mij staat, want Hij bestond al voordat ik er was.”
16 En vanuit zijn overvloedige genade hebben wij almaar
meer genade ontvangen.
17 Want de Wet werd gegeven via Mozes, maar genade en
waarheid zijn er gekomen door Jezus Christus.
18 Niemand heeft ooit God gezien, maar de enige God, Hij
die zich aan de zijde van de Vader bevindt, Hij is het die
ervoor heeft gezorgd dat men God kan kennen.
19 Toen de Joodse leiders vanuit Jeruzalem priesters en
Levieten naar Johannes stuurden om te vragen: “Wie bent
u?”, was dit zijn getuigenis.

20 Hij verklaarde eenduidig en onomwonden: “Ik ben niet
de Messias.”
21 Ze vroegen hem: “Wie bent u dan? Bent u Elia?” Hij zei:
“Nee, ook niet.” “Bent u de profeet?” Hij antwoordde: “Nee.”
22 Toen vroegen ze: “Wie bent u dan? We moeten de
mensen die ons hebben gestuurd toch een antwoord geven!
Wie zegt u dat u bent?”
23 Hij zei: “Zoals de profeet Jesaja zei: ‘Ik ben een stem die
roept in de wildernis: Maak de weg van de Heer vrij.’ ”
24 De mensen die door de farizeeën waren gestuurd,
25 vroegen verder: “Waarom doopt u dan, als u niet de
Messias bent en ook niet Elia, noch de profeet?”
26 Johannes antwoordde: “Ik doop met water, maar tussen
jullie staat Iemand die jullie niet herkennen.
27 Hij is het, die na mij komt. Ik ben het niet waard om zijn
schoenriem los te maken.”
28 Dit gebeurde in Betanië, aan de overkant van de
Jordaan, waar Johannes aan het dopen was.
29 De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe
komen. Hij zei: “Daar is het lam van God, dat de zonde van
de wereld wegneemt.
30 Hij is het van wie ik heb gezegd: ‘Na mij komt Iemand
die boven mij staat, want Hij bestond al voordat ik er was.’
31 Ik wist niet wie Hij was, maar ik kwam dopen met water
zodat Hij aan Israël kon worden geopenbaard.”
32 Johannes getuigde: “Ik zag dat de Geest uit de hemel
neerdaalde als een duif en op Hem bleef rusten.
33 Ik wist niet wie Hij was, maar Degene die mij had
gestuurd om met water te dopen, zei tegen mij: ‘De persoon
op wie je de Geest ziet neerdalen en blijven rusten, Hij is het
die doopt met de Heilige Geest.’
34 Ik heb het zelf gezien; ik verklaar: Hij is de Zoon van
God.”
35 De volgende dag stond Johannes er opnieuw met twee
van zijn leerlingen.
36 Hij keek naar Jezus, die daar langs kwam en zei: “Daar
is het lam van God.”
37 De twee leerlingen hoorden wat hij zei en gingen achter
Jezus aan.
38 Jezus draaide zich om, zag dat ze Hem volgden, en vroeg
hen: “Wat willen jullie?” Zij antwoordden: “Rabbi” (dat
betekent: Leraar), “waar verblijft U?”
39 Jezus zei tegen hen: “Kom maar mee, dan zullen jullie
het zien.” Ze kwamen met Hem mee en zagen waar Hij
verbleef. Het was ongeveer vier uur 's middags en ze bleven
de rest van die dag bij Hem.

40 Eén van de twee die Johannes hadden horen spreken en
die met Jezus waren meegegaan, was Andreas, de broer van
Simon Petrus.
41 Hij zocht onmiddellijk zijn broer Simon op en zei tegen
hem: “Wij hebben de Messias gevonden.” (Messias betekent:
Christus, gezalfde.)
42 Andreas bracht Simon bij Jezus. Jezus keek hem aan en
zei: “Jij bent Simon, de zoon van Johannes. Voortaan zal je
Kefas genoemd worden.” (Die naam betekent: Petrus, rots.)
43 De volgende dag besloot Jezus naar Galilea te gaan. Hij
zocht Filippus op en zei tegen hem: “Kom met Mij mee.”
44 Filippus kwam uit Betsaïda, de thuisstad van Andreas
en Petrus.
45 Filippus zocht Natanaël op en zei tegen hem: “We
hebben Hem gevonden, over Wie Mozes schreef in de Wet
en over wie ook de profeten schreven. Het is Jezus, de zoon
van Jozef, uit Nazaret.”
46 Natanaël vroeg hem: “Kan uit Nazaret iets goeds
komen?” Filippus antwoordde: “Kom maar mee, dan zal je
het zien.”
47 Jezus zag Natanaël aankomen en zei: “Daar is een echte
Israëliet, iemand die door en door eerlijk is.”
48 Natanaël vroeg Hem: “Hoe kent U mij?” Jezus antwo-
oordde: “Ik had je al gezien voordat Filippus je riep, toen je
onder de vijgenboom zat.”
49 Natanaël verklaarde: “Rabbi, U bent de Zoon van God, U
bent de koning van Israël.”
50 Jezus antwoordde: “Geloof jij omdat Ik tegen je zei dat
Ik je onder de vijgenboom zag zitten? Jij zal grotere dingen
zien.”
51 Jezus vervolgde: “Ik zeg jullie nadrukkelijk, jullie zullen
de hemel zien opengaan en Gods engelen zien opstijgen en
neerdalen op de Mensenzoon.”

2

1 Op de derde dag was er in Kana in Galilea een huwelijks-
feest en Jezus' moeder was daar.
2 Jezus en zijn leerlingen waren ook voor het huwelijks-
feest uitgenodigd.
3 Toen de wijn opraakte, zei Jezus' moeder tegen Hem: “Ze
hebben geen wijn meer.”
4 Jezus antwoordde: “Wat hebben wij daarmee te maken?
Mijn moment is nog niet gekomen.”
5 Zijn moeder zei tegen de mensen die opdienden: “Doe
wat Hij tegen jullie zegt.”

6 Nu stonden daar zes stenen watervaten voor het joodse
reinigingsritueel, elk met een inhoud van tachtig tot hon-
derd liter.
7 Jezus zei tegen de mensen die opdienden: “Vul die vaten
met water.” Ze vulden ze tot de rand.
8 Jezus zei tegen hen: “Schep er nu wat uit en breng het
naar de ceremoniemeester.” Dat deden ze.
9 De ceremoniemeester proefde van het water dat wijn
was geworden. Hij wist niet waar het vandaan kwam,
maar de mensen die opdienden wisten dat wel. De cere-
moniemeester riep de bruidegom,
10 en zei tegen hem: “Iedereen zet eerst de goede wijn voor,
en wanneer de gasten dronken zijn, de minder goede. Maar
jij hebt de goede wijn bewaard tot nu.”
11 Dit was het eerste wonderlijke teken dat Jezus ver-
richtte, in Kana in Galilea. Zo toonde Hij zijn grootheid –
en zijn leerlingen geloofden in Hem.
12 Daarna ging Hij naar Kafarnaüm, met zijn moeder, zijn
broers en zijn leerlingen. Daar bleven ze enkele dagen.

13 Binnenkort zou het Joodse Pesachfeest plaatsvinden en
Jezus ging naar Jeruzalem.
14 Op het tempelterrein trof Hij de verkopers van run-
deren, schapen en duiven aan en zag Hij de geldwisselaars
zakendoen.
15 Hij maakte een zweep van touw en verjoeg alle mensen
van het tempelterrein, en ook de schapen en runderen.
Verder duwde Hij de tafels van de geldwisselaars omver,
zodat hun geld op de grond viel.
16 Tegen de verkopers van de duiven zei Hij: “Neem ze hier
weg, maak van het huis van mijn Vader geen marktplaats.”
17 Toen herinnerden zijn leerlingen zich dat in de Schriften
staat: “Mijn inzet voor uw huis zal alles van mij vragen.”

18 De Joodse leiders zeiden tegen Jezus: “Doe eens een
wonderlijk teken om te bewijzen dat U het recht hebt om
deze dingen te doen!”
19 Jezus antwoordde: “Breek deze tempel maar af; dan zal
Ik hem in drie dagen heropbouwen.”
20 Toen zeiden de Joodse leiders: “De bouw van deze
tempel heeft 46 jaar in beslag genomen, en U gaat hem in
drie dagen heropbouwen?”
21 Met “de tempel” bedoelde Jezus echter zijn lichaam.
22 Later, toen Hij uit de dood was verrezen, herinnerden
zijn leerlingen zich dat Hij dit had gezegd; toen geloofden ze
de Schriften en hetgeen Jezus had gezegd.

23 Tijdens het Pesachfeest, toen Jezus in Jeruzalem was,
kwamen velen tot geloof in Hem, omdat ze de wonderlijke
tekenen zagen die Hij verrichtte.
24 Jezus vertrouwde zich echter niet aan hen toe, omdat
Hij iedereen doorzag.
25 Niemand hoefde Hem uitleg over de mens te geven,
want Hij wist wat er in de mens omgaat.

3

1 Een van de Joodse leiders was een man die Nikodemus
heette, een farizeeër.
2 Op een nacht ging hij naar Jezus toe en zei: “Rabbi,
wij weten dat U een leraar bent die van God komt, want
niemand kan de wonderlijke tekenen verrichten die U
verricht, tenzij met Gods hulp.”
3 Jezus antwoordde: “Ik zeg je nadrukkelijk, niemand kan
Gods koninkrijk zien, tenzij hij opnieuw wordt geboren.”
4 Nikodemus vroeg Hem: “Hoe kan een mens geboren
worden als hij reeds volwassen is? Hij kan toch niet in
de schoot van zijn moeder terugkeren en een tweede keer
geboren worden?”
5 Jezus antwoordde: “Ik zeg je nadrukkelijk, niemand kan
Gods koninkrijk binnengaan, tenzij hij wordt geboren uit
water en door de Geest.
6 Het menselijk lichaam wordt geboren uit de mens, maar
het geestelijke wordt geboren door het werk van Gods Geest.
7 Wees niet verbaasd dat Ik tegen je heb gezegd dat je
opnieuw geboren moet worden.
8 De wind waait waar hij naartoe wil en je kan zijn geluid
horen, maar je weet niet waar hij vandaan komt en waar hij
naartoe gaat. Zo is het ook met iedereen die door het werk
van de Geest is geboren.”
9 Nikodemus vroeg Hem: “Hoe kan dat?”
10 Jezus antwoordde: “Jij bent het die Israël onderwijst en
jij begrijpt dit niet?
11 Ik zeg je nadrukkelijk, wij spreken over wat wij weten,
en wij getuigen van wat wij hebben gezien. En toch
aanvaarden jullie onze getuigenis niet.
12 Als jullie Mij niet geloven wanneer ik over aardse zaken
spreek, hoe zullen jullie Mij dan geloven wanneer ik over
hemelse zaken spreek?
13 Er is nog nooit iemand naar de hemel gegaan; alleen Hij
die uit de hemel is gekomen, de Mensenzoon, is er geweest.
14 En zoals Mozes in de wildernis de slang omhooghief, zo
moet de Mensenzoon worden omhooggeheven,

15 opdat ieder die in Hem gelooft het eeuwig leven zal
hebben.
16 Zo had God de wereld lief: door zijn enige Zoon te geven,
opdat ieder die in Hem gelooft het eeuwig leven zou hebben
en niet verloren zou gaan.
17 God heeft de Zoon niet naar de wereld gezonden om de
wereld te veroordelen, maar om de wereld te redden.
18 Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar
wie niet gelooft, is reeds veroordeeld omdat hij niet zijn
vertrouwen op Gods enige Zoon heeft gesteld.
19 Het zit zo met het Oordeel: het licht is naar de wereld
gekomen, maar de mensen hielden meer van het duister dan
van het licht, want hun daden waren slecht.
20 Ieder die kwaad doet, haat het licht; hij weigert naar het
licht toe te komen, omdat zijn daden dan worden onthuld.
21 Maar wie oprecht leeft, komt naar het licht toe, zodat zal
blijken dat hij zijn daden heeft verricht uit gehoorzaamheid
aan God."

22 Later ging Jezus met zijn leerlingen naar het gebied
Judea. Hij verbleef daar enige tijd en doopte.
23 Ook Johannes doopte, in Enon, dicht bij Salim. Daar was
veel water en de mensen kwamen ernaartoe om te worden
gedoopt.
24 Johannes was toen nog niet gevangengezet.

25 Enkele leerlingen van Johannes kregen onenigheid met
een Joodse leider over het Joodse reinigingsritueel.
26 Ze gingen naar Johannes toe en vroegen hem: "Rabbi,
de Man die bij u was aan de overkant van de Jordaan, die
u heeft aangeduid, Hij is aan het dopen en de mensen gaan
allemaal naar Hem toe."
27 Johannes antwoordde: "Een mens kan enkel ontvangen
wat hem vanuit de hemel wordt geschonken.
28 Jullie zijn er zelf getuige van dat ik heb gezegd: 'Ik ben
de Messias niet, maar ik ben voor Hem uitgestuurd.'
29 Wie de bruid krijgt, is de bruidegom, maar de beste
vriend van de bruidegom staat naar de bruidegom te
luisteren en verheugt zich wanneer hij de stem van de
bruidegom hoort. Dat geldt ook voor mij: ik ben vervuld
met vreugde.
30 Hij moet meer aanzien krijgen, en ik minder."
31 Hij die van boven komt, staat boven allen; wie uit de
aarde voortkomt, is aards en spreekt op aardse wijze. Hij
die uit de hemel komt en boven alles staat,
32 getuigt van hetgeen Hij heeft gezien en gehoord, en
niemand aanvaardt zijn getuigenis.

33 Maar wie zijn getuigenis wel aanvaardt, bevestigt zo dat
God betrouwbaar is.
34 Hij die door God gezonden is, spreekt de woorden van
God, want God schenkt de Geest zonder enige beperking.
35 De Vader heeft de Zoon lief en heeft Hem alle macht
gegeven.
36 Wie in de Zoon gelooft, heeft het eeuwig leven. Wie
daarentegen weigert de Zoon te gehoorzamen, zal het leven
niet ervaren, maar Gods straf ondervinden.

4

1 Jezus kwam te weten dat de farizeeën hadden gehoord
dat Hij meer volgelingen maakte en doopte dan Johannes.
2 (Het was echter niet Jezus zelf die doopte, maar zijn
leerlingen.)
3 Daarom verliet Hij Judea en reisde Hij terug naar Galilea.
4 Hij moest door Samaria heen,
5 en zo kwam Hij bij de Samaritaanse stad Sichar, dicht bij
het stuk grond dat Jakob aan zijn zoon Jozef had nagelaten.
6 Daar bevond zich de Jakobsbron. Vermoeid van de reis
ging Jezus bij de bron zitten. Het was ongeveer twaalf uur 's
middags.
7 Toen er een vrouw uit Samaria water kwam putten,
vroeg Jezus haar: “Wilt u Mij wat te drinken geven?”
8 Zijn leerlingen waren namelijk naar de stad gegaan om
eten te kopen.
9 De Samaritaanse vrouw vroeg: “Hoe kan U, een Jood,
mij, een Samaritaanse, om drinken vragen?” Joden gaan
namelijk niet om met Samaritanen.
10 Jezus antwoordde: “Als je zou weten wat God kan geven
en Wie het is die jou om drinken vraagt, dan zou jij Hém
om drinken vragen en Hij zou je het water geven dat leven
geeft.”
11 De vrouw zei: “Meneer, U hebt geen emmer en de put is
diep; hoe komt U dan aan dat water dat leven geeft?
12 U bent toch niet machtiger dan onze voorvader Jakob,
die ons de bron heeft nagelaten? Hij heeft er zelf van
gedronken, en ook zijn zonen en zijn vee.”
13 Jezus antwoordde: “Ieder die van dit water drinkt, zal
opnieuw dorst krijgen.
14 Maar wie van het water drinkt dat Ik hem geef, zal nooit
meer dorst krijgen. Integendeel, het water dat Ik geef, zal
binnenin hem een bron worden, waaruit water opwelt tot
in het eeuwig leven.”

15 De vrouw vroeg: “Meneer, geef mij dit water! Dan zal
ik geen dorst meer krijgen en hoef ik niet meer hierheen te
komen om water te putten.”
16 Jezus zei: “Ga je man roepen en kom dan samen terug.”
17 De vrouw antwoordde: “Ik heb geen man.” Jezus zei
tegen haar: “Het klopt wat je zegt; je hebt geen man.
18 Je hebt namelijk vijf mannen gehad, en degene die je nu
hebt is je man niet. Wat je hebt gezegd, is waar.”
19 De vrouw antwoordde: “Meneer, ik zie dat U een profeet
bent.
20 Onze voorvaders hebben God aanbeden op deze berg,
maar jullie zeggen dat Jeruzalem de plaats is waar men God
behoort te aanbidden.”
21 Jezus zei: “Geloof Mij, mevrouw, er komt een tijd dat
jullie de Vader noch op deze berg noch in Jeruzalem zullen
aanbidden.
22 Jullie aanbidden God zonder Hem te kennen, wij kennen
de God die wij aanbidden. De redding komt immers van het
Joodse volk.
23 Er komt echter een tijd – en het is nu al zover – dat de
ware aanbidders de Vader zullen aanbidden door de kracht
van de Geest en in overeenstemming met de waarheid. De
Vader wil door dat soort mensen worden aanbeden.
24 God is Geest en wie Hem aanbidt, moet Hem aanbidden
door de kracht van de Geest en in overeenstemming met de
waarheid.”
25 De vrouw zei: “Ik weet dat de Messias komt, Hij die
Christus wordt genoemd. Wanneer Hij komt, zal Hij ons alles
uitleggen.”
26 Jezus zei: “Die persoon ben Ik, je spreekt met Hem.”
27 Op dat moment kwamen zijn leerlingen terug. Ze waren
verbaasd dat Jezus met een vrouw praatte. Maar niemand
vroeg: “Waarom doet U dat?”, of: “Waarom praat U met
haar?”
28 De vrouw liet haar emmer achter, ging naar de stad, en
zei tegen de mensen:
29 “Kom kijken, er is Iemand die me alles heeft verteld wat
ik heb gedaan. Zou Hij de Messias zijn?”
30 Ze kwamen de stad uit, naar Jezus toe.
31 Intussen drongen Jezus' leerlingen bij Hem aan: “Rabbi,
eet toch iets!”
32 Maar Hij zei: “Ik leef van voedsel dat jullie niet kennen.”
33 De leerlingen vroegen elkaar: “Niemand heeft Hem toch
eten gebracht?”
34 Maar Jezus zei tegen hen: “Mijn voedsel is dat Ik doe wat
Hij wil, die Mij heeft gestuurd, en dat Ik het werk voltooi dat
Hij Mij heeft gegeven.

35 Zeggen jullie niet: Nog vier maanden en dan komt de
oogst? Let op, Ik zeg tegen jullie: als je goed kijkt, zie je dat
de velden wit zijn, klaar voor de oogst.
36 De maaier ontvangt reeds loon; hij verzamelt een
opbrengst voor het eeuwig leven. Zo komt het dat de zaaier
zich samen met de maaier verheugt.
37 Hier is het gezegde 'De één zaait, de ander maait' van
toepassing.
38 Ik heb jullie uitgezonden om een oogst binnen te halen
waarvoor jullie niet hebben gewerkt. Anderen hebben
gewerkt, en jullie oogsten de vruchten van hun werk."

39 Door de getuigenis van de vrouw die zei: "Hij heeft
me alles verteld wat ik ooit heb gedaan", kwamen veel
Samaritanen uit die stad tot geloof in Jezus.
40 Daarom kwamen de Samaritanen Jezus vragen bij hen
te blijven. Hij bleef er twee dagen,
41 en door hetgeen Hij vertelde kwamen nog meer mensen
tot geloof.
42 Zij zeiden tegen de vrouw: "Wij geloven niet langer
omwille van wat jij hebt gezegd; nu we zelf naar Hem
hebben geluisterd, beseffen we dat Hij werkelijk de redder
van de wereld is."

43 Na die twee dagen vervolgde Jezus zijn reis naar Galilea.
44 Jezus had zelf verklaard dat een profeet in zijn thuisstad
geen erkenning krijgt.
45 Maar toen Hij in Galilea aankwam, verwelkomden de
Galileeërs Hem. Ze waren namelijk bij het feest in Jeruzalem
geweest en hadden gezien wat Hij tijdens het feest had
gedaan.

46 Hij kwam opnieuw in Kana in Galilea, waar Hij het
water in wijn had veranderd. Er was toen in Kapernaüm een
koninklijk functionaris, van wie de zoon ernstig ziek was.
47 Toen hij hoorde dat Jezus vanuit Judea naar Galilea was
gekomen, ging hij naar Hem toe en smeekte hij Hem om zijn
zoon, die op sterven lag, te komen genezen.
48 Jezus zei tegen hem: "Willen jullie dan niet geloven
tenzij jullie tekenen en wonderen zien?"
49 Maar de koninklijk functionaris antwoordde: "Heer,
kom alstublieft mee, voordat mijn kind sterft."
50 Jezus antwoordde: "Ga gerust naar huis, je zoon is
gezond." De man geloofde wat Jezus tegen hem had gezegd
en vertrok.
51 Hij was nog onderweg, toen zijn dienaren hem tege-
moetkwamen met het bericht dat zijn kind gezond was.

52 Hij vroeg wanneer het kind beter was geworden. Ze
antwoordden: “Gisteren om één uur 's middags is de koorts
verdwenen.”
53 De vader besefte dat dit het tijdstip was waarop Jezus
had gezegd: “Je zoon is gezond.” Hij kwam tot geloof, en ook
iedereen die bij hem in huis woonde.
54 Dit was de tweede keer dat Jezus een wonderlijk
teken verrichtte nadat Hij vanuit Judea naar Galilea was
teruggekomen.

5

1 Later reisde Jezus naar Jeruzalem voor een Joods feest.
2 Nu is er bij de Schaapspoort in Jeruzalem een badhuis
met vijf zuilengalerijen; in het Aramees heet het Betzata.
3 Daar lagen veel mensen met ernstige aandoeningen: ze
waren blind, verlamd of hadden een andere handicap.
5 Er was daar iemand die al 38 jaar aan zijn aandoening
leed.
6 Jezus zag hem liggen, wist dat hij al lange tijd aan die
aandoening leed en vroeg hem: “Wil je gezond worden?”
7 De man antwoordde: “Meneer, ik heb niemand om me
het bad in te helpen wanneer het water in beweging komt.
Telkens als ik ga, is een ander mij voor.”
8 Jezus zei: “Sta op, neem je mat op en wandel.”
9 De man werd meteen gezond; hij nam zijn mat op en
wandelde rond. Dit gebeurde op een sabbat.
10 Daarom zeiden de Joodse leiders tegen de genezen man:
“Het is sabbat, je mag je mat niet dragen.”
11 Maar hij antwoordde: “Hij die mij gezond gemaakt heeft,
zei tegen mij: ‘Neem je draagmat op en wandel.’ ”
12 Zij vroegen hem: “Wie is die Man die tegen je zei dat je
je draagmat moest opnemen en moest wandelen?”
13 Maar de man die genezen was, wist niet wie het was,
want Jezus had zich teruggetrokken in de menigte die zich
daar bevond.
14 Later trof Jezus hem aan op het tempelterrein. Hij zei
tegen hem: “Luister. Je bent nu genezen. Zorg dat je niet
meer zondigt; anders zal je iets ergers overkomen.”
15 De man vertrok en vertelde aan de Joodse leiders dat
het Jezus was die hem gezond had gemaakt.
16 Toen begonnen de Joodse leiders Jezus tegen te werken,
omdat Hij dit op een sabbat had gedaan.
17 Maar Jezus zei tegen hen: “Mijn Vader is altijd al aan het
werk; daarom werk Ik ook.”
18 Dit versterkte de Joodse leiders in hun bedoeling Jezus
te doden, omdat Hij niet alleen de Joodse sabbatsregels

had overtreden, maar ook God zijn Vader had genoemd en zichzelf dus aan God gelijkstelde.

19 Jezus reageerde daarop: “Ik zeg jullie nadrukkelijk, de Zoon kan niets uit zichzelf doen, Hij kan enkel doen wat Hij de Vader ziet doen. Alles wat de Vader doet, doet de Zoon ook.
20 De Vader houdt van de Zoon en toont Hem alles wat Hij doet. Hij zal Hem nog grotere daden tonen dan deze, en jullie zullen versteld staan.
21 Want zoals de Vader de doden doet verrijzen en hen doet leven, zo doet ook de Zoon leven wie Hij wil.

22 De Vader oordeelt over niemand; Hij heeft het Oordeel volledig aan de Zoon toevertrouwd.

23 Daarom zullen alle mensen de Zoon eren zoals ze de Vader eren. Wie de Zoon niet eert, eert ook de Vader niet, die Hem heeft gestuurd.

24 Ik zeg jullie nadrukkelijk, wie luistert naar hetgeen Ik zeg en gelooft in Degene die Mij heeft gestuurd, heeft het eeuwig leven en valt niet onder het Oordeel. Hij is overgegaan van de dood naar het leven.

25 Ik zeg jullie nadrukkelijk, er komt een tijd – en het is nu al zover – dat de doden de stem van de Zoon van God zullen horen en zij die Hem horen, zullen leven.

26 De Vader heeft de macht om leven te geven, en diezelfde macht om leven te geven heeft Hij aan de Zoon geschonken.

27 Bovendien heeft Hij Hem de macht gegeven om het Oordeel te voltrekken, omdat Hij de aangekondigde Mensenzoon is.
28 Verbaas je hierover niet. Er komt namelijk een tijd dat alle doden zijn stem zullen horen.

29 Zij die het goede hebben gedaan, zullen verrijzen om het leven te ontvangen en zij die het verkeerde hebben gedaan, zullen verrijzen om het Oordeel te ondergaan.

30 Ik kan niets doen uit Mijzelf; Ik oordeel op basis van wat Ik hoor, en mijn oordeel is rechtvaardig, omdat Ik niet gericht ben op mijn eigen wil, maar op de wil van Degene die Mij gestuurd heeft.

31 Als Ik van Mijzelf getuig, is mijn getuigenis niet rechtsgeldig.
32 Er is echter iemand anders die van Mij getuigt en Ik weet dat de getuigenis die hij van Mij geeft, betrouwbaar is.
33 Jullie hebben mensen naar Johannes gestuurd en zijn getuigenis is waar.
34 Ik heb het niet nodig dat mensen van Mij getuigen, maar Ik zeg dit opdat jullie worden gered.

35 Johannes was de lamp die brandde en licht gaf, en jullie
waren een tijdlang bereid om van zijn licht te genieten.
36 Ik beschik over een getuigenis die zwaarder doorweegt
dan die van Johannes. De daden die de Vader Mij te doen
geeft, de daden die Ik doe, die getuigen van Mij dat de Vader
Mij heeft gezonden.
37 En verder getuigt de Vader die Mij heeft gestuurd van
Mij, maar jullie hebben nog nooit zijn stem gehoord of zijn
gezicht gezien.
38 Zijn getuigenis is jullie niet bijgebleven, omdat jullie niet
geloven in Degene die Hij gezonden heeft.
39 Jullie bestuderen de Schriften, omdat jullie denken dat
zij het eeuwig leven bevatten, maar ook die getuigen van
Mij.
40 En toch willen jullie niet bij Mij komen om het leven te
ontvangen.
41 Ik ben niet uit op goedkeuring van mensen,
42 maar Ik ken jullie: jullie hebben geen liefde voor God in
je hart.
43 Ik ben gekomen in de naam van mijn Vader en jullie
aanvaarden Mij niet, maar als iemand anders op eigen gezag
komt, aanvaarden jullie die persoon wel.
44 Hoe kunnen jullie geloven als jullie graag goedkeuring
van elkaar ontvangen in plaats van naar Gods goedkeuring
te streven?
45 Denk niet dat Ik jullie bij de Vader zal aanklagen. Het is
Mozes, op wie jullie je hoop stellen, die jullie aanklaagt.
46 Als jullie Mozes zouden geloven, zouden jullie ook Mij
geloven, want hetgeen hij schreef gaat over Mij.
47 Maar als jullie niet geloven wat hij schreef, hoe zullen
jullie dan geloven wat Ik zeg?"

6

1 Later vertrok Jezus naar de overkant van het Meer van
Galilea. (Dit wordt ook het Meer van Tiberias genoemd.)
2 Een grote menigte volgde Hem, want de mensen hadden
de wonderlijke tekenen gezien die Hij had verricht bij
mensen met ernstige aandoeningen.
3 Toen ging Jezus de berg op. Daar ging Hij zitten met zijn
leerlingen.
4 Het was bijna Pesach, het Joodse paasfeest.
5 Jezus keek om zich heen en zag dat er een grote menigte
naar Hem toekwam. Toen vroeg Hij aan Filippus: "Waar
zullen we brood kopen, zodat deze mensen kunnen eten?"
6 Hij zei dit om Filippus op de proef te stellen, want Hij
wist wat Hij van plan was.

7 Filippus antwoordde: “Zelfs tweehonderd denarie zou
onvoldoende zijn om ervoor te zorgen dat iedereen wat eten
zou krijgen.”
8 Een van zijn andere leerlingen – Andreas, de broer van
Simon Petrus – zei tegen Hem:
9 “Er is hier een jongen die vijf gerstebroden en twee vissen
heeft, maar wat hebben we daar aan voor zoveel mensen?”
10 Jezus zei: “Zeg tegen de mensen dat ze moeten plaatsne-
men.” Er was op die plaats veel gras en de mensen namen
plaats. Het aantal mannen bedroeg ongeveer vijfduizend.
11 Toen nam Jezus de broden. Hij sprak het dankgebed
uit en liet aan de mensen die hadden plaatsgenomen zoveel
uitdelen als ze wilden. Hetzelfde deed hij met de vissen.
12 Toen de mensen voldoende hadden gegeten, zei Jezus
tegen zijn leerlingen: “Verzamel de overgebleven brokken,
zodat er niets verloren gaat.”
13 Ze verzamelden de brokken van de vijf gerstebroden die
waren overgelaten door de mensen die hadden gegeten. Ze
vulden er twaalf manden mee.
14 Bij het zien van het wonderlijke teken dat Jezus had
verricht, zeiden de mensen: “Deze Man is werkelijk de
profeet die naar de wereld zou komen.”
15 Jezus merkte dat ze Hem onder dwang wilden meene-
men om Hem tot koning uit te roepen. Daarom trok Hij zich
weer terug, de berg op, om alleen te zijn.

16 Toen het avond werd, gingen zijn leerlingen naar het
meer.
17 Ze stapten in een boot om het meer over te steken, naar
Kafarnaüm. Het was al donker geworden en Jezus was nog
niet naar hen toe gekomen.
18 Doordat er een harde wind stond, werd het meer woelig.
19 Toen ze ongeveer vijf of zes kilometer hadden geroeid,
zagen ze Jezus over het meer wandelen. Hij kwam dicht bij
de boot en ze werden bang.
20 Maar Hij zei tegen hen: “Ik ben het. Wees niet bang.”
21 Ze wilden Hem aan boord nemen, maar de boot kwam
meteen op hun plaats van bestemming aan wal.

22 De volgende dag kwam de menigte die aan de overkant
van het meer was gebleven tot het besef dat er slechts
één bootje was geweest en dat Jezus niet samen met zijn
leerlingen in de boot was gestapt, maar dat zijn leerlingen
zonder Hem waren vertrokken.
23 Dicht bij de plaats waar men het brood had gegeten
nadat de Heer het dankgebed had uitgesproken, kwamen
andere bootjes uit Tiberias aan.

24 Toen de mensen zagen dat Jezus er niet was en zijn
leerlingen ook niet, stapten ze in die bootjes en voeren ze
naar Kafarnaüm om naar Hem te zoeken.
25 Toen ze Jezus aan de overkant van het meer hadden
gevonden, vroegen ze Hem: “Rabbi, wanneer bent U hier
aangekomen?”
26 Jezus antwoordde: “Ik zeg jullie nadrukkelijk, jullie
zoeken Mij niet omdat jullie wonderlijke tekenen hebben
gezien, maar omdat jullie je hebben volgegeten met de
broden.
27 Zet je niet in voor voedsel dat bederft, maar voor
het voedsel dat goed blijft tot in het eeuwig leven. De
Mensenzoon zal het jullie geven, want God de Vader heeft
zijn stempel van goedkeuring op Hem gedrukt.”
28 De mensen vroegen Hem: “Hoe kunnen we ervoor
zorgen dat we doen wat God wil dat we doen?”
29 Jezus antwoordde: “Wat God wil dat jullie doen is:
geloven in Degene die Hij heeft gezonden.”
30 Ze vroegen Jezus: “Welk wonderlijke teken gaat U
verrichten, zodat wij het kunnen zien en U dan geloven? Wat
gaat U doen?
31 Onze voorouders aten het manna toen ze in de wildernis
waren. Er staat immers in de Schriften: ‘Hij gaf hun brood
uit de hemel te eten.’ ”
32 Jezus antwoordde: “Ik zeg jullie nadrukkelijk, het was
niet Mozes die jullie het brood uit de hemel gaf, maar mijn
Vader. Hij geeft jullie het ware brood uit de hemel.
33 Want het brood van God is het brood dat uit de hemel
neerdaalt en leven aan de wereld geeft.”
34 Ze zeiden tegen Hem: “Heer, geef ons voortdurend dat
brood.”
35 Jezus zei tegen hen: “Ik ben het brood dat leven geeft.
Wie bij Mij komt, zal nooit meer honger hebben, en wie in
Mij gelooft, zal nooit meer dorst hebben.
36 Maar zoals Ik jullie al gezegd heb: jullie hebben Mij
gezien en toch geloven jullie niet.
37 Ieder die de Vader aan Mij toevertrouwt, zal bij Mij
komen en wie bij Mij komt, zal niet door Mij worden
weggestuurd.
38 Ik ben namelijk niet uit de hemel neergedaald om te
doen wat Ik zelf wil, maar om te doen wat Hij wil, die Mij
gestuurd heeft.
39 En wat Hij die Mij gestuurd heeft wil, is dat Ik geen
van de mensen die Hij Mij heeft toevertrouwd, verloren laat
gaan, maar dat Ik hen doe verrijzen op de Laatste Dag.
40 Dit is wat mijn Vader wil: dat ieder die de Zoon ziet en

in Hem gelooft, het eeuwig leven zal hebben en dat Ik hem op de Laatste Dag zal doen verrijzen."

41 De Joodse leiders begonnen over Jezus te mopperen, omdat Hij had gezegd: "Ik ben het brood dat uit de hemel is neergedaald."

42 Ze zeiden: "Is dit niet Jezus de zoon van Jozef? Wij weten wie zijn vader en moeder zijn. Hoe kan Hij dan zeggen: 'Ik ben uit de hemel neergedaald?' "

43 Jezus zei tegen hen: "Mopper niet zo onder elkaar.

44 Niemand kan bij Mij komen tenzij de Vader, die Mij heeft gestuurd, hem naar Mij toe leidt. Dan zal Ik hem op de Laatste Dag doen verrijzen.

45 In de Profeten staat: 'Zij zullen allen door God worden onderwezen.' Ieder die naar de Vader luistert en van Hem heeft geleerd, komt bij Mij.

46 Niemand heeft de Vader gezien; alleen Hij die door God is gestuurd heeft de Vader gezien.

47 Ik zeg jullie nadrukkelijk, wie gelooft, heeft het eeuwig leven.

48 Ik ben het brood dat leven geeft.

49 Jullie voorouders aten manna toen ze in de wildernis waren, en ze zijn gestorven.

50 Maar dit is het brood dat uit de hemel is neergedaald; wie ervan eet, zal niet sterven.

51 Ik ben het brood dat leven geeft en dat uit de hemel is neergedaald; als iemand van dit brood eet, zal hij voor eeuwig leven. Het brood dat Ik geef om de wereld te doen leven is mijn lichaam."

52 De Joodse leiders begonnen met elkaar te ruziën. Ze zeiden: "Hoe kan Hij ons zijn lichaam te eten geven?"

53 Jezus zei tegen hen: "Ik zeg jullie nadrukkelijk, als jullie niet van het lichaam van de Mensenzoon eten en van zijn bloed drinken, kunnen jullie het eeuwig leven niet in je hebben.

54 Wie van mijn lichaam eet en van mijn bloed drinkt, heeft het eeuwig leven, en op de Laatste Dag zal Ik hem doen verrijzen.

55 Want mijn lichaam is het ware voedsel en mijn bloed de ware drank.

56 Wie van mijn lichaam eet en van mijn bloed drinkt, hoort bij Mij en Ik bij hem.

57 Zoals Ik leef dankzij de Vader die het leven geeft, de Vader die Mij heeft gezonden, zo is het ook met wie van Mij eet: hij zal leven dankzij Mij.

58 Dit is het brood dat uit de hemel is neergedaald. Het is niet zoals het brood dat de voorouders aten. Zij zijn

gestorven, maar wie van dit brood eet, zal voor eeuwig leven."
59 Dit is wat Hij zei in de synagoge in Kafarnaüm, toen Hij daar onderwees.
60 Veel van zijn leerlingen die hiernaar hadden geluisterd, zeiden: "Dit zijn harde woorden; wie kan ernaar luisteren?"
61 Jezus had door dat zijn leerlingen hierover aan het mopperen waren. Daarom vroeg Hij hen: "Ergeren jullie je hieraan?
62 Wat als jullie de Mensenzoon zien teruggaan naar waar Hij eerder was?
63 Het is de Geest die leven geeft; menselijke inspanningen baten niet. Wat Ik jullie heb verteld, is van de Geest en geeft leven.
64 Maar sommigen van jullie geloven niet." Jezus wist namelijk vanaf het begin wie er niet geloofden en wie het was die Hem zou verraden.
65 Hij zei: "Daarom had Ik tegen jullie gezegd dat niemand bij Mij kan komen tenzij de Vader hem ertoe in staat stelt."
66 Vanaf toen keerden veel van zijn leerlingen zich van Hem af; ze wilden niet meer met Hem omgaan.
67 Jezus vroeg aan de Twaalf: "Willen ook jullie niet weggaan?"
68 Simon Petrus antwoordde: "Heer, naar wie zouden we toe gaan? De woorden die U spreekt, bieden het eeuwig leven.
69 Wij geloven en beseffen dat U de door God gestuurde Heilige bent."
70 Jezus zei tegen Petrus: "Ik heb jullie zelf gekozen, alle twaalf, maar één van jullie is een duivel."
71 Hij bedoelde Judas, de zoon van Simon Iskariot. Hij was een van de Twaalf en hij was het die Jezus zou verraden.

7

1 Later reisde Jezus rond in Galilea. Hij wilde niet in Judea rondreizen, want de Joodse leiders waren van plan Hem te doden.
2 Binnenkort zou het Joodse Loofhuttenfeest plaatsvinden.
3 Daarom zeiden Jezus' broers tegen Hem: "Vertrek toch; ga naar Judea. Dan kunnen je leerlingen de bijzondere dingen zien die Jij doet.
4 Immers, niemand die bekend wil zijn, gaat in het geheim te werk. Als Jij al die bijzondere dingen doet, maak Jezelf dan aan de wereld bekend!"
5 Zelfs zijn broers geloofden namelijk niet in Hem.
6 Jezus antwoordde: "Mijn moment is nog niet gekomen, maar voor jullie is elk tijdstip goed.

7 De wereld kan jullie niet haten, maar ze haat Mij, omdat
Ik verklaar dat de dingen die zij doet, slecht zijn.
8 Gaan jullie maar naar het feest. Ik ga niet naar dit feest
omdat mijn moment nog niet is gekomen."
9 Nadat Hij dit tegen hen had gezegd, bleef Hij in Galilea.
10 Maar toen zijn broers naar het feest waren vertrokken,
ging Hij zelf ook – onopvallend en in het geheim.
11 Tijdens het feest zochten de Joodse leiders naar Jezus.
Ze vroegen: "Waar is Hij?"
12 Onder de mensen werd veel over Hem gefluisterd.
Sommigen zeiden: "Hij is een goed mens". Anderen zeiden:
"Welnee, Hij misleidt het volk."
13 Maar uit angst voor de Joodse leiders sprak niemand
openlijk over Jezus.
14 Halverwege het feest ging Jezus naar het tempelterrein;
daar onderwees Hij.
15 De Joodse leiders verbaasden zich. Ze vroegen: "Hoe
weet die Man dat allemaal? Hij heeft geen onderwijs
genoten."
16 Jezus reageerde: "Mijn onderwijs komt niet van Mijzelf,
maar van Degene die Mij heeft gestuurd.
17 Als iemand ernaar verlangt, te doen wat God wil, zal
hij weten of mijn onderwijs van God komt, of dat Ik spreek
namens Mijzelf.
18 Wie namens zichzelf spreekt, is uit op eer voor zichzelf,
maar wie wil dat degene die hem heeft gestuurd de eer
krijgt, is oprecht en heeft geen kwaad in de zin.
19 Heeft Mozes jullie niet de Wet gegeven? Maar niemand
van jullie houdt zich aan de Wet. Waarom willen jullie Mij
doden?"
20 De menigte antwoordde: "U heeft een demon in U. Wie
probeert U te doden?"
21 Jezus antwoordde: "Ik heb één bijzondere daad verricht
en jullie verbazen je allemaal.
22 Mozes heeft jullie de besnijdenis gegeven – niet dat de
besnijdenis van Mozes komt; ze komt van de aartsvaders –
en daarom besnijden jullie jongetjes ook op de sabbat.
23 Maar als iemand op de sabbat wordt besneden om te
vermijden dat de Wet van Mozes wordt overtreden, waarom
zijn jullie dan boos dat Ik iemand gezond heb gemaakt op de
sabbat?
24 Stop met oordelen op basis van uiterlijkheden, en
oordeel op basis van wat rechtvaardig is."

25 Sommige inwoners van Jeruzalem vroegen: "Is dit niet
de Man die ze willen doden?

26 Maar kijk, Hij spreekt in het openbaar en ze zeggen er
niets van. Zouden de autoriteiten misschien beseffen dat Hij
de Messias is?
27 Van deze Man weten we echter waar Hij vandaan komt,
terwijl niemand weet waar de Messias vandaan komt."
28 Toen Jezus op het tempelterrein aan het onderwijzen
was, riep Hij uit: "Jullie weten wie Ik ben en waar Ik vandaan
kom. Maar Ik ben niet namens Mijzelf gekomen. Hij die Mij
gestuurd heeft, is de waarheid en jullie kennen Hem niet.
29 Ik ken Hem, omdat Ik bij Hem vandaan kom; Hij heeft
Mij gezonden."
30 Toen probeerden ze Hem te arresteren, maar niemand
slaagde erin Hem te grijpen, want zijn moment was nog niet
gekomen.
31 Toch geloofden veel mensen in Hem. Zij zeiden: "Wan-
neer de Messias komt, zal Hij toch niet meer wonderlijke
tekenen verrichten dan deze Man?"

32 De farizeeën hoorden dat de mensen dit over Jezus
fluisterden en de hoofdpriesters en farizeeën stuurden tem-
pelwachters om Hem te arresteren.
33 Toen zei Jezus: "Ik zal nog even bij jullie zijn; dan ga Ik
terug naar Degene die Mij heeft gestuurd.
34 Jullie zullen Mij zoeken zonder Mij te vinden en waar Ik
dan zal zijn, kunnen jullie niet komen."
35 De Joodse mensen zeiden tegen elkaar: "Waar zou Hij
naartoe gaan, dat wij Hem niet zullen vinden? Hij zal toch
niet naar de Joodse diaspora in het buitenland gaan, om de
Grieken te onderwijzen?
36 Wat bedoelde Hij toen Hij zei: 'Jullie zullen Mij zoeken
zonder Mij te vinden en waar Ik dan zal zijn, kunnen jullie
niet komen'?"

37 Op de laatste en belangrijkste dag van het feest ging
Jezus voor de menigte staan en riep Hij uit: "Als iemand
dorst heeft, laat hij dan bij Mij komen en drinken.
38 Zoals in de Schriften staat over wie in Mij gelooft: uit
zijn binnenste zullen rivieren stromen van water dat leven
geeft."
39 Hij zei dit over de Geest, die de mensen die in Jezus
geloofden, zouden ontvangen. De Geest was er echter nog
niet, want Jezus was nog niet naar Gods glorie teruggekeerd.
40 Toen sommige mensen deze woorden hoorden, zeiden
ze: "Deze Man is werkelijk de profeet."
41 Anderen zeiden: "Hij is de Messias." Nog anderen
zeiden: "De Messias komt toch niet uit Galilea?

42 Zeggen de Schriften niet dat de Messias een van de
afstammelingen van David zal zijn en uit Betlehem, de
woonplaats van David, zal komen?"
43 Zo ontstond er verdeeldheid onder de mensen over Wie
Hij was.
44 Sommigen probeerden Jezus te arresteren, maar nie-
mand slaagde erin Hem te grijpen.
45 Toen gingen de tempelwachters terug naar de hoofd-
priesters en farizeeën. Die vroegen hen: "Waarom hebben
jullie Hem niet meegebracht?"
46 De tempelwachters antwoordden: "Er heeft nog nooit
iemand gesproken zoals Hij."
47 De farizeeën reageerden: "Heeft Hij jullie misschien ook
misleid?
48 Geen van de leiders en geen van de farizeeën gelooft
toch in Hem?
49 Maar deze massa heeft geen besef van de Wet en zij is
vervloekt!"
50 Nikodemus, die eerder bij Jezus was geweest en die een
van de farizeeën was, vroeg hen:
51 "Volgens onze wetten mag een mens toch niet worden
veroordeeld zonder dat hij eerst wordt verhoord en zonder
dat wordt onderzocht wat hij heeft gedaan?"
52 Ze antwoordden: "Kom jij soms ook uit Galilea? Ga het
maar na, dan zal je ontdekken dat uit Galilea geen profeet
kan komen."
53 Toen ging iedereen naar huis.

8

1 Jezus vertrok naar de Olijfberg.
2 Toen Hij de volgende ochtend naar het tempelterrein
terugkeerde, kwam heel het volk naar Hem toe. Hij ging
zitten en onderwees hen.
3 Toen brachten de Schriftgeleerden en de farizeeën een
vrouw naar Hem toe, die op overspel betrapt was. Ze zetten
haar in het midden,
4 en zeiden tegen Jezus: "Leraar, deze vrouw is op
heterdaad op overspel betrapt.
5 Mozes heeft ons in de Wet bevolen dat zo'n vrouw
gestenigd moet worden. Wat vindt U?"
6 Ze zeiden dit om Hem op de proef te stellen, om iets
te hebben waarvan ze Hem zouden kunnen beschuldigen.
Maar Jezus boog zich voorover en schreef met zijn vinger
op de grond.
7 Toen ze bleven doorvragen, ging Hij rechtop zitten en
zei Hij tegen hen: "Wie van jullie heeft nog nooit gezondigd?
Laat die persoon de eerste steen naar haar gooien."

8 Hij boog zich opnieuw voorover en schreef op de grond.
9 Toen ze dat hoorden, vertrokken ze een voor een, te
beginnen met de oudsten. Jezus bleef alleen achter met de
vrouw die in het midden had gestaan.
10 Jezus ging weer rechtop zitten en vroeg haar: “Waar zijn
ze? Heeft niemand je veroordeeld?”
11 Ze zei: “Niemand, meneer.” Jezus zei: “Ik veroordeel
je ook niet. Je mag gaan. Zorg dat je voortaan niet meer
zondigt.”
12 Opnieuw sprak Jezus de mensen toe. Hij zei: “Ik ben het
licht voor de wereld. Wie Mij volgt, leeft niet meer in het
duister, maar heeft het licht dat leven geeft.”
13 De farizeeën zeiden tegen Hem: “U getuigt van Uzelf; uw
getuigenis is dus niet rechtsgeldig.”
14 Jezus antwoordde: “Al getuig Ik van Mezelf, mijn
getuigenis is rechtsgeldig, omdat Ik weet waar Ik vandaan
kom en waar Ik naartoe ga. Jullie daarentegen weten niet
waar Ik vandaan kom of waar Ik naartoe ga.
15 Jullie oordelen aan de hand van menselijke maatstaven;
Ik oordeel niemand.
16 Maar zelfs als Ik oordeel, dan is mijn oordeel rechts-
geldig, want Ik ben niet alleen. Ik ben samen met de Vader,
die Mij heeft gestuurd.
17 Zelfs in jullie Wet staat dat de getuigenis van twee
personen rechtsgeldig is.
18 Van Mij getuigen Ikzelf en de Vader die Mij gestuurd
heeft.”
19 Ze vroegen Hem: “Waar is uw vader dan?” Jezus
antwoordde: “Jullie kennen noch Mij, noch mijn Vader.
Als jullie Mij zouden kennen, zouden jullie ook mijn Vader
kennen.”
20 Dit is wat Jezus zei toen Hij onderwees in de buurt van
de offerkist op het tempelterrein. En niemand arresteerde
Hem, want zijn moment was nog niet gekomen.
21 Opnieuw sprak Jezus de mensen toe. “Ik ga weg, jullie
zullen Mij zoeken en jullie zullen sterven in je zondige staat.
Waar Ik naartoe ga, kunnen jullie niet komen.”
22 De Joodse leiders zeiden: “Hij zegt: ‘Waar Ik naartoe
ga, kunnen jullie niet komen.’ Hij gaat toch geen zelfmoord
plegen?”
23 Hij zei tegen hen: “Jullie zijn van beneden, Ik ben van
boven. Jullie zijn van deze wereld, Ik ben niet van deze
wereld.
24 Ik heb tegen jullie gezegd dat jullie zullen sterven in je
zondige staat. Als jullie niet geloven dat Ik ben wie Ik ben,
zullen jullie sterven in je zondige staat.”

25 Ze vroegen Hem: “Wie bent U dan?” Jezus zei tegen hen:
“Wat Ik jullie van in het begin heb gezegd.
26 Er is veel dat Ik over jullie kan zeggen om jullie te
veroordelen, maar Hij die Mij heeft gestuurd, spreekt de
waarheid en wat Ik de wereld vertel, heb Ik van Hem
gehoord.”
27 Ze beseften niet dat Hij hun over de Vader vertelde.
28 Jezus zei tegen hen: “Wanneer jullie de Mensenzoon
omhoogheffen, zullen jullie weten dat Ik ben wie Ik ben en
dat Ik niets namens Mijzelf doe, maar dat Ik zeg wat de Vader
Mij heeft geleerd.
29 Hij die Mij heeft gestuurd, is bij Mij. Hij heeft Mij niet in
de steek gelaten, want Ik doe altijd wat Hem bevalt.”
30 Toen Hij dit zei, kwamen velen tot geloof in Hem.

31 Jezus zei tegen de Joodse mensen die in Hem geloofden:
“Als jullie je houden aan hetgeen Ik zeg, zijn jullie werkelijk
leerlingen van Mij.
32 Dan zullen jullie de waarheid kennen en de waarheid
zal jullie bevrijden.”
33 Ze antwoordden: “Wij zijn afstammelingen van Abra-
ham en wij zijn nooit iemands slaaf geweest. Hoe kan U dan
zeggen dat we bevrijd zullen worden?”
34 Jezus antwoordde: “Ik zeg jullie nadrukkelijk, ieder die
zondigt, is slaaf van de zonde.
35 Een slaaf blijft niet altijd bij de familie, maar de zoon
blijft voor altijd.
36 Als de Zoon jullie bevrijdt, zullen jullie werkelijk vrij
zijn.
37 Ik weet dat jullie Abrahams afstammelingen zijn. Maar
toch zoeken jullie naar een mogelijkheid om Mij te doden,
omdat jullie in je hart geen ruimte hebben voor hetgeen Ik
zeg.
38 Ik vertel hetgeen Ik bij de Vader heb gezien, terwijl jullie
doen wat jullie van jullie vader hebben gehoord.”
39 Ze antwoordden: “Onze vader is Abraham.” Jezus zei
tegen hen: “Als jullie kinderen van Abraham zouden zijn,
zouden jullie de dingen doen die Abraham deed.
40 Maar in plaats daarvan proberen jullie Mij te doden –
Mij, een mens die jullie de waarheid vertelt die Hij van God
heeft gehoord – en Abraham heeft zoiets niet gedaan.
41 Jullie doen wat jullie vader doet.” Ze antwoordden: “Wij
zijn geen onwettige kinderen, wij hebben één Vader: God.”
42 Jezus zei tegen hen: “Als God jullie Vader zou zijn, dan
zouden jullie liefdevol met Mij omgaan, want Ik kom van

God. Ik ben niet namens Mijzelf gekomen; Hij heeft Mij gezonden.
43 Waarom begrijpen jullie niet wat Ik zeg? Omdat jullie het niet kunnen verdragen om mijn woorden te horen.
44 Jullie vader is de duivel en jullie doen graag wat hij verlangt. Hij was een moordenaar vanaf het begin en hij houdt zich niet aan de waarheid, omdat er in hem geen waarheid is. Wanneer hij liegt, spreekt hij uit zichzelf. Hij is een leugenaar, de vader van de leugen.
45 Maar omdat Ik de waarheid spreek, geloven jullie Mij niet.
46 Wie van jullie kan Mij terechtwijzen voor een zonde die Ik gedaan zou hebben? Als Ik de waarheid spreek, waarom geloven jullie Mij dan niet?
47 Hij die God als Vader heeft, luistert naar Gods woorden. De reden waarom jullie niet luisteren, is dat God niet jullie Vader is."
48 De Joodse leiders antwoordden: "Het is terecht dat wij zeggen dat U een Samaritaan bent en een demon in U heeft."
49 Jezus antwoordde: "Ik heb geen demon in Me, Ik eer mijn Vader en jullie eren Mij niet.
50 Ik wil geen eer voor Mijzelf – er is er Eén die dat voor Mij wil, en Hij is het die beslist.
51 Ik zeg jullie nadrukkelijk, wie zich houdt aan hetgeen Ik zeg, zal nooit de dood ervaren."
52 De Joodse leiders zeiden tegen Hem: "Nu weten wij zeker dat U een demon in U heeft. Abraham is dood, en de profeten ook, maar U zegt dat wie zich houdt aan hetgeen U zegt, nooit de dood zal ervaren.
53 U bent toch niet beter dan onze voorvader Abraham? Hij is dood, en de profeten ook. Wie denkt U wel dat U bent?"
54 Jezus antwoordde: "Als Ik Mijzelf eer geef, is die eer niets waard. Maar het is de Vader die Mij eer geeft en jullie zeggen dat Hij jullie God is.
55 En toch kennen jullie Hem niet. Maar Ik ken Hem wel. Als Ik zou zeggen dat Ik Hem niet ken, zou Ik een leugenaar zijn, net als jullie. Maar Ik ken Hem wel en Ik houd Mij aan hetgeen Hij zegt.
56 Jullie voorvader Abraham verheugde zich op mijn komst en was blij toen hij die zag."
57 De Joodse leiders zeiden tegen Hem: "U bent nog geen vijftig jaar oud en U zegt dat U Abraham heeft gezien?"
58 Jezus zei tegen hen: "Ik zeg jullie nadrukkelijk, Ik ben er al van voordat Abraham geboren werd."
59 Toen raapten ze stenen op om Jezus daarmee te bekogelen. Maar Hij onttrok zich aan hun zicht en verliet het

tempelterrein.

9

1 In het voorbijgaan zag Jezus iemand die reeds vanaf zijn
geboorte blind was.
2 Zijn leerlingen vroegen Hem: “Rabbi, die man is blind
geboren. Wie heeft daar schuld aan, hij of zijn ouders?”
3 Jezus antwoordde: “Het is niet zijn schuld, noch die van
zijn ouders; hij is blind geboren opdat de mensen Gods
daden zouden zien.
4 En die daden, waarvoor Hij Mij heeft gestuurd, moeten
Wij doen zolang het nog licht is. Straks wordt het nacht en
dan kan niemand iets doen.
5 Zolang Ik in de wereld ben, ben Ik het licht voor de
wereld.”
6 Na dat te hebben gezegd, spuwde Hij op de grond. Met
het speeksel maakte Hij slijk, en Hij streek dat slijk op de
ogen van de man.
7 Toen zei Hij tegen hem: “Ga je wassen in het Badhuis
van Siloam.” (Siloam betekent: gezonden.) De man vertrok,
waste zich en toen hij terugkwam kon hij zien.
8 De buren en de mensen die hem vroeger altijd hadden
zien bedelen, vroegen: “Is dat niet die man die altijd zat te
bedelen?”
9 Sommigen zeiden: “Dat is hem.” Anderen zeiden: “Nee,
maar hij lijkt op hem.” Hijzelf zei: “Ik ben het.”
10 Ze vroegen hem: “Hoe kan het dat je nu kan zien?”
11 Hij antwoordde: “Iemand die Jezus heet maakte slijk,
streek dat op mijn ogen, en zei: ‘Ga naar Siloam om je te
wassen.’ Dus ging ik daarheen, waste me, en toen kon ik
zien.”
12 Ze vroegen hem: “Waar is die Man?” Hij antwoordde:
“Ik weet het niet.”
13 Toen werd de man die blind was geweest, bij de
farizeeën gebracht.
14 De dag waarop Jezus slijk had gemaakt en zijn ogen had
genezen, was een sabbat.
15 Ook de farizeeën vroegen hem hoe het kwam dat hij
nu kon zien. Hij antwoordde: “Die man streek slijk op mijn
ogen. Toen heb ik me gewassen en nu kan ik zien.”
16 Sommige van de farizeeën zeiden: “Die Man komt niet
van God, want Hij houdt zich niet aan de sabbat.” Anderen
zeiden: “Hoe zou een zondig mens zulke wonderlijke teke-
nen kunnen verrichten?” Er ontstond verdeeldheid onder
hen.

17 Ze vroegen verder aan de man die blind was geweest:
“Wat zeg jij van Hem? Want jij bent het die door zijn toedoen
kan zien.” De man zei: “Hij is een profeet.”
18 De Joodse leiders weigerden te geloven dat de man blind
was geweest en nu kon zien. Daarom lieten ze zijn ouders
ophalen
19 en vroegen hun: “Is dit jullie zoon? Kunnen jullie
bevestigen dat hij blind geboren is? Hoe komt het dat hij
nu kan zien?”
20 De ouders antwoordden: “Wij weten dat dit onze zoon
is en dat hij blind is geboren.
21 Maar hoe het komt dat hij nu kan zien, of wie hem heeft
genezen, dat weten we niet. Vraag het hem zelf maar. Hij is
oud genoeg om voor zichzelf te spreken.”
22 Zijn ouders zeiden dit omdat ze bang waren voor
de Joodse leiders. De Joodse leiders waren namelijk
overeengekomen dat wie zou belijden dat Jezus de Messias
was, uit de synagoge zou worden verbannen.
23 Het was daarom dat zijn ouders zeiden: “Hij is oud
genoeg. Vraag het hem zelf maar.”
24 Ze riepen de man die blind was geweest terug en zeiden
tegen hem: “Geef God de eer. We weten toch dat die Man een
zondaar is?”
25 Hij antwoordde: “Of Hij een zondaar is, weet ik niet.
Maar één ding weet ik wel: ik was blind, en nu kan ik zien.”
26 Ze vroegen hem: “Wat heeft Hij met je gedaan? Hoe
heeft Hij ervoor gezorgd dat je nu kan zien?”
27 Hij antwoordde: “Dat heb ik u al gezegd en u weigerde
te luisteren. Waarom wilt u het opnieuw horen? Of wilt u
ook leerlingen van Hem worden?”
28 Ze verwensten hem en zeiden: “Jij bent zijn leerling,
maar wij zijn leerlingen van Mozes.
29 Van Mozes weten we dat God tot hem sprak, maar van
deze Man weten we zelfs niet waar Hij vandaan komt.”
30 De man antwoordde: “Is dat niet raar? Jullie weten niet
waar Hij vandaan komt en toch heeft Hij gezorgd dat ik nu
kan zien.
31 We weten dat God niet luistert naar zondaars, maar wel
naar wie Hem vereert en doet wat Hij wil.
32 Het is nog nooit vertoond dat een blind geboren persoon
is genezen.
33 Als die Man niet van God zou komen, dan zou Hij toch
niets kunnen doen?”
34 Ze antwoordden: “Jij bent altijd al een zondaar geweest,
vanaf je geboorte, en jij wil ons de les lezen?” Toen joegen
ze hem weg.

35 Jezus hoorde dat de man was weggejaagd, zocht hem op
en vroeg: “Geloof je in de Mensenzoon?”
36 De man antwoordde: “Wie is Hij, meneer? Als ik dat
weet, zal ik in Hem geloven.”
37 Jezus zei tegen hem: “Je hebt Hem gezien en je spreekt
met Hem.”
38 De man zei: “Ik geloof, Heer”, en knielde voor Hem.
39 Toen zei Jezus: “Ik ben naar deze wereld gekomen om
scheiding te brengen: zij die blind zijn, zullen zien en zij die
denken te zien, zullen ontdekken dat ze blind zijn.”
40 Enkele farizeeën die erbij stonden, hoorden wat Hij zei
en vroegen Hem: “Zijn wij dan ook blind?”
41 Jezus antwoordde: “Als jullie blind zouden zijn, zou
jullie geen schuld treffen. Maar omdat jullie beweren dat
jullie kunnen zien, blijft jullie schuld bestaan.

10

1 Ik zeg jullie nadrukkelijk, wie de schaapskooi niet
binnengaat door de deur, maar op een andere plaats naar
binnen klimt, is een dief, een rover.
2 Wie echter door de deur naar binnen gaat, is de herder
van de schapen.
3 Voor hem doet de bewaker open en de schapen luisteren
naar zijn stem. Hij roept zijn schapen bij hun naam en leidt
hen naar buiten.
4 En wanneer hij al zijn schapen naar buiten heeft geleid,
gaat hij voor hen uit. De schapen volgen hem omdat ze zijn
stem kennen.
5 Een vreemde zullen ze zeker niet volgen. Integendeel, ze
zullen van hem weglopen, omdat ze de stem van vreemden
niet kennen.”
6 Jezus vertelde hun deze parabel, maar ze begrepen niet
wat Hij bedoelde.
7 Jezus vervolgde: “Ik zeg jullie nadrukkelijk, Ik ben de
deur voor de schapen.
8 Allen die vóór Mij kwamen, waren dieven en rovers,
maar naar hen hebben de schapen niet geluisterd.
9 Ik ben de deur. Als iemand door Mij naar binnen gaat,
zal hij gered zijn. Hij zal vrij naar binnen en buiten kunnen
gaan en hij zal weidegrond vinden.
10 De dief komt enkel om te stelen, te slachten en te
vernietigen; Ik ben gekomen opdat zij het leven zullen
hebben en het hun aan niets zal ontbreken.
11 Ik ben de goede herder. De goede herder is bereid om
voor de schapen zijn leven te geven.

12 Een loonarbeider is niet de herder en niet de eigenaar
van de schapen. Hij ziet de wolf komen, laat de schapen in
de steek en slaat op de vlucht. Dan valt de wolf de schapen
aan en jaagt hij hen uiteen.
13 Dat gebeurt omdat de loonarbeider niet om de schapen
geeft.
14 Ik ben de goede herder. Ik ken mijn schapen en mijn
schapen kennen Mij.
15 Precies zo kent de Vader Mij en ken Ik de Vader. Ik geef
mijn leven voor de schapen.
16 Ik heb ook andere schapen, die niet bij deze kudde
horen. Ook hen moet Ik leiden en ook zij zullen naar mijn
stem luisteren. Ze zullen samen één kudde vormen, met één
herder.
17 De Vader heeft Mij lief omdat Ik mijn leven geef om het
later terug te nemen.
18 Niemand ontneemt Mij het leven; Ik doe er vrijwillig
afstand van en Ik heb de bevoegdheid om het terug te
nemen. Dat is de opdracht die Ik van mijn Vader heb
gekregen."
19 Omwille van deze woorden raakten de Joodse leiders
opnieuw onderling verdeeld.
20 Velen van hen zeiden: "Hij heeft een demon in Zich, Hij
is gek. Waarom luisteren jullie naar Hem?"
21 Maar anderen zeiden: "Die woorden komen niet van
iemand die bezeten is door een demon; een demon kan geen
blindheid genezen."
22 Toen werd in Jeruzalem Chanoeka gevierd; het was
winter.
23 Jezus wandelde over het tempelterrein, door de Zuilen-
galerij van Salomo.
24 De Joodse leiders kwamen om Hem heen staan en
vroegen Hem: "Hoelang houdt U ons nog in het ongewisse?
Als U de Messias bent, zeg het dan duidelijk."
25 Jezus antwoordde: "Ik heb het jullie al gezegd en jullie
geloven het niet. De daden die Ik doe in de naam van mijn
Vader, tonen aan wie Ik ben.
26 Maar jullie geloven het niet omdat jullie niet bij mijn
schapen horen.
27 Mijn schapen luisteren naar Mij. Ik ken hen en zij volgen
Mij.
28 Ik geef hun het eeuwig leven; zij zullen nooit verloren
gaan en niemand zal hen uit mijn handen roven.
29 Wat mijn Vader Mij heeft toevertrouwd, gaat alles te
boven en niemand kan hen uit de handen van de Vader
roven.

30 De Vader en Ik vormen een eenheid."
31 De Joodse leiders raapten opnieuw stenen op om Hem
te stenigen.
32 Daarom zei Jezus tegen hen: "Ik heb in opdracht van de
Vader veel goede dingen gedaan en jullie hebben ze gezien;
voor welke daad willen jullie Mij stenigen?"
33 De Joodse leiders antwoordden: "We willen U niet
stenigen voor een goede daad, maar voor godslastering. U
beweert dat U God bent, maar U bent slechts een mens."
34 Jezus antwoordde: "Er staat toch in jullie Wet: 'Ik zei:
jullie zijn goden'?
35 De Schriften verliezen nooit hun zeggingskracht. Als
mensen tot wie God spreekt goden worden genoemd,
36 waarom word Ik, die door de Vader ben aangesteld en
naar de wereld gezonden, dan door jullie van godslastering
beschuldigd omdat Ik zeg dat Ik de Zoon van God ben?
37 Als de dingen die Ik doe, niet afkomstig zijn van mijn
Vader, geloof Mij dan niet.
38 Maar als de dingen die Ik doe wel van Hem komen,
geloof die dan, zelfs als je Mij niet gelooft. Dan zullen jullie
weten en beseffen dat de Vader en Ik een volkomen eenheid
vormen."
39 Ze probeerden nogmaals Hem te arresteren, maar Hij
wist aan hen te ontkomen.
40 Hij vertrok opnieuw naar de overkant van de Jordaan,
naar de plaats waar Johannes voorheen had gedoopt, en
verbleef daar.
41 Veel mensen kwamen naar Hem toe. Ze zeiden:
"Johannes verrichtte weliswaar geen wonderlijke tekenen,
maar alles wat hij over deze Man heeft gezegd, is waar."
42 Veel mensen kwamen daar tot geloof in Jezus.

11

1 Er was iemand ziek: Lazarus van Betanië, de woonplaats
van Maria en haar zuster Marta.
2 Dit was de Maria die de Heer met nardusolie zou zalven
en die zijn voeten met haar haren zou drogen. Het was haar
broer Lazarus die ziek was.
3 De zussen stuurden iemand naar Jezus toe om te zeggen:
"Heer, uw goede vriend is ziek."
4 Toen Jezus dat hoorde, zei Hij: "Deze ziekte zal niet
eindigen in de dood, maar in eer voor God: hierdoor zal de
grootheid van de Zoon van God zichtbaar worden."
5 Jezus was goed bevriend met Marta en haar zus, en met
Lazarus.
6 Nadat Hij had gehoord dat Lazarus ziek was, bleef Hij
nog twee dagen waar Hij was.

7 Daarna zei Hij tegen zijn leerlingen: “Laten we weer naar
Judea gaan.”
8 De leerlingen zeiden tegen Hem: “Rabbi, de mensen in
Judea hebben onlangs nog geprobeerd U te stenigen, en U
wilt weer daarnaartoe?”
9 Jezus antwoordde: “Duurt de dag geen twaalf uur? Wie
overdag wandelt, struikelt niet, omdat hij ziet door het
daglicht.
10 Maar wie 's nachts wandelt, struikelt omdat hij niet over
licht beschikt.”
11 Nadat Hij dat gezegd had, zei Hij tegen hen: “Onze
vriend Lazarus is ingeslapen, maar Ik ga hem wakker
maken.”
12 De leerlingen zeiden tegen Hem: “Heer, als hij is
ingeslapen, zal hij genezen.”
13 Jezus bedoelde dat Lazarus dood was, maar zij dachten
dat Hij het had over de gewone slaap.
14 Toen zei Jezus onomwonden tegen hen: “Lazarus is
dood.
15 Maar Ik ben blij voor jullie dat Ik er niet bij was, want nu
kunnen jullie leren geloven. Laten we naar hem toe gaan.”
16 Tomas, die ook Didymus wordt genoemd, zei tegen de
andere leerlingen: “Laten wij ook maar gaan, dan kunnen
we met Hem sterven.”
17 Toen Jezus aankwam, ontdekte Hij dat Lazarus al vier
dagen in het graf lag.
18 Betanië ligt dicht bij Jeruzalem, op ongeveer drie kilo-
meter afstand.
19 Er waren veel Joodse mensen naar Marta en Maria
toe gekomen om hen te troosten na het overlijden van hun
broer.
20 Toen Marta hoorde dat Jezus eraan kwam, ging ze Hem
tegemoet. Maria bleef thuis.
21 Marta zei tegen Jezus: “Heer, als U hier was geweest, zou
mijn broer niet zijn gestorven.
22 Maar zelfs nu weet ik dat God U alles zal geven wat U
van Hem vraagt.”
23 Jezus antwoordde: “Je broer zal verrijzen.”
24 Marta zei: “Ik weet dat hij zal verrijzen, bij de verrijzenis
op de Laatste Dag.”
25 Jezus antwoordde: “Ik ben de verrijzenis en het leven;
wie in Mij gelooft zal leven, ook als hij sterft.
26 En ieder die leeft en in Mij gelooft, zal nooit sterven.
Geloof je dat?”
27 Ze zei: “Ja, Heer, ik geloof dat U de Messias bent, de Zoon
van God die naar de wereld zou komen.”

28 Nadat ze dat had gezegd, ging ze terug om haar zus
Maria te halen. Ze vertelde haar onder vier ogen: “De Leraar
is hier en Hij wil je spreken.”
29 Toen Maria dat hoorde, stond ze snel op om Jezus
tegemoet te gaan.
30 Jezus was hun woonplaats nog niet binnengekomen,
maar Hij bevond zich nog op de plaats waar Marta Hem had
ontmoet.
31 De Joodse mensen die bij haar thuis waren om haar te
troosten, zagen dat Maria snel opstond en naar buiten ging.
Daarom volgden ze haar, in de veronderstelling dat ze naar
het graf ging om daar te wenen.
32 Toen Maria op de plaats kwam waar Jezus was en Hem
zag, viel ze aan zijn voeten neer en zei: “Heer, als U hier was
geweest, zou mijn broer niet zijn gestorven.”
33 Toen Jezus zag hoe ze weende en hoe ook de Joodse
mensen die met haar waren meegekomen aan het wenen
waren, raakte Hij zwaar misnoegd en ontsteld.
34 Hij vroeg: “Waar hebben jullie Hem neergelegd?” Ze
zeiden tegen Hem: “Kom maar kijken, Heer.”
35 Toen begon Jezus te wenen.
36 De Joodse mensen zeiden: “Kijk eens hoe goed Hij met
hem bevriend was!”
37 Maar sommigen van hen zeiden: “Die Man heeft een
blinde genezen; had Hij niet kunnen voorkomen dat Lazarus
stierf?”
38 Toen Jezus bij het graf kwam – een grot die met een steen
was afgesloten – raakte Hij opnieuw zwaar misnoegd.
39 Jezus zei: “Neem die steen weg.” Marta, de zus van de
overledene, zei: “Maar Heer, de stank! Het is al de vierde
dag dat hij er ligt.”
40 Jezus zei: “Heb Ik je niet verteld dat je Gods grootheid
zal zien als je gelooft?”
41 Toen namen ze de steen weg. Jezus keek omhoog en zei:
“Vader, Ik dank U dat U mijn gebed heeft verhoord.
42 Ik weet dat U mijn gebed altijd verhoort, maar Ik zeg
dit omwille van de mensen die hier staan, opdat ze zullen
geloven dat U Mij heeft gezonden.”
43 Nadat Jezus dit had gezegd, riep Hij luid: “Lazarus, kom
naar buiten!”
44 De dode kwam naar buiten; zijn handen en voeten
waren nog in lijkdoeken gewikkeld en zijn gezicht met een
doek omwonden. Jezus zei: “Maak hem uit de doeken los en
laat hem gaan.”

45 Veel van de Joodse mensen die met Maria waren
meegekomen en hadden gezien wat Jezus had gedaan,

kwamen tot geloof in Hem.
46 Maar anderen gingen naar de farizeeën en vertelden
hun wat Jezus had gedaan.
47 Daarom riepen de hoofdpriesters en de farizeeën de
Joodse Raad bijeen. Ze vroegen: “Wat zullen we doen nu
deze Man zoveel wonderlijke tekenen verricht?
48 Als we Hem zo laten voortdoen, zal iedereen in Hem
geloven. En dan zullen de Romeinen ingrijpen door ons
heiligdom en ons volk van ons af te nemen.”
49 Maar één van hen – Kajafas; hij was dat jaar hoge-
priester – zei tegen hen: “Jullie begrijpen het echt niet!
50 Beseffen jullie niet dat het beter is dat één mens sterft
voor het volk dan dat de hele natie te gronde gaat?”
51 Deze woorden kwamen niet van hemzelf, maar als de
hogepriester van dat jaar profeteerde hij dat Jezus voor het
Joodse volk zou sterven.
52 En niet alleen voor het Joodse volk, maar ook om Gods
kinderen die verspreid over de wereld wonen, tot één volk
samen te voegen.
53 Vanaf die dag maakten de Joodse leiders plannen om
Hem te doden.
54 Daarom begaf Jezus zich niet langer in het openbaar
onder de Joodse mensen. Hij vertrok daarvandaan naar de
rand van de wildernis, naar een stadje dat Efraïm heette.
Daar verbleef Hij met zijn leerlingen.
55 Het Joodse Pesachfeest was bijna aangebroken en veel
mensen reisden vóór het Pesachfeest vanuit het hele land
naar Jeruzalem, om daar de reinigingsceremonie te onder-
gaan.
56 Ze zochten naar Jezus en wanneer ze op het tempelter-
rein stonden vroegen ze elkaar: “Wat denken jullie? Zou Hij
naar het feest komen?”
57 De hoofdpriesters en de farizeeën hadden bevolen dat
als iemand wist waar Jezus was, hij hen moest verwittigen,
zodat ze Hem zouden kunnen arresteren.

12

1 Zes dagen voor het Pesachfeest kwam Jezus naar Betanië.
Daar woonde Lazarus, die Hij uit de dood had opgewekt.
2 Ter ere van Jezus werd een feestmaal gegeven en Marta
diende op, terwijl Lazarus met Jezus en de andere gasten
aan de maaltijd deelnam.
3 Toen nam Maria dure, zuivere nardusolie met een
gewicht van ruim driehonderd gram en zalfde daarmee
Jezus' voeten. Ze droogde ze af met haar haren en het hele
huis rook naar de olie.

4 Maar Judas Iskariot – hij was een van Jezus' leerlingen
en zou Hem later uitleveren – zei:
5 "Deze olie had verkocht kunnen worden voor driehon-
derd denarie en de opbrengst had aan de armen kunnen
worden gegeven. Waarom is dat niet gebeurd?"
6 Hij zei dit niet omdat hij zich om de armen bekommerde,
maar omdat hij een dief was. Hij beheerde de kas en stal van
de inkomsten.
7 Jezus zei: "Laat haar met rust; ze wil het gebruiken
om mijn lichaam te zalven ter voorbereiding van mijn
begrafenis.
8 Er zullen altijd arme mensen bij jullie zijn, maar Ik zal
niet altijd bij jullie zijn."

9 Toen bekend raakte dat Jezus daar was, kwam een grote
groep Joodse mensen naar hen toe; niet alleen voor Jezus
maar ook om Lazarus te zien, die door Hem uit de dood was
opgewekt.
10 De hoofdpriesters daarentegen maakten plannen om
ook Lazarus te doden,
11 want wegens hem waren er veel Joodse mensen die zich
van hen afkeerden en tot geloof in Jezus kwamen.

12 De volgende dag hoorde de grote menigte die naar het
feest was gekomen dat Jezus naar Jeruzalem onderweg was.
13 Ze namen de takken van palmbomen en gingen de
stad uit, Hem tegemoet, terwijl ze uitriepen: "Hosanna!
Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heer, de koning
van Israël."
14 Jezus leende een jonge ezel en ging erop zitten, zoals in
de Schriften staat:
15 "Wees niet bang, dochter van Sion, je koning is in
aantocht en Hij zit op een jonge ezel."

16 Zijn leerlingen begrepen dit aanvankelijk niet, maar
nadat Jezus naar Gods glorie was teruggekeerd, herinnerden
zij zich dat dit over Hem in de Schriften staat en dat het zo
met Hem was gebeurd.
17 De vele mensen die erbij waren geweest toen Jezus
Lazarus uit het graf had geroepen en uit de dood had
opgewekt, waren daarvan blijven getuigen.
18 Daarom kwam de menigte Hem tegemoet; men had
gehoord dat Hij dit wonderlijke teken had verricht.
19 De farizeeën zeiden tegen elkaar: "Jullie zien dat jullie
niets hebben bereikt. Kijk, de hele wereld loopt achter Hem
aan."

20 Onder de mensen die naar het feest gingen om God te
aanbidden, bevonden zich enkele Grieken.

21 Zij benaderden Filippus uit Betsaïda in Galilea met
het verzoek: “Meneer, wij zouden Jezus graag willen ont-
moeten.”
22 Filippus ging het aan Andreas vertellen, en Andreas en
Filippus gingen het aan Jezus vertellen.
23 Jezus antwoordde: “Het moment waarop de grootheid
van de Mensenzoon zichtbaar wordt, is gekomen.
24 Ik zeg jullie nadrukkelijk, als een graankorrel niet in de
aarde valt en sterft, blijft het één korrel. Maar wanneer hij
sterft, levert hij veel nieuwe graankorrels op.
25 Wie aan zijn leven verknocht is, zal het verliezen, maar
wie in deze wereld zijn leven veracht, zal het behouden voor
het eeuwig leven.
26 Wie Mij wil dienen, moet Mij volgen; dan zal mijn
dienaar daar zijn waar Ik ben. En als iemand Mij dient, zal
hij door de Vader worden geëerd.
27 Nu ben Ik hevig ontsteld. Zal Ik bidden: Vader, red Mij
uit deze situatie? Nee! Ik ben immers gekomen om deze
situatie te doorstaan.
28 Vader, toon uw grootheid!” Toen kwam er een stem uit
de hemel: “Ik heb tot nu toe steeds mijn grootheid getoond
en Ik zal ook nu mijn grootheid tonen.”
29 De menigte die erbij stond en die de stem had gehoord,
zei dat het had gedonderd. Anderen zeiden dat een engel
Jezus had toegesproken.
30 Maar Jezus zei: “Die stem heeft niet gesproken voor Mij,
maar voor jullie.
31 Nu zal het oordeel over deze wereld worden geveld, nu
zal de heerser van deze wereld worden onttroond.
32 En wanneer Ik vanaf de aarde ben omhooggeheven, zal
Ik alle mensen naar Mij toe halen.”
33 Hij zei dit om aan te geven welke dood Hij zou sterven.
34 Toen antwoordden de mensen: “Wij hebben uit de Wet
begrepen dat de Messias voor eeuwig zal blijven. Hoe kan U
zeggen dat de Mensenzoon omhooggeheven moet worden?
En wie is die Mensenzoon?”
35 Jezus zei tegen hen: “Het licht zal nog even bij jullie zijn.
Wandel terwijl het nog licht is en laat je niet door het donker
overvallen. Wie in het donker wandelt, weet niet waar hij
heengaat.
36 Geloof in het licht zolang jullie het licht nog bij jullie
hebben; dan zijn jullie kinderen van het licht.” Nadat Jezus
dit had gezegd, ging Hij weg en trok Hij zich terug uit het
openbare leven.
37 Ondanks dat Jezus voor hun ogen veel wonderlijke
tekenen had verricht, geloofden de mensen niet in Hem.

38 Zo zijn de volgende woorden van de profeet Jesaja in
vervulling gegaan: “Heer, wie geloofde wat hij van ons
heeft gehoord? En aan wie heeft de Heer zijn macht
geopenbaard?”
39 De reden dat ze niet konden geloven is dat Jesaja ook
heeft gezegd:
40 “Hij heeft hun ogen verblind en hun hart verstard. Zo
komt het dat hun ogen niet zien, hun hart niet begrijpt en zij
zich niet bekeren om zich door Mij te laten genezen.”
41 Jesaja had dat gezegd omdat hij Jezus' grootheid had
gezien; daarom sprak hij over Hem.
42 Toch geloofden ook veel van de Joodse leiders in Jezus.
Maar omwille van de farizeeën zeiden ze dat niet openlijk,
want ze wilden niet uit de synagoge verbannen worden.
43 Ze stelden meer prijs op goedkeuring van mensen dan
op goedkeuring van God.
44 Jezus sprak luid en duidelijk: “Wie in Mij gelooft, gelooft
niet in Mij maar in Degene die Mij heeft gestuurd.
45 En wie Mij ziet, ziet Degene die Mij heeft gestuurd.
46 Ik ben het licht dat naar de wereld is gekomen, opdat
ieder die in Mij gelooft, niet in de duisternis hoeft te blijven.
47 En als iemand hoort wat Ik zeg en het negeert, ben Ik
het niet die hem veroordeelt. Ik ben niet gekomen om de
wereld te veroordelen, maar om de wereld te redden.
48 Wie Mij afwijst en niet aanvaardt wat Ik zeg, heeft reeds
een rechter: op de Laatste Dag zal hij worden veroordeeld
door de woorden die Ik heb gesproken.
49 Ik heb namelijk niet namens Mijzelf gesproken. De
Vader die Mij heeft gestuurd, Hij heeft Mij opgedragen wat
Ik precies moet zeggen.
50 En Ik weet dat hetgeen Hij Mij opdraagt, het eeuwig
leven brengt. Daarom zeg Ik precies wat de Vader tegen Mij
heeft gezegd.”

13

1 Het was vlak voor het Pesachfeest. Jezus wist dat zijn
moment was gekomen: Hij zou vanuit deze wereld naar de
Vader toe gaan. Hij had de mensen in deze wereld die bij
Hem horen lief en heeft hen tot het einde liefgehad.
2 Na de maaltijd gebeurde het volgende: de duivel had het
idee om Jezus te verraden al in het hart van Judas, zoon van
Simon van Iskariot, gelegd.
3 Jezus wist dat de Vader Hem alle macht had gegeven en
dat Hij van God kwam en naar God zou terugkeren.

4 Hij stond op van tafel, trok zijn bovenkleed uit en sloeg
een handdoek om.
5 Toen goot Hij water in het waskruikje en begon Hij de
voeten van zijn leerlingen te wassen. Hij droogde ze met de
handdoek die Hij had omgeslagen.
6 Toen Hij bij Simon Petrus kwam, protesteerde deze:
“Heer, U wil mijn voeten wassen?”
7 Jezus antwoordde: “Je begrijpt nu nog niet wat Ik doe,
maar je zal het later begrijpen.”
8 Petrus zei: “U mijn voeten wassen? Dat nooit!” Maar
Jezus antwoordde: “Als Ik je niet was, kan je niet bij Mij
horen.”
9 Toen zei Simon Petrus: “Heer, was in dat geval niet enkel
mijn voeten, maar ook mijn handen en hoofd.”
10 Jezus antwoordde: “Wie reeds in bad is geweest, hoeft
enkel zijn voeten nog te wassen, maar is verder helemaal
schoon. Jullie zijn dus schoon, maar niet allemaal.”
11 Hij wist namelijk wie Hem zou uitleveren; het was
daarom dat Hij zei: “Jullie zijn niet allemaal schoon.”
12 Toen Hij hun voeten had gewassen, trok Hij zijn
bovenkleed weer aan, nam weer plaats aan tafel, en vroeg:
“Begrijpen jullie wat Ik heb gedaan?
13 Jullie noemen Mij Leraar en Heer, en dat is terecht, want
dat is wat Ik ben.
14 En als Ik, de Heer en Leraar, jullie voeten heb gewassen,
dan moeten jullie ook elkaars voeten wassen.
15 Ik heb jullie het voorbeeld gegeven; hetgeen Ik bij jullie
heb gedaan, moeten jullie ook doen.
16 Ik zeg jullie nadrukkelijk, een slaaf staat niet boven zijn
meester en een afgezant staat niet boven degene die hem
heeft gestuurd.
17 Je bent gezegend als je dit niet alleen begrijpt, maar het
ook in praktijk brengt.”
18 “Ik heb het niet over jullie allen. Ik weet wie Ik heb
uitgekozen, maar in de Schriften staat: ‘Hij die samen met
mij brood at, heeft zich tegen Mij gekeerd’, en dat moet in
vervulling gaan.
19 Ik zeg het jullie reeds nu, voordat het zover is, opdat
jullie wanneer het gebeurt, zullen geloven dat Ik het ben.
20 Ik zeg jullie nadrukkelijk, wie iemand verwelkomt
die door Mij is gezonden, verwelkomt Mij en wie Mij
verwelkomt, verwelkomt Degene die Mij heeft gezonden.”
21 Nadat Hij dit had gezegd, raakte Jezus hevig ontsteld.
Hij verklaarde: “Ik zeg jullie nadrukkelijk, een van jullie zal
Mij verraden.”

22 Zijn leerlingen keken elkaar aan en vroegen zich vertwijfeld af wie Hij bedoelde.
23 Eén van zijn leerlingen, de leerling van wie Jezus veel hield, bevond zich naast Jezus aan tafel.
24 Simon Petrus gaf die leerling een teken dat die Jezus moest vragen wie Hij bedoelde.
25 De leerling boog zich dicht naar Jezus toe en vroeg: "Heer, wie is het?"
26 Jezus antwoordde: "Ik zal een stuk brood in de schaal dopen en de persoon aan wie Ik het geef, die is het." Daarop doopte Jezus een stuk brood in de schotel en gaf het aan Judas, zoon van Simon Iskariot.
27 Zodra deze het stuk brood had aangenomen, drong Satan in hem binnen. Jezus zei tegen hem: "Ga nu doen wat je van plan bent."
28 Niemand aan tafel begreep waarom Hij dit tegen hem zei.
29 Omdat Judas de kas beheerde, meenden sommigen dat Jezus hem opdroeg om iets te kopen dat nodig was voor het feest, of om iets te geven aan de armen.
30 Meteen nadat Judas het stuk brood had aangenomen, ging hij naar buiten, de nacht in.

31 Toen Judas weg was, zei Jezus: "Nu wordt de grootheid van de Mensenzoon zichtbaar en wordt in Hem ook Gods grootheid zichtbaar.
32 En wanneer de Mensenzoon Gods grootheid zichtbaar heeft gemaakt, zal God zelf ook de grootheid van de Mensenzoon zichtbaar maken. Dat zal heel binnenkort gebeuren.
33 Lieve kinderen, Ik zal nog even bij jullie zijn. Dan zullen jullie Mij zoeken, en wat Ik tegen iedereen heb gezegd, zeg Ik nu ook tegen jullie: waar Ik naartoe ga, kunnen jullie niet komen.
34 Ik geef jullie een nieuw gebod: ga liefdevol met elkaar om. Zoals Ik jullie heb liefgehad, moeten jullie elkaar liefhebben.
35 Hieraan zal iedereen jullie herkennen als mijn leerlingen: aan jullie liefde voor elkaar."
36 Simon Petrus vroeg Hem: "Heer, waar gaat U naartoe?" Jezus antwoordde: "Waar Ik naartoe ga, kan jij Mij nu niet volgen, maar later zal je Me daarheen volgen."
37 Petrus vroeg Hem: "Heer, waarom kan ik U nu nog niet volgen? Ik ben bereid om mijn leven voor U te geven."
38 Jezus antwoordde: "Jij bent bereid om voor Mij je leven te geven? Ik zeg je nadrukkelijk, voordat er een haan kraait, zal jij Mij driemaal hebben verloochend.

14

1 Raak niet ontsteld; vertrouw op God en vertrouw op Mij.
2 In het paleis van mijn Vader is veel woonruimte. Anders
zou Ik toch niet tegen jullie hebben gezegd dat Ik erheen ga
om te zorgen dat er plaats voor jullie zal zijn?
3 En nadat Ik erheen ben gegaan om te zorgen dat er plaats
voor jullie zal zijn, kom Ik terug om jullie op te halen, zodat
jullie zullen zijn waar Ik ook ben.
4 Waar Ik naartoe ga, daarheen kennen jullie de weg."

5 Tomas zei tegen Hem: "Heer, wij weten niet waar U
naartoe gaat. Hoe kunnen we dan de weg kennen?"
6 Jezus zei tegen hem: "Ik ben de weg, de waarheid en het
leven. Niemand kan bij de Vader komen, tenzij door Mij.
7 Als jullie Mij kennen, kennen jullie ook de Vader. Daarom
kennen jullie Hem en jullie hebben Hem zelfs gezien."

8 Filippus zei tegen Jezus: "Heer, toon ons de Vader; dat is
alles wat we vragen."
9 Jezus antwoordde: "Ik ben al zo lang bij jullie, Filippus,
en je kent Mij nog altijd niet? Wie Mij heeft gezien, heeft de
Vader gezien. Hoe kan je dan vragen: 'Toon ons de Vader'?
10 Geloof je niet dat de Vader en Ik een volkomen eenheid
vormen? De woorden die Ik tot jullie spreek, heb Ik niet
van Mijzelf, ze zijn het werk van de Vader met Wie Ik een
volkomen eenheid vorm.
11 Geloof Me wanneer Ik tegen jullie zeg dat de Vader en
Ik een volkomen eenheid vormen, of geloof anders omwille
van de dingen die de Vader heeft gedaan.
12 Ik zeg jullie nadrukkelijk, wie op Mij vertrouwt, zal
dezelfde dingen doen die Ik heb gedaan. Hij zal zelfs grotere
dingen doen, want Ik ga naar de Vader,
13 en wat jullie ook vragen in mijn naam, zal Ik doen, opdat
de grootheid van de Vader zichtbaar zal zijn in de Zoon.
14 Wat jullie Mij ook vragen in mijn naam, Ik zal het doen.

15 Als jullie Mij liefhebben, houden jullie je aan mijn
geboden.
16 En Ik zal de Vader vragen om jullie een andere
Raadgever te geven, die voor altijd bij jullie zal zijn:
17 de Geest die de waarheid brengt. De wereld kan Hem
niet ontvangen, omdat ze Hem niet ziet en Hem niet kent.
Maar jullie kennen Hem wel, omdat Hij bij jullie blijft en in
jullie zal wonen.
18 Ik zal jullie niet verweesd achterlaten, Ik kom bij jullie
terug.

19 Nog even en dan zal de wereld Mij niet meer zien. Maar
jullie zullen Mij wel zien en omdat Ik leef, zullen ook jullie
leven.
20 Dan zullen jullie begrijpen dat mijn Vader en Ik een
eenheid vormen en dat jullie een eenheid vormen met Mij.
21 Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft
Mij werkelijk lief. En als iemand Mij liefheeft, zal de Vader
hem liefdevol behandelen. En ook Ik zal hem liefdevol
behandelen en Ik zal hem tonen wie Ik ben."
22 Toen vroeg Judas (niet Judas Iskariot): "Heer, hoe komt
het dat U wel aan ons zal tonen wie U bent, maar niet aan
de wereld?"
23 Jezus antwoordde: "Wie Mij liefheeft, houdt zich aan
hetgeen Ik zeg. Mijn Vader zal hem liefhebben en wij zullen
bij hem komen en voor altijd bij hem zijn.
24 Maar wie Mij niet liefheeft, houdt zich niet aan hetgeen
Ik zeg. En wat jullie Mij horen zeggen, komt niet van Mij,
maar van Degene die Mij heeft gestuurd, mijn Vader.
25 Ik zeg dit tegen jullie nu Ik nog bij jullie ben.
26 Maar de Raadgever, de Heilige Geest, die de Vader in
mijn naam naar jullie zal sturen – Hij is het die jullie al het
overige zal leren en jullie alles in herinnering zal brengen
wat Ik tegen jullie heb gezegd.
27 Ik laat jullie mijn vrede na; Ik geef jullie vrede. De vrede
die Ik geef, is niet als de vrede die de wereld geeft. Raak niet
ontsteld, wees niet bang.
28 Jullie hebben gehoord wat Ik tegen jullie heb gezegd: Ik
ga weg en Ik zal bij jullie terugkomen. Als jullie Mij zouden
liefhebben, zouden jullie je verheugen omdat Ik naar de
Vader ga, want de Vader staat boven Mij.
29 Ik zeg het jullie nu reeds, voordat het zover is, opdat
jullie zullen geloven dat Ik het ben wanneer het gebeurt.
30 Ik zal niet lang meer met jullie spreken, want de heerser
van de wereld is in aantocht. Hij heeft weliswaar niets over
Mij te zeggen,
31 maar dit gebeurt opdat de wereld zal weten dat Ik de
Vader liefheb en doe wat de Vader Mij heeft opgedragen.
Kom, laten we hier weggaan.

15

1 Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de wijnbouwer.
2 Hij verwijdert elke rank aan Mij die geen vrucht draagt.
En elke rank die wel vrucht draagt, snoeit Hij, opdat deze
meer vrucht zou dragen.
3 Jullie zijn reeds gesnoeid door de woorden die Ik tot jullie
heb gesproken.

4 Blijf met Mij verbonden; dan blijf Ik met jullie verbonden. De rank kan uit zichzelf geen vrucht dragen; dat kan enkel als hij met de wijnstok verbonden blijft. Precies zo kunnen jullie enkel vrucht dragen als je met Mij verbonden blijft.

5 Ik ben de wijnstok; jullie zijn de ranken. Als iemand met Mij verbonden blijft – en Ik met hem – draagt hij veel vrucht, want los van Mij kunnen jullie niets doen.

6 Wie niet met Mij verbonden blijft, is als een rank die wordt weggegooid en die verdort. De weggegooide ranken worden verzameld, in het vuur gegooid en verbrand.

7 Maar als jullie met Mij verbonden blijven en jullie je houden aan hetgeen Ik jullie heb verteld, mogen jullie vragen wat je wil, en het zal gebeuren.

8 De grootheid van mijn Vader wordt zichtbaar wanneer jullie veel vrucht dragen en daardoor laten zien dat jullie mijn leerlingen zijn.

9 Ik heb jullie lief zoals de Vader Mij liefheeft. Blijf verbonden met mijn liefde.

10 Jullie blijven verbonden met mijn liefde door je aan mijn geboden te houden, net zoals Ik met de liefde van mijn Vader verbonden blijf door Me aan zijn geboden te houden.

11 Ik heb deze dingen tegen jullie gezegd opdat de vreugde die Ik heb, ook in jullie aanwezig zal zijn en opdat jullie vreugde volkomen zal zijn.

12 Mijn gebod voor jullie is: heb elkaar lief op dezelfde manier als Ik jullie heb liefgehad.

13 Er is geen grotere liefde dan dat je je leven geeft voor je vrienden.

14 En jullie zijn mijn vrienden als jullie doen wat Ik jullie opdraag.

15 Ik noem jullie niet langer dienaren, want een dienaar weet niet wat zijn meester doet. Nee, Ik noem jullie vrienden, want Ik heb alles wat Ik van mijn Vader heb vernomen, aan jullie bekendgemaakt.

16 Jullie hebben Mij niet uitgekozen, Ik heb jullie uitgekozen en jullie aangesteld om eropuit te gaan en vrucht te dragen, blijvende vrucht. Dan zal de Vader jullie alles geven wat jullie in mijn naam van Hem vragen.

17 Ik beveel jullie dus: ga liefdevol met elkaar om.

18 Als de wereld jullie haat, besef dan dat ze Mij haatte voordat ze jullie haatte.

19 Als jullie bij de wereld zouden horen, zou de wereld van jullie houden omdat jullie van haar zouden zijn. Maar

omdat Ik jullie uit de wereld heb uitgekozen, zijn jullie niet van de wereld en haat de wereld jullie.
20 Onthoud wat Ik jullie heb verteld: een slaaf staat niet boven zijn meester. Als de mensen Mij hebben vervolgd, zullen ze ook jullie vervolgen, maar als ze zich hielden aan hetgeen Ik zei, dan zullen ze zich ook houden aan hetgeen jullie zeggen.
21 Dit alles zullen ze jullie aandoen omwille van mijn naam, omdat ze Degene die Mij heeft gestuurd niet kennen.
22 Ze zouden niet schuldig zijn geweest als Ik niet was gekomen om hen toe te spreken, maar nu hebben ze geen excuus voor hun schuld.
23 Wie Mij haat, haat ook mijn Vader.
24 Ze zouden niet schuldig zijn geweest als Ik niet te midden van hen de dingen had gedaan die niemand anders ooit heeft gedaan. Maar ze hebben die daden gezien en ze haten zowel Mij als mijn Vader.
25 Zo gaat in vervulling wat in hun Wet staat: 'Ze haatten Mij zonder reden.'
26 Wanneer de Raadgever komt die Ik van bij de Vader naar jullie zal sturen – de Geest die van de Vader afkomstig is en die de waarheid brengt – dan zal Hij van Mij getuigen.
27 En ook jullie zullen getuigen, omdat jullie vanaf het begin bij Mij zijn geweest.

16

1 Ik vertel jullie deze dingen opdat jullie niet zullen struikelen.
2 Men zal jullie uit de synagoge verbannen en er komt een tijd dat iedereen die jullie ter dood brengt, zal denken dat hij God een dienst bewijst.
3 De reden dat de mensen dat zullen doen is dat ze noch de Vader, noch Mij kennen.
4 Maar Ik vertel jullie deze dingen, zodat wanneer ze gebeuren, jullie je zullen herinneren dat Ik het heb gezegd. Ik heb ze jullie niet eerder verteld omdat Ik toen nog bij jullie was.
5 Nu ga ik naar Degene die Mij heeft gestuurd. Toch vraagt niemand van jullie: 'Waar gaat U naartoe?'
6 Maar nu Ik dit tegen jullie heb gezegd, is jullie hart vol verdriet.
7 Maar Ik zeg jullie de waarheid: het is beter voor jullie dat Ik ga. Want als Ik niet ga, zal de Raadgever niet bij jullie komen, maar als Ik wel ga, zal Ik Hem naar jullie toe sturen.
8 En wanneer Hij gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, rechtvaardigheid en veroordeling.

9 Hij zal de mensen overtuigen van hun zonde, namelijk
dat ze niet in Mij geloven.
10 Hij zal hen overtuigen van Gods rechtvaardigheid, want
Ik ga naar de Vader en dan zien jullie Mij niet meer.
11 En Hij zal hen overtuigen van veroordeling, want de
heerser van de huidige wereld is veroordeeld.
12 Ik heb jullie nog veel meer te vertellen, maar jullie
kunnen het nu nog niet aan.
13 Echter, wanneer de Geest die de waarheid brengt
is gekomen, zal Hij jullie leiden naar het inzicht in de
volkomen waarheid. Want hetgeen Hij zal zeggen, zal niet
van Hemzelf komen; Hij zal zeggen wat Hij te horen krijgt.
En Hij zal jullie vertellen welke dingen zullen gebeuren.
14 Hij zal mijn grootheid zichtbaar maken door hetgeen Hij
van Mij ontvangt aan jullie door te geven.
15 Alles wat van de Vader is, is ook van Mij. Daarom heb Ik
gezegd: Hij zal van Mij ontvangen en aan jullie doorgeven.
16 Nog even en dan zien jullie Mij niet meer, en kort daarna
zien jullie Mij terug."
17 Toen vroegen enkele van zijn leerlingen aan elkaar:
"Wat zou Hij bedoelen met: 'Nog even en dan zien jullie Mij
niet meer, en kort daarna zien jullie Mij terug', en: 'Omdat
Ik naar de Vader ga?' "
18 Ook vroegen ze: "Wat bedoelt Hij met 'even'? We
begrijpen niet wat Hij zegt."
19 Jezus besefte dat ze het Hem wilden vragen. Daarom
vroeg Hij hun: "Proberen jullie te begrijpen wat Ik bedoelde
toen Ik zei: 'Nog even en dan zien jullie Mij niet meer, en
kort daarna zien jullie Mij terug'?
20 Ik zeg jullie nadrukkelijk, jullie zullen wenen en
rouwen, maar de wereld zal zich verheugen. Jullie zullen
bedroefd zijn, maar jullie verdriet zal in vreugde veran-
deren.
21 Een vrouw lijdt pijn tijdens de geboorte van haar kind,
wanneer haar moment is gekomen. Maar zodra het kind er
is, denkt ze niet meer aan de pijn, wegens de vreugde dat er
een kind ter wereld is gekomen.
22 Ook jullie lijden pijn, maar Ik zal jullie terugzien. En dan
zal er vreugde in je hart zijn en niemand zal die vreugde van
je afnemen.
23 Op die dag hoeven jullie niets meer aan Mij te vragen.
Ik zeg jullie nadrukkelijk, de Vader zal jullie alles geven wat
jullie van Hem vragen in mijn naam.
24 Tot nu toe hebben jullie niets gevraagd in mijn naam.
Vraag en je zal ontvangen, en dan zal je vreugde volkomen

zijn.
25 Ik heb deze dingen tegen jullie gezegd in de vorm van
beeldspraak. Er komt echter een tijd dat Ik niet langer in
beelden tot jullie zal spreken; dan zal Ik jullie onomwonden
over de Vader vertellen.
26 Dan zullen jullie vragen in mijn naam en hoef Ik niet te
zeggen dat Ik het voor jullie aan de Vader zal vragen.
27 De Vader zelf houdt van jullie omdat jullie van Mij
houden en geloven dat Ik van de Vader afkomstig ben.
28 Ik ben inderdaad van de Vader afkomstig. Ik ben naar
de wereld gekomen, maar nu vertrek Ik uit de wereld, terug
naar de Vader."
29 Zijn leerlingen zeiden: "Kijk, nu spreekt U onomwonden
en niet in beelden.
30 Nu weten wij dat U alles weet en dat niemand U vragen
hoeft te stellen. Daarom geloven wij dat U van God afkomstig
bent."
31 Jezus antwoordde: "Geloven jullie nu?
32 Er komt een tijd – en het is nu al zover – dat jullie zullen
worden uiteengejaagd, elk een andere kant uit, en dat jullie
Mij alleen zullen laten. Ik ben echter niet alleen, de Vader is
bij Mij.
33 Ik heb deze dingen tegen jullie gezegd opdat jullie bij Mij
vrede zullen vinden. In de wereld zullen jullie verdrukking
lijden, maar houd moed, Ik heb de wereld overwonnen."

17

1 Nadat Jezus dit had gezegd, keek Hij omhoog, naar de
hemel, en bad Hij: "Vader, nu is het moment gekomen. Maak
de grootheid van uw Zoon zichtbaar, dan zal de Zoon uw
grootheid zichtbaar maken.
2 U heeft Hem immers de macht over de hele mensheid
gegeven, opdat Hij het eeuwig leven zou schenken aan de
mensen die U aan Hem heeft toevertrouwd.
3 Het eeuwig leven, dat is dat zij U kennen, de enige, ware
God, en ook Degene die U heeft gezonden: Jezus Christus.
4 Ik heb op aarde Uw grootheid zichtbaar gemaakt door
het werk uit te voeren dat U Mij heeft gegeven.
5 En nu, Vader, bekleed Mij bij U opnieuw met de grootheid
die Ik bij U had voordat de wereld bestond.
6 Ik heb de mensen die U Mij vanuit de wereld heeft
gegeven, getoond wie U bent. Zij waren van U en U heeft
hen aan Mij toevertrouwd. Ze hebben zich gehouden aan
hetgeen U heeft gezegd.
7 Nu beseffen zij dat alles wat U Mij gegeven heeft, van U
komt,

8 want Ik heb de woorden die U Mij had gegeven, aan hen
doorgegeven. En omdat zij die hebben aanvaard, beseffen
ze dat Ik werkelijk van U kom en geloven ze dat U Mij heeft
gezonden.
9 Ik bid voor hen. Ik bid niet voor de wereld, maar voor de
mensen die U Mij heeft toevertrouwd, want ze zijn van U.
10 Ja, alles wat van Mij is, is van U, en alles wat van U is, is
van Mij. In hen is mijn grootheid zichtbaar geworden.
11 Binnenkort zal Ik niet meer in de wereld zijn; Ik kom
naar U toe. Maar zij zijn dan nog wel in de wereld. Heilige
Vader, bescherm hen met uw macht, de macht die U Mij heeft
gegeven, zodat zij een eenheid zullen vormen zoals U en Ik
een eenheid vormen.
12 Zolang Ik bij hen was, heb Ik hen beschermd met uw
macht, de macht die U Mij heeft verleend. Ik heb over hen
gewaakt en geen van hen is verloren gegaan, behalve hij
die voor de ondergang bestemd was. Zo is hetgeen in de
Schriften staat in vervulling gegaan.
13 Nu kom Ik naar U toe en Ik zeg dit terwijl Ik nog in de
wereld ben, opdat zij vol zullen zijn van mijn vreugde.
14 Ik heb uw boodschap aan hen doorgegeven. En nu haat
de wereld hen, omdat zij niet meer bij de wereld horen, net
zoals Ik niet bij de wereld hoor.
15 Ik vraag U niet hen uit de wereld weg te nemen, maar
hen te beschermen tegen de duivel.
16 Ze zijn niet van de wereld, net zoals Ik niet van de
wereld ben.
17 Maak van hen, door middel van de waarheid, mensen
die aan U zijn toegewijd. Hetgeen U zegt, is de waarheid.
18 Ik heb hen naar de wereld gezonden, net zoals U Mij
naar de wereld had gezonden.
19 En omwille van hen geef Ik Mij aan U over, opdat ook zij,
door middel van de waarheid, aan U toegewijd zullen zijn.
20 Ik bid niet alleen voor hen, maar ook voor de mensen
die door hun getuigenis tot geloof in Mij komen.
21 Ik bid dat zij allen een eenheid mogen vormen, zoals
U, Vader, en Ik met elkaar verbonden zijn. Laat hen een
eenheid vormen door hun verbondenheid met Ons, opdat
de wereld zal geloven dat U Mij heeft gezonden.
22 De grootheid die U Mij heeft gegeven, heb Ik aan hen
doorgegeven, opdat zij een eenheid mogen vormen, zoals
Wij een eenheid vormen –
23 Ik met hen en U met Mij. Ik bid dat ze een volkomen
eenheid mogen vormen. Dan zal de wereld weten dat U
Mij heeft gezonden en dat U hen liefheeft, net zoals U Mij
liefheeft.

24 Vader, Ik wil graag dat de mensen die U Mij heeft
toevertrouwd bij Mij zullen zijn daar waar Ik ben, en dat
zij mijn grootheid zullen zien – de grootheid die U Mij heeft
gegeven omdat U Mij reeds liefhad vóór de schepping van de
wereld.
25 Rechtvaardige Vader, de wereld kent U niet, maar Ik ken
U en zij beseffen dat U Mij heeft gezonden.
26 Ik heb hun duidelijk gemaakt Wie U bent, en Ik zal dat
blijven doen; dan zal uw liefde voor Mij ook hen vervullen
en zal Ik in hen wonen."

18

1 Nadat Jezus dit had gebeden, ging Hij met zijn leerlingen
naar de overkant van de Kidronbeek. Daar was een tuin, die
Hij met zijn leerlingen binnenging.
2 Judas, die Hem wilde uitleveren, kende die plaats ook,
want Jezus was er vaak met zijn leerlingen samengekomen.
3 Judas ging er ook heen, met een eenheid soldaten en
met de tempelwachters die door de hoofdpriesters en de
farizeeën waren gestuurd. Ze hadden lantaarns, fakkels en
wapens bij zich.
4 Jezus, die precies wist wat er met Hem zou gebeuren,
ging naar hen toe en vroeg: "Wie zoeken jullie?"
5 Ze antwoordden: "Jezus van Nazaret." Jezus zei: "Dat ben
Ik." Judas, die Hem wilde uitleveren, stond bij hen.
6 Toen Jezus zei: "dat ben Ik", deinsden de mannen
achteruit en vielen ze op de grond.
7 Hij vroeg nogmaals: "Wie zoeken jullie?" Ze zeiden:
"Jezus van Nazaret."
8 Jezus reageerde: "Ik heb jullie al verteld dat Ik het ben.
Dus als jullie Mij zoeken, laat deze mensen dan gaan."
9 Zo ging in vervulling wat Hij eerder had gezegd: "Ik heb
geen van de mensen verloren die U Mij had toevertrouwd."
10 Toen trok Simon Petrus het zwaard dat hij bij zich had,
haalde ermee uit naar de dienaar van de hogepriester en
hakte zijn rechteroor af. De dienaar heette Malchus.
11 Maar Jezus zei tegen Petrus: "Steek dat zwaard weer in
zijn schede. Zou Ik niet drinken van de beker die de Vader
Mij heeft gegeven?"
12 De eenheid soldaten, de tribuun en de Joodse tem-
pelwachters arresteerden Jezus en boeiden Hem.
13 Ze brachten Hem eerst naar Annas, de schoonvader van
Kajafas. Kajafas was dat jaar hogepriester,
14 en hij was het die de Joodse leiders de raad had gegeven
dat het beter is dat één mens sterft voor het volk.

15 Simon Petrus en een andere leerling volgden Jezus. Die
andere leerling kende de hogepriester en ging met Jezus
mee, de binnenplaats van het huis van de hogepriester op.
16 Maar Petrus bleef buiten staan, bij de poort. De andere
leerling, die de hogepriester kende, ging terug, sprak met de
portierster en nam Petrus mee naar binnen.
17 Dit dienstmeisje, de portierster, vroeg aan Petrus: “Ben
jij niet ook een van de leerlingen van die Man?” Petrus zei:
“Nee, dat ben ik niet.”
18 De dienaren en de tempelwachters stonden zich te
warmen bij een vuur dat ze hadden aangelegd tegen de kou.
Petrus ging bij hen staan om zich te warmen.

19 De hogepriester ondervroeg Jezus over zijn leerlingen
en over zijn leer.
20 Jezus antwoordde: “Ik heb altijd in het openbaar tot
de wereld gesproken; Ik onderwees in synagogen en in de
tempel, waar alle Joodse mensen bijeenkomen. Ik heb nooit
in het geheim gesproken.
21 Waarom stelt u Mij die vragen? Vraag het maar aan de
mensen die hebben gehoord wat Ik hun vertelde; zij weten
heel goed wat Ik heb gezegd."
22 Toen Hij dat zei, gaf een van de tempelwachters die
bij Jezus stond, Hem een klap en zei: “Is dat hoe je de
hogepriester antwoordt?”
23 Jezus antwoordde: “Als Ik iets verkeerds heb gezegd,
vertel dan wat er verkeerd aan is. Maar als hetgeen Ik zei
de waarheid is, waarom sla je me dan?”
24 Toen stuurde Annas Jezus geboeid naar hogepriester
Kajafas.

25 Intussen stond Simon Petrus zich te warmen. Iemand
vroeg hem: “Ben jij misschien ook een van zijn leerlingen?”
Maar hij ontkende het: “Nee, dat ben ik niet.”
26 Een van de dienaren van de hogepriester was familie
van de persoon van wie Petrus het oor had afgehakt. Hij
vroeg: “Heb ik jou niet bij Hem gezien in die tuin?”
27 Petrus ontkende het opnieuw en meteen kraaide er een
haan.

28 Toen brachten ze Jezus van het huis van Kajafas naar het
paleis van de gouverneur. Het was vroeg in de ochtend. Om
te voorkomen dat ze onrein zouden worden en dus niet van
de Pesachmaaltijd zouden mogen eten, gingen ze het paleis
niet binnen.
29 Daarom kwam Pilatus naar buiten om hen te woord te
staan. Hij vroeg: “Welke beschuldiging brengen jullie tegen
deze persoon in?”

30 Ze antwoordden: “Als Hij geen boosdoener zou zijn,
zouden we Hem niet aan u uitleveren.”
31 Pilatus antwoordde: “Nemen jullie Hem mee, en oordeel
zelf over Hem volgens jullie Wet.” Maar de Joodse leiders
antwoordden: “Wij mogen niemand ter dood brengen.”
32 En zo is in vervulling gegaan wat Jezus had gezegd over
de wijze waarop Hij zou sterven.
33 Pilatus ging het paleis weer binnen en liet Jezus voorlei-
den. Hij vroeg Hem: “Bent U de koning van de Joden?”
34 Jezus antwoordde: “Komt die vraag van uzelf of hebben
anderen u dat over Mij verteld?”
35 Pilatus reageerde: “Ik ben toch geen Jood? Uw eigen
volk en de hoofdpriesters hebben U aan mij uitgeleverd. Wat
hebt U gedaan?”
36 Jezus antwoordde: “Mijn koningschap hoort niet bij
deze wereld. Als mijn koningschap bij deze wereld zou
horen, dan zouden mijn mensen zich hebben ingespannen
om te voorkomen dat Ik aan de Joden werd uitgeleverd.
Maar mijn koningschap is niet van hier.”
37 Pilatus vroeg Hem: “U bent dus koning?” Jezus antwo-
oordde: “Ik ben koning, zoals u zegt. Hiervoor ben Ik geboren
en hiervoor ben ik naar de wereld gekomen: om van de
waarheid te getuigen. Ieder die zich op de waarheid richt,
luistert naar hetgeen Ik zeg.”
38 Pilatus vroeg Hem: “Wat is waarheid?” Nadat hij dat had
gezegd, ging hij weer naar buiten, naar de Joodse leiders.
Hij zei tegen hen: “Ik heb niets gevonden waarvoor Hij
veroordeeld zou moeten worden.
39 Maar volgens jullie gewoonte laat ik ter gelegenheid van
het Pesachfeest op jullie verzoek iemand vrij. Willen jullie
dat ik de koning van de Joden vrijlaat?”
40 Toen begonnen ze te schreeuwen: “Niet Hem, maar
Barabbas!” Barabbas was een misdadiger.

19

1 Toen liet Pilatus Jezus wegleiden en geselen.
2 De soldaten vlochten een kroon van doorntakken en
zetten die op zijn hoofd. Ook trokken ze Hem een paarse
mantel aan.
3 Keer op keer stapten ze naar Hem toe, zeiden dan:
“gegroet, koning van de Joden”, en sloegen Hem in het
gezicht.
4 Pilatus kwam nogmaals naar buiten en zei: “Kijk, ik
breng Hem naar buiten. Zo weten jullie dat ik niets heb
gevonden waarvoor Hij veroordeeld zou moeten worden.”

5 Toen kwam Jezus naar buiten; Hij droeg de kroon van
doorntakken en de paarse mantel. Pilatus zei: “Kijk naar die
Mens.”
6 Zodra de hoofdpriesters en tempelwachters Jezus zagen,
riepen ze: “Kruisig Hem, kruisig Hem!” Pilatus zei: “Neem
Hem mee en kruisig Hem zelf. Ik heb niets gevonden
waarvoor Hij veroordeeld zou moeten worden.”
7 De Joodse leiders antwoordden: “Maar wij hebben een
Wet die stipuleert dat Hij moet sterven omdat Hij beweert
dat Hij de Zoon van God is.”
8 Toen Pilatus die woorden hoorde, schrok hij hevig.
9 Hij ging het paleis weer binnen en vroeg Jezus: “Waar
komt U vandaan?” Maar Jezus gaf geen antwoord.
10 Toen zei Pilatus: “Zegt U niets tegen mij? Weet U niet dat
ik het gezag heb om U vrij te laten, maar ook het gezag om
U te laten kruisigen?”
11 Jezus antwoordde: “U zou geen enkel gezag over Mij
hebben als het u niet van boven zou zijn geschonken.
Daarom draagt degene die Mij aan u heeft uitgeleverd meer
schuld dan u.”
12 Pilatus probeerde nogmaals Jezus vrij te laten, maar de
Joodse mensen schreeuwden: “Als u die Man vrijlaat, bent u
geen vriend van de keizer. Want ieder die zichzelf tot koning
uitroept, is een tegenstander van de keizer.”
13 Toen Pilatus die woorden hoorde, liet hij Jezus naar
buiten leiden en ging hij op de rechterstoel zitten, op een
plaats die het Mozaïekterras genoemd wordt, of Gabbata in
het Aramees.
14 Het was Voorbereidingsdag, de dag voor Pesach. Het
was ongeveer twaalf uur. Pilatus zei tegen de Joodse
mensen: “Dit is jullie koning.”
15 Maar ze schreeuwden: “Weg met Hem! Weg met Hem!
Kruisig Hem!” Pilatus vroeg hun: “Moet ik jullie koning dan
laten kruisigen?” De hoofdpriesters antwoordden: “De enige
koning die wij hebben is de keizer!”
16 Toen droeg Pilatus Jezus aan hen over om te worden
gekruisigd en zij leidden Hem weg.

17 Jezus droeg zelf zijn kruis toen Hij de stad verliet, naar
de zogeheten Schedelplaats, die in het Aramees Golgota
wordt genoemd.
18 Daar werd Hij gekruisigd, samen met twee anderen, één
aan elke kant met Jezus in het midden.
19 Pilatus had een bordje laten maken dat op het kruis
werd aangebracht; er stond op: “Jezus van Nazaret, de
koning van de Joden.”

20 Het was geschreven in het Aramees, het Latijn en het
Grieks. Omdat de plaats waar Jezus werd gekruisigd dicht
bij de stad lag, werd dit opschrift door veel van de Joodse
mensen gelezen.
21 De Joodse hoofdpriesters protesteerden bij Pilatus: “Er
moet niet staan: ‘de koning van de Joden’, maar: ‘Hij
beweerde: Ik ben de koning van de Joden.’ ”
22 Pilatus antwoordde: “Wat ik heb laten schrijven, blijft
er staan.”
23 Nadat ze Jezus hadden gekruisigd, namen de soldaten
zijn kledij in beslag. De bovenkledij werd in vieren gedeeld
en elke soldaat kreeg een deel. Maar zijn onderkleed was
naadloos, in een stuk van boven naar onder geweven.
24 Daarom zeiden ze tegen elkaar: “Laten we het niet in
stukken scheuren, maar onder elkaar verloten.” Zo ging in
vervulling wat in de Schriften staat: “Mijn kleren hebben ze
onder elkaar verdeeld en mijn kledij hebben ze verloot.” Dat
was precies wat de soldaten deden.

25 Dicht bij het kruis van Jezus stonden zijn moeder, de
zuster van zijn moeder, Maria de vrouw van Klopas, en
Maria van Magdala.
26 Toen Jezus zijn moeder zag staan, en naast haar de
leerling van wie Hij veel hield, zei Hij tegen zijn moeder:
“Kijk, hij is je zoon.”
27 Daarna zei Hij tegen die leerling: “Kijk, zij is je moeder.”
Toen nam de leerling haar bij zich in huis.

28 Daarna zei Jezus, omdat Hij wist dat Hij zijn werk had
voltooid: “Ik heb dorst.” Hij zei dit opdat de Schriften in
vervulling zouden gaan.
29 Er stond daar een vat met zure wijn. Iemand doopte een
spons in die zure wijn, stak de spons op een hyssopstengel
en bracht die omhoog naar Jezus' lippen.
30 Nadat Jezus er wat van had gedronken, zei Hij: “Het is
voltooid.” Toen boog Hij zijn hoofd en stierf Hij.

31 Omdat het Voorbereidingsdag was en de Joodse mensen
niet wilden dat de lichamen tijdens de sabbat – en dan
nog wel een bijzondere sabbat – aan het kruis zouden
blijven hangen, verzochten ze Pilatus dat de benen van
de gekruisigden gebroken zouden worden en de lichamen
verwijderd.
32 Toen kwamen de soldaten de benen breken van de
ene en van de andere man die samen met Jezus waren
gekruisigd.
33 Maar toen ze bij Jezus kwamen, zagen ze dat Hij reeds
was gestorven en braken ze zijn benen niet.

34 Wel stak een van de soldaten met een speer in zijn zij.
Er kwam meteen bloed en water uit.
35 Dit is de getuigenis van iemand die het zelf heeft gezien
en zijn getuigenis is betrouwbaar. Hij weet dat hij de
waarheid spreekt en hij doet dat opdat ook jullie het geloven.
36 Dit is gebeurd als vervulling van hetgeen in de Schriften
staat: “Geen van zijn beenderen zal worden verbrijzeld.”
37 En op een andere plaats in de Schriften staat: “Ze zullen
naar Hem kijken die ze hadden doorstoken.”
38 Daarna verzocht Jozef van Arimatea – hij was een
leerling van Jezus, maar in het geheim, omdat hij bang
was voor de Joodse leiders – Pilatus om toelating om Jezus'
lichaam op te halen. Pilatus liet het toe en dus kwam Jozef
Jezus' lichaam ophalen.
39 Ook kwam Nikodemus – de man die ooit 's nachts
bij Jezus was gekomen – een mengsel van mirre en aloë
brengen, dat ongeveer dertig kilo woog.
40 Ze wikkelden Jezus' lichaam met de balsem in linnen
doeken, zoals gebruikelijk is bij een Joodse begrafenis.
41 Vlak bij de plaats waar Jezus was gekruisigd, bevond
zich een tuin met daarin een nieuw graf, waarin nog
niemand was bijgezet.
42 Omdat het voor de Joodse mensen Voorbereidingsdag
was en het graf dichtbij was, legden ze Jezus daarin.

20

1 Vroeg op de eerste dag van de week, toen het nog donker
was, ging Maria van Magdala naar het graf. Ze zag dat de
steen voor de ingang van het graf was verwijderd.
2 Ze rende naar Simon Petrus en naar een andere leerling
van Jezus, de leerling van wie Hij veel hield, en zei tegen
hen: “De Heer is uit het graf weggenomen en we weten niet
waar Hij is neergelegd.”
3 Toen gingen Petrus en die andere leerling naar het graf.
4 Ze renden samen, maar de andere leerling was sneller
dan Petrus en kwam als eerste bij het graf aan.
5 Hij boog zich voorover, keek naar binnen en zag de
windsels liggen, maar ging niet naar binnen.
6 Toen kwam ook Simon Petrus, die achter hem had
gelopen. Hij ging het graf binnen en zag de doeken liggen.
7 De doek die om Jezus' hoofd gewikkeld was geweest,
bevond zich niet bij de andere doeken maar lag opgerold
apart.
8 Nu ging de andere leerling, die als eerste bij het graf was
aangekomen, ook naar binnen. Hij keek en hij geloofde.

9 Maar ze begrepen nog niet dat in de Schriften staat dat
Jezus uit de dood moest verrijzen.
10 Zijn leerlingen gingen terug naar huis,
11 terwijl Maria bij het graf stond te wenen. Al wenend
boog ze voorover om in het graf te kijken.
12 Daar zag ze twee in het wit geklede engelen zitten op
de plaats waar Jezus' lichaam had gelegen, de ene aan het
hoofdeinde en de andere aan het voeteneinde.
13 Ze vroegen haar: "Waarom huil je?" Ze antwoordde:
"Mijn Heer is weggenomen en ik weet niet waar Hij is
neergelegd."
14 Nadat ze dat had gezegd, keek ze om en zag ze Jezus
staan, maar ze besefte niet dat Hij het was.
15 Jezus vroeg haar: "Waarom huil je? Wie zoek je?" Ze
dacht dat Hij de tuinman was en antwoordde: "Meneer,
als u hem hebt verplaatst, vertel me dan waar u Hem hebt
neergelegd. Dan zal ik Hem laten ophalen."
16 Jezus zei tegen haar: "Maria". Toen keerde ze zich naar
Hem toe en zei in het Aramees: "Rabboeni". Dat betekent:
Leraar.
17 Jezus zei tegen haar: "Laat Me los, want Ik ben nog niet
naar mijn Vader opgestegen. Maar ga naar mijn broeders
toe en zeg tegen hen: 'Ik ga terug naar mijn Vader, die ook
jullie Vader is, naar mijn God die ook jullie God is.' "
18 Maria van Magdala ging naar Jezus' leerlingen en
verkondigde: "Ik heb de Heer gezien." Ook vertelde ze wat
Hij tegen haar had gezegd.
19 Op de avond van diezelfde dag, de eerste dag van de
week, toen Jezus' leerlingen bijeenkwamen en de deur op
slot hadden gedaan uit angst voor de Joodse leiders, kwam
Hij in hun midden staan. Hij zei tegen hen: "Ik wens jullie
vrede toe."
20 Nadat Hij dat had gezegd, toonde Hij hun zijn handen en
zijn zij. De leerlingen waren verheugd om de Heer te zien.
21 Jezus vervolgde: "Ik wens jullie vrede toe. Zoals de
Vader Mij heeft gezonden, zend Ik jullie."
22 Nadat Hij dat had gezegd, blies Hij over hen en zei Hij:
"Ontvang de Heilige Geest.
23 Als jullie iemands zonden vergeven, dan zijn ze
vergeven. Maar als jullie iemands zonden niet vergeven,
dan blijven die zonden hem toegerekend."
24 Een van de Twaalf, Tomas bijgenaamd Didymus, was er
niet toen Jezus bij hen was gekomen.
25 Toen de andere leerlingen hem vertelden: "Wij hebben
de Heer gezien", antwoordde hij: "Zolang ik de wonden
van de spijkers in zijn handen niet heb gezien, de plaats

waar de spijkers hebben gezeten niet met mijn vinger heb aangeraakt en met mijn hand niet zijn zij heb gevoeld, geloof ik het niet."
26 Een week later waren Jezus' leerlingen opnieuw bijeen en was ook Tomas erbij. Hoewel de deuren op slot waren, kwam Hij in hun midden staan. Hij zei: "Ik wens jullie vrede toe."
27 Toen zei Hij tegen Tomas: "Geef je vinger hier en bekijk mijn handen; geef Me je hand en leg die in mijn zij. Wees niet langer ongelovig, maar gelooof."
28 Tomas antwoordde: "Mijn Heer, mijn God!"
29 Jezus vervolgde: "Je gelooft omdat je Mij hebt gezien? Gezegend zijn zij die geloven zonder te hebben gezien."
30 Jezus heeft in het bijzijn van zijn leerlingen nog veel meer wonderlijke tekenen verricht, maar die staan niet in dit boek vermeld.
31 Wat wel in dit boek staat, is op schrift gesteld met de bedoeling dat jullie geloven dat Jezus de Messias is, de Zoon van God, en dat jullie, door te geloven, leven zullen bezitten omdat jullie bij Hem horen.

21

1 Later vertoonde Jezus zich nogmaals aan zijn leerlingen, bij het Meer van Tiberias. Dat gebeurde als volgt:
2 Simon Petrus, Tomas die Didymus wordt genoemd, Natanaël uit Kana in Galilea, de zonen van Zebedeüs en nog twee van Jezus' leerlingen waren bijeen.
3 Simon Petrus zei: "Ik ga vissen." De anderen zeiden: "Wij komen met je mee." Ze gingen naar de boot en stapten in, maar die nacht vingen ze niets.
4 Toen de ochtend aanbrak, stond Jezus op de oever, maar de leerlingen beseften niet dat het Jezus was.
5 Jezus vroeg hen: "Hebben jullie niets gevangen?" Ze antwoordden: "Nee."
6 Hij zei tegen hen: "Werp het net uit aan de rechterkant van de boot. Dan zullen jullie wél vis vangen." Ze wierpen het net uit en toen zat er zoveel vis in dat ze het niet terug aan boord konden krijgen.
7 Toen zei de leerling van wie Jezus veel hield tegen Petrus: "Het is de Heer." Toen Simon Petrus hoorde dat het de Heer was, trok hij zijn bovenkleed aan – want hij was nauwelijks gekleed – en sprong in het water.
8 De andere leerlingen voeren erheen in het bootje, terwijl ze het net met de vissen meesleepten. Ze bevonden zich namelijk niet ver van de oever, op bijna honderd meter afstand.

9 Toen ze uitstapten, de oever op, zagen ze dat daar een
vuur was aangelegd. Er lag vis op en er was ook brood.
10 Jezus zei tegen hen: “Breng wat van de vissen die jullie
hebben gevangen.”
11 Simon Petrus ging weer aan boord en trok het net aan
land. Het zat vol grote vissen: wel 153, en toch scheurde het
niet.
12 Jezus zei tegen hen: “Kom eten.” Geen van zijn
leerlingen durfde Hem te vragen: “Wie bent U?”, want ze
beseften dat het de Heer was.
13 Jezus kwam dichterbij, nam het brood en gaf hun ervan.
Hetzelfde deed Hij met de vis.
14 Dit was de derde keer dat Jezus zich aan zijn leerlingen
vertoonde nadat Hij uit de dood was verrezen.

15 Nadat ze hadden gegeten, zei Jezus tegen Simon Petrus:
“Simon, zoon van Johannes, heb jij Mij meer lief dan de
anderen hier?” Hij antwoordde: “Ja Heer, U weet dat ik van
U hou.” Jezus zei: “Weid mijn lammeren.”
16 Jezus vroeg hem een tweede keer: “Simon, zoon van
Johannes, heb jij Mij lief?” Hij antwoordde: “Ja Heer, U weet
dat ik van U hou.” Jezus zei tegen hem: “Weid mijn schapen.”
17 Jezus vroeg hem voor de derde keer: “Simon, zoon van
Johannes, hou jij van Mij?” Petrus werd bedroefd omdat
Jezus hem voor de derde keer vroeg: “Hou jij van Mij?” Hij
antwoordde: “Heer, U weet alles. U weet dat ik van U hou.”
Jezus zei tegen hem: “Weid mijn schapen.
18 Ik zeg je nadrukkelijk, toen je jonger was, deed je zelf je
gordel om en ging je naar de plaats waar je wilde zijn. Maar
wanneer je oud bent geworden, zal je je handen uitstrekken
en een ander zal jou je gordel omdoen en je naar een plaats
brengen waar je niet wil zijn.”
19 Jezus zei dit om aan te geven hoe Petrus zou sterven tot
eer van God. Vervolgens zei Hij tegen hem: “Volg Mij.”

20 Petrus draaide zich om en zag dat de leerling van wie
Jezus veel hield hen volgde. Dit was ook de leerling die zich
tijdens het Pesachmaal naast Jezus aan tafel had bevonden
en die zich naar Hem toe gebogen had om te vragen: “Heer,
wie is het die U zal verraden?”
21 Toen Petrus hem zag, vroeg hij aan Jezus: “Heer, wat zal
er met hem gebeuren?”
22 Jezus antwoordde: “Als Ik wil dat hij hier blijft totdat Ik
terugkom, is dat jouw zaak toch niet? Zorg jij maar dat je
Mij volgt.”
23 Zo ontstond onder de christenen het gerucht dat die
leerling niet zou sterven. Jezus had echter niet tegen Petrus

gezegd dat hij niet zou sterven, maar: “Als Ik wil dat hij hier
blijft totdat Ik terugkom, is dat jouw zaak toch niet?”
24 Dat was dezelfde leerling die deze dingen verklaart
en ze op schrift heeft gesteld. En zoals wij weten is deze
getuigenis betrouwbaar.
25 Jezus heeft nog veel andere dingen gedaan. Als die
allemaal op schrift gesteld zouden worden, zou de wereld
volgens mij te klein zijn voor de boeken die dan geschreven
zouden worden.

Handelingen van de apostelen

1 Aan Theofilus. In mijn eerste werk beschreef ik alles wat
Jezus heeft gedaan en onderwezen, vanaf het begin
2 tot de dag dat Hij in de hemel werd opgenomen, nadat Hij
door de kracht van de Heilige Geest instructies had gegeven
aan de apostelen die Hij had gekozen.
3 Na zijn lijden had Jezus de apostelen veertig dagen lang
getoond dat Hij leefde, door dikwijls aan hen te verschijnen
en hun te vertellen over Gods koninkrijk.
4 Terwijl ze een keer samen de maaltijd gebruikten, gaf Hij
hun de opdracht: “Vertrek niet uit Jeruzalem, maar wacht
op de vervulling van de belofte van mijn Vader waarover Ik
jullie heb verteld.
5 Want Johannes doopte met water, maar jullie zullen over
enkele dagen worden gedoopt met de Heilige Geest.”
6 Zij die waren samengekomen, vroegen Hem: “Heer, gaat
U ongeveer nu het koningschap van Israël herstellen?”
7 Hij antwoordde: “Jullie hoeven de tijden en momenten
niet te kennen die de Vader op grond van zijn eigen gezag
heeft bepaald.
8 Maar wanneer de Heilige Geest over jullie komt, zullen
jullie kracht ontvangen en mijn getuigen worden, zowel
in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria, zelfs tot in de
uithoeken van de aarde.”
9 Na dit te zeggen werd Hij voor hun ogen weggenomen
naar omhoog, en een wolk nam Hem uit hun zicht.
10 Terwijl Hij bij hen vandaan ging en ze nog naar de hemel
tuurden, stonden er opeens twee mannen in witte kleren bij
hen.
11 Ze zeiden: “Galileeërs, wat staan jullie naar de hemel
te kijken? Deze Jezus, die van bij jullie in de hemel is
opgenomen, zal op dezelfde wijze terugkomen als jullie Hem
naar de hemel hebben zien gaan.”

12 Toen keerden de apostelen naar Jeruzalem terug, vanaf
de berg die Olijfberg heet en dicht bij Jeruzalem ligt – op een
sabbatsreis verwijderd.
13 Daar aangekomen gingen ze naar de bovenzaal waar ze
verbleven. Dit waren Petrus, Johannes, Jakobus en Andreas,
Filippus, Tomas, Bartolomeüs en Matteüs, Jakobus, de zoon
van Alfeüs, Simon de Zeloot en Judas, de zoon van Jakobus.

14 Zij waren allen voortdurend en eensgezind aan het
bidden, samen met een aantal vrouwen, waaronder Jezus'
moeder Maria, en met zijn broers.
15 Het was in die periode dat Petrus te midden van de
gelovigen – een groep van ongeveer 120 personen – opstond
en zei:
16 "Geloofsgenoten, het Schriftgedeelte moest in vervulling
gaan, waarin de Heilige Geest bij monde van David pro-
feteerde over Judas, die de mensen die Jezus arresteerden
naar Hem toe geleid heeft.
17 Judas werd als een van ons beschouwd en had een
aandeel in onze dienende taak gekregen.
18 Hij kocht een stuk grond met het loon voor het kwaad
dat hij had gedaan. Daar viel hij voorover, zijn lichaam
scheurde open en zijn ingewanden puilden naar buiten.
19 Dat raakte bekend onder alle inwoners van Jeruzalem.
Daarom heet dat stuk grond in hun taal Akeldama, wat
'bloedgrond' betekent.
20 Want in het boek Psalmen staat: 'Laat zijn woonplaats
verlaten zijn en laat er niemand wonen' en 'Laat een ander
zijn positie als verantwoordelijke overnemen'.
21 Daarom moet iemand anders, die de hele tijd bij ons is
geweest toen de Heer Jezus onder ons leefde –
22 te beginnen met zijn doop door Johannes tot de dag dat
Hij bij ons is weggenomen naar omhoog – samen met ons
getuige van zijn verrijzenis zijn."
23 Er werden twee kandidaten voorgesteld: Jozef Barsab-
bas die ook wel Justus werd genoemd, en Mattias.
24 De gelovigen baden: "Heer, U kent de harten van
alle mensen, wilt U aanwijzen wie van deze twee U heeft
uitgekozen
25 om de dienende taak als apostel over te nemen van
Judas, die deze positie heeft verlaten en nu op de plaats is
die hem toekomt."
26 Er werd tussen hen geloot en het lot viel op Mattias. Zo
werd hij een apostel, samen met de andere elf.

2

1 Toen de dag van Pinksteren was aangebroken, waren ze
allen op één plaats bij elkaar.
2 Plots kwam uit de hemel een geluid dat leek op dat van
een hevige windvlaag. Het vulde het hele huis waar ze zich
bevonden.
3 Toen verscheen bij hen iets dat leek op vlammen die zich
verspreidden en op elk van hen bleven rusten.

4 Ze raakten allen vervuld van de Heilige Geest en begonnen te spreken in vreemde talen, zoals de Geest het hun ingaf om uit te spreken.
5 Nu woonden er in Jeruzalem Joodse mensen die God respecteerden en die uit alle landen in de wereld afkomstig waren.
6 Toen dit gebeurde, kwamen velen van hen op het geluid af; ze waren verbaasd dat iedereen hen in zijn eigen taal hoorde spreken.
7 Verwonderd en perplex vroegen ze: “Maar die mensen die daar spreken zijn toch allen Galileeërs?
8 Hoe kan het dan dat ieder van ons hen hoort in de taal van zijn geboortestreek?
9 Parten, Meden, Elamieten, inwoners van Mesopotamië, Judea, Kappadocië, Pontus, Asia,
10 Frygië, Pamfylië, Egypte en de streek rondom Cyrene in Libië, maar ook bezoekers uit Rome
11 – zowel Joden als mensen die zich tot het jodendom hadden bekeerd – en Kretenzen en Arabieren, we horen hen in onze eigen talen spreken over Gods machtige daden!”
12 Verwonderd en verward vroegen ze elkaar: “Wat zou dit toch betekenen?”
13 Anderen zeiden echter spottend: “Ze hebben te veel zoete wijn gedronken.”
14 Toen stond Petrus op, samen met de andere apostelen, en sprak hen op luide toon toe: “Joden en alle inwoners van Jeruzalem, luister en laat mijn woorden goed tot jullie doordringen.
15 Deze mensen zijn niet dronken zoals jullie denken, want het is nog maar negen uur in de ochtend!
16 Wat hier gebeurt, is wat door de profeet Joël werd aangekondigd:
17 ‘Tegen het einde van de tijd, zegt God,
zal Ik mijn Geest uitstorten over alle mensen.
Jullie zonen en dochters zullen profeteren;
jullie jongeren zullen visioenen krijgen
en jullie ouderen dromen.
18 In die dagen stort Ik mijn Geest uit
over mijn dienaren en dienaressen en zij zullen profeteren.
19 Ik zal wonderen doen in de hemel boven
en tekenen op de aarde beneden: bloed, vuur en rookpluimen.
20 De zon zal duister worden en de maan bloedrood,
voordat de grote en glorierijke Dag van de Heer aanbreekt.
21 En het zal zo zijn dat ieder die de Heer aanroept,

gered zal worden.'
22 Israëlieten, luister naar dit nieuws: God heeft jullie
gewezen op Jezus van Nazaret. Zoals jullie weten heeft
God immers door deze Man machtige daden, wonderen en
tekenen gedaan waar jullie zelf bij waren.
23 En overeenkomstig Gods onveranderlijke plan en
voorkennis werd Jezus aan jullie overgeleverd. Jullie
hebben Hem door slechte mensen laten kruisigen en doden.
24 God heeft Hem echter tot leven gewekt en Hem zo
bevrijd van de kwelling van de dood, want het was onmo-
gelijk dat Hij in zijn greep zou blijven.
25 David schreef namelijk over Hem:
'Ik hield de Heer voortdurend voor ogen.
Omdat Hij aan mijn zijde is,
wankel ik niet.
26 Daarom is mijn hart blij
en jubelt mijn tong.
Mijn hele lichaam leeft in hoop,
27 want U laat mijn ziel niet in het dodenrijk achter
en U laat uw toegewijde niet tot ontbinding overgaan.
28 U maakt de paden van het leven aan mij bekend,
U vervult mij met vreugde
door uw aanwezigheid.'
29 Volksgenoten, wat onze voorvader David betreft kan ik
jullie met stelligheid zeggen dat hij gestorven en begraven is
en dat zijn graf vandaag nog bij ons is.
30 Maar hij was een profeet en hij wist dat God hem had
gezworen dat een van zijn afstammelingen op zijn troon zou
zitten.
31 Hij voorzag de verrijzenis van de Messias en zei dat Hij
niet in het dodenrijk zou worden achtergelaten en dat zijn
lichaam niet tot ontbinding zou overgaan.
32 Deze Jezus is door God weer tot leven gewekt; wij allen
zijn daar getuige van.
33 Hij is verheven naar Gods rechterzijde, ontving de
Heilige Geest die de Vader had beloofd, en heeft geschonken
wat jullie nu zien en horen.
34 Want David is niet naar de hemel gegaan, maar toch zegt
hij:
'De Heer zei tegen mijn Heer:
Neem plaats aan Mijn rechterzijde,
35 totdat Ik je vijanden aan je heb onderworpen.'
36 Daarom mogen alle Israëlieten er zeker van zijn dat God
deze Jezus, die jullie hadden gekruisigd, tot zowel Heer als
Messias heeft aangesteld."

37 Toen de mensen dit hoorden, werden ze diep in hun
harten geraakt en vroegen ze Petrus en de andere apostelen:
“Vrienden, wat moeten we doen?”
38 Petrus antwoordde: “Jullie moeten allemaal tot inkeer
komen en je laten dopen in de naam van Jezus Christus,
opdat jullie zonden worden vergeven en jullie als geschenk
de Heilige Geest ontvangen.
39 Want de belofte geldt voor jullie, voor jullie kinderen en
voor alle mensen ver weg, voor iedereen die de Heer onze
God zal roepen.”
40 Hij vervolgde zijn getuigenis met nog meer argumenten
en spoorde hen aan: “Laat je redden uit deze corrupte
wereld!”
41 De mensen die Petrus' boodschap aanvaardden, werden
gedoopt. Die dag werd hun aantal uitgebreid met ongeveer
drieduizend personen.
42 Ze wijdden zich aan het onderwijs van de apostelen,
het onderling samenzijn, de gezamenlijke maaltijd en de
gebeden.
43 De vele wonderen en tekenen die door de apostelen
werden gedaan, vervulden iedereen met ontzag.
44 Alle gelovigen bleven bijeen en hadden alles gemeen-
schappelijk.
45 Ze verkochten eigendommen en bezittingen en
verdeelden de opbrengst naar behoefte onder iedereen.
46 Elke dag kwamen ze trouw en eensgezind bijeen op
het tempelterrein; thuis braken ze het brood en aten ze
gezamenlijk met een blij en oprecht hart.
47 Ze loofden God en het hele volk was hen gunstig gezind.
En elke dag werden meer mensen gered en door de Heer aan
hen toegevoegd.

3

1 Op een dag waren Petrus en Johannes onderweg naar
het tempelterrein. Het was 3 uur 's middags, de tijd van het
gebed.
2 Ook werd er een man daarheen gedragen, die vanaf
zijn geboorte aan zijn voeten verlamd was. Hij werd elke
dag naar de tempelpoort gebracht die Schone Poort heet,
zodat hij om aalmoezen kon vragen aan de mensen die het
tempelterrein opgingen.
3 Toen hij zag dat Petrus en Johannes het tempelterrein
zouden opgaan, vroeg hij hen om een aalmoes.
4 Petrus en Johannes keken hem in de ogen en Petrus zei:
“Kijk ons eens aan.”

5 Hij vestigde zijn aandacht op hen in de verwachting iets
van hen te krijgen.
6 Toen zei Petrus: “Goud of zilver heb ik niet, maar ik geef
je wat ik wel heb. In naam van Jezus Christus van Nazaret:
sta op en wandel!”
7 Hij greep hem bij zijn rechterhand en hielp hem
overeind. Op hetzelfde moment werden zijn voeten en
enkels gezond.
8 Hij sprong op, ging overeind staan en begon te stappen.
Toen ging hij met hen het tempelterrein op, waar hij
rondwandelde, sprong en God prees.
9 Alle mensen die daar waren, zagen hem wandelen en
God prijzen.
10 Ze herkenden hem als de man die altijd om aalmoezen
vroeg bij de Schone Poort van de tempel, en ze waren vol
verwondering en verbijstering over wat er met hem was
gebeurd.
11 Terwijl hij zich aan Petrus en Johannes vastklampte,
stroomden alle mensen die daar waren nieuwsgierig naar
hen toe, op de plaats die de Zuilengalerij van Salomo heet.
12 Toen Petrus dat zag, sprak hij de mensen toe: “Is-
raëlieten, waarom verbazen jullie je hierover en waarom
staren jullie ons aan alsof het door onze kracht of godsdi-
enstigheid is dat deze man nu kan wandelen?
13 De God van Abraham, Isaak en Jakob, de God van
onze voorvaders, heeft zijn dienaar Jezus verheerlijkt, die
door jullie was uitgeleverd en afgewezen voor de ogen van
Pilatus, zelfs toen die Hem wilde vrijlaten.
14 Jullie hebben de Heilige en Rechtvaardige afgewezen en
vroegen om gratie voor een moordenaar.
15 Jullie hebben de Gever van het leven vermoord, maar
God heeft Hem uit de dood doen verrijzen, en wij zijn
daarvan getuige.
16 Op basis van het geloof in de kracht van Jezus is deze
man, die jullie zien en kennen, sterk geworden. Het is
dankzij de kracht van Jezus en het geloof dat Hij schenkt,
dat deze man volkomen gezond is geworden in het bijzijn
van jullie allen.
17 Volksgenoten, ik weet dat jullie – en ook jullie leiders –
uit onwetendheid hebben gehandeld.
18 Maar zo heeft God vervuld wat Hij vooraf had
aangekondigd bij monde van alle profeten, namelijk dat zijn
Messias zou lijden.
19 Kom dus tot inkeer en bekering, opdat jullie zonden
worden uitgewist

20 en opdat de Heer tijden van rust zal geven en Hij de
Messias zal zenden, die reeds voor jullie is aangesteld: Jezus.
21 Jezus moet in de hemel blijven tot het tijdstip waarop
God alle dingen herstelt, zoals Hij lang geleden bij monde
van de heilige profeten heeft beloofd.
22 Mozes zei immers al: 'De Heer jullie God zal uit jullie
eigen mensen een profeet voor jullie doen opstaan die is
zoals ik; luister naar alles wat Hij jullie vertelt.
23 Ieder die niet naar die profeet luistert, zal uit het volk
worden verwijderd.'
24 En inderdaad hebben alle profeten, vanaf Samuel
en zijn opvolgers, in hun uitspraken de huidige periode
aangekondigd.
25 Jullie zijn de erfgenamen van de profeten en van het
verbond dat God met jullie voorouders heeft gesloten. Hij
zei tegen Abraham: 'Door jouw afstammelingen zullen alle
volken op aarde worden gezegend.'
26 Nu God zijn dienaar heeft doen verrijzen, heeft Hij Hem
eerst naar jullie gezonden om jullie te zegenen door elk van
jullie van zijn slechte levenswandel af te brengen."

4

1 Terwijl Petrus en Johannes het volk toespraken, kwamen
de priesters, de sadduceeën en het hoofd van de tem-
pelwacht op hen af.
2 Ze ergerden zich omdat Petrus en Johannes, door het
volk over Jezus te onderwijzen, de verrijzenis uit de dood
verkondigden.
3 Ze arresteerden hen en omdat het al avond was, zetten
ze hen gevangen tot de volgende dag.
4 Maar veel van de mensen die de toespraak hadden
gehoord, kwamen tot geloof en het aantal gelovigen nam toe
tot ongeveer vijfduizend.
5 De volgende dag kwamen de Joodse leiders, oudsten en
Schriftgeleerden in Jeruzalem bijeen.
6 Annas de hogepriester was erbij, en ook Kajafas, Jo-
hannes, Alexander en de overige leden van de familie van
de hogepriester.
7 Ze lieten Petrus en Johannes voorleiden en vroegen
hen: "Door welke kracht of in wiens naam hebben jullie dit
gedaan?"
8 Petrus raakte vervuld van de Heilige Geest en zei tegen
hen: "Leiders en oudsten van het volk,

9 als wij vandaag worden verhoord vanwege een goede
daad die wij hebben verricht voor een persoon met een
handicap, zodat hij daarvan is genezen,
10 dan moet u allen – en ook het hele volk Israël – weten dat
deze persoon gezond voor u staat door de kracht van Jezus
Christus van Nazaret, die u heeft gekruisigd maar die God
uit de dood heeft doen verrijzen.
11 Jezus is de steen die door u, de bouwers, werd afgekeurd
maar die de hoeksteen is geworden.
12 Het is door Hem dat we gered moeten worden; de
redding is bij niemand anders te vinden. Er is in de hele
wereld geen enkele andere redder voor de mensen."
13 Toen ze de vrijmoedigheid van Petrus en Johannes
zagen en beseften dat dit niet-opgeleide, gewone mannen
waren, waren ze verbijsterd. Ze herkenden hen als mensen
die met Jezus hadden opgetrokken.
14 En omdat ze de genezen persoon bij hen zagen staan,
hadden ze geen weerwoord.
15 Ze stuurden hen de zaal uit en overlegden met elkaar.
16 Ze zeiden: "Wat zullen we met deze mensen doen? Voor
alle inwoners van Jeruzalem is het duidelijk dat er door
hen een opmerkelijk teken is verricht. Dat kunnen we niet
ontkennen.
17 Laten we, om te voorkomen dat dit verder onder het
volk bekend raakt, hen waarschuwen dat ze in geen geval
nog iemand in zijn naam mogen toespreken."
18 Ze riepen hen binnen en verboden hun streng om in de
naam van Jezus te spreken of te onderwijzen.
19 Maar Petrus en Johannes antwoordden: "Is het correct
tegenover God om naar u te luisteren in plaats van naar
Hem? Oordeelt u zelf!
20 Wij kunnen echter niet zwijgen over wat we hebben
gezien en gehoord."
21 Nadat ze Petrus en Johannes verder dreigend hadden
toegesproken, lieten ze hen vrij, omdat ze geen manier
konden vinden om hen te straffen. Dat kwam door het volk:
iedereen verheerlijkte God voor wat er was gebeurd.
22 De man die door dit wonder was genezen, was meer dan
veertig jaar oud.

23 Na hun vrijlating gingen Petrus en Johannes naar
hun eigen mensen om verslag uit te brengen van wat de
hoofdpriesters en oudsten tegen hen hadden gezegd.
24 Toen zij het hoorden, baden ze eensgezind luidop tot
God: "Machtige Heer, U bent de Maker van de hemel, de
aarde en de zee met alles wat daarin.

25 Door de Heilige Geest sprak U bij monde van uw dienaar
en onze voorvader David: ‘Waarom gaan de vreemde volken
tekeer en smeden ze dwaze plannen?
26 De koningen van de aarde stellen zich op en de heersers
verzamelen zich tegen de Heer en zijn Messias.’
27 Want inderdaad hebben Herodes, Pontius Pilatus, de
niet-Joden en het volk Israël zich in deze stad tegen uw
heilige Dienaar Jezus, uw Gezalfde, verzameld
28 om te doen wat U, in uw macht en volgens uw wil, reeds
had besloten dat er zou gebeuren.
29 En nu, Heer, kijk naar hun dreigementen en stel uw
nederige dienaren in staat om in alle vrijmoedigheid uw
Woord te verkondigen.
30 Strek uw hand uit om te genezen en doe tekenen en
wonderen door de kracht van uw heilige dienaar Jezus.”
31 Nadat ze hadden gebeden, beefde de plaats waar ze
bijeen waren. Ze raakten allen vervuld van de Heilige Geest
en verkondigden vrijmoedig het Woord van God.
32 De groep gelovigen was volkomen eensgezind en nie-
mand beschouwde zijn eigendommen als zijn eigen bezit,
maar ze hadden alles gemeenschappelijk.
33 De apostelen bleven met grote kracht getuigen over de
verrijzenis van de Heer Jezus, en Zijn rijke genade rustte op
hen allen.
34 Ook leed niemand onder hen gebrek. Er waren namelijk
eigenaars die hun land of huizen verkochten en de op-
brengst daarvan
35 ter beschikking van de apostelen stelden; het werd naar
behoefte onder iedereen verdeeld.
36 Er was een leviet die uit Cyprus afkomstig was, Jozef, die
door de apostelen Barnabas werd genoemd, wat “zoon van
bemoediging” betekent.
37 Hij bezat een akker en verkocht die. De opbrengst
bracht hij bij de apostelen en stelde het hun ter beschikking.

5

1 Iemand die Ananias heette, verkocht samen met zijn
vrouw Saffira een stuk grond.
2 Met medeweten van zijn vrouw hield hij een deel van
de opbrengst achter. De rest bracht hij naar de apostelen en
stelde het hun ter beschikking.
3 Maar Petrus zei: “Ananias, hoe is het mogelijk dat de
satan je hart heeft vervuld, zodat je de Heilige Geest probeert
te bedriegen door een deel van de opbrengst van het stuk
grond achter te houden?

4 Vóór de verkoop was het toch jouw eigendom? En erna
beschikte je toch zelf over de opbrengst? Hoe is het mogelijk
dat je tot het besluit was gekomen om dit te doen? Je hebt
niet tegen mensen gelogen, maar tegen God."
5 Toen Ananias deze woorden hoorde, viel hij neer en
stierf. En ieder die ervan hoorde, schrok hevig.
6 De jonge mannen wikkelden hem in doeken, droegen
hem weg en begroeven hem.
7 Ongeveer drie uur later kwam zijn vrouw binnen. Zij
wist niet wat er gebeurd was.
8 Petrus vroeg haar: “Vertel eens, hebben jullie het stuk
grond voor dit bedrag verkocht?” Zij antwoordde: “Ja, voor
dit bedrag.”
9 Toen zei Petrus tegen haar: “Hoe is het mogelijk dat jullie
met elkaar hebben afgesproken om de Geest van de Heer op
de proef te stellen? De voetstappen van de mensen die je
man hebben begraven zijn al te horen bij de deur. En ook
jou zullen ze wegdragen."
10 Op hetzelfde moment viel ze voor zijn voeten neer en
stierf. Toen de jongemannen binnenkwamen, troffen ze
haar dood aan. Ze droegen haar weg en begroeven haar bij
haar man.
11 De hele kerkgemeenschap en ieder die ervan hoorde,
werd erg bang.

12 De apostelen verrichtten veel tekenen en wonderen
onder het volk. Alle gelovigen kwamen eensgezind bijeen
in de Zuilengalerij van Salomo.
13 Van de anderen durfde niemand zich bij hen aan te
sluiten, maar het volk sprak lovend over hen.
14 Toch kwamen nog meer mannen én vrouwen tot het
geloof in de Heer.
15 Men droeg zelfs de zieken de straat op en legde hen
daar op bedden en matten, in de hoop dat ten minste Petrus'
schaduw in het voorbijgaan op sommigen van hen zou
vallen.
16 Ook uit de plaatsen rondom Jeruzalem kwamen grote
aantallen mensen naar hen toe. Ze brachten zieken en
door onreine geesten gekwelden mee en die werden allen
genezen.

17 Toen kwam de hogepriester in actie met al zijn mede-
standers; dat waren de sadduceeën. Vervuld van afgunst
18 arresteerden ze de apostelen en sloten ze hen op in de
gevangenis.
19 Maar 's nachts opende een engel van de Heer de
gevangenisdeuren en leidde hen naar buiten.

20 Hij zei: “Ga op het tempelterrein staan en vertel al het
nieuws over dit nieuwe leven aan de mensen.”
21 De apostelen luisterden; rond zonsopgang gingen ze het
tempelterrein op en onderwezen verder. Inmiddels kwa-
men de hogepriester en zijn medestanders aan. Ze riepen
de hele Joodse raad – de voltallige raad van oudsten van de
Israëlieten – bijeen en gaven opdracht om de apostelen op te
halen uit de gevangenis.
22 Maar toen de tempelwachters in de gevangenis aankwa-
men, vonden ze hen daar niet. Ze gingen terug en brachten
verslag uit:
23 “We stelden vast dat de gevangenis zorgvuldig afges-
loten was, en de bewakers stonden bij de deuren, maar toen
we die openden, troffen we binnen niemand aan.”
24 Toen het hoofd van de tempelwacht en de hoofd-
priesters die woorden hoorden, vroegen ze zich vertwijfeld
af wat er aan de hand was.
25 Toen kwam iemand hen verwittigen: “De mannen die u
gevangen had gezet, staan op het tempelterrein het volk te
onderwijzen.”
26 Het hoofd van de tempelwacht ging er met zijn agenten
op af en haalde de apostelen op zonder gebruik van geweld,
want ze waren bang dat het volk hen anders zou stenigen.
27 De opgehaalde apostelen werden voor de Joodse raad
geleid. De hogepriester vroeg hun:
28 “Wij hebben jullie toch streng verboden om in de naam
van die Man te onderwijzen? Maar nu zijn jullie bezig om
jullie leer in heel Jeruzalem te verspreiden en willen jullie
ons aansprakelijk stellen voor zijn dood!”
29 Petrus en de andere apostelen antwoordden: “Men moet
God meer gehoorzamen dan de mensen.
30 De God van onze voorouders heeft Jezus doen verrijzen,
nadat u Hem had omgebracht door Hem aan een kruis te
hangen.
31 God heeft Hem verheven naar de plaats aan zijn
rechterzijde, als heerser en redder, opdat Hij inkeer en
vergeving van zonden aan Israël zou schenken.
32 Daarvan zijn wij getuigen, evenals de Heilige Geest,
die door God wordt geschonken aan de mensen die Hem
gehoorzamen.”
33 Toen de leden van de Joodse raad dat hoorden, werden
ze woedend en wilden ze de apostelen ombrengen.
34 Maar een farizeeër die Gamaliël heette, een Wetgeleerde
die door het hele volk werd gerespecteerd, stond op in de
vergadering en liet de apostelen kort naar buiten sturen.

35 Vervolgens sprak hij de vergadering toe: “Israëlieten,
overweeg zorgvuldig wat u met deze mannen gaat doen.
36 Want enige tijd geleden trad Teudas op. Hij beweerde
dat hij een bijzonder man was en ongeveer vierhonderd
mensen sloten zich bij hem aan. Hij werd omgebracht en
zijn aanhang viel uiteen; er bleef niets van over.
37 Verder trad Judas de Galileeër op, in de dagen van
de volkstelling. Hij leidde een aantal mensen in een
opstand. Ook hij is omgekomen en zijn aanhang werd
uiteengedreven.
38 En wat de voorliggende zaak betreft zeg ik u: laat deze
mensen met rust. Laat hen gaan. Want als dit plan en deze
activiteiten mensenwerk zijn, zullen ze worden vernietigd.
39 Maar als dit van God is, kan u het niet vernietigen en
kan zelfs blijken dat u God aan het tegenwerken bent.” De
leden van de Joodse raad lieten zich door hem overtuigen.
40 Ze riepen de apostelen naar binnen, geselden hen,
verboden hun streng om in de naam van Jezus te spreken
en lieten hen vrij.
41 De apostelen verlieten de Joodse raad, vol vreugde om-
dat ze waardig waren geacht om vernedering te ondergaan
omwille van Jezus.
42 En elke dag waren ze zonder ophouden op het tempel-
terrein en aan huis aan het onderwijzen en verkondigen dat
Jezus de Messias is.

6

1 Terwijl het aantal volgelingen van Jezus in die tijd
almaar toenam, begonnen de Griekstaligen te klagen over
de Arameestaligen, omdat de Griekstalige weduwen over het
hoofd werden gezien bij de dagelijkse voedselbedeling.
2 Daarom riepen de Twaalf de hele groep volgelingen van
Jezus bijeen en zeiden: “Het zou ongepast zijn als wij de
verkondiging van het Woord van God zouden verwaarlozen
om maaltijden uit te delen.
3 Daarom, geloofsgenoten: kies uit jullie midden zeven
mannen die een goede reputatie hebben en die vervuld van
de Geest en vol wijsheid zijn. Hen zullen wij voor deze taak
aanstellen.
4 En wij zullen ons blijven bezighouden met het gebed en
het verkondigen van de boodschap van God.”
5 De hele gemeenschap was tevreden met dit voorstel. Men
koos Stefanus, een man vol van geloof en de Heilige Geest,
en ook Filippus, Prochorus, Nikanor, Timon, Parmenas en
Nikolaüs uit Antiochië, een bekeerling tot het jodendom.

6 Ze stelden hen aan de apostelen voor en die baden voor
hen en legden hun de handen op.
7 Het Woord van God bleef zich verspreiden en het aantal
volgelingen van Jezus in Jeruzalem nam sterk toe. Ook een
grote groep priesters aanvaardde het geloof.
8 Stefanus was vol genade en kracht en deed grote won-
deren en tekenen onder het volk.
9 Maar sommige leden van de zogeheten Synagoge van de
Vrijgelaten Slaven – ze waren afkomstig uit Cyrene, Alexan-
drië, Cilicië en Asia – gingen met Stefanus in discussie.
10 Ze konden echter niet op tegen de wijsheid die de Geest
hem gaf bij het spreken.
11 Daarom zetten ze enkele mannen ertoe aan te beweren:
"Wij hebben hem lasterlijke taal horen spreken tegen Mozes
en God."
12 Ze hitsten zowel het volk als de oudsten en de Schrift-
geleerden op. Vervolgens pakten ze Stefanus op. Ze leidden
hem voor de Joodse raad.
13 Ook lieten ze valse getuigen naar voren komen, die
zeiden: "Deze man spreekt zich zonder ophouden uit tegen
dit heiligdom en tegen de Wet.
14 Want we hebben hem horen zeggen dat die Jezus
van Nazaret deze plaats zal afbreken en de gebruiken zal
veranderen die Mozes aan ons heeft overgeleverd."
15 Iedereen die in de Joodse raad zitting had, keek naar
Stefanus en zag dat zijn gezicht eruitzag als dat van een
engel.

7

1 De hogepriester vroeg: "Is dat waar?"
2 Stefanus antwoordde: "Volksgenoten en leiders, luister.
De hemelse God verscheen aan onze voorvader Abraham
toen die nog in Mesopotamië was, voordat hij zich in Haran
vestigde.
3 God zei tegen hem: 'Verlaat je land en je familie en ga
naar het land dat Ik je zal tonen.'
4 Toen vertrok Abraham uit het land van de Chaldeeën en
vestigde hij zich in Haran. Nadat zijn vader was gestorven,
stuurde God hem naar dit land, waar u nu woont.
5 God gaf hem hier geen grond in eigendom, zelfs geen
klein stukje. Wel beloofde God dat Hij het land later aan hem
en zijn afstammelingen in bezit zou geven, hoewel Abraham
toen nog geen kinderen had.
6 God zei dat zijn afstammelingen als vreemdelingen in
het land van anderen zouden verblijven, die hen tot slaven

zouden maken en hen vierhonderd jaar lang slecht zouden behandelen.
7 'Maar Ik zal het volk dat zij als slaven dienen veroordelen', zei God, 'en daarna zullen ze wegtrekken en Mij hier vereren.'
8 Toen gaf God Abraham het verbond van de besnijdenis. Later kreeg Abraham een zoon, Isaak, en hij besneed hem op de achtste dag na zijn geboorte. Isaak werd vader van Jakob en Jakob van de twaalf stamvaders.
9 De stamvaders werden afgunstig op Jozef en verkochten hem naar Egypte. Maar God was bij hem
10 en bevrijdde hem uit al zijn ellende. God schonk Jozef wijsheid en zorgde dat hij in de gunst kwam bij Farao, de koning van Egypte. Die stelde hem aan als bestuurder van Egypte en hoofd van zijn hofhouding.
11 Er brak echter hongersnood uit in heel Egypte en Kanaän. De ellende was groot en onze voorouders konden geen eten meer vinden.
12 Toen Jakob hoorde dat er graan was in Egypte, stuurde hij onze voorvaders daar een eerste keer heen.
13 Bij het tweede bezoek maakte Jozef zich aan zijn broers bekend en kwam Farao Jozefs afkomst te weten.
14 Toen stuurde Jozef hen terug om zijn vader Jakob en zijn hele familie op te halen, 75 personen.
15 En zo kwam Jakob in Egypte terecht, waar hij en onze voorouders zijn gestorven.
16 Ze werden naar Sichem overgebracht en bijgezet in het graf dat Abraham voor een geldbedrag had gekocht van de Chamorieten in Sichem.
17 En naarmate het tijdstip naderde waarop God de belofte zou vervullen die Hij aan Abraham gedaan had, werd het volk Israël in Egypte groter en talrijker.
18 Later werd iemand anders koning van Egypte, iemand die niet wist wie Jozef was.
19 Hij ging bedrieglijk met ons volk om en behandelde onze voorouders slecht: hij dwong hen hun baby's buiten achter te laten, zodat ze zouden sterven.
20 In die tijd werd Mozes geboren. Hij was bijzonder mooi. Drie maanden lang werd voor hem gezorgd door zijn eigen familie.
21 Maar toen hij buiten werd achtergelaten, werd hij door de dochter van Farao geadopteerd en als haar eigen zoon opgevoed.
22 Mozes werd opgeleid in alle wijsheid van de Egyptenaren en was krachtig in woord en daad.

23 Toen hij veertig jaar oud werd, besloot hij zijn verwanten, de Israëlieten, te bezoeken.
24 Hij zag dat een van hen werd mishandeld, schoot hem te hulp en zorgde voor vergelding door de Egyptenaar dood te slaan.
25 Hij dacht dat zijn volksgenoten wel zouden beseffen dat God hem zou gebruiken om hen te bevrijden, maar ze begrepen het niet.
26 De volgende dag zag hij Israëlieten met elkaar vechten. Hij probeerde hen met elkaar te verzoenen door te zeggen: 'Mannen, jullie zijn volksgenoten. Waarom doen jullie elkaar kwaad?'
27 De man die zijn volksgenoot mishandelde, duwde Mozes weg en zei: 'Wie heeft jou als leider en rechter over ons aangesteld?
28 Wil je mij ombrengen zoals je gisteren die Egyptenaar hebt omgebracht?'
29 Toen Mozes dat hoorde, vluchtte hij. Hij woonde als vreemdeling in het land Midian en kreeg daar twee zonen.
30 Na verloop van veertig jaar verscheen in de wildernis bij de berg Sinaï een engel aan Mozes, in de vlammen van een brandende doornstruik.
31 Mozes verwonderde zich over wat hij zag. Toen hij dichterbij kwam om het beter te bekijken, klonk de stem van de Heer:
32 'Ik ben de God van je voorvaders, de God van Abraham, Isaak en Jakob.' Mozes begon te beven en durfde niet te kijken.
33 Toen zei de Heer tegen hem: 'Trek je schoenen uit, want de plaats waar je staat is heilige grond.
34 Ik heb gezien dat mijn volk wordt mishandeld in Egypte, Ik heb hun zuchten gehoord en Ik ben gekomen om hen te bevrijden. Kom hier, dan zend Ik je naar Egypte.'
35 Dit is de Mozes die de mensen hadden afgewezen door te zeggen: 'Wie heeft jou als leider en rechter aangesteld?' Maar God gebruikte een engel die in de doornstruik aan hem verscheen om hem naar hen toe te sturen als leider en verlosser.
36 Hij leidde hen weg en deed wonderen en tekenen in het land Egypte, bij de Rode Zee en in de woestijn, veertig jaar lang.
37 Dit is de Mozes die tegen de Israëlieten zei: 'God zal uit jullie eigen mensen een profeet zoals ik voor jullie doen opstaan.'
38 Hij was bij ons volk in de woestijn, bij onze voorouders en bij de engel die tot hem sprak op de berg Sinaï. Hij

ontving levende woorden om aan ons door te geven.
39 Onze voorouders weigerden hem echter te gehoorzamen; ze wezen hem af en verlangden terug naar Egypte.
40 Ze zeiden tegen Aäron: ‘Maak goden die de weg voor ons zullen leiden. Want we weten niet wat er gebeurd is met die Mozes, die ons het land Egypte heeft uitgeleid.’
41 Het was in die periode dat ze een afgodsbeeld in de vorm van een kalf maakten, er offers aan brachten en zich verheugden over iets dat ze eigenhandig gemaakt hadden.
42 Maar God keerde zich van hen af en gaf hen over aan de verering van de hemellichamen, zoals in het boek van de profeten staat:
‘Hebben jullie Mij veertig jaar lang in de woestijn offers en
slachtoffers gebracht, Israëlieten?
43 Nee, jullie hebben de tent voor de verering van Moloch
meegedragen
en de ster van de god Refan, en de afgodsbeelden die
jullie hebben gemaakt om te aanbidden.
Daarom zal ik jullie wegvoeren tot voorbij Babylon.’
44 Onze voorouders in de woestijn hadden de tent bij zich die op Gods aanwezigheid wees – gemaakt volgens de instructies die Hij aan Mozes had gegeven en volgens het voorbeeld dat Mozes had gezien.
45 Onze latere voorouders brachten de tent mee toen ze onder leiding van Jozua het land veroverden op de volken die God voor hen verdreef. De tent bleef in het land tot de tijd van David.
46 David vond genade bij God en hij wilde graag voorzien in een heiligdom voor Jakobs God.
47 Het was echter Salomo die een tempel voor Hem bouwde.
48 Toch woont de Allerhoogste niet in heiligdommen die door mensen zijn gebouwd. Zoals de profeet zegt:
49 ‘De hemel is mijn troon en de aarde mijn voetenbank.
Wat voor huis ga je dan voor Mij bouwen, zegt de Heer,
of op welke plaats zal Ik verblijven?
50 Heb Ik dit alles niet zelf gemaakt?’
51 Koppige mensen, onbesneden van hart en oren, jullie verzetten je altijd tegen de Heilige Geest, net als jullie voorouders!
52 Wie van de profeten hebben jullie voorouders niet vervolgd? Zij hebben zelfs de mensen gedood die de komst van de Rechtvaardige hebben aangekondigd. En nu zijn jullie zijn verraders en moordenaars geworden,
53 jullie die de Wet door de tussenkomst van engelen hebben ontvangen, maar er niet naar leven!”

54 Toen de leden van de Joodse raad dat hoorden, werden
ze zo kwaad op hem dat ze begonnen te knarsetanden.
55 Maar Stefanus, vervuld van de Heilige Geest, tuurde
naar de hemel. Hij zag Gods hemelse pracht en Jezus die
aan Gods rechterzijde stond.
56 "Kijk", zei hij, "ik zie dat de hemel is geopend en dat de
Mensenzoon aan Gods rechterzijde staat."
57 Toen begonnen ze luid te schreeuwen, bedekten hun
oren en stormden met zijn allen op hem af.
58 Ze sleurden hem de stad uit en begonnen hem te
stenigen. De getuigen gaven hun mantels in bewaring bij
een jongeman die Saulus heette.
59 Terwijl ze hem stenigden, bad Stefanus: "Heer Jezus,
ontvang mijn geest."
60 Hij viel op zijn knieën en schreeuwde: "Heer, reken hun
deze zonde niet aan." Na die woorden stierf hij.

8

1 Saulus stemde in met de moord op Stefanus. Diezelfde
dag barstte er een grote vervolging van de kerkgemeenschap
in Jeruzalem los; met uitzondering van de apostelen raakten
allen verspreid over de gebieden Judea en Samaria.
2 Stefanus werd begraven door mensen die God re-
specteerden en er werd diep om hem gerouwd.
3 Maar Saulus begon de kerkgemeenschap te gronde te
richten: hij drong het ene huis na het andere binnen, sleurde
zowel mannen als vrouwen weg en liet hen gevangenzetten.
4 Zij die verspreid raakten, trokken rond en verkondigden
het evangelie.
5 Filippus ging naar de stad Samaria en verkondigde daar
de Messias.
6 Toen de mensenmassa Filippus hoorde spreken en de
wonderlijke tekenen zag die hij deed, luisterde iedereen
geboeid naar zijn boodschap.
7 Bij veel mensen met onreine geesten kwamen die luid
schreeuwend naar buiten en velen die verlamd of slecht ter
been waren, werden genezen.
8 Daarom was er veel vreugde in die stad.
9 Nu was er iemand die Simon heette en die al enige tijd
magie had bedreven in de stad. Hij deed de mensen van
Samaria versteld staan en beweerde dat hij een bijzonder
persoon was.
10 Alle mensen, van de geringste tot de aanzienlijkste,
luisterden geboeid naar hem en zeiden: "Hij is de god die
de Grote Macht wordt genoemd."

11 Ze luisterden zo geboeid naar hem omdat zijn magie
lange tijd indruk op hen had gemaakt.
12 Maar toen ze Filippus gingen geloven, die het
goede nieuws over Gods koninkrijk en over Jezus Chris-
tus verkondigde, werden ze gedoopt, zowel mannen als
vrouwen.
13 Ook Simon zelf kwam tot geloof. Hij werd gedoopt en
bleef voortdurend bij Filippus in de buurt, want hij was
onder de indruk van de tekenen en grote wonderen die hij
zag.
14 Toen de apostelen in Jeruzalem hoorden dat Samaria
het Woord van God had aanvaard, stuurden ze Petrus en
Johannes naar de nieuwe gelovigen.
15 Eenmaal aangekomen baden ze voor hen, dat ze de
Heilige Geest mochten ontvangen,
16 want Hij was op nog geen van hen neergedaald; ze
waren enkel gedoopt in de naam van de Heer Jezus.
17 Toen legden Petrus en Johannes hun de handen op en
ontvingen zij de Heilige Geest.
18 Toen Simon zag dat de Geest werd gegeven via handop-
legging door de apostelen, bood hij hun geld aan en zei:
19 “Geef mij ook deze macht, zodat iedereen bij wie ik de
handen opleg, de Heilige Geest zal ontvangen.”
20 Maar Petrus zei tegen hem: “Laat jouw geld samen met
jou ten onder gaan als je denkt dat je Gods gave met geld kan
kopen.
21 Jij krijgt geen enkel aandeel in wat wij doen, want je
houding tegenover God is niet oprecht.
22 Bekeer je dus van dit kwaad en bid de Heer om je te
vergeven voor de slechte bedoelingen in je hart,
23 want ik zie dat je vol afgunst bent en in het kwaad
verstrikt zit.”
24 Simon antwoordde: “Bid voor mij tot de Heer, dat niets
van wat jullie hebben gezegd mij zal overkomen.”

25 Nadat Petrus en Johannes hadden gepredikt en het Wo-
ord van de Heer hadden gesproken, keerden ze terug naar
Jeruzalem. Onderweg verkondigden ze in veel Samaritaanse
dorpen het evangelie.
26 En tegen Filippus zei een engel van de Heer: “Ga op
reis in zuidelijke richting, naar de weg van Jeruzalem naar
Gaza.” Dit is een verlaten weg.
27 Daarom ging hij op pad. Daar bevond zich een Ethiopiër,
een eunuch van de hofhouding van de kandake, de Ethiopis-
che koningin. Hij beheerde haar hele schatkist en was naar
Jeruzalem geweest om God te aanbidden.

28 Op de terugweg zat hij in zijn wagen het boek van de
profeet Jesaja te lezen.
29 Toen zei de Geest tegen Filippus: “Ga naar die wagen toe
en blijf erbij.”
30 Toen Filippus erheen ging, hoorde hij de Ethiopiër uit
de profeet Jesaja voorlezen. Hij vroeg hem: “Begrijpt u wat
u aan het lezen bent?”
31 Hij antwoordde: “Hoe zou ik dat kunnen zonder dat
iemand mij uitleg geeft?” En hij stond erop dat Filippus zou
instappen en bij hem zou komen zitten.
32 Hij was het volgende Schriftgedeelte aan het lezen:

“Hij werd als een schaap naar de slacht geleid,
als een lam dat stil is bij zijn scheerder deed hij zijn
mond niet open.
33 In zijn vernedering werd zijn recht hem ontnomen.
Wie kan over zijn afstammelingen vertellen?
Want zijn leven werd van de aarde weggenomen.”

34 De eunuch vroeg aan Filippus: “Mag ik u vragen over
wie de profeet het hier heeft? Over zichzelf of iemand
anders?”
35 Filippus begon te vertellen en met dit Schriftgedeelte als
uitgangspunt verkondigde hij hem het evangelie van Jezus.
36 Terwijl ze nog onderweg waren, kwamen ze bij water.
De eunuch zei: “Kijk, water! Wat zou mij ervan weerhouden
om gedoopt te worden?”
38 Hij liet de wagen tot stilstand brengen, ze gingen allebei
het water in en Filippus doopte de eunuch.
39 En toen ze uit het water kwamen, nam de Geest van
de Heer Filippus weg. De eunuch zag hem niet meer, en hij
vervolgde zijn reis vol vreugde.
40 Filippus bleek in Azotus te zijn. Hij verkondigde het
evangelie in alle steden waar hij langstrok, totdat hij in
Caesarea aankwam.

9

1 Saulus ging nog altijd tegen de volgelingen van de Heer
tekeer door hen met de dood te bedreigen. Hij ging naar de
hogepriester
2 en vroeg hem om brieven voor de synagogen in Dam-
ascus, opdat hij, als hij daar mensen zou vinden die bij
de Weg hoorden, hen zou kunnen gevangennemen en naar
Jeruzalem brengen, zowel mannen als vrouwen.
3 Maar terwijl hij onderweg was – hij was al bijna bij
Damascus – werd hij plots beschenen door een licht uit de
hemel.

4 Hij viel op de grond en hoorde een stem tegen hem
zeggen: “Saul, Saul, waarom vervolg je Mij?”
5 Hij vroeg: “Wie bent U, Heer?” De stem zei: “Ik ben Jezus,
degene die jij vervolgt.
6 Maar kom overeind en ga de stad in. Dan zal aan je
worden verteld wat je moet doen.”
7 Zijn medereizigers stonden sprakeloos: ze hoorden wel
de stem, maar zagen niemand.
8 Saulus stond op van de grond en hoewel hij zijn ogen
open had, zag hij niets. Ze namen hem bij de hand en leidden
hem zo Damascus binnen.
9 Drie dagen lang kon hij niet zien en at en dronk hij niet.
10 Nu bevond zich in Damascus een volgeling van Jezus
die Ananias heette. In een visioen zei de Heer tegen hem:
“Ananias!” Hij antwoordde: “Hier ben ik, Heer!”
11 De Heer zei tegen hem: “Sta op, ga naar de straat die
de Rechte Straat heet en vraag bij het huis van Judas naar
iemand uit Tarsus die Saulus heet. Hij is aan het bidden
12 en heeft in een visioen een man zien binnenkomen die
Ananias heet en die hem de handen oplegde om hem weer
te laten zien.”
13 Ananias antwoordde echter: “Heer, ik heb van veel
mensen over deze man gehoord, dat hij de mensen in
Jeruzalem die bij U horen veel kwaad heeft aangedaan.
14 En hij heeft van de hoofdpriesters de volmacht gekregen
om iedereen hier gevangen te nemen die U aanbidt.”
15 Maar de Heer zei tegen Ananias: “Ga, want Ik heb deze
man uitverkoren om aan de niet-Joden en hun leiders, maar
ook aan het volk Israël, te verkondigen wie Ik ben.
16 Ik zal hem tonen hoezeer hij zal moeten lijden omwille
van Mij.”
17 Ananias vertrok, ging het huis binnen, legde Saulus de
handen op en zei: “Saul, broeder, de Heer die aan jou is
verschenen toen je naar hier onderweg was – Jezus – heeft
mij gestuurd opdat je weer zal zien en met de Heilige Geest
wordt vervuld.”
18 Meteen was het alsof er vliezen van Saulus' ogen vielen.
Hij kon weer zien, stond op en werd gedoopt.

19 Nadat hij had gegeten, kwam Saulus weer op krachten.
Hij bleef enkele dagen bij de volgelingen van Jezus in
Damascus
20 en begon meteen in de synagogen te verkondigen dat
Jezus de Zoon van God is.

21 Alle mensen die hem hoorden spreken, waren perplex
en zeiden: “Is dit niet de man die in Jeruzalem de mensen die

Jezus aanroepen vervolgde en die hier is gekomen om hen gevangen te nemen en aan de hoofdpriesters voor te leiden?"

22 Saulus' optreden werd steeds krachtiger en hij bracht
de Joodse mensen die in Damascus woonden in verwarring
door aan te tonen dat Jezus de Messias is.
23 Na een aantal dagen spanden enkele Joodse mensen
samen om hem te doden.
24 Hun plan raakte echter bij Saulus bekend. Dag en nacht
bewaakten ze de stadspoorten om hem te kunnen doden.
25 Maar Saulus' volgelingen namen hem 's nachts mee en
lieten hem in een korf door een opening in de stadsmuur
naar beneden zakken.
26 In Jeruzalem aangekomen, probeerde Saulus zich bij de
volgelingen van Jezus aan te sluiten. Maar iedereen was
bang voor hem, men geloofde niet dat hij een volgeling van
Jezus was geworden.
27 Barnabas nam hem echter onder zijn hoede en bracht
hem bij de apostelen. Hij vertelde hun hoe Saulus onderweg
de Heer had gezien en Hij tot hem had gesproken, en hoe
Saulus in Damascus vrijmoedig in de naam van Jezus had
gesproken.
28 Saulus bleef bij hen en bewoog zich vrij binnen Jeruza-
lem, terwijl hij vrijmoedig sprak in de naam van de Heer.
29 Hij praatte en discussieerde ook met de Griekstalige
Joden, maar zij probeerden hem om te brengen.
30 Toen de gelovigen dat te weten kwamen, brachten ze
hem naar Caesarea en stuurden hem verder naar Tarsus.
31 De kerkgemeenschap in heel Judea, Galilea en Samaria
kende vrede, werd opgebouwd, leefde in ontzag voor de
Heer, werd bemoedigd door de Heilige Geest en groeide in
aantal.

32 Petrus reisde door het hele land en kwam zo bij de
gelovigen die in Lydda woonden.
33 Hij trof daar iemand aan die Eneas heette en al acht jaar
verlamd en bedlegerig was.
34 Petrus zei tegen hem: "Eneas, Jezus Christus geneest je.
Sta op en maak je bed op." Eneas stond meteen op.
35 Alle inwoners van Lydda en Saron zagen hem en
bekeerden zich tot de Heer.
36 Nu was er in Joppe een volgelinge van Jezus die Tabita
heette. Dat wordt vertaald als Dorkas. Zij deed veel goede
daden en gaf aan de armen.
37 Het was in die tijd dat zij ziek werd en stierf. Ze werd
gewassen en in een bovenzaal opgebaard.

38 Lydda is dicht bij Joppe en toen de volgelingen van Jezus
hoorden dat Petrus daar was, stuurden ze twee mannen
naar hem toe met het verzoek: “Kom zonder uitstel bij ons.”
39 Petrus ging meteen met hen mee. Eenmaal aangekomen
brachten ze hem naar de bovenzaal. Alle weduwen kwamen
huilend om hem heen staan en toonden hem de tunieken en
mantels die Dorkas had gemaakt toen ze nog leefde.
40 Petrus stuurde iedereen naar buiten, knielde neer en
bad. Vervolgens keerde hij zich tot het lichaam en zei:
“Tabita, sta op.” Ze opende haar ogen en toen ze Petrus zag,
ging ze overeind zitten.
41 Hij nam haar bij de hand en hielp haar opstaan. En
nadat hij de gelovigen, inclusief de weduwen, had geroepen,
toonde hij hun dat ze leefde.
42 Dit raakte in heel Joppe bekend en velen kwamen tot
geloof in de Heer.
43 Petrus bleef enige tijd in Joppe, bij een leerlooier die
Simon heette.

10

1 Er was in Caesarea iemand die Cornelius heette, een
centurio van wat de Italiaanse legerafdeling werd genoemd.
2 Hij en zijn hele huishouden hadden eerbied en ontzag
voor God, en hij gaf veel aan de armen van het volk en bad
aanhoudend tot God.
3 Op een dag, rond drie uur 's middags, had Cornelius een
visioen waarin hij duidelijk zag dat er een engel van God bij
hem binnenkwam en tegen hem zei: “Cornelius!”
4 Hij keek hem verschrikt aan en vroeg: “Wat is er,
meneer?” De engel antwoordde: “Je gebeden en je giften
voor de armen hebben God bereikt en Hij heeft er acht op
geslagen.
5 Stuur dus mannen naar Joppe om een zekere Simon op
te halen, die Petrus wordt genoemd.
6 Hij logeert bij een zekere Simon de leerlooier, die in een
huis aan zee woont.”
7 Zodra de engel die met hem had gesproken was
vertrokken, riep Cornelius twee van zijn huisslaven en een
soldaat die in zijn dienst was en ontzag voor God had.
8 Nadat hij hun alles had uitgelegd, stuurde hij hen naar
Joppe.
9 De volgende dag, toen ze onderweg waren en in de buurt
van de stad kwamen, was Petrus het dakterras opgegaan om
te bidden. Het was ongeveer twaalf uur.
10 Hij kreeg honger en wilde iets eten. Terwijl men iets
voor hem klaarmaakte, kreeg hij een visioen.

11 Hij zag dat de hemel openging en er een voorwerp naar
beneden kwam dat op een groot laken leek en aan de vier
hoeken naar de aarde werd neergelaten.
12 Er zaten allerlei viervoetige dieren en wilde reptielen
en vogels in.
13 Hij hoorde een stem tegen hem zeggen: “Ga je gang,
Petrus, slacht en eet.”
14 Maar Petrus antwoordde: “Dat nooit, Heer, want ik heb
nog nooit iets gegeten dat verwerpelijk of onrein is.”
15 Petrus hoorde de stem nogmaals: “Wat God rein heeft
verklaard, mag jij niet als onrein behandelen.”
16 Dit gebeurde driemaal. Meteen daarna werd het
voorwerp naar de hemel opgetrokken.
17 Terwijl Petrus zich verwonderd afvroeg wat het visioen
dat hij had gezien betekende, stonden de mannen die door
Cornelius waren gestuurd en die naar het huis van Simon
hadden gevraagd, al voor de poort.
18 Ze riepen: “Logeert Simon die Petrus wordt genoemd
hier?”
19 Terwijl Petrus nog over het visioen nadacht, zei de Geest
tegen hem: “Luister, er zijn drie mannen naar je op zoek.
20 Sta op, ga naar beneden en ga zonder aarzelen met hen
mee, want Ik heb hen gestuurd.”
21 Petrus ging naar beneden en zei tegen de mannen: “Ik
ben degene die jullie zoeken. Wat is de reden van jullie
komst?”
22 Ze zeiden: “Cornelius, een centurio, een integere man
met ontzag voor God, en die een goede reputatie heeft bij het
hele Joodse volk, heeft van een engel van God de opdracht
ontvangen om u naar zijn huis uit te nodigen en te luisteren
naar wat u te zeggen hebt.”
23 Petrus liet hen binnen en verleende hun onderdak.

De volgende ochtend ging hij met hen op pad. Enkele
gelovigen uit Joppe reisden mee.
24 De dag erna kwamen ze in Caesarea aan. Cornelius
was Petrus aan het opwachten en had zijn familie en beste
vrienden bijeengeroepen.
25 Toen Petrus op het punt stond om naar binnen te gaan,
kwam Cornelius naar hem toe en liet zich aan Petrus' voeten
vallen om hem te eren.
26 Maar die deed hem opstaan door te zeggen: “Ga maar
staan, ik ben slechts een mens.”
27 Terwijl hij met hem praatte, ging Petrus mee naar
binnen, waar hij zag dat er een groot aantal mensen was
bijeengekomen.

28 Hij zei tegen hen: “Zoals u weet is het voor een Jood
verboden om met vreemdelingen om te gaan of hen te
bezoeken. Maar God heeft mij getoond dat ik geen enkel
mens verwerpelijk of onrein moet noemen.
29 Dus toen ik werd uitgenodigd, ben ik zonder bezwaar
gekomen. Daarom vraag ik u, om welke reden hebt u mij
laten ophalen?”
30 Cornelius antwoordde: “Drie dagen geleden was ik rond
deze tijd, rond drie uur 's middags, thuis aan het bidden,
toen er plots een man in blinkende kleren voor me stond.
31 Hij zei: ‘Cornelius, God heeft je gebed gehoord en Hij
heeft acht geslagen op je giften voor de armen.
32 Stuur daarom iemand naar Joppe om Simon op te halen,
die Petrus wordt genoemd. Hij logeert in het huis van Simon
de leerlooier, bij de zee.’
33 Ik heb u meteen laten ophalen en u hebt er goed
aan gedaan om te komen. Wij allen zijn hier in Gods
tegenwoordigheid aanwezig om te luisteren naar alles wat
de Heer u beveelt aan ons te zeggen.”
34 Toen nam Petrus het woord. Hij zei: “Nu begrijp ik
werkelijk dat er bij God geen favoritisme is,
35 maar dat iedereen, uit welk volk ook, die ontzag voor
Hem heeft en een rechtvaardig leven leidt, welkom bij Hem
is.
36 De boodschap die Hij aan de Israëlieten heeft gezonden,
de verkondiging van het evangelie van vrede door Jezus
Christus, is als volgt: Hij is Heer over alle mensen.
37 U weet wat er in heel Judea is gebeurd, vanaf het begin
in Galilea na de doop die Johannes verkondigde,
38 hoe God Jezus van Nazaret met de Heilige Geest en met
macht heeft gezalfd en hoe Jezus al rondtrekkende goede
daden deed en mensen genas die in de macht van de duivel
waren, omdat God met Hem was.
39 Wij zijn ooggetuigen van alles wat Hij heeft gedaan in
het Joodse land en in Jeruzalem. Hij werd gedood door
kruisiging,
40 maar God heeft Hem op de derde dag doen verrijzen en
heeft ervoor gezorgd dat Hij werd gezien.
41 Niet door het hele volk, maar door ooggetuigen die reeds
door God waren uitgekozen, door ons die met Jezus hebben
gegeten en gedronken nadat Hij uit de dood was verrezen.
42 Hij heeft ons opgedragen, aan het volk te verkondigen
en te getuigen dat Hij degene is die door God is aangesteld
tot rechter van de levenden en de doden.
43 Alle profeten getuigen over Hem dat ieder die in Hem
gelooft, dankzij Hem vergeving van zonden ontvangt.”

44 Terwijl Petrus nog sprak, kwam de Heilige Geest over
alle mensen die naar zijn woorden luisterden.
45 De besneden gelovigen die met Petrus waren
meegekomen, stonden ervan versteld dat de Heilige Geest
nu ook als een geschenk over niet-Joden was uitgestort.
46 Ze hoorden hen namelijk in tongentaal spreken en God
de hoogste eer geven. Toen zei Petrus:
47 "Wie zou deze mensen, die net als wij de Heilige Geest
hebben ontvangen, ervan kunnen weerhouden om in water
te worden gedoopt?"
48 Hij droeg hun op, zich in de naam van Jezus Christus
te laten dopen. Toen vroegen ze hem om enkele dagen te
blijven.

11

1 De apostelen en de gelovigen in heel Judea hoorden dat
ook niet-Joden het Woord van God hadden aanvaard.
2 Maar toen Petrus naar Jeruzalem ging, namen de besne-
den gelovigen hem dat kwalijk.
3 Ze zeiden: "Jij bent bij onbesneden mensen thuis geweest
en hebt met hen gegeten."
4 Petrus legde hun echter het hele verhaal uit, vanaf het
begin. Hij zei:
5 "Ik was in de stad Joppe aan het bidden en werd
overvallen door een visioen. Ik zag een voorwerp dat op
een groot laken leek en dat aan de vier hoeken uit de hemel
werd neergelaten. Het kwam vlak voor mij terecht.
6 Toen ik erin keek, zag ik viervoetige landdieren en wilde
beesten en reptielen en vogels.
7 En ik hoorde een stem, die tegen mij zei: 'Ga je gang,
Petrus, slacht en eet.'
8 Maar ik zei: 'Dat nooit, Heer, want ik heb nog nooit iets
gegeten dat verwerpelijk of onrein is.'
9 De stem uit de hemel sprak nogmaals: 'Wat God rein
heeft verklaard, mag jij niet als onrein behandelen.'
10 Dit gebeurde driemaal; daarna werd alles opgetrokken,
terug naar de hemel.
11 En precies op dat moment stonden er drie mannen bij
het huis waar ik logeerde. Ze waren vanuit Caesarea naar
mij toe gezonden.
12 De Geest zei tegen me dat ik zonder aarzelen met hen
moest meegaan. Deze zes geloofsgenoten hier kwamen ook
mee, en we zijn het huis van de man binnengegaan.

13 Hij vertelde ons hoe hij een engel in zijn huis had zien
staan, die zei: ‘Stuur iemand naar Joppe om Simon op te
halen, die Petrus wordt genoemd.
14 Hij zal woorden tot je spreken waardoor jij en je hele
huishouden gered zullen worden.’
15 Ik was nauwelijks begonnen met spreken toen de
Heilige Geest over hen kwam zoals in het begin ook over
ons.
16 En ik herinnerde mij de woorden van de Heer. Hij
had gezegd: ‘Johannes doopte met water, maar jullie zullen
worden gedoopt met de Heilige Geest.’
17 Dus als God hun hetzelfde geschenk heeft gegeven als
aan ons toen wij tot geloof in de Heer Jezus Christus waren
gekomen, wie ben ik dan om te proberen God tegen te
houden?”
18 Toen ze dit hoorden, waren ze gerustgesteld en verheer-
lijkten ze God met de woorden: “Blijkbaar heeft God ook aan
de niet-Joodse volken de inkeer geschonken die tot het leven
leidt.”
19 Inmiddels waren zij die verspreid waren geraakt we-
gens de onderdrukking na wat er met Stefanus was gebeurd,
naar Fenicië, Cyprus en Antiochië getrokken. Ze verkondig-
den het evangelie uitsluitend aan Joodse mensen.
20 Maar sommigen van hen – afkomstig van Cyprus en
Cyrene – spraken na hun aankomst in Antiochië ook met
Griekstaligen en verkondigden hun het evangelie – Jezus is
Heer.
21 De zegen van de Heer rustte op hen. Een groot aantal
mensen kwam tot geloof en bekeerde zich tot de Heer.
22 Het nieuws hierover bereikte de kerkgemeenschap in
Jeruzalem en men stuurde Barnabas naar Antiochië.
23 Toen die aankwam en zag dat Gods genade aan het werk
was, was hij verheugd en spoorde hij allen aan, van harte
aan de Heer toegewijd te blijven.
24 Barnabas was een goed mens, vol van de Heilige Geest
en geloof. En een groot aantal mensen werd voor de Heer
gewonnen.
25 Barnabas vertrok naar Tarsus om Saulus op te zoeken.
26 En toen hij hem had gevonden, nam hij hem mee naar
Antiochië. Een jaar lang kwamen Barnabas en Saulus met de
kerkgemeenschap bijeen en onderwezen ze een groot aantal
mensen. Het was in Antiochië dat de volgelingen van Jezus
voor het eerst christenen werden genoemd.
27 In die periode kwamen er profeten uit Jeruzalem naar
Antiochië.
28 Een van hen – hij heette Agabus – stond op en
voorspelde door toedoen van de Geest dat er een grote

hongersnood zou komen in het hele Romeinse rijk. (Die kwam er in de tijd van Claudius.)

29 Daarom besloten de volgelingen van Jezus, elk naar vermogen bijstand te sturen naar hun geloofsgenoten die in Judea woonden.

30 En dat deden ze door Barnabas en Saulus met de gift naar de oudsten te sturen.

12

1 Rond die tijd liet koning Herodes sommige kerkleden grijpen en mishandelen.

2 Jakobus, de broer van Johannes, liet hij met het zwaard doden.

3 En toen hij zag dat hij de Joodse mensen daarmee een plezier had gedaan, liet hij vervolgens ook Petrus oppakken. Dat gebeurde tijdens het Feest van de Ongedesemde Broden.

4 Na de arrestatie zette hij Petrus gevangen onder bewaking van vier groepen van vier soldaten, met de bedoeling hem na Pesach in het openbaar te berechten.

5 Terwijl Petrus onder bewaking gevangen zat, werd door de kerkgemeenschap vurig voor hem tot God gebeden.

6 In de nacht voordat Herodes hem zou laten voorleiden, lag Petrus met twee ketenen geboeid te slapen tussen twee soldaten in, terwijl twee bewakers de wacht hielden voor de deur van de gevangenis.

7 Plots kwam er een engel van de Heer naar Petrus toe en scheen er licht in de cel. De engel stootte Petrus in zijn zij, maakte hem wakker en zei: “Vlug, sta op.” Daarbij vielen de ketenen van zijn polsen.

8 De engel zei tegen hem: “Doe je riem om en trek je sandalen aan.” Dat deed Petrus. Verder zei de engel: “Sla je mantel om en kom mee.”

9 Petrus volgde hem naar buiten, maar besefte niet dat de dingen die de engel deed werkelijk gebeurden; hij dacht dat hij een visioen had.

10 Ze gingen de eerste en de tweede wacht voorbij en kwamen bij de ijzeren poort die toegang geeft tot de stad. Die ging vanzelf voor hen open. Nadat ze naar buiten waren gegaan, wandelden ze een straat door en ineens verliet de engel Petrus.

11 Toen kwam Petrus tot zichzelf en zei: “Nu weet ik zeker dat de Heer zijn engel heeft gestuurd en mij heeft bevrijd uit de handen van Herodes en van alles wat het Joodse volk verwachtte.”

12 Toen dit tot hem was doorgedrongen, ging hij naar het
huis van Maria, de moeder van Johannes die Markus wordt
genoemd. Daar waren veel mensen samen aan het bidden.
13 Toen Petrus bij de buitendeur aanklopte, kwam er een
dienstmeisje luisteren wie er was. Zij heette Roda.
14 Zij herkende Petrus' stem en was zo blij dat ze, in plaats
van de deur te openen, naar binnen rende en berichtte dat
Petrus voor de poort stond.
15 Maar ze zeiden tegen haar: “Je bent niet goed wijs.” Ze
hield echter vol dat het waar was. Dus zeiden ze: “Het zal
zijn engel wel zijn.”
16 Petrus bleef echter kloppen en toen ze opendeden en
hem zagen, stonden ze perplex.
17 Petrus gebaarde met zijn hand dat ze moesten zwijgen
en vertelde hun hoe de Heer hem uit de gevangenis had
geleid. Hij zei: “Vertel dit aan Jakobus en de gelovigen.” Toen
ging hij naar buiten en vertrok hij naar een andere plaats.
18 Toen het ochtend werd, ontstond er grote commotie
onder de soldaten over wat er met Petrus gebeurd kon zijn.
19 Herodes liet naar hem zoeken, maar hij werd niet
gevonden. Toen verhoorde Herodes de bewakers, liet hen
executeren en vertrok uit Judea naar Caesarea, waar hij een
tijdlang bleef.
20 Nu was het zo dat Herodes kwaad was op de bevolking
van Tyrus en Sidon. Zij kwamen gezamenlijk naar hem toe.
En nadat ze Blastus, de kamerheer van de koning, voor zich
hadden gewonnen, verzochten ze Herodes om vrede, omdat
hun gebied economisch van hem afhankelijk was.
21 Op de afgesproken dag nam Herodes in koninklijk
ornaat op zijn troon plaats en sprak hen toe.
22 Het volk jubelde: “Dit is de stem van een god, niet van
een mens.”
23 Op hetzelfde moment werd Herodes getroffen door een
engel van de Heer, omdat hij niet de eer aan God had
gegeven. Hij werd door wormen aangevreten en stierf.
24 Maar het Woord van God verspreidde zich en kreeg
steeds meer aanhang.
25 Nadat Barnabas en Saulus hun opdracht hadden
voltooid, keerden ze vanuit Jeruzalem terug. Ze brachten
Johannes, die ook wel Markus genoemd wordt, mee.

13

1 In de kerkgemeenschap in Antiochië bevonden zich
profeten en leraars: Barnabas, Simeon die Niger wordt
genoemd, Lucius van Cyrene, Manaën die met de tetrarch
Herodes was opgegroeid, en Saulus.

2 Ze waren de Heer aan het aanbidden en aan het vasten,
toen de Heilige Geest zei: “Maak Barnabas en Saulus vrij
voor de taak waarvoor Ik hen heb geroepen.”
3 Ze vastten en baden voor hen, legden hun de handen op
en stuurden hen op pad.

4 Barnabas en Saulus, die dus door de Heilige Geest waren
uitgezonden, gingen naar Seleucië en voeren daarvandaan
naar Cyprus.
5 In Salamis aangekomen verkondigden ze het Woord van
God in de Joodse synagogen. Ze hadden Johannes bij zich als
assistent.
6 Ze trokken door het hele eiland, naar Pafos, waar ze
een Joodse magiër aantroffen, een valse profeet die Barjezus
heette.
7 Hij maakte deel uit van de entourage van de proconsul
Sergius Paulus, een verstandig man die Barnabas en Saulus
bij zich uitnodigde omdat hij graag naar het Woord van God
wilde luisteren.
8 Elymas de magiër – dat is de vertaling van zijn naam –
werkte hen echter tegen: hij probeerde de proconsul van het
geloof af te houden.
9 Maar Saulus – ook Paulus genoemd – raakte vervuld van
de Heilige Geest, keek Elymas strak aan en zei:
10 “Jij duivelszoon vol van allerlei bedrog en sluwheid,
vijand van alle gerechtigheid, stop jij dan nooit met het
verdraaien van de rechte wegen van de Heer?
11 Daarom zal de Heer je straffen: je zal een tijdlang blind
zijn en het zonlicht niet zien.” Op hetzelfde moment werd
Elymas overvallen door nevel en duisternis en zocht hij al
rondtastend naar iemand die hem bij de hand kon leiden.
12 Toen de proconsul zag wat er gebeurd was, was hij zo
diep onder de indruk van de leer over de Heer, dat hij tot
geloof kwam.

13 Paulus en zijn entourage voeren weg van Pafos. Maar
toen ze in Perge in Pamfylië waren aangekomen, verliet
Johannes hen om naar Jeruzalem terug te keren.
14 Zij reisden echter vanuit Perge verder naar Antiochië in
Pisidië. Daar gingen ze op de sabbat naar de synagoge en
namen plaats.
15 Na de voorlezing uit de Wet en de Profeten stuurden
de synagogebestuurders iemand naar hen toe om te vragen:
“Volksgenoten, als jullie een bemoedigend woord hebben
voor de mensen, spreek dan maar.”
16 Paulus stond op, maakte een handgebaar en zei: “Is-
raëlieten en anderen die ontzag voor God hebben, luister.

17 De God van ons volk Israël heeft onze voorouders
uitverkoren en ons volk machtig gemaakt toen het in het
land Egypte verbleef. Met veel machtsvertoon leidde Hij hen
weg
18 en in de wildernis verdroeg Hij veertig jaar lang hun
gedrag.
19 In het land Kanaän roeide Hij zeven volken uit om het
land aan ons volk in eigendom te geven.
20 Dat duurde ongeveer 450 jaar. Vervolgens gaf Hij
rechters, tot de tijd van de profeet Samuel.
21 Toen vroeg ons volk om een koning en God gaf Saul, de
zoon van Kis, uit de stam Benjamin. Dat duurde veertig jaar.
22 God zette hem af en stelde David aan als hun koning.
Hij verklaarde over hem: 'In David, de zoon van Isaï, heb ik
een man naar mijn hart gevonden, die alles zal doen wat Ik
wil.'
23 Uit Davids afstammelingen heeft God zoals beloofd een
redder voor Israël voortgebracht: Jezus.
24 Maar voordat Jezus kwam, verkondigde Johannes aan
het hele volk Israël een doop van inkeer.
25 En toen hij zijn opdracht bijna had voltooid, zei Jo-
hannes: 'Ik ben niet de persoon die jullie denken dat ik ben.
Maar let goed op, na mij komt er Iemand anders en ik ben
het niet waard om zijn schoenen voor Hem los te maken.'
26 Volksgenoten, afstammelingen van Abraham, en ook
jullie anderen die ontzag voor God hebben, het nieuws van
deze redding is aan ons bekendgemaakt.
27 De inwoners van Jeruzalem en hun leiders hebben
Hem niet herkend. Door Jezus te veroordelen, vervulden
zij de woorden van de profeten die elke sabbat worden
voorgelezen.
28 Hoewel ze geen enkele grond voor een doodvonnis
konden vinden, vroegen ze Pilatus om zijn doodstraf.
29 En na alles te hebben uitgevoerd dat over Hem was
geschreven, haalden ze Hem van het kruis en legden Hem
in een graf.
30 God heeft Hem echter uit de dood doen verrijzen.
31 In de loop van vele dagen verscheen Hij aan de mensen
die met Hem samen uit Galilea naar Jeruzalem waren
gereisd en die nu over Hem getuigen aan het Joodse volk.
32 En wij verkondigen jullie het goede nieuws: wat God
aan onze voorouders had beloofd,
33 heeft Hij voor ons, hun afstammelingen, vervuld door
Jezus te doen verrijzen. Zo staat het ook in Psalm 2:

'Jij bent mijn Zoon, vandaag heb Ik Je verwekt.'

34 Dat God Jezus uit de dood zou doen verrijzen zodat Hij
niet tot ontbinding zou overgaan, had Hij reeds voorspeld
met deze woorden:
'De betrouwbare, heilige zegeningen die aan David waren
beloofd, zal Ik aan jullie geven.'
35 En elders zegt Hij:
'U zal uw toegewijde niet tot ontbinding laten overgaan.'
36 David zelf is gestorven, nadat hij de mensen van zijn
eigen volk had gediend volgens Gods plan. Hij is bij zijn
voorouders begraven en zijn lichaam is vergaan.
37 Maar het lichaam van de Persoon die God heeft doen
verrijzen, is niet vergaan.
38 Daarom, vrienden, moeten jullie weten dat dankzij Hem
de vergeving van zonden aan jullie wordt verkondigd.
39 Ieder die in Hem gelooft, wordt vrijgesproken van alle
schuld waarvoor geen vrijspraak mogelijk was op basis van
de Wet van Mozes.
40 Pas dus op dat jullie niet overkomt wat in de Profeten
als volgt wordt omschreven:
41 'Kijk, spotters, verwonder je en verdwijn, want Ik ga in
jullie tijd iets doen dat jullie niet zullen geloven wanneer
iemand het jullie vertelt.' "
42 Toen Paulus en Barnabas naar buiten gingen, drong
men er bij hen op aan, de volgende sabbat opnieuw over
dit onderwerp te spreken.
43 Na afloop van de samenkomst gingen veel van de
Joden en van de mensen die God vereerden en zich tot het
jodendom hadden bekeerd, met Paulus en Barnabas mee.
Die spraken met hen om hen aan te sporen zich aan Gods
genade vast te houden.
44 De volgende sabbat kwam bijna de hele stad bijeen om
het Woord van de Heer te horen.
45 Toen de Joden de mensenmassa zagen, werden ze door
afgunst overmand. Ze spraken de woorden van Paulus tegen
en belasterden hem.
46 Paulus en Barnabas zeiden echter vrijmoedig: "Het was
nodig om het Woord van God eerst aan jullie te vertellen.
Maar nu jullie het afwijzen en zelf aangeven dat jullie het
eeuwig leven niet waard zijn, richten wij ons voortaan tot
de niet-Joden.
47 Want de Heer heeft ons opgedragen: 'Ik heb je
aangesteld tot een licht voor de volken, om redding te
brengen tot aan de uithoeken van de aarde.' "
48 Toen de niet-Joden dit hoorden, verheugden ze zich en
verheerlijkten ze het Woord van de Heer. Iedereen die voor
het eeuwig leven bestemd was, kwam tot geloof.

49 Het Woord van de Heer raakte in de hele omgeving bekend.
50 Toen stookten de Joden de voorname vrouwen die God vereerden en de leiders van de stad op tegen Paulus en Barnabas, ontketenden een vervolging en verdreven hen uit hun gebied.
51 Maar Paulus en Barnabas schudden het stof van hun voeten als een teken van afkeuring en gingen naar Ikonium.
52 De nieuwe volgelingen van Jezus waren echter vervuld van vreugde en van de Heilige Geest.

14

1 In Ikonium gebeurde hetzelfde: Paulus en Barnabas gingen naar de Joodse synagoge en een groot aantal Joden en Grieken kwam tot geloof.
2 Maar de Joden die het geloof afwezen, stookten de niet-Joden op en brachten hen in een vijandige stemming ten opzichte van de christenen.
3 Paulus en Barnabas bleven daar lange tijd en spraken vrijmoedig over de Heer. En Hij bevestigde de verkondiging van zijn genade, door hen in staat te stellen tekenen en wonderen te doen.
4 De mensen in de stad raakten verdeeld: sommigen waren voor de Joden, anderen voor de apostelen.
5 Toen bepaalde niet-Joden, Joden en hun leiders op het punt stonden om Paulus en Barnabas te mishandelen en te stenigen,
6 kwamen die het te weten en vluchtten ze naar de Lykaonische steden Lystra en Derbe en het omliggende gebied.
7 Ook daar verkondigden ze het evangelie.

8 In Lystra was een man die geen macht over zijn voeten had; hij was verlamd vanaf zijn geboorte en had nooit kunnen stappen.
9 Toen hij naar Paulus' boodschap aan het luisteren was, keek deze hem recht aan en zag hij dat de man het geloof had om te worden genezen.
10 Toen riep Paulus: “Ga recht op je voeten staan!” De man sprong op en begon te stappen.
11 Toen de mensen zagen wat Paulus had gedaan, begonnen ze luid in het Lykaonisch te roepen: “De goden zijn in mensengedaante naar ons neergedaald!”
12 Ze noemden Barnabas Zeus en Paulus Hermes, omdat Paulus de woordvoerder was.

13 Vlak buiten de stad was een tempel van Zeus. De
priester bracht stieren en bloemenkransen naar de stad-
spoorten en wilde samen met de mensenmassa offers aan
hen brengen.
14 Maar de apostelen – Barnabas en Paulus – hoorden
daarvan, scheurden hun kleren, stortten zich in de menigte
en riepen:
15 "Vrienden, waarom doen jullie dat? Wij zijn mensen,
net als jullie, en het goede nieuws dat wij verkondigen is
dat jullie je van deze zinloosheid moeten afkeren naar de
levende God, die de hemel en de aarde en de zee met alles
daarin heeft gemaakt.
16 In het verleden heeft Hij toegelaten dat alle volken hun
eigen gang gingen.
17 Toch liet Hij van zich weten, want Hij toonde zijn goed-
heid door vanuit de hemel regen en vruchtbare seizoenen
aan jullie te geven en te zorgen dat jullie overvloedig te eten
hebben en tevreden zijn."
18 Hoewel ze dit zeiden, konden ze de menigte er ternauw-
ernood van weerhouden, offers aan hen te brengen.
19 Toen arriveerden er echter Joodse mensen uit Antiochië
en Ikonium, die de mensenmassa voor zich wonnen. Ze
stenigden Paulus en sleepten hem de stad uit, in de veron-
derstelling dat hij dood was.
20 Maar toen de volgelingen van Jezus om hem heen
gingen staan, stond hij op en ging hij de stad binnen. De
volgende dag vertrok hij met Barnabas naar Derbe.

21 In die stad verkondigden ze het evangelie en maakten
ze veel volgelingen van Jezus. Vervolgens keerden ze terug
naar Lystra, Ikonium en Antiochië.
22 Daar bemoedigden ze de volgelingen van Jezus en
spoorden hen aan om bij het geloof te blijven. "We moeten
nog veel ellende doorstaan voordat we Gods koninkrijk
binnengaan", zeiden ze.
23 In elke kerkgemeenschap stelden ze oudsten aan, die ze
in gebed en vasten opdroegen aan de Heer op wie ze hun
vertrouwen hadden gesteld.
24 Nadat ze door Pisidië waren gereisd, kwamen ze in
Pamfylië.
25 En nadat ze in Perge het woord hadden verkondigd,
gingen ze naar Attalia.
26 Daarvandaan voeren ze terug naar Antiochië, waar ze
eerder aan Gods genade waren toevertrouwd voor de taak
die ze nu hadden voltooid.

27 Na hun aankomst riepen ze de kerkgemeenschap bijeen
en brachten ze verslag uit van wat God door hen had gedaan
en hoe Hij de deur van het geloof had geopend voor de niet-
Joden.
28 Ze bleven lange tijd bij de volgelingen van Jezus.

15

1 Toen kwamen er mensen uit Judea, die de christenen in
Antiochië leerden: “Als jullie niet worden besneden volgens
het gebruik dat door Mozes is opgelegd, kunnen jullie niet
gered worden.”
2 En omdat Paulus en Barnabas hen krachtig tegenspraken
en er grote onenigheid ontstond, werd besloten Paulus,
Barnabas en enkele anderen uit hun midden naar de apos-
telen en oudsten in Jeruzalem te sturen om de kwestie met
hen te bespreken.
3 Nadat de kerkgemeenschap hen uitgeleide had gedaan,
reisden ze door Fenicië en Samaria, waar ze alle christenen
blij maakten door hun uitgebreid te vertellen over de
bekering van de niet-Joden.
4 In Jeruzalem aangekomen, werden ze door de kerkge-
meenschap, de apostelen en de oudsten verwelkomd en
brachten ze verslag uit over hetgeen God met hen had
gedaan.
5 Maar enkele farizeeën die tot geloof waren gekomen,
stonden op en zeiden: “Die mensen moeten worden besne-
den en ze moeten worden verplicht zich aan de Wet van
Mozes te houden.”
6 Daarom kwamen de apostelen en oudsten bijeen om zich
over deze kwestie te beraden.
7 Nadat er uitgebreid was gediscussieerd, stond Petrus
op en sprak hen toe: “Geloofsgenoten, zoals jullie weten,
heeft God mij enige tijd geleden uit jullie midden uitgekozen,
opdat de niet-Joden de boodschap van het evangelie uit mijn
mond zouden horen en tot geloof zouden komen.
8 En God, die het hart van de mensen kent, heeft dat
bevestigd door hun de Heilige Geest te schenken, zoals
eerder aan ons.
9 Hij maakt geen onderscheid tussen ons en hen, want Hij
heeft hun harten gereinigd door het geloof.
10 Waarom stellen jullie God dan op de proef door een juk
op de schouders van de volgelingen van Jezus te leggen dat
noch onze voorvaders noch wijzelf konden dragen?
11 Want wij geloven dat het door de genade van de Heer
Jezus is dat wij – en ook zij – gered worden.”

12 Alle aanwezigen werden stil en luisterden naar het verslag van Barnabas en Paulus over de tekenen en wonderen die God door hen had gedaan onder de niet-Joden.
13 Toen ze waren uitgesproken, reageerde Jakobus: “Geloofsgenoten, luister naar mij.
14 Simeon heeft uiteengezet hoe God reeds in het begin van plan was om uit de niet-Joden mensen uit te kiezen die voortaan zijn naam zouden dragen.
15 De woorden van de profeten stemmen hiermee overeen, want er staat:
16 ‘Daarna kom Ik terug en herbouw ik de vervallen hut van David;
Ik zal de ruïnes ervan herbouwen en herstellen,
17 opdat het overgebleven deel van de mensheid de Heer zal zoeken,
zelfs de volken die Ik heb geroepen om mijn naam te dragen,
zegt de Heer die deze dingen doet,
18 dingen die Hem altijd al bekend zijn.’
19 Daarom ben ik van oordeel dat we het niet moeilijk moeten maken voor de niet-Joden die zich tot God bekeren,
20 maar dat we hun moeten schrijven dat ze zich moeten onthouden van dingen die onrein zijn omdat ze aan afgoden zijn gewijd, van seksueel wangedrag, van vlees van verstikte dieren en van bloed.
21 Want de Wet van Mozes wordt vanouds in elke stad verkondigd en elke sabbat in de synagogen voorgelezen.”
22 Toen besloten de apostelen en de oudsten samen met de hele kerkgemeenschap, enkele van hun eigen mannen uit te kiezen en die samen met Paulus en Barnabas naar Antiochië te sturen. Dit waren Judas (die Barsabbas wordt genoemd) en Silas, mannen die leiders waren onder de christenen.
23 Ze gaven hun de volgende brief mee:

“Van: de apostelen en de oudsten, jullie geloofsgenoten.

Aan: onze niet-Joodse geloofsgenoten in Antiochië, Syrië en Cilicië.

Gegroet!

24 Wij hebben gehoord dat jullie zijn verontrust door mensen die bij ons vandaan komen maar geen mandaat van ons hadden, en die jullie met hun uitspraken diep hebben geschokt.
25 Daarom hebben wij gezamenlijk besloten, mannen uit te kiezen die we naar jullie toe sturen, samen met onze vrienden Barnabas en Paulus.
26 Die twee hebben hun levens op het spel gezet voor onze Heer Jezus Christus.

27 Wij sturen dus Judas en Silas mee; zij zullen ons
schrijven mondeling bevestigen.
28 Want de Heilige Geest is van oordeel – en wij ook –
dat jullie geen zwaardere last moet worden opgelegd dan
de volgende vereisten:
29 je onthouden van vlees van afgodenoffers, bloed, vlees
van verstikte dieren en seksueel wangedrag. Als jullie die
dingen vermijden, handelen jullie juist.
Het ga jullie goed."
30 Nadat ze afscheid hadden genomen, reisden de mannen
naar Antiochië, waar ze alle christenen bijeenriepen en de
brief overhandigden.
31 De christenen lazen de brief en waren verheugd over de
bemoedigende inhoud.
32 Judas en Silas, die allebei ook profeet waren, bemoedig-
den en versterkten de christenen door hen langdurig toe te
spreken.
33 Nadat ze daar enige tijd waren geweest, lieten de chris-
tenen hen met hun vredeswens terugkeren naar degenen
die hen hadden gezonden.
35 Maar Paulus en Barnabas bleven in Antiochië, waar zij
en veel anderen het Woord van de Heer onderwezen en
verkondigden.
36 Na een aantal dagen zei Paulus tegen Barnabas: "Laten
we teruggaan naar iedere stad waar we het Woord van de
Heer hebben verkondigd, om de christenen te bezoeken en
te kijken hoe het met hen gaat."
37 Barnabas wilde ook Johannes meenemen, die Markus
wordt genoemd.
38 Paulus vond het echter beter om hem niet mee te nemen,
omdat hij hen in Pamfylië had verlaten en het werk niet met
hen had voortgezet.
39 Het meningsverschil was zo groot dat ze uiteengingen.
Barnabas voer naar Cyprus en nam Markus mee.
40 Paulus koos Silas en vertrok, nadat hij door de christe-
nen aan de genade van de Heer was opgedragen.
41 Hij reisde door Syrië en Cilicië en bemoedigde daar de
kerkgemeenschappen.

16

1 Paulus kwam aan in Derbe en in Lystra. Daar trof hij een
volgeling van Jezus aan die Timoteüs heette, de zoon van een
gelovige Joodse vrouw en een Griekse vader.
2 De christenen in Lystra en Ikonium spraken lovend over
hem.

3 Paulus wilde hem meenemen op reis en liet hem
besnijden omwille van de Joodse mensen die in dat gebied
woonden, want iedereen wist dat zijn vader een niet-Jood
was.
4 Op hun tocht langs de steden vertelden ze de christenen
over het besluit dat de apostelen en oudsten in Jeruzalem
hadden genomen en waaraan men zich voortaan moest
houden.
5 De kerkgemeenschappen werden gesterkt in het geloof
en het aantal christenen nam elke dag toe.

6 Paulus en zijn reisgenoten trokken door het gebied van
Frygië en Galatië, omdat de Heilige Geest niet toeliet dat ze
het woord verkondigden in Asia.
7 Toen ze Mysië bereikten, probeerden ze Bitynië binnen
te gaan, maar Jezus' Geest weerhield hen daarvan.
8 Dus reisden ze verder door Mysië en kwamen aan in
Troas.
9 's Nachts kreeg Paulus een visioen. Hij zag een Mace-
doniër staan, die hem smeekte: “Kom naar Macedonië en
help ons!”
10 Onmiddellijk nadat hij dat visioen had gehad, wilden we
naar Macedonië vertrekken, omdat we eruit opmaakten dat
God ons had geroepen om het evangelie aan de mensen daar
te verkondigen.

11 We voeren uit Troas weg, zetten koers naar Samotrake
en voeren de volgende dag verder naar Neapolis.
12 Vervolgens reisden we naar Filippi, een stad in Mace-
donië, de belangrijkste in dat gebied en een Romeinse
kolonie. In die stad bleven we enkele dagen.
13 Op de sabbat gingen we naar een plaats bij de rivier
buiten de stadspoort, waarvan we vermoedden dat het een
plaats van gebed was. We namen plaats en spraken met de
vrouwen die waren bijeengekomen.
14 Daar was een vrouw die God vereerde. Ze heette Lydia,
kwam uit de stad Tyatira en was handelaar in paarse stoffen.
Terwijl zij luisterde, opende de Heer haar hart, zodat ze op
Paulus' boodschap inging.
15 Nadat zij en haar huishouden waren gedoopt, verzocht
ze: “Als jullie mij beschouwen als gelovige in de Heer, kom
dan in mijn huis logeren.” Ze drong er bij ons op aan.

16 Op een dag toen we naar de plaats van gebed gingen,
kwam ons een slavin tegemoet die een waarzeggende geest
had. Haar eigenaars verdienden veel aan haar toekom-
stvoorspellingen.

17 Zij kwam voortdurend achter Paulus en ons aan en riep
dan: “Deze mensen zijn dienaren van de Allerhoogste God,
zij verkondigen hoe men gered kan worden.”
18 Ze deed dit vele dagen achtereen. Uiteindelijk raakte
Paulus zo geïrriteerd dat hij zich omdraaide en tegen de geest
zei: “Ik beveel je in naam van Jezus Christus om uit haar weg
te gaan.” Op dat moment ging de geest uit haar weg.
19 Toen haar eigenaars zagen dat hun bron van inkomsten
weg was, grepen ze Paulus en Silas en sleurden hen naar de
stadsbestuurders op het marktplein.
20 Ze leidden hen aan de magistraten voor en zeiden: “Deze
mensen brengen onze stad in oproer. Het zijn Joden
21 en ze verkondigen praktijken die wij, Romeinen, niet
mogen aanvaarden of naleven.”
22 Nu keerde ook de menigte zich tegen Paulus en Silas en
de stadsbestuurders bevalen hun de kleren van het lijf te
rukken en hen met stokken af te ranselen.
23 Nadat ze hun veel slagen hadden toegebracht, gooiden
ze hen in de gevangenis en droegen de cipier op, hen streng
te bewaken.
24 Omdat hij die opdracht had gekregen, zette hij hen in de
binnenste cel en sloot hij hun voeten in een blok.
25 Rond middernacht – Paulus en Silas waren tot God aan
het bidden en zingen en de andere gevangenen waren naar
hen aan het luisteren –
26 was er ineens een zware aardbeving. Het fundament
van de gevangenis schudde ervan. Meteen gingen alle
deuren open en raakten alle boeien los.
27 De cipier, die wakker was geworden en de geopende
deuren van de gevangenis zag, trok zijn zwaard om zichzelf
om te brengen, want hij dacht dat de gevangenen waren
ontsnapt.
28 Maar Paulus riep luid: “Doe uzelf geen kwaad, we zijn
allemaal hier!”
29 De cipier liet licht brengen, haastte zich naar binnen en
viel bevend voor Paulus en Silas neer.
30 Hij bracht hen naar buiten en vroeg: “Heren, wat moet
ik doen om te worden gered?”
31 Ze zeiden: “Geloof in de Heer Jezus en u zal gered zijn,
u en uw huishouden.”
32 Ze verkondigden het Woord van de Heer, aan hem en
aan iedereen in zijn huis.
33 Hij nam hen nog op dat uur van de nacht mee om
hun wonden te laten wassen. Ook werden hij en zijn hele
huishouden onmiddellijk gedoopt.
34 Hij leidde hen zijn huis binnen en zette hun een maaltijd
voor. Hij en zijn hele huishouden waren dolblij dat ze tot

geloof in God waren gekomen.
35 Toen het ochtend werd, stuurden de magistraten de
gerechtsdienaren met de boodschap: “Laat die mannen
maar vrij.”
36 De cipier bracht het volgende bericht over aan Paulus:
“De magistraten hebben laten weten dat u vrijgelaten moet
worden. U mag vertrekken. Ga in vrede.”
37 Maar Paulus antwoordde: “Ze hebben ons zonder proces
in het openbaar stokslagen laten geven hoewel we Romeinse
staatsburgers zijn, en ze hebben ons in de gevangenis
gegooid. En nu sturen ze ons onopgemerkt weg? Nee hoor,
laat ze zelf maar komen om ons uitgeleide te doen.”
38 De gerechtsdienaren brachten deze woorden over aan
de magistraten. Die schrokken toen ze hoorden dat Paulus
en Silas Romeinen waren.
39 Ze kwamen hun excuses aanbieden, leidden hen de
gevangenis uit en verzochten hen de stad te verlaten.
40 Uit de gevangenis gekomen, gingen Paulus en Silas naar
Lydia. En toen ze de christenen daar hadden gezien en
bemoedigd, vertrokken ze.

17

1 Ze trokken door Amfipolis en Apollonia en kwamen in
Tessalonica, waar een Joodse synagoge was.
2 Zoals hij gewoon was, ging Paulus erheen en drie
sabbatten lang debatteerde hij met de Joden op basis van
de Schriften.
3 Hij legde uit en toonde aan dat de Messias moest lijden
en uit de dood verrijzen. Hij zei: “Deze Messias is Jezus, die
ik aan jullie verkondig.”
4 Sommigen van hen raakten overtuigd en sloten zich bij
Paulus en Silas aan, evenals een groot aantal Grieken die
God vereerden en veel voorname vrouwen.
5 Maar de andere Joden werden afgunstig en met enkele
slechte mensen die ze uit het straatvolk hadden verzameld,
vormden ze een bende waarmee ze de stad in oproer
brachten. Ze bestormden het huis van Jason met de bedoel-
ing Paulus en Silas door het volk te laten berechten.
6 Maar toen ze hen niet vonden, sleurden ze Jason en
enkele andere christenen naar het stadsbestuur en riepen:
“De mensen die het hele rijk op zijn kop hebben gezet, zijn
ook hier aangekomen,
7 en Jason heeft hen in huis gehaald. Ze overtreden
allemaal de decreten van de keizer door te zeggen dat er een
andere koning is: Jezus!”

8 Het volk en de stadsbestuurders raakten in verwarring
toen ze dit hoorden.
9 Ze lieten Jason en de anderen een borgsom betalen en
lieten hen gaan.

10 Zodra het nacht werd, stuurden de christenen Paulus
en Silas naar Berea. Daar aangekomen gingen ze naar de
Joodse synagoge.
11 De mensen daar waren vriendelijker dan in Tessalonica.
Ze aanvaardden de boodschap met veel enthousiasme en
raadpleegden dagelijks de Schriften om te controleren of
deze dingen juist waren.
12 Velen van hen kwamen tot geloof, en ook een groot
aantal voorname niet-Joodse vrouwen en veel niet-Joodse
mannen.
13 Maar toen de Joden in Tessalonica ontdekten dat het
Woord van God nu ook door Paulus werd verkondigd in
Berea, gingen ze daarheen om de mensen op te hitsen en
verwarring te zaaien.
14 De christenen stuurden Paulus meteen weg, naar de
kust, maar Silas en Timoteüs bleven achter.
15 De mensen die Paulus begeleidden, brachten hem tot
Athene. Toen keerden ze terug met de boodschap voor Silas
en Timoteüs, dat die zich zo snel mogelijk bij hem moesten
voegen.

16 Terwijl Paulus in Athene op hen wachtte, zag hij dat de
stad vol afgodsbeelden stond. Dat choqueerde hem.
17 Daarom debatteerde hij in de synagoge met de Joden
en de mensen die God vereerden, en sprak hij op het
marktplein de mensen toe die hij daar dagelijks aantrof.
18 Ook enkele epicurese en stoïcijnse filosofen debatteer-
den met hem. Sommigen zeiden: “Wat probeert die praat-
jesmaker te vertellen?” Anderen zeiden: “Kennelijk is hij een
prediker van vreemde goden,” omdat hij het evangelie van
Jezus en de verrijzenis verkondigde.
19 Dus nodigden ze Paulus uit om mee te komen naar de
Areopagus. Daar vroegen ze: “Mogen wij weten wat die
nieuwe leer is waarover u spreekt?
20 U vertelt dingen die ons vreemd in de oren klinken en
we willen graag weten wat ze betekenen.”
21 Alle Atheners en de vreemdelingen die er woonden
besteedden hun tijd namelijk aan niets anders dan het
praten over en luisteren naar nieuwe ideeën.
22 Daarom ging Paulus in de Areopagus staan en sprak hij
de mensen toe: “Inwoners van Athene, ik zie dat jullie in alle
opzichten heel godsdienstig zijn.

23 Want toen ik rondwandelde en bekeek wat jullie vereren, trof ik ook een altaar aan met het opschrift ‘aan een onbekende god’. Wat jullie dus vereren maar niet kennen, zal ik nu aan jullie bekendmaken.
24 De God die de wereld en alles daarin heeft gemaakt, de Heer van hemel en aarde, woont niet in tempels die door mensen zijn gemaakt.
25 Ook wordt Hij niet door mensenhanden onderhouden alsof Hij iets nodig heeft: Hij geeft alle mensen het leven, hun adem, in feite alles.
26 Uit één mens heeft Hij alle volken gemaakt om de hele aardbodem te bewonen en Hij heeft bepaald in welke tijden en binnen welke grenzen ze zouden leven.
27 God deed dat met de bedoeling dat ze Hem zouden zoeken en Hem misschien al rondtastend zouden vinden. Toch is Hij niet ver van ieder van ons.
28 Want ‘in Hem leven wij, bewegen wij en bestaan wij’. Zoals enkele van uw dichters hebben gezegd: ‘Ook wij zijn van Hem afkomstig.’
29 Maar als wij uit God afkomstig zijn, moeten we niet denken dat het goddelijke is als een gouden, zilveren of stenen beeld dat voortkomt uit de artistieke bekwaamheid van een mens.
30 Vroeger heeft God die onwetendheid gedoogd, maar nu roept Hij alle mensen overal op, tot inkeer te komen.
31 Hij heeft namelijk een dag vastgesteld waarop Hij de hele wereld rechtvaardig zal oordelen door de Man die Hij heeft aangesteld. En Hij heeft het bewijs hiervoor aan alle mensen geleverd door Hem uit de dood te doen verrijzen.”
32 Toen ze over de verrijzenis van doden hoorden, dreven sommigen daar de spot mee, maar anderen zeiden: “Hierover willen we nog wel eens naar u luisteren.”
33 Zo vertrok Paulus uit hun midden.
34 Maar enkele mensen sloten zich bij hem aan en kwamen tot geloof, waaronder Dionysius de Areopagiet, een vrouw die Damaris heette en een aantal anderen.

18

1 Hierna vertrok Paulus uit Athene naar Korinte.
2 Daar ontmoette hij een Joodse man die Aquila heette en uit Pontus afkomstig was. Hij was onlangs met zijn vrouw Priscilla uit Italië aangekomen, omdat Claudius had bevolen dat alle Joodse mensen uit Rome moesten vertrekken. Paulus ging bij hen op bezoek,
3 en omdat hij hetzelfde beroep had, bleef hij bij hen wonen en werken. Ze waren namelijk tentenmakers van beroep.

4 Elke sabbat debatteerde Paulus in de synagoge en
probeerde hij zowel Joden als Grieken te overtuigen.
5 Maar nadat Silas en Timoteüs uit Macedonië waren
aangekomen, concentreerde Paulus zich op de verkondiging
van het Woord. Hij verklaarde aan de Joodse mensen dat
Jezus de Messias is.
6 Toen zij hem echter tegenspraken en bespotten, schudde
hij het stof van zijn kleren en zei tegen hen: “Jullie zijn
verantwoordelijk voor je eigen ondergang. Ik heb er geen
schuld aan. Voortaan ga ik naar de niet-Joden.”
7 Hij verliet de synagoge en trok in bij iemand die God
vereerde. Die man heette Titius Justus en zijn huis stond
naast de synagoge.
8 Crispus, de synagogebestuurder, kwam met zijn hele
huishouden tot geloof in de Heer. Ook veel andere Korintiërs
die naar Paulus hadden geluisterd, kwamen tot geloof en
werden gedoopt.
9 's Nachts zei de Heer in een visioen tegen Paulus: “Wees
niet bang, blijf spreken en zwijg niet,
10 want Ik ben bij je en niemand zal je aanvallen of kwaad
doen, want er zijn in deze stad veel mensen die bij Mij
horen.”
11 Paulus bleef een jaar en zes maanden en leerde hun het
Woord van God.
12 Maar toen Gallio proconsul van Achaje was geworden,
keerden de Joden in Korinte zich gezamenlijk tegen Paulus
en brachten hem naar Gallio's rechterstoel.
13 Ze zeiden: “Deze man haalt de mensen over om God te
vereren op een manier die in strijd is met de wet.”
14 Net toen Paulus op het punt stond iets te zeggen, zei
Gallio tegen de Joden: “Als het hier zou gaan om een misdrijf
of een kwaadaardig vergrijp, zou het terecht zijn dat ik jullie
aanhoor.
15 Maar omdat deze onenigheid woorden, namen en jullie
eigen wetten betreft, moeten jullie zelf maar zien. Over deze
dingen wil ik geen rechter zijn.”
16 En hij stuurde hen bij de rechterstoel vandaan.
17 Toen vielen ze allemaal Sostenes de synagogebestuurder
aan; ze sloegen hem voor de rechterstoel in elkaar. Maar
Gallio trok zich er niets van aan.
18 Paulus bleef nog een aantal dagen in Korinte, maar nam
toen afscheid van de christenen daar en voer met Priscilla
en Aquila naar Syrië. Hij liet echter eerst in Kenchreeën zijn
haren knippen, omdat hij een plechtige gelofte had afgelegd.
19 Toen ze in Efeze aankwamen, liet hij Prisca en Aquila
achter, maar ging zelf naar de synagoge om met de Joodse
mensen te debatteren.

20 Toen die hem vroegen wat langer te blijven, sloeg hij dat
af.
21 Maar bij zijn vertrek zei hij: “Als God het wil, kom ik
later bij jullie terug.” Toen voer hij uit Efeze weg.
22 Hij ging aan land in Caesarea, ging naar Jeruzalem om
de kerkgemeenschap daar te begroeten en reisde verder
naar Antiochië.
23 Nadat hij daar enige tijd was geweest, vertrok hij om
door het gebied van Galatië en door Frygië te trekken en alle
volgelingen van Jezus daar te versterken.

24 Intussen kwam er een Joodse man naar Efeze die
Apollos heette en uit Alexandrië afkomstig was. Hij was
hoogopgeleid en had een grondige kennis van de Schriften.
25 Hij had onderricht ontvangen over de Weg van de Heer
en sprak met veel enthousiasme. Wat hij over Jezus leerde
was correct, maar hij kende enkel de doop van Johannes.
26 Hij begon vrijmoedig in de synagoge te spreken. Toen
Priscilla en Aquila hem hadden horen spreken, namen ze
hem apart en legden ze de Weg van God nauwkeuriger aan
hem uit.
27 En toen hij naar Achaje wilde doorreizen, bemoedigden
zijn medegelovigen hem en schreven ze aan de volgelingen
van Jezus daar dat die hem moesten verwelkomen. In
Achaje aangekomen, was Apollos een grote steun voor de
mensen die door genade tot geloof waren gekomen.
28 Hij weerlegde de Joden namelijk krachtig door publieke-
lijk aan de hand van de Schriften te bewijzen dat Jezus de
Messias is.

19

1 Terwijl Apollos in Korinte was, kwam Paulus na een
reis door het binnenland aan in Efeze, waar hij enkele
volgelingen van Jezus ontmoette.
2 Hij vroeg hun: “Hebben jullie de Heilige Geest ontvangen
toen jullie tot geloof kwamen?” Ze antwoordden: “Nee, we
hebben zelfs niet over het bestaan van een Heilige Geest
gehoord.”
3 Hij vroeg: “Welke doop hebben jullie dan ondergaan?” Ze
zeiden: “De doop van Johannes.”
4 Paulus zei: “De doop van Johannes was een doop van
inkeer. Johannes vertelde de mensen dat ze moesten
geloven in de Persoon die na hem zou komen, dat wil zeggen:
in Jezus.”
5 Toen ze dat hoorden, lieten ze zich dopen in de naam van
de Heer Jezus.

6 En toen Paulus hun de handen oplegde, kwam de Heilige
Geest over hen en begonnen ze in andere talen te spreken
en te profeteren.
7 In totaal ging het om ongeveer twaalf personen.

8 Paulus ging naar de synagoge, waar hij drie maanden
lang ongehinderd over Gods koninkrijk debatteerde en
overtuigend sprak.
9 Maar toen sommigen halsstarrig weigerden te geloven
en de Weg belasterden bij de mensen, trok hij zich uit de
synagoge terug. Hij nam de volgelingen van Jezus met
zich mee en sprak voortaan elke dag in het auditorium van
Tyrannus.
10 Dit duurde twee jaar en daardoor hoorden alle inwoners
van Asia, zowel Joden als Grieken, het Woord van de Heer.
11 God gebruikte Paulus om buitengewone wonderen te
doen.
12 Er werden zelfs doeken en werkschorten die met zijn
huid in contact waren geweest, naar de zieken gebracht,
zodat hun aandoeningen verdwenen en de boze geesten uit
hen weggingen.
13 Er waren echter ook enkele rondreizende Joodse ex-
orcisten, die probeerden in naam van de Heer Jezus boze
geesten uit te drijven door te zeggen: “Ik bezweer jullie bij
de Jezus die door Paulus wordt verkondigd!"
14 Een zekere Skevas, een Joodse hoofdpriester, had zeven
zonen die dit deden.
15 Toen antwoordde de boze geest: “Ik ken Jezus en ik weet
wie Paulus is, maar wie zijn jullie?”
16 De persoon sprong op hen af en overmeesterde hen
allen. Hij was zoveel sterker dan zij, dat ze naakt en
verwond uit dat huis vluchtten.
17 Dit raakte bekend bij alle inwoners van Efeze, zowel
Joden als Grieken. Ze raakten allen door angst bevangen en
de naam van de Heer Jezus werd grootgemaakt.
18 Veel mensen die tot geloof kwamen, kwamen op-
biechten en bekennen wat ze hadden misdreven.
19 Een aantal mensen die magie hadden bedreven, verza-
melden hun boeken en verbrandden die in het openbaar.
Toen de waarde ervan werd berekend, kwam men uit op
50.000 zilverstukken.
20 Door dit grootse gebeuren kreeg de boodschap van de
Heer steeds meer gehoor en aanhang.
21 Na deze gebeurtenissen vatte Paulus het plan op, via
Macedonië en Achaje naar Jeruzalem te reizen. Hij zei:
“Nadat ik daar ben geweest, moet ik ook Rome bezoeken.”

22 Hij stuurde twee van zijn assistenten, Timoteüs en
Erastus, naar Macedonië, maar bleef zelf wat langer in Asia.
23 Rond die tijd ontstond er grote commotie over de Weg.
24 Er was namelijk een zilversmid die Demetrius heette
en die met de vervaardiging van zilveren artemistempeltjes
een aanzienlijk inkomen aan de ambachtslieden bezorgde.
25 Hij belegde een vergadering voor hen en voor de
mensen met aanverwante beroepen, en zei: “Mensen, zoals
jullie weten is onze welvaart van deze werkzaamheden
afhankelijk.
26 Maar jullie zien en horen ook dat die Paulus een
groot aantal mensen heeft overtuigd en op een dwaalspoor
gebracht, niet alleen in Efeze maar in bijna heel Asia, door
te zeggen dat handgemaakte goden geen echte goden zijn.
27 Nu bestaat niet alleen het gevaar dat ons vak in
diskrediet raakt, maar ook dat de tempel van de grote godin
Artemis zijn aanzien verliest en zij die door heel Asia en
het hele rijk wordt vereerd van haar verhevenheid wordt
beroofd.”
28 Toen ze dat hoorden, werden ze razend van woede en
schreeuwden ze: “Groot is de Artemis van de Efeziërs!”
29 De stad raakte in rep en roer. De mensen stormden
allemaal naar het theater, waarbij ze Gajus en Aristarchus,
Macedonische reisgenoten van Paulus, met zich meesleur-
den.
30 Paulus wilde zich in de menigte begeven, maar de
volgelingen van Jezus hielden hem tegen.
31 Enkele hoge provinciefunctionarissen die met hem
bevriend waren, lieten hem dringend waarschuwen dat hij
zich beter niet in het theater zou vertonen.
32 De mensen schreeuwden door elkaar heen en de bi-
jeenkomst verliep chaotisch. De meesten wisten zelfs niet
waarom ze waren samengekomen.
33 Sommigen in de menigte schreeuwden instructies naar
Alexander, die door de Joden naar voren werd geduwd.
Alexander gaf met een handgebaar aan dat hij een verdedig-
ingstoespraak wilde geven aan het volk.
34 Maar toen ze beseften dat hij een Jood was, scandeerden
ze twee uur lang: “Groot is de Artemis van de Efeziërs!”
35 Nadat de stadssecretaris de menigte tot bedaren had
gebracht, zei hij: “Efeziërs, er is toch geen mens die niet
weet dat de stad Efeze de zorg draagt voor de tempel van
de verheven Artemis en voor haar beeld dat uit de hemel
gevallen is?
36 Aangezien deze dingen niet kunnen worden ontkend,
moeten jullie je kalmte bewaren en geen domme dingen

doen.
37 Want de mannen die jullie hierheen hebben gebracht,
zijn geen tempelrovers en hebben jullie godin niet belasterd.
38 Als Demetrius en zijn vakgenoten dus iets tegen iemand
hebben, dan zijn er rechtszittingen met proconsuls. Laten
zij dan maar klacht indienen.
39 En als jullie nog iets wensen, moet dat in een wettige
vergadering worden opgelost.
40 Door de gebeurtenissen van vandaag lopen wij namelijk
het gevaar van oproer te worden beschuldigd. En dan zullen
we deze oploop niet kunnen goedpraten."
41 Nadat hij dit had gezegd, beëindigde hij de samenkomst.

20

1 Toen het tumult bedaard was, riep Paulus de volgelingen
van Jezus bijeen. Hij bemoedigde hen, nam afscheid en
vertrok naar Macedonië.
2 Nadat hij dat gebied had doorgereisd en de gelovigen
daar had bemoedigd met zijn toespraken, kwam hij aan in
Griekenland.
3 Daar bleef hij drie maanden. Net toen hij op het punt
stond naar Syrië te varen, beraamden een aantal Joden een
aanslag tegen hem. Daarom besloot hij terug te keren via
Macedonië.
4 Hij werd vergezeld door Sopatrus, de zoon van Pyrrhus
uit Berea, Aristarchus en Secundus uit Tessalonica, Gajus uit
Derbe, Timoteüs, en Tychikus en Trofimus uit Asia.
5 Zij reisden vooruit en wachtten op ons in Troas.
6 Wijzelf voeren uit Filippi weg na het Feest van de
Ongedesemde Broden. Na vijf dagen voegden we ons bij de
anderen in Troas, en bleven daar zeven dagen.
7 Op de eerste dag van de week, toen we bijeengekomen
waren voor de gezamenlijke maaltijd, sprak Paulus de aan-
wezigen toe. En omdat hij van plan was de volgende ochtend
te vertrekken, bleef hij doorspreken tot middernacht.
8 Er brandden veel lampen in de bovenzaal waar we bijeen
waren.
9 Een jongeman die Eutychus heette, zat in de raamopen-
ing en raakte door slaap overmand toen Paulus almaar
langer sprak. Diep in slaap viel hij van de tweede verdieping
naar beneden en hij werd dood opgeraapt.
10 Paulus ging naar beneden, ging bovenop hem liggen,
sloeg zijn armen om hem heen en zei: "Wees niet ongerust,
hij leeft."
11 Hij ging weer naar boven, zette de maaltijd voort en
sprak lang verder totdat het licht werd. Toen vertrok hij.

12 Het kind werd levend weggebracht en men was bijzonder bemoedigd.

13 Wij gingen alvast naar het schip en voeren naar Assus, waar we Paulus aan boord zouden nemen. Hij had dat zo geregeld omdat hij over land wilde reizen.
14 Nadat hij zich in Assus weer bij ons had gevoegd en we hem aan boord hadden genomen, voeren we naar Mitylene.
15 Daarvandaan voeren we verder en de volgende dag gingen we bij Chios voor anker. De dag daarna staken we over naar Samos en nog een dag later kwamen we aan in Miletus.
16 Paulus had namelijk besloten om Efeze voorbij te varen omdat hij geen tijd in Asia wilde doorbrengen. Hij had haast; hij wilde als het kon in Jeruzalem zijn op de dag van het Pinksterfeest.
17 In Miletus stuurde hij iemand naar Efeze om de oudsten van de kerkgemeenschap te ontbieden.
18 Toen die bij hem waren aangekomen, zei hij tegen hen: “Jullie weten hoe ik mij de hele tijd bij jullie heb gedragen, vanaf de eerste dag dat ik in Asia aankwam.
19 Ik heb de Heer in alle nederigheid en met tranen gediend in de beproevingen die mij zijn overkomen door de complotten van de Joden.
20 Ik heb jullie in het openbaar en bij mensen thuis toegesproken en onderwezen zonder jullie ook maar iets te onthouden dat jullie van nut kon zijn.
21 Ik heb zowel Joden als Grieken opgeroepen zich tot God te bekeren en in onze Heer Jezus te geloven.
22 En nu ga ik naar Jeruzalem, onder aandrang van de Geest, en ik weet niet wat mij daar zal overkomen.
23 Alleen word ik in elke stad door de Heilige Geest gewaarschuwd dat mij gevangenschap en lijden te wachten staat.
24 Wat mijzelf betreft, ik hecht geen waarde aan mijn leven, als ik mijn taak en opdracht maar mag voltooien die ik van de Heer Jezus heb ontvangen: getuigen van het evangelie van Gods genade.
25 Ik weet dat niemand van jullie aan wie ik tijdens mijn reizen Gods koninkrijk heb verkondigd, mij zal terugzien.
26 Daarom verklaar ik vandaag aan jullie dat als er iemand van jullie verloren gaat, dat niet mijn schuld zal zijn,
27 want ik heb niet nagelaten heel Gods plan aan jullie te verkondigen.
28 Pas dus op jezelf en de hele kudde waarover de Heilige Geest jullie als verantwoordelijken heeft aangesteld. Zorg

voor Gods kerk, die Hij zich heeft toegeëigend doordat zijn bloed werd vergoten.
29 Ik weet dat na mijn vertrek wrede wolven bij jullie
zullen binnendringen, die de kudde niet zullen ontzien.
30 Zelfs uit jullie eigen midden zullen mensen opstaan die
de waarheid verdraaien om van de volgelingen van Jezus
hun eigen volgelingen te maken.
31 Wees dus waakzaam en onthoud dat ik ieder van jullie
drie jaar lang onophoudelijk dag en nacht in tranen heb
onderwezen.
32 En nu draag ik jullie op aan God en aan de boodschap
van zijn genade, die jullie kan opbouwen en jullie kan
schenken wat beloofd is aan allen die bij Hem horen.
33 Zilver, goud of kledij heb ik van niemand verlangd.
34 Jullie weten dat ik eigenhandig heb voorzien in mijn
eigen noden en die van de mensen bij mij.
35 In alles heb ik jullie getoond dat we zo, door hard te
werken, de zwakken moeten steunen, terwijl we denken aan
de woorden van de Heer Jezus zelf: 'Het is beter te geven dan
te ontvangen.' "
36 Toen Paulus was uitgesproken, knielde hij met hen allen
neer om te bidden.
37 Paulus werd onder luid geween door iedereen omhelsd
en gekust.
38 Waar ze het droevigst om waren was dat hij had gezegd
dat zij hem niet zouden terugzien. Vervolgens deden ze hem
uitgeleide naar het schip.

21

1 Nadat we ons van hen hadden losgemaakt, voeren we
weg. We zetten rechtstreeks koers naar Kos, de volgende
dag naar Rhodos en daarvandaan naar Patara.
2 Daar vonden we een schip dat naar Fenicië zou over-
steken, gingen aan boord en voeren weg.
3 Nadat we Cyprus hadden zien liggen en aan de zuidkant
waren gepasseerd, voeren we verder naar Syrië en meerden
we aan in Tyrus. Daar moest de lading van het schip worden
gelost.
4 We zochten in Tyrus de volgelingen van Jezus op en
bleven daar zeven dagen. Door toedoen van de Geest zeiden
zij tegen Paulus dat hij niet naar Jeruzalem moest gaan.
5 Maar toen onze tijd daar voorbij was, vertrokken we om
onze reis te vervolgen. Ze vergezelden ons allemaal, met
hun vrouwen en kinderen, tot buiten de stad. Op het strand
knielden we neer om te bidden.

6 We namen afscheid van elkaar en wij gingen aan boord
van het schip, terwijl zij naar huis terugkeerden.
7 Vanuit Tyrus vervolgden we onze zeereis tot we in
Ptolemaïs aankwamen. Daar begroetten we de christenen
en bleven we een dag bij hen.
8 De volgende dag vertrokken we en kwamen we aan in
Caesarea. Daar gingen we naar het huis van Filippus de
Evangelist, – hij was een van de Zeven – en bleven bij hem
logeren.
9 Hij had vier ongehuwde dochters met de gave van
profetie.
10 We waren er al een aantal dagen, toen er een profeet uit
Judea kwam die Agabus heette.
11 Hij kwam naar ons toe, nam Paulus' riem, bond daarmee
zijn eigen voeten en handen vast en zei: “De Heilige Geest
zegt: ‘De Joden in Jeruzalem zullen de man van wie deze
riem is vastbinden en hem aan de niet-Joden uitleveren.’ ”
12 Toen we dat hoorden, drongen zowel wijzelf als de
christenen van Caesarea er bij Paulus op aan niet naar
Jeruzalem te gaan.
13 Maar Paulus antwoordde: “Waarom wenen jullie en
maken jullie mij zo treurig? Ik ben niet alleen bereid in
Jeruzalem te worden vastgebonden, maar ook omwille van
de Heer Jezus te sterven.”
14 Toen hij zich niet liet overreden, gaven we het op. We
zeiden: “Laat gebeuren wat de Heer wil.”
15 Na die periode troffen we voorbereidingen en reisden
we naar Jeruzalem.
16 Enkele volgelingen van Jezus uit Caesarea kwamen met
ons mee. Zij brachten ons bij Mnason, een Cyprioot en een
van de eerste volgelingen van Jezus. Bij hem mochten we
logeren.
17 Bij onze aankomst in Jeruzalem ontvingen de christenen
ons met vreugde.
18 De volgende dag gingen wij met Paulus mee naar
Jakobus. Ook alle oudsten waren daar.
19 Paulus begroette hen en vertelde gedetailleerd over de
dingen die God door zijn bediening had gedaan onder de
niet-Joden.
20 Nadat ze hem hadden aangehoord, verheerlijkten ze
God. Toen zeiden ze tegen Paulus: “Broer, je ziet hoeveel
duizenden Joden tot geloof zijn gekomen en dat zij allen
nauwgezet de Wet naleven.
21 Er is hun over jou verteld dat je alle Joden in niet-Joodse
gebieden leert om Mozes ontrouw te zijn door hun kinderen

niet te besnijden en de Joodse gebruiken niet na te leven.
22 Wat valt hieraan te doen? Ze zullen zeker horen dat je
bent gekomen.
23 Doe daarom wat wij je vertellen. Wij hebben vier
mannen die een plechtige gelofte hebben afgelegd.
24 Neem hen mee, onderga samen met hen de reinigingsceremonie en betaal hun kosten, zodat ze hun hoofd
kunnen laten kaalscheren. Dan zullen alle mensen weten
dat de dingen die ze over jou hebben gehoord, niet waar zijn,
maar dat je leeft in gehoorzaamheid aan de Wet.
25 En wat de niet-Joodse gelovigen betreft, wij hebben hun
geschreven over het besluit dat ze zich moeten onthouden
van vlees van afgodenoffers, bloed, vlees van verstikte
dieren en seksueel wangedrag."
26 Paulus nam de mannen met zich mee. De volgende dag
voerden ze de reinigingsceremonie uit en gingen ze naar
het tempelterrein om te melden op welke dag de reiniging
voltooid zou zijn en voor elk van hen een offer zou worden
gebracht.

27 Toen de zeven dagen bijna voorbij waren, zagen de
Joden uit Asia Paulus op het tempelterrein. Ze stookten de
hele menigte op, grepen hem vast
28 en riepen: "Israëlieten, help ons! Dit is de man die
overal aan alle mensen dingen leert die ingaan tegen ons
volk, de Wet en deze plaats. Bovendien heeft hij Grieken het
tempelterrein binnengebracht en daardoor dit heiligdom
onrein gemaakt."
29 Ze hadden namelijk Trofimus van Efeze met hem in de
stad gezien en dachten dat Paulus hem had meegenomen
naar het tempelterrein.
30 De hele stad raakte in rep en roer. De mensen kwamen
van alle kanten op hen af, grepen Paulus en sleurden hem
het tempelterrein af. Meteen werden de poorten gesloten.
31 Terwijl ze probeerden hem te vermoorden, ontving de
tribuun van de legerafdeling het bericht dat heel Jeruzalem
in rep en roer was.
32 Hij verzamelde meteen soldaten en centurio's en haastte
zich naar hen toe. Toen de mensen de tribuun en de soldaten
zagen, hielden ze op Paulus te slaan.
33 De tribuun kwam op hem af, arresteerde hem en gaf het
bevel om hem met twee ketenen te boeien. Toen vroeg hij
wie Paulus was en wat hij had gedaan.
34 Maar de mensen schreeuwden allemaal door elkaar
heen en door het tumult kon hij de feiten niet achterhalen.
Daarom gaf hij het bevel, Paulus naar de kazerne te brengen.

35 Toen Paulus de trappen had bereikt, moest hij door
de soldaten worden gedragen wegens het gedrang van de
menigte.
36 Er kwam namelijk veel volk achter hen aan, dat “Weg
met hem!” schreeuwde.
37 Op het moment dat Paulus de kazerne zou worden
binnengebracht, vroeg hij de tribuun: “Mag ik u iets zeggen?”
Hij antwoordde: “Spreekt u Grieks?
38 Bent u dan niet die Egyptenaar die een tijdje geleden in
opstand kwam en vierduizend terroristen naar de wildernis
heeft geleid?”
39 Paulus zei: “Ik ben een Jood uit Tarsus in Cilicië, burger
van een niet onbelangrijke stad, en ik verzoek u, geef mij
toestemming het volk toe te spreken.”
40 Toen de tribuun zijn toestemming had gegeven, ging
Paulus bovenaan de trappen staan en maakte hij een
handgebaar naar het volk. Het werd stil en hij sprak hen
als volgt toe in het Aramees:

22

1 “Volksgenoten, raadsleden, luister hoe ik mijzelf tegen-
over u verdedig.”
2 Toen ze hoorden dat hij hen toesprak in het Aramees,
werden ze nog stiller. Hij vervolgde:
3 “Ik ben een Jood, geboren in Tarsus in Cilicië, maar ik
ben hier in Jeruzalem opgegroeid. Als leerling van Gamaliël
ben ik grondig opgeleid in de Wet van onze voorouders en
ik was God zeer toegewijd, net als u allen hier.
4 Ik heb de aanhangers van de Weg tot de dood toe ver-
volgd, mannen en vrouwen heb ik gearresteerd en gevangen
laten zetten.
5 Zelfs de hogepriester en de hele raad van volksoud-
sten kunnen daarvan getuigen. Ik had brieven van hen
meegekregen voor onze volksgenoten in Damascus, toen ik
daarheen ging om die mensen gevangen te nemen en naar
Jeruzalem te brengen zodat ze gestraft konden worden.
6 Maar onderweg, toen ik bijna bij Damascus was, om-
straalde mij rond de middag plots een fel licht uit de hemel.
7 Ik viel op de grond en hoorde een stem tegen me zeggen:
‘Saul, Saul, waarom vervolg je Mij?’
8 Ik antwoordde: ‘Wie bent U, Heer?’ Hij zei tegen mij: ‘Ik
ben Jezus van Nazaret, degene die jij vervolgt.’
9 De mensen bij mij zagen wel het licht, maar hoorden niet
de stem van Degene die mij toesprak.
10 En ik zei: ‘Wat zal ik doen, Heer?’ En de Heer zei
tegen mij: ‘Kom overeind en ga Damascus binnen. Daar

zal je worden verteld over al het werk waarvoor ik jou heb aangesteld.'
11 Omdat ik door het felle licht niets meer kon zien, werd
ik door mijn reisgenoten bij de hand genomen en Damascus
binnengeleid.
12 En een zekere Ananias, iemand die zich eerbiedig aan
de Wet hield en over wie lovend werd gesproken door alle
Joodse mensen die daar woonden,
13 kwam naar me toe, ging voor me staan en zei tegen mij:
'Saul, broer, word ziende!' En meteen kon ik hem zien.
14 Ananias vervolgde: 'De God van onze voorouders
heeft jou aangesteld om te weten wat Hij wil en om de
Rechtvaardige te zien en zijn stem te horen.
15 Je zal, als zijn getuige, aan alle mensen vertellen wat je
hebt gezien en gehoord.
16 Wat aarzel je nog? Sta op, laat je dopen en je zonden
wegwassen terwijl je Hem aanroept.'
17 Later, toen ik naar Jeruzalem was teruggekeerd en op
het tempelterrein aan het bidden was, kreeg ik een visioen.
18 Ik zag God en Hij zei tegen mij: 'Snel, vertrek onmiddellijk uit Jeruzalem, want ze zullen jouw getuigenis over Mij
niet aanvaarden.'
19 Maar ik zei: 'Heer, ze weten dat ik in alle synagogen de
mensen die in U geloven gevangennam en liet geselen.
20 En toen het bloed van uw getuige Stefanus werd vergoten, stond ik erbij. Ik stemde ermee in en paste op de
mantels van degenen die hem ombrachten.'
21 Hij zei tegen mij: 'Ga, want Ik zal je sturen naar de
volken ver weg.' "

22 Tot dan toe hadden de mensen naar Paulus' toespraak
geluisterd, maar nu begonnen ze luid te roepen: "Neem die
man van de aarde weg! Hij verdient het niet om te leven!"
23 Al schreeuwend gooiden ze hun mantels van zich af en
wierpen ze stof in de lucht.
24 De tribuun gaf het bevel, Paulus de kazerne binnen te
brengen en hem onder geseling te verhoren om te weten te
komen waarom ze zo tegen hem schreeuwden.
25 Toen ze hem vastmaakten om te worden gegeseld, zei
Paulus tegen de centurio die erbij stond: "Mogen jullie
een Romeins staatsburger geselen en dan nog wel zonder
vonnis?"
26 Toen de centurio dat hoorde, ging hij de tribuun
verwittigen: "Wat bent u nu van plan? Deze man is een
Romeins staatsburger!"

27 De tribuun ging naar Paulus toe en vroeg hem: “Zeg
eens, bent u een Romeins staatsburger?” Hij antwoordde:
“Ja”.
28 De tribuun vertelde: “Ik heb veel geld betaald voor
mijn staatsburgerschap.” En Paulus zei: “Maar ik ben ermee
geboren.”
29 Meteen trokken de mensen die hem zouden ondervra-
gen zich terug. Ook de tribuun werd bang, want hij besefte
dat hij Paulus, een Romeins staatsburger, had laten boeien.
30 De tribuun wilde precies weten waarvan Paulus door
de Joden werd beschuldigd. Daarom beval hij de volgende
dag dat de hoofdpriesters en de hele Joodse raad moesten
bijeenkomen. Paulus liet hij uit de gevangenis ophalen, naar
hen toebrengen en aan hen voorleiden.

23

1 Paulus keek de Joodse raad aan en zei: “Volksgenoten,
ik heb tot nu toe altijd met een goed geweten mijn plichten
jegens God vervuld.”
2 Toen gaf hogepriester Ananias de mensen die bij Paulus
stonden de opdracht hem op de mond te slaan.
3 Daarom zei Paulus tegen hem: “God zal u slaan, wit-
gekalkte muur! U zit daar om mij volgens de Wet te
berechten en u overtreedt de Wet door opdracht te geven
mij te slaan?”
4 De mensen die bij Paulus stonden, zeiden: “Jij beledigt
Gods hogepriester!”
5 Maar Paulus zei: “Volksgenoten, ik wist niet dat hij de
hogepriester is. Want in de Schriften staat: ‘Je mag niet
kwaadspreken over de leider van je volk.’ ”
6 Paulus wist dat een deel van de Joodse raad uit sad-
duceeën bestond en een ander deel uit farizeeën. Daarom
riep hij uit: “Volksgenoten, ik ben een farizeeër uit een
familie van farizeeën en ik sta terecht voor mijn verwachting
dat de doden zullen verrijzen!”
7 Zodra hij dat gezegd had, ontstond er onenigheid tussen
de farizeeën en de sadduceeën en raakte de vergadering
intern verdeeld.
8 De sadduceeën zeggen immers dat er geen verrijzenis is,
en ook geen engelen of geesten, maar de farizeeën zeggen
dat ze wel bestaan.
9 Er ontstond grote commotie. Enkele farizese Schrift-
geleerden stonden op en betoogden vurig: “Wij vinden niets
verkeerds in deze man. Wat als een geest of een engel tot
hem heeft gesproken?”

10 De onenigheid werd zo groot dat de tribuun vreesde dat
Paulus door hen aan stukken zou worden gereten. Hij liet
de soldaten komen om hem uit hun midden weg te halen en
naar de kazerne te brengen.
11 Die nacht kwam de Heer naar Paulus toe. Hij zei: “Wees
moedig, want zoals je over Mij hebt getuigd in Jeruzalem,
moet je ook in Rome getuigen.”
12 Toen het ochtend werd, smeedden enkele Joodse
mensen een complot: ze zwoeren dat ze niet zouden eten
of drinken voordat ze Paulus hadden gedood.
13 Meer dan veertig personen waren bij deze samenzwer-
ing betrokken.
14 Ze benaderden de hoofdpriesters en oudsten en zeiden:
“Wij hebben gezworen om niet te eten voordat we Paulus
hebben gedood.
15 Stuur daarom namens de Joodse raad een verzoek naar
de tribuun om hem aan u voor te leiden, alsof u zijn zaak
nauwkeuriger wilt onderzoeken. Dan staan wij klaar om
hem om te brengen terwijl hij onderweg is.”
16 Maar toen de zoon van Paulus' zus over de hinderlaag
hoorde, begaf hij zich naar de kazerne en ging hij naar
binnen om Paulus te verwittigen.
17 Paulus riep een van de centurio's bij zich en zei: “Breng
deze jongeman naar de tribuun, want hij heeft hem iets te
melden.”
18 De centurio nam hem mee naar de tribuun en zei:
“Gevangene Paulus heeft mij bij zich geroepen en me ver-
zocht deze jongeman bij u te brengen, omdat hij u iets te
zeggen heeft.”
19 De tribuun nam hem bij de hand, nam hem apart en
vroeg: “Wat heb je mij te melden?”
20 De jongeman zei: “De Joden zijn met elkaar
overeengekomen om u te verzoeken, Paulus morgen naar
de Joodse raad te brengen, zogezegd om de zaak nader te
onderzoeken.
21 Laat u echter niet door hen overreden, want meer dan
veertig van hen willen hem in een hinderlaag lokken. Zij
hebben gezworen om niet te eten of te drinken voordat ze
hem hebben omgebracht, en nu staan ze klaar, in afwachting
van uw toestemming.”
22 De tribuun liet de jongeman gaan, nadat hij hem
had gewaarschuwd: “Laat aan niemand weten dat je mij
hierover hebt ingelicht.”

23 Vervolgens riep hij twee van zijn centurio's en zei:
“Zorg dat er vanavond om negen uur tweehonderd soldaten,

zeventig ruiters en tweehonderd speerdragers klaarstaan om naar Caesarea te vertrekken.
24 Zorg ook voor rijdieren voor Paulus, zodat hij bij
gouverneur Felix in veiligheid kan worden gebracht."
25 Ook schreef hij een brief met de volgende inhoud:
26 "Van Claudius Lysias aan zijne excellentie gouverneur
Felix. Gegroet!
27 Deze man is door de Joden opgepakt en was bijna door
hen vermoord. Ik ben er met mijn afdeling soldaten naartoe
gegaan en heb hem in veiligheid gebracht, want ik had
vernomen dat hij een Romeins staatsburger is.
28 En omdat ik wilde weten waarvan ze hem beschuldig-
den, heb ik hem naar hun raad gebracht.
29 Daar stelde ik vast dat hij werd beschuldigd van iets
dat verband hield met hun wetten. Er was echter geen
tenlastelegging voor iets waarop de dood of gevangenisstraf
staat.
30 Omdat ik ben verwittigd van een complot tegen de man,
stuur ik hem naar u toe en heb ik zijn aanklagers opgedragen
aan u te vertellen wat ze tegen hem hebben."
31 Zoals hun was opgedragen, haalden de soldaten Paulus
op om hem 's nachts naar Antipatris te brengen.
32 's Ochtends lieten ze de ruiters met Paulus verder rijden
en keerden ze zelf naar de kazerne terug.
33 Na hun aankomst in Caesarea overhandigden de ruiters
de brief aan de gouverneur, en droegen ze Paulus aan hem
over.
34 De gouverneur las de brief en vroeg Paulus uit welke
provincie hij afkomstig was. Toen hij vernam dat Paulus uit
Cilicië kwam,
35 zei hij: "Ik zal je verhoren zodra je aanklagers zijn
aangekomen." Hij gaf het bevel, Paulus gevangen te houden
in het paleis dat Herodes had laten bouwen.

24

1 Na vijf dagen kwam hogepriester Ananias aan, met
enkele oudsten en een advocaat die Tertullus heette. Zij
dienden hun aanklacht tegen Paulus in bij de gouverneur.
2 Paulus werd binnengeroepen en Tertullus begon zijn
beschuldigingsrede. Hij zei: "Dat wij dankzij u volop van
vrede genieten en dat uw vooruitziendheid hervormingen
oplevert ten bate van ons volk,
3 excellentie Felix, wordt door ons altijd en overal met
diepe dankbaarheid erkend.
4 Om u niet te lang op te houden, verzoek ik u ons in uw
welwillendheid kort aan te horen.

5 Wij hebben namelijk ontdekt dat deze man een
ruziemaker is die rellen veroorzaakt onder alle Joodse
mensen in het hele rijk. Hij is een van de hoofdleiders van
de volgelingen van de Man van Nazaret.
6 Hij heeft zelfs geprobeerd, de tempel te ontwijden en
daarom hebben wij hem opgepakt.
8 Als u hem zelf verhoort, zal u alles te weten komen
waarvan wij hem beschuldigen."
9 De Joodse mensen vielen hem bij door te zeggen dat het
waar was.
10 Maar toen de gouverneur aangaf dat Paulus mocht
spreken, antwoordde deze: "Ik weet dat u al vele jaren
rechter voor dit volk bent. Daarom zal ik mijzelf vol goede
moed in deze zaak verdedigen.
11 Zoals u kan controleren, ben ik pas twaalf dagen geleden
naar Jeruzalem gekomen om God te aanbidden.
12 Niemand heeft mij op het tempelterrein met mensen
zien discussiëren of een oploop zien veroorzaken, ook niet
in de synagogen of in de stad.
13 Verder kunnen ze de dingen waarvan zij mij
beschuldigen, niet bewijzen.
14 Maar ik beken u wel dat ik de God van onze voorouders
vereer volgens de Weg die zij een sekte noemen, en dat
ik alles geloof wat overeenstemt met de Wet en wat in de
Profeten staat.
15 En evenals mijn aanklagers verwacht ik dat God zowel
de rechtvaardigen als de onrechtvaardigen zal doen verri-
jzen.
16 Daarom doe ik mijn best om altijd een zuiver geweten
te hebben tegenover God en de mensen.
17 Na een afwezigheid van vele jaren ben ik naar mijn land
teruggekomen om giften aan de armen te geven en offers te
brengen.
18 Dat was ik aan het doen toen men mij in de tempel
aantrof, waar ik pas de reinigingsceremonie had uitgevoerd;
er was geen samenscholing en geen commotie.
19 Maar er zijn enkele Joodse mensen uit Asia die voor u
zouden moeten verschijnen om mij te beschuldigen als zij
iets tegen mij hebben.
20 Of laat wie hier aanwezig is verklaren aan welke
overtreding zij mij schuldig hebben bevonden toen ik voor
de Joodse raad stond.
21 Of het moest die ene uitroep zijn die ik deed toen ik
voor hen stond: 'Het is in verband met de verrijzenis van
de doden dat ik vandaag voor u terecht sta'."

22 Maar Felix, die goed op de hoogte was van de Weg,
verdaagde de zitting en zei: “Wanneer Lysias de tribuun
komt, zal ik over uw zaak beslissen.”
23 Hij beval de centurio, Paulus gevangen te houden onder
licht regime. Ook mocht geen van Paulus' assistenten
worden verhinderd hem bij te staan.
24 Enkele dagen later kwam Felix vergezeld van zijn vrouw
Drusilla, die Jodin was. Hij liet Paulus ophalen en liet hem
vertellen over zijn geloof in Christus Jezus.
25 Maar toen Paulus sprak over gerechtigheid, zelfbe-
heersing en het komende Oordeel, werd Felix heel bang en
onderbrak hij hem: “Zo is het genoeg, u mag beschikken.
Wanneer ik weer tijd heb zal ik u ontbieden.”
26 Tegelijkertijd hoopte hij dat Paulus hem geld zou aan-
bieden. Daarom liet hij hem vaak ontbieden om met hem te
praten.
27 Na verloop van twee jaar werd Felix opgevolgd door
Porcius Festus. En om de Joodse mensen een gunst te
bewijzen, liet Felix Paulus in gevangenschap achter.

25

1 Drie dagen nadat Festus in de provincie was
aangekomen, begaf hij zich van Caesarea naar Jeruzalem.
2 Daar dienden de hoofdpriesters en andere Joodse leiders
hun aanklacht tegen Paulus bij hem in. Ze verzochten
Festus,
3 hun een gunst te bewijzen door Paulus naar Jeruzalem
te laten overbrengen. Ze hadden namelijk een hinderlaag
voorbereid om hem onderweg te kunnen doden.
4 Maar Festus antwoordde dat Paulus in Caesarea zou
blijven en dat hijzelf daar binnenkort naartoe wilde gaan.
5 Hij zei: “Enkele van jullie leiders mogen meekomen en
als die man iets heeft misdaan, kunnen zij hem daar in
beschuldiging stellen.”
6 Hij bleef niet langer dan acht of tien dagen en ging terug
naar Caesarea. De volgende ochtend nam hij plaats op de
rechterstoel en gaf bevel, Paulus voor te leiden.
7 Toen Paulus was binnengekomen, gingen de Joodse
mensen die uit Jeruzalem waren gekomen om hem heen
staan. Ze brachten allerlei zware beschuldigingen tegen
hem in, die ze niet konden bewijzen.
8 Paulus verdedigde zich: “Ik heb niets misdaan; niet tegen
de Joodse Wet, niet tegen de tempel en ook niet tegen de
keizer.”

9 Festus, die de Joodse mensen een gunst wilde bewijzen,
vroeg aan Paulus: “Bent u bereid naar Jeruzalem te gaan om
daar in deze zaak voor mij terecht te staan?”
10 Paulus antwoordde: “Ik sta hier voor de keizerlijke
rechterstoel, waar ik berecht moet worden. Zoals u goed
beseft heb ik de Joodse mensen niets misdaan.
11 Als ik iets verkeerds heb gedaan waarop de doodstraf
staat, zal ik mij niet tegen de dood verzetten. Maar als
de dingen waarvan zij mij beschuldigen onwaar zijn, heeft
niemand het recht mij aan hen uit te leveren. Ik beroep me
op de keizer!”
12 Festus overlegde met zijn adviesraad en antwoordde: “U
hebt zich op de keizer beroepen, naar de keizer zal u gaan.”

13 Na verloop van enkele dagen kwam koning Agrippa
met Bernice naar Caesarea voor een beleefdheidsbezoek aan
Festus.
14 Toen ze daar al verscheidene dagen waren, vertelde
Festus de koning over de rechtszaak tegen Paulus. Festus
zei: “Er is hier iemand die door Felix als gevangene is
achtergelaten,
15 tegen wie een aanklacht werd ingediend door de Joodse
hoofdpriesters en oudsten toen ik Jeruzalem bezocht. Ze
vroegen mij, hem te veroordelen.
16 Ik heb hun geantwoord dat het bij de Romeinen niet
de gewoonte is om iemand over te leveren voordat de
beschuldigde voor zijn aanklagers is verschenen en de
gelegenheid heeft gekregen om zich tegen de aanklacht te
verdedigen.
17 Dus toen ze met zijn allen hier kwamen, heb ik zonder
uitstel de volgende dag op de rechterstoel plaatsgenomen en
de man laten voorleiden.
18 Maar toen de aanklagers opstonden, beschuldigden ze
hem helemaal niet van de misdaden die ik had verwacht.
19 Wel hadden ze onenigheid met hem over hun godsdienst
en over een zekere Jezus, die gestorven is en van wie Paulus
beweert dat hij leeft.
20 En omdat het mij onduidelijk was hoe ik deze kwestie
kon onderzoeken, vroeg ik of hij bereid was naar Jeruzalem
te gaan om daar voor deze dingen te worden berecht.
21 Maar toen Paulus mij verzocht om hem in bewaring te
houden in afwachting van het besluit van de keizer, gaf ik
bevel hem in bewaring te houden totdat ik hem naar Caesar
kan sturen.”
22 Agrippa zei tegen Festus: “Ik wil die man ook wel eens
horen.” Festus antwoordde: “Morgen zal u hem horen.”

23 De volgende ochtend kwamen Agrippa en Bernice in
vol ornaat binnen. Ze gingen de gehoorzaal binnen met de
militaire leiders en de voorname mannen van de stad. Op
het bevel van Festus werd Paulus voorgeleid.
24 Festus zei: "Koning Agrippa en iedereen die hier met
ons aanwezig is, hier ziet u de man om wie de hele Joodse
gemeenschap, zowel in Jeruzalem als hier, zich tot mij heeft
gericht. Ze roepen dat hij niet langer hoort te leven.
25 Ik heb vastgesteld dat hij niets heeft gedaan waarop
de doodstraf staat, maar omdat hij zich op de keizer heeft
beroepen, heb ik besloten hem naar Rome te sturen.
26 Ik heb echter niets concreets over hem dat ik aan
zijne majesteit kan schrijven. Daarom leid ik hem aan u
allen voor, in het bijzonder aan u, koning Agrippa, zodat
ik na afloop van het onderzoek iets zal hebben dat ik kan
schrijven.
27 Want het lijkt mij onredelijk een gevangene door te
sturen zonder duidelijk te maken wat de aanklacht tegen
hem is."

26

1 Agrippa zei tegen Paulus: "U mag voor uzelf pleiten."
Paulus maakte een handgebaar en verdedigde zichzelf als
volgt:
2 "Koning Agrippa, ik prijs mezelf gelukkig dat ik mij
vandaag tegenover u mag verdedigen voor alles waarvan ik
door de Joodse mensen word beschuldigd,
3 vooral omdat u goed bekend bent met alle Joodse ge-
bruiken en twistpunten. Daarom verzoek ik u, mij geduldig
aan te horen.
4 Alle Joodse mensen weten hoe ik van kinds af aan heb
geleefd, eerst in mijn eigen land en later ook in Jeruzalem.
5 Zij kennen mij al lang, en als ze daartoe bereid zijn
kunnen ze bevestigen dat ik als een farizeeër heb geleefd,
dus volgens de strengste stroming binnen onze religie.
6 En nu sta ik terecht omdat ik verwacht dat God zijn
belofte aan onze voorouders zal waarmaken.
7 Onze twaalf stammen vereren God dag en nacht terwijl
ze de vervulling van die belofte verwachten. Het is omwille
van die verwachting, majesteit, dat ik door de Joodse
mensen word beschuldigd.
8 Waarom vinden jullie het zo ongeloofwaardig dat God
doden doet verrijzen?
9 Vroeger dacht ik dat ik de naam van Jezus van Nazaret
krachtig moest bestrijden.

10 En dat heb ik ook gedaan! Ik heb in Jeruzalem
veel mensen die in Jezus geloofden in de gevangenis laten
opsluiten, want ik had daarvoor de bevoegdheid gekregen
van de hoofdpriesters. Ook stemde ik voor de doodstraf voor
die mensen.
11 Vaak ben ik alle synagogen langsgegaan om hen met
geweld te dwingen hun geloof af te zweren. Ik ging
verschrikkelijk tegen hen tekeer en vervolgde hen tot in
steden buiten ons land.
12 Maar toen ik in dat kader naar Damascus ging, met de
instemming van de hoofdpriesters en door hen gemanda-
teerd,
13 zag ik onderweg, o majesteit, midden op de dag een licht
uit de hemel dat feller was dan de zon en dat mij en mijn
reisgenoten omstraalde.
14 We vielen allemaal op de grond en ik hoorde een stem
die in het Aramees tegen mij zei: 'Saul, Saul, waarom vervolg
je Mij? Je doet jezelf pijn door je tegen Mij te verzetten.'
15 Ik vroeg: 'Wie bent U, Heer?' En de Heer zei: 'Ik ben
Jezus, degene die jij vervolgt.
16 Kom overeind en ga op je voeten staan, want Ik ben aan
je verschenen om je aan te stellen als mijn dienaar en als
getuige van wat Ik je heb laten zien en van hetgeen Ik je nog
ga tonen.
17 Ik zal je beschermen tegen je volksgenoten, maar ook
tegen de niet-Joden naar wie ik je toe stuur
18 om hun ogen te openen en hen uit het donker naar
het licht te leiden, en uit de macht van de satan naar God.
Daardoor zullen zij vergeving van zonden ontvangen en
voor altijd deel mogen uitmaken van de mensen die door
hun geloof in Mij heilig zijn geworden.'
19 Sindsdien, koning Agrippa, ben ik altijd gehoorzaam
geweest aan dat hemelse visioen.
20 Ik heb eerst aan de inwoners van Damascus, en dan
in Jeruzalem en het gebied Judea, en zelfs aan niet-Joden
verkondigd dat ze tot inkeer moeten komen, zich tot God
moeten bekeren en moeten handelen overeenkomstig hun
inkeer.
21 Daarom hebben enkele Joodse mensen mij in de tempel
opgepakt en geprobeerd mij om te brengen.
22 Tot de dag van vandaag heb ik echter altijd steun van
God ontvangen. Ik sta hier en leg getuigenis af aan de
mensen, zowel de aanzienlijken als de eenvoudigen. Ik
vertel niets waarvan niet reeds door de profeten en Mozes
was gezegd dat het ging gebeuren,
23 namelijk dat de Messias zou moeten lijden en dat Hij als

eerste van de doden zou verrijzen om aan zowel ons volk als aan de niet-Joden het licht te verkondigen."
24 Paulus was nog met deze verdedigingsrede bezig, toen Festus uitriep: "Je bent gek, Paulus, al dat studeren heeft je gek gemaakt."
25 Paulus antwoordde: "Ik ben niet gek, hoogedele Festus, de woorden die ik spreek zijn waar en doordacht.
26 En de koning is met deze dingen bekend. Daarom spreek ik hem vrijmoedig toe, want ik ben ervan overtuigd dat niets hiervan hem is ontgaan, want ze hebben zich niet in een uithoek afgespeeld.
27 Koning Agrippa, u gelooft toch de profeten? Ik weet dat u ze gelooft."
28 Agrippa zei tegen Paulus: "Ga je straks proberen mij te overtuigen om christen te worden?"
29 En Paulus zei: "Ik zou God willen vragen dat – straks of later – niet alleen u maar ook alle mensen die mij vandaag horen, mogen worden zoals ik, maar dan zonder deze boeien."
30 De koning stond op, en ook de gouverneur, Bernice en de anderen die de zitting hadden bijgewoond.
31 Ze verlieten de zaal en zeiden tegen elkaar: "Deze man heeft niets gedaan waarop de dood of gevangenisstraf staat."
32 Agrippa zei tegen Festus: "Deze man had nu kunnen worden vrijgelaten als hij zich niet op de keizer had beroepen."

27

1 Nadat besloten was dat we naar Italië zouden varen, werden Paulus en enkele andere gevangenen overgedragen aan een centurio die Julius heette; hij was van de keizerlijke afdeling.
2 We gingen aan boord van een schip uit Adramyttium dat de havens aan de kust van Asia zou aandoen en voeren weg. Aristarchus, een Macedoniër uit Tessalonica, was bij ons.
3 De volgende dag kwamen we aan in de haven van Sidon. Julius behandelde Paulus vriendelijk en liet toe dat hij zijn vrienden bezocht om zich door hen te laten verzorgen.
4 We vervolgden onze zeereis en voeren Cyprus aan de beschutte kant voorbij, omdat we de wind tegen hadden.
5 Nadat we de open zee bij Cilicië en Pamfylië waren overgestoken, kwamen we aan bij Myra in Lycië.
6 Daar vond de centurio een Alexandrijns schip dat naar Italië zou gaan en hij scheepte ons in.
7 We vorderden traag en met moeite; het was pas na vele dagen dat we Knidus bereikten. En omdat we de wind tegen

hadden, voeren we Kreta aan de beschutte kant, de kant van Salmone, voorbij.

8 We voeren het met moeite voorbij en kwamen bij een plaats die Schone Haven heet, vlak bij Lasea.

9 Omdat er zoveel tijd was verlopen en de vastenperiode ook al voorbij was, werd het gevaarlijk om verder te varen. Paulus waarschuwde:

10 “Mannen, ik voorzie dat onze zeereis met moeilijkheden en veel verlies gepaard zal gaan, en niet alleen voor de lading en het schip. Ook onze levens staan op het spel.”

11 In plaats van Paulus' woorden ter harte te nemen, liet de centurio zich overtuigen door de stuurman en de eigenaar van het schip.

12 En omdat de haven niet geschikt was om er te overwinteren, werd door de meerderheid besloten om verder te varen en te kijken of ze Fenix konden bereiken om daar te overwinteren. Fenix is een haven op Kreta met uitzicht op het zuid- en het noordwesten.

13 Dus toen er een zachte zuidenwind opstak, dachten ze dat het wel zou lukken. Ze lichtten het anker en voeren dicht langs de kust van Kreta verder.

14 Maar kort daarna stak vanaf het eiland een zware stormwind op, die Eurakylon wordt genoemd.

15 Omdat het schip werd meegesleurd en de kop niet in de wind kon houden, gaven we ons gewonnen en lieten we ons meedrijven.

16 We voeren langs de beschutte kant van een eilandje dat Kauda heet, waar we met moeite de sloep onder controle konden krijgen.

17 De bemanningsleden hesen hem aan boord en verstevigden de romp van het schip met touwen. Omdat ze bang waren om bij Syrtis vast te lopen, wierpen ze het drijfanker uit en lieten ze het schip drijven.

18 De storm ging zo hard tekeer dat ze de volgende dag lading overboord gooiden.

19 En op de derde dag gooiden ze eigenhandig het scheepstuig overboord.

20 Dagenlang zagen we geen licht van de zon of de sterren. De storm bleef woeden en we hadden geen enkele hoop op redding meer.

21 Nadat er aan boord lange tijd niet was gegeten, ging Paulus tussen de bemanningsleden staan en zei: “Mannen, jullie hadden naar mij moeten luisteren en niet uit Kreta moeten vertrekken. Dan waren deze moeilijkheden en dit verlies jullie bespaard gebleven.

22 Maar nu spoor ik jullie aan om moed te houden, want
geen van jullie zal zijn leven verliezen. Alleen het schip zal
vergaan.
23 Vannacht kwam er namelijk een engel van de God aan
wie ik toebehoor en die ik vereer, bij mij staan.
24 Hij zei: 'Wees niet bang, Paulus, je moet voor de
keizer terechtstaan en God zal, als een gunst aan jou, al je
medeopvarenden in leven houden.'
25 Daarom, mannen, houd moed, want ik vertrouw erop
dat God zal zorgen dat het precies zo zal verlopen als mij
verteld is.
26 Maar we moeten stranden bij een eiland."
27 Toen brak de veertiende nacht aan. We waren nog altijd
op drift in de Adriatische Zee, maar midden in de nacht
vermoedden de bemanningsleden dat we land naderden.
28 Ze peilden de diepte: 40 meter. Toen ze iets verder
waren gevorderd, peilden ze opnieuw: 30 meter.
29 Omdat ze bang waren dat we op de klippen zouden
lopen, wierpen ze vier ankers uit van de achtersteven en ze
baden dat het licht zou worden.
30 De bemanning wilde van het schip ontsnappen en liet
de sloep in zee zakken onder het voorwendsel dat ze vanaf
de voorsteven ankers wilden uitwerpen.
31 Maar Paulus zei tegen de centurio en de soldaten: "Als
zij niet aan boord blijven, kunnen jullie niet worden gered."
32 Daarom kapten de soldaten de touwen van de sloep door
en lieten ze die wegdrijven.
33 Vlak voordat het licht werd, spoorde Paulus iedereen
aan om te eten. Hij zei: "Vandaag is al de veertiende dag dat
jullie afwachten zonder te eten en doorwerken zonder een
maaltijd te nuttigen.
34 Daarom raad ik jullie aan om te eten, want dat hebben
jullie nodig om te overleven. Niemand van jullie zal zelfs
maar een hoofdhaar verliezen."
35 Nadat hij dit had gezegd, nam hij brood, dankte God
waar ze allen bij waren, brak het en begon te eten.
36 Ze raakten er allen door bemoedigd en begonnen zelf
ook te eten.
37 We waren in totaal met 276 opvarenden.
38 Toen ze voldoende hadden gegeten, maakten ze het
schip lichter door het graan in zee te gooien.
39 Toen het licht werd, herkenden ze het land niet. Wel
zagen ze een inham met een strand en besloten ze een
poging te wagen het schip daar te laten vastlopen.
40 Ze maakten de ankers los en lieten die in de zee
achter. Tegelijkertijd maakten ze de touwen los waarmee

het dubbelroer was vastgezet. Toen hesen ze het voorzeil en zetten ze voor de wind koers naar het strand.
41 Het schip kwam in ondiep water terecht en ze lieten het vastlopen. De voorsteven kwam onwrikbaar vast te zitten, maar door de kracht van de golven begon de achtersteven te breken.
42 De soldaten waren van plan de gevangenen te doden om te voorkomen dat er iemand zwemmend zou ontsnappen.
43 Maar de centurio wilde Paulus sparen en weerhield hen van hun plan. Hij beval dat wie kon zwemmen, het eerst overboord zou springen om aan land te gaan.
44 De rest zou volgen op planken of andere stukken van het schip. En zo kwam iedereen veilig aan land.

28

1 Pas toen we in veiligheid waren, kwamen we te weten dat het eiland Malta heet.
2 De inheemse bewoners behandelden ons met buitengewone vriendelijkheid: ze maakten een vuur en haalden ons er allemaal bij omdat het was gaan regenen en vanwege de kou.
3 Maar toen Paulus een hoeveelheid brandhout die hij had bijeengeraapt op het vuur gooide, kwam er door de hitte een adder uitgekropen, die zich in zijn hand vastbeet.
4 De inheemse mensen zagen het dier aan zijn hand hangen en zeiden tegen elkaar: “Die man is vast een moordenaar. En nu hij veilig uit de zee is gekomen, laat de godin Gerechtigheid niet toe dat hij in leven blijft.”
5 Paulus schudde het dier van zich af, het vuur in, en bleef ongedeerd.
6 De mensen verwachtten dat hij een zwelling zou krijgen of plots dood zou neervallen. Maar toen ze na lang wachten zagen dat er niets ongewoons met hem gebeurde, veranderden ze van mening en zeiden ze dat hij een god was.
7 In de buurt van die plaats was een landgoed dat toebehoorde aan de gouverneur van het eiland, die Publius heette. Hij verwelkomde ons en verleende ons drie dagen lang gastvrij onderdak.
8 De vader van Publius lag in bed, gekweld door koorts en dysenterie. Paulus ging naar hem toe en genas hem door te bidden en hem de handen op te leggen.
9 Nadat dit was gebeurd, kwamen ook de andere zieken van het eiland naar hem toe en zij werden genezen.
10 Ze overlaadden ons met eerbewijzen en bij ons vertrek gaven ze ons wat we nodig hadden.

11 Na drie maanden vertrokken we met een schip dat op
het eiland had overwinterd. Het kwam uit Alexandrië en
had een boegbeeld van de twee beschermgoden voor de
scheepvaart.
12 Toen we in Syracuse waren aangekomen, bleven we
daar drie dagen.
13 Daarvandaan voeren we verder tot we in Regium
aankwamen. Na een dag stak er een zuidenwind op, zodat
we de dag daarna Puteoli bereikten.
14 Daar ontmoetten we enkele geloofsgenoten en werden
we uitgenodigd een week bij hen te blijven. En zo zijn we in
Rome aangekomen.
15 De christenen daar hadden over ons gehoord en kwa-
men ons tegemoet tot Forum Appii en Tres Tabernae. Toen
Paulus hen zag, dankte hij God en vatte hij moed.
16 En in Rome aangekomen mocht Paulus zelfstandig
wonen onder bewaking van een soldaat.

17 Na drie dagen riep Paulus de Joodse leiders bijeen. Toen
ze allen bij hem waren, zei hij tegen hen: “Volksgenoten,
hoewel ik niets heb misdaan tegen ons volk of de gebruiken
van onze voorouders, ben ik als gevangene uit Jeruzalem
aan de Romeinen overgeleverd.
18 Die hebben mij verhoord en waren van plan mij vrij te
laten omdat er geen reden was mij ter dood te veroordelen.
19 Maar omdat de Joodse mensen bezwaar maakten, moest
ik me wel op de keizer beroepen. Het is echter niet zo dat ik
een aanklacht tegen mijn volk heb.
20 Het is om die reden dat ik heb verzocht om u te zien en
te spreken. Want het is omwille van de hoop van Israël dat
ik deze ketenen draag.”
21 Zij zeiden tegen hem: “Wij hebben geen brieven over
u ontvangen uit Judea, en ook is er niemand van ons volk
aangekomen die iets slechts over u rapporteerde of zei.
22 Maar wij willen graag uw opvattingen horen, want
het is ons bekend dat overal kritiek wordt geleverd op die
stroming.”
23 Ze spraken een dag met hem af en kwamen met velen
naar hem toe op de plaats waar hij verbleef. En van de
ochtend tot de avond sprak hij met hen, getuigde hij over
Gods koninkrijk en probeerde hij hen voor Jezus te winnen
op basis van de Wet van Mozes en van de profetische boeken.
24 Sommigen raakten overtuigd van wat hij zei, anderen
geloofden hem niet.
25 Ze raakten het niet met elkaar eens en bij hun vertrek
deed Paulus nog één uitspraak: “De Heilige Geest had gelijk

toen Hij bij monde van de profeet Jesaja over uw voorvaders zei:
26 'Ga naar dit volk en zeg: Jullie zullen wel horen maar niet verstaan,
en wel zien maar niet begrijpen.
27 Want het hart van dit volk is gevoelloos geworden,
hun oren kunnen nauwelijks horen
en hun ogen hebben ze gesloten.
Anders zouden ze met hun ogen kunnen zien
en met hun oren kunnen horen
en met hun hart verstaan
en zich bekeren
en dan zou Ik hen gezond maken.'
28 Daarom moeten jullie weten dat Gods redding naar de niet-Joden is gezonden en dat zij wel zullen luisteren."
30 Paulus verbleef twee hele jaren in de woning die hij huurde. Hij verwelkomde iedereen die bij hem op bezoek kwam.
31 In alle vrijmoedigheid en ongehinderd verkondigde hij Gods koninkrijk en onderwees hij over de Heer Jezus Christus.

De brief aan de Romeinen

1 Van: Paulus, dienaar van Christus Jezus, geroepen om als
apostel ten dienste te staan van Gods evangelie.
2 God had het evangelie lang geleden via zijn profeten in
de heilige Schriften beloofd.
3 Het is het goede nieuws over zijn Zoon, die wat zijn
aardse leven betreft een afstammeling van David is,
4 en die door zijn verrijzenis uit de dood op krachtige wijze
door de Heilige Geest is uitgeroepen tot de Zoon van God –
Jezus de Messias, onze Heer.
5 Het is door Hem dat wij het voorrecht ontvangen hebben
om apostel te zijn, opdat bij alle volken mensen tot geloof en
gehoorzaamheid aan God zouden komen en Hij geëerd zou
worden.
6 En jullie behoren tot die mensen: jullie zijn geroepen om
bij Jezus Christus te horen.

7 Aan: alle door God geliefde en geroepen christenen in
Rome.
Wij wensen jullie de genade en vrede van God, onze Vader,
en van de Heer Jezus Christus toe.

8 Allereerst dank ik mijn God, via Jezus Christus, voor jullie
allen, want het nieuws over jullie geloof wordt in de hele
wereld verspreid.
9 God, die ik van harte dien door het evangelie van zijn
Zoon te verkondigen, kan bevestigen dat ik jullie voort-
durend noem
10 in mijn gebeden. Dan vraag ik altijd aan God dat ik jullie
eindelijk zal kunnen bezoeken – als Hij het ook wil.
11 Ik verlang ernaar jullie te zien en een geestelijke zegen
met jullie te delen om jullie te sterken.
12 Of beter gezegd: dan kunnen we wederzijds bemoedigd
worden – ik door jullie geloof en jullie door dat van mij.

13 Broeders en zusters, jullie moeten weten dat ik dikwijls
van plan ben geweest om jullie te bezoeken, maar tot nu toe
werd ik steeds verhinderd. Ik wil namelijk ook bij jullie
oogsten, zoals ik dat ook heb gedaan bij de andere niet-
Joden.
14 Ik sta in het krijt bij zowel Grieken als niet-Grieken, bij
zowel geletterde als ongeletterde mensen.
15 Daarom wil ik zo graag ook aan jullie in Rome het
evangelie verkondigen.

16 Het evangelie brengt mij niet in verlegenheid, want het
is Gods krachtige nieuws, dat redding brengt voor allen die
geloven – in de eerste plaats Joden, maar ook niet-Joden.
17 Het evangelie maakt duidelijk hoe men enkel en alleen
door te geloven met God in het reine kan komen. In de
Schriften staat immers: "De rechtvaardige zal het leven
ontvangen door middel van het geloof."

18 Vanuit de hemel wordt namelijk duidelijk gemaakt dat
God alle goddeloosheid en kwaad van mensen die met hun
kwaad de waarheid verdringen, zal straffen.
19 Wat over God geweten kan worden, is hun duidelijk,
want God heeft het hun bekendgemaakt.
20 Zijn eeuwige macht en goddelijkheid zijn weliswaar
onzichtbare eigenschappen, maar ze zijn sinds de schepping
van de wereld duidelijk te zien in hetgeen Hij gemaakt heeft.
De mensen hebben dus geen excuus.
21 Hoewel ze weten dat er een God is, geven ze Hem
niet de eer en dank die Hem toekomt. Integendeel, hun
redeneringen zijn onzinnig geworden en hun onverstandige
hart is verduisterd.
22 Ze beweren dat ze verstandig zijn, maar ze zijn dwaas
geworden.
23 In plaats van de grootheid van de onvergankelijke God
te erkennen, zijn ze beelden van vergankelijke mensen en
van vliegende, lopende en kruipende dieren gaan vereren.
24 Daarom heeft God hen met hun begerige verlangens
prijsgegeven aan immoraliteit, zodat ze met elkaar hun
lichaam onteren.
25 Ze hebben Gods waarheid verruild voor de leugen: ze
vereren en dienen het geschapene in plaats van de Schepper,
aan Wie voor eeuwig alle eer toekomt. Amen.
26 Daarom heeft God hen prijsgegeven aan schandelijke
hartstochten. Zelfs hun vrouwen hebben natuurlijke seks
verruild voor hetgeen tegen de natuur ingaat.
27 En wat de mannen betreft: in plaats van natuurlijke seks
met vrouwen zijn ze ontbrand in lust naar elkaar. Mannen
hebben seks met andere mannen en ontvangen zo in hun
eigen lichaam het verdiende loon voor hun dwaling.
28 En omdat ze het niet de moeite waard vinden om God
te erkennen, heeft Hij hen prijsgegeven aan verwerpelijk
denken en onwaardig gedrag.
29 Hun leven is gevuld met allerlei onrecht, slechtheid,
hebzucht en verdorvenheid. Ze zitten vol afgunst, mo-
ordzucht, rivaliteit, bedrog en kwaadaardigheid. Het zijn
roddelaars

30 en kwaadsprekers. Ze haten God en zijn hoogmoedig,
arrogant en zelfingenomen. Ze bedenken kwaadaardige
plannen en zijn hun ouders ongehoorzaam.
31 Ze zijn onverstandig, onbetrouwbaar, hardvochtig en
meedogenloos.
32 Ze weten dat wie zich met dergelijke dingen bezighoudt,
volgens Gods voorschriften de dood verdient en toch doen ze
die niet alleen zelf, maar juichen ze het ook toe dat anderen
ze doen.

2

1 Als jij over anderen oordeelt, heb je dus geen excuus.
Want op ieder punt waarop je een oordeel over een ander
velt, veroordeel je jezelf doordat je die dingen ook doet.
2 We weten immers dat wie dergelijke dingen doet, terecht
door God veroordeeld wordt.
3 Dus als jij een oordeel velt over wie dergelijke dingen
doet maar ze zelf ook doet, denk je dan dat jij Gods oordeel
zal ontlopen?
4 Of heb je geen respect voor zijn grote mildheid, ver-
draagzaamheid en geduld? Besef je dan niet dat Gods
mildheid jou tot inkeer zou moeten brengen?
5 Door halsstarrig te weigeren tot inkeer te komen, spaar
je voor jezelf straf op – en die zal je krijgen op de dag dat
God zijn toorn en gerechtigheid openbaart.
6 Hij zal iedereen loon naar werken geven.
7 Zij die glorie, eer en onvergankelijkheid nastreven door
voortdurend goed te doen, ontvangen dan het eeuwig leven.
8 Maar zij die uit geldingsdrang de waarheid van de hand
wijzen en zich door het kwaad laten leiden, ontvangen dan
Gods zware straf.
9 Alle mensen die het slechte doen – in de eerste plaats
Joden, maar ook niet-Joden – wacht leed en ellende.
10 Maar allen die het goede doen – in de eerste plaats
Joden, maar ook niet-Joden – wacht glorie, eer en vrede.
11 Er is bij God namelijk geen favoritisme,
12 want allen die hebben gezondigd zonder de Wet te
kennen, zullen zonder de Wet verloren gaan, en allen die
hebben gezondigd terwijl ze de Wet wel kenden, zullen op
grond van de Wet worden veroordeeld.
13 Het zijn niet de mensen die de Wet horen die vrij van
schuld zijn tegenover God; integendeel, het zijn zij die de
Wet naleven, die zullen worden vrijgesproken van schuld.
14 En wanneer niet-Joden – zij die de Wet niet hebben
ontvangen – spontaan doen wat de Wet vereist, dan blijkt

dat zij de Wet in zich hebben, ook al hebben zij haar niet ontvangen.
15 Ze tonen dat de voorschriften van de Wet in hun hart zijn gegrift, terwijl hun geweten hen erover aanspreekt en hun gedachten hen soms beschuldigen en soms vrijpleiten.
16 Dit alles zal blijken op de dag dat God, door Christus Jezus, over de verborgen daden van de mensen zal oordelen. Dit is het evangelie dat ik verkondig.

17 Als je jezelf als een Jood beschouwt, op de Wet vertrouwt en fier op God bent,
18 en als je weet wat God van je verlangt en als je kan onderscheiden waarop het aankomt omdat de Wet jou dat heeft geleerd,
19 als je ervan overtuigd bent dat je een gids bent voor de blinden en een licht voor de mensen die in het duister leven,
20 als je dwazen corrigeert en onverstandigen onderwijst omdat je in de Wet kennis en de waarheid weet te vinden,
21 kortom, als jij anderen onderwijst, onderwijs je dan ook jezelf? Of verkondig je dat stelen niet mag, maar steel je zelf?
22 Zeg je dat echtbreuk verkeerd is, maar pleeg je zelf echtbreuk? Walg je van afgodsbeelden, maar roof je uit tempels?
23 Dan doe jij, die er fier op bent dat je de Wet bezit hoewel je haar ook overtreedt, God schande aan.
24 Dan is het zoals in de Schriften staat: “Door jouw toedoen wordt God gelasterd onder de volken.”
25 Als je de Wet naleeft, is het waardevol om besneden te zijn, maar als je de Wet overtreedt, ben je als een onbesnedene.
26 En als een onbesnedene zich aan de voorschriften van de Wet houdt, wordt hij dan niet als een besnedene beschouwd?
27 Dan zullen zij die onbesneden gebleven zijn maar zich aan de Wet houden, oordelen over jou die de Wet overtreedt hoewel je haar op schrift hebt en besneden bent.
28 Want niet wie aan de buitenkant Joods is, noch wie lichamelijk besneden is, is werkelijk Joods.
29 Integendeel, wie vanbinnen Joods is en een besneden hart heeft – door de Geest, niet door de schriftelijke Wet – is werkelijk Joods. En de lof die zo iemand ontvangt, komt niet van mensen maar van God.

3

1 Wat is dan het voordeel van het Joods-zijn en wat de waarde van de besnijdenis?

2 Er zijn veel voordelen en de waarde is groot. In de eerste
plaats zijn Gods openbaringen aan de Joden toevertrouwd.
3 Maar wat als sommigen Hem ontrouw zijn? Maakt hun
ontrouw Gods trouw ongedaan?
4 Absoluut niet! Al zijn alle mensen leugenaars, God
houdt zich aan zijn woord. In de Schriften staat immers:
“Wanneer U spreekt, blijkt uw rechtvaardigheid, en wanneer
U vonnist, blijkt uw gelijk.”
5 Als het kwaad dat wij doen aantoont dat God recht-
vaardig is, kunnen we dan zeggen dat het onrechtvaardig
is dat God ons straft? (Ik redeneer nu op menselijke wijze.)
6 Absoluut niet! Hoe anders zou God over de wereld
oordelen?
7 Maar als God wordt geëerd doordat mijn onbetrouw-
baarheid zijn betrouwbaarheid beter in de verf zet, waarom
word ik dan nog als een zondaar veroordeeld?
8 En kunnen we dan zeggen: ‘Laten we het verkeerde
doen opdat het goede eruit voortkomt?’ Sommigen beweren
lasterlijk dat wij dat zeggen en het is terecht dat zij vero-
ordeeld zullen worden.
9 Wat moeten we dan concluderen? Staan wij Joden er
beter voor? Absoluut niet! Zoals we eerder zagen zijn we
allemaal – zowel Joden als niet-Joden – in de macht van de
zonde.
10 Het is zoals in de Schriften staat: “Er is niemand die
rechtvaardig is, zelfs niet één.
11 Er is niemand die verstandig is, niemand die God zoekt.
12 Allemaal zijn ze afgedwaald, tezamen zijn ze ni-
etswaardig geworden. Er is niemand die goed doet, zelfs niet
één.
13 Hun keel is een open graf, hun tong verraderlijk, achter
hun lippen zit addergif.
14 Hun mond is vol bittere vervloekingen.
15 Hun voeten staan klaar om bloed te vergieten.
16 Vernietiging en ellende liggen op hun pad.
17 Het vredespad kennen ze niet,
18 en ontzag voor God is niet wat zij voor ogen hebben.”
19 Zoals we weten is hetgeen de Wet zegt, gericht tot
die mensen op wie de Wet van toepassing is. Daarom
heeft niemand recht van spreken en is de hele wereld
verantwoording aan God verschuldigd.
20 Geen mens kan dus met Hem in het reine komen door de
Wet na te leven, want door wetten ontdekt men wat zonde
is.
21 Nu is echter onthuld hoe men buiten de Wet om met God
in het reine kan komen, en de Wet en de Profeten getuigen
daarvan.

22 We kunnen met God in het reine komen door in Jezus
Christus te geloven. Dat geldt voor iedereen die gelooft,
zonder onderscheid.
23 Want iedereen heeft gezondigd en leeft daardoor zonder
Gods glorie,
24 maar wordt zonder er iets voor te moeten doen – uit
genade – met God in het reine gebracht door de verlossing
die Christus Jezus heeft bewerkstelligd.
25 Hij is door God aangeduid als het middel tot verzoening
– doordat zijn bloed werd vergoten – en die verzoening
ontvangen we door in Hem te geloven. Zo wordt Gods
gerechtigheid aangetoond, want de zonden die voorheen
zijn gepleegd waren onbestraft gebleven.
26 God heeft ze getolereerd, maar nu toont Hij zijn
gerechtigheid. Hij is dus rechtvaardig, ook wanneer Hij
vrijspreekt wie in Jezus gelooft.
27 Waarop kan ik dan fier zijn? Nergens op! Op mijn
naleving van de Wet? Nee, maar wel op mijn geloof.
28 We concluderen dus dat de mens met God in het reine
komt door te geloven, niet door de Wet na te leven.
29 Of is God enkel God van de Joden en niet van de niet-
Joden? Nee, Hij is ook God van de niet-Joden.
30 Er is immers maar één God en Hij is het die zowel besne-
den als onbesneden mensen van schuld zal vrijspreken op
grond van hun geloof.
31 Maken we de Wet dan ongedaan door te geloven?
Absoluut niet. Het is andersom: we bevestigen de Wet.

4

1 Wat kunnen we dan zeggen over de ervaring van onze
voorvader Abraham?
2 Als Abraham wegens zijn daden zou zijn vrijgesproken
van schuld, dan zou hij iets hebben gehad waarop hij fier
kon zijn. Maar zo werkt het niet bij God.
3 Want wat staat er in de Schriften? “Abraham geloofde
God en op grond daarvan werd hij vrijgesproken van
schuld”.
4 Wanneer iemand arbeid verricht, wordt zijn loon niet
beschouwd als een blijk van genade, maar als iets dat hem
verschuldigd is.
5 Wie echter niet zelf het werk probeert te doen, maar
vertrouwt op Degene die zondaars vrijspreekt, wordt vrijge-
sproken op grond van dat vertrouwen.
6 Ook David spreekt over de zegen voor de persoon die
door God vrijgesproken wordt, ook al heeft die er niet voor
gewerkt:

7 “Gezegend zijn zij wiens overtredingen zijn vergeven en
wiens zonden zijn uitgewist.
8 Gezegend is de persoon aan wie de Heer zijn zonde niet
toerekent.”
9 Geldt deze zegen enkel voor besneden mensen of ook
voor wie onbesneden is? We zeggen toch dat het op grond
van zijn geloof is dat Abraham werd vrijgesproken?
10 Maar onder welke omstandigheden gebeurde dat? Was
hij toen al besneden of nog niet? Hij was nog onbesneden.
11 Hij ontving de besnijdenis als een teken, een bezegeling
van de vrijspraak van schuld die hij op grond van zijn geloof
had ontvangen terwijl hij nog onbesneden was. Zo kon hij de
vader van alle gelovigen worden, ook als ze niet besneden
zijn. Daarom worden ook zij vrijgesproken op grond van
hun geloof.
12 Abraham is ook de vader van de besnedenen. Dat zijn
zij die niet enkel de besnijdenis hebben maar ook, door te
geloven, treden in de voetstappen van onze vader Abraham
toen hij nog onbesneden was.

13 Abraham en zijn afstammelingen ontvingen de belofte
dat de wereld van hen zou zijn niet omdat hij de Wet
naleefde, maar omdat hij, dankzij zijn geloof, met God in
het reine was.
14 Immers, als het beloofde zou worden geschonken aan
diegenen die de Wet naleven, dan zou het geloof geen
waarde meer hebben en zou de belofte vervallen.
15 Want de Wet levert straf op, maar als er geen wetten
zijn, dan kunnen ze niet worden overtreden.

16 De belofte berust dus op geloof, op genade. Om die
reden geldt de belofte voor al Abrahams afstammelingen –
niet enkel zij die de Wet hebben maar ook zij die zijn geloof
hebben. Hij is de vader van ons allen,
17 want in de Schriften staat: “Ik heb van jou een vader
van vele volken gemaakt.” En dat is hij ook geworden voor
de God in Wie hij geloofde, de God die de doden het leven
geeft en die aan het onbestaande het bestaan schenkt.
18 Toen er geen hoop meer voor hem was, bleef hij geloven
dat hij vader van vele volken zou worden, omdat hem was
beloofd: “Zoveel afstammelingen zal je krijgen.”
19 Zijn geloof verzwakte niet toen hij bedacht dat zijn eigen
lichaam zo goed als dood was omdat hij bijna honderd jaar
oud was, en dat Sara onvruchtbaar was.
20 Hij gaf het geloof niet op en twijfelde niet aan Gods
belofte. Integendeel, zijn geloof werd sterker en hij gaf God
de eer.

21 Hij was er volledig van overtuigd dat God in staat was
om te doen wat Hij beloofd had.
22 Daarom werd Abraham vrijgesproken van schuld op
grond van zijn geloof.
23 En dat er staat dat hij werd vrijgesproken, geldt niet
alleen voor Abraham.
24 Het geldt ook voor ons: ook wij worden vrijgesproken
op grond van ons geloof in Degene die Jezus, onze Heer, uit
de dood heeft opgewekt.
25 Jezus werd overgeleverd voor onze overtredingen en
weer tot leven gewekt voor onze vrijspraak.

5

1 We zijn dus vrijgesproken op grond van ons geloof, en
we hebben vrede met God dankzij onze Heer Jezus Christus.
2 Ook hebben wij, dankzij Hem en door het geloof, toegang
verkregen tot de genade. Wij ervaren die genade nu al, en
we zijn fier op onze verwachting dat we straks Gods glorie
zullen ervaren.
3 Dat niet alleen, wij zijn zelfs fier op onze moeilijkheden,
want we weten dat moeilijkheden volharding opleveren.
4 Die volharding levert betrouwbaarheid op, en die be-
trouwbaarheid levert hoop op.
5 Die hoop zal ons niet beschamen, want Gods liefde is
in ons hart uitgestort door de Heilige Geest, die Hij ons
geschonken heeft.
6 Want op het door God gekozen tijdstip, toen wij nog
hulpeloos waren, is Christus voor de goddelozen gestorven.
7 Het gebeurt zelden dat iemand voor een rechtvaardig
mens sterft, maar wie weet is er iemand die het zou
aandurven om voor een goed mens te sterven.
8 God daarentegen bewijst zijn liefde voor ons doordat
Christus voor ons stierf toen wij nog zondaars waren.
9 En omdat wij met God in het reine zijn gekomen doordat
Christus' bloed voor ons is vergoten, mogen we erop rekenen
dat we dankzij Christus van Gods straf bewaard zullen
blijven.
10 Toen we nog vijanden van Hem waren, zijn we met God
verzoend door de dood van zijn Zoon. En nu we met Hem
verzoend zijn, mogen we er zeker van zijn dat we, doordat
Hij leeft, gered zullen worden.
11 Dat niet alleen, wij prijzen onszelf gelukkig dat we bij
God horen, dankzij onze Heer Jezus Christus, door Wie wij
de verzoening hebben ontvangen.

12 Het is door één mens dat de zonde de wereld is
binnengekomen, en door de zonde de dood. Zo is de dood
bij alle mensen gekomen, omdat allen hebben gezondigd.
13 Voordat de Wet kwam, was er al zonde in de wereld,
maar zonde wordt niet toegerekend als er geen wetten zijn.
14 Toch regeerde de dood in de tijd van Adam tot Mozes,
zelfs over de mensen die niet hadden gezondigd door een
specifiek gebod te overtreden, zoals Adam. Adam kan
worden vergeleken met Degene die zou komen.
15 Het genadige geschenk is echter niet vergelijkbaar met
de overtreding. Want de overtreding van één mens heeft
weliswaar tot de dood van velen geleid, maar dat weegt
niet op tegen Gods genade en tegen het geschenk dat velen
hebben ontvangen door de genade van die andere Mens,
Jezus Christus.
16 Het genadige geschenk is evenmin vergelijkbaar met
de zonde van die eerste mens. Het vonnis over die
overtreding verklaart die eerste mens weliswaar schuldig,
maar het genadige geschenk dat na vele overtredingen werd
geschonken, resulteert in vrijspraak van schuld.
17 En de dood regeerde weliswaar als gevolg van de
overtreding van één mens, maar het is nog zekerder dat zij
die de vrijspraak van schuld ontvangen als een geschenk
dat uit overvloedige genade is gegeven, in het nieuwe leven
mogen regeren dankzij die andere Mens, Jezus Christus.
18 Wij concluderen dat zoals de overtreding van één
mens de veroordeling van alle mensen teweegbracht, de
rechtvaardigheid van die andere Mens vrijspraak en leven
voor alle mensen heeft bewerkstelligd.
19 En zoals velen zondaars zijn geworden door de onge-
hoorzaamheid van één mens, zo worden velen vrijgespro-
ken van schuld door de gehoorzaamheid van die andere
Mens.
20 Doordat de Wet erbij is gekomen, zijn de overtredingen
toegenomen, maar waar de zonde toenam, werd de genade
nog overvloediger.
21 Wij concluderen dat zoals de zonde regeerde en tot de
dood leidde, de vrijspraak van schuld ervoor heeft gezorgd
dat de genade regeert en tot het eeuwig leven leidt dankzij
Jezus Christus, onze Heer.

6

1 Kunnen we dan zeggen dat we moeten doorgaan met
zondigen opdat de genade dan toeneemt?
2 Absoluut niet! We zijn immers dood voor de zonde; dan
kunnen we toch geen zondig leven blijven leiden?

3 Weten jullie niet dat wij die ons hebben laten dopen om
voortaan bij Christus te horen, door die doop delen in zijn
dood?
4 En omdat we door onze doop delen in zijn dood, delen
we ook in zijn begrafenis. En omdat Christus uit de dood is
opgewekt door de grote macht van de Vader, behoren ook
wij een nieuw leven te leiden.
5 Als wij delen in zijn dood, zullen we ook delen in zijn
verrijzenis.
6 We weten immers dat onze oude ‘ik’ is meegekruisigd,
opdat met onze neiging tot zonde zou worden afgerekend
en we niet langer slaaf van de zonde zouden zijn.
7 Immers, wie gestorven is, is vrij van de macht van de
zonde.
8 Als wij samen met Christus zijn gestorven, geloven we
dat we ook samen met Hem zullen leven.
9 We weten immers dat nu Christus uit de dood is
opgewekt, Hij nooit meer zal sterven. De dood heeft geen
macht meer over Hem.
10 Door te sterven heeft Hij eens en voor altijd met de
zonde afgerekend en nu Hij leeft, leeft Hij voor God.
11 Daarom moeten jullie jezelf beschouwen als eveneens
dood voor de zonde, maar levend voor God doordat jullie
bij Christus Jezus horen.
12 Laat daarom niet toe dat de zonde over je sterfelijk
lichaam regeert: geef niet toe aan de zondige verlangens
ervan.
13 Stel geen enkel deel van je lichaam meer ter beschikking
van de zonde, om er slechte dingen mee te doen. Stel jezelf
daarentegen ter beschikking van God, als iemand die dood
geweest is maar nu leeft; laat alle delen van je leven door
God gebruiken, om er goede dingen mee te doen.
14 Laat je niet beheersen door de zonde, want jullie leven
wordt niet meer bepaald door de Wet, maar door Gods
genade.
15 Hoe zit het dan? Als ons leven niet door de Wet,
maar door Gods genade wordt bepaald, zullen we dan maar
zondigen? Absoluut niet!
16 Weten jullie niet dat als je jezelf als slaaf ten dienste
van iemand stelt, hij je meester wordt en je hem moet
gehoorzamen? Ofwel ben je slaaf van de zonde – wat tot
de dood leidt – ofwel ben je slaaf van de gehoorzaamheid –
wat tot vrijspraak van schuld leidt.
17 God zij dank zijn jullie, die slaaf van de zonde waren,
van harte gehoorzaam geworden aan de leer die jullie
hebben omarmd.

18 Jullie zijn bevrijd van de zonde en ten dienste gesteld
van de gerechtigheid.
19 Ik redeneer op menselijke wijze, wegens jullie zwakke,
zondige natuur. Zoals jullie jezelf vroeger als slaaf ten
dienste stelden van immoraliteit en onrecht – wat leidde tot
nog meer onrecht – zo moeten jullie nu jezelf als slaaf ten
dienste stellen van de rechtvaardigheid. En dat zal leiden
tot een zuiver leven.
20 Toen jullie nog slaaf van de zonde waren, hadden jullie
je nog niet aan de rechtvaardigheid toegewijd.
21 Maar wat hebben de zaken waarvoor jullie je nu
schamen voor jullie opgeleverd? Het resultaat daarvan is
de dood!
22 Maar nu zijn jullie van de zonde bevrijd en hebben
jullie jezelf ten dienste van God gesteld. En wat heeft dat
voor jullie opgeleverd? Jullie zijn gezuiverd, en het resultaat
daarvan is het eeuwig leven.
23 Want wat we verdienen met onze zonde, is de dood,
maar het geschenk dat God in zijn genade geeft, is het eeuwig
leven met Christus Jezus, onze Heer.

7

1 Weten jullie niet, broeders en zusters – ik spreek tot
mensen die de Wet kennen – dat wetten op mensen van
toepassing zijn zolang ze leven?
2 Een gehuwde vrouw is bij wet aan haar man gebonden
zolang hij leeft, maar als de man sterft, is ze ontslagen van
haar wettelijke verplichtingen tegenover haar man.
3 Als ze tijdens het leven van haar echtgenoot de vrouw
van een ander zou worden, zou ze overspelig worden
genoemd. Maar als haar echtgenoot sterft, is ze ontslagen
van haar wettelijke verplichtingen tegenover hem. En als
ze dan de vrouw van een andere man wordt, is ze niet
overspelig.
4 Broeders en zusters, zo is het ook met jullie. Dankzij de
dood van Christus zijn ook jullie gestorven ten opzichte van
de Wet en mogen jullie je met iemand anders verbinden –
namelijk Hij die uit de dood is opgewekt – en je voor God
inzetten.
5 Want toen we onze zondige natuur nog hadden, riep de
Wet zondige verlangens bij ons op, zodat we ons inzetten
voor de dood.
6 Maar omdat we gestorven zijn ten opzichte van de
Wet, die ons gevangen hield, zijn we ontslagen van onze
verplichtingen tegenover de Wet en kunnen we dienen op
de nieuwe manier, die van de Geest, in plaats van de oude
manier, die van de geschreven wetten.

7 Mogen we dan zeggen dat de Wet slecht is? Absoluut niet!
Integendeel, als de Wet er niet zou zijn, zou ik niet weten wat
zonde is. Ik zou niet hebben geweten wat begerigheid is als
de Wet niet zou zeggen: “Wees niet begerig naar wat van een
ander is”.
8 De zonde maakte van het gebod gebruik om allerlei
slechte verlangens bij mij op te roepen, maar zonder de Wet
is de zonde machteloos.
9 Ik leefde vroeger zonder de Wet, maar toen het gebod
kwam, kwam de zonde tot leven,
10 en stierf ik. Het gebod dat tot het leven had moeten
leiden, bleek voor mij te leiden tot de dood.
11 De zonde maakte dus van het gebod gebruik om mij te
misleiden en mij te doden.
12 De Wet is dus heilig en het gebod is heilig, rechtvaardig
en goed.

13 Heeft het goede dan mijn dood veroorzaakt? Absoluut
niet! Maar doordat de zonde het goede gebruikte om
mijn dood te veroorzaken, is duidelijk geworden wat zonde
is. En zo is door middel van het gebod aangetoond hoe
verschrikkelijk zonde is.
14 We weten dat de Wet geestelijke zaken betreft, maar ik
ben stoffelijk en verslaafd aan de zonde.
15 Ik begrijp mijn gedrag niet, want hetgeen ik wil doen,
doe ik niet; ik doe wat ik verafschuw.
16 En door te doen wat ik niet wil, bevestig ik dat de Wet
goed is.
17 Het is dus niet langer mijn gedrag, maar dat van de
zonde die in mij leeft.
18 Want zoals ik weet leeft er in mij – dat wil zeggen: in
mijn zondige natuur – niets goeds. Ik wil dus wel graag het
goede doen, maar ik gedraag me niet goed.
19 Ik doe namelijk niet het goede dat ik wil doen, ik doe het
slechte dat ik niet wil doen.
20 Maar als ik doe wat ik niet wil, dan ben ik niet meer
degene die me zo gedraagt, maar de zonde die in mij leeft.
21 Ik bemerk dus deze wetmatigheid: wanneer ik het
goede wil doen, dringt het slechte zich aan mij op.
22 Diep vanbinnen verheug ik me in Gods Wet,
23 maar ik zie in mijn leven ook de werking van een andere
wet, die in strijd is met de wet in mijn denken en ik zie dat
die andere wet mij in de macht brengt van de wet van de
zonde die in mijn leven actief is.
24 O, wat ziet het er slecht voor mij uit! Wie zal mij
bevrijden uit dit bestaan in de greep van de dood?

25 God, door Jezus Christus, onze Heer! En ik dank Hem
daarvoor. Enerzijds onderwerp ik me dus met mijn verstand
aan Gods Wet, maar anderzijds ben ik met mijn zondige
natuur onderworpen aan de wet van de zonde.

8

1 Wie bij Christus Jezus hoort, is dus niet langer veroordeeld.
2 Dankzij Christus Jezus heeft de wet van de Geest, die tot
het leven leidt, je namelijk bevrijd van de wet van zonde en
de dood.
3 Door zijn eigen Zoon te sturen in een lichaam zoals
dat van zondige mensen, heeft God komaf gemaakt met de
zonde in de menselijke natuur. De Wet was daartoe niet
in staat, want zij wordt tegengewerkt door onze zondige
natuur.
4 Wij die ons niet laten leiden door onze zondige natuur
maar door de Geest, voldoen daarom aan de vereisten van
de Wet.
5 Want wie zich door de zondige natuur laat leiden, volgt
de denkwijze van de zondige natuur, maar wie zich door de
Geest laat leiden, volgt de denkwijze van de Geest.
6 Het volgen van de denkwijze van de zondige natuur leidt
tot de dood, maar het volgen van de denkwijze van de Geest
leidt tot leven en vrede.
7 De denkwijze van de zondige natuur staat vijandig
tegenover God, want zij weigert het gezag van Gods wet te
aanvaarden. Zij kan dat zelfs niet.
8 En wie zich laat leiden door de zondige natuur, kan niet
doen wat God goedkeurt.
9 Jullie daarentegen laten je niet leiden door je zondige
natuur, maar door de Geest, althans wanneer Gods Geest in
jullie woont. Wie de Geest van Christus echter niet heeft,
behoort Hem niet toe.
10 Maar als Christus in je is, gaat je lichaam wel dood
wegens de zonde, maar schenkt de Geest jou leven omdat
je bent vrijgesproken van schuld.
11 Als de Geest van Degene die Jezus uit de dood heeft
opgewekt in je woont, dan zal Hij die Christus uit de dood
heeft opgewekt, ook jouw sterfelijk lichaam levend maken,
door zijn Geest die in je woont.
12 Broeders en zusters, we staan dus in het krijt, maar
niet bij de zondige natuur. We hoeven ons dus niet door
de zondige natuur te laten leiden.
13 Want als je je door de zondige natuur laat leiden, is het
zeker dat je zal sterven. Maar als je met de hulp van de Geest

afrekent met de praktijken van de zondige natuur, dan zal je leven.
14 Want iedereen die zich door Gods Geest laat leiden, is een kind van God.
15 De Geest die jullie hebben ontvangen, maakt jullie niet tot slaven; in dat geval zouden jullie opnieuw in angst moeten leven. Integendeel, de Geest die jullie hebben ontvangen, maakt jullie tot zonen, zodat we Hem “Abba, Vader” mogen noemen.
16 En het is die Geest die, samen met onze geest, ons ervan overtuigt dat wij kinderen van God zijn.
17 En omdat we zijn kinderen zijn, zullen we, samen met Christus, ontvangen wat God aan zijn kinderen heeft beloofd. Nu delen we in zijn lijden, maar straks mogen we ook delen in zijn glorie.

18 Ik ben ervan overtuigd dat het tegenwoordige lijden niet opweegt tegen de glorie die wij zullen ervaren.
19 De schepping kijkt namelijk reikhalzend uit naar het moment waarop die glorie van Gods kinderen zichtbaar zal worden.
20 Immers, de schepping werd aan een zinloos bestaan onderworpen; niet vrijwillig, maar doordat God daartoe besloot. Toch is er hoop:
21 ook de schepping zal van de macht van de dood worden bevrijd en deel krijgen aan de vrijheid en glorie van Gods kinderen.
22 Zoals we weten, zucht de hele schepping tot nu toe alsof ze barensweeën heeft.
23 En niet alleen de schepping; wij die Gods Geest hebben ontvangen als een voorschot op wat nog komt, zuchten zelf ook, terwijl we uitkijken naar het moment waarop geopenbaard wordt dat wij Gods kinderen zijn en onze verlossing volledig zal zijn.
24 Wij zijn gered met deze verwachting voor ogen. Maar als wij zouden uitkijken naar iets dat reeds zichtbaar is, zou het geen verwachting zijn. Wie zou iets verwachten dat hij reeds ziet?
25 Maar wanneer we iets verwachten dat we niet zien, kijken we er geduldig naar uit.
26 Bovendien komt de Geest ons te hulp waar wij tekortschieten. Wij weten namelijk niet hoe we naar behoren moeten bidden, maar de Geest pleit voor ons, met verzuchtingen die te diep voor woorden zijn.
27 En Hij die de mensenharten doorgrondt, begrijpt wat de Geest bedoelt, want de Geest pleit overeenkomstig Gods wil voor wie bij Hem horen.

28 Wij weten dat God alles doet meewerken ten goede
voor de mensen die van Hem houden, die volgens zijn plan
geroepen zijn.
29 Want wie Hij van tevoren gekozen had, is ook door Hem
voorbestemd om op zijn Zoon te gaan lijken, opdat Deze, de
Eerstgeborene, veel broers en zussen zou hebben.
30 Zij die door God waren voorbestemd, zijn ook door Hem
geroepen. En zij die door Hem zijn geroepen, zijn ook door
Hem vrijgesproken van schuld. En zij mogen delen in zijn
glorie.
31 Wat kunnen we hieruit concluderen? Als God voor ons
is, wie zou dan tegen ons zijn?
32 Als God ons zijn Zoon niet heeft onthouden maar Hem
prijsgaf voor ons allen, zou er dan iets zijn dat Hij ons niet
zou schenken?
33 Wie zal Gods uitverkorenen aanklagen? Het is God die
vrijspreekt.
34 Wie is het die veroordeelt? Het is Christus Jezus die
gestorven is – en meer nog: die verrezen is, die zich aan
Gods rechterzijde bevindt, en die voorspraak voor ons doet.
35 Wie kan ons van Christus' liefde scheiden? Leed, el-
lende, vervolging, honger, naaktheid, gevaar of het zwaard?
36 Zo staat het ook in de Schriften: “Omwille van U worden
wij de hele dag met de dood bedreigd, we worden behandeld
als schapen voor de slacht.”
37 Maar in dit alles behalen wij een glansrijke overwin-
ning, dankzij Hem die ons zijn liefde heeft betoond.
38 Ik ben er namelijk van overtuigd dat noch de dood, noch
het leven, noch engelen of demonen, noch machten in het
heden of in de toekomst,
39 noch iets dat zich boven of onder ons bevindt, noch enig
ander schepsel ons zal kunnen scheiden van Gods liefde, die
Hij ons bewezen heeft in Christus Jezus, onze Heer.

9

1 Ik spreek de waarheid als christen. Ik lieg niet, daarvan
getuigen mijn geweten en de Heilige Geest.
2 Ik heb veel verdriet en draag voortdurend leed in mijn
hart.
3 Ik zou namelijk zelf vervloekt en voorgoed van Christus
gescheiden willen worden als ik daarmee mijn volksgenoten
zou kunnen helpen. Zij zijn immers mijn biologische
verwanten.
4 Ze zijn Israëlieten, ze zijn door God als zijn kinderen
aangenomen en ze hebben deel gekregen aan zijn glorie. Ze
hebben de verbonden, de Wet, de eredienst en zijn beloften.

5 Ze hebben Abraham, Isaak en Jakob. Wat zijn menselijke
afstamming betreft is Christus uit hen voortgekomen – Hij
is God, boven alles verheven, en Hem komt voor eeuwig de
eer toe. Amen.

6 Gods belofte is niet vervallen. Niet alle Israëlieten maken
namelijk deel uit van Gods volk.

7 Het is niet omdat ze van Abraham afstammen dat ze
allemaal zijn afstammelingen zijn, want “enkel de afstam-
melingen van Isaak zullen jouw afstammelingen worden
genoemd”.

8 Dat betekent dat niet Abrahams biologische afstammelin-
gen als kinderen van God worden beschouwd, maar dat het
de afstammelingen zijn op wie de belofte van toepassing
is die als de ware afstammelingen van Abraham worden
beschouwd.

9 De belofte luidde als volgt: “Op het tijdstip dat Ik heb
aangegeven, kom Ik terug en dan zal Sara een zoon hebben.”

10 En dat is niet alles: ook toen Rebekka van onze
voorvader Isaak een tweeling verwachtte,

11 en nog voordat die kinderen werden geboren, dus toen
ze nog niets goeds of verkeerds hadden gedaan, hield God
zich aan zijn uitverkiezingsplan.

12 De keuze gebeurde niet op grond van menselijke in-
spanningen, maar van Gods roeping. Er werd immers tegen
Rebekka gezegd: “De oudste zal dienstbaar zijn aan de
jongste.”

13 In de Schriften staat: “Ik hield van Jakob, maar ik
verachtte Esau.”

14 Kunnen we dan zeggen dat God onrechtvaardig is?
Absoluut niet!

15 Hij zei immers tegen Mozes: “Ik begunstig wie Ik wil en
Ik heb mededogen met wie Ik wil.”

16 Het hangt dus niet af van menselijke wil of van menseli-
jke inspanning, maar van Gods mededogen.

17 In de Schriften staat immers dat God tegen Farao zegt:
“Het doel waarmee Ik jou heb aangesteld is om door middel
van jou mijn macht te tonen en in de hele wereld bekend te
maken wie Ik ben.”

18 God heeft dus mededogen met wie Hij wil en Hij maakt
halsstarrig wie Hij wil.

19 Misschien vraag je mij: ‘Waarom roept God de mensen
dan ter verantwoording? We kunnen zijn wil toch niet
weerstaan?’

20 Maar wie ben jij om zo tegen God te protesteren? Zegt
het gemaakte soms tegen de maker: “Waarom hebt u mij zo
gemaakt?”

21 Heeft de pottenbakker niet het recht om uit één klomp
klei een voorwerp voor bijzondere gelegenheden en een
voorwerp voor alledaags gebruik te maken?
22 Wat als God zijn toorn wilde tonen en zijn kracht bekend
wilde maken, en wat als Hij daarom de mensen die Hij
uiteindelijk zou veroordelen en vernietigen, met veel geduld
verdragen heeft?
23 En wat als Hij zijn grote hemelse pracht wilde bekend-
maken aan de mensen met wie Hij mededogen zou hebben,
die Hij voor hemelse pracht bestemd heeft,
24 en die Hij heeft geroepen – niet enkel uit het Joodse volk,
maar ook uit de andere volken?
25 Hij zegt immers in het boek Hosea: “Zij die niet mijn volk
waren, zal Ik mijn volk noemen, en zij die niet geliefd was,
zal Ik geliefde noemen."
26 En: “Op de plaats waar tegen hen werd gezegd: ‘Jullie
zijn niet mijn volk’, daar zullen zij kinderen van de levende
God worden genoemd."
27 Jesaja roept over Israël: “Al zou het aantal Israëlieten
zijn als het zand aan de zee, er zal slechts een klein aantal
worden gered.
28 De Heer zal zijn vonnis grondig en spoedig uitvoeren op
aarde."
29 Jesaja had ook al gezegd: “Als de Heer van de hemelse
legers ons geen afstammelingen had gegeven, dan zouden
wij als Sodom zijn geweest; we zouden als Gomorra zijn
geworden."
30 We concluderen dat niet-Joden die geen vrijspraak
van schuld hadden nagestreefd, die wel hebben verkregen,
namelijk een vrijspraak van schuld op grond van geloof,
31 en dat de Israëlieten die vrijspraak van schuld op grond
van de Wet nastreefden, deze niet hebben bereikt.
32 Waarom niet? Omdat ze het niet probeerden met geloof
maar met daden; ze zijn over de struikelsteen gestruikeld.
33 In de Schriften staat namelijk: “Ik leg in Sion een steen
waarover men struikelt en een rotsblok waaraan men zich
stoot, maar wie erop vertrouwt zal niet beschaamd worden."

10

1 Broeders en zusters, mijn hartenwens en mijn gebed tot
God voor de Joden is dat zij Gods redding mogen ervaren.
2 Ik kan over hen getuigen dat ze aan God toegewijd zijn,
maar ze beschikken niet over inzicht.
3 Omdat ze niet weten hoe men met God in het reine komt
en hun vrijspraak van schuld zelf proberen te bewerkstelli-
gen, weigeren ze Gods recht te aanvaarden.

4 De Wet leidt uiteindelijk tot Christus; iedereen die in Hem gelooft, wordt vrijgesproken van schuld.

5 Mozes schrijft over de vrijspraak op grond van de Wet:
“De mens die zo handelt, zal daardoor leven.”
6 De vrijspraak op grond van geloof zegt: “Vraag je niet af
wie naar de hemel zal opstijgen” – om Christus naar de aarde
te halen –
7 “of wie in de afgrond zal afdalen” – om Christus uit het
dodenrijk op te halen.
8 Want wat staat er? “De boodschap is dicht bij je: in je
mond en in je hart.” Dat gaat over de boodschap van het
geloof, die wij verkondigen.
9 Want als je met je mond belijdt dat Jezus je Heer is en met
je hart gelooft dat God Hem uit de dood heeft doen verrijzen,
zal je gered worden.
10 Wie in zijn hart gelooft, wordt vrijgesproken van schuld
en wie dat openlijk belijdt, ontvangt redding.
11 De Schriften leren: “Wie op Hem vertrouwt, zal niet
beschaamd worden.”
12 Er is dus geen onderscheid tussen Jood en niet-Jood: de
Heer is Heer van iedereen, en iedereen die Hem aanroept,
zal rijkelijk worden gezegend.
13 Want: “Ieder die de Heer aanroept, zal gered worden.”
14 Maar hoe kunnen mensen Hem aanroepen als ze niet
geloven? En hoe kunnen ze in Hem geloven als ze niet van
Hem hebben gehoord? En hoe kunnen ze horen zonder
boodschapper?
15 En hoe zal men de boodschap verspreiden zonder
gezonden te zijn? In de Schriften staat: “Hoe mooi is de
komst van de boodschappers van goed nieuws!”
16 Toch heeft niet iedereen naar het goede nieuws geluis-
terd. Jesaja zegt namelijk: “Heer, wie geloofde wat wij
vertelden?”
17 Geloof is dus een gevolg van horen, en horen is een
gevolg van de verspreiding van het evangelie van Christus.
18 Ik vraag echter: hebben ze het werkelijk niet gehoord?
Toch wel, want: “Hun stemgeluid klonk over de gehele
aarde, en hun woorden tot de uiteinden van de wereld.”
19 Ik vraag verder: heeft Israël het dan niet begrepen? In
de eerste plaats zegt God bij monde van Mozes: “Ik zal jullie
jaloers maken op een volk dat niet van Mij is; Ik zal jullie
uitdagen met een volk zonder inzicht.”
20 Jesaja durft zelfs te zeggen: “Ik ben gevonden door wie
Mij niet zochten; Ik heb mij vertoond aan wie niet naar Mij
vroegen.”

21 Maar over Israël zegt hij: “De hele dag reikte Ik mijn
hand uit naar een ongehoorzaam en opstandig volk.”

11

1 Nu is mijn vraag: God heeft zijn volk toch niet
afgewezen? Absoluut niet! Ik ben immers zelf ook een
Israëliet, een afstammeling van Abraham, van de stam
Benjamin.
2 God kende het volk reeds tevoren en Hij heeft hen niet
afgewezen. Of weten jullie niet wat de Schriften leren over
Elia, hoe hij Israël aanklaagde bij God?
3 “Heer, ze hebben uw profeten gedood en uw altaren
vernield; ik ben als enige overgebleven en ze willen mij van
het leven beroven.”
4 Hoe luidt Gods antwoord? “Ik heb zevenduizend man
voor Mijzelf overgelaten, die Baäl niet hebben vereerd.”
5 Hetzelfde geldt voor de huidige situatie: er is een klein
aantal overgebleven, dat uit genade is uitverkoren.
6 Maar als het uit genade is, is het niet op grond van
inspanningen; anders zou de genade geen genade zijn.
7 Hoe zit het dan wel? Israël heeft niet verkregen wat
het nastreefde, maar de uitverkorenen hebben het wel
verkregen en de overigen zijn halsstarrig geworden.
8 Er staat immers: “God gaf hun een geest van apathie,
ogen die niet kijken en oren die niet luisteren, tot vandaag
toe.”
9 David zegt dan ook: “Laat hun gefeest een valstrik en
een klapnet voor hen worden, een struikelsteen en een
aanleiding voor vergelding.
10 Laat hun ogen verblind worden, zodat ze niet kunnen
zien, en laat hun rug voor altijd gekromd zijn.”
11 Nu is mijn vraag: ze zijn toch niet gestruikeld om
onherstelbaar ten val te komen? Absoluut niet! Maar het is
door hun overtreding dat Gods redding beschikbaar is voor
de volken, en dat moet hen jaloers maken.
12 En als hun overtreding een zegen vormt voor de wereld
en hun falen een zegen voor de volken, zal hun herstel dan
niet veel meer betekenen?
13 Ik zal mij nu richten tot de niet-Joden. Zo doe ik mijn
taak als apostel voor de niet-Joden eer aan,
14 in de hoop mijn volksgenoten jaloers te maken en zo
sommigen van hen te redden.
15 Want als hun verwerping verzoening voor de hele
wereld betekent, zal hun aanvaarding dan niet leven na de
dood inhouden?

16 Als een deel van een portie deeg aan God wordt gewijd,
wordt daardoor de hele portie heilig; als de wortel heilig is,
dan zijn de takken dat ook.
17 Sommige van de takken zijn echter verwijderd en jullie,
takken van een wilde olijf, zijn tussen de andere takken aan
de boom geënt. Daardoor hebben jullie deel gekregen aan
het voedende sap uit de wortels van de olijfboom.
18 Je hebt dus geen reden om te vinden dat je beter bent
dan die andere takken. Dat zou arrogant zijn, want de wortel
steunt niet op jou, maar jij steunt op de wortel.
19 Misschien vraag je: 'Maar de takken zijn toch verwi-
jderd om plaats te maken voor mij?'
20 Dat klopt. Ze zijn verwijderd wegens hun ongeloof en
jij hebt je huidige plaats gekregen dankzij je geloof. Wees
echter niet overmoedig, maar uiterst behoedzaam.
21 Want als God de natuurlijke takken niet heeft ontzien,
zal Hij jou wellicht ook niet ontzien.
22 We zien dus dat God zowel mild als streng is: streng
voor wie gevallen is, maar mild voor jou – op voorwaarde
dat je op zijn mildheid blijft vertrouwen. Want anders word
jij ook weggekapt.
23 Hetzelfde geldt voor de Israëlieten: als zij hun ongeloof
laten varen, zullen ook zij geënt worden, want God heeft de
macht om hen terug te enten.
24 Want als jij van nature een verwijderde tak van de
wilde olijfboom bent, en als jij tegen de natuur in op een
gecultiveerde olijfboom bent geënt, is het dan niet veel
zekerder dat deze natuurlijke takken op hun eigen olijfboom
kunnen worden teruggeënt?

25 Broeders en zusters, ik wil dat jullie het volgende
geheim kennen – en niet op je eigen inzicht steunen. Een
deel van Israël zal halsstarrig zijn totdat het bestemde aantal
niet-Joden is toegetreden.
26 En dan zal geheel Israël gered worden. Er staat immers:
"Uit Sion komt de redder, hij zal Jakobs goddeloosheid
verwijderen.
27 En dit is mijn verbond met hen wanneer Ik hun zonden
wegneem."
28 Al staan ze vijandig tegenover het evangelie ten vo-
ordele van jullie, ze zijn geliefde uitverkorenen omwille van
Abraham, Isaak en Jakob.
29 Gods genadige geschenken en zijn roeping kunnen
namelijk niet ongedaan gemaakt worden.
30 Want zoals jullie vroeger ongehoorzaam aan God waren

maar nu mededogen hebben ervaren wegens hun ongehoorzaamheid,
31 zo zijn zij nu ook ongehoorzaam geworden, om mededogen te ondervinden wegens het mededogen dat jullie geschonken is.
32 God heeft iedereen in diens eigen ongehoorzaamheid opgesloten, omdat Hij wil dat iedereen zijn mededogen zal ervaren.
33 Gods wijsheid en kennis zijn zo diep! Zijn oordelen zijn zo onpeilbaar en zijn wegen zo ondoorgrondelijk!
34 Want: “Wie begrijpt het denken van de Heer, wie kan Hem raad geven?”
35 En: “Wie heeft ooit iets aan God gegeven dat door Hem moet worden betaald?”
36 Want alles bestaat dankzij Hem, door Hem en voor Hem. Hem komt voor eeuwig en altijd de eer toe. Amen.

12

1 Broeders en zusters, ik spoor jullie aan op grond van Gods mededogen, geef jezelf aan God, als een levend offer dat aan Hem gewijd is en Hem vreugde geeft; dat is de juiste manier om God te eren.
2 Pas je niet aan de huidige wereld aan, maar verander door je denken te laten vernieuwen. Dan zal je kunnen onderscheiden wat God wil: het goede, mooie en volmaakte.
3 Op grond van de genade die mij geschonken is zeg ik tegen ieder van jullie: schat jezelf niet te hoog in, maar oordeel nuchter over jezelf, in verhouding tot de hoeveelheid geloof die God je heeft toebedeeld.
4 Een lichaam bevat namelijk veel delen, en al die lichaamsdelen hebben een andere functie.
5 Zo is het ook met ons die bij Christus horen: we verhouden ons ten opzichte van elkaar als de vele delen van één lichaam.
6 We hebben verschillende geestesgaven, afhankelijk van de genade die ons is geschonken. Wie de gave van profetie heeft, behoort de boodschap van God door te geven in overeenstemming met de mate van zijn geloof;
7 wie de gave van dienstbetoon heeft, behoort te dienen en wie de gave van onderwijs heeft, te onderwijzen;
8 wie de gave van bemoediging heeft, behoort te bemoedigen en wie de gave van vrijgevigheid heeft, behoort vrijgevig te zijn; wie de gave heeft om leiding te geven, behoort enthousiast leiding te geven en wie de gave van mededogen heeft, behoort zich met een blijmoedig hart om anderen te bekommeren.

9 Zorg dat je liefdebetoon oprecht is. Heb een afkeer van
het kwaad, wees gehecht aan het goede.
10 Ga liefdevol en hartelijk met elkaar om; wees kwistig
met je eerbetoon aan elkaar.
11 Laat je ijver niet verslappen, maar blijf vol vuur de Heer
dienen.
12 Verheug je omdat je hoop hebt, volhard als je het
moeilijk hebt, wijd jezelf toe aan het gebed.
13 Lenig de nood van je medechristenen en wees gastvrij.
14 Zegen wie je vervolgt; zegen in plaats van te verwensen.
15 Wanneer anderen blij zijn, verheug je dan samen met
hen. Wanneer anderen treuren, treur dan met hen mee.
16 Wees onderling eensgezind, niet hooghartig, maar stel
je bescheiden op, en word niet eigenwijs.
17 Vergeld nooit kwaad met kwaad, maar probeer te doen
wat goed is in de ogen van alle mensen.
18 Bewaar zo mogelijk, voor zover het van jullie afhangt,
de vrede met alle mensen.
19 Beste vrienden, neem zelf geen wraak, maar laat de straf
over aan God, want in de Schriften staat dat de Heer zegt:
“Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden.”
20 Als je vijand honger heeft, geef hem dan te eten en als
hij dorst heeft, geef hem dan te drinken, want zo stapel je als
het ware gloeiende kolen op zijn hoofd.
21 Laat je niet door het kwaad overwinnen, maar overwin
het kwaad door middel van het goede.

13

1 Iedereen moet het gezag van de bevoegde overheden
erkennen. Er bestaat namelijk geen overheid die niet door
God is gegeven en de bestaande overheden zijn door God
aangesteld.
2 Wie zich dus tegen de overheid verzet, werkt Gods besluit
tegen en wie dat doet zal worden gestraft.
3 Wie zich goed gedraagt, hoeft de gezagsdragers niet te
vrezen, maar wie zich slecht gedraagt wel. Wil je niet in
vrees voor de overheid leven? Doe dan wat goed is en je zal
haar goedkeuring krijgen.
4 Zij staat namelijk in Gods dienst ten behoeve van jou.
Maar als je doet wat slecht is, wees dan bang, want zij draagt
het zwaard niet voor niets. Als dienares van God is zij de
uitvoerder van Gods straf voor wie kwaad doet.
5 Men moet dus haar gezag erkennen, niet alleen wegens
de straf maar ook omwille van het geweten.
6 Daarom betalen jullie ook belasting aan functionarissen
die als dienaren van God hun taak uitvoeren.

7 Betaal dus aan iedereen wat je hem verschuldigd bent:
belasting aan wie je belasting verschuldigd bent, andere
heffingen aan wie je andere heffingen verschuldigd bent,
ontzag aan wie je ontzag verschuldigd bent en eer aan wie
je eer verschuldigd bent.
8 Zorg dat je bij niemand in de schuld staat, behalve op
het gebied van onderling liefdebetoon, want wie zijn naaste
liefdevol behandelt, voldoet aan alle vereisten van de Wet.
9 De geboden “pleeg geen echtbreuk”, “pleeg geen moord”,
“steel niet”, “wees niet begerig naar wat van een ander is” en
alle andere geboden kunnen als volgt worden samengevat:
heb je naaste lief zoals je jezelf liefhebt.
10 Liefdebetoon doet de ander geen kwaad aan; daarom
voldoet liefdebetoon aan alle vereisten van de Wet.
11 Nog iets: jullie moeten weten hoe laat het is. Het is tijd
om wakker te worden, want onze redding is nu dichterbij
dan toen we tot geloof kwamen.
12 De nacht loopt ten einde en de dag breekt aan. Laten we
ons daarom ontdoen van de activiteiten die bij de duisternis
horen en ons toerusten met de wapens van het licht.
13 Laten we ons eerzaam gedragen, als mensen van de
dag, en ons onthouden van wilde feesten, dronkenschap,
seksuele immoraliteit, losbandigheid, rivaliteit en afgunst.
14 Zorg daarentegen dat je toegerust bent met de Heer
Jezus Christus en geef niet toe aan de begerigheid van je
zondige natuur.

14

1 Aanvaard wie een zwak geloof heeft, zonder zijn opvat-
tingen te betwisten.
2 De een gelooft dat hij alles mag eten, maar iemand met
een zwak geloof eet plantaardig voedsel.
3 Wie alles eet, mag niet neerkijken op wie niet alles eet.
En wie niet alles eet, mag niet oordelen over wie wel alles
eet, want God heeft die persoon aanvaard.
4 Wie ben jij dat je over de dienaar van een ander oordeelt?
Het is toch zijn Meester die beoordeelt of zijn gedrag Hem
bevalt? En zijn gedrag zal de Heer bevallen, want de Heer is
echt wel in staat om te zorgen dat zijn gedrag Hem bevalt.
5 De een beschouwt bepaalde dagen als belangrijker dan
de andere, een ander beschouwt elke dag als even belan-
grijk. Laat iedereen zelf tot een overtuiging komen.
6 Wie een bepaalde dag viert, viert die dag tot eer van de
Heer en wie alles eet, eet tot eer van de Heer, want hij dankt
God. Maar wie iets niet eet, onthoudt zich van dat voedsel
tot eer van de Heer en ook hij dankt God.

7 Niemand van ons leeft voor zichzelf en niemand sterft
voor zichzelf.
8 Want zolang wij leven, leven we voor de Heer en als we
sterven, sterven we voor de Heer. Of we dus leven of sterven,
we zijn van de Heer.
9 Christus is gestorven en verrezen om Heer te zijn van
zowel de doden als de levenden.
10 Waarom vel je dan nog een oordeel over je geloof-
sgenoot? Of waarom kijk je op je geloofsgenoot neer?
We zullen immers allemaal voor Gods rechterstoel moeten
verschijnen.
11 In de Schriften staat: “Zo waar als Ik leef, zegt de Heer,
voor Mij zal elke knie zich buigen en elke tong zal belijden
dat Ik God ben.”
12 Ieder van ons zal dus rekenschap voor zichzelf afleggen
aan God.
13 Laten we elkaar daarom niet langer veroordelen, maar
in plaats daarvan vastbesloten zijn om onze geloofsgenoot
niet te ergeren of tot struikelen te brengen.
14 Ik weet – en omdat ik bij de Heer Jezus hoor ben ik er
zelfs van overtuigd – dat niets onrein is uit zichzelf, maar
dat het onrein is voor wie het als onrein beschouwt.
15 Als je je geloofsgenoot verdriet doet door iets te eten, is
je gedrag niet meer liefdevol; dan richt je door hetgeen je eet
iemand voor wie Christus gestorven is, te gronde.
16 Zorg dus dat hetgeen jij als goed beschouwt, niet in een
kwaad daglicht wordt gesteld.
17 Het gaat in Gods koninkrijk immers niet om wat we eten
en drinken, maar om gerechtigheid, vrede en vreugde door
de Heilige Geest.
18 En wie Christus dient door zich hieraan te houden, doet
wat God wil en wordt door de mensen gewaardeerd.
19 Laten we daarom nastreven wat de vrede en de onder-
linge opbouw bevordert.
20 Breek Gods werk niet af omwille van voedsel. Alles is
weliswaar rein, maar het is verkeerd om een ander te doen
struikelen door hetgeen je eet.
21 Het is goed om geen vlees te eten, geen wijn te drinken,
of iets anders niet te doen waarmee je je geloofsgenoot zou
doen struikelen.
22 Wat je over deze zaken gelooft, moet tussen jou en God
blijven. Wie doet wat hij als goed beschouwt en zodoende
geen oordeel over zichzelf haalt, is gezegend.
23 Maar wie niet zeker is, is reeds veroordeeld als hij eet,
omdat hij niet handelt in overeenstemming met zijn geloof.
Immers, alles wat niet uit geloof voortkomt, is zonde.

15

1 Wij, sterken, moeten de gevoeligheden van de zwakken
verdragen in plaats van ons eigen belang voorop te stellen.
2 Laten we ieder het belang van onze naaste vooropstellen
en doen wat goed en opbouwend voor die naaste is.
3 Want zelfs Christus stelde niet zijn eigen belang voorop,
maar, zoals in de Schriften staat: “Toen men U bespotte, is
hun spot op Mij terechtgekomen.”
4 Wat destijds in de Schriften werd opgetekend, staat daar
als een les voor ons, om ons hoop te geven doordat we
volhouden en uit de Schriften bemoediging putten.
5 Ik bid dat de God die helpt om vol te houden en die
bemoediging schenkt, jullie de eensgezindheid zal geven die
Christus Jezus van jullie verlangt.
6 Dan zullen jullie eenstemmig en gezamenlijk de God en
Vader van onze Heer Jezus Christus verheerlijken.
7 Aanvaard elkaar dus, zoals Christus jullie heeft aan-
vaard, tot eer van God.
8 Want ik vertel jullie: Christus stelde zich ten dienste van
de Joden om de beloften die aan Abraham, Isaak en Jakob
waren gegeven, uit te voeren en zo Gods betrouwbaarheid
te bevestigen,
9 en ook opdat de niet-Joden God zouden verheerlijken
omwille van zijn mededogen. In de Schriften staat immers:
“Daarom zal ik U prijzen te midden van de volken en U
bezingen.”
10 En elders staat: “Volken, verheug u samen met Gods
volk.”
11 En nog elders: “Loof de Heer, alle volken, laat alle naties
Hem loven.”
12 En Jesaja zegt: “Uit Isaï zal een nieuwe afstammeling
komen: Hij die komt om over de volken te heersen. Op Hem
zullen de volken hun hoop stellen.”
13 Ik bid dat de God die hoop geeft, jullie allen met vreugde
en vrede zal vullen, door het geloof. Dan zullen jullie
overvloedig veel hoop hebben, doordat de Heilige Geest in
jullie werkt.
14 Broeders en zusters, ik ben ervan overtuigd dat jullie
volkomen goed zijn, over alle kennis beschikken en bek-
waam zijn om elkaar terecht te wijzen.
15 Ik heb jullie geschreven op vrijmoedige toon, om jullie
enkele zaken in herinnering te brengen. God heeft mij
namelijk het voorrecht geschonken,
16 ten behoeve van de niet-Joden in dienst van Christus
Jezus te staan. Het is mijn priesterlijke taak, Gods evangelie
aan de niet-Joden te verkondigen en hen aan God aan te

bieden als een offer dat door de Heilige Geest aan Hem is toegewijd en dat Hem zal bevallen.
17 Het is dankzij Christus Jezus dat ik fier mag zijn op hetgeen ik voor God doe.
18 Ik durf over niets anders te spreken dan hetgeen Christus door mij heeft gedaan om te zorgen dat de niet-Joden Hem gehoorzaam zouden worden: mijn woorden en daden,
19 de machtige tekenen en wonderen die ik heb verricht doordat Gods Geest in mij werkte. Zo heb ik overal het evangelie van Christus verspreid, van Jeruzalem en omstreken tot Illyrië.
20 Mijn enige ambitie is het evangelie te verkondigen op plaatsen waar men nog niet van Christus heeft gehoord, zodat ik niet bouw op de fundering die een ander heeft gelegd.
21 In de Schriften staat: "Zij aan wie Hij niet was aangekondigd, zullen zien, en zij die niet hadden gehoord, zullen begrijpen."
22 Dat is de reden dat ik zo vaak ben verhinderd om jullie te bezoeken.
23 Maar nu is er in deze streken geen werk meer voor mij en aangezien ik er al vele jaren naar verlang bij jullie te komen,
24 hoop ik jullie onderweg te bezoeken wanneer ik naar Spanje reis. Ik hoop een tijdje bij jullie te verblijven en door jullie te worden toegerust voor mijn verdere reis.
25 Maar nu ben ik op weg naar Jeruzalem om de christenen daar bij te staan.
26 De kerkgemeenschappen in Macedonië en Achaje hebben namelijk besloten, een gezamenlijke gift te geven voor de armen onder de christenen in Jeruzalem.
27 Ze doen dit vrijwillig, maar eigenlijk zijn ze het aan hen verplicht, want als de gelovigen in Jeruzalem hun geestelijke zegeningen met de niet-Joden gedeeld hebben, dan behoren de niet-Joden de gelovigen in Jeruzalem materieel bij te staan.
28 Wanneer ik deze taak heb voltooid en de gift veilig heb overhandigd, zal ik via jullie naar Spanje reizen.
29 En ik weet dat wanneer ik bij jullie kom, ik zal komen met de volle zegen van Christus.
30 Broeders en zusters, ik spoor jullie aan, met beroep op onze Heer Jezus Christus en de liefde van de Geest, help mij door voor mij tot God te bidden,
31 dat ik tegen de ongelovigen in Judea beschermd zal worden en dat de gift die ik zal brengen de christenen in

Jeruzalem zal bevallen.
32 Dan zal ik, als God het wil, vol vreugde naar jullie toe
komen en bij jullie tot rust komen.
33 Ik wens jullie toe dat de God van vrede bij jullie allen
zal zijn. Amen.

16

1 Ik beveel onze zuster Febe bij jullie aan. Zij vervult een
dienende functie in de kerkgemeenschap in Kenchreeën.
2 Ontvang haar als een medechristen, zoals het jullie
betaamt. Geef haar alle bijstand die ze nodig heeft, want
zij heeft veel mensen geholpen, waaronder ook mij.
3 Groet Prisca en Aquila, mijn collega's in dienst van
Christus Jezus.
4 Zij hebben hun leven voor mij op het spel gezet, en niet
alleen ik maar ook alle niet-Joodse kerkgemeenschappen
zijn hen dankbaar.
5 Groet ook de kerkgemeenschap die in hun huis
samenkomt. Groet mijn goede vriend Epenetus; hij was de
eerste in Asia die tot het geloof in Christus kwam.
6 Groet Maria; zij heeft hard voor jullie gezwoegd.
7 Groet Andronikus en Junia, mijn volksgenoten en
medegevangenen. Zij genieten veel aanzien als apostelen
en zijn eerder christen geworden dan ik.
8 Groet Ampliatus, mijn goede vriend en medechristen.
9 Groet Urbanus, onze collega in dienst van Christus Jezus,
en mijn goede vriend Stachys.
10 Groet Apelles; zijn trouw aan Christus heeft de proef
doorstaan. Groet de huisgenoten van Aristobulus.
11 Groet Herodion, mijn volksgenoot. Groet de christenen
in de familie van Narcissus.
12 Groet Tryfena en Tryfosa, die hard werken voor de Heer.
Groet mijn goede vriendin Persis; ook zij heeft hard gewerkt
voor de Heer.
13 Groet Rufus, een uitstekende dienaar van de Heer, en
zijn moeder, die ook voor mij een moeder geworden is.
14 Groet Asynkritus, Flegon, Hermes, Patrobas, Hermas en
de broeders en zusters die bij hen thuis samenkomen.
15 Groet Filologus en Julia, Nereus en zijn zus, en Olympas
en alle christenen die bij hen thuis samenkomen.
16 Begroet elkaar met een heilige kus.

17 Broeders en zusters, ik spoor jullie aan, in de gaten te
houden wie onenigheid veroorzaakt of barrières opwerpt
tegen hetgeen jullie is geleerd, en bij die mensen uit de buurt
te blijven.

18 Zij dienen niet onze Heer Christus maar hun eigen buik,
en met hun vlotte babbel en complimenten misleiden ze de
harten van argeloze mensen.
19 Iedereen heeft over jullie gehoorzaamheid gehoord.
Daarom verheug ik me over jullie, want ik wil dat jullie het
goede weten te herkennen en onervaren zijn in het kwaad.
20 De God van vrede zal de satan binnenkort onder jullie
voeten vermorzelen. Ik wens jullie de genade van onze Heer
Jezus toe.
21 Mijn collega Timoteüs en mijn volksgenoten Lucius,
Jason en Sosipater groeten jullie.
22 Ik, Tertius, die deze brief opschrijf, groet jullie als
medechristen.
23 Gajus, gastheer van zowel mijzelf als de hele kerkge-
meenschap, groet jullie, en ook Erastus, de beheerder van
de stedelijke financiën, en onze broeder Quartus.
25 Ik prijs God: Hij kan zorgen dat jullie sterk staan door te
geloven in het evangelie van Jezus Christus dat ik verkondig.
Dat is het geheim dat lange tijd verborgen is geweest,
26 maar dat nu geopenbaard is. Op Gods bevel wordt het
aan alle volken bekendgemaakt door middel van profetische
geschriften, opdat zij Hem, de eeuwige God, geloven en
gehoorzamen.
27 Hij is de enige die alle inzicht heeft en Hem komt voor
eeuwig de hoogste eer toe dankzij Jezus Christus. Amen.

De eerste brief aan de Korintiërs

1 Van: Paulus, overeenkomstig Gods wil geroepen om
apostel van Christus Jezus te zijn, en van onze broeder
Sostenes.
2 Aan: Gods kerkgemeenschap in Korinte – jullie zijn heilig
doordat jullie bij Christus Jezus horen, jullie zijn geroepen
om je aan Hem toe te wijden – en aan allen die hun en onze
Heer Jezus Christus aanroepen, waar zij zich ook bevinden.
3 Ik wens jullie de genade en vrede van God, onze Vader,
en van de Heer Jezus Christus toe.
4 Ik dank mijn God altijd voor jullie die bij Christus Jezus
horen, want Gods genade is aan jullie geschonken.
5 Jullie zijn rijkelijk voorzien van allerlei onderricht en
geestelijke kennis,
6 en de boodschap over Christus is in jullie leven ver-
ankerd.
7 Er ontbreekt bij jullie geen enkele van de gaven die God
schenkt en jullie kijken uit naar de terugkomst van onze
Heer Jezus Christus.
8 Hij zal ervoor zorgen dat jullie tot het einde toe stand-
houden, zodat er niets op jullie aan te merken zal zijn op de
Dag van onze Heer Jezus Christus.
9 God is trouw; Hij heeft jullie geroepen om een persoonli-
jke relatie te hebben met zijn Zoon, Jezus Christus onze Heer.
10 Broeders en zusters, ik smeek jullie in naam van onze
Heer Jezus Christus, elkaar niet tegen te spreken en niet
onderling verdeeld te zijn, maar volkomen gelijkgezind en
gelijkgestemd.
11 Ik ben namelijk van de huisgenoten van Chloé te weten
gekomen, broeders en zusters, dat er bij jullie rivaliteit is.
12 Ik bedoel dat bij jullie de een zegt: ‘Ik ben aanhanger
van Paulus’, de ander: ‘Ik ben aanhanger van Apollos’, weer
een ander: ‘En ik van Kefas’, en nog een ander: ‘En ik van
Christus’.
13 Is Christus dan verdeeld? Is Paulus voor jullie
gekruisigd? Zijn jullie in de naam van Paulus gedoopt?
14 Ik dank God dat ik niemand van jullie gedoopt heb,
behalve Crispus en Gajus.
15 Niemand kan dus zeggen dat hij in mijn naam is
gedoopt.
16 (Ik heb ook Stefanas en zijn huisgenoten gedoopt, maar
voor zover ik mij kan herinneren heb ik bij jullie niemand
anders gedoopt.)

17 Christus heeft mij immers niet gezonden om te dopen,
maar om het evangelie te verkondigen. En om te voorkomen
dat de betekenis van Christus' dood aan het kruis zou
worden afgezwakt, maak ik daarbij geen gebruik van in-
gewikkelde woorden.

18 Voor de mensen die verloren gaan is de boodschap
over het kruis weliswaar onzin, voor ons die gered worden
spreekt ze van Gods kracht.
19 In de Schriften staat immers: “Ik zal de wijsheid van
de wijzen te gronde richten en de intelligentie van de
intelligenten tenietdoen.”
20 Waar zijn de wijzen dan? Waar zijn de kenners van
de Schriften? Waar de redenaars van de huidige wereld?
Heeft God niet bewezen dat de wijsheid van de wereld in
feite dwaasheid is?
21 In zijn wijsheid heeft God ervoor gezorgd dat de wereld
Hem niet heeft leren kennen door middel van haar eigen
wijsheid. En in zijn goedheid heeft Hij besloten, de gelovigen
te redden door middel van de zogenaamde onzin die wij
verkondigen.
22 Joden vragen om wonderlijke tekenen en Grieken
zoeken naar wijsheid,
23 maar wij verkondigen de gekruisigde Christus. Joden
nemen daar aanstoot aan en niet-Joden vinden het onzin,
24 maar voor wie geroepen zijn – zowel Joden als Grieken
– is Christus de belichaming van Gods kracht en van Gods
wijsheid.
25 Het dwaze van God is namelijk wijzer dan menselijke
wijsheid en het zwakke van God is sterker dan menselijke
kracht.
26 Broeders en zusters, denk eens aan jullie situatie op
het tijdstip dat jullie werden geroepen: naar menselijke
maatstaven waren weinigen van jullie geleerd, weinigen
hadden macht en weinigen waren van hoge komaf.
27 Maar hetgeen de wereld als onzin beschouwt, is door
God uitgekozen om de wijzen in verlegenheid te brengen.
Hetgeen de wereld als zwak beschouwt, is door God uit-
gekozen om de sterken in verlegenheid te brengen.
28 En hetgeen de wereld als onbeduidend of veracht
beschouwt, als zonder waarde, is door God uitgekozen om
hetgeen voor de wereld wel van waarde is teniet te doen.
29 Daarom is er niemand die zichzelf kan aanprijzen bij
God.
30 Het is door Gods toedoen dat jullie bij Christus Jezus
horen, die voor ons de belichaming is van Gods wijsheid,

van vrijspraak van schuld, en van onze heiligmaking en verlossing.
31 Zo staat het ook in de Schriften: “Als iemand ergens fier op wil zijn, laat hij dan fier zijn op de Heer.”

2

1 Broeders en zusters, toen ik bij jullie kwam om het geheim over God aan jullie te verkondigen, deed ik dat niet met prachtige woorden of wijsheid.
2 Ik had namelijk besloten geen andere kennis te brengen dan dat Jezus de Messias is, die gekruisigd werd.
3 Toen ik bij jullie was, voelde ik me zwak en beefde ik van angst.
4 De boodschap die ik verkondigde bestond niet uit overtuigende wijze woorden, maar bewees zich door de kracht van de Geest.
5 Het was namelijk de bedoeling dat jullie geloof niet gebaseerd zou zijn op menselijke wijsheid, maar op Gods kracht.
6 Aan wie daar rijp voor zijn, geven we echter wel wijsheid door, maar dat is niet de wijsheid van de huidige wereld, noch van de heersers van de huidige wereld, die hun macht zullen verliezen.
7 Nee, wij geven Gods wijsheid door, die geheim en verborgen was. Maar voordat de tijd begon, had God reeds besloten dat ze nu onthuld zou worden, zodat wij in zijn hemelse pracht mogen delen.
8 En geen van de heersers van de huidige wereld had dat begrepen; anders zouden ze de Heer van die hemelse pracht niet hebben gekruisigd.
9 Zo staat het immers ook in de Schriften: “Wat geen oog heeft gezien, geen oor heeft gehoord en geen mensenhart heeft bedacht, dat is wat God heeft voorbereid voor de mensen die Hem liefhebben.”
10 En het is ook wat God ons heeft geopenbaard door de Geest. De Geest doorgrondt namelijk alles, zelfs het diepste in God.
11 Want zoals het enkel iemands eigen geest is die weet wat er in hem omgaat, zo weet ook enkel Gods Geest wat er in God omgaat.
12 Wij hebben niet de geest van de wereld ontvangen, maar de Geest die van God komt, opdat wij zouden weten wat God ons in zijn genade heeft geschonken.
13 Daarover spreken wij in bewoordingen die niet zijn aangeleerd door menselijke wijsheid, maar door de Geest. En zo leggen wij de geestelijke realiteit uit in bewoordingen die door de Geest zijn aangeleerd.

14 Maar de persoon in wie Gods Geest niet woont, aanvaardt de dingen die eigen zijn aan Gods Geest niet. Hij beschouwt ze als onzin en hij kan ze niet begrijpen, want enkel Gods Geest stelt in staat om erover te oordelen.
15 De persoon in wie de Geest woont, kan dat alles wel onderscheiden, maar kan zelf niet door anderen worden doorgrond.
16 Immers: “Wie begrijpt het denken van de Heer, wie kan Hem raad geven?” Wij hebben het denken van Christus.

3

1 Broeders en zusters, ik kon jullie niet toespreken als mensen in wie Gods Geest leeft. Daarom sprak ik jullie toe als ongeestelijke mensen, onvolwassen in hun geloof in Christus.
2 Ik gaf jullie melk en geen vast voedsel, want dat konden jullie nog niet aan. En jullie kunnen het nog altijd niet aan,
3 want jullie zijn nog altijd ongeestelijk. Als er onder jullie afgunst en rivaliteit heerst, zijn jullie dan niet ongeestelijk en leven jullie dan niet op basis van menselijke maatstaven?
4 Want als iemand zegt: ‘Ik ben een aanhanger van Paulus’, en een ander: ‘En ik van Apollos’, dan zijn jullie toch menselijk bezig?
5 Wat voor iemand is Apollos? En wat voor iemand is Paulus? Wij zijn assistenten door wie jullie tot geloof zijn gekomen, en de Heer heeft ons elk een eigen taak gegeven.
6 Ik heb geplant, Apollos heeft water gegeven, maar God zorgde voor de groei.
7 En niet hij die plant, noch hij die water geeft is van belang, maar alleen Hij die voor de groei zorgt, namelijk God.
8 Hij die plant en hij die water geeft hebben hetzelfde doel, en ze zullen allebei worden beloond voor het werk dat ze hebben gedaan.
9 Wij zijn namelijk collega's in dienst van God en jullie zijn Gods akker, Gods bouwwerk.
10 Met de genade die God mij heeft geschonken, heb ik als een verstandig bouwkundige een fundering gelegd. Een ander bouwt daarop verder. Maar iedereen moet opletten hoe hij bouwt.
11 Want niemand kan een andere fundering leggen dan de fundering die er reeds ligt: Jezus Christus.
12 Men kan op de fundering bouwen met goud, zilver, edelstenen, hout, hooi of stro.
13 Hoe iedereen heeft gebouwd, zal duidelijk worden. Dat zal gebeuren op de Dag van het Oordeel, en het vuur zal het

duidelijk maken. Het vuur zal die dag duidelijk maken hoe zuiver ieders werk is.
14 Als hetgeen iemand op de fundering heeft gebouwd het vuur doorstaat, dan ontvangt die bouwer een beloning.
15 Maar als zijn werk verbrandt, lijdt hij wel verlies, maar blijft hijzelf behouden, als iemand die uit een brand is gered.
16 Weten jullie niet dat jullie Gods tempel zijn en dat Gods Geest in jullie woont?
17 Als iemand Gods tempel te gronde richt, zal God hem te gronde richten. Want Gods tempel is heilig en jullie zijn die tempel.
18 Laat niemand zichzelf iets wijsmaken: als iemand van jullie denkt dat hij wijs is naar de maatstaven van de huidige wereld, moet hij eerst “dwaas” worden voordat hij werkelijk wijs kan worden.
19 Want de wijsheid van de huidige wereld is onzin in Gods ogen. In de Schriften staat immers: “Hij vangt de wijze in zijn eigen sluwheid”.
20 En elders staat: “De Heer kent de gedachten van de wijzen, Hij weet dat ze waardeloos zijn.”
21 Laat niemand dus pochen over een bepaald persoon. Immers, alles is van jullie:
22 zowel Paulus als Apollos, als Kefas, de wereld, het leven, de dood, het heden en de toekomst – alles is van jullie,
23 en jullie zijn van Christus en Christus is van God.

4

1 Wij moeten worden beschouwd als dienaren van Christus en beheerders van Gods geheimen.
2 En van beheerders wordt verwacht dat ze hun betrouwbaarheid bewijzen.
3 Maar jullie oordeel, of dat van een menselijke rechtbank, is voor mij van weinig belang. Ik beoordeel mezelf evenmin.
4 Ik ben me niet bewust van iets dat ik verkeerd zou hebben gedaan, maar dat spreekt mij niet vrij. Het is namelijk de Heer die mij beoordeelt.
5 Vel dus geen oordeel vooraleer de tijd daarvoor is aangebroken, maar wacht tot de Heer komt. Dan zal Hij aan het licht brengen wat nu nog in het donker verborgen is en blootleggen wat in het hart van de mensen omgaat. En dan zal iedereen van God de lof ontvangen die hem toekomt.
6 Broeders en zusters, het is omwille van jullie dat ik deze principes op mijzelf en Apollos heb toegepast. Dan kunnen jullie van ons voorbeeld leren wat het betekent om je te houden aan hetgeen in de Schriften staat en niet te dwepen met de ene ten koste van de andere.

7 Want wat maakt jou anders dan de ander? En wat heb
jij dat je niet hebt ontvangen? En als je het hebt ontvangen,
waarom poch je er dan over, alsof het geen geschenk was?
8 Jullie hebben zogezegd alles wat je nodig hebt, jullie zijn
reeds rijk geworden, jullie zijn reeds machtig geworden – en
dat zonder ons! Was het maar waar dat jullie machtig zijn
geworden; dan zouden wij in jullie macht kunnen delen!
9 Ik heb namelijk de indruk dat God ons, apostelen,
volledig achteraan in de rij heeft gezet, zoals de ter dood
veroordeelden in de arena. Wij zijn een schouwspel gewor-
den voor de hele wereld, voor zowel engelen als mensen.
10 Wij zijn dwazen omwille van Christus, maar jullie zijn
verstandig. Wij zijn zwak, maar jullie zijn sterk. Jullie
worden geëerd, maar wij worden geminacht.
11 Tot nu toe lijden wij honger en dorst. Wij zijn pover
gekleed, worden geslagen en hebben geen vaste woonplaats.
12 Wij verdienen zwoegend onze eigen kost. Wanneer
we worden verwenst, zegenen we. Wanneer we worden
vervolgd, verdragen we dat.
13 Wanneer we worden belasterd, geven we een vrien-
delijk antwoord. Wij zijn het uitschot van de wereld
geworden, het afval van de maatschappij, en we zijn dat nog
altijd.

14 Ik schrijf deze dingen niet om jullie te beschamen, maar
om jullie terecht te wijzen als mijn dierbare kinderen.
15 Jullie hebben weliswaar duizenden opvoeders in het
christelijk geloof, maar niet veel vaders. Door het evangelie
ben ik echter jullie vader in het geloof in Christus Jezus
geworden.
16 En ik spoor jullie aan om mijn voorbeeld te volgen.
17 Het is daarom dat ik Timoteüs naar jullie toe stuur. Hij
is mijn dierbare en trouwe kind in het geloof in de Heer
en hij zal jullie geheugen opfrissen over mijn christelijke
levenswijze, zoals ik die overal in iedere kerkgemeenschap
aan de mensen leer.
18 Sommigen van jullie zijn verwaand geworden; zij
denken dat ik niet bij jullie zal komen.
19 Maar binnenkort kom ik naar jullie toe – als de Heer
het wil – en dan zal ik te weten komen of de praatjes van die
verwaande mensen enige kracht bevatten.
20 Want Gods heerschappij komt niet tot uiting door
middel van praatjes, maar door machtige daden.
21 Wat willen jullie? Zal ik bij jullie komen met de stok of
met een liefdevolle, zachtmoedige houding?

5

1 Men zegt zowaar dat er seksueel wangedrag bij jullie
voorkomt, en nog wel een vorm van seksueel wangedrag die
zelfs bij de ongelovigen niet voorkomt: iemand heeft seks
met de vrouw van zijn vader.
2 En jullie zijn vol van jezelf! Zouden jullie niet beter
bedroefd zijn en de persoon die zich zo gedraagt uit jullie
kerkgemeenschap zetten?
3 Ik ben weliswaar niet in levenden lijve bij jullie, maar in
mijn geest ben ik aanwezig en ik heb, als iemand die op die
manier bij jullie is, reeds een oordeel geveld over de persoon
die zich zo gedraagt.
4 Wanneer jullie bijeenkomen in de naam van de Heer
Jezus en ik in mijn geest bij jullie ben, dan moeten we, met
de kracht van onze Heer Jezus,
5 die persoon aan Satan overleveren. Dan zal zijn lichaam
wel te gronde gaan, maar zijn geest zal gered zijn op de Dag
van de Heer.
6 Jullie trots is onterecht. Weten jullie niet dat een kleine
hoeveelheid desem het hele deeg doet rijzen?
7 Zuiver jezelf dus van de oude desem, zodat jullie vers
deeg worden. Immers, jullie zijn ongedesemd en ons
Pesachlam, Christus, is geslacht.
8 Laten we daarom de oude desem – het kwaad en
de zonde – wegdoen. Dan kunnen we feest vieren met
ongedesemd brood – oprechtheid en waarheid.

9 Ik had jullie eerder al geschreven om niet om te gaan met
mensen die zich bezighouden met seksueel wangedrag.
10 Daarmee bedoel ik niet de mensen van de huidige
wereld die zich bezighouden met seksueel wangedrag, of die
begerig zijn naar wat anderen toebehoort, of die anderen
oplichten of afgoden vereren, want dan zouden jullie uit de
wereld moeten vertrekken.
11 Wat ik bedoel is dat jullie niet moeten omgaan met
iemand die beweert een geloofsgenoot te zijn, maar die
zich bezighoudt met seksueel wangedrag, begerigheid naar
wat anderen toebehoort, afgoderij, laster, dronkenschap of
oplichting. Met zo iemand moeten jullie zelfs niet samen
eten.
12 Het is toch niet aan mij om over buitenstaanders te
oordelen? Het zijn toch de mensen in jullie eigen midden
over wie jullie moeten oordelen?
13 God zal over de buitenstaanders oordelen, maar jullie
moeten uit je midden verwijderen wie slecht is.

6

1 Wanneer iemand van jullie een geschil heeft met een ander, hoe durf je het dan voor te leggen aan onrechtvaardige rechters in plaats van mensen die bij God horen?
2 Weten jullie niet dat zij die bij God horen over de wereld zullen oordelen? En als jullie over de wereld zullen oordelen, zijn jullie dan echt niet in staat om kleine geschillen op te lossen?
3 Weten jullie niet dat wij over engelen zullen oordelen? Dan moet het toch ook lukken met alledaagse zaken?
4 Als jullie dus geschillen over alledaagse zaken hebben, waarom leg je ze dan voor aan rechters die binnen de kerkgemeenschap geen aanzien genieten?
5 Jullie moesten je schamen! Is er dan onder jullie echt geen wijze persoon die in staat is om uitspraak te doen in een conflict tussen geloofsgenoten?
6 Maar nee, de ene christen spant een rechtszaak aan tegen de andere, en dat in het bijzijn van ongelovigen!
7 Alleen al het feit dat jullie rechtszaken tegen elkaar aanspannen is voor jullie een nederlaag. Zou het niet beter zijn om onrecht te lijden? Zou het niet beter zijn om benadeeld te worden?
8 Maar in plaats daarvan doen jullie mensen – die nog wel christen zijn – onrecht aan en benadelen jullie hen.
9 Weten jullie niet dat onrechtvaardige mensen geen deel krijgen aan Gods koninkrijk? Vergis je niet: mensen die zich bezighouden met seksueel wangedrag, afgoderij, overspel of homoseksuele handelingen,
10 of met diefstal, begerigheid naar wat anderen toebehoort, dronkenschap, laster of oplichting, krijgen geen deel aan Gods koninkrijk.
11 En zo was het met sommigen van jullie, maar jullie zijn schoongewassen, jullie zijn heilig gemaakt: jullie zijn met God in het reine gebracht door de macht van de Heer Jezus Christus en door de Geest van onze God.
12 'Voor mij is alles toegestaan', zeg je. En dat is zo, maar niet alles is nuttig. Voor mij is alles toegestaan, maar ik laat mij door niets beheersen.
13 'Voedsel is er voor de maag', zeg je, en de maag is er voor het voedsel, maar God zal aan beide een einde maken. Het lichaam is niet bedoeld voor seksueel wangedrag, maar voor de Heer. En de Heer geeft om het lichaam.
14 God heeft de Heer doen verrijzen en Hij zal ook ons doen verrijzen, door zijn kracht.
15 Weten jullie niet dat je lichaam deel uitmaakt van het lichaam van Christus? Zou ik dan delen van het lichaam van

Christus gebruiken voor seks met een prostituee? Absoluut niet!
16 Weten jullie niet dat iemand die seks met een prostituee heeft, een lichamelijke eenheid met haar vormt? De Schrift zegt immers: “De twee zullen één lichaam vormen.”
17 Maar wie zich aan de Heer geeft, vormt met Hem een geestelijke eenheid.
18 Ga seksueel wangedrag dus uit de weg. Iedere andere zonde wordt gepleegd buiten het lichaam om, maar wie seksueel wangedrag pleegt, zondigt tegen zijn eigen lichaam.
19 Weten jullie niet dat je lichaam een tempel is – namelijk van de Heilige Geest die in je woont – en dat je die van God hebt gekregen? Je bent niet van jezelf,
20 je bent duur gekocht. Gebruik je lichaam dus om God te eren.

7

1 En dan nu over de zaken waarover jullie mij hebben geschreven. Het is inderdaad goed voor een mens om geen seks met een vrouw te hebben.
2 Maar om seksueel wangedrag te vermijden hoort elke man zijn eigen vrouw te hebben en elke vrouw haar eigen man.
3 De man moet zijn verplichting tegenover zijn vrouw vervullen, en omgekeerd ook de vrouw tegenover haar man.
4 De vrouw beschikt niet zelf over haar lichaam, maar haar man. En omgekeerd is het niet de man die over zijn lichaam beschikt, maar zijn vrouw.
5 Onthoud elkaar dit recht niet, tenzij met onderlinge toestemming en voor korte tijd, zodat jullie je aan het gebed kunnen wijden. Daarna behoren jullie weer bij elkaar te komen, om te vermijden dat Satan jullie in verleiding brengt door een gebrek aan zelfbeheersing.
6 Ik zeg dit om jullie tegemoet te komen. Het is geen bevel.
7 In feite zou ik willen dat iedereen was zoals ik. Ieder heeft echter zijn eigen gave van God gekregen, de een deze gave, de ander die.
8 Tot de ongehuwden en weduwen zeg ik dat het goed voor hen is als ze blijven zoals ik.
9 Maar als ze zich niet kunnen beheersen, kunnen ze beter trouwen, want het is beter om te trouwen dan in brand te staan.
10 Voor wie gehuwd is, heb ik het volgende bevel – niet ik, maar de Heer: een vrouw mag niet van haar man scheiden.
11 Als ze echter toch scheidt, moet ze ongehuwd blijven of zich met haar man verzoenen. En een man mag niet van zijn vrouw scheiden.

12 Tegen de overigen zeg ik – niet de Heer, maar ikzelf:
als een christen een vrouw heeft die niet gelovig is en die
ermee instemt bij hem te blijven, dan moet hij niet van haar
scheiden.
13 En een vrouw die een ongelovige echtgenoot heeft die
ermee instemt bij haar te blijven, moet niet van haar man
scheiden.
14 De ongelovige man wordt namelijk, omwille van zijn
gelovige vrouw, door God behandeld als iemand die bij Hem
hoort en de ongelovige vrouw wordt, omwille van haar
gelovige man, ook door God behandeld als iemand die bij
Hem hoort. Anders zouden hun kinderen door God worden
behandeld als kinderen van ongelovigen, maar nu worden
ze door God behandeld als kinderen van mensen die bij Hem
horen.
15 Indien de ongelovige huwelijkspartner echter wenst te
scheiden, mag hij of zij van je scheiden en in dergelijke
gevallen heb je als gelovige man of vrouw geen verplichtin-
gen meer ten opzichte van die persoon. God heeft jullie
geroepen om in vrede te leven.
16 Want als vrouw weet je niet of je man door jouw toedoen
gered zal worden en als man weet je niet of je vrouw door
jouw toedoen gered zal worden.

17 Verder moet ieder van ons het leven leiden dat de
Heer je heeft toebedeeld, in de toestand waarin je door God
bent geroepen. Dat is wat ik in alle kerkgemeenschappen
voorschrijf.
18 Dus als iemand besneden was toen hij werd geroepen,
hoeft hij het niet te laten verhelpen. En als iemand niet
besneden was toen hij werd geroepen, hoeft hij zich niet te
laten besnijden.
19 Besneden zijn is niet van belang en onbesneden zijn is
ook niet van belang, maar wel dat we ons aan Gods geboden
houden.

20 Laat iedereen blijven in de toestand waarin hij zich
bevond toen hij werd geroepen.
21 Als je als slaaf bent geroepen, maak je daar dan niet
druk over. Maar als je vrij kan komen, maak dan van die
kans gebruik.
22 Want wie slaaf was toen de Heer hem riep om bij Hem
te horen, is in Gods ogen een vrij mens. En wie vrij was toen
hij werd geroepen, is slaaf van Christus.
23 Je bent duur gekocht; word dus geen slaaf van mensen.
24 Broeders en zusters, laat ieder dus voor God leven in de
toestand waarin hij is geroepen.

25 Wat de ongehuwde jonge vrouwen betreft heb ik geen
bevel van de Heer, maar ik geef mijn mening als iemand op
wie je kan vertrouwen dankzij Gods genade.
26 Met het oog op de huidige nood denk ik dat het goed
voor een mens is om ongehuwd te blijven.
27 Als je aan een vrouw beloofd hebt om met haar te
trouwen, verbreek die belofte dan niet. Ben je niet getrouwd
of verloofd? Ga dan niet op zoek naar een vrouw.
28 Maar als je wel trouwt, is dat geen zonde. En ook als
een jonge vrouw trouwt, is dat geen zonde. Wie trouwt, zal
echter wel moeilijkheden hebben in dit leven, en dat wil ik
jullie besparen.
29 Maar ik zeg het volgende, broeders en zusters: er rest
ons weinig tijd. Zij die een vrouw hebben, behoren vanaf nu
te leven alsof ze er geen hebben.
30 Zij die bedroefd zijn, behoren te leven alsof ze niet
bedroefd zijn. Zij die verheugd zijn, behoren te leven alsof
ze niet verheugd zijn. Zij die iets kopen, behoren te leven
alsof ze het niet kunnen houden.
31 Zij die omgaan met de dingen van de wereld, behoren
te zorgen dat het hen niet volledig in beslag neemt, want de
wereld in haar huidige vorm zal verdwijnen.
32 Ik zou willen dat jullie zonder zorgen kunnen leven.
Een ongehuwde man houdt zich bezig met de dingen van
de Heer, hoe hij de Heer blij kan maken.
33 Maar een gehuwde man houdt zich bezig met de dingen
van de wereld, hoe hij zijn vrouw blij kan maken.
34 Hij wordt dus naar twee kanten getrokken. De onge-
huwde vrouw en het jonge meisje houden zich bezig met de
dingen van de Heer; ze willen met heel hun lichaam en geest
aan Hem toegewijd zijn. Maar een getrouwde vrouw houdt
zich bezig met de dingen van de wereld, hoe ze haar man
blij kan maken.
35 Ik zeg dit voor jullie eigen bestwil; niet om jullie aan
de ketting te leggen, maar opdat jullie een eerbaar leven
kunnen leiden, in volkomen toewijding aan de Heer.
36 Als iemand echter denkt dat hij zich niet eerbaar
gedraagt ten opzichte van zijn verloofde en hij moeite heeft
om zijn verlangens in toom te houden, en als hij vindt dat
hij met haar moet trouwen, laat hij dan doen wat hij wenst.
Het is geen zonde, ze mogen trouwen.
37 Maar wie vastbesloten is, zichzelf in toom kan houden
en zijn seksuele verlangens kan beheersen – wie dus
vastbesloten is om niet met zijn verloofde te trouwen – doet
daar goed aan.

38 Dus wie met zijn verloofde trouwt, doet daar goed aan
en wie niet trouwt, doet nog beter.
39 Een vrouw is aan haar man gebonden zo lang hij leeft,
maar als de man sterft, is ze vrij om te trouwen met wie ze
wil, op voorwaarde dat die persoon christen is.
40 Naar mijn mening is ze echter gelukkiger als ze onge-
huwd blijft, en ik denk dat ik ook Gods Geest heb.

8

1 En dan nu over voedsel dat aan afgoden gewijd is. Zoals
wij weten beschikken wij allen over kennis. Maar kennis
maakt verwaand; de liefde daarentegen bouwt op.
2 Als iemand meent dat hij iets weet, dan weet hij nog niet
zoals hij behoort te weten.
3 Maar als iemand God liefheeft, dan kent God hem.
4 Dus wat het voedsel betreft dat aan afgoden gewijd is: wij
weten dat geen enkele afgod in de wereld werkelijk bestaat
en dat er maar één God is.
5 Want zelfs als er zogenaamde goden zijn, in de hemel of
op aarde – en er zijn veel van die "goden" en "machten" –
6 wij weten dat er slechts één God is – de Vader dankzij Wie
alles bestaat en voor Wie wij leven – en één machtige Heer –
Jezus Christus, door Wie alles bestaat en door Wie wij leven.
7 Maar niet iedereen beseft dit. Sommige mensen zijn nog
zo aan afgoden gewend, dat hun geweten – dat overgevoelig
is – verontreinigd raakt wanneer zij voedsel eten dat aan een
afgod gewijd is.
8 Voedsel brengt ons echter niet dichter bij God. We zijn
niet slechter af wanneer we iets niet eten en niet beter
wanneer we het wel eten.
9 Maar pas op dat je geen struikelblok voor de zwakkere
persoon vormt door van je rechten gebruik te maken.
10 Want als iemand jou, die dat allemaal beseft, in een
afgodentempel ziet eten, dan wordt de persoon met een
overgevoelig geweten toch aangezet om voedsel te eten dat
aan afgoden is gewijd?
11 Dan wordt deze zwakkere broeder of zuster, voor wie
Christus gestorven is, te gronde gericht door jouw kennis.
12 Door zo tegen je geloofsgenoten te zondigen en hun
geweten te kwetsen wanneer dat overgevoelig is, zondig je
tegen Christus.
13 Dus als hetgeen ik eet mijn geloofsgenoot doet struike-
len, dan zal ik nooit meer vlees eten, om te voorkomen dat
ik mijn geloofsgenoot doe struikelen.

9

1 Ik ben toch vrij? Ik ben toch apostel? Ik heb Jezus, onze
Heer, toch gezien? Jullie zijn toch het resultaat van het werk
dat de Heer door mij doet?
2 Zelfs als ik voor anderen geen apostel ben, dan ben ik
het wel voor jullie! Het feit dat jullie bij de Heer horen, is
immers het bewijs dat ik een apostel ben.
3 Mijn antwoord aan wie mij om verantwoording vraagt,
is als volgt.
4 Wij hebben toch het recht om te eten en te drinken?
5 En wij hebben toch het recht om een gelovige echtgenote
met ons mee te nemen, net zoals de andere apostelen en de
broers van de Heer, en ook Kefas?
6 Of moeten Barnabas en ik als enigen zelf in ons onder-
houd voorzien?
7 Wie zou ooit op eigen kosten als soldaat dienstdoen? Wie
zou een wijngaard aanplanten zonder van de opbrengst te
eten? En wie zou een kudde hoeden zonder van de melk te
drinken?
8 Dit is niet een louter menselijk argument, de wet zegt het
toch ook?
9 Immers, in de Wet van Mozes staat: “Een dorsende os
mag je niet muilkorven.” Heeft God hier werkelijk de os op
het oog?
10 Of zegt Hij dit omwille van ons? Natuurlijk staat dit er
omwille van ons, want wie ploegt en wie dorst, mag toch
verwachten om zijn aandeel te krijgen!
11 Als wij bij jullie geestelijk zaad hebben gezaaid, is het
dan te veel gevraagd dat wij een materiële oogst van jullie
ontvangen?
12 Als anderen dit recht ten aanzien van jullie hebben, dan
wij toch des te meer? Wij hebben echter niet van dit recht
gebruikgemaakt. Integendeel, we verdragen alles, om te
voorkomen dat we het evangelie van Christus belemmeren.
13 Weten jullie niet dat zij die in de tempel dienstdoen, eten
van hetgeen in de tempel is, en dat zij die altaardiensten
verrichten, een deel krijgen van wat er geofferd wordt?
14 Op dezelfde manier heeft de Heer opgedragen dat zij
die het evangelie verkondigen, van die verkondiging mogen
leven.
15 Ik heb echter van geen van deze rechten gebruikge-
maakt en ik schrijf dit niet om ze nu wél op te eisen. Ik zou
liever sterven dan toelaten dat iemand mij die verdienste
ontneemt.
16 Want het feit dat ik het evangelie verkondig is niet iets
om fier op te zijn. Ik kan namelijk niet anders. Wee mij als
ik het evangelie niet verkondig!

17 En als ik dit doe uit vrije wil, heb ik mijn beloning al. Ik
doe het echter niet uit vrije wil, maar omdat deze taak aan
mij is opgelegd.
18 Wat is dan mijn beloning? Dat ik bij de uitoefening van
mijn taak als evangelist het evangelie gratis aanbied en ik
dus mijn recht als evangelist niet opeis.
19 Hoewel ik niemand iets verplicht ben, heb ik mijzelf ten
dienste van alle mensen gesteld om zoveel mogelijk van hen
te winnen.
20 Voor de Joden ben ik als een Jood geworden, om Joden te
winnen. Voor wie de Wet naleven, leef ik de Wet na – hoewel
ik niet verplicht ben de Wet na te leven – om hen te winnen
die de Wet naleven.
21 Voor wie zonder de Wet leeft, ben ik geworden als
zonder de Wet – hoewel ik niet zonder Gods wet leef maar
me onder de wet van Christus heb gesteld – om te winnen
wie zonder de Wet leeft.
22 Voor de zwakken ben ik als een zwakke geworden, om
de zwakken te winnen. Voor allen ben ik alles geworden om
op iedere mogelijke wijze enigen te kunnen redden.
23 Ik doe dit alles omwille van het evangelie, om te kunnen
delen in de opbrengst.
24 Weten jullie niet dat in een hardloopwedstrijd alle
deelnemers lopen, maar dat slechts één van hen de prijs
krijgt? Loop dus zo dat je kan winnen.
25 Elke atleet beheerst zich in alles. Atleten doen dat
om een vergankelijke, maar wij om een onvergankelijke
erekrans te ontvangen.
26 Ik loop dus niet als iemand die geen doel heeft, ik boks
niet als iemand die in de lucht slaat.
27 Integendeel, ik beul mijn lichaam af en houd het in bed-
wang, om te voorkomen dat ik zelf word gediskwalificeerd
nadat ik anderen het evangelie gebracht heb.

10

1 Jullie moeten weten, broeders en zusters, dat onze
voorouders allen onder de wolk leefden en allen door de zee
trokken,
2 en dat ze door hun doop in de wolk en in de zee allen bij
Mozes hoorden.
3 Ze aten allen het voedsel dat hun op bovennatuurlijke
wijze werd gegeven,
4 en dronken allen het water dat hun op bovennatuurlijke
wijze werd gegeven. Ze dronken namelijk uit een door de
hemel gegeven rots die met hen meekwam, en die rots was
Christus.

5 Toch was God over de meesten van hen niet tevreden, en
zij zijn omgekomen in de wildernis.
6 Deze gebeurtenissen vonden plaats als een voorbeeld
voor ons, opdat wij niet zoals zij naar het kwaad zouden
verlangen.
7 Houd je dus niet bezig met afgoderij, zoals sommigen
van hen deden. In de Schriften staat immers: “De mensen
gingen zitten om te eten en te drinken en ze stonden op om
te dansen.”
8 Laten we ons ook niet bezighouden met seksueel wange-
drag, zoals sommigen van hen deden – en op één dag vielen
er 23.000 doden.
9 Laten we bovendien Christus niet op de proef stellen,
zoals sommigen van hen deden – en zij werden door slangen
doodgebeten.
10 Mopper niet, zoals sommigen van hen deden – en zij
werden omgebracht door de engel die de dood brengt.
11 Deze gebeurtenissen vonden plaats als een voorbeeld
voor hen, en ze werden opgetekend als een les voor ons, voor
wie het einde van de tijd is aangebroken.
12 Wie denkt dat hij sterk staat, moet oppassen dat hij niet
ten val komt.
13 De beproeving die jullie ondergaan, is niet boven-
menselijk. God is trouw; Hij zal niet toelaten dat jullie boven
je krachten worden beproefd. Hij zal bij de beproeving ook
in een oplossing voorzien, zodat jullie haar zullen kunnen
doorstaan.
14 Daarom, mijn beste vrienden, houd je verre van af-
goderij.
15 Ik spreek tot verstandige mensen; beoordelen jullie zelf
maar wat ik zeg.
16 Wanneer we drinken uit de beker waarvoor we God
danken, vieren we dan niet gezamenlijk dat Christus' bloed
voor ons vergoten is? En wanneer we het brood breken,
gedenken we dan niet gezamenlijk dat Christus zijn leven
voor ons gaf?
17 Wij zijn met velen, maar er is één brood en wanneer we
samen dat ene brood delen, vormen we samen één lichaam.
18 Kijk eens naar het volk Israël. Het is toch zo dat zij die
van de offers eten, daardoor deelnemen aan de offerdienst?
19 Wat bedoel ik daarmee? Dat het voedsel dat aan afgoden
gewijd is, van betekenis is, of dat een afgod van betekenis is?
20 Nee, ik bedoel dat hetgeen geofferd wordt aan demonen
geofferd wordt en niet aan God. Ik wil niet dat jullie deel
krijgen aan demonen.

21 Je kan niet drinken uit zowel de beker van de Heer als
de beker van demonen en je kan niet deelnemen aan zowel
de maaltijd van de Heer als de maaltijd van demonen.
22 Willen we de Heer misschien jaloers maken? Zijn wij
misschien sterker dan Hij?
23 'Alles is toegestaan', zeg je. Dat is zo, maar niet alles is
nuttig. Alles is toegestaan, maar niet alles is opbouwend.
24 Laat niemand zijn eigen belang vooropstellen; geef
voorrang aan het belang van je naaste.
25 Jullie mogen eten van alle vlees dat op de vleesmarkt
verkocht wordt, zonder gewetensvragen te stellen.
26 Immers, "De aarde en alles wat zij bevat is van de Heer."
27 Als een ongelovige je uitnodigt voor een maaltijd en
je besluit ernaartoe te gaan, eet dan alles wat je wordt
voorgezet, zonder gewetensvragen te stellen.
28 Maar als iemand tegen je zegt: "Dit vlees is aan afgoden
gewijd", eet het dan niet, omwille van de persoon die je op
de hoogte heeft gesteld en omwille van het geweten.
29 Ik bedoel niet jouw eigen geweten, maar dat van de
ander. Want waarom zou ik mijn vrijheid laten beperken
door het oordeel van andermans geweten?
30 Als ik dankbaar aan de maaltijd deelneem, waarom zou
ik mij dan laten bekritiseren omwille van iets waarvoor ik
God dank?
31 Of je dus eet en drinkt of iets anders doet, doe het alles
tot eer van God.
32 Geef geen aanstoot – niet aan Joden, niet aan Grieken,
en niet aan Gods kerk.
33 Trouwens, ik probeer ook iedereen in alles ter wille te
zijn. Ik streef niet naar mijn eigen voordeel maar naar dat
van de velen, opdat zij gered mogen worden.

11

1 Volg mijn voorbeeld, zoals ik het voorbeeld van Christus
volg.
2 Ik prijs het in jullie, dat jullie in alles aan mij denken
en dat jullie vasthouden aan het onderwijs dat ik heb
ontvangen en aan jullie heb doorgegeven.
3 Maar ik wil ook dat jullie beseffen dat Christus het hoofd
van elke man is, de man het hoofd van de vrouw, en God het
hoofd van Christus.
4 Iedere man die met een bedekt hoofd bidt of profeteert,
maakt zijn hoofd te schande.
5 En iedere vrouw die met een onbedekt hoofd bidt of
profeteert, maakt haar hoofd te schande, want daarmee stelt
ze zichzelf gelijk aan een kaalgeschoren vrouw.

6 Als een vrouw haar hoofd niet bedekt, kan ze net zo goed
haar haar laten afscheren. Maar gezien het schandelijk voor
een vrouw is om haar haar kort te knippen of haar hoofd
kaal te scheren, moet ze haar hoofd bedekken.
7 Een man hoort zijn hoofd niet te bedekken, want hij
weerspiegelt Gods luister, terwijl de vrouw de luister van
haar man is.
8 (De man kwam immers niet uit de vrouw voort, maar de
vrouw uit de man.
9 En ook werd de man niet geschapen ten behoeve van de
vrouw, maar de vrouw werd geschapen ten behoeve van de
man.)
10 Het is daarom dat de vrouw een teken van gezag op haar
hoofd moet dragen, omwille van de engelen.
11 Hoe dan ook, bij de Heer bestaat de vrouw niet zonder
de man en de man niet zonder de vrouw.
12 Want zoals de vrouw uit de man voortkwam, bestaat de
man dankzij de vrouw. En alles bestaat dankzij God.
13 Oordelen jullie zelf maar: is het gepast voor een vrouw
om met onbedekt hoofd tot God te bidden?
14 Leert de natuur zelf niet aan jullie dat het een schande
voor een man is als hij lang haar heeft?
15 En dat het een vrouw siert wanneer zij lang haar heeft?
Het lange haar is haar gegeven om haar hoofd te bedekken.
16 Maar als iemand hier wil tegenin gaan, mag hij weten
dat wij – en de kerkgemeenschappen van God in het alge-
meen – deze gewoonte niet hebben.

17 Bij mijn volgende instructie prijs ik jullie niet, want
jullie bijeenkomsten doen meer kwaad dan goed.
18 Vooreerst hoor ik dat wanneer jullie bijeenkomen, er
verdeeldheid onder jullie heerst. En voor een deel geloof ik
dat.
19 Er moeten wel verschillende partijen bij jullie zijn,
zodat duidelijk kan worden wie van jullie Gods goedkeuring
wegdragen.
20 Want wanneer jullie bijeenkomen, gebeurt dat niet om
de maaltijd van de Heer te vieren.
21 Bij jullie maaltijden beginnen sommigen namelijk al
te eten voordat de anderen er zijn, waardoor sommigen
hongerlijden en anderen dronken worden.
22 Hebben jullie soms geen huis waar je kan eten en
drinken? Of heb je geen respect voor Gods kerk, dat je de
mensen vernedert die niets hebben? Wat zal ik tegen jullie
zeggen? Zal ik jullie prijzen? Op dit punt prijs ik jullie
absoluut niet.

23 Ik heb namelijk van de Heer geleerd, en vervolgens aan
jullie doorgegeven, dat de Heer Jezus in de nacht waarin Hij
werd overgeleverd een brood nam,
24 het dankgebed uitsprak, het brood in stukken brak, en
zei: “Dit is mijn lichaam, dit is voor jullie. Doe dit om Mij te
gedenken.”
25 Op dezelfde wijze nam Hij na de maaltijd de beker en
zei Hij: “Deze beker is het nieuwe verbond, dat door middel
van mijn bloed wordt gesloten. Doe dit iedere keer dat jullie
drinken, om Mij te gedenken.”
26 Iedere keer dat jullie van dit brood eten en uit de beker
drinken, verkondigen jullie dus de dood van de Heer, totdat
Hij komt.
27 Wie op onwaardige wijze van het brood eet of van
de beker van de Heer drinkt, maakt zich daarom schuldig
tegenover het lichaam en het bloed van de Heer.
28 Laat ieder zichzelf onderzoeken voordat hij van het
brood eet en uit de beker drinkt.
29 Want wie eet en drinkt zonder in te zien dat het om het
lichaam van de Heer gaat, velt zijn eigen vonnis door te eten
en te drinken.
30 Het is daarom dat zovelen van jullie verzwakt en ziek
zijn en dat sommigen zelfs zijn gestorven.
31 Maar als we eerst onszelf beoordelen, worden we niet
veroordeeld.
32 En als de Heer zijn oordeel over ons velt, is dat om
ons op de rechte weg te brengen en te voorkomen dat we
uiteindelijk samen met de wereld worden veroordeeld.
33 Daarom, mijn broeders en zusters, wanneer jullie
samen eten, wacht dan op elkaar.
34 Als iemand honger heeft, moet hij eerst thuis iets eten,
anders leiden jullie bijeenkomsten tot veroordeling. De
overige zaken zal ik regelen wanneer ik kom.

12

1 Wat de gaven van de Heilige Geest betreft, broeders en
zusters, wil ik dat jullie goed op de hoogte zijn.
2 Jullie weten dat toen jullie nog niet christen waren, jullie
werden aangetrokken en misleid door afgoden die niet eens
kunnen spreken.
3 Daarom maak ik jullie bekend dat niemand die onder
leiding van Gods Geest spreekt, Jezus vervloekt, en dat
niemand in staat is om “Jezus is Heer” te zeggen, tenzij onder
de leiding van de Heilige Geest.
4 Er zijn allerlei verschillende gaven, maar ze komen van
dezelfde Geest.

5 Ook zijn er allerlei verschillende vormen van dienstverlening, en ook die komen van dezelfde Heer.
6 En er zijn allerlei verschillende activiteiten, maar ze komen van dezelfde God; Hij werkt door dat alles en door hen allen.
7 Aan iedereen wordt iets gegeven waarin het werk van de Geest zichtbaar is en waardoor wij allen worden opgebouwd.
8 Aan de een is het gegeven om, door toedoen van de Geest, wijze woorden te spreken, aan de ander om, door toedoen van dezelfde Geest, kennis door te geven.
9 Aan weer een ander geloof door dezelfde Geest, aan nog een ander gaven van genezing door die ene Geest.
10 Aan de een het doen van wonderen, aan de ander profetie, aan een derde het onderscheiden van geesten, aan een vierde verschillende soorten tongentaal en aan nog een ander de vertaling van tongentaal.
11 Al deze gaven zijn het werk van een en dezelfde Geest, en Hij deelt ze aan ieder afzonderlijk uit zoals Hij wil.

12 Het lichaam vormt één geheel en bestaat uit vele delen, maar al die delen van het lichaam vormen tezamen een eenheid. Zo is het ook met Christus.
13 Wij allen zijn ondergedompeld in één Geest en vormen zo één lichaam, dat doordrenkt is van de Geest, of we nu Jood of Griek zijn, slaaf of vrij mens.
14 Toch bestaat het lichaam niet uit één maar veel verschillende delen.
15 Als de voet zou zeggen: ‘Omdat ik geen hand ben, hoor ik niet bij het lichaam’, hoort hij dan werkelijk niet meer bij het lichaam?
16 En als het oor zou zeggen: ‘Omdat ik geen oog ben, hoor ik niet bij het lichaam’, hoort het dan werkelijk niet meer bij het lichaam?
17 Als het hele lichaam oog zou zijn, hoe zou het dan kunnen horen? Of ruiken als het hele lichaam oor zou zijn?
18 In feite heeft God elk van de lichaamsdelen in het lichaam geplaatst zoals Hij wilde.
19 Als ze allemaal hetzelfde lichaamsdeel zouden zijn, hoe zouden ze dan een lichaam kunnen vormen?
20 Maar in feite zijn er veel verschillende lichaamsdelen en één lichaam.
21 Het oog kan niet tegen de hand zeggen: ‘Jou heb ik niet nodig’. Ook kan het hoofd niet tegen de voeten zeggen: ‘Jullie heb ik niet nodig’.

22 Integendeel, de delen die zwak lijken, zijn noodzakelijk.
23 De lichaamsdelen die we als minder eervol beschouwen, bekleden we op eervolle wijze, en de delen die we liever niet

tonen, behandelen we met meer discretie,
24 terwijl de delen die we wel willen tonen dat niet nodig
hebben. God heeft het lichaam zodanig samengesteld dat de
delen die als minder eervol worden beschouwd, meer eer
krijgen,
25 opdat er geen onenigheid in het lichaam zou zijn, maar
alle delen in gelijke mate voor elkaar zouden zorgen.
26 Wanneer één lichaamsdeel lijdt, lijden alle andere delen
mee, en als één lichaamsdeel eer ontvangt, verheugen alle
andere delen zich daarover.
27 Jullie zijn het lichaam van Christus en elk van jullie is
een lichaamsdeel.
28 God heeft ten eerste apostelen in de kerk geplaatst, ten
tweede profeten, ten derde leraars, vervolgens de gave om
wonderen te doen, dan gaven van genezing, hulpverlening,
leiderschap, en allerlei soorten tongentaal.
29 We zijn toch niet allen apostel? We zijn toch niet allen
profeet? We zijn toch niet allen leraar? We doen toch niet
allen wonderen?
30 We hebben toch niet allen de gave om te genezen? We
spreken toch niet allen in tongentaal? En we vertalen toch
niet allen wat in tongentaal wordt gezegd?
31 Ambieer de belangrijkste gaven. Maar ik zal jullie een
weg wijzen die dat alles overtreft.

13

1 Als ik spreek in de talen van mensen en van engelen,
maar geen liefde heb, dan ben ik slechts een luide gong of
een schallend cimbaal.
2 En als ik de gave van profetie heb, als ik alle geheimen
kan doorgronden en over alle kennis beschik en als ik alle
geloof heb zodat ik zelfs bergen kan verplaatsen, maar geen
liefde heb, dan ben ik niet van tel.
3 Als ik al mijn bezittingen aan de armen geef en mijn
lichaam prijsgeef om te worden verbrand, maar geen liefde
heb, dan baat mij dat niet.
4 Liefde is geduldig, liefde is vriendelijk, niet afgunstig, ze
pocht niet en is niet verwaand.
5 Liefde doet anderen geen kwaad, is niet egoïstisch, raakt
niet snel geïrriteerd, en koestert geen wrok.
6 Ze verheugt zich niet over onrecht, maar is blij met de
waarheid.
7 Ze verdraagt alles, is altijd vol geloof en vertrouwen en
volhardt in alles.
8 Liefde faalt nooit, terwijl profetieën zullen verdwijnen,
tongentaal zal stilvallen en kennis zal vergaan.

9 Onze kennis is onvolkomen, en onze profetieën zijn
onvolkomen,
10 maar wanneer het volmaakte komt, wordt hetgeen
onvolkomen is terzijde gesteld.
11 Toen ik een kind was, praatte ik als een kind, dacht ik
als een kind en redeneerde ik als een kind, maar toen ik
volwassen werd, gaf ik het kinderlijke op.
12 Nu kijken we immers nog in een wazige spiegel, maar
dan zullen we persoonlijk kennen. Nu is mijn kennis
onvolkomen, maar dan zal ik volkomen begrijpen zoals ik
nu reeds volkomen word begrepen.
13 Wat blijft bestaan, zijn geloof, hoop en liefde – deze drie
– en de grootste daarvan is de liefde.

14

1 Streef naar liefde en ambieer de gaven die de Geest geeft,
in het bijzonder de gave van profetie.
2 Want wie in tongentaal spreekt, spreekt niet tot de
mensen maar tot God. Niemand verstaat hem, en wat hij
door toedoen van de Geest zegt, is een mysterie.
3 Maar wie profeteert, spreekt tot mensen, om hen op te
bouwen, te bemoedigen en te troosten.
4 Wie in tongentaal spreekt, bouwt zichzelf op, maar wie
profeteert, bouwt de kerkgemeenschap op.
5 Ik zou willen dat jullie allen in tongentaal spreken,
maar nog liever dat jullie profeteren. Want wie profeteert,
overtreft degene die in tongentaal spreekt, tenzij die laatste
het vertaalt en de kerkgemeenschap wordt opgebouwd.
6 Nu, broeders en zusters, als ik bij jullie kom en in
tongentaal spreek, wat hebben jullie daar dan aan, tenzij
ik jullie ook toespreek met een openbaring, kennis, een
profetie, of onderwijs?
7 Het is als bij levenloze voorwerpen die geluid voortbren-
gen, zoals een fluit of een harp. Als ze geen duidelijke tonen
voortbrengen, hoe kan men dan weten welk lied er wordt
gespeeld?
8 En als een trompet een onduidelijk signaal voortbrengt,
wie zal zich dan klaarmaken voor de strijd?
9 Zo is het ook met jullie: als hetgeen je in tongentaal
zegt geen begrijpelijke boodschap vormt, kan men toch niet
weten wat er wordt gezegd? Dan verwaaien je woorden.
10 Er zijn ongetwijfeld allerlei soorten talen in de wereld
en geen ervan is zonder betekenis.

11 Maar als ik niet versta wat er wordt gezegd, ben ik een
vreemde voor degene die het zegt en is hij een vreemde voor
mij.
12 Zo is het ook met jullie. Jullie ambiëren de gaven van
de Geest; ambieer dan de gaven waardoor de kerkgemeen-
schap wordt opgebouwd.
13 Wie in tongentaal spreekt, behoort daarom te bidden
dat hij het mag vertalen.
14 Want als ik in tongentaal bid, bidt mijn geest wel, maar
is mijn verstand niet productief bezig.
15 Wat behoor ik dus te doen? Ik zal bidden met mijn geest,
maar ik zal ook bidden met mijn verstand. Ik zal zingen met
mijn geest, maar ik zal ook zingen met mijn verstand.
16 Hoe anders zou iemand die het net als de buitenstaan-
ders niet verstaat, 'amen' kunnen zeggen wanneer je God
prijst met gebruik van je geest? Hij weet immers niet wat je
zegt.
17 Het is dan wel mooi dat je God dankt, maar de ander
wordt er niet door opgebouwd.
18 Ik dank God dat ik nog meer dan jullie allen in tongen-
taal spreek.
19 In de samenkomst van de kerkgemeenschap spreek
ik echter liever vijf begrijpelijke woorden om anderen te
onderrichten, dan tienduizend woorden in tongentaal.
20 Broeders en zusters, wees niet onvolwassen in je
denken, maar wees onervaren in het kwaad en volwassen
in je denken.
21 In de Wet staat: "Ik zal tot dit volk spreken via mensen
die vreemde talen spreken en via de lippen van vreemdelin-
gen, en zelfs dan zullen ze niet naar Mij luisteren, zegt de
Heer."
22 Het spreken in tongentaal is dus een teken dat niet
bedoeld is voor de gelovigen, maar voor de ongelovigen,
terwijl een profetie niet bedoeld is voor ongelovigen maar
voor gelovigen.
23 Wanneer de hele kerkgemeenschap bijeenkomt en
iedereen in tongentaal spreekt en wanneer er dan buiten-
staanders of ongelovigen binnenkomen, zullen ze dan niet
zeggen dat jullie je verstand kwijt zijn?
24 Maar wanneer allen profeteren en er een ongelovige of
buitenstaander binnenkomt, zal hij door hen allen aange-
sproken en overtuigd worden.
25 De geheimen in zijn hart zullen blootgelegd worden
en daarom zal hij in aanbidding voor God neervallen en
uitroepen: 'God is werkelijk bij jullie!'

26 Hoe zit het dan, broeders en zusters? Wanneer jullie
bijeenkomen, heeft ieder iets: een psalm, onderwijs, een
openbaring, tongentaal, of de vertaling daarvan. Dat alles
moet opbouwend zijn.
27 Laat twee of hooguit drie mensen in tongentaal spreken,
en om beurten. Ook moet iemand het vertalen.
28 Als er niemand is om het te vertalen, moet de persoon
zich stil houden in de samenkomst en in tongentaal spreken
wanneer hij met God alleen is.
29 Er mogen twee of drie mensen spreken die de gave van
profetie hebben; dan moeten de overigen het zorgvuldig
beoordelen.
30 En als een andere aanwezige een openbaring ontvangt,
moet de persoon die aan het woord is zich stil houden.
31 Jullie kunnen allen om beurten profeteren; dan kan
iedereen leren en bemoedigd worden.
32 De profeten houden zichzelf in de hand,
33 want God is geen God van wanorde, maar van vrede. En
zoals in alle samenkomsten van de christenen,
34 moeten de vrouwen zich stil houden in de samenkomst.
Ze mogen niet kwebbelen, maar moeten zich schikken, zoals
ook in de Wet staat.
35 En als ze iets te weten willen komen, moeten ze dat
thuis aan hun echtgenoot vragen, want het hoort niet dat een
vrouw praat in de samenkomst van de kerkgemeenschap.
36 Of is de boodschap van God soms van jullie uitgegaan?
Of heeft het enkel jullie bereikt?
37 Wie meent dat hij een profeet of een geestelijk persoon
is, zou moeten erkennen dat hetgeen ik jullie schrijf een
gebod van de Heer is.
38 En als die persoon dat niet erkent, negeer hem dan.
39 Dus, broeders en zusters, ambieer de gave van profetie
en verbied het spreken in tongentaal niet.
40 Maar alles moet gebeuren op een eerzame en ordelijke
wijze.

15

1 Nu wil ik jullie het evangelie in herinnering brengen,
broeders en zusters, dat ik jullie verkondigd heb en dat jullie
hebben aanvaard. Jullie baseren je leven erop,
2 en worden erdoor gered als jullie vasthouden aan de
boodschap die ik jullie heb verkondigd. Want anders zijn
jullie tevergeefs tot geloof gekomen.
3 Want wat ik aan jullie heb doorgegeven – en zelf ook heb
ontvangen – is vooreerst dit: Christus is gestorven voor onze
zonden, zoals in de Schriften staat,

4 en Hij is begraven en op de derde dag opgewekt, zoals in
de Schriften staat.
5 Hij werd gezien door Kefas, en daarna door de Twaalf.
6 Vervolgens werd Hij gezien door meer dan vijfhonderd
van onze geloofsgenoten tegelijk. De meesten van hen leven
nog, maar sommigen zijn overleden.
7 Daarna werd Hij gezien door Jakobus en vervolgens door
alle apostelen.
8 Het laatst van al heb ook ik, mislukkeling als ik was, Hem
gezien.
9 Ik ben immers de minste van de apostelen. Ik ben het
zelfs niet waard om apostel te worden genoemd, want ik heb
Gods kerk vervolgd.
10 Maar door Gods genade ben ik geworden wat ik ben, en
zijn genade voor mij is niet zonder uitwerking geweest. Ik
heb namelijk harder gezwoegd dan alle andere apostelen,
hoewel ik het niet zelf was, maar Gods genade die mij
bijstaat.
11 Dit is wat wij verkondigen en dit is wat jullie geloven, of
jullie het nu van mij hebben of van een ander.
12 Maar als over Christus wordt verkondigd dat Hij uit
de dood is opgewekt, hoe kunnen sommigen van jullie dan
beweren dat er geen verrijzenis uit de dood is?
13 Want als er geen verrijzenis uit de dood is, dan is
Christus ook niet opgewekt.
14 En als Christus niet is opgewekt, heeft het geen zin dat
wij het evangelie verkondigen en ook niet dat jullie geloven.
15 Bovendien zouden wij dan een valse getuigenis over
God hebben gegeven, want wij hebben over God getuigd dat
Hij Christus heeft opgewekt. Maar God heeft dat niet gedaan
als er geen doden opgewekt worden.
16 Immers, als de doden niet worden opgewekt, is ook
Christus niet opgewekt.
17 En als Christus niet is opgewekt, is jullie geloof zinloos
en zijn jullie nog altijd zondaars.
18 Bovendien zijn de overleden christenen dan ook ver-
loren.
19 Indien de hoop die wij hebben omdat wij bij Christus
horen enkel voor dit leven geldt, zijn wij van alle mensen
het meest beklagenswaardig.
20 Maar Christus is wel degelijk uit de dood opgewekt, als
voorloper van degenen die zijn overleden.
21 Want zoals het door een mens is gekomen dat de
dood bestaat, zo is het ook door een Mens gekomen dat de
verrijzenis van de doden bestaat.

22 En zoals alle mensen sterven omwille van Adam, zo
zullen alle mensen ook levend worden gemaakt omwille van
Christus.
23 Maar ieder op zijn beurt: Christus als eerste, en
vervolgens, wanneer Hij komt, zij die Christus toebehoren.
24 Daarna komt het einde, het punt waarop Hij de heer-
schappij aan God de Vader overdraagt, zodra Hij iedere
andere heerser, autoriteit en macht heeft uitgeschakeld.
25 Christus moet namelijk regeren totdat God alle vijanden
aan Hem heeft onderworpen.
26 De laatste vijand die zal worden uitgeschakeld is de
dood.
27 Immers, “God heeft alles onder zijn gezag gesteld”. En
als er staat dat alles onder zijn gezag is gesteld, dan is het
duidelijk dat dit niet van toepassing is op God, die alles onder
zijn gezag heeft gesteld.
28 Maar wanneer alles onder zijn gezag is gesteld, zal de
Zoon zich ook onder het gezag stellen van Degene die alles
onder zijn gezag gesteld heeft. En dan heerst God over alles
en iedereen.
29 Maar als de doden helemaal niet worden opgewekt, wat
zullen zij dan doen die zich voor de doden laten dopen?
Waarom laten zij zich dan voor hen dopen?
30 En wij, waarom stellen wij onszelf voortdurend bloot
aan gevaar?
31 Broeders en zusters, op wie ik zo fier ben dankzij
Christus Jezus, onze Heer, ik verklaar dat ik elke dag in
levensgevaar verkeer.
32 Wat heb ik er menselijk gesproken aan dat ik in Efeze
als het ware met wilde beesten heb gevochten? Als de doden
niet worden opgewekt, laten we dan maar eten en drinken,
want morgen sterven wij!
33 Vergis je niet, slecht gezelschap bederft goede zeden.
34 Kom tot bezinning en stop met zondigen. Sommigen
van jullie begrijpen echt niet wie God is, en jullie moesten
je schamen!

35 ‘Maar’, zal iemand misschien vragen, ‘hoe worden de
doden dan opgewekt? Wat voor lichaam hebben ze dan?’
36 Wat een dwaze vraag! Zaad komt toch pas tot leven
wanneer het sterft?
37 Wat je zaait, is niet het toekomstige lichaam, maar
een naakte korrel, misschien van tarwe of een andere
graansoort.
38 God geeft het dan een lichaam dat Hij zelf kiest, en elk
soort zaad krijgt zijn eigen lichaam.

39 Niet alle lichamen zijn hetzelfde: het lichaam van een
mens verschilt van dat van een dier, en het lichaam van een
vogel verschilt van dat van een vis.
40 Er zijn ook hemellichamen en aardse lichamen, en de
glans van de hemellichamen verschilt van die van de aardse
lichamen.
41 De glans van de zon is anders dan de glans van de maan
en ook anders dan de glans van de sterren, terwijl ook de
sterren van elkaar verschillen in glans.
42 Zo is het ook met de verrijzenis van de doden: hetgeen
wordt gezaaid is vergankelijk, hetgeen wordt opgewekt is
onvergankelijk.
43 Hetgeen wordt gezaaid is gebrekkig, hetgeen wordt
opgewekt is prachtig; hetgeen wordt gezaaid is zwak, het-
geen wordt opgewekt is sterk.
44 Er wordt een aards lichaam gezaaid en een hemels
lichaam opgewekt. Als er een aards lichaam is, zal er ook
een hemels lichaam zijn.
45 Zo staat het ook in de Schriften: “De eerste mens, Adam,
werd een levend wezen.” En de laatste Adam werd een geest
die leven geeft.
46 Het geestelijke komt echter niet eerst; eerst komt het
aardse, dan het geestelijke.
47 De eerste Adam kwam voort uit het stof van de aarde;
de tweede Adam kwam uit de hemel.
48 Stoffelijke mensen zijn als de mens die uit stof werd
gemaakt, en hemelse mensen zijn als de Mens die uit de
hemel kwam.
49 Wij lijken nu op de stoffelijke mens, maar later zullen
we lijken op de hemelse Mens.
50 Ik bedoel het volgende, broeders en zusters: vlees en
bloed kunnen geen deel krijgen aan Gods koninkrijk, en het
vergankelijke krijgt geen deel aan het onvergankelijke.
51 Laat me jullie een geheim vertellen: we zullen niet
allemaal overlijden, maar we zullen allemaal een andere
gedaante krijgen,
52 in een ondeelbaar ogenblik, een oogwenk, wanneer
de laatste trompet weerklinkt. De trompet zal namelijk
weerklinken en dan worden de doden opgewekt met een
onvergankelijk lichaam en krijgen we een andere gedaante.
53 Want het vergankelijke moet worden gehuld in het
onvergankelijke en het sterfelijke moet worden gehuld in
het onsterfelijke.
54 En wanneer het vergankelijke in het onvergankelijke
gehuld is en het sterfelijke in het onsterfelijke, dan zal

gebeuren wat in de Schriften staat: “De dood is verzwolgen,
de overwinning is behaald.”
55 “Dood, waar is jouw overwinning? Dood, waar is jouw
macht om te pijnigen?”
56 De dood ontleent zijn macht om te pijnigen aan de
zonde, en de zonde ontleent haar macht aan de Wet.
57 Maar God komt dank toe, want door onze Heer Jezus
Christus schenkt Hij ons de overwinning.
58 Daarom, mijn geliefde broeders en zusters, wees stand-
vastig, laat je niet uit je evenwicht brengen en zet je volop
in voor de Heer, in het besef dat je werk niet vergeefs is als
je het doet met de kracht die de Heer geeft.

16

1 Wat de inzameling voor de christenen betreft: doe wat ik
ook aan de kerkgemeenschappen in Galatië heb opgedragen.
2 Ieder van jullie moet op de eerste dag van de week
opzijleggen wat hij kan en dat opsparen, zodat er niet pas
een inzameling moet worden gehouden wanneer ik kom.
3 Dan, wanneer ik ben aangekomen, zal ik mensen die
jullie daarvoor geschikt achten, met een schriftelijke aan-
beveling naar Jeruzalem sturen om jullie gift te bezorgen.
4 Maar als het raadzaam is dat ik ook ga, dan kunnen zij
samen met mij gaan.
5 Ik zal bij jullie komen wanneer ik in Macedonië geweest
ben. Ik ben namelijk van plan door Macedonië te reizen.
6 Misschien zal ik wat langer bij jullie blijven of zelfs
de winter bij jullie doorbrengen, zodat jullie mij kunnen
voorthelpen wanneer ik verder reis.
7 Dit keer wil ik jullie namelijk niet slechts op doorreis
bezoeken; ik hoop wat tijd bij jullie door te brengen, als de
Heer het toelaat.
8 Tot Pinksteren zal ik echter in Efeze blijven.
9 Er is hier namelijk een deur voor mij opengegaan en ik
zie veel resultaat, maar er zijn ook veel tegenstanders.
10 Wanneer Timoteüs komt, zorg dan dat hij onbezorgd bij
jullie kan verblijven, want hij doet evenals ik het werk van
de Heer.
11 Laat niemand hem dus geringschatten. Help hem in
vrede voort, zodat hij naar mij toe kan komen. Ik verwacht
hem namelijk, samen met de andere broeders.
12 Wat onze broeder Apollos betreft: ik heb er sterk bij
hem op aangedrongen om met de andere broeders mee naar
jullie toe te gaan. Hij wilde echter nu niet vertrekken, maar
hij zal vertrekken wanneer hij in de gelegenheid is.

13 Wees waakzaam, wees standvastig in het geloof, wees
moedig, wees sterk.
14 Doe alles wat je doet op een liefdevolle wijze.
15 Broeders en zusters, jullie kennen de familie van Ste-
fanas. Zij waren de eersten in Achaje die tot geloof gekomen
zijn en ze hebben zich ten dienste gesteld van de christenen.
16 Ik spoor jullie aan het gezag te erkennen van mensen
zoals zij en van allen die zich samen met hen zo hard
inspannen.
17 Ik ben blij met de komst van Stefanas, Fortunatus en
Achaïkus, want zij hebben mij voorzien van hetgeen jullie
mij niet konden geven.
18 Zij hebben zowel mij als jullie opgebeurd. Houd zulke
mensen in ere.
19 De kerkgemeenschappen van Asia groeten jullie. Ook
Aquila en Prisca en de kerkgemeenschap die in hun huis
samenkomt, groeten jullie hartelijk als mensen die ook bij
de Heer horen.
20 Alle broeders en zusters hier groeten jullie. Begroet
elkaar met een heilige kus.
21 Deze groet schrijf ik, Paulus, eigenhandig.
22 Als iemand de Heer niet liefheeft, dan zal hij vervloekt
zijn. Kom, Heer!
23 Ik wens jullie de genade van de Heer Jezus toe.
24 Mijn liefde gaat uit naar jullie allen, die bij Christus Jezus
horen.

De tweede brief aan de Korintiërs

1 Van: Paulus, door Gods wil een apostel van Christus Jezus, en van onze broeder Timoteüs.

Aan: Gods kerkgemeenschap in Korinte – en aan allen in geheel Achaje die bij Christus horen.

2 Ik wens jullie de genade en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus toe.

3 Ik prijs de God en Vader van onze Heer Jezus Christus. Hij is de Vader vol mededogen, de God van alle bemoediging.

4 En omdat Hij ons bemoedigt in al onze moeilijkheden, zullen wij anderen in al hun moeilijkheden kunnen bemoedigen met de bemoediging die wijzelf van God hebben ontvangen.

5 Want al hebben wij volop deel aan het lijden van Christus, dankzij Christus hebben wij ook volop deel aan zijn bemoediging.

6 Wanneer wij moeilijkheden ondervinden, gebeurt dat opdat jullie worden bemoedigd en beschermd. En wanneer wij worden bemoedigd, gebeurt dat opdat jullie worden bemoedigd en daardoor kunnen volhouden wanneer jullie hetzelfde lijden ondergaan als wij.

7 Dat is wat wij met zekerheid verwachten dat jullie zullen ervaren; wij weten dat jullie niet enkel delen in ons lijden, maar ook in de bemoediging die wij ontvangen.

8 Broeders en zusters, wij willen dat jullie op de hoogte zijn van de moeilijkheden die ons in Asia zijn overkomen. De druk waaronder wij stonden, was veel groter dan wij aankonden, zodat we voor ons leven vreesden.

9 Maar doordat we ervan overtuigd waren dat we ten dode opgeschreven waren, vertrouwden we niet op onszelf maar op de God die de doden opwekt.

10 Hij heeft ons uit het levensgevaar gered en zal ons opnieuw redden. Ja, wij vertrouwen erop dat Hij ons voortdurend zal beschermen,

11 terwijl jullie meehelpen door voor ons te bidden. Dan zullen veel mensen God uitgebreid namens ons bedanken voor zijn goedheid voor ons.

12 Als wij iets hebben om fier op te zijn, dan is het dat ons geweten verklaart dat wij ons in de wereld, en in het bijzonder bij jullie, oprecht hebben gedragen, met een zuiverheid die van God komt, dankzij Gods genade en niet door menselijke wijsheid.

13 Wij schrijven jullie niets dat jullie niet kunnen lezen of
begrijpen. En ik verwacht dat jullie uiteindelijk volkomen
zullen begrijpen
14 wat jullie nu slechts ten dele begrijpen: dat jullie op de
Dag van de Heer Jezus even fier op ons zullen kunnen zijn
als wij op jullie.
15 Het was in die verwachting dat ik eerst naar jullie
toe wilde, om jullie tweemaal met een bezoek te kunnen
vereren.
16 Via jullie wilde ik naar Macedonië reizen en vanuit
Macedonië terug naar jullie, om door jullie te worden
toegerust voor de reis naar Judea.
17 Was ik wispelturig omdat ik dit van plan was? Of plan
ik op menselijke wijze en is mijn “ja” tegelijkertijd een “nee”?
18 Ik verklaar bij Gods trouw dat onze belofte aan jullie
niet tegelijkertijd “ja” en “nee” is.
19 Immers, Gods Zoon, Jezus Christus, die wij – Silvanus,
Timoteüs en ikzelf – aan jullie verkondigd hebben, kwam
niet als een “ja” die tegelijkertijd een “nee” was. Bij Hem is
het altijd “ja”.
20 Christus is het “ja” op alle beloften die God ooit heeft
gegeven. En het is dankzij Christus dat wij dit alles mogen
beamen, tot eer van God.
21 Maar Degene die ervoor zorgt dat zowel wij als jullie
stevig met Christus verbonden zijn, is God: Hij heeft ons
gezalfd,
22 van zijn waarmerk voorzien en een onderpand in onze
harten gelegd, namelijk de Heilige Geest.
23 Ik verklaar bij mijn eigen leven en God is mijn getuige:
het was om jullie te sparen dat ik niet opnieuw naar Korinte
kwam.
24 Wij willen geen macht uitoefenen over jullie geloof,
maar bijdragen aan jullie vreugde. Jullie staan immers al
sterk in het geloof.

2

1 Ik had besloten om niet nogmaals een pijnlijk bezoek aan
jullie te brengen.
2 Want als ik jullie verdriet doe, wie anders zou mij dan
blij kunnen maken dan jullie, die ik verdriet heb gedaan?
3 Daarom schreef ik jullie die brief, om te voorkomen dat
ik opnieuw verdriet zou hebben over de mensen die mij blij
zouden moeten maken. Ik ben er namelijk van overtuigd dat
als ik blij ben, jullie dat ook zijn.

4 Ik schreef jullie met een hart vol pijn en bezorgdheid en
onder veel tranen – niet om jullie verdriet te doen maar om
jullie te laten weten dat ik bijzonder veel om jullie geef.
5 Als iemand verdriet heeft veroorzaakt, heeft hij niet mij
verdriet gedaan, maar in zekere mate – om me niet te sterk
uit te drukken – jullie allen.
6 Voor deze persoon volstaat de bestraffing die door de
meerderheid van jullie is opgelegd.
7 Daarom moeten jullie hem nu vergeven en troosten,
zodat hij niet door overmatig verdriet wordt verteerd.
8 Ik spoor jullie dus aan je liefde voor hem te bekrachtigen.
9 Een andere reden voor mijn schrijven was om jullie op
de proef te stellen, om te zien of jullie altijd gehoorzamen.
10 Als jullie iemand vergeven, dan vergeef ik hem ook.
En hetgeen ik hem heb vergeven – als er feitelijk iets te
vergeven valt – heb ik hem vergeven omwille van jullie, en
Christus is daar getuige van!
11 Zo wil ik voorkomen dat Satan ons te slim af zal zijn.
Wij weten immers van zijn listen.
12 Toen ik in Troas kwam om het evangelie van Christus te
verkondigen en de Heer een deur voor mij had geopend,
13 kwam ik maar niet tot rust, omdat ik mijn broeder Titus
niet kon vinden. Daarom nam ik afscheid en vertrok ik naar
Macedonië.
14 Maar ik dank God, die ons altijd in de triomftocht van
Christus meevoert en die via ons overal de kennis over Hem
verspreidt, als een aangename geur.
15 Voor God zijn wij namelijk een reukoffer dat door
Christus wordt gebracht, en de geur bereikt zowel wie gered
wordt als wie verloren gaat.
16 Voor wie verloren gaat is het een doodsgeur die tot de
dood leidt, en voor wie gered wordt een levensgeur die tot
het leven leidt. En wie is bekwaam voor deze taak?
17 Wij zijn niet als zovelen die de boodschap van God
verkondigen om er winst uit te slaan. Integendeel, wij
spreken in oprechtheid, als mensen die bij Christus horen
en door God zijn gestuurd. God is daar getuige van!

3

1 Beginnen wij onszelf opnieuw aan te bevelen? Of
hebben wij, zoals sommige anderen, aanbevelingsbrieven
voor jullie – of van jullie – nodig?
2 Jullie zijn zelf onze brief, geschreven in ons hart, herken-
baar en leesbaar voor alle mensen.
3 Het is duidelijk dat jullie een brief van Christus zijn, door
ons opgesteld, niet geschreven met inkt maar met de Geest

van de levende God, en niet op stenen schrijftabletten maar op tabletten in mensenharten.

4 Het is dankzij Christus en in vertrouwen op God dat wij tot die overtuiging zijn gekomen.

5 Niet dat wij uit onszelf zo bekwaam zijn dat wij dit als onze eigen prestatie kunnen beschouwen – onze bekwaamheid komt van God.

6 Hij heeft ons de bekwaamheid gegeven om in dienst te staan van een nieuw verbond. Dat is geen verbond van de geschreven wet, maar van de Geest, want hetgeen geschreven is leidt tot de dood, maar de Geest schenkt leven.

7 Hetgeen tot de dood leidt – en dat in steen werd gegraveerd – kwam met zoveel glans, dat de Israëlieten Mozes niet rechtstreeks konden aankijken wegens de schitterende glans van zijn gezicht, hoewel die van voorbijgaande aard was.

8 Zal hetgeen door de Geest wordt geschonken dan niet nog glansrijker zijn?

9 En als dat wat tot veroordeling leidt al glansrijk is, zal hetgeen vrijspraak brengt dan niet nog glansrijker zijn?

10 In vergelijking met hetgeen nog glansrijker is, heeft dat wat glansrijk was, zijn glans verloren.

11 En als dat wat tijdelijk was al met zoveel glans gekomen is, hoeveel meer glans zal dan hetgeen blijft wel niet bevatten?

12 Het is omdat wij leven in de verwachting van die zaken, dat wij zo vrijmoedig spreken.

13 Wij zijn niet als Mozes, die zijn gezicht met een sluier bedekte om te voorkomen dat de Israëlieten het einde zouden zien van wat vervaagde.

14 Hun denken was verstard, want tot op de dag van vandaag is het oude verbond nog altijd versluierd wanneer het wordt voorgelezen. De sluier is niet opgelicht, want het is enkel door Christus dat die kan worden verwijderd.

15 Tot vandaag toe ligt er een sluier over hun hart wanneer uit de boeken van Mozes wordt voorgelezen.

16 Maar wanneer iemand zich tot de Heer wendt, wordt de sluier weggenomen.

17 De Heer is de Geest, en waar de Geest van de Heer is, is vrijheid.

18 Zo zien wij allen de hemelse pracht van de Heer weerspiegeld, maar met een onbedekt gezicht. En zijn hemelse pracht wordt steeds meer in ons zichtbaar, doordat de Geest van de Heer ons omvormt.

4

1 Aangezien God in zijn goedheid ons deze taak heeft
toevertrouwd, geven wij de moed niet op.
2 Wij hebben gebroken met de schandelijke verborgen
praktijken, gaan niet bedrieglijk te werk en verdraaien de
boodschap van God niet, maar geven een heldere uiteen-
zetting van de waarheid. En zo bevelen wij onszelf aan bij
het menselijk vermogen om goed en kwaad van elkaar te
onderscheiden. God is daar getuige van!
3 En zelfs als het evangelie dat wij brengen versluierd is,
is het versluierd voor wie verloren gaat.
4 De god van de huidige wereld heeft het denken van de
ongelovigen verblind, om te voorkomen dat zij het licht zien
– het evangelie over de hemelse pracht van Christus, in Wie
God zichzelf zichtbaar gemaakt heeft.
5 Want wij verkondigen niet onszelf; wij verkondigen dat
Jezus Christus Heer is en dat wij omwille van Jezus jullie
dienaren zijn.
6 Want de God die heeft gezegd: “Laat er licht schijnen uit
de duisternis”, heeft ons hart beschenen met het licht dat
ons in staat stelt Gods hemelse pracht – die afstraalt van het
gezicht van Jezus Christus – te leren kennen.

7 Maar doordat deze schat in potten van aardewerk zit, is
duidelijk dat deze ontzaglijke kracht van God komt en niet
van ons.
8 Wij staan van alle kanten onder druk, maar raken niet
in het nauw. Wij zijn onzeker, maar nooit ten einde raad.
9 We worden vervolgd, maar niet in de steek gelaten. We
krijgen slaag, maar komen niet om.
10 Zo dragen we voortdurend het sterven van Jezus in ons
lichaam met ons mee, opdat in ons lichaam ook het leven
van Jezus zichtbaar zal zijn.
11 Wij die leven, riskeren omwille van Jezus voortdurend
ons leven, opdat in ons sterfelijk lichaam ook het leven van
Jezus zichtbaar zal zijn.
12 Op die manier is in ons de dood aan het werk, en in jullie
het leven.
13 Door ons geloof hebben wij de ingesteldheid waarover
reeds in de Schriften staat: “Ik geloofde; daarom heb ik
gesproken.” Daarom geloven wij niet alleen, we spreken ook.
14 We weten namelijk dat Hij die de Heer Jezus weer tot
leven heeft gewekt, ook ons weer tot leven zal wekken, net
als Jezus, en dat Hij ons samen met jullie naar Zich toe zal
leiden.

15 En dit alles werkt in jullie voordeel: naarmate de genade
zich naar meer mensen uitbreidt, neemt de dankzegging
waarmee God wordt vereerd, volop toe.
16 Daarom geven wij de moed niet op. Hoewel ons lichaam
aftakelt, wordt ons innerlijk iedere dag vernieuwd.
17 Ons huidige lijden is slechts een lichte last, die in het
geheel niet opweegt tegen de eeuwige, onmetelijke glorie die
dat lijden voor ons oplevert.
18 Daarom vestigen wij onze aandacht niet op het zicht-
bare maar op het onzichtbare, want het zichtbare is tijdelijk,
maar het onzichtbare is eeuwig.

5

1 Wij weten dat wanneer de aardse tent waarin wij wonen
wordt afgebroken, God voor ons een woning heeft, een
eeuwig huis in de hemel, dat niet met mensenhanden is
gemaakt.
2 Maar nu zuchten we nog: we verlangen ernaar, met onze
hemelse woning te worden overkleed,
3 zodat we niet naakt zullen worden aangetroffen wan-
neer we ons aardse lichaam verlaten.
4 Zolang wij in onze huidige tent verblijven, zuchten we
onder de last die we dragen. We zouden namelijk liever
met onze nieuwe woning overkleed willen worden zonder te
worden ontkleed, op zodanige wijze dat het sterfelijke door
het leven wordt verzwolgen.
5 Het is God die ons met dat doel voor ogen heeft gemaakt,
en Hij heeft ons bij wijze van onderpand de Geest gegeven.
6 Daarom zijn wij altijd vol goede moed, hoewel we
beseffen dat zolang we in het lichaam wonen, we nog niet
bij de Heer zijn.
7 Onze manier van leven is gebaseerd op hetgeen we
geloven, niet op hetgeen we zien.
8 We zijn dus vol goede moed, al zouden we graag ons
lichaam verlaten en bij de Heer onze intrek nemen.
9 Daarom is onze enige ambitie, te doen wat Hem vreugde
geeft, zowel wanneer we nog in onze tent wonen als
wanneer we straks in onze nieuwe woning zijn.
10 We moeten immers allen voor de rechterstoel van
Christus verschijnen, en dan zal ieder ontvangen wat hij
met zijn daden heeft verdiend – goed of slecht – tijdens het
verblijf in zijn aardse lichaam.
11 Omdat wij beseffen dat men ontzag voor de Heer
moet hebben, proberen we de mensen te overtuigen. God
kent onze bedoelingen en ik hoop dat ze ook duidelijk zijn

voor jullie vermogen om goed en kwaad van elkaar te onderscheiden.
12 Wij bevelen onszelf niet opnieuw bij jullie aan, maar
geven jullie de kans om fier op ons te zijn, zodat jullie
iets hebben om te zeggen tegen diegenen die fier zijn op
uiterlijkheden in plaats van op het innerlijke.
13 Als wij zogezegd niet goed bij ons verstand zijn, gedra-
gen we ons zo voor God, en wanneer wij bij ons volle
verstand zijn, gebeurt dat in jullie belang.
14 Wij worden gemotiveerd door de liefde van Christus,
want we zijn ervan overtuigd dat één Persoon is gestorven
ten behoeve van allen en dat daardoor allen zijn gestorven.
15 En Hij is voor allen gestorven opdat de levenden niet
meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Degene die voor
hen is gestorven en opgewekt.
16 Daarom beoordelen wij niemand meer naar menselijke
maatstaven, en hoewel we Christus vroeger naar menselijke
maatstaven beoordeelden, doen we dat nu niet meer.
17 Dus als iemand bij Christus hoort, is hij een nieuwe
creatie – het oude is voorbij, het nieuwe is gekomen.
18 En dit alles is Gods werk: door middel van Christus
heeft Hij ons met zich verzoend en ons de taak gegeven die
verzoening bekend te maken.
19 God heeft namelijk de wereld met zich verzoend door
middel van Christus: Hij legt de mensen hun overtredingen
niet langer ten laste. En ons heeft Hij de taak gegeven, die
verzoening te verkondigen.
20 Wij zijn dus ambassadeurs van Christus; het is via ons
dat God zijn oproep doet. Namens Christus roepen wij jullie
daarom op: laat je met God verzoenen.
21 Omwille van ons werd Hij die nooit had gezondigd
als zondaar behandeld, opdat wij die bij Hem horen de
vrijspraak van schuld zouden ontvangen die God schenkt.

6

1 Als Gods medewerkers roepen wij jullie daarom op:
laat het niet tevergeefs zijn dat jullie Gods genade hebben
aanvaard.
2 Hij zegt immers: “Op het juiste moment heb Ik je gehoord
en op de dag van de redding heb Ik je geholpen.” Het juiste
moment is nu en de dag van de redding is vandaag.
3 Om te voorkomen dat er iets op ons werk valt aan te
merken, geven wij niemand enige aanstoot.
4 Integendeel, als dienaren van God bevelen wij onszelf
aan in alle omstandigheden: in veel volharding, in lijden,
nood en moeilijkheden,

5 in slaag, gevangenschap, onlusten, zwaar werk, slaapgebrek en honger,
6 en ook door oprechtheid, inzicht, geduld, vriendelijkheid, de aanwezigheid van de Heilige Geest en oprechte liefde.
7 Wij verkondigen de waarheid, dankzij de kracht die God ons geeft en met de wapens van de gerechtigheid in de rechter- en de linkerhand,
8 terwijl we zowel goedkeuring als afkeuring ontvangen en men zowel goed als kwaad over ons spreekt. Wij worden behandeld als bedriegers hoewel we oprecht zijn,
9 als onbekend hoewel we bekend zijn, als stervend hoewel we leven, als gestraft maar niet gedood.
10 Wij zijn bedroefd maar toch altijd verheugd. Wij zijn arm maar maken velen rijk. Wij hebben niets maar bezitten alles.
11 Wij hebben jullie openhartig toegesproken, Korintiërs, en ons hart wijd voor jullie opengesteld.
12 Niet wij, maar jullie zijn onvoldoende ruimhartig!
13 Ik spreek jullie toe alsof jullie mijn kinderen zijn: zet je hart voor ons open!

14 Vorm geen ongelijk partnerschap met ongelovigen, want hoe kunnen gerechtigheid en wetteloosheid bij elkaar passen? Wat hebben licht en duisternis met elkaar gemeen?
15 Welke overeenstemming is er tussen Christus en de duivel? Wat verbindt een gelovige met een ongelovige?
16 Wat heeft Gods tempel te maken met afgoden? Wij zijn de tempel van de levende God, want God heeft verklaard: “Ik zal bij hen wonen en onder hen leven en Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn.
17 Ga dus bij hen weg en leef van hen gescheiden, zegt de Heer, en raak niet aan wat onrein is. Dan zal Ik jullie aanvaarden,
18 en Ik zal een Vader voor jullie zijn en jullie zullen mijn zonen en dochters zijn, zegt de Almachtige Heer.”

7

1 Beste vrienden, laten wij, omdat we over deze beloften beschikken, ons zuiveren van alles wat ons lichaam en onze geest vervuilt en ons vol ontzag aan God toewijden.

2 Maak ruimte voor ons in jullie hart! Wij hebben niemand onrecht aangedaan, we hebben niemand te gronde gericht, we hebben niemand uitgebuit.
3 Ik heb al gezegd dat wij jullie in ons hart hebben gesloten en dat zal zo blijven, in leven en in sterven.

4 Mijn vrijmoedigheid tegenover jullie is groot, mijn fierheid op jullie is groot, ik ben volop bemoedigd en ondanks al onze moeilijkheden loop ik over van vreugde.
5 Zelfs toen we in Macedonië waren aangekomen, konden we niet uitrusten, maar stonden we van alle kanten onder druk: van buitenaf door conflicten en van binnenuit door angst.
6 Maar God bemoedigt wie ontmoedigd is en Hij heeft ons bemoedigd door de komst van Titus.
7 En niet alleen door zijn komst, maar ook door de manier waarop jullie hem hadden bemoedigd. Hij heeft ons namelijk verteld over jullie verlangen naar ons, jullie bedroefdheid en jullie ijver voor mij. En dat maakte mijn vreugde nog groter.
8 Want hoewel ik jullie met mijn brief verdriet heb gedaan, ik heb er geen spijt van. Ik heb er wel even spijt van gehad, omdat ik zag dat de brief jullie verdriet had gedaan.
9 Maar nu verheug ik mij. Niet omdat jullie verdriet hadden, maar omdat jullie verdriet tot inkeer heeft geleid. Jullie hadden verdriet op een manier die God van jullie verlangde. Hetgeen wij gedaan hebben, heeft jullie dus uiteindelijk geen schade berokkend.
10 Wanneer we verdriet hebben op de manier die God van ons verlangt, brengt dat namelijk inkeer teweeg die tot redding leidt. En van de redding krijgt men geen spijt, terwijl het verdriet zoals de wereld dat kent, de dood teweegbrengt.
11 Maar kijk eens wat dit verdriet zoals God dat verlangde, bij jullie heeft teweeggebracht: wat een inzet, wat een inspanning om de juiste kant te kiezen, wat een verontwaardiging, wat een schrik, wat een verlangen, wat een ijver, wat een bereidheid om het kwaad te bestraffen! Jullie hebben in alles bewezen dat jullie in deze zaak geen blaam treft.
12 Ik had jullie dus geschreven, maar dat was niet omwille van de overtreder en ook niet omwille van de benadeelde. Ik had jullie geschreven met de bedoeling dat jullie aan God zouden tonen hoe groot jullie toewijding aan ons is.
13 Jullie reactie heeft ons bemoedigd. Maar nog groter dan die bemoediging is onze vreugde dat Titus blij was, omdat hij door jullie allen was gerustgesteld.
14 Al had ik over jullie gepocht bij Titus, ik ben niet beschaamd geraakt. Integendeel, zoals alles wat we aan jullie hebben verteld de waarheid is, zo is ook hetgeen waarover wij bij Titus zo hadden gepocht, waar gebleken.
15 En zijn genegenheid voor jullie is des te groter wanneer

hij terugdenkt aan jullie gehoorzaamheid – hoe jullie hem
met angst en beven hebben ontvangen.
16 Het verheugt mij dat ik jullie in alles volkomen kan
vertrouwen.

8

1 En nu, broeders en zusters, willen we vertellen over de
genade die God aan de kerkgemeenschappen in Macedonië
heeft geschonken.
2 Hoewel ze zwaar door moeilijkheden op de proef zijn
gesteld, heeft hun uitbundige vreugde in combinatie met
hun diepe armoede geleid tot oprechte vrijgevigheid.
3 Ik kan namelijk getuigen dat ze naar vermogen en zelfs
boven hun vermogen hebben gegeven, omdat ze dat zelf
wilden.
4 Ze hebben ons met veel aandringen gesmeekt om het
voorrecht, aan de bijstand voor de christenen te mogen
bijdragen.
5 En hoewel wij dat niet hadden verwacht, gaven ze
zichzelf eerst aan de Heer en vervolgens aan ons, zoals God
wilde.
6 Daarom hebben we Titus, die reeds bij jullie aan deze
inzameling was begonnen, aangespoord deze te voltooien.
7 Jullie hebben alles al in overvloed: geloof, onderricht,
kennis, grote ijver en jullie liefde voor ons. Draag dan ook
overvloedig bij aan deze inzameling.
8 Ik zeg dit niet als een bevel, maar om na te gaan hoe
oprecht jullie liefde is, door deze te vergelijken met de inzet
van anderen.
9 Jullie weten immers van het vrijgevige geschenk van
onze Heer Jezus Christus: hoewel Hij rijk was, werd Hij
arm omwille van jullie, opdat jullie door zijn armoede rijk
zouden worden.
10 Laat me jullie mijn mening geven, daar hebben jullie
baat bij. Jullie waren immers de eersten die vorig jaar van
start zijn gegaan, zelfs de eersten die hiertoe bereid waren.
11 Maak nu af waarmee jullie bezig waren; dan hebben
jullie niet alleen je bereidwilligheid getoond, maar ook de
inzameling naar vermogen voltooid.
12 Want het is goed als je bereidwillig geeft naar vermogen;
je bent niet verplicht om nog meer te geven.
13 Het is niet de bedoeling dat anderen het gemakkelijk
hebben en jullie lijden, maar wel dat er gelijkheid is.
14 Vul hun huidige tekorten dus aan vanuit jullie
overvloed; dan kunnen zij later vanuit hun overvloed jullie
tekorten aanvullen, zodat er gelijkheid zal zijn.

15 Zo staat het immers ook in de Schriften: “Wie veel
verzameld had, had niet te veel, en wie weinig verzameld
had, had niet te weinig.”

16 Ik dank God dat Hij mijn bekommernis om jullie ook in
het hart van Titus heeft gelegd.
17 Titus heeft ons verzoek namelijk van harte aanvaard en
komt naar jullie toe omdat hij reeds besloten had om dat te
doen.
18 Wij sturen een broeder met hem mee die in alle
kerkgemeenschappen wordt geprezen om zijn inzet voor het
evangelie.
19 Niet alleen dat, hij is ook door de kerkgemeenschappen
aangesteld om met ons mee te reizen wanneer wij deze gift
wegbrengen. Zo krijgt God de eer en blijkt onze ijver uit ons
dienstbetoon.
20 Hiermee willen we voorkomen dat iemand iets aan te
merken zal hebben op ons beheer van dit grote bedrag.
21 Wij proberen namelijk te doen wat goed is; niet alleen
in Gods ogen, maar ook in de ogen van de mensen.
22 Met hen sturen we nog een broeder mee, die her-
haaldelijk en op vele wijzen zijn ijver aan ons heeft bewezen,
en die zich nu nog ijveriger zal betonen omdat hij zoveel
vertrouwen in jullie heeft.
23 Kortom: Titus is mijn deelgenoot en collega in het werk
onder jullie. En wat onze andere broeders betreft: zij zijn
door de kerkgemeenten gezonden en de hemelse pracht van
Christus is in hen zichtbaar.
24 Bewijs hun daarom jullie liefde en toon zo aan de
kerkgemeenschappen dat onze fierheid op jullie terecht is.

9

1 Eigenlijk hoef ik jullie niet over dit dienstbetoon aan de
christenen te schrijven.
2 Ik weet namelijk dat jullie hiertoe bereid zijn en ik heb
jullie bij de christenen in Macedonië aangeprezen door te
zeggen: “In Achaje staan ze al sinds vorig jaar gereed.”
En voor de meesten van hen werkte jullie enthousiasme
aanstekelijk.
3 Toch stuur ik deze broeders, om te zorgen dat we niet
ten onrechte zo fier over jullie hadden gesproken, maar dat
jullie inderdaad gereed staan zoals ik had gezegd.
4 Immers, als er straks Macedoniërs met mij meekomen en
als zij zouden ontdekken dat dit niet het geval is, dan zouden
wij ons over deze mislukking schamen, om van jullie maar
te zwijgen.

5 Ik vond het dus nodig deze broeders aan te sporen naar
jullie vooruit te reizen en de door jullie beloofde royale gift
alvast in te zamelen. Dan zal die klaarliggen als een royale
en zonder tegenzin gegeven gift.
6 Bedenk dit: wie karig zaait, zal karig oogsten en wie
overvloedig zaait, zal overvloedig oogsten.
7 Laat iedereen geven wat hij zich persoonlijk had
voorgenomen, zonder tegenzin en niet omdat het moet,
want God houdt van wie van harte geeft.
8 En God is bij machte om jullie overvloedig met aller-
lei geschenken te zegenen, zodat jullie altijd, in alle om-
standigheden, meer dan voldoende hebben en daardoor
overvloedig veel goeds kunnen doen.
9 In de Schriften staat immers: “Hij gaf vrijgevig aan de
armen, zijn gerechtigheid houdt voor eeuwig stand.”
10 Hij die zaad aan de zaaier verstrekt en hem brood te
eten geeft, zal ook zaad aan jullie verstrekken en ervoor
zorgen dat het ontkiemt en een oogst aan gerechtigheid zal
opleveren.
11 Dan zullen jullie van alles rijk voorzien zijn en altijd
vrijgevig kunnen zijn, zodat onze actie nog meer dank aan
God oplevert.
12 Want doordat jullie aan dit dienstbetoon bijdragen,
zullen niet enkel de noden van de christenen worden
gelenigd, maar zal God ook door velen uitvoerig worden
gedankt.
13 Zij zullen God verheerlijken, omdat jullie bijdrage
aan dit dienstbetoon bewijst dat jullie het evangelie van
Christus niet alleen belijden, maar het ook gehoorzamen
door vrijgevig bij te dragen en zo jullie verbondenheid met
hen en met alle christenen te tonen.
14 Bovendien zullen ze in hun gebeden hun genegenheid
voor jullie uitdrukken, wegens de overvloed aan Gods
genade in jullie leven.
15 Ik dank God voor zijn onbeschrijflijke geschenk.

10

1 Op grond van de zachtmoedigheid en welwillendheid
van Christus heb ik – Paulus, die zogezegd timide ben in
jullie gezelschap, maar een grote mond heb op afstand – het
volgende verzoek voor jullie.
2 Wellicht zal ik, wanneer ik bij jullie kom, vrijmoedig en
streng moeten optreden tegen sommigen, die van mening
zijn dat wij handelen als zondige mensen. Ik wil jullie
vragen dat dat niet nodig zal zijn.

3 Want hoewel wij mensen van vlees en bloed zijn, voeren
we geen strijd met menselijke middelen.
4 De wapens waarmee wij strijden zijn niet menselijk,
maar hebben de door God gegeven kracht om verdedigingswerken te vernietigen. Wij halen foute redeneringen
onderuit, evenals
5 alle barrières die tegen het kennen van God worden
opgeworpen. Ook nemen we ieder idee gevangen en
dwingen het tot gehoorzaamheid aan Christus.
6 En wanneer jullie volkomen gehoorzaam geworden zijn,
staan we gereed om alle andere vormen van ongehoorzaamheid te bestraffen.
7 Zien jullie niet wat er gaande is? Als iemand ervan overtuigd is dat hij Christus toebehoort, laat hij dan bedenken
dat ook wij Christus toebehoren, net als hij.
8 Dus zelfs als ik iets te veel poch over ons gezag – gezag dat
de Heer ons heeft toevertrouwd om jullie op te bouwen, niet
om jullie af te breken – dan zal ik niet worden beschaamd.
9 Ik wil niet de indruk wekken dat ik jullie met mijn
brieven schrik wil aanjagen.
10 Er wordt namelijk gezegd: “Zijn brieven zijn wel
gewichtig en streng, maar zijn persoonlijk optreden is zwak
en zijn spreken is beneden peil.”
11 Wie zoiets zegt, dient te beseffen dat wanneer we
binnenkort bij jullie zijn, we zullen optreden op dezelfde
manier als we nu schrijven vanop afstand.
12 Wij durven onszelf niet gelijk te stellen aan bepaalde
mensen die zichzelf aanbevelen. We willen ons ook niet met
hen vergelijken. Als zij zichzelf als maatstaf nemen en zich
dus met zichzelf vergelijken, hebben ze geen inzicht.
13 Wij zullen echter niet te veel pochen, maar ons
beperken tot het werkgebied dat God ons heeft toebedeeld
– en jullie maken daarvan deel uit.
14 Wij gaan onze grenzen niet te buiten. Dat zou wel het
geval zijn geweest als we jullie niet hadden bereikt. Maar wij
waren als eersten bij jullie met het evangelie van Christus.
15 Wij gaan niet te ver: wij proberen niet de eer op te
strijken van andermans werk. Maar wij hopen dat wanneer
jullie geloof toeneemt, ons werk bij jullie nog verder zal
groeien.
16 Dan zullen wij het evangelie ook verkondigen in verder
gelegen gebieden, zonder de eer op te strijken voor hetgeen
bereikt is in het werkgebied van een ander.
17 Immers: “Als iemand ergens fier op wil zijn, laat hij dan
fier zijn op de Heer.”

18 Want niet wie zichzelf aanbeveelt heeft de proef
doorstaan, maar wie door de Heer wordt aanbevolen.

11

1 Ik zou graag willen dat jullie accepteren dat ik mij ook
eens als een dwaas gedraag. In feite doen jullie dat al.
2 Ik waak namelijk over jullie met een jaloezie die van God
komt, want ik heb jullie met één Man verloofd en wil jullie
als een maagdelijke bruid naar Christus toe leiden.
3 Ik vrees echter dat, zoals Eva door de sluwheid van
de slang werd bedrogen, jullie gedachten zullen worden
afgeleid van de oprechte en zuivere toewijding aan Christus.
4 Jullie verdragen het immers maar al te goed wanneer er
iemand bij jullie komt die een andere Jezus verkondigt dan
de Jezus die wij hebben verkondigd, of een andere geest dan
de Geest die jullie hebben ontvangen, of een ander evangelie
dan hetgeen jullie hebben aanvaard.
5 Ik beschouw mij in het geheel niet als minderwaardig
aan die uitzonderlijke apostelen.
6 Het ontbreekt mij misschien aan opleiding als spreker,
maar zeker niet aan kennis, en dat is jullie steeds opnieuw
op allerlei manieren duidelijk gemaakt.
7 Heb ik een zonde begaan door me nederig op te stellen
en jullie zodoende te verheffen, toen ik Gods evangelie aan
jullie verkondigde zonder een vergoeding te vragen?
8 Om jullie van dienst te kunnen zijn, heb ik andere
kerkgemeenschappen zogezegd beroofd door geld van hen
aan te nemen.
9 En toen ik bij jullie was en geld nodig had, was ik
niemand tot last. De christenen die uit Macedonië kwamen,
hebben namelijk al mijn noden gelenigd. Ik heb altijd
gezorgd dat ik jullie niet tot last zou zijn en ik zal dat blijven
doen.
10 Zo zeker als de waarheid van Christus in mij is, niemand
in het gebied Achaje kan mij ervan weerhouden hierop fier
te zijn.
11 Waarom? Omdat ik niet van jullie houd? God weet dat
dit wél het geval is!
12 Ik zal blijven doen wat ik doe, en zo de mensen die zich
aan ons willen gelijkstellen in de zaken waarop zij zo fier
zijn, de pas afsnijden.
13 Het zijn valse apostelen: zij gaan bedrieglijk te werk
door zich als apostelen van Christus voor te doen.
14 Dat is niet verwonderlijk, want zelfs Satan doet zich
voor als een stralende engel.

15 Het is dus geen verrassing dat ook zij die in zijn dienst
staan zich voordoen als brengers van gerechtigheid. Ze
zullen uiteindelijk krijgen wat ze met hun daden hebben
verdiend.
16 Ik herhaal, laat niemand denken dat ik dwaas ben. Maar
als je dat toch doet, aanvaard mij dan zoals je een dwaas zou
aanvaarden, zodat ook ik wat mag pochen.
17 Ik zeg dit niet op gezag van de Heer; ik spreek met het
zelfvertrouwen van een dwaas, zodat ik ook kan pochen.
18 Er zijn zoveel mensen die pochen over menselijke
prestaties; laat mij ook eens pochen.
19 Jullie zijn immers zo verstandig dat jullie dwaze mensen
graag verdragen!
20 In feite verdragen jullie het als iemand jullie als slaaf
behandelt, als iemand jullie uitbuit, als iemand misbruik
van jullie maakt, als iemand zich boven jullie verheft, als
iemand jullie in het gezicht slaat.
21 Tot mijn schande moet ik zeggen dat wij daarvoor te
zwak waren. Maar wat iemand ook durft te zeggen – ik
spreek als een dwaas – ik durf het ook.
22 Zij zijn Hebreeërs? Ik ook. Zij zijn Israëlieten? Ik ook.
Zij zijn afstammelingen van Abraham? Ik ook.
23 Zij staan in dienst van Christus? Nu spreek ik als iemand
die niet bij zijn verstand is: ik nog meer. Ik heb meer werk
verricht, heb vaker gevangengezeten, heb vaker lijfstraffen
ondergaan en ben vaker in doodsgevaar geweest.
24 Vijfmaal heb ik van de Joden de veertig-min-een zweep-
slagen gekregen.
25 Driemaal ben ik met stokken afgeranseld, eenmaal ben
ik met stenen bekogeld, driemaal heb ik schipbreuk geleden,
ik heb een nacht en een dag op volle zee doorgebracht.
26 Tijdens mijn vele reizen ben ik in gevaar geweest door
overstroming, in gevaar door rovers, in gevaar door mijn
volksgenoten, in gevaar door niet-Joden, in gevaar in de
stad, in gevaar in afgelegen gebieden, in gevaar op zee en
in gevaar door schijnchristenen.
27 Ik heb gewerkt en gezwoegd, veel slapeloze nachten
gehad, honger en dorst geleden, vaak niets te eten gehad,
kou geleden en niet altijd voldoende kledij gehad.
28 En naast dat alles is er nog de dagelijkse druk van de
zorg voor alle kerkgemeenschappen.
29 Als iemand zwak is, zal ik me dan niet ook zwak voelen?
Als iemand tot zonde wordt aangezet, zal ik me dan niet
opwinden?
30 Als ik moet pochen, zal ik pochen over mijn zwakheid.

31 De God en Vader van de Heer Jezus – Hem komt voor
altijd de eer toe – weet dat ik niet lieg.
32 In Damascus liet de gouverneur onder koning Aretas de
stadsmuren bewaken om mij te kunnen arresteren.
33 Ik ben aan hem ontsnapt door in een mand via een
venster in de stadsmuur te worden neergelaten.

12

1 Als ik moet doorgaan met pochen – hoewel dat eigenlijk
niet nuttig is – zal ik het hebben over visioenen en open-
baringen van de Heer.
2 Ik ken een christen die veertien jaar geleden naar de
derde hemel werd weggevoerd. Ik weet niet of het in het
lichaam of buiten het lichaam was, God weet het.
3 En ik weet dat die persoon – ik weet niet of het in het
lichaam of buiten het lichaam was, God weet het –
4 naar het paradijs werd weggevoerd. Daar hoorde hij
dingen die niemand kan navertellen, die niemand zelfs mág
navertellen.
5 Over zo iemand zal ik pochen, maar over mezelf zal ik
niet pochen, of enkel over mijn zwakheden.
6 Want zelfs als ik zou willen pochen, dan zou ik niet dwaas
zijn, maar de waarheid spreken. Maar ik doe het niet, want
ik wil niet dat iemand meer aan mij toeschrijft dan hetgeen
hij mij zelf heeft zien doen of horen zeggen.
7 Ik heb buitengewone openbaringen gehad. En om mij
voor zelfverheffing te behoeden, is mij een doorn in het vlees
gegeven. Het is een boodschapper van Satan die me pijnigt
en me zo voor zelfverheffing behoedt.
8 Ik heb de Heer driemaal gesmeekt dat het zou mogen
overgaan.
9 Maar Hij zei tegen mij: “Mijn genade is voor jou
voldoende, want het is in zwakheid dat mijn kracht volledig
zichtbaar wordt.” Daarom poch ik liever over mijn zwakhe-
den, opdat de kracht van Christus in mij aanwezig zal zijn.
10 Omwille van Christus verheug ik mij dus wanneer ik
zwak ben, word beledigd, in nood ben, word vervolgd
en wanneer ik moeilijkheden ondervind, want wanneer ik
zwak ben, ben ik sterk.
11 Ik ben dwaas geweest, maar jullie hebben me daartoe
gedwongen, want ik had door jullie aanbevolen moeten
worden. En hoewel ik niets bijzonders ben, ben ik in geen
enkel opzicht minder dan die uitzonderlijke apostelen.
12 De tekenen die bewijzen dat ik apostel ben, zijn keer op
keer bij jullie verricht: tekenen en wonderen en machtige
daden van God.

13 Waarin zijn jullie dan tekortgekomen in vergelijking
met de andere kerkgemeenschappen, behalve dat ik jullie
niet tot last ben geweest? Vergeef mij dit onrecht!
14 Besef goed, ik sta gereed om voor de derde keer bij jullie
te komen. En ik zal jullie niet tot last zijn, want ik ben niet uit
op jullie bezittingen maar op jullie zelf. Immers, de kinderen
moeten niet voor hun ouders sparen, maar ouders moeten
voor hun kinderen sparen.
15 Daarom zou ik met plezier alles wat ik bezit voor jullie
uitgeven en mezelf opofferen. Maar het lijkt alsof ik minder
geliefd ben naarmate ik jullie meer liefheb.
16 Hoe dan ook, ik ben jullie niet tot last geweest. Maar heb
ik jullie dan op een gewetenloze, sluwe wijze beetgenomen?
17 Ben ik jullie aan het uitbuiten door toedoen van iemand
die ik naar jullie toe gestuurd heb?
18 Ik heb Titus gevraagd jullie te bezoeken en ik stuur die
broeder met hem mee. Buit Titus jullie uit? Of handelen wij
beiden in dezelfde geest? Volgen wij niet hetzelfde spoor?
19 Jullie denken wellicht dat wij ons tegenover jullie aan
het verdedigen zijn. Wij spreken als mensen die bij Christus
horen – God is daar getuige van – en alles wat we doen, beste
vrienden, doen we om jullie op te bouwen.
20 Ik vrees echter dat wanneer ik kom, ik zal merken dat
jullie niet zijn zoals ik zou willen, en dat jullie zullen merken
dat ik niet ben zoals jullie zouden willen. Ik vrees voor
ruzies, woede-uitbarstingen, geldingsdrang, laster, gerod-
del, verwaandheid en wanorde.
21 Ik vrees dat wanneer ik kom, mijn God mij opnieuw
tegenover jullie op mijn plaats zal zetten en dat ik bedroefd
zal zijn over velen van jullie, die hadden gezondigd en die
zich nog altijd niet hebben bekeerd van hun immoraliteit,
seksueel wangedrag en losbandigheid.

13

1 Dit is de derde keer dat ik bij jullie zal komen. Iedere
aanklacht moet bevestigd worden door de verklaring van
twee of drie getuigen.
2 Toen ik voor de tweede keer bij jullie was, zei ik tegen de
mensen die gezondigd hadden en tegen alle anderen, dat ik
niemand zal ontzien wanneer ik terugkom. En nu ik niet bij
jullie ben, zeg ik het opnieuw.
3 Jullie willen immers het bewijs zien dat Christus door mij
spreekt. Hij gaat bij jullie niet op zwakke, maar op krachtige
wijze te werk.

4 Toen Hij werd gekruisigd was Hij wel zwak, maar Hij
leeft door Gods kracht. En wij die bij Hem horen zijn ook
zwak, maar jullie zullen zien dat wij net als Hij leven door
Gods kracht.
5 Onderzoek jezelf, of jullie je geloof in praktijk brengen.
Bewijs jezelf maar eens. Of beseffen jullie niet dat Jezus
Christus in je woont? Zo niet, dan hebben jullie de proef
niet doorstaan.
6 En ik vertrouw erop dat jullie zullen inzien dat wij de
proef wél hebben doorstaan.
7 Wij bidden tot God dat jullie niets slechts zullen doen.
Niet opdat wij onszelf dan hebben bewezen, maar opdat
jullie dan het juiste doen, zelfs als dat de indruk zou geven
dat wij hebben gefaald.
8 Wij kunnen niets doen tegen de waarheid, enkel voor de
waarheid.
9 Het verheugt ons wanneer jullie sterk zijn en wijzelf
zwak. Wij bidden dan ook dat het helemaal in orde zal
komen met jullie.
10 Daarom schrijf ik deze brief terwijl ik niet bij jullie ben.
Dan hoef ik, wanneer ik straks wel bij jullie ben, niet streng
op te treden. De Heer heeft mij immers gezag gegeven om
jullie op te bouwen, niet om jullie af te breken.
11 Voor het overige, broeders en zusters, verheug je. Zorg
dat het in orde komt met jullie, laat je vermanen. Wees
eensgezind. Bewaar de vrede. Dan zal de God van liefde
en vrede bij jullie zijn.
12 Begroet elkaar met een heilige kus. Alle christenen hier
groeten jullie.
13 Ik wens jullie allen de genade van de Heer Jezus
Christus, de liefde van God en de verbondenheid van de
Heilige Geest toe.

De brief aan de Galaten

1 Van: Paulus, een apostel die niet is aangesteld of gestuurd
door mensen, maar door Jezus Christus en door God de
Vader, die Hem uit de dood heeft opgewekt.
2 En ook van alle broeders en zusters die bij mij zijn.
Aan: de kerkgemeenschappen in Galatië.
3 Wij wensen jullie de genade en vrede van God, onze
Vader, en van de Heer Jezus Christus toe.
4 Christus heeft zichzelf gegeven voor onze zonden, om ons
te bevrijden uit de huidige slechte wereld, zoals onze God en
Vader dat wilde.
5 Hem komt voor eeuwig en altijd de eer toe. Amen.
6 Het verbaast mij dat jullie zo snel Degene die jullie zo
genadevol had geroepen, in de steek laten voor een ander
“evangelie”.
7 Er is helemaal geen ander evangelie. Wel zijn er
mensen die jullie in verwarring brengen en het evangelie
van Christus willen verdraaien.
8 Wie het ook is die jullie een “evangelie” verkondigt dat
afwijkt van wat wij aan jullie hebben verkondigd – al zouden
wij het zelf zijn, of een engel uit de hemel – zo iemand
verdient de hel.
9 Zoals we eerder hebben gezegd, en ik herhaal het nu: wie
jullie een evangelie verkondigt dat afwijkt van hetgeen jullie
hebben ontvangen, verdient de hel.
10 Probeer ik nu mensen te overtuigen, of God? Probeer
ik bij mensen in de gunst te komen? Als ik nog steeds zou
proberen bij mensen in de gunst te komen, zou ik geen
dienaar van Christus zijn.
11 Broeders en zusters, ik wijs jullie erop dat het evangelie
dat ik heb verkondigd niet door mensen is bedacht.
12 Ik heb het ook niet van een mens ontvangen of geleerd,
het is mij door Jezus Christus geopenbaard.
13 Jullie hebben gehoord hoe ik vroeger leefde als aan-
hanger van het joodse geloof, toen ik Gods kerk tot het
uiterste vervolgde en probeerde uit te roeien.
14 Ik was verder gevorderd in het jodendom dan veel van
mijn Joodse leeftijdsgenoten: ik was ijveriger dan zij in het
naleven van de tradities van mijn voorouders.
15 Maar God, in zijn genade, had mij reeds uitgekozen toen
ik mij nog in de moederschoot bevond. In zijn genade riep
Hij mij, en in zijn goedheid besloot Hij,

16 zijn Zoon aan mij te openbaren, opdat ik Hem zou
verkondigen bij de niet-Joden. Ik ben toen niet meteen bij
mensen te rade gegaan.
17 Ik ging zelfs niet naar Jeruzalem, naar hen die reeds vóór
mij apostel waren geworden, maar ik vertrok meteen naar
Arabië en keerde later naar Damascus terug.
18 Pas drie jaar later ging ik naar Jeruzalem om met Kefas
kennis te maken en ik bleef vijftien dagen bij hem.
19 Ik zag geen van de andere apostelen, behalve Jakobus,
de broer van de Heer.
20 Ik verzeker jullie in Gods aanwezigheid: wat ik jullie
schrijf is niet gelogen.
21 Daarna ging ik naar het gebied van Syrië en Cilicië.
22 De christelijke geloofsgemeenschappen in Judea kenden
mij niet persoonlijk.
23 Ze hadden enkel gehoord dat de persoon die hen had
vervolgd, nu het geloof verkondigde dat hij eerder had
willen uitroeien.
24 En ze prezen God om mij.

2

1 Veertien jaar later ging ik opnieuw naar Jeruzalem. Ik
ging samen met Barnabas en nam ook Titus mee.
2 Ik ging op grond van een openbaring, en ik zette het
evangelie dat ik aan de niet-Joden verkondig aan de leiders
in Jeruzalem uiteen. Dat gebeurde in besloten kring, want
ik wilde dat mijn inspanningen toen en nu niet vergeefs
zouden zijn.
3 En hoewel Titus, die mij vergezelde, geen Jood is, werd
hij niet gedwongen zich te laten besnijden.
4 Er waren echter schijnchristenen bij ons geïnfiltreerd.
Zij bespioneerden stiekem de vrijheid die wij in Christus
hebben, om ons tot slaaf te maken.
5 Wij hebben geen moment aan hen toegegeven, want we
wilden – in jullie belang – dat het ware evangelie behouden
zou blijven.
6 De leiders – hun precieze rol maakt voor mij geen
verschil, want voor God is de een niet belangrijker dan de
ander – die leiders hadden er niets aan toe te voegen.
7 Integendeel, ze zagen in dat het evangelie aan mij was
toevertrouwd voor de niet-besnedenen, zoals het aan Petrus
was toevertrouwd voor de besnedenen.
8 Want Hij die van Petrus een apostel voor de besnedenen
heeft gemaakt, maakte van mij een apostel voor de niet-
Joden.

9 Jakobus, Kefas en Johannes, die als steunpilaren worden
beschouwd, erkenden de genade die mij was geschonken,
en ze gaven Barnabas en mij de rechterhand als teken van
onze verbondenheid en onze overeenkomst dat wij ons op
de niet-Joden zouden richten en zij op de besneden mensen.
10 Het enige wat ze van ons vroegen was dat wij de armen
zouden ondersteunen en dat was iets dat ik graag wilde
doen.
11 Maar toen Kefas naar Antiochië kwam, heb ik hem
openlijk tegengesproken, want het was duidelijk dat hij
ongelijk had.
12 Voordat er mensen uit Jakobus' entourage op bezoek
kwamen, at Kefas namelijk samen met niet-Joden. Maar
toen zij waren gekomen, stopte hij daarmee en at hij
apart, omdat hij bang was voor de voorstanders van de
besnijdenis.
13 Ook de andere Joden deden mee met die hypocrisie,
zodat zelfs Barnabas in hun hypocrisie werd meegesleurd.
14 Toen ik echter zag dat hun gedrag niet overeenkwam
met het echte evangelie, zei ik in het bijzijn van iedereen
tegen Kefas: “Jij bent een Jood en toch leef je niet als een
jood; je houdt je niet aan de joodse rituelen. Hoe kan je
dan de niet-joden dwingen om zich aan de joodse rituelen
te houden?”
15 Wij die geboren Joden zijn en geen ‘zondaars van de
andere volken’,
16 weten dat de mens niet rechtvaardig verklaard kan
worden door de Wet na te leven, maar wel door in Christus
Jezus te geloven. En wij hebben ons vertrouwen in Christus
Jezus gesteld zodat we rechtvaardig verklaard worden op
grond van ons geloof, en dus niet op grond van de naleving
van de Wet. Niemand kan immers rechtvaardig verklaard
worden door de Wet na te leven.
17 Als ook wij die proberen om rechtvaardig verklaard te
worden door Christus, zondaars blijken te zijn, wil dat dan
zeggen dat Christus in dienst staat van de zonde? Absoluut
niet!
18 Als ik opnieuw opbouw wat ik had afgebroken, laat ik
zien dat ik een overtreder van de Wet ben.
19 De Wet heeft ervoor gezorgd dat ik, wat de Wet betreft,
gestorven ben en nu voor God leef. Ik ben samen met
Christus gekruisigd,
20 en toch leef ik. Dat wil zeggen: mijn ‘ik’ leeft niet meer,
maar Christus leeft in mij. Het leven dat ik nu in mijn
lichaam leid, leid ik in het geloof in de Zoon van God, die
zoveel van mij hield dat Hij zichzelf voor mij heeft gegeven.

21 Ik wijs Gods genade dus niet af. Integendeel, als we met
God in het reine zouden kunnen komen door middel van de
Wet, dan zou Christus nodeloos zijn gestorven.

3

1 Dwaze Galaten, wie heeft jullie betoverd? Er is toch
duidelijk aan jullie beschreven hoe Jezus Christus in het
openbaar is gekruisigd?
2 Ik wil maar één ding van jullie weten: hebben jullie de
Geest ontvangen omdat jullie de Wet naleven, of gebeurde
dat omdat jullie geloven wat jullie hebben gehoord?
3 Zijn jullie zo dwaas? Jullie waren begonnen met de Geest,
gaan jullie nu eindigen met menselijke inspanningen?
4 Hebben jullie tevergeefs zoveel doorstaan?
5 Dat was toch niet voor niets? Schenkt God jullie vrijgevig
de Geest en doet Hij machtige daden bij jullie omdat jullie de
Wet naleven of doet Hij dat omdat jullie geloven wat jullie
hebben gehoord?
6 Het is als bij Abraham: hij werd door God rechtvaardig
verklaard op grond van zijn geloof.
7 En jullie moeten begrijpen dat zij die geloven de ware
kinderen van Abraham zijn.
8 De Schriften voorzagen dat God de niet-Joden recht-
vaardig zou verklaren op grond van hun geloof, en zij
verkondigden vooraf het evangelie aan Abraham. In de
Schriften staat immers: “In jou zullen alle volken worden
gezegend.”
9 Samen met Abraham, die geloofde, zijn zij die geloven
dus gezegend.
10 Maar zij die rekenen op het naleven van de Wet leven
onder een vloek, want in de Schriften staat: “Wie niet
voortdurend alle voorschriften naleeft die in de Wet staan,
is vervloekt.”
11 Het is duidelijk dat niemand rechtvaardig verklaard
wordt op grond van de Wet. Immers: “De rechtvaardige zal
het leven ontvangen door middel van het geloof”.
12 Bij de Wet komt het niet aan op geloven, maar op “wie
zo handelt, zal leven”.
13 Christus heeft ons van de vloek van de Wet vrijgekocht
door voor ons vervloekt te worden. In de Schriften staat
immers: “Ieder die aan een paal hangt, is vervloekt”.
14 In Jezus Christus is de zegen van Abraham dus beschik-
baar geworden voor de niet-Joden, zodat wij de beloofde
Geest ontvangen door ons geloof.
15 Broeders en zusters, ik geef een voorbeeld uit het dageli-
jks leven. Nadat een menselijk verbond is bekrachtigd, kan

het door niemand ongeldig worden verklaard of worden gewijzigd.
16 De beloften zijn gegeven aan Abraham en zijn afstammeling. Er staat niet “afstammelingen” in het meervoud, maar “aan jouw afstammeling”. Het gaat dus over Christus.
17 Ik bedoel dit: het verbond dat voorheen door God was bekrachtigd, is niet ongeldig verklaard door de Wet die 430 jaar later kwam. De belofte is dus niet ongeldig geworden.
18 Indien de erfenis wordt gegeven op grond van de Wet, wordt zij niet gegeven op grond van een belofte. God gaf haar echter aan Abraham op grond van een belofte.
19 Waarvoor dient de Wet dan? Die is aan de belofte toegevoegd om duidelijk te maken wat de overtredingen zijn, totdat de Afstammeling zou komen naar wie die belofte verwees. De Wet is gegeven met behulp van engelen en werd toevertrouwd aan een tussenpersoon.
20 Een tussenpersoon is enkel nodig wanneer er meerdere partijen zijn, terwijl God één is.
21 Is de Wet dan in strijd met Gods beloften? Absoluut niet! Als er een wet beschikbaar zou zijn die leven schenkt, dan zou het mogelijk zijn om op grond van die wet met God in het reine te komen.
22 De Schrift leert echter dat de hele wereld in de macht van de zonde is. Daarom wordt het beloofde aan de gelovigen geschonken op grond van hun geloof in Jezus Christus.
23 Voordat dit geloof kwam, werden we door de Wet gevangengehouden en bewaakt totdat het geloof geopenbaard zou worden.
24 De Wet hield dus toezicht op ons totdat Christus kwam en we door het geloof met God in het reine konden komen.
25 Maar nu het geloof is gekomen, staan we niet meer onder dat toezicht.
26 Ieder van jullie is een zoon van God, door het geloof in Christus Jezus.
27 Want ieder die gedoopt is om voortaan christen te zijn, leeft nu met Christus.
28 Daarbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Jood en niet-Jood, tussen slaaf en vrij mens, tussen mannelijk en vrouwelijk, want jullie zijn allen op dezelfde wijze met Christus Jezus verbonden.
29 En omdat jullie bij Christus horen, zijn jullie afstammelingen van Abraham en erfgenamen van het beloofde.

4

1 Ik bedoel: zolang een erfgenaam nog niet volwassen is, verschilt hij in niets van een slaaf, hoewel hij de eigenaar is

van alles.
2 Hij staat onder voogden en beheerders tot het tijdstip dat
door zijn vader is bepaald.
3 Zo is het ook met ons: toen wij nog niet volwassen waren,
waren we slaaf van de wereldse machten.
4 Maar toen het juiste moment was aangebroken, stuurde
God zijn Zoon. Die werd uit een vrouw en onder het gezag
van de Wet geboren,
5 om vrij te kopen wie onder het gezag van de Wet stond,
opdat wij als zijn zonen zouden worden geadopteerd.
6 En omdat jullie zonen zijn, heeft God de Geest van zijn
Zoon in ons hart uitgestort. Die Geest roept: “Abba, Vader!”
7 Jullie zijn dus geen slaaf meer, maar zoon. En als jullie
zoon zijn, dan zijn jullie ook erfgenaam, dankzij God.
8 Vroeger, toen jullie God nog niet kenden, waren jullie
slaaf van wat geen echte goden zijn.
9 En nu jullie God kennen – of beter: nu God jullie kent
– keren jullie terug naar de zwakke, armzalige machten.
Waarom toch? Willen jullie opnieuw slaaf zijn?
10 Jullie vieren dagen, nieuwe maan, seizoenen en jaren.
11 Ik vrees dat mijn inspanningen voor jullie vergeefs zijn
geweest.
12 Broeders en zusters, ik smeek jullie, wees zoals ik,
want ik ben zoals jullie. Jullie hebben mij geen onrecht
aangedaan.
13 Jullie weten dat ik destijds het evangelie aan jullie
verkondigde omdat ik lichamelijk ziek was.
14 Hoewel mijn ziekte een beproeving voor jullie was,
hebben jullie mij niet veracht of verstoten. Integendeel,
jullie verwelkomden mij als een boodschapper van God, als
Christus Jezus zelf.
15 Waar is jullie vreugde van toen gebleven? Ik kan
getuigen dat als het mogelijk was, jullie zelfs je eigen ogen
zouden hebben verwijderd om ze aan mij te geven.
16 Ben ik jullie vijand geworden door jullie de waarheid te
vertellen?
17 Die mensen spannen zich voor jullie in, maar niet met
goede bedoelingen. Ze willen jullie van ons vervreemden,
18 opdat jullie je voor hen gaan inspannen. Het is uiteraard
goed om je in te spannen voor iets dat goed is, en dat niet
alleen wanneer ik bij jullie ben, maar altijd.
19 Mijn kinderen, ik moet telkens opnieuw weeën voor
jullie doorstaan totdat jullie op Christus gaan lijken.
20 Ik zou nu heel graag bij jullie willen zijn en op een
andere toon tegen jullie spreken, want ik ben diep bezorgd
over jullie.

21 Vertel eens, jullie die aan de Wet onderworpen willen
zijn, beseffen jullie niet wat de Wet leert?
22 Er staat namelijk dat Abraham twee zonen had: één bij
de slavin en één bij de vrije vrouw.
23 De zoon van de slavin was op een natuurlijke manier
verwekt, maar die van de vrije als gevolg van Gods belofte.
24 Allegorisch bekeken staan deze twee vrouwen voor
twee verbonden. Het ene verbond is dat van de berg Sinaï,
dat slaven voortbrengt. Dat is Hagar.
25 Hagar staat dus voor de berg Sinaï in Arabië en voor
het huidige Jeruzalem, want zij bevindt zich samen met haar
kinderen in slavernij.
26 Het hemelse Jeruzalem is echter vrij; het is onze moeder.
27 In de Schriften staat namelijk: “Wees blij, onvruchtbare
vrouw die niet baart; jubel en juich, jij die geen weeën hebt;
want de kinderen van de verlaten vrouw zullen talrijker zijn
dan die van de gehuwde.”
28 Broeders en zusters, jullie zijn kinderen als gevolg van
de belofte, net als Isaak.
29 Maar zoals de op natuurlijke wijze verwekte zoon de
op bovennatuurlijke wijze verwekte zoon het leven moeilijk
maakte, gebeurt dat nu ook.
30 En wat leert de Schrift? “Stuur de slavin en haar zoon
weg, want de zoon van de slavin mag in geen geval mee-
erven met de zoon van de vrije vrouw.”
31 Daarom, broeders en zusters, zijn wij geen kinderen van
een slavin, maar van een vrije vrouw.

5

1 Christus heeft ons bevrijd opdat wij vrij zouden zijn.
Houd dus stand en laat je niet opnieuw een slavenjuk
opleggen.
2 Let op: ik, Paulus, zeg jullie dat als je je laat besnijden, je
geen baat zult hebben bij Christus.
3 Nogmaals, ik waarschuw iedereen die zich laat besnijden
dat hij verplicht is de Wet volledig na te leven.
4 Jullie die op grond van de Wet met God in het reine
willen komen, hebben met Christus gebroken en hebben zijn
genade verspeeld.
5 Maar met de hulp van de Heilige Geest kijken wij vol
verwachting uit naar Gods gerechtigheid.
6 Het is niet van belang of een christen besneden is of niet,
wat telt is geloof dat tot uiting komt in liefdebetoon.
7 Jullie waren zo goed bezig, wie heeft jullie ervan weer-
houden aan de waarheid gehoorzaam te blijven?

8 Jullie zijn omgepraat, maar niet door Degene die jullie
roept!
9 Een kleine hoeveelheid desem doet het hele deeg rijzen.
10 Ik vertrouw op de Heer dat jullie er niet anders over
denken. Maar wie jullie in verwarring heeft gebracht – wie
hij ook is – zal daarvoor worden gestraft.
11 Broeders en zusters, als ik werkelijk nog de besnijde-
nis verkondig, waarom word ik dan nog vervolgd? Dan
veroorzaakt de boodschap van het kruis toch geen ergernis
meer?
12 Ik zou willen dat die mensen die jullie zo opstoken
zichzelf castreren!

13 Broeders en zusters, jullie zijn geroepen om vrij te zijn.
Gebruik die vrijheid echter niet als een aanleiding om te
zondigen, maar dien elkaar uit liefde.
14 De hele Wet kan immers worden vervat in één gebod:
Heb je naaste lief zoals je jezelf liefhebt.
15 Als jullie elkaar echter aanvallen en verscheuren, pas
dan maar op dat jullie niet door elkaar worden verslonden.

16 Ik bedoel: laat je leiden door de Geest; dan geef je niet
toe aan je zondige verlangens.
17 Wat de zondige natuur verlangt gaat immers in tegen
de Geest en wat de Geest verlangt gaat in tegen de zondige
natuur. Ze staan tegenover elkaar en daarom kunnen jullie
niet zomaar doen wat jullie willen.
18 Indien jullie echter door de Geest worden geleid, staan
jullie niet onder het gezag van de Wet.
19 Het is duidelijk welke daden de zondige natuur voort-
brengt: seksueel wangedrag, immoraliteit, losbandigheid,
20 afgoderij, magie, vijandigheid, rivaliteit, jaloezie,
woede-uitbarstingen, geldingsdrang, onenigheid, dwaalleer,
21 afgunst, dronkenschap, wilde feesten en dergelijke.
Ik waarschuw jullie opnieuw: wie dergelijke dingen doet,
krijgt geen deel aan Gods koninkrijk.
22 Maar wat de Geest voortbrengt is liefde, vreugde, vrede,
geduld, vriendelijkheid, goedheid, betrouwbaarheid,
23 zachtmoedigheid en zelfbeheersing. De Wet spreekt
zich niet uit over dergelijke dingen.
24 Maar wie Christus Jezus toebehoort, heeft de zondige
natuur met haar hartstochten en begerigheid gekruisigd.
25 Als wij leven dankzij de Geest, moeten we ook leven
onder leiding van de Geest.
26 Laten we niet verwaand worden en elkaar niet dwars-
bomen en benijden.

6

1 Broeders en zusters, als iemand op een overtreding
wordt betrapt, moeten jullie die de Geest hebben, hem op
zachtmoedige wijze corrigeren en opletten dat je zelf niet
ook in verleiding komt.
2 Help elkaar met het dragen van lasten; zo leef je de wet
van Christus na.
3 Als iemand denkt dat hij belangrijk is terwijl dat niet het
geval is, bedriegt hij zichzelf.
4 Laat iedereen zijn eigen gedrag evalueren, dan heeft hij
iets waarop hij fier kan zijn zonder zich met een ander te
vergelijken.
5 Iedereen moet zijn eigen last dragen.
6 Wie wordt onderricht in de christelijke leer en degene
die dat onderricht geeft, moeten al het goede dat zij hebben
met elkaar delen.
7 Vergis je niet, God laat zich niet voor de gek houden. Wat
een mens zaait, zal hij ook oogsten.
8 Wie 'zaait' in zijn zondige natuur, oogst van die zondige
natuur de ondergang, maar wie 'zaait' in de Geest, oogst van
de Geest het eeuwig leven.
9 Laten we niet verslappen in het goeddoen, want als we
niet opgeven zullen we uiteindelijk oogsten.
10 Laten we dus, telkens wanneer we daartoe de gelegen-
heid hebben, doen wat goed is voor alle mensen en vooral
voor onze geloofsgenoten.
11 Kijk eens met welke grote letters ik eigenhandig aan
jullie schrijf!
12 Zij die een goede indruk op de mensen willen maken,
proberen jullie te dwingen je te laten besnijden, enkel om
vervolging omwille van het kruis van Christus te vermijden.
13 Want zelfs zij die zich hebben laten besnijden, houden
zich niet aan de Wet. Maar ze willen wel dat jullie worden
besneden, zodat ze over jullie besnijdenis kunnen pochen.
14 Ik wil echter absoluut niet pochen, tenzij over het kruis
van onze Heer Jezus Christus, waardoor ik met de wereld
heb afgerekend, en de wereld met mij.
15 Het is niet van belang of je besneden of onbesneden
bent; wat telt is of je een nieuwe creatie bent.
16 Aan wie zich aan deze regel houdt – en aan allen die bij
Gods volk horen – wens ik zijn vrede en mededogen toe.
17 Laat niemand mij verder lastigvallen, want ik draag de
littekens van Jezus in mijn lichaam.
18 Broeders en zusters, ik wens jullie de genade van onze
Heer Jezus Christus toe. Amen.

De brief aan de Efeziërs

1 Van: Paulus, door Gods wil apostel van Christus Jezus.
Aan: de christenen in Efeze en aan allen die bij Christus Jezus horen en Hem trouw zijn.
2 Ik wens jullie de genade en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus toe.
3 Ik prijs de God en Vader van onze Heer Jezus Christus. Hij zegent ons met alle geestelijke zegeningen in het bovennatuurlijke, omdat wij bij Christus horen.
4 Voordat Hij de fundering van de wereld legde, heeft God ons namelijk uitverkoren om ten overstaan van Hem zuiver en smetteloos te zijn, omdat wij bij Christus horen.
5 Bovendien heeft Hij ons voorbestemd om door middel van Jezus Christus als Gods zonen te worden geadopteerd, omdat Hij dat in zijn goedheid voor ons wilde.
6 Zijn doel was dat wij zijn prachtige genade zouden prijzen, waarmee Hij ons heeft begunstigd omdat wij bij zijn geliefde Zoon horen.
7 Onze verlossing – de vergeving van onze overtredingen – hebben we aan Hem te danken: zijn bloed is voor ons vergoten. Zo toonde God de luisterrijke genade
8 waarmee Hij ons in zijn volkomen wijsheid en inzicht heeft overstelpt.
9 God heeft ons zijn geheim bekendgemaakt – het besluit dat Hij in zijn goedheid had genomen en dat Hij door middel van Christus wilde uitvoeren.
10 Wanneer de tijd rijp is, zal Hij namelijk alles wat in de hemel en op aarde is, samenbrengen onder één hoofd: Christus.
11 Omdat wij bij Christus horen, zijn wij bovendien tot erfgenamen aangesteld, voorbestemd volgens het plan van Diegene die alles uitwerkt overeenkomstig zijn besluit en wil.
12 Zijn plan voor ons, die als eersten onze hoop in Christus hebben gesteld, is dat ons leven een eerbetoon aan zijn grootheid zou zijn.
13 Ook jullie zijn tot geloof in Christus gekomen, nadat jullie de boodschap van de waarheid hadden gehoord – het evangelie dat jullie redding bracht. Omdat jullie bij Hem horen, hebben jullie bovendien de beloofde Heilige Geest ontvangen, als een waarmerk
14 en als een voorschot op onze erfenis – de verlossing van wie God toebehoren. Laten we zijn grootheid prijzen!

15 Het is daarom dat ik, sinds ik heb gehoord van jullie
geloof in de Heer Jezus en van jullie liefde voor iedereen die
bij Hem hoort,
16 God onophoudelijk voor jullie dank wanneer ik voor
jullie bid.
17 Dan bid ik dat de God van onze Heer Jezus Christus, de
verheven Vader, jullie de Geest van wijsheid en inzicht zal
geven en dat jullie Hem beter zullen leren kennen.
18 Ook bid ik dat jullie het inzicht zullen ontvangen om
te beseffen tot welke hoop Hij jullie heeft geroepen, hoe
prachtig de erfenis is van de mensen die bij Hem horen,
19 en hoe overstelpend groot zijn kracht is voor ons die
geloven.
20 Dit is dezelfde kracht die in Christus werkzaam was toen
God Hem uit de dood opwekte en Hem een plaats in de hemel
gaf, aan zijn rechterzijde,
21 hoog boven alle heersers, machten, krachten, vorsten en
alle namen en titels, niet alleen in de huidige wereld maar
ook in de komende.
22 God heeft Christus het gezag over alles gegeven en Hem
als Hoofd van alles aangesteld, ten bate van de kerk.
23 De kerk is zijn lichaam en Hij is volledig in haar
aanwezig, zoals Hij in alles overal volledig aanwezig zal zijn.

2

1 Jullie waren dood door je overtredingen en zonden.
2 En jullie leefden in die overtredingen en zonden op de
manier van deze wereld, de manier van de heerser van
de bovennatuurlijke machten, van de geest die momenteel
werkzaam is in de mensen die God ongehoorzaam zijn.
3 Ooit leefden wij allemaal zoals zij: we gaven toe aan
de begerigheid van onze zondige natuur en deden wat ons
lichaam en onze gedachten van ons verlangden. Van nature
waren we mensen die straf verdienden, net als de anderen.
4 Maar omdat God rijk aan mededogen is en zijn liefde
voor ons groot is,
5 heeft Hij ons levend gemaakt met Christus, toen we nog
dood waren door onze overtredingen. Het is genade dat
jullie gered zijn.
6 En omdat wij bij Christus Jezus horen, heeft God ons met
Hem tot leven gewekt en ons met Hem een plaats in zijn rijk
toegewezen.
7 Hij deed dat opdat voortaan duidelijk zou zijn hoe
overstelpend groot zijn genade en mildheid is voor ons die
bij Christus Jezus horen.

8 Het is namelijk uit genade dat jullie door te geloven gered
zijn. Het ging niet van jezelf uit, het is Gods geschenk.
9 Het is niet het gevolg van eigen inspanningen en daarom
kan niemand erover pochen.
10 Wij zijn namelijk Gods creatie, geschapen om, als
mensen die bij Christus Jezus horen, een leven te leiden van
goede daden, die God voor ons heeft voorbereid.
11 Jullie zijn geen geboren Joden en worden “onbesneden”
genoemd door mensen die zichzelf “de besnijdenis” noemen
– een lichamelijke ingreep die door mensenhanden wordt
uitgevoerd. Onthoud goed
12 dat jullie indertijd niet bij Christus hoorden, uitgesloten
waren van het burgerschap van Israël, geen deel hadden
aan de op Gods belofte gebaseerde verbonden, geen hoop
hadden en zonder God op de wereld stonden.
13 Jullie waren ver van Hem verwijderd, maar nu horen
jullie bij Christus Jezus; doordat Christus' bloed is vergoten,
zijn jullie dichtbij gebracht.
14 Hij is onze vrede: door zijn dood heeft Hij Joden en
niet-Joden met elkaar verenigd en de vijandschap – de
scheidingsmuur – weggebroken.
15 Door zijn dood stelde Hij de joodse Wet met diens ge-
boden en bevelen buiten werking, om van de twee groepen
één nieuw volk te maken en zo vrede te stichten.
16 Doordat Hij gekruisigd werd, zijn de twee groepen
tot één lichaam verenigd en met God verzoend en is de
onderlinge vijandschap gedood.
17 En toen Hij kwam, verkondigde Hij niet alleen vrede aan
de mensen dichtbij, maar ook aan jullie die ver weg waren.
18 Dankzij Hem hebben wij, de beide groepen, door één
Geest toegang tot de Vader.
19 Jullie zijn dus geen vreemdelingen of buitenstaanders
meer, maar burgers van Gods rijk en leden van zijn gezin.
20 Jullie zijn gebouwd op de fundering van de apostelen en
profeten. Christus Jezus zelf is de hoeksteen:
21 Hij houdt het hele gebouw bijeen, en uit Hem rijst het
op als een heilige tempel van de Heer.
22 En omdat jullie bij Hem horen, worden jullie mee
opgebouwd tot een huis waar God woont door zijn Geest.

3

1 Het is om die reden dat ik, Paulus, de gevangene van
Christus Jezus ben omwille van jullie, niet-Joden.
2 Jullie hebben toch gehoord dat God mij de opdracht heeft
gegeven om zijn genade aan jullie over te brengen?

3 Dat is het geheim dat mij in een openbaring is onthuld
en waarover ik jullie in het kort heb geschreven.
4 Door dit te lezen, kunnen jullie een begrip vormen van
mijn inzicht in het geheim van Christus.
5 Dat was in vroegere tijden niet aan de mensen bekendge-
maakt, maar nu heeft God het door zijn Geest aan zijn heilige
apostelen en profeten geopenbaard.
6 Het geheim is dat de niet-Joden door middel van het
evangelie mede-erfgenamen zijn geworden, deel uitmaken
van dat ene lichaam en delen in de belofte die in Christus
Jezus is waargemaakt.
7 God heeft mij bijzonder bevoorrecht door mij, met zijn
kracht die in mij aan het werk is, in dienst van het evangelie
te stellen.
8 Hoewel ik de geringste ben van allen die bij God horen,
is mij het volgende voorrecht geschonken: ik mag de
ondoorgrondelijke grootheid van de Messias verkondigen
aan de niet-Joden,
9 en duidelijk maken hoe het geheime plan wordt uitgevo-
erd. Door de eeuwen heen was dat verborgen in God, die
alles heeft geschapen.
10 Maar nu wordt Gods veelkleurige wijsheid door de
kerk bekendgemaakt aan de bovennatuurlijke heersers en
machten,
11 volgens Gods eeuwige plan, dat Hij heeft uitgevoerd
door middel van Christus Jezus, onze Heer.
12 Het is dankzij Christus dat wij God vrijmoedig en vol
vertrouwen mogen benaderen door in Hem te geloven.
13 Daarom vraag ik jullie, de moed niet te verliezen wegens
mijn lijden voor jullie; het is eerder iets waarop jullie fier
mogen zijn.
14 Het is om die reden dat ik neerkniel voor de Vader,
15 aan wie elke vorm van vaderschap in de hemel en op
aarde die benaming ontleent.
16 Ik bid dat Hij, vanuit zijn hemelse pracht en door zijn
Geest, jullie zal sterken met innerlijke kracht.
17 Dan zal Christus in je hart wonen door het geloof, en zal
je geworteld en gegrond zijn in de liefde.
18 Dan zal je in staat zijn om, samen met iedereen die bij
God hoort, de breedte, lengte, hoogte en diepte
19 van Christus' liefde – die de kennis te boven gaat – te
begrijpen en te kennen, en zal je volledig gevuld zijn met
Gods volkomenheid.
20 Hem die in staat is om – door de kracht die in ons aan
het werk is – oneindig veel meer te doen dan wij bidden of
beseffen,

21 Hem komt voor eeuwig en altijd de eer toe, in de kerk
en in Christus Jezus, elke generatie opnieuw. Amen.

4

1 Als gevangene voor de Heer spoor ik jullie daarom
aan, te leven overeenkomstig de roeping die jullie hebben
ontvangen:
2 in alle bescheidenheid, zachtmoedigheid en geduld,
waarbij jullie elkaar liefdevol verdragen.
3 Doe je uiterste best om de eenheid die de Geest geeft, te
bewaren door de vrede die jullie met elkaar verbindt.
4 Er is één lichaam en één Geest. Er is één hoop, die je hebt
ontvangen op basis van je roeping.
5 Er is één Heer, één geloof, één doop,
6 en één God en Vader van iedereen. Hij heerst over
iedereen, werkt door iedereen en is in iedereen.
7 Aan ieder van ons is genade geschonken in de mate
waarin Christus die heeft toebedeeld.
8 Daarom staat in de Schriften: “Toen Hij opsteeg naar
omhoog, voerde Hij gevangenen mee en gaf Hij geschenken
aan de mensen.”
9 Het feit dat Hij opsteeg betekent dat Hij eerder naar de
aarde was neergedaald.
10 En Hij die was neergedaald, is het ook die is opgestegen,
naar ver boven het luchtruim, om alles met zijn aan-
wezigheid te vullen.
11 En Hij is het die apostelen, profeten, evangelisten,
herders en leraars heeft gegeven,
12 om de mensen die bij Hem horen toe te rusten voor
hun taak ten dienste van de opbouw van het lichaam van
Christus.
13 Zo bereiken wij allen uiteindelijk de eenheid in het
geloof en kennen wij de Zoon van God ten volle. Dan zijn
we volwassen en heeft Christus volledig vorm gekregen in
ons.
14 Laten we dus zorgen dat we niet langer met allerlei
‘onderwijs’ meewaaien en ons niet meer als kleine kinderen
laten meesleuren door het bedrog van sluwe mensen die op
misleiding uit zijn.
15 Laten we in plaats daarvan liefdevol de waarheid
spreken en daardoor in alle opzichten groeien in onze
eenheid met Hem die het hoofd is: Christus.
16 Aan Hem ontleent het hele lichaam zijn groei, zodat
het zichzelf liefdevol kan opbouwen, terwijl de delen har-
monieus met elkaar zijn verbonden via alle gewrichten
waarvan het lichaam is voorzien, zodat elk deel zijn taak
kan uitvoeren.

17 Ik zeg dus nadrukkelijk op gezag van de Heer: jullie
behoren niet langer te leven zoals de niet-christenen dat
doen. Hun denken is niets waard.
18 Hun verstand is verduisterd en ze hebben geen deel aan
het leven dat God geeft, omdat ze onwetend zijn en hun hart
verstard is.
19 Ze zijn onverschillig geworden, hebben zich aan los-
bandigheid overgegeven en houden zich bezig met allerlei
immorele praktijken, hebzuchtig als ze zijn.
20 Dat is echter niet wat jullie hebben geleerd,
21 toen jullie over Christus hebben gehoord en in zijn leer
werden onderwezen; jullie kennen de waarheid omdat jullie
bij Jezus horen.
22 Jullie is geleerd, je te ontdoen van je oude 'ik', die
bij je vroegere levenswijze hoort en die door misleidende
begerigheid te gronde gaat.
23 Ook is jullie geleerd, je geest en je denken te laten
vernieuwen,
24 en je nieuwe 'ik' aan te trekken, die door God geschapen
is om zijn ware rechtvaardigheid en heiligheid te weer-
spiegelen.
25 Ieder van jullie behoort zich dus van de leugen te
ontdoen en de waarheid te spreken tegen zijn naaste. Wij
zijn immers allen delen van hetzelfde lichaam.
26 Als je boos bent, zondig dan niet en zorg dat je woede
voorbij is tegen het einde van de dag:
27 geef de duivel geen kans.
28 Wie steelt, mag niet langer stelen, maar moet eigen-
handig nuttige arbeid verrichten, zodat hij iets heeft om te
delen met mensen die het nodig hebben.
29 Zorg dat de woorden die uit je mond komen geen schade
aanrichten, maar goed en opbouwend zijn voor wie er
behoefte aan heeft, en dat ze deugd doen aan wie ze horen.
30 Doe de Heilige Geest van God, die als een waarmerk op
je rust tot de dag waarop je verlost wordt, geen verdriet.
31 Verwijder alle bitterheid, woede, toorn, geschreeuw
en laster uit je leven, tezamen met alle soorten
kwaadaardigheid,
32 en wees mild en medelevend voor elkaar en vergeef
elkaar, zoals God jullie vergeven heeft door Christus.

5

1 Volg daarom Gods voorbeeld, als zijn dierbare kinderen,
2 door consequent liefde te betonen, zoals Christus zijn
liefde voor ons heeft betoond: Hij gaf zijn leven voor ons,
als een aangenaam geurend offer – een geschenk voor God.

3 Leef dus zoals het christenen betaamt. Er mag bij jullie
geen sprake zijn van seksueel wangedrag of eender welke
andere vorm van immoraliteit, noch van hebzucht,
4 noch van schunnigheid, dwaas gepraat of vuile moppen
– die zijn ongepast. In plaats daarvan moeten jullie God
danken.
5 Jullie moeten goed beseffen dat niemand die zich
bezighoudt met seksueel wangedrag, immoraliteit of
begerigheid naar wat anderen toebehoort – begerigheid
naar wat anderen toebehoort is afgoderij – recht heeft op
een aandeel in het koninkrijk van Christus en God.
6 Laat niemand jullie met holle woorden misleiden: het is
wegens dergelijk gedrag dat God de mensen zal straffen die
in ongehoorzaamheid leven.
7 Zorg dus dat jullie niet met hen meedoen.
8 Vroeger waren jullie immers duisternis, maar nu zijn
jullie licht, omdat jullie bij de Heer horen. Leef dus als
mensen van het licht.
9 Uit het licht komt namelijk alle goedheid, recht-
vaardigheid en waarheid voort.
10 En probeer te ontdekken wat de Heer vreugde geeft.
11 Neem niet deel aan de vruchteloze praktijken van de
duisternis; ontmasker ze daarentegen.
12 De dingen die stiekem door die mensen gedaan worden,
zijn immers te schandalig voor woorden.
13 Maar ze worden zichtbaar wanneer ze aan het licht
worden blootgesteld.
14 En alles wat zichtbaar wordt, wordt zelf licht. Daarom
wordt er gezegd: “Word wakker, jij die slaapt, en verrijs uit
de dood; dan zal het licht van Christus je beschijnen.”
15 Let daarom zorgvuldig op je manier van leven. Leef niet
als dwaze, maar als verstandige mensen.
16 Maak gebruik van elke gelegenheid die je krijgt, want
we leven in slechte tijden.
17 Wees dus niet onverstandig, maar leer begrijpen wat de
Heer wil.
18 Bedrink je niet, want dat leidt tot uitspattingen. Wees
daarentegen vervuld van de Geest,
19 en spreek elkaar toe met psalmen, gezangen en
geestelijke liederen; zing en musiceer van harte voor de
Heer.
20 Dank God de Vader daarbij voortdurend voor alles, in
de naam van onze Heer Jezus Christus.
21 Aanvaard elkaars gezag, uit ontzag voor Christus.
22 Vrouwen, aanvaard het gezag van je man zoals je het
gezag van de Heer aanvaardt.

23 De man is namelijk het hoofd van zijn vrouw, zoals
Christus het hoofd is van de kerk – Hij heeft haar gered en
tot zijn lichaam gemaakt.
24 En zoals de kerk onder het gezag van Christus staat,
moet de vrouw zich in alle opzichten naar haar man
schikken.
25 Mannen, heb je vrouw lief zoals Christus de kerk liefhad
en zijn leven voor haar gaf,
26 om haar heilig te maken door haar schoon te wassen
met zijn Woord,
27 teneinde haar als een stralende kerk voor zich te
plaatsen, zonder smet, rimpel of iets dergelijks, maar zuiver
en smetteloos.
28 Op dezelfde manier moeten mannen hun vrouw
liefhebben zoals ze hun eigen lichaam liefhebben, want wie
zijn vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief.
29 Niemand haat immers zijn eigen lichaam. Integendeel,
hij voedt en koestert het, zoals Christus dat doet met de kerk,
30 omdat wij delen van zijn lichaam zijn.
31 Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en
zich aan zijn vrouw verbinden, zodat ze samen een nieuwe
eenheid vormen. Ze zijn dus niet langer twee, maar één
lichaam.
32 Dit mysterie is groot; ik spreek over Christus en de kerk.
33 Hoe dan ook, ieder van jullie moet zijn vrouw
liefhebben zoals hij zichzelf liefheeft en de vrouw moet haar
man respecteren.

6

1 Kinderen, omdat jullie bij de Heer horen, moeten jullie
je ouders gehoorzamen, want zo hoort het.
2 Eer je vader en moeder, want dat is het eerste gebod
waaraan een belofte verbonden is:
3 “opdat het goed met je zal gaan en je lang op aarde zal
leven.”
4 Vaders, provoceer je kinderen niet, maar breng hen groot
door hen op te voeden en te vormen zoals de Heer dat wil.
5 Slaven, wees gehoorzaam aan je aardse meester, met
diep respect en een oprecht hart, zoals je gehoorzaam zou
zijn aan Christus;
6 niet om door je meester te worden opgemerkt en bij hem
in de gunst te komen, maar door als slaaf van Christus van
harte te doen wat God wil.
7 Doe dat bereidwillig, alsof je geen mensen maar de Heer
dient,
8 en in de wetenschap dat de Heer iedereen – of hij slaaf
is of vrij – zal belonen voor al het goede dat hij doet.

9 Meesters, behandel je slaven op dezelfde manier: stop
met dreigen, want je weet dat zij – net als jijzelf – een
hemelse Meester hebben en dat er bij Hem geen favoritisme
is.
10 Voor het overige: laat je sterken door de Heer en zijn
almacht.
11 Trek Gods wapenrusting aan, om te kunnen stand-
houden tegen de listen van de duivel.
12 Onze strijd is namelijk niet gericht tegen vlees en
bloed, maar tegen de heersers, machten en krachten van de
huidige duisternis, tegen de slechte geestelijke machten in
de bovennatuurlijke wereld.
13 Trek daarom Gods wapenrusting aan, om weerstand te
kunnen bieden wanneer het kwaad toeslaat en om in alles
te kunnen standhouden.
14 Houd dus stand met de waarheid als een stevige riem
om je middel, de gerechtigheid als een pantser dat je hebt
aangetrokken,
15 en met de bereidheid om het goede nieuws van de vrede
te brengen als schoenen aan je voeten.
16 Neem bij dit alles het geloof ter hand als een schild
waarmee je de brandende pijlen van de duivel kan doven,
17 en neem de redding aan als een helm en de boodschap
van God als het zwaard van de Geest.
18 Bid daarbij te allen tijde: leg al je verzoeken en
smeekbeden aan God voor en laat je daarbij leiden door
de Geest. Wees bovendien waakzaam en volhard in je
smeekbeden voor allen die bij God horen.
19 Bid ook voor mij, dat telkens wanneer ik mijn mond
open, mij de woorden worden gegeven om vrijmoedig het
geheim – het evangelie – bekend te maken.
20 Bid dat ik het evangelie, waarvoor ik een ambassadeur
ben in ketenen, vrijmoedig zal verkondigen, zoals ik behoor
te doen.
21 Om te zorgen dat ook jullie weten hoe het met mij gaat,
zal Tychikus – onze geliefde broeder en een trouw dienaar
van de Heer – jullie alles vertellen.
22 Ik stuur hem speciaal met dat doel naar jullie toe, zodat
hij jullie van mijn omstandigheden op de hoogte kan stellen
en jullie kan bemoedigen.
23 Ik wens de broeders en zusters toe dat God, de Vader, en
de Heer Jezus Christus vrede, liefde en geloof aan hen mogen
schenken.
24 Aan iedereen die onze Heer Jezus Christus voor altijd
liefheeft, wens ik genade toe.

De brief aan de Filippenzen

1 Van: Paulus en Timoteüs, dienaren van Christus Jezus.
Aan: alle christenen in Filippi, waaronder zij die bij jullie als verantwoordelijke of met een dienende taak zijn aangesteld.
2 Wij wensen jullie de genade en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus toe.
3 Ik dank mijn God telkens wanneer ik aan jullie denk.
4 En telkens wanneer ik voor jullie allen bid, doe ik dat vol vreugde,
5 wegens jullie aandeel in de verspreiding van het evangelie, vanaf de eerste dag tot nu toe.
6 Ik ben ervan overtuigd dat Hij die een goed werk in jullie is begonnen, dat zal voortzetten tot de dag dat Christus Jezus komt.
7 Het is terecht dat ik zo over jullie allen denk, want ik draag jullie in het hart en jullie delen allen met mij in de genade – zowel wanneer ik gevangen zit als wanneer ik het evangelie verdedig en bepleit.
8 God kan bevestigen hoezeer ik naar jullie allen verlang met de genegenheid van Christus Jezus.
9 Dit is wat ik bid: dat jullie liefde steeds rijker mag worden aan ware kennis en volledig inzicht,
10 zodat jullie kunnen onderscheiden wat belangrijk is. Dan zullen jullie zuiver en onberispelijk zijn tegen de dag dat Christus komt,
11 en zal volop aan jullie te zien zijn dat jullie met God in het reine zijn gebracht door Jezus Christus, zodat God wordt verheerlijkt en geprezen.
12 Broeders en zusters, ik wil dat jullie weten dat hetgeen mij is overkomen, bevorderlijk is gebleken voor de verspreiding van het evangelie.
13 Mijn gevangenschap voor Christus is namelijk bekend geraakt onder de hele keizerlijke garde en bij alle anderen.
14 Bovendien hebben de meeste christenen door mijn gevangenschap meer vertrouwen in de Heer en zijn ze veel moediger en onbevreesder geworden in het doorgeven van het evangelie.
15 Sommigen verkondigen Christus weliswaar uit afgunst en rivaliteit, maar anderen doen het met goede bedoelingen.
16 Die laatsten doen het uit liefde, in het besef dat ik hier ben geplaatst om het evangelie te verdedigen,

17 terwijl de anderen Christus verkondigen uit geldingsdrang en niet met zuivere bedoelingen. Zij denken dat ze
mijn gevangenschap kunnen verzwaren.
18 Maakt het iets uit? Of het met slechte bedoelingen
gebeurt of in oprechtheid, in beide gevallen wordt Christus
verkondigd. Dat verheugt mij en zal mij blijven verheugen.
19 Ik weet namelijk dat dit zal leiden tot mijn bevrijding,
dankzij jullie gebeden en de hulp van de Geest van Jezus
Christus.
20 Het is namelijk mijn stellige verwachting en hoop,
dat ik mij later nergens voor zal hoeven schamen, maar
dat ik, zoals altijd, ook nu in alle vrijmoedigheid Christus
de hoogste eer mag geven door wat er met mijn lichaam
gebeurt – of ik nu sterf of in leven blijf.
21 Want voor mij is leven Christus, en sterven winst.
22 Als ik in dit lichaam blijf leven, betekent dat voor mij
vruchtbare arbeid. Ik weet echter niet wat te kiezen.
23 Ik word naar twee kanten getrokken: ik verlang ernaar
heen te gaan en bij Christus te zijn, want dat is verreweg het
beste,
24 maar voor jullie zou het beter zijn als ik in leven blijf.
25 Ik weet echter, en ik ben ervan overtuigd, dat ik zal
blijven en met jullie allen verder zal werken aan jullie
vooruitgang en vreugde in het geloof.
26 Dan zullen jullie door mij nog meer reden hebben om
Christus Jezus te prijzen, omdat ik dan opnieuw bij jullie zal
zijn.
27 Het voornaamste is dat jullie een leven leiden dat het
evangelie van Christus waardig is. Wanneer ik jullie dan
kom bezoeken, zal ik zien – of indien ik wegblijf, zal ik dan
over jullie horen – dat jullie eensgezind standhouden en
eendrachtig strijden voor het geloof in het evangelie,
28 zonder je op enige wijze angst te laten aanjagen door
tegenstanders. Dat zal voor hen een teken zijn dat zij ten
onder zullen gaan en dat jullie zullen zegevieren. God zal
daarvoor zorgen.
29 Jullie is namelijk het voorrecht geschonken, niet alleen
in Christus te geloven, maar ook voor Hem te lijden.
30 Zo ervaren jullie dezelfde strijd die jullie mij zagen
voeren, en die ik, zoals jullie vernemen, nu nog voer.

2

1 Als jullie dus enige bemoediging vinden in Christus, enige
troost in zijn liefde, enige verbondenheid in de Geest, of
enige genegenheid of mededogen,

2 maak mijn vreugde dan compleet door gelijkgezind te
zijn, één in liefdebetoon, één van ziel en denken,
3 en door niets te doen uit geldingsdrang of verwaandheid.
Wees daarentegen bescheiden: beschouw de ander als
belangrijker dan jezelf,
4 en let niet op je eigen belang maar op dat van de anderen.
5 Neem ten opzichte van elkaar dezelfde houding aan als
Christus Jezus.
6 Hoewel Hij de hoedanigheid van God bezat, maakte Hij
geen aanspraak op zijn gelijkheid aan God,
7 maar Hij deed er afstand van en nam de hoedanigheid
van een slaaf aan door als mens geboren te worden. En toen
Hij als mens was verschenen,
8 verlaagde Hij zichzelf door gehoorzaam te zijn tot de
dood – tot de dood aan een kruis.
9 Daarom heeft God Hem hoog verheven en Hem een naam
geschonken die alle andere namen overstijgt.
10 Daarom zal elke knie in de hemel, op aarde en onder de
aarde buigen voor Jezus,
11 en zal elke tong belijden dat Jezus Christus Heer is, tot
eer van God de Vader.
12 Beste vrienden, jullie hebben mij altijd gehoorzaamd.
Nu ik niet bij jullie ben, vraag ik dat jullie met het grootste
ontzag voor God jullie redding in praktijk brengen, nog meer
dan toen ik nog bij jullie was.
13 Het is namelijk God die jullie de wil en de kracht geeft
om te doen wat Hem vreugde geeft.
14 Doe alles zonder klagen of tegensputteren.
15 Dan zijn jullie zuiver en onschuldig, smetteloze
kinderen van God te midden van de verdorven en corrupte
mensen van nu. Dan zijn jullie voor hen als sterren aan de
hemel.
16 Als jullie goed naar de boodschap van het Leven blijven
luisteren, zal ik op de Dag van Christus iets hebben waarop
ik fier kan zijn, omdat ik me niet voor niets heb ingespannen
en niet tevergeefs heb gezwoegd.
17 Maar zelfs als mijn bloed zou vloeien en ik samen met
jullie geloof als een offer aan God zou worden aangeboden,
dan zal ik blij zijn en me samen met jullie verheugen.
18 Ook jullie mogen dan blij zijn en je samen met mij
verheugen.
19 Ik verwacht dat de Heer Jezus mij binnenkort in de
gelegenheid zal stellen, Timoteüs naar jullie toe te sturen,
zodat ook ik mag worden bemoedigd wanneer ik te weten
kom hoe het met jullie gaat.

20 Ik heb namelijk geen enkele medewerker die zo met
jullie meeleeft en zich zo oprecht om jullie bekommert als
hij.
21 Alle anderen streven hun eigen belangen na, niet die
van Jezus Christus.
22 Maar jullie weten dat Timoteüs zijn waarde heeft
bewezen en mij heeft bijgestaan in de verspreiding van het
evangelie, zoals een zoon zijn vader bijstaat.
23 Daarom hoop ik hem te sturen zodra ik zie wat er met
mij gaat gebeuren.
24 Ik vertrouw er echter op dat de Heer mij in de gelegen-
heid zal stellen, binnenkort zelf te komen.

25 Maar ik vind het nodig om Epafroditus naar jullie terug
te sturen – mijn broeder, collega en strijdmakker, die door
jullie was gezonden om mij te verzorgen toen ik dat nodig
had.
26 Hij heeft namelijk heimwee naar jullie allen en maakt
zich grote zorgen, omdat jullie hebben gehoord dat hij ziek
was.
27 Hij is inderdaad ziek geweest, op het randje van de dood.
God had echter mededogen met hem. (En niet alleen met
hem maar ook met mij – Hij wilde niet dat ik nog meer
verdriet zou hebben.)
28 Daarom wil ik hem zo graag sturen. Wanneer jullie
hem weer zien, zullen jullie je kunnen verheugen en kan
ik opgelucht zijn.
29 Verwelkom hem dus vol vreugde, als iemand die bij de
Heer hoort, en houd mensen als hij in aanzien,
30 want hij is de dood nabij gekomen door zijn werk voor
Christus. Hij zette zijn leven op het spel om mij de hulp te
bieden die jullie mij niet konden geven.

3

1 Voor het overige, broeders en zusters, verheug je in de
Heer. Voor mij is het niet lastig om dit opnieuw aan jullie te
schrijven en voor jullie biedt het zekerheid.
2 Pas op voor de slechte arbeiders! Pas op voor die honden!
Pas op voor hun verminking!
3 Wij zijn namelijk de echte besnedenen, wij die God
aanbidden door de Geest, wij die fier zijn op Christus Jezus
in plaats van op menselijke capaciteiten te vertrouwen.
4 Want ook ik zou op menselijke capaciteiten kunnen
vertrouwen. Als een ander reden heeft om op menselijke
capaciteiten te vertrouwen, dan ik nog meer.

5 Ik ben besneden toen ik acht dagen oud was, ik ben
Israëliet, van de stam Benjamin, een volbloed Hebreeër, en
aan de Wet gehoorzaam volgens de leer van de farizeeën.
6 Wat mijn inzet betreft: ik vervolgde de christenen. Wat
mijn oprechtheid betreft: ik hield mij onberispelijk aan de
Wet.
7 Maar alles wat winst voor mij was, beschouw ik als
verlies, omwille van Christus.
8 Sterker nog, ik beschouw alles als verlies, omdat het
kennen van Christus Jezus, mijn Heer, alles overstijgt. Voor
Hem heb ik alles prijsgegeven en ik beschouw alles als
vuilnis om bij Christus te mogen horen
9 en één met Hem te mogen zijn. Ik probeer niet met God in
het reine te komen door de Wet na te leven, maar ik ben op
grond van mijn geloof in God van mijn schuld vrijgesproken.
10 Ik wil Christus kennen, de kracht van zijn opstanding
ervaren, delen in zijn lijden en als Hem zijn in zijn dood,
11 in de verwachting om zelf uit de dood te mogen
verrijzen.
12 Niet dat ik dat reeds heb verkregen of mijn doel heb
bereikt, maar ik zet me in om alles te bereiken wat Christus
Jezus wil dat ik bereik.
13 Broeders en zusters, ikzelf denk niet dat ik het al bereikt
heb, maar één ding doe ik: ik vergeet wat achter me ligt, richt
me op wat voor me ligt,
14 en span mij in om het doel te behalen: de hemelse prijs
waartoe God mij door Christus Jezus heeft geroepen.
15 Laten zij die volwassen zijn, er ook zo over denken. En
als jullie er op enig punt anders over denken, zal God ook
dat aan jullie openbaren.
16 Hoe dan ook, we hebben al veel bereikt; laten we zo
voortdoen.
17 Volg mijn voorbeeld, broeders en zusters, en let op de
mensen die ons voorbeeld volgen.
18 Ik heb jullie namelijk al vaak gezegd, en nu zeg ik het
wenend: er zijn velen die leven als vijanden van het kruis
van Christus.
19 Hun einde is de ondergang; hun god is hun buik; ze gaan
prat op hun schandalige gedrag en het gaat hen om aardse
dingen.
20 Wij daarentegen zijn burgers van de hemel, en het
is daarvandaan dat wij de redder, de Heer Jezus Christus,
verwachten.
21 Dan zal Hij, met de kracht die Hem in staat stelt
alles onder zijn gezag te brengen, ons schamele lichaam
omvormen, zodat het zal lijken op zijn hemelse lichaam.

4

1 Daarom, mijn geliefde broeders en zusters naar wie ik
verlang, mijn vreugde en mijn erekrans, blijf standvastig in
je leven met de Heer, mijn vrienden.
2 Euodia en Syntyche spoor ik allebei aan, eensgezind te
zijn; jullie zijn immers zusters door je geloof in de Heer.
3 En jou, mijn trouwe medewerker, vraag ik hen te helpen.
Zij hebben namelijk samen met mij gestreden voor het
evangelie, evenals Clemens en mijn overige medewerkers,
van wie de namen in het boek van het leven staan.
4 Verheug je altijd in de Heer. Ik zeg het nogmaals: verheug
je.
5 Laat je vriendelijkheid bekend zijn bij alle mensen. De
Heer is dichtbij.
6 Wees nooit ongerust, maar leg in alle omstandigheden
je verzoeken aan God voor, door te bidden, te smeken en te
danken.
7 Dan zal Gods vrede, die alle begrip overstijgt, je hart en
gedachten beschermen door Christus Jezus.
8 Ten slotte, broeders en zusters, richt je gedachten op de
zaken die waar, eerbaar, rechtvaardig, zuiver, vriendelijk
en bewonderenswaardig zijn; kortom: op de zaken die
deugdzaam en prijzenswaardig zijn.
9 Breng in praktijk wat jullie van mij hebben geleerd,
ontvangen en gehoord en wat jullie bij mij hebben gezien;
dan zal de God van vrede bij jullie zijn.
10 Ik ben de Heer bijzonder dankbaar dat jullie eindelijk je
belangstelling voor mij hebben kunnen verdiepen. In feite
hadden jullie wel belangstelling voor mij, maar waren jullie
niet in de gelegenheid om dat te tonen.
11 Ik zeg dit niet omdat ik gebrek lijd, want ik heb geleerd
om in alle omstandigheden tevreden te zijn.
12 Ik weet wat armoede is en ik weet ook wat overvloed
is. Ik heb geleerd om altijd en overal tevreden te zijn, zowel
wanneer ik volop kan eten als wanneer ik honger lijd, zowel
bij overvloed als bij gebrek.
13 Ik kan alles aan, door Hem die mij kracht geeft.
14 Hoe dan ook, jullie hebben er goed aan gedaan, met mij
mee te leven in mijn moeilijkheden.
15 Jullie weten zelf ook, Filippenzen, dat in de begin-
periode, toen jullie het evangelie ontvingen nadat ik uit
Macedonië was vertrokken, geen enkele kerkgemeenschap
zich om mijn financiën heeft bekommerd, behalve jullie.
16 Want zelfs toen ik in Tessalonica was, hebben jullie
meermaals een gift gestuurd om mijn tekorten aan te vullen.

17 Het gaat mij echter niet om de gift, maar om de toename
van het tegoed op jullie rekening.
18 Ik heb alles ontvangen en zelfs meer. Ik heb nu meer
dan voldoende, dankzij jullie giften, die ik van Epafroditus in
ontvangst heb genomen. Ze zijn als een aangenaam geurend
offer dat God vreugde geeft.
19 En mijn God zal vanuit zijn hemelse rijkdom ook al jullie
tekorten aanvullen door middel van Christus Jezus.
20 Onze God en Vader komt voor eeuwig en altijd de eer
toe. Amen.
21 Groet allen die bij Christus Jezus horen. De broeders en
zusters die bij mij zijn, groeten jullie.
22 Alle christenen hier groeten jullie, in het bijzonder zij
die deel uitmaken van de keizerlijke hofhouding.
23 Ik wens jullie de genade van de Heer Jezus Christus toe.

De brief aan de Kolossenzen

1 Van: Paulus, door Gods wil apostel van Christus Jezus, en
van onze broeder Timoteüs.
2 Aan: onze trouwe broeders en zusters in Kolosse, jullie
die heilig zijn omdat jullie bij Christus Jezus horen.
Ik wens jullie de genade en vrede van God, onze Vader toe.
3 Telkens wanneer wij voor jullie bidden, danken wij God,
de Vader van onze Heer Jezus Christus.
4 Wij hebben namelijk gehoord van jullie geloof in Christus
Jezus en van jullie liefde voor iedereen die bij God hoort.
5 Beide komen voort uit jullie verwachting van hetgeen in
de hemel voor jullie klaarligt. Daarover hebben jullie geho-
ord toen de verkondiging van de waarheid, het evangelie,
6 jullie bereikte. Het evangelie draagt vrucht en groeit in
de hele wereld, zoals dat bij jullie gebeurde vanaf de dag dat
jullie het hoorden en de ware betekenis van Gods genade
leerden kennen.
7 Jullie vernamen het van Epafras, onze geliefde collega in
dienst van God. Hij dient Christus trouw namens jullie,
8 en hij heeft ons verteld over de liefde die de Geest in jullie
opwekt.
9 Daarom bidden we, sinds de dag dat we daarover
hoorden, onophoudelijk dat jullie vol kennis zullen zijn van
hetgeen God wil, en dat de Geest jullie alle wijsheid en
inzicht zal schenken.
10 Dan zal jullie gedrag waardig zijn in de ogen van de
Heer en door Hem volledig worden goedgekeurd. Ook zullen
jullie dan vrucht dragen in de vorm van allerlei goede daden
en groeien in de kennis van God.
11 Bovendien zal Hij, in zijn luisterrijke macht, jullie alle
kracht schenken die je nodig hebt om alles geduldig en
volhardend te verdragen, je te verheugen
12 en de Vader te danken. Want Hij heeft ervoor gezorgd
dat we mogen delen in de erfenis die bestemd is voor wie bij
Hem hoort en in het licht leeft.
13 Hij heeft ons uit de macht van de duisternis gered en ons
overgeplaatst naar het koninkrijk van zijn geliefde Zoon,
14 die ons de verlossing bracht, de vergeving van zonden.
15 In Christus is de onzichtbare God zichtbaar geworden
en Christus is de eerstgeborene van de hele schepping.
16 Alles in de hemel en op aarde – het zichtbare en
het onzichtbare, zelfs de vorsten, machten, heersers en
gezagsdragers – is geschapen door en voor Christus.

17 Hij bestond vóór alles en alles bestaat dankzij Hem.
18 Ook is Hij het hoofd van de kerk – en de kerk is zijn
lichaam. Hij is de oorsprong en omdat Hij als eerste uit de
dood verrees, neemt Hij in alles de eerste plaats in.
19 God had namelijk in zijn goedheid besloten, ten volle in
Christus aanwezig te zijn,
20 en door middel van Hem alle dingen, zowel op aarde als
in de hemel, met zich te verzoenen en vrede te brengen door
Christus' dood aan het kruis.
21 Vroeger waren jullie van God vervreemd en Hem
vijandig gezind. Jullie deden slechte dingen.
22 Maar nu heeft Hij jullie met Zich verzoend door Christus'
sterfelijke lichaam – door zijn dood – zodat jullie ten
overstaan van Hem zuiver, smetteloos en onberispelijk zijn.
23 Maar dat geldt enkel als je het geloof trouw blijft,
standvastig en onwrikbaar bent en je niet laat afbrengen
van de hoop die het evangelie biedt – het evangelie dat jullie
hebben gehoord en dat aan alle schepselen in de wereld
werd verkondigd. En ik, Paulus, sta in dienst van dat
evangelie.
24 Ik verheug mij dat ik nu voor jullie lijd. Ik vul in
mijn lichaam aan wat er nog ontbreekt aan het lijden voor
Christus ten bate van zijn lichaam, de kerk.
25 Ik ben ten dienste van de kerk gesteld op basis van de
opdracht die God mij heeft gegeven: zijn boodschap ten volle
aan jullie bekendmaken.
26 Die boodschap is het geheim dat eeuwen en generaties
lang verborgen is geweest, maar dat nu is onthuld aan wie
bij God horen.
27 God besloot aan hen bekend te maken hoe glorieus de
pracht van dit geheim is voor de niet-Joden: Christus leeft in
jullie en dankzij Hem wacht jullie de hemel.
28 En het is Christus die wij verkondigen: we
waarschuwen iedereen en onderwijzen iedereen, met
gebruik van alle wijsheid, omdat we iedereen naar het volle
leven met Christus willen leiden.
29 Het is daarvoor dat ik mij inspan en zwoeg, met behulp
van zijn kracht, die volop in mij aan het werk is.

2

1 Jullie moeten weten dat ik een zware strijd voer – voor
jullie, voor de christenen in Laodicea en ook voor wie mij
niet persoonlijk heeft ontmoet.
2 Ik probeer er namelijk voor te zorgen dat jullie allen
innerlijk worden bemoedigd en door de liefde met elkaar

verbonden zijn, en dat jullie de volkomen zekerheid ervaren
die voortvloeit uit jullie inzicht in Gods geheim: Christus.
3 In Hem liggen alle schatten van wijsheid en kennis
verborgen.

4 Ik zeg dit om ervoor te zorgen dat niemand jullie met
mooi klinkende argumenten misleidt.
5 Al ben ik lichamelijk afwezig, in de geest ben ik bij jullie
en het verheugt mij, jullie discipline en standvastigheid in
het geloof in Christus te zien.

6 Omdat jullie Christus Jezus hebben aanvaard als je Heer,
moeten jullie leven als mensen die bij Hem horen.
7 Dat doe je door in Hem geworteld te zijn en opgebouwd
te worden, je geloof te versterken zoals jullie geleerd is, en
volop je dankbaarheid uit te drukken.
8 Pas op dat je je door niemand laat meeslepen in nie-
tszeggende, misleidende theorieën; die zijn gebaseerd op
menselijke tradities en de machten van deze wereld, maar
niet op Christus.
9 Het is in Hem dat heel Gods wezen ten volle aanwezig is.
10 En het is omdat jullie bij Christus horen, die boven alle
heersers en machten staat, dat jullie het volle leven hebben.
11 Omdat jullie bij Hem horen zijn jullie ook besneden,
maar niet met mensenhanden: het is de besnijdenis van
Christus, de verwijdering van het zondige lichaam.
12 Door middel van de doop zijn jullie met Christus mee
begraven, en door te geloven in de kracht van God, die Hem
uit de dood heeft opgewekt, zijn jullie met Hem mee uit de
dood opgewekt.
13 Toen jullie nog dood waren door je overtredingen en
je onbesneden staat, heeft Hij jullie met Hem mee tot leven
gewekt en al je overtredingen vergeven.
14 Hij heeft het bezwarende bewijsstuk van onze schulden
met de bijhorende bevelen uitgewist en verwijderd, door dat
aan het kruis te spijkeren.
15 En door middel van Christus heeft God over de heersers
en gezagsdragers gezegevierd, hen ontwapend en hen open-
lijk te kijk gezet.

16 Laat je daarom door niemand bekritiseren over eten en
drinken of het vieren van feestdagen, nieuwe maan of de
sabbat.
17 Die zaken zijn een schaduw van wat zou komen,
namelijk de dingen van Christus.
18 Laat je daarvan niet afbrengen door mensen die opgaan
in zelfvernedering en engelenverering, die pochen over

hun visioenen, die verwaand zijn geraakt door hun aardse mentaliteit.
19 Dergelijke mensen zijn niet langer verbonden met het Hoofd, van waaruit het gehele lichaam – dat via de gewrichten en pezen wordt bijeengehouden en functioneert – groeit op de wijze die door God wordt bepaald.
20 Als jullie samen met Christus dood zijn voor de machten van de wereld, waarom laten jullie je dan nog regels opleggen, alsof jullie nog bij de wereld horen?
21 'Niet aanraken! Niet van eten! Afblijven!'
22 Al die regels zijn gebaseerd op menselijke geboden en leerstellingen en betreffen zaken die tenietgaan zodra ze worden genuttigd.
23 Die regels gaan wel door voor wijsheid, wegens hun zelfbedachte godsdienstigheid, zelfvernedering en minachting voor het lichaam, maar het enige waarvoor ze dienen is de bevrediging van de zondige natuur.

3

1 Omdat jullie samen met Christus zijn verrezen, moet je je richten op de dingen van hierboven, waar Christus zich bevindt, aan Gods rechterzijde.
2 Je denken moet gericht zijn op wat hierboven is, niet op wat op aarde is.
3 Jullie zijn immers gestorven en jullie leven ligt samen met Christus verborgen in God.
4 En wanneer Christus, ons Leven, wordt geopenbaard, zal ook worden geopenbaard dat jullie mogen delen in zijn hemelse pracht.
5 Beschouw daarom als dood wat tot je aardse 'ik' behoort: seksueel wangedrag, immoraliteit, hartstocht, slechte verlangens en hebzucht – hebzucht is namelijk afgoderij.
6 Het is omwille van deze dingen dat God de mensen die Hem ongehoorzaam zijn, zal straffen.
7 Ooit deden jullie ze zelf ook. Jullie leefden ook zo.
8 Maar nu moeten jullie je van dat alles – woede, toorn, kwaadaardigheid, laster en vuile taal – ontdoen.
9 Lieg niet tegen elkaar, want je hebt je ontdaan van je oude 'ik' met zijn bijhorende gewoonten,
10 en je gehuld in je nieuwe 'ik', dat voortdurend wordt vernieuwd en zijn Schepper steeds beter kent en weerspiegelt.
11 Dan is er geen sprake meer van Griek of Jood, besneden of onbesneden, vreemdeling, barbaar, slaaf of vrij mens, maar van: Christus is alles en Hij is in ons allen.

12 Omdat jullie Gods eigen, dierbare uitverkorenen zijn,
moeten jullie je hullen in mededogen, vriendelijkheid,
bescheidenheid, zachtmoedigheid en geduld,
13 en elkaar verdragen en vergeven wanneer iemand iets
tegen een ander heeft. Zoals de Heer jullie heeft vergeven,
moeten jullie dat ook doen ten opzichte van elkaar.
14 En al deze zaken moet je combineren met de liefde – de
band die volkomen eenheid creëert.
15 Laat je in je beslissingen leiden door de vrede van
Christus. Jullie zijn, als delen van hetzelfde lichaam, immers
geroepen om in vrede met elkaar te leven. En wees
dankbaar.
16 Zorg dat de woorden van Christus volop in je leven.
Onderwijs en vermaan elkaar met gebruik van alle wijsheid. Zing met een dankbaar hart psalmen, gezangen en
geestelijke liederen voor God.
17 Wat je ook doet en wat je ook zegt, zorg dat je het doet
en zegt in naam van de Heer Jezus en om je dankbaarheid
voor Hem te tonen aan God de Vader.
18 Vrouwen, aanvaard het gezag van je man, zoals gepast
is voor wie bij de Heer hoort.
19 Mannen, heb je vrouw lief en wees niet ruw tegen haar.
20 Kinderen, wees in alles gehoorzaam aan je ouders, want
dat is wat de Heer vreugde geeft.
21 Ouders, maak het je kinderen niet te lastig, want dan
raken ze ontmoedigd.
22 Slaven, wees in alles gehoorzaam aan je aardse meester
– niet alleen wanneer hij je ziet, om bij hem in de gunst te
komen, maar met een oprecht hart en uit ontzag voor de
Heer.
23 Wat je ook doet, doe het van harte, als voor de Heer en
niet voor mensen.
24 Je weet immers dat je van Christus, de Heer die je dient,
als beloning de erfenis zal ontvangen.
25 En wie kwaad doet, zal daarvoor boeten, zonder uitzondering.

4

1 Meesters, behandel je slaven rechtvaardig en correct, in
het besef dat je zelf een Meester in de hemel hebt.
2 Wees volhardend, waakzaam en dankbaar in je gebeden.
3 Bid dan ook voor ons, dat God deuren voor ons zal
openen om het geheim van Christus, omwille waarvan ik
gevangen zit, bekend te maken.
4 Bid ook dat ik het duidelijk zal kunnen uitleggen, want
dat is wat ik behoor te doen.

5 Gedraag je verstandig ten opzichte van buitenstaanders
en maak gebruik van de kansen die je krijgt.
6 Zorg dat de dingen die je zegt, altijd aangenaam en met
zout op smaak gebracht zijn: weet hoe je op iedere persoon
moet reageren.
7 Tychikus, onze geliefde broeder, collega en trouwe
dienaar van de Heer, zal jullie al mijn nieuws vertellen.
8 Ik stuur hem speciaal met dat doel naar jullie toe – om
jullie van mijn omstandigheden op de hoogte te stellen en
jullie te bemoedigen.
9 Ik stuur Onesimus, de trouwe en geliefde broeder die bij
jullie vandaan komt, met hem mee. Zij zullen jullie alles
vertellen over de omstandigheden hier.
10 Aristarchus, die samen met mij gevangen zit, groet jullie,
en ook Markus, de neef van Barnabas. (Over hem hebben
jullie instructies ontvangen: als hij bij jullie komt, moeten
jullie hem verwelkomen.)
11 En ook Jezus die Justus wordt genoemd. Zij zijn mijn
enige medearbeiders in Gods koninkrijk die van Joodse
afkomst zijn, en zij zijn mij tot steun geweest.
12 Epafras groet jullie. Hij is een van jullie, en een dienaar
van Christus Jezus. Hij worstelt voortdurend voor jullie in
het gebed. Hij bidt dan dat jullie je, als volwassen christenen,
vol overtuiging zullen richten op alles wat God wil.
13 Ik kan over Epafras getuigen dat hij zich hard voor jullie
inspant, en ook voor de gelovigen in Laodicea en Hiërapolis.
14 De geliefde dokter Lukas, en ook Demas, groeten jullie.
15 Groet de broeders en zusters in Laodicea en ook Nymfa
en de kerkgemeenschap die in haar huis samenkomt.
16 Wanneer deze brief aan jullie is voorgelezen, laat hem
dan ook voorlezen in de kerkgemeenschap in Laodicea en
laat de brief aan de kerkgemeenschap in Laodicea bij jullie
voorlezen.
17 Zeg tegen Archippus: zorg dat je de taak die je van de
Heer hebt ontvangen, uitvoert.
18 Deze groet schrijf ik, Paulus, eigenhandig. Denk aan mij
in mijn gevangenschap. Ik wens jullie Gods genade toe.

De eerste brief aan de Tessalonicenzen

1 Van: Paulus, Silvanus en Timoteüs.
Aan: de kerkgemeenschap in Tessalonica, die toebehoort
aan God de Vader en de Heer Jezus Christus.
Wij wensen jullie genade en vrede toe.
2 Wij danken God altijd voor jullie allen en we bidden
voortdurend voor jullie.
3 Dan denken wij in de aanwezigheid van onze God
en Vader aan de daden die jullie doen uit geloof, aan
jullie liefdevolle inspanningen en aan de vasthoudendheid
waarmee jullie je hoop op onze Heer Jezus Christus vestigen.
4 Jullie zijn God dierbaar, broeders en zusters, en wij weten
dat Hij jullie heeft uitverkoren,
5 want ons goede nieuws heeft jullie niet enkel bereikt in
de vorm van woorden, maar ook door wonderen, de Heilige
Geest en grote overtuigingskracht. Jullie weten hoe wij ons
bij jullie hebben gedragen; het ging ons om jullie.
6 En jullie hebben ons voorbeeld en het voorbeeld van
de Heer gevolgd door onze boodschap te aanvaarden met
de vreugde die de Heilige Geest schenkt, hoewel jullie veel
verdrukking meemaken.
7 Zo zijn jullie een voorbeeld geworden voor alle gelovigen
in Macedonië en Achaje.
8 Vanaf jullie heeft de boodschap van de Heer zich niet
alleen verspreid in Macedonië en Achaje; jullie geloof in God
is overal bekend geraakt, zodat wij er zelf niets over hoeven
te zeggen.
9 Er wordt ons namelijk verteld hoe jullie ons hebben
verwelkomd: jullie bekeerden je van de afgoden tot God. En
nu dienen jullie de levende en ware God,
10 en verwachten jullie uit de hemel zijn Zoon, Jezus, die
door Hem uit de dood is opgewekt en die ons redt van de
naderende straf.

2

1 Broeders en zusters, jullie weten zelf dat ons bezoek aan
jullie niet vergeefs was.
2 Zoals jullie weten, waren wij in Filippi mishandeld en
vernederd geweest. Maar God gaf ons de vrijmoedigheid om
jullie te midden van veel tegenstand Gods goede nieuws te
vertellen.

3 Onze verkondiging komt immers niet voort uit een
dwaling, slechte bedoelingen of bedrog.
4 God heeft ons het evangelie toevertrouwd omdat Hij ons
daartoe heeft waardig gekeurd. En wij spreken niet om bij
mensen in de gunst te komen, maar bij God, want Hij is het
die onze harten keurt.
5 Zoals jullie weten zijn wij nooit gekomen met vleiende
woorden of hebzuchtige motieven. God is onze getuige!
6 Ook waren wij niet uit op eer van de mensen – van jullie
of anderen –
7 hoewel we die hadden kunnen opeisen als apostelen van
Christus. Integendeel, we waren teder voor jullie, zoals een
moeder die haar kinderen koestert.
8 En omdat we zo op jullie gesteld waren, waren we
bereid om niet alleen het evangelie van God met jullie te
delen, maar ook ons eigen leven. Jullie waren ons dierbaar
geworden.
9 Broeders en zusters, jullie weten nog wel hoe wij, toen
wij jullie het evangelie van God verkondigden, dag en nacht
hebben gewerkt en gezwoegd om geen van jullie tot last te
zijn.
10 Jullie kunnen getuigen – en God ook – hoe zuiver,
oprecht en onberispelijk wij ons hebben gedragen tegenover
jullie die tot geloof kwamen.
11 Ook weten jullie hoe wij, als een vader zijn kinderen,
ieder van jullie
12 hebben bemoedigd, aangespoord en opgeroepen om te
leven op een manier die waardig is in de ogen van de God die
jullie heeft geroepen om in zijn koninkrijk en zijn hemelse
pracht te leven.

13 Het is daarom dat wij God voortdurend danken, want
toen jullie het evangelie van ons ontvingen, aanvaardden
jullie het niet als een boodschap van mensen, maar als
hetgeen het werkelijk is: de boodschap van God. En die
boodschap is nu ook werkzaam in jullie, gelovigen.
14 Broeders en zusters, jullie is hetzelfde overkomen als
Gods kerkgemeenschappen in Judea die Christus Jezus toe-
behoren: jullie hebben van je stadgenoten hetzelfde lijden
te verduren gekregen als zij van de Joden.
15 Die hebben zowel de Heer Jezus als de profeten gedood
en ze hebben ons verdreven; ze doen wat God afkeurt en
zijn vijandig tegen alle mensen.
16 Ze wilden ons namelijk beletten over de redding te
spreken met niet-Joden. Zo zijn ze blijven zondigen totdat de
maat vol was, maar ten slotte heeft Gods straf hen bereikt.

17 Broeders en zusters, wij zijn een tijdje bij jullie vandaan
geweest – hoewel we in gedachten bij jullie bleven – maar
we hebben er alles aan gedaan om jullie weer te zien. We
hebben jullie gemist.
18 We wilden graag bij jullie komen – en ik, Paulus, heb het
meermaals geprobeerd – maar de satan hield ons tegen.
19 Wie is immers onze hoop, onze vreugde en onze
erekrans bij onze Heer Jezus wanneer Hij terugkomt? Dat
zijn jullie toch!
20 Jullie zijn het die ons tot eer strekken en over wie wij
ons verheugen!

3

1 Toen wij het niet langer konden uithouden, leek het ons
daarom beter om zelf in Athene achter te blijven,
2 en Timoteüs te sturen. Hij is onze broeder en Gods
medewerker in de verkondiging van het evangelie van
Christus. We stuurden hem naar jullie toe om jullie in je
geloof te sterken en aan te moedigen,
3 opdat niemand onzeker zou worden wegens de huidige
moeilijkheden. Jullie wisten immers dat dit ons zou
overkomen.
4 Toen wij bij jullie waren, hebben we jullie reeds verteld
dat we verdrukt zouden worden, en zoals jullie weten is dat
gebeurd.
5 Daarom heb ik Timoteüs gestuurd toen ik het niet langer
kon uithouden, om te weten te komen hoe het ging met jullie
geloof. Ik vroeg me namelijk af of de verleider jullie had
verleid en onze moeite vergeefs was geweest.
6 Maar nu is Timoteüs bij ons teruggekomen met het goede
nieuws over jullie geloof en liefde. Ook heeft hij verteld dat
jullie nog altijd positief over ons denken en er evenzeer naar
verlangen ons te zien als wij jullie.
7 Het is daarom, broeders en zusters, dat wij in al onze
nood en moeite bemoedigd zijn door jullie geloof.
8 Omdat jullie standhouden in jullie geloof in de Heer,
leven wij weer op.
9 Hoe kunnen wij God voldoende danken omwille van jul-
lie? We zijn vol vreugde wanneer we in Gods aanwezigheid
aan jullie denken.
10 Dag en nacht bidden we vurig dat we jullie weer
persoonlijk mogen zien, en mogen aanvullen wat er nog aan
jullie geloof ontbreekt.
11 Ik bid dat God, onze Vader, en onze Heer Jezus, ons naar
jullie toe zal leiden.

12 Ook bid ik dat de Heer jullie liefde voor elkaar en voor
allen zal doen groeien en toenemen, zoals dat gebeurt met
onze liefde voor jullie,
13 en dat Hij jullie innerlijk zal sterken, zodat jullie voor
onze God en Vader onberispelijk en zuiver zullen zijn
wanneer onze Heer Jezus komt met al zijn heilige engelen.

4

1 Voor het overige, broeders en zusters, jullie hebben van
ons geleerd hoe je moet leven op een manier die door God
wordt goedgekeurd. Jullie doen dit, en nu vragen wij en
sporen wij jullie aan in naam van de Heer Jezus: doe het
nog meer!
2 Jullie weten immers wat wij jullie in naam van de Heer
Jezus hebben opgedragen.
3 God wil dat jullie een zuiver leven leiden, zonder
seksueel wangedrag.
4 Ieder van jullie moet zijn lichaam op een zuivere,
eerzame wijze weten te beheersen,
5 en niet aan hartstochtelijke passies toegeven zoals de
ongelovigen, want zij kennen God niet.
6 Laat niemand op dit vlak zijn broeder of zuster schaden
of benadelen, want dan zal de Heer hem voor al die
zaken straffen, zoals we jullie eerder hebben verteld en
opgedragen.
7 God heeft ons niet geroepen om in immoraliteit te leven,
maar in zuiverheid.
8 Wie deze waarschuwing verwerpt, verwerpt dan ook
niet een mens, maar God, die jullie zijn Heilige Geest geeft.
9 Over het onderlinge liefdebetoon hoef ik jullie niets
te schrijven, want jullie hebben zelf van God geleerd om
liefdevol met elkaar om te gaan.
10 Jullie doen dat reeds met alle broeders en zusters in
geheel Macedonië. Broeders en zusters, wij sporen jullie
aan: doe dat nog meer,
11 en maak er een erezaak van om een rustig leven te
leiden – dat wil zeggen: je eigen zaken te behartigen en je
eigen kost te verdienen – zoals we jullie hadden opgedragen.
12 Dan gedragen jullie je gepast ten opzichte van buiten-
staanders en zijn jullie van niemand afhankelijk.
13 Broeders en zusters, wij willen niet dat jullie onwetend
blijven over de mensen die overleden zijn. Dan hoeven jullie
niet te treuren; dat is wat de anderen doen, omdat zij geen
hoop hebben.

14 Maar wij geloven dat Jezus is gestorven en verrezen, en
we geloven ook dat God de overleden christenen samen met
Jezus naar zich zal toehalen.
15 We vertellen jullie wat de Heer heeft gezegd, namelijk
dat wij die in leven zijn en achterblijven tot de komst van de
Heer, de overledenen in geen geval zullen voorgaan.
16 Wanneer het signaal klinkt – de stem van een aartsengel
en de klank van Gods trompet – daalt de Heer zelf uit de
hemel neer en verrijzen eerst de gestorven christenen.
17 Daarna zullen wij die leven, de achtergeblevenen,
samen met hen in de wolken opgenomen worden om de
Heer in de lucht te ontmoeten. Dan zullen we voor altijd
bij de Heer zijn.
18 Bemoedig elkaar dus met deze woorden.

5

1 Broeders en zusters, over tijden en data hoeven wij jullie
niet te schrijven.
2 Jullie weten immers heel goed dat de Dag van de Heer
zal komen als een dief in de nacht.
3 Wanneer de mensen zeggen dat er vrede en veiligheid
heerst, worden ze plots getroffen door Gods straf, zoals een
zwangere vrouw door weeën, en ze zullen in geen geval
ontkomen.
4 Maar jullie, broeders en zusters, zullen niet door die dag
worden overvallen als door een dief, want jullie leven niet
in het duister.
5 Jullie horen allen bij het licht en bij de dag; wij zijn niet
van de nacht of het duister.
6 Laten we dus niet slapen zoals de anderen, maar
waakzaam en nuchter zijn.
7 Want wie slaapt, slaapt 's nachts en wie zich bedrinkt,
bedrinkt zich 's nachts.
8 Maar laten wij, die aan de dag toebehoren, nuchter zijn,
gehuld in het pantser van geloof en liefde en beschermd
door de helm van de verwachting van onze redding.
9 God heeft ons namelijk niet bestemd om zijn straf te
ondergaan, maar om de redding te verkrijgen via onze Heer
Jezus Christus.
10 Hij is voor ons gestorven opdat wij samen met Hem
zouden leven, ongeacht of we nog op aarde zijn of reeds
overleden zijn.
11 Bemoedig elkaar dus en bouw elkaar op, zoals jullie
reeds doen.
12 Broeders en zusters, wij verzoeken jullie, de mensen
die hard voor jullie werken, die jullie in naam van de Heer
leiden en terechtwijzen, te erkennen.

13 Behandel hen met liefdevol respect wegens hun inzet.
Leef in vrede met elkaar.
14 Broeders en zusters, wij sporen jullie aan om te vermanen wie lui is, te bemoedigen wie ontmoedigd is, de zwakken te steunen en geduld te hebben met iedereen.
15 Zorg dat niemand kwaad met kwaad vergeldt, en streef voortdurend naar wat goed is voor elkaar en voor alle mensen.
16 Verheug je voortdurend,
17 bid zonder ophouden,
18 en dank God onder alle omstandigheden, want dat is wat God wil voor jullie die bij Christus Jezus horen.
19 Doof de Geest niet uit:
20 minacht de profetieën niet,
21 maar onderzoek alles en behoud het goede.
22 Vermijd elke vorm van kwaad.
23 Ik bid dat de God die vrede geeft, jullie zal helpen volledig zuiver te leven, en dat Hij heel jullie geest, ziel en lichaam zal beschermen, zodat er bij de komst van onze Heer Jezus Christus niets op jullie aan te merken zal zijn.
24 Hij die jullie geroepen heeft, is trouw en zal zijn belofte waarmaken.
25 Broeders en zusters, bid ook voor ons.
26 Begroet al de christenen met een heilige kus.
27 In de naam van de Heer draag ik jullie op, deze brief aan alle christenen voor te lezen.
28 Ik wens jullie de genade van de Heer Jezus Christus toe.

De tweede brief aan de Tessalonicenzen

1 Van: Paulus, Silvanus en Timoteüs.

Aan: de kerkgemeenschap in Tessalonica, die toebehoort aan God, onze Vader, en de Heer Jezus Christus.

2 Wij wensen jullie de genade en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus toe.

3 Broeders en zusters, wij behoren God voortdurend voor jullie te danken. Dat is gepast omdat jullie geloof sterk groeit en de liefde die jullie allen elkaar toedragen, toeneemt.
4 Wij vertellen fier aan Gods andere kerkgemeenschappen over het volhardende geloof waarmee jullie alle vervolging en verdrukking ondergaan.
5 Het toont aan dat Gods oordeel rechtvaardig is en dat jullie Gods koninkrijk, waarvoor jullie momenteel lijden, waardig geacht worden.
6 God is inderdaad rechtvaardig: Hij zal afrekenen met de mensen die jullie verdrukken, door hen zwaar te straffen.
7 En jullie die verdrukking lijden, zullen daarvan worden bevrijd – net als wij – wanneer de Heer Jezus uit de hemel verschijnt met zijn machtige engelen
8 en met een laaiend vuur. Dan zal Hij de mensen straffen die God niet erkennen en het evangelie van onze Heer Jezus niet gehoorzamen.
9 Zij zullen bestraft worden met Gods eeuwige straf: ze zullen voor altijd van de aanwezigheid van de Heer en van zijn grote hemelse pracht worden buitengesloten.
10 Dat zal gebeuren op de dag dat Hij komt om te worden verheerlijkt en bewonderd door de mensen die bij Hem horen, door allen die in Hem geloven – ook door jullie, omdat jullie onze getuigenis geloven.
11 Daarom bidden wij voortdurend voor jullie, dat jullie de roeping van onze God waardig zullen zijn, dat Hij al jullie verlangens naar het goede zal waarmaken en dat de daden die jullie uit geloof doen vol van zijn kracht zullen zijn.
12 Dan wordt onze Heer Jezus door jullie geëerd en ontvangen jullie eer van Hem, dankzij de genade van onze God en de Heer Jezus Christus.

2

1 Broeders en zusters, wat de komst van onze Heer Jezus
Christus en onze vereniging met Hem betreft, vragen wij
jullie met aandrang:
2 laat je niet meteen van de wijs brengen of ongerust
maken door een profetie, een uitspraak of een brief, zoge-
naamd van ons, waarin wordt beweerd dat de Dag van de
Heer reeds is aangebroken.
3 Laat je door niemand misleiden, op welke manier
ook, want die dag komt pas nadat eerst de grote opstand
tegen God gekomen is en de wetteloze mens verschijnt, die
bestemd is voor de hel.
4 Hij zal zich keren tegen alles wat als een god beschouwd
of vereerd wordt, en zich erboven verheffen. Hij zal zelfs in
Gods tempel plaatsnemen en zichzelf tot god uitroepen.
5 Weten jullie niet meer dat ik dit meermaals aan jullie
verteld heb toen ik nog bij jullie was?
6 Jullie weten wat hem tegenhoudt, waardoor hij pas op de
bestemde tijd zal verschijnen.
7 De wetteloosheid is reeds in het geheim werkzaam;
alleen moet degene die hem tegenhoudt nog vertrekken.
8 Pas dan zal de wetteloze mens verschijnen. En wanneer
de Heer komt, zal Hij hem met zijn adem verteren en met
zijn luister vernietigen.
9 De komst van de grote zondaar is het werk van de satan
en zal gepaard gaan met groot machtsvertoon en met valse
tekenen en wonderen.
10 En zij die de waarheid die hen had kunnen redden,
niet hebben liefgehad en verwelkomd, zullen dan op allerlei
kwaadaardige wijzen worden misleid.
11 God zal een krachtige misleiding naar hen toe sturen,
zodat ze de leugen gaan geloven.
12 En dan zullen allen die de waarheid niet geloven, maar
de voorkeur geven aan het kwaad, worden veroordeeld.

13 Maar voor jullie, door de Heer geliefde broeders en
zusters, zijn wij God voortdurend dank verschuldigd, want
Hij heeft jullie uitgekozen om als eersten te worden gered,
door het zuiverende werk van de Geest en jullie geloof in de
waarheid.
14 God heeft jullie geroepen door middel van onze
verkondiging van het evangelie, opdat jullie zouden mogen
delen in de hemelse pracht van onze Heer Jezus Christus.

15 Broeders en zusters, wees dus standvastig en blijf bij de
leer die wij aan jullie doorgegeven hebben, zowel mondeling
als in onze brieven.

16 Wij bidden dat onze Heer Jezus Christus zelf, en God,
onze Vader, die ons in zijn genade liefheeft en ons zijn
eeuwige troost en goede hoop geeft,
17 jullie de moed en innerlijke kracht zullen geven om
voortdurend het goede te doen en te zeggen.

3

1 Voor het overige, broeders en zusters, bid voor ons dat
de boodschap van de Heer zich zal blijven verspreiden en
dankbaar zal worden aanvaard, zoals dat ook bij jullie is
gebeurd.
2 Bid ook dat wij zullen worden beschermd tegen slechte,
kwaadaardige mensen, want niet iedereen heeft het geloof.
3 Maar de Heer is trouw en Hij zal jullie sterk maken en
tegen het kwaad beschermen.
4 De Heer geeft ons het vertrouwen dat jullie doen wat
wij jullie hebben opgedragen en dat jullie dat zullen blijven
doen.
5 Ik bid dat de Heer jullie hart zal richten op Gods liefde
en Christus' volharding.
6 Broeders en zusters, wij dragen jullie op in naam van
de Heer Jezus Christus: neem afstand van iedere broeder
of zuster die zich lui gedraagt en niet leeft volgens het
onderwijs dat wij aan jullie hebben doorgegeven.
7 Jullie weten zelf wel hoe je ons voorbeeld moet volgen,
want wij waren niet lui toen we bij jullie waren.
8 We namen ook van niemand eten aan zonder ervoor te
betalen; we werkten en zwoegden dag en nacht om niemand
van jullie tot last te zijn.
9 Dat was niet omdat wij daartoe niet het recht hebben,
maar om een voorbeeld te stellen dat jullie zouden volgen.
10 Zelfs toen we bij jullie waren, droegen we jullie op dat
als iemand niet wil werken, je hem geen eten hoeft te geven.
11 We horen namelijk dat sommigen onder jullie zich lui
gedragen en geen arbeid verrichten maar zich wel overal
mee bemoeien.
12 In naam van de Heer Jezus Christus dragen wij die
mensen op en sporen wij hen aan, rustig in hun eigen
onderhoud te voorzien door arbeid te verrichten.
13 En jullie, broeders en zusters: geef het goeddoen niet
op.
14 Als iemand zich niet aan onze boodschap in deze brief
houdt, neem daar dan nota van en ga niet met die persoon
om, zodat hij zich gaat schamen.
15 Beschouw hem echter niet als een vijand, maar wijs hem
terecht als een broeder of zuster.

16 Ik bid dat de Heer van de vrede jullie voortdurend en op
alle manieren vrede zal geven en dat de Heer bij jullie allen
zal zijn.
17 Deze groet schrijf ik, Paulus, eigenhandig. Hieraan kan
je elke brief herkennen, dit is hoe ik schrijf.
18 Ik wens jullie allen de genade van onze Heer Jezus
Christus toe.

De eerste brief aan Timoteüs

1 Van: Paulus, apostel van Christus Jezus op gezag van God,
onze redder, en Christus Jezus, onze hoop.

2 Aan: Timoteüs, die door het geloof mijn ware kind is
geworden.

Ik wens je de genade, het mededogen en de vrede van God,
de Vader, en van Christus Jezus, onze Heer toe.

3 Doe wat ik je heb opgedragen toen ik naar Macedonië
vertrok: blijf in Efeze om bepaalde mensen te waarschuwen
dat ze geen afwijkende leer mogen onderwijzen
4 en dat ze zich niet mogen bezighouden met mythes en
eindeloze lijsten van voorouders. Want dat laatste zal hun
eerder aanzetten tot speculatie dan tot het uitvoeren van de
taak die God hun heeft gegeven en waarvoor ze geloof nodig
hebben.
5 Mijn doel met deze waarschuwing is dat de mensen liefde
zullen betonen vanuit een zuiver hart, een goed geweten en
een oprecht geloof.
6 Sommigen zijn van die zaken afgeweken en houden zich
bezig met zinloze praatjes.
7 Ze willen onderwijs geven over de Wet, maar begrijpen
niet waarover ze praten of wat ze zo stellig beweren.
8 Zoals we weten is de Wet goed, mits op de juiste manier
toegepast.
9 Wij beseffen immers dat de Wet niet is ingesteld voor
rechtvaardige mensen, maar voor slechte en opstandige
mensen, voor goddelozen en zondaars, voor mensen die de
dingen van God haten en verachten, voor wie hun eigen
vader of moeder doden, voor moordenaars,
10 voor mensen die zich bezighouden met seksueel wange-
drag, homoseksuele handelingen, leugens, valse verklarin-
gen en wat er verder nog ingaat tegen de gezonde leer.
11 En leer is gezond als ze overeenstemt met het evangelie
van de verheven en hooggeprezen God, dat mij is toev-
ertrouwd.
12 Ik dank Hem die mij kracht heeft gegeven, Christus Jezus
onze Heer, omdat Hij mij betrouwbaar genoeg vond om mij
in zijn dienst aan te stellen,
13 hoewel ik Hem vroeger lasterde, vervolgde en bestreed.
Hij had echter mededogen met mij omdat ik handelde uit
onwetendheid en ongeloof.

14 Ik werd overstelpt door de genade van onze Heer en
door het geloof en de liefde die in Christus Jezus te vinden
zijn.
15 Deze boodschap is betrouwbaar en verdient het om
volledig te worden aanvaard: Christus Jezus kwam naar de
wereld om zondaars te redden. Ik was onder hen de ergste,
16 maar ik heb mededogen ontvangen, opdat in mij, de
ergste zondaar, het volmaakte geduld van Christus Jezus
zichtbaar zou worden. Hij heeft van mij een voorbeeld
gemaakt voor wie in Hem gelooft en het eeuwig leven
ontvangt.
17 De eeuwige Koning, de onsterfelijke, onzichtbare, enige
God komt voor eeuwig en altijd de eer en glorie toe. Amen.
18 Timoteüs, mijn kind, ik vertrouw je deze opdracht toe
in overeenstemming met de profetieën die destijds over jou
zijn uitgesproken opdat je aan de hand daarvan voor de
goede zaak zou strijden.
19 Blijf bij het geloof en houd je geweten zuiver. Sommigen
hebben hun geweten genegeerd en hun geloof heeft schip-
breuk geleden.
20 Onder hen zijn Hymeneüs en Alexander; hen heb ik aan
de satan overgeleverd opdat ze het lasteren van God zouden
afleren.

2

1 In de eerste plaats roep ik op om te bidden, te pleiten, te
smeken en te danken voor alle mensen.
2 Bid ook voor koningen en alle gezagsdragers, opdat wij
een vredig en rustig leven kunnen leiden, dat toewijding aan
God en waardigheid weerspiegelt.
3 Dat is goed en aangenaam in de ogen van God, onze
redder.
4 Hij wil immers dat alle mensen worden gered en de
waarheid leren kennen.
5 Want er is maar één God en ook maar één bemiddelaar
tussen God en mensen: Christus Jezus, zelf ook een mens.
6 Hij heeft zichzelf gegeven, als losgeld voor alle mensen.
Hierover wordt nu getuigd, op de juiste tijd.
7 Daarom ben ik aangesteld als prediker, apostelen en
leraar voor de niet-Joden, om hen het geloof en de waarheid
te brengen. Ik spreek de waarheid, ik lieg niet!
8 Ik wil dat de mannen overal bidden; laten ze dat doen
met opheffing van zuivere handen en zonder woede of ruzie.
9 Zo hoort het ook voor de vrouwen: ik wil dat ze zich
op gepaste, nette, bescheiden wijze kleden en zich niet mooi
maken met haarvlechten, goud, parels of kostbare kledij,

10 maar met goede daden. Dat is voor vrouwen een gepaste
manier om hun eerbied voor God duidelijk te maken.
11 Vrouwen behoren het onderwijs rustig en gehoorzaam
te ontvangen.
12 Ik laat niet toe dat een vrouw een man onderricht of
hem overheerst; ze moet zich rustig houden,
13 want Adam werd eerst geschapen en pas daarna Eva.
14 En het was niet Adam die werd misleid; het was de
vrouw die werd misleid en het gebod overtrad.
15 Vrouwen zullen echter worden behoed bij de bevalling
als ze zich houden aan het geloof, het liefdebetoon en een
zuivere, bescheiden levenswijze.

3

1 Deze boodschap is betrouwbaar: wie een positie als ver-
antwoordelijke van de kerkgemeenschap ambieert, verlangt
naar een nobele taak.
2 Een verantwoordelijke van de kerkgemeenschap moet
onbesproken zijn, een trouwe huwelijkspartner, nuchter,
bedachtzaam, respectabel, gastvrij, bekwaam om te onder-
wijzen,
3 geen alcoholist, niet opvliegend, maar vriendelijk en
vredelievend, niet geldzuchtig.
4 Hij moet zijn gezin goed leiden en vol waardigheid het
gezag over zijn kinderen uitoefenen.
5 Want als iemand zijn eigen gezin niet weet te leiden, hoe
kan hij dan zorg dragen voor Gods kerk?
6 Hij mag niet pas kortgeleden tot geloof gekomen zijn;
anders kan hij verwaand worden en onder hetzelfde oordeel
eindigen als de duivel.
7 Ook moet hij een goede reputatie hebben bij buitenstaan-
ders; anders kan hij in opspraak komen en in de val van de
duivel trappen.
8 Ook zij die een dienende functie in de kerkgemeenschap
vervullen moeten eerbaar zijn, oprecht, niet verslaafd aan
wijn en niet uit op onrechtmatige winst.
9 Ze moeten zich met een zuiver geweten houden aan de
geopenbaarde waarheid van het geloof.
10 Ook moeten ze eerst op geschiktheid worden onder-
zocht. Pas dan mogen ze deze taak op zich nemen, als er
niets op hen aan te merken is.
11 Ook de vrouwen moeten eerbaar zijn, niet kwaad-
spreken, en nuchter en betrouwbaar zijn in alles.
12 Vrouwen die een dienende functie in de kerkgemeen-
schap vervullen, moeten trouwe huwelijkspartners zijn en
hun kinderen en gezinnen goed leiden.

13 Want wie zijn taak goed heeft uitgevoerd, heeft aanzien
verworven en is vrijmoediger geworden in zijn geloof in
Christus Jezus.
14 Ik schrijf je dit hopend om binnenkort bij je te komen.
15 Maar als ik langer wegblijf, weet je hoe men zich moet
gedragen in Gods gezin, de kerk van de levende God, die de
ware leer draagt en ondersteunt.
16 Laat er geen twijfel over bestaan wat het grote geheim
van onze godsdienst is: Hij die is geopenbaard in een
menselijk lichaam, is bevestigd door de Geest, verschenen
aan engelen, verkondigd onder de volken, geloofd in de hele
wereld, en opgenomen in de hemel.

4

1 De Geest zegt uitdrukkelijk dat in de toekomst sommige
mensen van het geloof zullen afvallen, doordat ze aandacht
schenken aan misleidende geesten met demonische leer.
2 Die leer wordt gebracht door hypocriete leugenaars met
een afgestompt geweten,
3 die zich uitspreken tegen het huwelijk en tegen het
nuttigen van bepaalde etenswaren. Nochtans is voedsel
door God geschapen om dankbaar te worden aanvaard door
wie gelooft en de waarheid kent.
4 Alles wat door God geschapen is, is goed en niets ervan
is verwerpelijk als het met dankbaarheid wordt ontvangen,
5 want het wordt dan gezuiverd door Gods woorden en ons
gebed.
6 Als je de gelovigen hierop wijst, ben je een goed dienaar
van Christus Jezus, die ook zichzelf met de boodschap van
het geloof en de gezonde leer voedt en die naleeft.
7 Laat je niet in met goddeloze en dwaze verzinsels, maar
oefen jezelf in de toewijding aan God.
8 Lichamelijke oefening is weliswaar van enig nut, maar
toewijding aan God is nuttig in alle opzichten, omdat ze een
belofte inhoudt voor zowel het huidige als het toekomstige
leven.
9 Deze boodschap is betrouwbaar en verdient het om
volledig te worden aanvaard.
10 En het is daarvoor dat wij zwoegen en ons inspannen,
want wij hebben onze hoop gevestigd op de levende God, die
de redder is van alle mensen, in het bijzonder de gelovigen.
11 Dit is wat je de mensen moet voorhouden en leren.
12 Laat niemand op je neerkijken omdat je jong bent; wees
een voorbeeld voor de gelovigen door je woorden, je gedrag,
je liefdebetoon, je geloof en je zuivere manier van leven.

13 Blijf voorlezen, preken en onderwijzen totdat ik kom.
14 Zorg dat je de geestesgave die je geschonken is toen je
die profetie ontving bij de handoplegging door de oudsten,
niet verwaarloost.
15 Dit is wat je moet doen. Wijd je volledig aan deze zaken,
opdat je vorderingen voor iedereen zichtbaar zullen zijn.
16 Blijf zorg besteden aan je levenswijze en onderwijs;
houd eraan vast, want zo zul je jezelf en je toehoorders
redden.

5

1 Val niet uit tegen een oudere man, maar spoor hem aan
alsof hij je vader is. Behandel jongere mannen als je broer,
2 oudere vrouwen als je moeder en jongere vrouwen als je
zus, in volkomen zuiverheid.
3 Draag zorg voor weduwen die werkelijk alleen zijn.
4 Als een weduwe echter kinderen of kleinkinderen heeft,
moeten die eerst leren om hun geloof binnen hun familie in
praktijk te brengen door de zorg voor haar op zich te nemen,
als tegenprestatie voor de zorg die zij zelf binnen de familie
hebben ontvangen, want dat is aangenaam in Gods ogen.
5 Iemand die werkelijk weduwe is omdat ze geen familie
meer heeft, heeft haar hoop op God gevestigd en blijft dag
en nacht tot Hem bidden en smeken,
6 maar wie in overdaad wil leven, is levend dood.
7 Ook dit moet je de mensen opdragen, opdat er niets op
hen aan te merken zal zijn.
8 Wie echter niet voor zijn eigen familie zorgt – zelfs niet
voor zijn huisgenoten – verloochent zijn geloof en is erger
dan een ongelovige.
9 Een weduwe mag als zodanig worden aangemerkt als ze
ouder dan zestig is, een trouwe huwelijkspartner is geweest,
10 en bekend staat om haar goede daden – dat ze kinderen
heeft grootgebracht, gastvrijheid heeft bewezen, de voeten
van de gelovigen heeft gewassen, en verdrukten heeft
bijgestaan. Ze moet zich dus hebben toegelegd op het doen
van allerlei goede daden.
11 Wijs weduwen die jonger zijn af, want als hun seksuele
verlangens sterker worden dan hun toewijding aan Christus,
willen ze hertrouwen,
12 en maken ze zich schuldig aan het breken van de gelofte
die ze hadden afgelegd.
13 Bovendien leren ze de gewoonte aan, zich niet nuttig
te maken maar bij de ene na de andere familie op bezoek
te gaan. En dat niet alleen, ze roddelen, bemoeien zich met
anderen en zeggen ongepaste dingen.

14 Daarom wil ik dat jongere vrouwen hertrouwen,
kinderen krijgen en leiding geven aan de huishouding, zodat
ze de tegenstander geen gelegenheid geven tot laster.
15 Want sommigen zijn al van het rechte pad afgeweken,
de satan achterna.
16 Maar als een gelovige vrouw weduwen onder haar
hoede heeft, moet zij hen bijstaan en de kerkgemeenschap
niet belasten; dan kan die de weduwen bijstaan die werke-
lijk alleen zijn.

17 Oudsten die goed leidinggeven, verdienen dubbele eer,
vooral zij die zich volop bezighouden met de prediking en
het onderwijs.
18 Er staat immers in de Schriften: “Een dorsende os mag
je niet muilkorven,” en: “De arbeider is zijn loon waard.”
19 Aanvaard beschuldigingen tegen een oudste enkel als er
twee of drie getuigen zijn.
20 En wie zondig bezig zijn, moet je terechtwijzen waar
iedereen bij is, zodat de anderen zich ook gewaarschuwd
weten.
21 Ik verklaar in aanwezigheid van God, Christus Jezus
en de uitverkoren engelen, dat je je hieraan moet houden,
zonder partijdigheid of favoritisme.

22 Leg niemand gehaast de handen op en maak je niet
medeplichtig aan de zonden van anderen; zorg dat je zuiver
blijft.

23 Drink niet alleen water, maar gebruik ook wat wijn,
omwille van je maag en omdat je vaak ziek bent.

24 De zonden van sommigen zijn zichtbaar en wijzen er
nu al op dat ze veroordeeld zullen worden; andere zonden
blijken pas later.
25 Hetzelfde geldt voor goede daden: ze zijn zichtbaar,
maar goede daden die dat niet zijn, kunnen niet verborgen
blijven.

6

1 Allen die onder het juk van de slavernij leven, moeten
hun meester hoogachten, opdat Gods naam en de christelijke
leer niet in opspraak komen.
2 Zij die een gelovige meester hebben, mogen hem niet
verachten omdat hij christen is, maar moeten hem veeleer
ijveriger dienen. Immers, de persoon die ze dienen is een
geliefde gelovige die zich inzet voor het welzijn van de
mensen die hem dienen.

Dit is wat je de mensen moet leren en bijbrengen.

3 Als iemand afwijkende leer verkondigt die ingaat tegen
de gezonde woorden van onze Heer Jezus Christus en tegen
de leer van onze godsdienst,
4 dan is die persoon verwaand en onwetend, en heeft hij
een ziekelijke drang om te debatteren en te ruziën over
woorden. En dat zal leiden tot afgunst, rivaliteit, laster,
achterdocht,
5 en eindeloze frictie tussen mensen met een verziekte
mentaliteit, die geen waarheidsbesef hebben en die menen
dat ze winst uit de godsdienst kunnen halen.
6 Maar het dienen van God levert enkel winst op als het
samengaat met tevredenheid.
7 We hebben immers niets naar de wereld meegebracht en
kunnen er niets uit meenemen.
8 Als we eten en kledij hebben, moet dat voldoende voor
ons zijn.
9 Maar wie rijk wil worden, trapt in de val van de
verleiding en van vele dwaze en schadelijke verlangens die
de mensen in het verderf storten en ten onder doen gaan.
10 Geldzucht is namelijk een wortel van allerlei soorten
kwaad; door daarnaar te verlangen zijn sommigen van
het geloof afgedwaald en zij hebben zichzelf veel leed
aangedaan.
11 Maar jij, dienaar van God, houd je hier verre van en
streef naar oprechtheid, toewijding aan God, geloof, liefde,
volharding en zachtmoedigheid.
12 Strijd voor de goede zaak van het geloof, en strek
je uit naar het eeuwig leven waartoe je bent geroepen
en waarover je zo'n krachtige getuigenis hebt afgelegd in
aanwezigheid van velen.
13 Ik draag je op in aanwezigheid van God, die aan alles
het leven geeft, en van Christus Jezus, die een krachtige
getuigenis heeft afgelegd tegenover Pontius Pilatus:
14 houd je stipt en nauwkeurig aan deze opdracht, totdat
onze Heer Jezus Christus verschijnt.
15 Wanneer dat zal gebeuren, wordt bepaald door de
verheven en enige Heerser, de Koning boven alle koningen
en Heer boven alle heren,
16 de enige onsterfelijke, die in ontoegankelijk licht woont
en die door geen mens wordt gezien of kan worden gezien.
Aan Hem komt voor eeuwig de eer en macht toe. Amen.
17 Draag de rijken van deze wereld op, niet hoogmoedig
te zijn en hun hoop niet te vestigen op rijkdom – die biedt
immers geen zekerheid – maar op God, die ons rijkelijk van
alles voorziet opdat wij ervan kunnen genieten.

18 Ze moeten goeddoen en rijk zijn aan goede daden; ze
moeten vrijgevig zijn en bereid om te delen.
19 Dan investeren ze in de toekomst, om het echte leven te
bemachtigen.
20 Timoteüs, waak over hetgeen je is toevertrouwd en
houd je verre van goddeloze praatjes en van de tegenwer-
pingen die ten onrechte als kennis worden bestempeld.
21 Zij worden verkondigd door bepaalde mensen die van
het geloof zijn afgeweken. Ik wens jullie Gods genade toe.

De tweede brief aan Timoteüs

1 Van: Paulus, door Gods wil apostel van Christus Jezus,
gezonden om de belofte van het leven dat Christus Jezus
schenkt, te verkondigen.
2 Aan: mijn dierbare kind Timoteüs.
Ik wens je de genade, het mededogen en de vrede van God,
de Vader, en van Christus Jezus, onze Heer toe.
3 Ik bid voortdurend voor je, 's nachts en overdag, en dan
dank ik God, die ik, net als mijn voorouders, met een zuiver
geweten dien.
4 Als ik aan je tranen denk, verlang ik ernaar je te zien en
met vreugde te worden vervuld.
5 Ik herinner me je oprechte geloof, dat eerder in je
grootmoeder Loïs en je moeder Eunike leefde, en dat nu –
daar ben ik zeker van – ook in jou leeft.
6 Vergeet daarom niet de gave van God, die je hebt
ontvangen doordat ik je mijn handen heb opgelegd, aan te
wakkeren.
7 God heeft ons namelijk geen geest gegeven die angstig
maakt, maar de Geest van kracht, liefde en bedachtza-
amheid.
8 Schaam je dus niet om over onze Heer te getuigen.
Schaam je ook niet voor mij, die omwille van Hem gevan-
genzit, maar deel in mijn lijden voor het evangelie. God zal
je daarvoor de kracht geven.
9 God heeft ons gered en geroepen om bij Hem te horen;
niet op grond van onze verdienste, maar op grond van zijn
plan en genade. Die genade was ons, die bij Christus Jezus
horen, reeds geschonken voordat de tijd begon,
10 en is nu zichtbaar geworden door de komst van Christus
Jezus, onze redder. Hij heeft de dood vernietigd en door mid-
del van het evangelie duidelijk gemaakt wat onvergankelijk
leven is.
11 En ik ben aangesteld als verkondiger, apostel en leraar
van dat evangelie.
12 Daarom onderga ik dit lijden; maar ik schaam me niet,
want ik weet op Wie ik vertrouw en ik ben er zeker van dat
Hij in staat is om tot het aanbreken van zijn Dag te waken
over hetgeen ik Hem heb toevertrouwd.
13 Houd je aan de gezonde woorden die je van mij hebt
gehoord en blijf bij het geloof en de liefde die Christus Jezus
schenkt.

14 Waak, met de hulp van de Heilige Geest die in ons woont,
over het goede dat je is toevertrouwd.
15 Je weet dat iedereen in Asia mij in de steek heeft gelaten;
ook Fygelus en Hermogenes.
16 Ik bid dat de Heer zich zal ontfermen over de
huisgenoten van Onesiforus, want hij heeft mij vaak opge-
beurd en schaamde zich niet voor mijn gevangenschap.
17 Integendeel, toen hij in Rome was, zocht hij ijverig naar
mij totdat hij mij had gevonden.
18 Ik bid dat de Heer zich over Onesiforus zal ontfermen
op de Dag van de Heer. Je weet precies welke diensten hij
heeft bewezen in Efeze.

2

1 Mijn kind, wees sterk door de genade die Christus Jezus
schenkt.
2 Wat je van mij hebt gehoord in het bijzijn van veel
getuigen, vertrouw dat toe aan betrouwbare mensen, die het
op hun beurt aan anderen zullen kunnen leren.
3 Deel in het lijden, als een goed soldaat van Christus Jezus.
4 Niemand die in het leger dienstdoet, houdt zich bezig
met de zorgen van het dagelijks leven, hij wil enkel zijn
meerderen ter wille zijn.
5 En een atleet wint geen erekrans als hij zich niet aan de
spelregels houdt.
6 De hardwerkende boer hoort als eerste zijn aandeel van
de oogst te ontvangen.
7 Denk na over wat ik zeg, want de Heer zal je inzicht in
dit alles geven.
8 Bedenk dat Jezus Christus, de afstammeling van David, is
verrezen uit de dood. Dat is het evangelie dat ik verkondig,
9 waarvoor ik lijden onderga en waarvoor ik zelfs ketenen
draag als een misdadiger. Maar de boodschap van God laat
zich niet ketenen.
10 Daarom verdraag ik alles, omwille van de uitverkore-
nen, opdat ook zij de redding mogen ontvangen die Christus
Jezus schenkt, met daarbij de eeuwige hemelse pracht.
11 De volgende verklaring is betrouwbaar: als wij met Hem
gestorven zijn, zullen we ook met Hem leven.
12 En als wij volharden, zullen we ook met Hem heersen.
Als we Hem verloochenen, zal Hij ons ook verloochenen.
13 Maar als wij Hem ontrouw zijn, blijft Hij trouw, want
zichzelf verloochenen kan Hij niet.
14 Blijf de mensen hieraan herinneren en verklaar in
Gods aanwezigheid dat ze niet moeten ruziën over woorden.

Dat is niet nuttig en het leidt tot de ondergang van de toehoorders.
15 Doe je uiterste best om Gods goedkeuring te verkrijgen, als een arbeider die zich niet voor zijn werk hoeft te schamen, maar de boodschap over de waarheid op de juiste wijze verkondigt.
16 Laat je niet in met goddeloze praatjes, want de mensen die ze verspreiden zullen steeds goddelozer worden.
17 Hun woorden zaaien zich uit als kanker. Dat is onder andere het geval bij Hymeneüs en Filetus.
18 Zij zijn van de waarheid afgeweken door te beweren dat de verrijzenis van de doden reeds heeft plaatsgevonden; zo breken zij het geloof van sommigen af.
19 Toch is het fundament dat God gelegd heeft stevig, en het draagt de volgende opschriften: “De Heer kent de mensen die Hem toebehoren,” en: “Laat ieder die de Heer aanroept, wijken van het kwaad."
20 In een voornaam huis zijn er niet enkel voorwerpen van goud en zilver, maar ook van hout en aardewerk; sommige voorwerpen zijn bedoeld voor bijzondere gelegenheden, andere voor alledaags gebruik.
21 Als iemand zich van het kwaad heeft gereinigd, wordt hij een voorwerp voor bijzondere gelegenheden, heilig gemaakt, nuttig voor zijn eigenaar, bestemd voor allerlei goed werk.
22 Houd je verre van jeugdige verlangens en streef naar rechtvaardigheid, geloof, liefde en vrede; doe dat samen met de mensen die God aanbidden met een zuiver hart.
23 Laat je niet in met dwaze en onverstandige controverses; je weet dat die tot ruzies leiden.
24 Gods dienaar mag niet ruziën; hij moet vriendelijk voor alle mensen zijn, kunnen onderwijzen en verdraagzaam zijn.
25 Hij moet tegenstanders op zachtmoedige wijze terechtwijzen, want misschien zal God hen tot inkeer brengen. En dan zullen ze de waarheid erkennen
26 en ontsnappen uit de valstrik van de duivel, die hen zijn wil had opgelegd.

3

1 Besef dat het leven moeilijk zal zijn tegen het einde van de tijd.
2 De mensen zullen egoïstisch zijn, verzot op geld, zelfingenomen, arrogant, lasterlijk, ongehoorzaam aan hun ouders, ondankbaar, goddeloos,

3 hardvochtig, onverzoenlijk, kwaadsprekend, onbeheerst, wreed, kwaadwillig,
4 verraderlijk, onbezonnen, verwaand, met meer liefde voor het genot dan voor God.
5 Ze zullen wel godsdienstig lijken, maar geen eerbied voor God hebben. Blijf uit hun buurt.
6 Sommigen onder hen dringen families binnen en weten zwakwillige vrouwen in te palmen – vrouwen die met zonden beladen zijn en zich door allerlei verlangens laten leiden,
7 die zich voortdurend laten onderrichten maar nooit de waarheid leren kennen.
8 Zoals Jannes en Jambres zich tegen Mozes verzetten, zo verzetten deze mensen zich tegen de waarheid met hun verziekte denken en ondeugdelijke geloof.
9 En net zoals zij zullen ze niet ver komen, want hun dwaasheid zal voor iedereen duidelijk zijn.

10 Jij daarentegen hebt mijn onderwijs, levenswijze, toewijding, geloof, geduld, liefde en volharding goed gevolgd.
11 Ook weet je van de vervolging en het lijden dat mij is overkomen in Antiochië, Ikonium en Lystra. Die vervolging heb ik doorstaan en de Heer heeft me uit dat alles gered.
12 Trouwens, iedereen die bij Christus Jezus wil horen en vol toewijding aan God wil leven, zal vervolgd worden.
13 Slechte mensen en oplichters daarentegen zullen almaar slechter worden; ze misleiden anderen en worden zelf misleid.
14 Maar jij, blijf bij hetgeen je geleerd hebt en waarvan je overtuigd bent. Je weet van wie je het hebt geleerd.
15 Bovendien ken je vanaf je kindertijd de Heilige Schriften; die kunnen je de wijsheid geven, die nodig is om te worden gered door in Christus Jezus te geloven.
16 Alles wat in de Schriften staat is door God ingegeven en nuttig voor het onderwijzen, weerleggen, corrigeren en opvoeden tot een oprecht leven,
17 opdat wie voor God leeft, volledig toegerust zal zijn om goed te doen.

4

1 Ik maan je aan in het bijzijn van God en van Christus Jezus, die over de levenden en de doden zal oordelen wanneer Hij komt als Koning:
2 blijf de boodschap verkondigen, of het goed uitkomt of niet. Overtuig, vermaan en bemoedig de mensen; onderwijs hen geduldig.

3 Er komt namelijk een tijd dat ze de gezonde leer niet
zullen verdragen, maar naar eigen goeddunken leraars
zullen aanstellen, die hun zullen vertellen wat ze graag
willen horen.
4 Men zal niet meer naar de waarheid luisteren, maar naar
verzinsels.
5 Wees jij daarentegen nuchter onder alle omstandighe-
den, aanvaard het lijden, doe het werk van een evangelist
en vervul trouw je taak.

6 Wat mij betreft, mijn leven wordt reeds als een drankof-
fer uitgegoten en het tijdstip van mijn heengaan nadert.
7 Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de wedloop
uitgelopen en ik heb het geloof behouden.
8 Nu ligt de gerechtigheid voor mij klaar, als een erekrans
waarmee de Heer, de rechtvaardige Rechter, mij zal belonen
op zijn Dag, en niet alleen mij, maar ieder die vol verlangen
uitkijkt naar zijn komst.

9 Doe je best om vlug naar mij toe te komen,
10 want Demas heeft mij verlaten uit liefde voor de huidige
wereld. Hij is naar Tessalonica vertrokken, Crescens naar
Galatië, en Titus naar Dalmatië.
11 Alleen Lukas is hier bij mij. Haal Markus op en breng
hem met je mee, want hij zal mij goed kunnen helpen met
het werk.
12 Tychikus heb ik naar Efeze gezonden.
13 Als je komt, breng dan de mantel mee die ik bij Karpus
in Troas heb laten liggen, en ook de boekrollen, vooral die
van perkament.
14 Alexander de metaalbewerker heeft mij veel kwaad
berokkend. De Heer zal hem zijn verdiende loon geven voor
wat hij heeft gedaan.
15 Wees jij ook voor hem op je hoede, want hij heeft onze
verkondiging sterk tegengewerkt.
16 Bij mijn eerste verdediging heeft niemand mij bijges-
taan. Ze hebben me allemaal in de steek gelaten; ik bid dat
het hun niet zal worden verweten.
17 De Heer heeft mij bijgestaan en mij kracht gegeven,
zodat ik de boodschap ten volle kon verkondigen en alle niet-
Joden haar konden horen. Ik ben uit de ‘muil van de leeuw’
gered.
18 De Heer zal mij beschermen, bij iedere aanval, en mij
veilig naar zijn hemels koninkrijk brengen. Hem komt voor
eeuwig en altijd de hoogste eer toe. Amen.

19 Groet Prisca en Aquila en de huisgenoten van Onesi-
forus.

20 Erastus is in Korinte gebleven, Trofimus heb ik ziek in
Miletus achtergelaten.
21 Doe je best om voor de winter te komen. Eubulus groet
je, en ook Pudens, Linus, Claudia en alle andere broeders en
zusters.
22 Ik wens jullie de nabijheid en genade van de Heer toe.

De brief aan Titus

1 Van: Paulus, dienaar van God en apostel van Jezus
Christus, gezonden om het geloof van Gods uitverkorenen
te versterken en hun kennis van de waarheid te verdiepen,
zodat zij kunnen leven in eerbied voor God
2 en in de verwachting van het eeuwig leven, dat reeds
voor het begin van de tijd is beloofd door de God die nooit
liegt.
3 Het nieuws hierover wordt nu, op de door Hem gekozen
tijd, bekendgemaakt door middel van de verkondiging – een
taak die mij is toevertrouwd op gezag van God, onze redder.
4 Aan: Titus, die door ons gemeenschappelijk geloof mijn
ware kind is geworden.

Ik wens je de genade en vrede van God, de Vader, en van
Christus Jezus, onze redder toe.

5 Ik had je op Kreta achtergelaten met de opdracht, de nog
niet geregelde zaken in orde te brengen door in elke stad
oudsten aan te stellen.
6 Dit moeten onberispelijke mannen zijn, trouwe huwelij-
kspartners, van wie de kinderen gelovig zijn en geen
reputatie van losbandigheid of opstandigheid hebben.
7 Als beheerder van Gods gezin moet de verantwoordelijke
van de kerkgemeenschap onberispelijk zijn: niet arrogant,
niet driftig, geen alcoholist, niet opvliegend, niet uit op
onrechtmatige winst,
8 maar gastvrij, deugdzaam, bedachtzaam, integer, zuiver,
beheerst.
9 Hij moet vasthouden aan de betrouwbare boodschap
zoals die hem geleerd is; dan zal hij in staat zijn anderen
te bemoedigen met de gezonde leer en terecht te wijzen wie
daar tegen ingaat.

10 Er zijn veel opstandige mensen. Het zijn praatjesmak-
ers en bedriegers, in het bijzonder zij die de besnijdenis
verkondigen.
11 Die mensen moet het zwijgen worden opgelegd, want
ze richten hele families te gronde door verkeerde leer te
brengen, en dat uit schandalig winstbejag.
12 Een van hun eigen profeten heeft gezegd: “Kretenzen
liegen altijd. Ze zijn wilde beesten, luie veelvraten.”
13 Die getuigenis is waar. Wijs hen daarom streng terecht,
opdat hun geloof gezond zal zijn

14 en ze geen aandacht zullen schenken aan Joodse mythes
of voorschriften van mensen die de waarheid de rug toekeren.
15 Alles is rein voor wie zelf rein is, maar voor mensen die
onrein en ongelovig zijn, is niets rein; zowel hun verstand
als hun geweten is verontreinigd.
16 Ze beweren dat ze God kennen, maar hun daden
spreken dat tegen. Ze zijn weerzinwekkend, ongehoorzaam
en niet in staat om iets te doen dat goed is.

2

1 Jij daarentegen, verkondig wat overeenstemt met de
gezonde leer.
2 Leer oudere mannen dat ze nuchter, eerbaar en be-
dachtzaam moeten zijn, gezond in hun geloof, liefdebetoon
en volharding.

3 Voor oudere vrouwen geldt dat hun gedrag eerbiedig
moet zijn: ze mogen niet kwaadspreken en niet aan wijn
verslaafd zijn, maar moeten anderen bijbrengen wat goed
is.
4 Dan kunnen ze de jongere vrouwen leren om hun man
en kinderen lief te hebben,
5 en bedachtzaam, zuiver, vriendelijk en zorgzaam in het
huishouden te zijn en het gezag van hun man te erkennen,
opdat Gods evangelie niet in een kwaad daglicht wordt
gesteld.

6 Wat de jonge mannen betreft: hen moet je aanmoedigen
om bezonnen te zijn.
7 Geef hun in alle opzichten het voorbeeld in het goeddoen.
Zorg ook dat je onderwijs zuiver en waardig is.
8 Je woorden moeten gezond en onbetwistbaar zijn, op-
dat tegenstanders beschaamd zullen staan omdat ze niets
slechts over ons kunnen zeggen.

9 Slaven moeten het gezag van hun meester erkennen,
door hem in alle opzichten tevreden te stellen zonder tegen
te spreken,
10 en door hem niet te bestelen, maar zich volkomen
oprecht en betrouwbaar te betonen. Dan strekken ze in alle
opzichten het onderwijs over God, onze redder, tot eer.

11 Gods genade is verschenen om redding te brengen voor
alle mensen.
12 Deze genade leert ons, goddeloosheid en wereldse
verlangens af te wijzen, een bezonnen, oprecht en aan God
toegewijd leven te leiden in de huidige wereld,

13 en vol blijde verwachting uit te kijken naar de verschijning van de hemelse pracht van onze grote God en redder, Jezus Christus.
14 Hij heeft zichzelf voor ons gegeven, om ons van alle zonde vrij te kopen en van ons een volk te maken dat zuiver is, Hem toebehoort en zich inspant om goede daden te doen.
15 Dat is wat je moet verkondigen. Gebruik je gezag om de mensen te bemoedigen en terecht te wijzen en laat niemand op je neerkijken.

3

1 Breng de mensen in herinnering dat ze het gezag van overheden en machthebbers moeten erkennen, en dat ze gehoorzaam moeten zijn en altijd bereid om goed te doen.
2 Ze mogen niemand belasteren, maar moeten vredelievend en vriendelijk zijn en aan alle mensen zachtmoedigheid betonen.
3 Want vroeger waren ook wij dwaas, ongehoorzaam, misleid, verslaafd aan allerlei passies en lusten; we leidden een leven van kwaadaardigheid en afgunst; we haatten en verachtten elkaar.
4 Maar toen de goedheid en mensenliefde van onze redder en God verscheen,
5 heeft Hij ons gered; niet op grond van rechtvaardige daden die wij hadden gedaan, maar uit mededogen. Hij heeft ons gereinigd door de wedergeboorte en vernieuwd door de Heilige Geest.
6 Door Jezus Christus, onze redder, heeft God de Heilige Geest overvloedig over ons uitgestort,
7 opdat wij zouden leven in de verwachting van het eeuwig leven dat God ons heeft beloofd. En dat alles omdat wij door Gods genade met Hem in het reine zijn gebracht.

8 Deze woorden zijn betrouwbaar en ik wil graag dat je er met overtuiging over spreekt, opdat de mensen die op God vertrouwen zich gaan toeleggen op het doen van wat goed is; dat is goed en nuttig voor alle mensen.
9 Laat je niet in met dwaze controverses, lijsten van voorouders of met ruzie en onenigheid over de Wet, want dat heeft geen enkel nut.
10 Als iemand verdeeldheid blijft zaaien nadat hij een eerste en een tweede keer is terechtgewezen, moet je niet meer met hem omgaan,
11 want je weet dat zo iemand verdorven is en dat hij met zijn zonden zijn eigen veroordeling op de hals haalt.

12 Doe je uiterste best om bij mij in Nikopolis te komen
zodra ik Artemas of Tychikus naar je toe gestuurd heb, want
ik heb besloten om daar de winter door te brengen.
13 Doe je uiterste best om Zenas de Wetgeleerde en Apollos
goed voor hun reis toe te rusten, zodat het hun aan niets zal
ontbreken.
14 Onze mensen moeten ook leren om zich toe te leggen
op het doen van wat goed is; dan wordt in levensbehoeften
voorzien en is hun leven niet vruchteloos.
15 Iedereen die hier bij mij is, groet je. Groet onze gelovige
vrienden. Ik wens jullie allen genade toe.

De brief aan Filemon

1 Van: Paulus, gevangene omwille van Christus Jezus, en
onze broeder Timoteüs.
Aan: onze geliefde collega Filemon,
2 onze zuster Apfia en onze strijdmakker Archippus; en
aan de kerkgemeenschap die in jouw huis bijeenkomt.
3 Ik wens jullie de genade en vrede van God, onze Vader,
en van de Heer Jezus Christus toe.
4 Telkens wanneer ik voor je bid, dank ik mijn God,
5 want ik heb gehoord van je geloof in de Heer Jezus en
van je liefdebetoon aan ieder die bij Hem hoort.
6 Ik bid dat ons gemeenschappelijk geloof jou in staat zal
stellen te begrijpen welke goede dingen God in je leven doet
omwille van Christus.
7 Je liefdebetoon verheugt en bemoedigt mij ten zeerste,
want door jou, beste broeder, zijn zij die bij Hem horen
innerlijk versterkt.
8 En hoewel ik onder de christenen over voldoende
aanzien beschik om je te gebieden het juiste te doen,
9 doe ik liever een beroep op je liefde. Dus vraag ik, Paulus,
een oude man die gevangen zit omwille van Christus Jezus,
jou om een gunst.
10 Die gunst betreft mijn kind Onesimus. Tijdens mijn
gevangenschap ben ik zijn vader geworden.
11 Vroeger was hij weliswaar nutteloos voor jou, maar nu
is hij zeer nuttig voor jou en ook voor mij.
12 Hierbij stuur ik hem, mijn hart, naar jou terug,
13 hoewel ik hem liever bij me had gehouden om, namens
jou, voor mij te zorgen nu ik voor het evangelie gevangen
zit.
14 Ik wil echter niets doen zonder jouw instemming, want
zo doe je je goede daad vrijwillig en niet uit dwang.
15 Misschien was hij een tijdlang bij je vandaan opdat je
hem voorgoed zou terugkrijgen.
16 Niet als slaaf, maar als iemand die meer is dan een slaaf,
een geliefde broeder – vooral voor mij, maar nog meer voor
jou, en dat niet alleen in menselijk opzicht maar ook als
christen.
17 Dus als je je met mij verbonden weet, verwelkom hem
dan zoals je mij zou verwelkomen.
18 En als hij je iets heeft misdaan of je iets schuldig is,
verreken het dan met mij.

19 Ik, Paulus, schrijf dit eigenhandig: ik zal je terugbetalen.
Ik hoef je echter niet te vertellen dat jij je leven aan mij te
danken hebt.
20 Beste broeder, doe mij deze gunst omwille van de Heer
en bemoedig mij omwille van Christus.
21 Ik schrijf je in het vertrouwen op je medewerking, want
ik weet dat je zelfs meer zal doen dan ik vraag.
22 En nog iets: maak een logeerplek voor me klaar, want
ik hoop dat ik dankzij jullie gebeden aan jullie zal worden
teruggegeven.
23 Epafras, die samen met mij gevangen zit omwille van
Christus Jezus, groet jullie.
24 Ook mijn collega's Markus, Aristarchus, Demas en Lukas
groeten jullie.
25 Ik wens jullie de genade van de Heer Jezus Christus toe.

De brief aan de Hebreeën

1 In het verleden heeft God op allerlei verschillende
manieren tot onze voorouders gesproken via de profeten.
2 Maar nu, aan het einde van de tijd, spreekt Hij tot ons
door de Zoon, die door Hem is aangesteld tot uiteindelijke
eigenaar van alles wat bestaat. Ook heeft Hij door Hem het
heelal gemaakt.
3 De Zoon is de afstraling van Gods luister en de af-
spiegeling van zijn wezen. Hij onderhoudt alles wat bestaat
met zijn krachtig bevel en nadat Hij het mogelijk heeft
gemaakt om van onze zonden te worden gereinigd, heeft
Hij plaatsgenomen aan de rechterzijde van de allerhoogste
Majesteit.
4 De Zoon heeft een hogere positie verkregen dan de
engelen, en een naam die de hunne overstijgt.
5 Immers, tegen wie van de engelen heeft God ooit gezegd:
"Jij bent mijn Zoon, vandaag heb Ik Je verwekt", of ook: "Ik
zal zijn Vader zijn en Hij zal mijn Zoon zijn"?
6 Bovendien zei God, toen Hij de Eerstgeboren Zoon
naar de wereld stuurde: "Hem moeten al Gods engelen
aanbidden."
7 Over de engelen zegt God: "Hij maakt dat zijn engelen
zijn als de wind en zijn dienaren als vuurvlammen",
8 maar over de Zoon zegt Hij: "Uw troon, o God, houdt
stand voor eeuwig en altijd" en: "U heerst in alle recht-
vaardigheid over uw koninkrijk.
9 U houdt van gerechtigheid en haat wetteloosheid.
Daarom, o God, heeft uw God U boven uw metgezellen
gesteld en U met vreugde gezalfd als met olie."
10 Ook zegt God: "In het begin legde U, Heer, de fundering
van de aarde; ook de hemelen zijn door U gemaakt.
11 Zij zullen vergaan, maar U blijft bestaan. Als een
kledingstuk zullen ze verslijten.
12 Als een mantel zal U hen oprollen, als een kledingstuk
zullen ze worden verwisseld; maar U blijft altijd dezelfde en
er komt geen einde aan uw bestaan."
13 Tegen wie van de engelen heeft God ooit gezegd: "Neem
plaats aan mijn rechterzijde, totdat Ik je vijanden aan je heb
onderworpen."?
14 Integendeel, alle engelen zijn geesten in dienst van God;
ze worden uitgezonden ten behoeve van de mensen die de
redding zullen ontvangen.

2

1 Om die reden moeten we meer aandacht schenken aan
de boodschap die we gehoord hebben, opdat we niet uit
koers raken.
2 De boodschap die eertijds door engelen werd overge-
bracht had zoveel gezag dat iedere overtreding en alle
ongehoorzaamheid rechtmatig werd bestraft.
3 En als wij zoiets belangrijks als de redding zouden
negeren, hoe zouden wij dan ontkomen? Immers, de
redding werd aangekondigd door de Heer, is voor ons
bevestigd door de mensen die de aankondiging hoorden,
4 en wordt door God bekrachtigd met wonderen, tekenen,
allerlei machtige daden en met gaven van de Heilige Geest,
die Hij naar eigen believen uitdeelt.
5 God heeft de toekomstige wereld, waarover wij het hier
hebben, niet onder het gezag van engelen geplaatst.
6 Integendeel, iemand heeft ergens verklaard: "Wat is de
mens dat U aan hem denkt, of het mensenkind, dat U zich
om hem bekommert?
7 U heeft hem korte tijd onder de engelen geplaatst, U heeft
hem gekroond met luister en eer.
8 Alles heeft U onder zijn gezag gesteld." Als alles onder
zijn gezag is gesteld, is er niets dat niet onder zijn gezag valt.
Toch zien we momenteel nog niet dat alles onder zijn gezag
is gesteld.
9 Wel zien we dat Jezus, die korte tijd onder de engelen is
geplaatst, met luister en eer is gekroond omdat Hij de dood
heeft ondergaan. Hij is dus, omdat God genadig is, voor
iedereen gestorven.
10 God, voor Wie en dankzij Wie alles bestaat, wil velen
als zijn kinderen laten delen in zijn luister. Daarom vond
Hij het gepast dat Jezus, die hun redding bewerkstelligde,
zijn einddoel zou bereiken door te lijden.
11 Hij die heilig maakt en zij die door Hem heilig gemaakt
worden, komen allen voort uit dezelfde Vader. Daarom
schaamt Jezus zich niet, hen zijn broeders en zusters te
noemen.
12 Hij zegt namelijk: "Ik zal aan mijn broeders en
zusters bekendmaken wie U bent; ik zal U lofzingen in de
samenkomst."
13 En ook: "Op Hem stel ik mijn vertrouwen", en verder:
"Hier ben ik met de kinderen die God Mij heeft gegeven."
14 Omdat deze kinderen mensen van vlees en bloed zijn, is
Hij mens geworden zoals zij, om door zijn sterven de heerser
over de dood – dat is de duivel – te onttronen.
15 Zo heeft Hij hen bevrijd, die wegens hun angst voor de
dood hun leven lang als slaven hadden geleefd.

16 Het is duidelijk dat Hij niet engelen te hulp schiet, maar
de afstammelingen van Abraham.
17 Daarom moest Hij in alle opzichten aan zijn broeders
en zusters gelijk worden, om als een genadige, trouwe
hogepriester in dienst van God vergeving van zonden tot
stand te brengen voor het volk.
18 Omdat Hij zelf heeft geleden toen Hij op de proef werd
gesteld, is Hij in staat om bij te staan wie ook op de proef
gesteld worden.

3

1 Daarom, aan God toegewijde broeders en zusters,
deelgenoten aan de hemelse roeping, bedenk dat Jezus, de
apostel en hogepriester van het geloof dat wij belijden,
2 trouw was aan Degene die Hem had aangesteld, zoals ook
Mozes trouw dienst heeft gedaan in heel Gods huis.
3 Maar zoals de bouwer van een huis meer eer krijgt dan
het huis zelf, zo verdient Jezus meer eer dan Mozes.
4 Ieder huis wordt door iemand gebouwd, maar de bouwer
van alles is God.
5 Door trouw zijn taak als dienaar in heel Gods huis te
vervullen, getuigde Mozes van hetgeen later verkondigd zou
worden.
6 Christus daarentegen is trouw als de Zoon die over het
huis is aangesteld. En dat huis zijn wij, als wij tenminste
blijmoedig vasthouden aan de verwachting waarop we zo
fier zijn.

7 Daarom, zoals de Heilige Geest zegt: “Als jullie vandaag
zijn stem horen,
8 wees dan niet eigenzinnig, zoals bij de opstand in de
woestijn, toen jullie Mij uitdaagden.
9 Hoewel jullie voorouders mijn daden hadden gezien,
daagden ze Mij uit en tergden ze Mij,
10 veertig jaar lang. Daarom werd Ik kwaad op die
mensen. Ik zei: ‘Hun hart dwaalt voortdurend af, in plaats
van de weg te volgen die Ik wijs.’
11 Ik was zo kwaad dat Ik zwoer dat ze de rust die Ik
aanbied nooit zouden ervaren.”
12 Zorg er dus voor, broeders en zusters, dat niemand van
jullie zich met een zondig, ongelovig hart afkeert van de God
die het leven geeft.
13 Moedig elkaar iedere dag aan, zolang we het nog over
“vandaag” kunnen hebben, opdat niemand van jullie zich
door zonde laat misleiden en eigenzinnig wordt.

14 Wij mogen delen in alles wat van Christus is, als
we tenminste tot het einde stevig vasthouden aan onze
aanvankelijke overtuiging.
15 Zoals er is gezegd: “Als jullie vandaag zijn stem horen,
wees dan niet eigenzinnig.”
16 Wie waren het die in opstand kwamen hoewel ze Gods
stem hadden gehoord? Waren dat niet allen die onder
leiding van Mozes uit Egypte waren vertrokken?
17 En op wie was God veertig jaar lang kwaad? Waren
dat niet zij die hadden gezondigd en van wie de lijken in
de woestijn zijn achtergebleven?
18 En aan wie verklaarde God dat ze de rust die Hij
aanbiedt niet zouden ervaren? Waren dat niet zij die
ongehoorzaam waren?
19 We zien dus dat ze die rust niet konden ervaren wegens
hun ongeloof.

4

1 De belofte dat we de rust die God aanbiedt mogen
ervaren is nog steeds van kracht. Waak er dus over dat
niemand van jullie alsnog blijkt tekort te schieten.
2 Want net als zij eertijds, hebben ook wij het goede nieuws
gehoord. Het horen van de boodschap heeft hen echter
niet gebaat, omdat het horen bij hen niet gepaard ging met
geloof.
3 Wij die tot geloof gekomen zijn, hebben die rust wél
ervaren. Het is zoals God heeft gezegd: “Ik was zo kwaad dat
Ik zwoer dat ze de rust die Ik aanbied nooit zouden ervaren.”
En dat terwijl Gods werk al sinds de schepping van de wereld
af is.
4 Hij zegt ergens over de zevende dag: “En op de zevende
dag vond God rust van al het werk dat Hij gedaan had.”
5 Maar hier lezen we: “Ze zullen de rust die Ik aanbied
nooit ervaren.”
6 De mogelijkheid om die rust te ervaren bestaat dus nog,
maar zij die aanvankelijk het goede nieuws over de rust
hadden gehoord, mochten die niet ervaren.
7 Daarom heeft God opnieuw een dag aangeduid die als
“vandaag” geldt. Zoals we hebben gezien zei Hij veel later
bij monde van David: “Als jullie vandaag zijn stem horen,
wees dan niet eigenzinnig.”
8 Als Jozua hun die rust zou hebben gegeven, dan zou God
later niet over een tweede kans hebben gesproken.
9 Er blijft dus een sabbatsrust beschikbaar voor Gods volk.

10 Want wie Gods rust heeft ervaren, mag rust vinden van
het werk dat hij heeft gedaan, zoals God rust vond van het
werk dat Hij had gedaan.
11 Laten we daarom ons best doen om die rust te ervaren –
laat niemand te gronde gaan door het voorbeeld van onge-
hoorzaamheid te volgen dat de Israëlieten destijds hebben
gegeven.
12 Wat God zegt is namelijk levend, krachtig en scherper
dan eender welk tweesnijdend zwaard. Het snijdt diep, tot
waar zowel ziel en geest als gewrichten en merg elkaar
raken, en het kan onze diepste gedachten en motieven
ontleden.
13 Niets van wat geschapen is, is voor Hem verborgen; het
is allemaal open en bloot zichtbaar voor Hem aan Wie we
verantwoording zullen moeten afleggen.
14 Wij hebben een verheven hogepriester, die de hemel is
binnengegaan: Jezus, de Zoon van God. Laten we daarom
vasthouden aan het geloof dat we belijden.
15 Wij hebben immers geen hogepriester die niet kan
meevoelen met onze zwakheden, maar een die in alle
opzichten net als wij op de proef is gesteld, echter zonder
te zondigen.
16 Laten we daarom vrijmoedig de troon van de genadige
God benaderen, opdat we, telkens wanneer we hulp nodig
hebben, mededogen en genade mogen ontvangen.

5

1 Iedere hogepriester wordt uit de mensen gekozen en
wordt aangesteld om hen bij God te vertegenwoordigen door
geschenken en offers te brengen voor hun zonden.
2 Omdat de hogepriester zelf ook maar een zwak mens is,
kan hij begrip opbrengen voor wie uit onwetendheid iets
verkeerds heeft gedaan.
3 Daarom moet hij niet enkel offers brengen voor de
zonden van het volk, maar ook voor zijn eigen zonden.
4 Niemand eigent zich die waardigheid toe; men wordt er
door God voor geroepen, zoals Aäron destijds.
5 Dit geldt ook voor Christus. Hij kende zichzelf niet de eer
toe om hogepriester te worden, het was God die tegen Hem
zei: “Jij bent mijn Zoon, vandaag heb Ik Je verwekt.”
6 Elders zegt Hij: “Jij bent priester voor altijd, zoals
Melchizedek.”
7 Toen Jezus nog op aarde was, bad en smeekte Hij onder
luid geroep en onder tranen tot de God die Hem van de dood
kon redden. En Hij werd verhoord wegens zijn grote eerbied
voor God.

8 Hoewel Hij de Zoon van God was, moest Hij, door te
lijden, ervaren wat gehoorzaamheid betekent.
9 En toen Hij zijn einddoel had bereikt, werd Hij de bron
van eeuwige redding voor allen die Hem gehoorzamen,
10 omdat Hij door God was uitgeroepen tot hogepriester
zoals Melchizedek dat was.
11 Hierover kunnen we veel meer zeggen, maar het is
moeilijk uit te leggen omdat jullie zo traag van begrip zijn.
12 Jullie hadden allang leraars moeten zijn, maar in plaats
daarvan hebben jullie nood aan iemand die jullie opnieuw
de eerste beginselen kan bijbrengen van de dingen die God
heeft geopenbaard. Jullie hebben melk nodig in plaats van
vast voedsel.
13 Ieder die van melk leeft, heeft nog niet geleerd wat goed
en kwaad is; hij is nog een baby.
14 Maar voor volwassenen is er vast voedsel; omdat zij
hun inzicht door gebruik hebben geoefend, kennen zij het
onderscheid tussen goed en kwaad.

6

1 Laten we daarom de beginselen van het onderwijs
over Christus achter ons laten en ons volop richten op het
volwassen-zijn. We gaan dus niet opnieuw het fundament
leggen, dat bestaat uit de bekering van het gedrag dat tot de
dood leidt, en uit het geloof in God,
2 evenals de leer over de doop, de handoplegging, de
verrijzenis van de doden en de eeuwige veroordeling.
3 Laten we dat dus doen, als God het toelaat.
4 Het is namelijk onmogelijk voor iemand wiens ogen zijn
geopend en die van het hemelse geschenk heeft geproefd,
die deel heeft gekregen aan de Heilige Geest,
5 die van de goedheid van Gods woorden en de kracht van
de toekomstige wereld heeft geproefd,
6 en die vervolgens afvallig is geworden, om zijn bekering
over te doen. Zo zou je immers de Zoon van God opnieuw
kruisigen en schande aandoen.
7 Land waarop dikwijls regen valt en dat voor de land-
bouwers nuttige gewassen oplevert, wordt door God geze-
gend.
8 Maar als het doornen en distels voortbrengt, is het
waardeloos en loopt het de kans om vervloekt te worden en
uiteindelijk te worden verbrand.
9 Beste vrienden, wij spreken wel zo, maar we zijn ervan
overtuigd dat jullie iets beters wacht – jullie redding.

10 God is niet onrechtvaardig; Hij zal niet vergeten wat
jullie uit liefde voor Hem hebben gedaan door je medechris-
tenen keer op keer bij te staan.
11 Het is ons verlangen dat ieder van jullie tot het einde toe
dezelfde ijver aan de dag zal leggen en dat onze verwachting
volkomen zal worden verwezenlijkt.
12 Word dus niet passief, maar neem een voorbeeld aan
degenen die het beloofde hebben verkregen door te geloven
en geduldig te zijn.
13 Toen God zijn belofte aan Abraham deed, kon Hij niet
zweren bij iemand die belangrijker was dan Hij. Daarom
zwoer Hij bij zichzelf:
14 "Ik zal je met zegeningen overladen en je talloze afstam-
melingen geven."
15 En zo, door geduld te hebben, heeft Abraham het
beloofde verkregen.
16 Mensen zweren altijd bij iemand die belangrijker is
dan henzelf, en ieder menselijk geschil kan worden beslecht
door een verklaring met een eed te bekrachtigen.
17 En omdat God wilde dat zij die het beloofde zouden
ontvangen er goed van doordrongen zouden zijn dat zijn
plan niet zou veranderen, bekrachtigde Hij zijn belofte met
een eed.
18 Voor ons die onze toevlucht hebben genomen tot de God
die onmogelijk zou liegen, vormen deze onherroepelijke eed
en belofte een sterke aansporing om vast te houden aan onze
toekomstverwachting.
19 Die is als een anker voor onze ziel; ze ligt vast, is
betrouwbaar en geeft toegang tot de ruimte achter het
tempelgordijn,
20 waar Jezus, die voor eeuwig een hogepriester als
Melchizedek is geworden, vóór ons en ten behoeve van ons
is binnengegaan.

7

1 Het was deze Melchizedek – koning van Salem en priester
van God, de Allerhoogste – die Abraham tegemoet ging en
zegende toen deze de koningen had verslagen.
2 Abraham gaf hem toen een tiende deel van de buit.
Ten eerste betekent de naam Melchizedek: koning die
gerechtigheid brengt. Ten tweede is hij koning van Salem;
dat wil zeggen: koning die vrede brengt.
3 Zijn vader, moeder of stamboom worden niet vermeld
en ook niet zijn geboorte of overlijden. Daarin lijkt hij op de
Zoon van God: hij blijft voor altijd priester.

4 Bedenk eens hoe belangrijk hij was: zelfs Abraham, de
stamvader van ons volk, gaf hem een tiende deel van zijn
buit.
5 De Wet stipuleert dat de afstammelingen van Levi die
priester worden, tienden moeten heffen van het volk, dus
van hun eigen mensen, hoewel die van Abraham afstam-
men.
6 Maar deze man die niet van Levi afstamde, hief toch
een tiende deel van Abraham, aan wie de beloften waren
gedaan, en zegende hem.
7 Zoals niemand ontkent, is het altijd de mindere die door
de meerdere wordt gezegend.
8 Gewoonlijk worden tienden geheven door sterfelijke
mensen, maar in het geval van Melchizedek wordt verklaard
dat hij nog leeft.
9 Men kan zeggen dat Levi, die tienden ontving, zelf ook
tienden heeft betaald via Abraham,
10 aangezien hij zich nog in Abrahams lichaam bevond
toen Melchizedek Abraham tegemoet ging.

11 Als het Levitische priesterschap, waaronder het volk
Israël de Wet had ontvangen, volmaakt geweest zou zijn, dan
zou er toch geen nood zijn aan de komst van een andere
priester, die is zoals Melchizedek en niet zoals Aäron?
12 Want een wijziging van het priesterschap vereist ook
een wijziging van de wetgeving.
13 Die andere priester over Wie het hier gaat, behoorde
tot een andere stam. Niemand van die stam heeft ooit
dienstgedaan bij het altaar.
14 Het is duidelijk dat onze Heer afstamde van Juda, en
over die stam heeft Mozes niets gezegd in verband met
priesters.
15 Maar het wordt nog duidelijker wanneer we bedenken
dat Hij, de andere priester die gekomen is, op Melchizedek
lijkt.
16 Hij is niet priester geworden op basis van een regel die
menselijke afstamming vereist, maar door de kracht van zijn
onvergankelijk leven.
17 Er wordt namelijk over Hem verklaard: “Jij bent priester
voor altijd, zoals Melchizedek.”
18 Er wordt dus een eerder voorschrift afgeschaft omdat
het niet doeltreffend of nuttig is –
19 de Wet heeft immers in geen enkel opzicht het
volkomene gebracht – en vervangen door de verwachting
van iets beters.
20 Dit is trouwens niet gebeurd zonder dat er een eed werd
gezworen. Anderen zijn priester geworden zonder dat er

sprake was van een eed.
21 Jezus daarentegen werd priester met een eed, toen van
Hem werd gezegd: “De Heer heeft gezworen en Hij zal het
niet herroepen: Jij bent priester voor altijd.”
22 Daarom staat Jezus garant voor een beter verbond.
23 Er zijn veel Levitische priesters geweest; omdat ze
stierven konden zij hun dienst niet voortzetten.
24 Maar omdat Jezus er altijd zal zijn, blijft Hij voor altijd
priester.
25 Daarom is Hij volkomen in staat om de mensen te helpen
die via Hem God benaderen; Hij is immers altijd in leven om
voor hen te pleiten.
26 Hij is het soort hogepriester dat wij nodig hadden:
zuiver, schuldloos en onbedorven, anders dan de zondige
mensen en verheven tot de hoogste plaats in de hemel.
27 In tegenstelling tot de andere hogepriesters hoeft Hij
niet elke dag offers te brengen, eerst voor zijn eigen zonden
en vervolgens voor die van het volk. Toen Hij zichzelf
offerde, deed Hij dat immers eens en voor altijd.
28 De mensen die op grond van de Wet als hogepriesters
zijn aangesteld, zijn zwak, maar de Zoon is aangesteld op
grond van de eed die na de Wet kwam, en Hij is de eeuwige,
volmaakte hogepriester.

8

1 Wat we tot nu toe hebben besproken komt hierop neer:
we hebben een hogepriester die aan de rechterzijde van de
koningstroon in de hemel heeft plaatsgenomen,
2 en die dienstdoet in het heiligdom, de ware tabernakel,
de tent die niet door mensen maar door de Heer is opgericht.
3 Iedere hogepriester wordt aangesteld om geschenken
en offers te brengen, en ook deze Hogepriester moest iets
hebben om te offeren.
4 Als Hij op aarde zou zijn, zou Hij zelfs geen priester zijn,
want hier zijn al priesters die offers brengen volgens de
voorschriften van de Wet.
5 Zij vereren een kopie, een schaduw van de hemelse
werkelijkheid. Daarom is tegen Mozes gezegd, toen hij de
tabernakel zou inrichten: “Zorg ervoor dat je alles maakt
volgens het voorbeeld dat op de berg aan je is getoond.”
6 In feite heeft Jezus een belangrijker taak gekregen, als
bemiddelaar van een beter verbond dat gebaseerd is op
betere beloften.
7 Als met het eerste verbond niets mis zou zijn, dan zou er
geen reden zijn om naar iets anders te zoeken.

8 Maar God berispt de Israëlieten met de woorden: “Er
komt een tijd, zegt de Heer, dat Ik een nieuw verbond sluit
met het volk van Israël en met het volk van Juda.
9 Het zal niet zijn zoals het verbond dat Ik met hun
voorouders sloot, toen Ik hen bij de hand nam om hen uit
Egypte weg te leiden. Zij hebben dat verbond niet nageleefd
en daarom heb Ik Me van hen afgekeerd, zegt de Heer.
10 Maar dit is het verbond dat Ik met het volk Israël zal
sluiten, zegt de Heer: Ik zal mijn wetten in hun verstand
leggen en in hun hart schrijven; Ik zal hun God zijn en zij
zullen mijn volk zijn.
11 Niemand zal zijn volksgenoot meer hoeven onder-
richten of tegen zijn verwanten hoeven zeggen: ‘Leer de
Heer kennen’, want iedereen – van de geringste tot de
aanzienlijkste – zal Mij kennen.
12 Ik zal hun wandaden vergeven en niet langer aan hun
zonden denken.”
13 Door dit verbond nieuw te noemen, heeft Hij het eerste
verouderd verklaard, en wat verouderd is en zijn tijd heeft
gehad, zal spoedig verdwijnen.

9

1 Het eerste verbond bevatte voorschriften voor de ritue-
len en ook een aards heiligdom.
2 Er werd namelijk een tabernakel ingericht en in de
voorste ruimte daarvan stonden de kandelaar en de tafel
met het gewijde brood; deze ruimte wordt het Heilige
genoemd.
3 Achter het tweede gordijn bevond zich een tweede
ruimte; deze wordt het Allerheiligste genoemd.
4 Hier stonden het gouden reukofferaltaar en de Ark van
het Verbond. De Ark was volledig met goud overtrokken en
bevatte een kruik met manna, de staf van Aäron die gebloeid
had en de schrijftabletten met de tekst van het verbond.
5 Boven de ark bevonden zich de cherubs; zij staan
symbool voor Gods hemelse pracht. Hun vleugels over-
schaduwden het deksel van de ark, dat symbool staat voor
de verzoening. Maar op deze zaken kunnen we nu niet
dieper ingaan.
6 In de aldus ingerichte tabernakel gingen de priesters keer
op keer de eerste ruimte binnen om de rituelen uit te voeren.
7 Enkel de hogepriester ging de tweede ruimte binnen; dat
gebeurde eenmaal per jaar. Hij nam altijd bloed mee, dat
hij offerde voor zichzelf en voor de zonden die het volk had
begaan zonder het te beseffen.

8 Hiermee maakt de Heilige Geest duidelijk dat de toegang
tot het ware heiligdom nog niet is opengesteld zolang de
eerste tabernakel nog dienstdoet.
9 De eerste tabernakel staat symbool voor wat er vandaag
gebeurt: er worden allerlei offers gebracht, maar die kun-
nen het geweten van de persoon die de offers brengt niet
volkomen zuiveren.
10 De voorschriften betreffen enkel uiterlijke zaken –
voedsel, drank en verschillende rituele wassingen – en ze
blijven van kracht tot het tijdstip waarop een nieuw stelsel
wordt ingevoerd.
11 Maar nu is Christus verschenen, als hogepriester van het
goede dat zou komen. Hij is de betere, volmaakte tabernakel
doorgegaan, die niet door mensenhanden is gemaakt en niet
tot deze schepping behoort.
12 Hij heeft onze redding bewerkstelligd door eens en voor
altijd het heiligdom binnen te gaan – niet met bloed van
bokken en jonge stieren maar met zijn eigen bloed.
13 Het bloed van bokken en stieren en de besprenkeling
met de as van een jonge koe reinigen wie lichamelijk onrein
is.
14 Maar het bloed van Christus – Hij die zich door middel
van de eeuwige Geest aan God aanbood als een smetteloos
offer – zuivert ons geweten van het gedrag dat tot de dood
leidt, zodat we de levende God kunnen dienen.
15 Daarom is Christus de bemiddelaar van een nieuw
verbond en mogen zij die geroepen zijn, de beloofde
eeuwige erfenis ontvangen. Hij is namelijk gestorven om
ons te verlossen van de overtredingen die onder het eerste
verbond zijn begaan.
16 Een testament vereist dat de dood van de erflater wordt
vastgesteld.
17 Het testament kan pas worden uitgevoerd wanneer de
erflater gestorven is; het wordt niet uitgevoerd zolang hij
nog in leven is.
18 Daarom is ook het eerste verbond niet ingegaan zonder
dat er bloed is gevloeid.
19 Nadat Mozes alle geboden die onder de Wet vallen aan
heel het volk had verkondigd, nam hij het bloed van jonge
stieren en bokken, samen met water, felrode wol en hyssop,
en besprenkelde daarmee zowel de boekrol zelf als heel het
volk,
20 terwijl hij zei: “Dit is het bloed van het verbond dat Hij
aan jullie oplegt.”
21 Met dat bloed besprenkelde Mozes ook de tabernakel en
alle voorwerpen die voor de rituelen werden gebruikt.

22 De Wet stipuleert dat bijna alles met bloed moet worden
gereinigd en dat er geen vergeving is zonder dat er bloed
wordt vergoten.
23 De kopieën van wat zich in de hemel bevindt moesten
dus op deze wijze worden gereinigd, maar voor de hemelse
zaken waren betere offers nodig.
24 Het heiligdom dat Christus is binnengegaan was geen
door mensen gemaakte kopie van het ware heiligdom, maar
de hemel zelf. Daar is Hij namens ons voor God verschenen.
25 Ook hoeft Hij zichzelf niet steeds opnieuw te offeren,
zoals de hogepriester die ieder jaar het Allerheiligste bin-
nenging met het bloed van een dier.
26 Anders had Christus sinds het begin van de wereld vele
malen moeten lijden. Nee, Hij is eenmalig verschenen, aan
het einde van de tijd, om met de zonde komaf te maken door
zichzelf te offeren.
27 Het staat vast dat mensen eenmaal moeten sterven en
vervolgens het Oordeel moeten ondergaan.
28 En het is even zeker dat Christus, die zichzelf eenmalig
heeft geofferd om de zonden van velen op zich te nemen,
een tweede maal zal verschijnen; niet om de zonde op zich
te nemen maar om de mensen die naar Hem uitkijken te
redden.

10

1 De Wet toont slechts een schaduw van de goede dingen
die komen, niet hun ware gedaante. Wie God wil benaderen,
kan daarom niet volkomen worden vergeven op basis van de
offers die ieder jaar opnieuw worden gebracht.
2 Anders zouden de mensen wel gestopt zijn met die offers;
ze zouden dan eens en voor altijd vergeven zijn en zich dus
niet meer schuldig voelen over hun zonden.
3 Maar in feite vormen die offers een jaarlijkse herinner-
ing aan hun zonden.
4 Het bloed van stieren en bokken kan geen zonden
uitwissen.
5 Daarom zei Christus, toen Hij naar de wereld kwam:
“U wilde geen offers en geschenken, maar U heeft Mij een
lichaam geschonken.
6 U verheugde zich niet over brand- en schuldoffers.
7 Toen zei Ik: Hier ben Ik; Ik ben gekomen om te doen wat
U wil, o God, zoals over Mij in de boekrollen staat.”
8 Eerst zegt Hij: “U wilde geen offers en geschenken; U
verheugde zich niet over brand- en reinigingsoffers”, hoewel
deze offers worden gebracht in overeenstemming met de
Wet.

9 Vervolgens zegt Hij: “Hier ben Ik; Ik ben gekomen om te
doen wat U wil.” Hij schaft dus het eerste af om het tweede
in te stellen.
10 Overeenkomstig Gods wil zijn wij dus eens en voor altijd
zuiver gemaakt doordat Jezus Christus zijn lichaam heeft
geofferd.
11 Iedere andere priester staat dag na dag bij het altaar om
keer op keer dezelfde offers te brengen, die echter nooit de
zonden kunnen uitwissen.
12 Jezus Christus bracht daarentegen één offer voor onze
zonden en nam vervolgens plaats aan Gods rechterzijde.
13 Daar wacht Hij totdat zijn vijanden aan Hem onderwor-
pen zijn.
14 Met een enkel offer heeft Hij voor altijd volkomen
vergeving voor ons tot stand gebracht die zuiver zijn
gemaakt.
15 Ook de Heilige Geest getuigt daarvan, want Hij zegt
eerst:
16 “Dit is het verbond dat Ik na die tijd met hen zal sluiten,
zegt de Heer: Ik zal mijn wetten in hun verstand leggen en
in hun hart schrijven,
17 Ik zal hun wandaden vergeven en niet langer aan hun
zonden denken.”
18 En als de zonden zijn vergeven, hoeft er geen offer meer
voor worden gebracht.

19 Broeders en zusters, omdat Jezus' bloed vergoten is,
mogen we vrijmoedig het Allerheiligste binnengaan.
20 Doordat Hij zijn lichaam offerde, verleende Hij ons
toegang tot voorbij het tempelgordijn – tot het nieuwe leven.
21 Hij is hogepriester in Gods huis.
22 Laten we daarom God benaderen met een oprecht hart
en in de zekerheid die het geloof ons biedt, met een hart dat
– omdat het besprenkeld is – vrij is van zondebesef, en met
een lichaam dat met zuiver water is gewassen.
23 Laten we onverminderd trouw blijven aan onze getuige-
nis over de verwachting waarin wij leven. We weten immers
dat Hij die beloofd heeft, trouw is.
24 Laten we ook bedenken hoe we elkaar kunnen aan-
moedigen om liefdevolle, goede daden te doen.
25 En laten we niet van onze samenkomsten wegblijven
– zoals de gewoonte van sommigen is – maar elkaar nog
meer aanmoedigen, vooral nu jullie de Dag van de Heer zien
naderen.
26 Want als we bewust blijven zondigen nadat we de
waarheid hebben leren kennen, is er geen offer meer
waarmee we vergeving van zonden kunnen verkrijgen.

27 Dan kunnen we enkel nog angstig wachten op het
Oordeel en op het laaiende vuur dat Gods vijanden zal
verteren.
28 Wie de Wet van Mozes afwees, werd zonder pardon
omgebracht op basis van de verklaringen van twee of drie
getuigen.
29 Maar wie de Zoon van God minacht, wie respectloos
omgaat met het bloed van het verbond waardoor zijn schuld
is weggenomen, wie de Geest die hem genade heeft verleend
beledigt, verdient een veel zwaardere straf.
30 We weten immers Wie het is die heeft gezegd: “Mij komt
de wraak toe, Ik zal het vergelden”, en ook: “de Heer zal het
oordeel over zijn volk vellen.”
31 Het is vreselijk om in de handen te vallen van de God
die leeft.
32 Denk terug aan vroeger, toen God jullie de ogen had
geopend, toen jullie standhielden ondanks het zware leed
dat jullie moesten doorstaan.
33 Soms werden jullie in het openbaar beledigd en mishan-
deld, soms verleenden jullie bijstand aan wie zo behandeld
werd.
34 Jullie leefden mee met wie gevangen zat en jullie aan-
vaardden blijmoedig dat je bezittingen werden afgenomen,
in het besef dat jullie beschikken over een beter, blijvend
bezit.
35 Laat je vrijmoedigheid dus niet varen, want die zal volop
worden beloond.
36 Jullie hebben volharding nodig om – na te hebben
gedaan wat God van je wil – het beloofde te ontvangen.
37 Immers: “Nog heel even, dan komt Hij die zal komen;
Hij zal niet lang meer wegblijven.
38 Wie in mijn ogen rechtvaardig is, zal het leven ontvan-
gen door middel van het geloof, maar als iemand afhaakt,
ben Ik ontevreden over hem.”
39 Wij behoren niet tot de mensen die afhaken en ten
onder gaan, maar tot diegenen die geloven en zo het leven
bemachtigen.

11

1 Geloof is zeker zijn van hetgeen we verwachten, overtu-
igd zijn van zaken die we niet zien.
2 Het is om hun geloof dat onze voorouders werden
geprezen.
3 Door het geloof begrijpen wij dat het heelal is gemaakt
doordat God sprak, en dat het zichtbare dus is ontstaan uit
het niet-zichtbare.

4 Door zijn geloof bracht Abel een offer aan God dat
gepaster was dan dat van Kaïn. Wegens zijn geloof werd hij
rechtvaardig verklaard: God aanvaardde wat Abel Hem gaf.
En door zijn geloof spreekt Abel nog altijd, hoewel hij dood
is.
5 Door zijn geloof werd Henoch weggenomen, zodat hij
niet moest sterven. Hij bleek onvindbaar, want God had
hem weggenomen. Vooraleer hij werd weggenomen, had
God verklaard dat Hij tevreden over hem was.
6 Als wij niet geloven, kan God onmogelijk tevreden over
ons zijn, want wie Hem wil benaderen moet geloven dat Hij
bestaat en dat Hij beloont wie Hem zoekt.
7 Door zijn geloof bouwde Noach, toen hij werd
gewaarschuwd over een gevaar dat nog niet zichtbaar
was, uit eerbied voor God de ark waarin zijn gezin gered
zou worden. Zo veroordeelde hij de wereld en kreeg hij deel
aan de vrijspraak van schuld op grond van het geloof.
8 Door zijn geloof vertrok Abraham, toen hij werd
geroepen, gehoorzaam naar een plaats die God hem en
zijn erfgenamen zou geven. Hij vertrok zonder te weten
waarheen.
9 Door zijn geloof verbleef hij als vreemdeling in het land
dat hem beloofd was. Hij woonde in tenten, net als Isaak
en Jakob, zijn erfgenamen op wie deze belofte ook van
toepassing was.
10 Hij keek namelijk uit naar de stad met fundamenten –
de stad waarvan God de architect en de bouwer is.
11 Door haar geloof kon Sara zwanger worden, hoewel ze
daar reeds te oud voor was; zij vertrouwde er namelijk op
dat God zijn belofte zou waarmaken.
12 Daardoor kreeg één man, die al bijna dood was, zoveel
afstammelingen als er sterren aan de hemel staan – een
nageslacht zo ontelbaar als het zand op het zeestrand.

13 Al deze mensen zijn vol geloof gestorven; ze hebben niet
ontvangen wat hun was beloofd, maar ze zagen het van ver,
verwelkomden het, verheugden zich erop en erkenden dat
ze vreemdelingen waren die niet op aarde thuishoorden.
14 Door die erkenning maakten ze duidelijk dat ze op zoek
waren naar een thuis.
15 Daarmee bedoelden ze niet het land waaruit ze afkom-
stig waren, want dan hadden ze gewoon kunnen terugkeren
als ze heimwee hadden.
16 Nee, ze verlangden naar een betere thuis, in de hemel.
Daarom schaamt God zich er niet voor hun God te worden
genoemd. Hij heeft zelfs een stad voor hen gebouwd.

17 Door zijn geloof was Abraham bereid Isaak – zijn enige

zoon, die God hem had beloofd en die hij van Hem had ontvangen – te offeren toen God hem op de proef stelde.
18 Er was tegen Abraham gezegd: “De afstammelingen van Isaak zullen jouw afstammelingen worden genoemd”.
19 Abraham was ervan overtuigd dat God de doden tot leven kon wekken en hij kreeg Isaak bij wijze van spreken uit de dood terug.
20 Door zijn geloof sprak Isaak zegeningen over Jakob en Esau uit met betrekking tot de toekomst.
21 Door zijn geloof sprak Jakob, toen hij op sterven lag, zegeningen uit over de twee zonen van Jozef en aanbad hij God, steunende op de knop van zijn staf.
22 Door zijn geloof sprak Jozef, tegen het einde van zijn leven, over de uittocht van het volk Israël uit Egypte en gaf hij aan wat er met zijn stoffelijk overschot gedaan moest worden.
23 Door hun geloof konden de ouders van Mozes hem na zijn geboorte drie maanden lang verborgen houden; zij zagen dat hij een bijzonder kind was en waren niet bang voor de bevelen van de farao.
24 Door zijn geloof weigerde Mozes, toen hij volwassen was geworden, door te gaan voor de zoon van Farao's dochter.
25 Hij besloot dat hij liever slecht werd behandeld, samen met Gods volk, dan te genieten van het tijdelijke plezier dat de zonde biedt.
26 Hij beschouwde het lijden van de Messias als waardevoller dan de rijkdom van Egypte, omdat hij uitkeek naar de beloning.
27 Door zijn geloof verliet hij Egypte zonder bang te zijn voor de woede van de farao; hij hield vol, alsof hij Hem had gezien die men niet kan zien.
28 Door zijn geloof stelde hij het Pesach in; hij liet de deurposten met bloed bestrijken opdat de engel die de dood brengt de eerstgeboren kinderen van de Israëlieten zou sparen.
29 Door hun geloof trokken de Israëlieten door de Rode Zee alsof het droog land was, maar toen de Egyptenaren dat ook probeerden verdronken zij.
30 Door het geloof zijn de muren van Jericho ingestort nadat de Israëlieten er zeven dagen lang omheen waren getrokken.
31 Door haar geloof werd Rachab, de prostituee die gastvrijheid had verleend aan de verkenners, gespaard toen haar ongehoorzame stadsgenoten werden omgebracht.
32 Wat zal ik nog meer vertellen? Het ontbreekt mij aan tijd om te vertellen over Gideon, Barak, Simson, Jefta, David,

Samuel en de profeten.
33 Zij hebben door hun geloof koninkrijken verslagen, het
recht toegepast, en verkregen wat hen beloofd was. Ze
hebben leeuwenmuilen toegeklemd,
34 laaiende vuren gedoofd en zijn aan de dood door het
zwaard ontsnapt. Hun zwakheid werd kracht, ze werden
sterk in de strijd en verjoegen vijandelijke legers.
35 Vrouwen kregen hun doden terug doordat die verrezen.
Anderen werden gemarteld en weigerden hun invrijheid-
stelling, om zo iets beters te bemachtigen, namelijk hun
verrijzenis.
36 Weer anderen kregen te maken met vernedering en
geseling, zelfs met arrestatie en gevangenschap.
37 Ze werden gestenigd, doormidden gezaagd of met het
zwaard omgebracht; ze zwierven rond in schapenvachten
en geitenvellen; ze leden gebrek en werden vervolgd en
mishandeld.
38 Ze waren te goed voor deze wereld; ze dwaalden rond
in woestijnen en in de bergen; ze leefden in grotten en holen
onder de grond.
39 Al deze mensen werden wel geprezen om hun geloof,
maar hebben niet ontvangen wat hun was beloofd.
40 Omdat God iets beters voor ons had voorzien, konden
zij, zonder ons, de vervulling van Gods belofte nog niet
meemaken.

12

1 Zoals we hebben gezien, worden we omringd door een
grote menigte getuigen. Laten we ons daarom ontdoen
van elke last die ons hindert, meer bepaald de zonde, en
vastbesloten de wedren lopen die voor ons ligt.
2 Laten we daarbij onze blik gericht houden op Jezus, de
grondlegger en voltooier van ons geloof. Wegens de vreugde
die voor Hem lag, verdroeg Hij het kruis, zonder zich om
de schande te bekommeren, en nam Hij plaats aan Gods
rechterzijde, op de troon.
3 Bedenk hoeveel tegenstand van zondaars Hij heeft ver-
dragen; zo verlies je niet de moed en de wilskracht.
4 In jullie worsteling met de zonde hebben jullie nog niet
weerstand geboden tot het uiterste.
5 Zijn jullie vergeten hoe God jullie aanspoort als zijn
zonen? “Mijn zoon, neem de terechtwijzing door de Heer
niet te licht op, raak niet ontmoedigd wanneer je door Hem
wordt vermaand.
6 Want de Heer wijst terecht wie Hij liefheeft; Hij bestraft
ieder die Hij als zijn zoon aanvaardt.”

7 Wat jullie moeten doorstaan is bedoeld als terechtwijzing. God behandelt jullie als zonen. En welke zoon wordt niet door zijn vader terechtgewezen?
8 Als jullie niet zouden worden terechtgewezen, dan zouden jullie onwettige kinderen zijn, geen erkende zonen.
9 Bovendien, als we zelfs onze aardse vaders respecteerden toen die ons terechtwezen, dan moeten we ons des te meer schikken naar onze hemelse Vader en zo het leven bemachtigen.
10 Onze aardse vaders hebben ons korte tijd naar best vermogen terechtgewezen, maar Hij doet het voor onze bestwil, opdat wij deel mogen krijgen aan zijn heiligheid.
11 Alle terechtwijzing lijkt op het moment zelf geen vreugde maar verdriet op te leveren, maar naderhand levert het voor wie ervan leert een oogst van vrede en rechtvaardigheid op.
12 Versterk dus je slappe handen en knikkende knieën,
13 en bewandel rechte paden, zodat je niet nog zwakker maar gezonder wordt.
14 Streef naar vrede met alle mensen en naar een zuiver leven; wie dat niet doet, zal immers de Heer niet onder ogen kunnen komen.
15 Zie erop toe dat niemand Gods genade loslaat en uitgroeit van een bittere scheut tot een gifplant die velen kwelt en besmet.
16 Laat dus niemand bij jullie zich bezighouden met seksueel wangedrag of goddeloos gedrag, zoals Esau, die voor een enkele maaltijd zijn eigen erfrecht als oudste zoon verkocht.
17 Zoals jullie weten werd hij later afgewezen, toen hij de zegen probeerde te bemachtigen; hij kon geen manier vinden om het gebeurde ongedaan te maken, hoewel hij er onder tranen naar zocht.
18 Jullie zijn niet genaderd tot iets tastbaars – een berg die in brand staat en in duisternis gehuld is en waar het dondert en stormt.
19 Er schalt geen trompet en er klinkt geen stem zoals destijds, toen zij die het hoorden smeekten om niet langer te worden toegesproken.
20 Zij vonden hetgeen hun werd opgelegd ondraaglijk, want zelfs een dier dat de berg zou aanraken, moest worden gestenigd.
21 Wat zij zagen was zo angstwekkend dat Mozes zei: “Ik sidder van angst”.
22 Nee, jullie zijn genaderd tot de berg Sion, de stad van de God die leven geeft, het hemelse Jeruzalem, een bijeenkomst van ontzaglijk veel engelen,

23 een feestelijk samenzijn van mensen die het eerstgeboorterecht hebben ontvangen, die in de hemel zijn ingeschreven. Jullie zijn genaderd tot God, de rechter van alle mensen, en tot de geesten van hen die met God in het reine zijn en de volmaaktheid hebben bereikt.
24 Jullie zijn genaderd tot Jezus, de bemiddelaar van het nieuwe verbond, en tot het zuiverende bloed dat duidelijker spreekt dan het bloed van Abel.
25 Zie erop toe dat je niet weigert te luisteren naar de God die spreekt. Want als anderen niet zijn ontkomen toen ze weigerden te luisteren naar de God die hen waarschuwde op aarde, dan zullen wij zeker niet ontkomen als wij weigeren te luisteren naar de God die ons waarschuwt vanuit de hemel.
26 Destijds deed zijn stem de aarde beven, maar nu heeft Hij beloofd: "Nog eenmaal zal Ik niet enkel de aarde maar ook de hemel doen beven".
27 Dit "nog eenmaal" duidt erop dat hetgeen geschapen is door die beving zal vergaan, zodat enkel het onwankelbare overblijft.
28 Laten we, nu we een onwankelbaar koninkrijk ontvangen, onze dankbaarheid tonen door God te aanbidden op een wijze die Hij goedkeurt: met eerbied en ontzag.
29 Immers: onze God "is als een vuur dat alles verteert".

13

1 Laten wij, als broeders en zusters, elkaar liefdevol blijven behandelen.
2 Laten we ook gastvrij blijven voor vreemden, want zo hebben sommigen zonder het te beseffen gastvrijheid betoond aan engelen.
3 Bekommer je om de gevangenen alsof je samen met hen gevangen zit, en om wie mishandeld wordt alsof het je eigen lichaam betreft.
4 Laat bij iedereen het huwelijk in ere worden gehouden; deel het bed enkel met je huwelijkspartner, want God zal de mensen die overspelig en ontuchtig zijn veroordelen.
5 Houd je leven vrij van geldzucht; wees tevreden met hetgeen je hebt, want Hij heeft gezegd: "Ik zal je nooit alleen laten, Ik zal je nooit negeren."
6 Daarom kunnen we vol goede moed zeggen: "De Heer is mijn helper, ik ben niet bang; wat zouden mensen mij kunnen aandoen?"
7 Denk aan jullie voormalige leiders, zij die de boodschap van God aan jullie hebben doorgegeven. Overweeg hoe ze hebben geleefd en hoe ze zijn gestorven en neem een voorbeeld aan hun geloof.

8 Jezus Christus is gisteren en vandaag en voor altijd dezelfde.
9 Laat je niet van de wijs brengen door allerlei vreemde leer. Het is goed voor het hart om te worden gesterkt door genade, maar zij die van voedingsregels hetzelfde verwachtten hebben daar geen baat bij gevonden.
10 Wij hebben een altaar waarvan zij die in de tabernakel dienstdoen niet mogen eten.
11 De kadavers van de dieren waarvan het bloed door de hogepriester het heiligdom werd binnengebracht, werden buiten het kamp verbrand.
12 Ook Jezus is buiten de stadspoort gestorven, om met zijn eigen bloed de schuld van het volk weg te nemen.
13 Laten wij dus het tentenkamp verlaten en ons bij Hem voegen, om te delen in de schande die Hij droeg.
14 Wij hebben hier geen blijvende woonplaats, wij kijken uit naar de toekomstige stad.
15 Laten we dus met Jezus' hulp voortdurend onze dankgebeden aan God offeren – zij zijn de vrucht van lippen die belijden dat we bij Hem horen.
16 En laten we niet nalaten goed te doen en elkaar te helpen, want dat is het soort offer waarover God tevreden is.
17 Heb vertrouwen in je leiders: aanvaard hun gezag. Het is hun taak om over jullie ziel te waken en ze zullen daarvoor verantwoording moeten afleggen. Zorg er dus voor dat ze hun taak met vreugde kunnen uitvoeren en bezorg hun geen verdriet, want bij dat laatste zouden jullie geen baat hebben.
18 Bid voor ons; wij hebben er vertrouwen in dat ons geweten zuiver is, want we proberen ons in alle opzichten goed te gedragen.
19 In het bijzonder spoor ik jullie aan te blijven bidden dat ik spoedig opnieuw bij jullie zal kunnen komen.
20 De God die vrede geeft, heeft de grote schaapherder, onze Heer Jezus, uit de dood teruggebracht door het bloed van het eeuwig verbond.
21 Ik wens jullie toe dat Hij jullie zal voorzien van al het goede dat jullie nodig hebben om te doen wat Hij wil, en dat Hij door middel van Jezus Christus in jullie leven zal doen wat Hem bevalt. Hem komt voor eeuwig en altijd de eer toe. Amen.
22 Broeders en zusters, ik heb jullie in het kort geschreven om jullie aan te moedigen. Neem deze brief ter harte!
23 Hierbij laat ik jullie weten dat onze broeder Timoteüs is vrijgelaten. Als hij spoedig komt, zal ik samen met hem bij jullie op bezoek komen.

24 Groet al jullie leiders. De christenen in Italië groeten jullie.
25 Ik wens jullie allen Gods genade toe.

De brief van Jakobus

1 Van: Jakobus, dienaar van God en van de Heer Jezus Christus.
Aan: de twaalf stammen in de diaspora. Gegroet!
2 Broeders en zusters, beschouw het als grote vreugde wanneer je allerlei beproevingen doormaakt,
3 want je weet dat de beproeving van je geloof volharding voortbrengt.
4 Zorg ervoor dat die volharding volledig kan doorwerken, opdat je volwassen en volgroeid zal zijn, zonder tekortkomingen.
5 Als het iemand van jullie aan praktische wijsheid ontbreekt, moet hij erom vragen aan God, want God geeft aan iedereen, onvoorwaardelijk en zonder verwijten. Hij zal ook hem die wijsheid geven.
6 Maar hij moet vragen vanuit geloof, zonder te twijfelen, want wie twijfelt is als een golf in de zee: hij wordt heen en weer geslingerd.
7 Wie twijfelt moet niet verwachten dat hij iets van de Heer zal ontvangen,
8 want hij is een wispelturig mens, onstandvastig in alles wat hij doet.
9 Christenen met een geringe sociale status behoren zich gelukkig te prijzen om hun hoge positie,
10 en rijke christenen om hun geringheid – omdat ze zo vergankelijk zijn als veldbloemen.
11 Immers, wanneer de verzengende zon opkomt, verdort het gras en valt de bloem af zodat haar schoonheid vergaat. Zo is het ook met de rijke: hij sterft terwijl hij druk bezig is.
12 Wie volhardt wanneer hij beproevingen ondergaat is gezegend, want wie de proef heeft doorstaan wordt bekroond met het leven dat God heeft beloofd aan de mensen die Hem liefhebben.
13 Laat niemand die in verleiding komt, zeggen dat hij door God in verleiding wordt gebracht. God wordt namelijk niet door het kwaad in verleiding gebracht en Hij brengt zelf ook niemand in verleiding.
14 Iedereen wordt door zijn eigen begerigheid in verleiding gebracht wanneer hij zich laat lokken en bekoren.
15 Wanneer die begerigheid is bevrucht, baart zij zonde, en wanneer de zonde volgroeid is, brengt zij de dood voort.
16 Vergis je niet, mijn geliefde broeders en zusters:

17 iedere goede gave, ieder volmaakt geschenk, komt van
boven. Het daalt neer van de Vader van de zon, maan en
sterren, bij wie geen zweem van verandering is; Hij blijft
altijd dezelfde.
18 Hij heeft ervoor gekozen ons het nieuwe leven te
schenken via de verkondiging van de waarheid; daardoor
zijn we de eerste oogst in zijn schepping geworden.
19 Jullie moeten weten, mijn geliefde broeders en zusters,
dat ieder mens snel bereid moet zijn om te luisteren, maar
niet snel moet willen spreken en ook niet snel kwaad moet
worden,
20 want menselijke woede leidt niet tot de recht-
vaardigheid die God van ons verlangt.
21 Ontdoe je dus van alle vuil en wildgroei aan slechtheid,
en ontvang zachtmoedig de boodschap die als een zaadje in
jullie is geplant en je leven kan redden.
22 Naar die boodschap moet je niet alleen luisteren, je moet
er ook naar leven; anders misleid je jezelf.
23 Want wie de boodschap van God hoort maar niet doet
wat Hij zegt, is als iemand die zijn gezicht in een spiegel
bekijkt,
24 en die, nadat hij zichzelf zorgvuldig heeft bekeken,
weggaat en meteen vergeet hoe hij eruitziet.
25 Wie daarentegen de volmaakte wet, de wet die bevri-
jdt, voortdurend aandachtig bestudeert – wie geen vergee-
tachtige luisteraar is, maar het geleerde toepast – zal worden
gezegend in hetgeen hij doet.
26 Iemand die vindt dat hij zijn geloof in praktijk brengt
maar zijn tong niet in bedwang houdt, bedriegt zichzelf en
zijn geloofspraktijk is waardeloos.
27 De geloofspraktijk die door God als zuiver en on-
berispelijk wordt beschouwd is: wezen en weduwen in nood
bijstaan en je niet door de wereld laten bederven.

2

1 Mijn broeders en zusters, jullie geloof in onze hemelse
Heer Jezus Christus staat geen discriminatie toe.
2 Stel dat er iemand naar jullie samenkomst komt die een
gouden ring en prachtige kledij draagt, en ook een arme in
schamele kleren.
3 Als jullie dan veel aandacht besteden aan de persoon in
prachtige kledij, door te zeggen: ‘Gaat u hier zitten, op deze
goede plaats’, terwijl jullie tegen de arme zeggen: ‘Ga jij daar
staan, of kom aan mijn voeten zitten’,
4 dan discrimineren jullie toch? Dan zijn jullie toch
rechters met verkeerde motieven geworden?

5 Luister, mijn geliefde broeders en zusters, heeft God de
armen van deze wereld niet uitgekozen om rijk te zijn in het
geloof en om deel te krijgen aan het koninkrijk dat Hij heeft
beloofd aan wie Hem liefhebben?
6 Maar jullie vernederen de arme. Zijn het niet de rijken
die jullie onderdrukken en jullie voor het gerecht slepen?
7 Zijn zij het niet die de verheven naam die jullie dragen
belasteren?
8 Als je de wet van Gods koninkrijk naleeft zoals die in de
Schriften is vervat – heb je naaste lief zoals je jezelf liefhebt
– dan handel je juist.
9 Maar als je discrimineert, zondig je en word je door de
Wet als overtreder beschouwd.
10 Immers, wie zich aan de hele Wet houdt maar op één
punt struikelt, is volledig schuldig.
11 Hij die zei: "Pleeg geen echtbreuk", heeft immers ook
gezegd: "Pleeg geen moord". Dus als je bijvoorbeeld geen
echtbreuk maar wel moord pleegt, ben je een overtreder van
de Wet geworden.
12 Jullie moeten dus spreken en handelen als mensen die
worden beoordeeld op grond van de wet die bevrijdt.
13 In het Oordeel zal er namelijk geen mededogen zijn voor
wie geen mededogen heeft betoond. Mededogen is echter
sterker dan het Oordeel.
14 Wat baat het, mijn broeders en zusters, als iemand
gelovig zegt te zijn maar als dat niet blijkt uit zijn daden?
Kan zijn geloof hem dan redden?
15 Stel dat een van onze broeders en zusters niet over
fatsoenlijke kledij beschikt en gebrek heeft aan voldoende
eten.
16 Als een van jullie dan tegen die persoon zegt: 'Ga in
vrede, hou je warm en eet voldoende', zonder te geven wat
die persoon fysiek nodig heeft, dan heeft je advies toch geen
nut?
17 Zo is het ook met het geloof: als het op zichzelf staat en
er geen daden uit voortkomen, is het dood.
18 Maar als iemand zou zeggen: 'Jij hebt geloof, ik heb
daden', dan vraag ik: toon mij jouw geloof zonder daden,
dan zal ik mijn geloof tonen aan de hand van mijn daden.
19 Je gelooft dat er slechts één God is? Dat is goed, maar de
demonen geloven dat ook en zij sidderen!
20 Jij dwaas, wil je dat ik aantoon dat geloof zonder daden
nutteloos is?
21 Is onze voorvader Abraham niet van schuld vrijgespro-
ken op grond van zijn daden toen hij zijn zoon Isaak op het
altaar zou offeren?

22 Je ziet dus dat zijn geloof gepaard ging met daden en dat
zijn daden zijn geloof vervolledigden.
23 Zo ging het volgende Schriftgedeelte in vervulling:
“Abraham geloofde God en op grond daarvan werd hij
vrijgesproken van schuld”. Hij werd zelfs Gods vriend
genoemd.
24 Je ziet dus dat men met God in het reine komt op grond
van daden, en niet van geloof alleen.
25 Dat geldt ook voor Rachab, de prostituee. Werd zij niet
met God in het reine gebracht op grond van haar daden,
toen zij de verkenners verwelkomde en via een andere route
wegstuurde?
26 Daarom is geloof zonder daden dood, zoals een lichaam
zonder geest dood is.

3

1 Mijn broeders en zusters, slechts weinigen bij jullie
moeten leraar willen worden, want zoals jullie weten wor-
den wij leraars strenger beoordeeld.
2 Wij allen struikelen in vele opzichten. Als iemand in zijn
uitspraken niet struikelt, is hij een volmaakt mens, in staat
om zijn hele lichaam in toom te houden.
3 Wanneer we paarden een bit in hun mond steken om te
zorgen dat ze gehoorzamen, kunnen we hun hele lichaam
aansturen.
4 En de schepen, die groot zijn en door harde wind worden
aangedreven, worden bestuurd met een klein roer, in de
richting die de stuurman bepaalt.
5 Hetzelfde geldt voor de tong: zij is een klein lichaams-
deel, dat tot grote dingen in staat is. Door een klein vuur
kan een groot bos afbranden.
6 Ook de tong is een vuur; ze is de wereld vol on-
gerechtigheid voor onze overige lichaamsdelen. De tong
bevuilt het hele lichaam, steekt de levensloop in brand en
wordt op haar beurt aangestoken door de hel.
7 De mens kan alle soorten wilde dieren, vogels, reptielen
en zeedieren temmen, en doet dat ook.
8 Maar de tong kan door niemand worden getemd; ze is
een onberekenbaar kwaad vol dodelijk venijn.
9 Met haar prijzen we de Heer en Vader en met haar
verwensen we de mensen, die nog wel gemaakt zijn als Gods
evenbeeld.
10 Uit dezelfde mond komen dus zegen en vloek voort.
Mijn broeders en zusters, zo hoort het niet.
11 Zoet en brak water komen toch niet uit dezelfde ader
van een bron?

12 Mijn broeders en zusters, aan een vijgenboom groeien
toch geen olijven, of vijgen aan een druivelaar? En uit een
zilte bron komt toch geen zoet water?
13 Wie van jullie is wijs en verstandig? Laat hij dat
tonen door middel van zijn goede gedrag, door daden die
voortkomen uit wijze zachtmoedigheid.
14 Indien er echter bittere afgunst en geldingsdrang in je
hart leeft, geef dan niet hoog op over je wijsheid, want zo
spreek je de waarheid tegen.
15 Dat is geen wijsheid die van boven komt; ze is aards,
ongeestelijk en demonisch.
16 Want waar afgunst en geldingsdrang zijn, vindt men
onrust en allerlei soorten kwaad.
17 Daarentegen is de wijsheid van boven allereerst zuiver,
en verder vreedzaam, vriendelijk, redelijk, vol mededogen
en goede vruchten, onpartijdig en oprecht.
18 Vredestichters die in vrede zaaien, oogsten
gerechtigheid.

4

1 Vanwaar komen die ruzies en conflicten bij jullie? Zijn
ze niet het gevolg van de hartstochten die in jullie binnenste
strijd voeren?
2 Jullie willen iets, maar krijgen het niet en daarom plegen
jullie moord. Jullie verlangen naar iets, maar kunnen het
niet bemachtigen en daarom vechten en ruziën jullie.
3 Jullie vragen aan God, maar ontvangen niet, omdat
jullie vragen met de verkeerde bedoelingen – om jullie
hartstochten te bevredigen.
4 Jullie zijn ontrouw aan God! Beseffen jullie niet dat
vriendschap met de wereld vijandschap tegenover God is?
Wie besluit om een vriend van de wereld te zijn, wordt
daardoor een vijand van God.
5 Of denken jullie dat er zonder reden in de Schriften
staat dat God jaloers waakt over de geest die Hij in ons doet
wonen?
6 Toch is de genade die Hij schenkt groter. Daarom staat
er: “God keert zich tegen arrogante mensen, maar schenkt
genade aan wie bescheiden zijn.”
7 Onderwerp je dus aan God en bied weerstand aan de
duivel; dan zal die bij jullie wegvluchten.
8 Nader tot God, dan zal Hij tot jou naderen. Zondaars, was
je handen; twijfelaars, reinig je hart.
9 Treur, rouw en ween! Rouw in plaats van te lachen en
wees bedroefd in plaats van blij.

10 Onderwerp je aan de Heer, dan zal Hij je een eervolle
plaats geven.

11 Broeders en zusters, bekritiseer elkaar niet. Wie zijn
geloofsgenoot bekritiseert of over hem oordeelt, bekritiseert
Gods wet en oordeelt erover. En als je over de wet oordeelt,
leef je haar niet na, maar stel je je op als haar rechter.
12 Er is echter slechts één Wetgever en Rechter en Hij kan
zowel redden als vernietigen. Wie ben jij dat je over je
naaste oordeelt?

13 Luister, jullie die zeggen: vandaag of morgen gaan we
naar die en die stad, we blijven er een jaar, doen er zaken en
maken winst.
14 Jullie weten niet wat er morgen zal gebeuren! Wat
is jullie leven? Jullie zijn als nevel, die voor korte tijd
verschijnt en vervolgens verdwijnt.
15 Jullie zouden beter zeggen: als de Heer het wil en wij
nog in leven zijn, zullen we dit of dat doen.
16 Maar nu zijn jullie trots aan het pochen en al dat pochen
is slecht.
17 Als iemand weet wat hij zou moeten doen maar het niet
doet, dan is dat een zonde.

5

1 Luister, jullie rijken! Ween en jammer wegens de ellende
die je zal overkomen!
2 Jullie rijkdom is verrot, je kledij door de motten
aangevreten.
3 Jullie goud en zilver is verroest, en die roest zal tegen je
getuigen. Het zal je lichaam verteren als vuur. Jullie hebben
schatten verzameld terwijl het einde van de tijd nadert.
4 Het loon dat jullie hebben achtergehouden van de
dagloners die jullie velden hebben gemaaid, roept het uit en
het geschreeuw van de arbeiders die hebben geoogst, heeft
de oren van de Heer van de hemelse legers bereikt.
5 Door op aarde in overdaad en genotzucht te leven,
hebben jullie jezelf vetgemest voor de slachttijd.
6 De rechtvaardige die zich niet tegen jullie kan verzetten,
is door jullie veroordeeld en omgebracht.

7 Heb dus geduld, broeders en zusters, tot de komst van
de Heer. De boer die uitkijkt naar een waardevolle oogst,
wacht geduldig totdat de herfst- en voorjaarsregens op het
land zijn gevallen.
8 Ook jullie moeten geduldig blijven en moed houden,
want de Heer komt spoedig.

9 Klaag niet over elkaar, broeders en zusters, anders zal er
over jullie worden geoordeeld. De Rechter staat al voor de
deur.
10 Broeders en zusters, neem een voorbeeld aan het
geduldige lijden van de profeten die in de naam van de Heer
spraken.
11 Zij die hebben volhard, worden als gezegend
beschouwd. Jullie hebben gehoord over de volharding
van Job en jullie hebben gezien wat de Heer uiteindelijk
heeft gedaan. De Heer is vol mededogen en medeleven.
12 Maar bovenal, broeders en zusters, zweer niet bij de
hemel, zweer niet bij de aarde en zweer ook niet bij iets
anders, maar laat je “ja” ja betekenen en je “nee” nee; anders
zal je worden veroordeeld.
13 Heeft iemand bij jullie het moeilijk? Dan moet hij
bidden. Is iemand blij? Dan moet hij lofliederen zingen.
14 Is iemand ziek? Dan moet hij de oudsten van de
kerkgemeenschap uitnodigen om voor hem te komen bidden
en hem met olie te zalven in de naam van de Heer.
15 Dan zal de zieke beter worden dankzij het gelovige
gebed en zal de Heer hem genezen. En als hij heeft
gezondigd, zal het hem worden vergeven.
16 Beken daarom jullie zonden aan elkaar en bid voor
elkaar, opdat je geneest. Het gebed van een rechtvaardig
mens is namelijk doeltreffend en kan veel bereiken.
17 Elia was een gewoon mens zoals wij, en toen hij vurig
bad dat het niet zou regenen, regende het drie jaar en zes
maanden lang niet in het land.
18 En toen hij opnieuw bad, begon het hard te regenen en
leverde het land gewassen op.
19 Mijn broeders en zusters, als bij jullie iemand van de
waarheid afdwaalt en door een ander wordt teruggeleid,
20 dan mogen jullie weten dat wie een afgedwaalde zon-
daar van het verkeerde pad terugleidt, die persoon van de
dood redt en veel zonden uitwist.

De eerste brief van Petrus

1 Van: Petrus, apostel van Jezus Christus.
Aan: de vreemdelingen in de diaspora in Pontus, Galatië, Kappadocië, Asia en Bithynië.
2 Jullie zijn uitverkoren overeenkomstig de voorkennis van God de Vader, en heilig gemaakt door de Geest, om gehoorzaam te zijn aan Jezus Christus en te worden gezuiverd door zijn bloed.
Ik wens jullie een overvloed aan genade en vrede toe.
3 Ik prijs de God en Vader van onze Heer Jezus Christus. In zijn grote mededogen deed Hij ons opnieuw geboren worden, zodat we dankzij Jezus Christus' verrijzenis uit de dood levende hoop hebben:
4 wij verwachten een erfenis die niet kan vergaan, bederven of verwelken en die in de hemel voor jullie wordt bewaard.
5 Het is Gods kracht die jullie nu door middel van je geloof beschermt, totdat de redding komt. En die is al gereed om aan het einde van de tijd te worden geopenbaard.
6 Verheug je daar uitbundig over, zelfs als jullie nu nog door allerlei beproevingen worden bedroefd.
7 Dan zal de zuiverheid van jullie geloof lof, glorie en eer opleveren wanneer Jezus Christus verschijnt. Dat geloof is trouwens veel waardevoller dan vergankelijk goud dat met vuur op zijn zuiverheid wordt getest.
8 Jullie houden van Hem, zonder Hem te hebben gezien. En zonder Hem nu te zien, geloven jullie in Hem en zijn jullie vol onbeschrijflijke, hemelse vreugde,
9 omdat jullie het eindresultaat van jullie geloof ontvangen: de redding van je ziel.
10 Wat die redding betreft: hiernaar hebben de profeten, die profeteerden over de genade die voor jullie bestemd was, gezocht en gespeurd.
11 Zij wilden weten naar welke tijd en omstandigheden de Geest van Christus die in hen leefde, verwees toen Hij Christus' lijden en de daaropvolgende hemelse pracht voorspelde.
12 Hun werd duidelijk gemaakt dat zij met die boodschap, waarin zelfs de engelen graag meer inzicht willen hebben, niet zichzelf maar jullie dienden. Maar nu is die boodschap aan jullie verkondigd, en zij die jullie het evangelie hebben gebracht, deden dat onder leiding van de Heilige Geest die vanuit de hemel is gezonden.

13 Zorg dus dat je innerlijk voorbereid bent: wees alert
en vestig je hoop volledig op de genade die je zal worden
geschonken bij de terugkomst van Jezus Christus.
14 Geef niet toe aan je vroegere begerigheid, van toen je
nog onwetend was, maar wees, als gehoorzame kinderen,
15 heilig in alles wat jullie doen, net zoals Hij die jullie
geroepen heeft heilig is.
16 Er staat immers in de Schriften: “Wees heilig, want Ik
ben heilig”.
17 En als je Degene die alle mensen onpartijdig op grond
van hun gedrag beoordeelt, als Vader aanspreekt, leid dan
je leven als vreemdeling op aarde vol ontzag voor Hem.
18 Doe dat in het besef dat je niet met vergankelijke dingen
als zilver of goud bent vrijgekocht uit de zinloze manier van
leven die door je voorouders was overgeleverd,
19 maar met het kostbare bloed van Christus – Hij stierf als
een smetteloos lam zonder gebrek.
20 Dat was reeds beslist voordat de wereld werd
geschapen, maar is pas nu, aan het einde van de tijd,
geopenbaard omwille van jullie
21 die dankzij Hem in God geloven. En jullie geloof
en verwachting zijn op God gevestigd, omdat Hij Christus
uit de dood heeft doen verrijzen en Hem grote eer heeft
geschonken.
22 Nu jullie, door je gehoorzaamheid aan de waarheid,
jullie ziel hebben gereinigd en oprecht om elkaar geven,
moeten jullie elkaar liefdevol behandelen, met een zuiver
hart en vol ijver.
23 Jullie zijn immers opnieuw geboren. Niet uit sterfelijke
ouders, maar uit een onvergankelijke oorsprong, namelijk
het levende en blijvende woord van God.
24 Immers, “alle mensen zijn als gras, en al hun luister als
een veldbloem. Het gras verdort en de bloem valt af,
25 maar het woord van de Heer houdt voor eeuwig stand.”
En dat woord is het evangelie dat aan jullie is verkondigd.

2

1 Ontdoe jezelf daarom van alle kwaad – van alle bedrog,
hypocrisie, afgunst en laster.
2 Hunker als pasgeboren baby's naar pure geestelijke
melk, zodat jullie daardoor kunnen doorgroeien naar de
eeuwige redding.
3 Jullie hebben immers ervaren dat de Heer goed is.
4 Voeg je bij Hem, de Levende Steen die door mensen werd
afgekeurd maar voor God kostbaar en uitverkoren is.

5 Dan worden jullie zelf ook als levende stenen gebruikt
voor de bouw van een geestelijke tempel, waar heilige
priesters geestelijke offers brengen die door God worden
aanvaard dankzij Jezus Christus.
6 Er staat immers in de Schriften: “Zie, ik leg in Sion
een speciaal uitgekozen, kostbare hoeksteen, en wie daarop
vertrouwt zal niet beschaamd worden.”
7 Voor jullie, gelovigen, is Hij kostbaar. Maar voor
de ongelovigen geldt: “De steen die de bouwers hebben
afgekeurd, is de hoeksteen geworden”,
8 en: “een steen waarover men struikelt en een rotsblok
waaraan men zich stoot”. Omdat zij ongehoorzaam zijn aan
het evangelie, struikelen ze; dat is hun bestemming.
9 Jullie daarentegen zijn een groep uitverkorenen, een
koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk dat
Gods eigendom is geworden om de prachtige daden te
verkondigen van Hem die jullie uit de duisternis naar zijn
wonderbaarlijke licht heeft geroepen.
10 Vroeger waren jullie geen volk, nu zijn jullie Gods volk;
vroeger was er geen mededogen voor jullie, nu hebben jullie
mededogen ontvangen.

11 Beste vrienden, ik roep jullie op, als vreemdelingen
die hier niet thuishoren, om niet toe te geven aan zondige
verlangens die jullie ziel belagen.
12 Gedraag je te midden van de niet-christenen zo goed dat
ze, hoewel zij jullie als boosdoeners bestempelen, je goede
gedrag opmerken en God zullen verheerlijken op de dag dat
Hij komt.
13 Aanvaard omwille van de Heer het gezag van alle
menselijke autoriteiten: de keizer als de hoogste gezagheb-
ber,
14 en de gouverneurs als mensen die door hem zijn
afgevaardigd om boosdoeners te straffen en te prijzen wie
zich goed gedraagt.
15 God wil namelijk dat jullie door je goede gedrag het
dwaze gepraat van onwetende mensen doen verstommen.
16 Leef als vrije mensen, maar gebruik je vrijheid niet als
dekmantel voor slecht gedrag. Jullie zijn immers dienaren
van God.
17 Behandel iedereen met respect, betoon liefde aan je
geloofsgenoten, heb ontzag voor God en respecteer de
keizer.

18 Huisslaven, aanvaard het gezag van je meester, niet
enkel als hij goed en vriendelijk is, maar ook als hij wreed
is.

19 Want wie onverdiend lijden kan verdragen doordat zijn
aandacht op God gevestigd is, is gezegend.
20 Het is toch niet prijzenswaardig als je straf moet verdragen omdat je hebt gezondigd? Maar als je je goed gedraagt
en verdraagt dat je daarvoor lijdt, zal God je zegenen.
21 Daarvoor zijn jullie namelijk geroepen: Christus gaf
jullie het voorbeeld door voor jullie te lijden, zodat je in zijn
voetsporen kan treden.
22 Hij heeft nooit gezondigd en niemand heeft Hem ooit
iets leugenachtigs horen zeggen.
23 Toen Hij werd bespot, schold Hij niet terug en toen Hij
leed, dreigde Hij niet, maar vertrouwde Hij zichzelf toe aan
Degene die rechtvaardig oordeelt.
24 Aan het kruis droeg Hij onze zonden in zijn lichaam,
opdat wij dood zouden zijn voor de zonde en levend voor de
gerechtigheid. Door zijn striemen zijn jullie genezen.
25 Want jullie waren als verdwaalde schapen, maar nu zijn
jullie teruggekeerd naar de Herder en Beschermer van je
ziel.

3

1 Vrouwen, voor jullie geldt: aanvaard het gezag van je
echtgenoot. Dan zullen die echtgenoten die ongehoorzaam
zijn aan het evangelie, door het gedrag van hun vrouw
kunnen worden gewonnen, zonder woorden,
2 doordat ze je eerbiedige, zuivere gedrag opmerken.
3 Het moeten geen uiterlijkheden zoals haarvlechten,
gouden juwelen en mooie kleren zijn die je mooi maken,
4 maar de persoon die je diep vanbinnen bent; de onvergankelijke schoonheid van een zachtmoedige, kalme geest,
die kostbaar is in Gods ogen.
5 Want zo maakten vroeger ook de heilige vrouwen, die
hun hoop op God hadden gevestigd, zich aantrekkelijk: zij
erkenden het gezag van hun echtgenoot.
6 Sara, bijvoorbeeld, was gehoorzaam aan Abraham en
noemde hem haar heer. Jullie zijn haar dochters als jullie
je goed gedragen en je geen angst laat aanjagen.
7 En voor de mannen geldt: ga verstandig met je vrouw
om; zij is van het broze geslacht. Behandel haar eervol, als
iemand die net als jij deel heeft gekregen aan dat genadige
geschenk: het leven. Dan zal niets je gebeden in de weg
staan.
8 Tot slot geldt voor jullie allen: wees eensgezind, leef met
elkaar mee, ga liefdevol met elkaar om, wees medelevend
en bescheiden.

9 Vergeld geen kwaad met kwaad en geen laster met
laster. Integendeel, zegen de ander, want daartoe zijn jullie
geroepen en zo zullen jullie zegen ontvangen.
10 Immers: “Wie van het leven wenst te genieten en goede
tijden wil meemaken, moet geen slechte dingen zeggen en
geen leugens vertellen.
11 Hij dient zich van het kwaad af te keren en zich goed te
gedragen; hij moet volop de vrede nastreven.
12 Want de Heer waakt over de rechtvaardige mensen en
luistert naar hun gebed, maar Hij keert zich tegen hen die
kwaad doen.”
13 En wie zou jou kwaad doen als je je inspant om je goed
te gedragen?
14 Maar zelfs als je moet lijden omdat je een oprecht leven
leidt, ben je gezegend. Wees dus niet bang voor hun dreigen
en maak je niet ongerust,
15 maar erken in je hart dat Christus de heilige Heer is en
wees altijd bereid om je te verantwoorden aan iedereen die
jou om uitleg vraagt over de hoop die in je leeft.
16 Doe dat op een zachtmoedige, respectvolle manier en
met een goed geweten, zodat, wanneer er over je wordt
kwaadgesproken, de mensen die je goede gedrag in Christus
bekritiseren worden beschaamd.
17 Het is namelijk beter om te lijden als gevolg van goed
gedrag, als God dat wil, dan als gevolg van slecht gedrag.
18 Immers, ook Christus heeft geleden. Hij stierf eens en
voor altijd voor onze zonden; de Rechtvaardige stierf voor
de onrechtvaardigen. Hij deed dat om jullie naar God toe
te leiden. Hij werd gedood op natuurlijke wijze en weer tot
leven gebracht op bovennatuurlijke wijze.
19 En in het bovennatuurlijke ging Hij naar de geesten die
gevangenzaten, en maakte dit aan hen bekend.
20 Zij waren ongehoorzaam geweest in de tijd van Noach,
toen God geduldig afwachtte terwijl de ark werd gebouwd.
Daarin werden slechts weinig mensen – acht in totaal – van
het water gered.
21 En nu worden jullie gered door de doop, waarnaar
die gebeurtenis vooruitwijst. Niet doordat het vuil van je
lichaam wordt verwijderd, maar doordat je God smeekt om
een goed geweten op grond van de verrijzenis van Jezus
Christus.
22 Hij is naar de hemel gegaan en bevindt zich aan Gods
rechterzijde, waar engelen en bovennatuurlijke machten en
krachten onder zijn gezag zijn gesteld.

4

1 Christus heeft lichamelijk geleden en jullie moeten
bereid zijn om hetzelfde te doen, want als je lichamelijk hebt
geleden, heb je met de zonde afgerekend.
2 Dan besteed je de rest van je aardse leven niet meer aan
menselijke verlangens, maar aan Gods wil.
3 Jullie hebben al genoeg tijd besteed aan het opgaan in
dingen die de niet-christenen graag doen: losbandigheid,
wellust, dronkenschap, wilde feesten, braspartijen en ver-
werpelijke afgoderij.
4 Het verbaast hen dat jullie niet aan deze buitensporighe-
den meedoen en ze belasteren jullie.
5 Maar ze zullen verantwoording moeten afleggen aan
Degene die klaarstaat om over de levenden en de doden te
oordelen.
6 Daarom is het evangelie verkondigd, zelfs aan mensen
die inmiddels gestorven zijn, opdat hun lichaam menselijk
gezien wel veroordeeld zou zijn, maar hun geest voor God
zou leven.
7 Het einde van alle dingen is bijna aangebroken. Wees
daarom gefocust en alert, zodat je kan bidden.
8 In de eerste plaats moeten jullie elkaar voortdurend met
veel liefde behandelen, want de liefde wist vele zonden uit.
9 Wees gastvrij voor elkaar, zonder klagen.
10 Dien elkaar, elk met de gave die je hebt gekregen, als
goede beheerders van Gods genade in haar vele vormen.
11 Wanneer iemand spreekt, moet hij dat doen als iemand
die de boodschap van God predikt. Wanneer iemand dient,
moet hij dat doen vanuit de kracht die God geeft. Dan wordt
in al die zaken God verheerlijkt, dankzij Jezus Christus. Hem
komt voor eeuwig en altijd de eer en macht toe. Amen.
12 Beste vrienden, wees niet verbaasd over de brandende
beproeving die jullie ondergaan, alsof het vreemd is wat
jullie overkomt.
13 Verheug je echter in de mate waarin je deelt in het lijden
van Christus; dan zal je juichen van vreugde wanneer zijn
hemelse pracht wordt geopenbaard.
14 Als je wordt bespot omdat je Christus' naam draagt, ben
je gezegend, want de luisterrijke Geest, Gods Geest, rust op
je.
15 Zorg dat niemand van jullie lijdt als moordenaar, dief,
boosdoener, of bemoeial.
16 Wie daarentegen lijdt als christen, hoeft zich niet te
schamen, maar dient God te verheerlijken omdat hij zichzelf
een christen mag noemen.

17 De tijd van het oordeel is aangebroken, allereerst voor
de mensen die bij God horen. En als het bij ons begint, wat
zal dan de afloop zijn voor wie ongehoorzaam aan Gods
evangelie is?
18 En als de rechtvaardige met moeite wordt gered, wat zal
er dan gebeuren met de goddeloze en de zondaar?
19 Zij die lijden omdat God dat wil, moeten dus hun leven
aan God, de trouwe Schepper, toevertrouwen en zich goed
gedragen.

5

1 De oudsten onder jullie spoor ik aan, als jullie mede-
oudste, als getuige van Christus' lijden en ook als mede-
ontvanger van de hemelse pracht die binnenkort geopen-
baard zal worden:
2 hoed Gods kudde, waarover jullie zijn aangesteld. Niet
uit dwang, maar uit bereidwilligheid tegenover God. Niet
uit winstbejag, maar uit ijver.
3 Ook niet om je gezag te laten gelden over mensen die je
zijn toevertrouwd, maar als voorbeeld voor de kudde.
4 Dan zal je, wanneer de Opperherder verschijnt, luister
ontvangen – een erekrans die niet verwelkt.
5 Voor de jongeren geldt: aanvaard het gezag van de
oudsten. En voor iedereen: wees bescheiden ten opzichte
van elkaar, want God keert zich tegen de arrogante mensen,
maar schenkt genade aan wie bescheiden zijn.
6 Stel jezelf nederig onder Gods grote gezag; dan zal Hij jou
uiteindelijk een eervolle plaats geven.
7 Geef al je zorgen volledig aan Hem over, want Hij geeft
om jullie.
8 Wees alert en waakzaam. Jullie tegenstander, de duivel,
is als een brullende leeuw die rondsluipt op zoek naar
iemand om te verslinden.
9 Bied weerstand, wees sterk in je geloof en weet dat
jullie geloofsgenoten in de hele wereld hetzelfde soort lijden
ondergaan.
10 Dan zullen jullie, nadat je korte tijd hebt geleden,
worden hersteld en stabiel, krachtig en standvastig worden
gemaakt door de God van alle genade, die jullie via Christus
heeft geroepen om in zijn eeuwige hemelse pracht te leven.
11 Hem komt voor eeuwig de macht toe. Amen.

12 Met de hulp van Silvanus, die ik als een trouwe broeder
beschouw, heb ik jullie deze korte brief geschreven, om jullie
aan te sporen en om jullie ervan te verzekeren dat dit Gods
ware genade betreft. Hou je er dus aan.

13 Jullie krijgen de groeten van jullie mede-uitverkorene in
Babylon en van mijn zoon Markus.
14 Begroet elkaar met een kus die Gods liefde weerspiegelt.
Aan ieder van jullie die bij Christus hoort, wens ik vrede toe.

De tweede brief van Petrus

1 Van: Simeon Petrus, dienaar en apostel van Jezus Christus.
Aan: de mensen die een even kostbaar geloof hebben ontvangen als wij, dankzij de rechtvaardigheid van onze God en redder Jezus Christus.
2 Ik wens jullie toe dat jullie een overvloed aan genade en vrede mogen ervaren doordat jullie God en onze Heer Jezus kennen.
3 Doordat wij God kennen, die ons heeft geroepen om deel te krijgen aan zijn hemelse pracht en zijn goedheid, heeft zijn goddelijke kracht ons alles geschonken wat we nodig hebben om in eerbied voor Hem te leven.
4 De kostbare zegeningen die Hij had beloofd, heeft Hij geschonken opdat jullie daardoor deel zouden krijgen aan de goddelijke natuur, en zouden ontkomen aan het verderf in de wereld dat uit slechte verlangens voortvloeit.
5 Daarom moeten jullie je uiterste best moeten doen om je geloof aan te vullen met deugdzaamheid, je deugdzaamheid met kennis,
6 je kennis met zelfbeheersing, je zelfbeheersing met volharding, je volharding met eerbied voor God,
7 je eerbied voor God met liefdebetoon aan je geloofsgenoten, en je liefdebetoon aan geloofsgenoten met liefdebetoon aan iedereen.
8 Wanneer jullie die zaken in groeiende mate bezitten, zal het kennen van onze Heer Jezus Christus voor jullie niet zonder resultaat of vrucht zijn.
9 Maar wie ze niet bezit, is blind en kortzichtig; hij is vergeten dat hij van zijn vroegere zonden is gereinigd.
10 Broeders en zusters, doe dus je uiterste best om je roeping en uitverkiezing waar te maken. Als jullie dat doen, zal je nooit struikelen,
11 maar staat je een hartelijk welkom te wachten in het eeuwig koninkrijk van onze Heer en redder Jezus Christus.
12 Hieraan wil ik jullie voortdurend herinneren, hoewel jullie het al weten. De waarheid die jullie is gebracht, is goed tot jullie doorgedrongen.
13 Toch denk ik dat het goed is om jullie geheugen te blijven opfrissen zolang ik nog in dit aardse lichaam verblijf.
14 Ik weet dat ik mijn aardse lichaam binnenkort zal verlaten, want onze Heer Jezus Christus heeft me dat duidelijk gemaakt.

15 En ik zal mijn uiterste best doen om ervoor te zorgen
dat jullie je deze dingen ook na mijn heengaan voortdurend
zullen herinneren.
16 Wij waren namelijk geen slim bedachte mythes aan
het volgen toen wij jullie vertelden over de machtige komst
van onze Heer Jezus Christus: wij zijn ooggetuigen van zijn
majesteit.
17 Hij ontving eer en glorie van God de Vader toen de stem
van de verheven Heer klonk: “Dit is mijn dierbare Zoon; Ik
verheug Mij over Hem.”
18 Die stem uit de hemel hebben wij zelf gehoord toen we
met Hem op de heilige berg waren.
19 Daarom zijn wij extra zeker van de betrouwbaarheid
van de woorden van de profeten, en jullie doen er goed
aan daarop te letten, als op een lamp die licht geeft in een
donkere ruimte – in jullie hart – totdat het dag wordt en de
morgenster opgaat.
20 Jullie moeten bovenal weten dat geen enkele profetie in
de Schriften is ontstaan uit menselijk inzicht.
21 Profetie is nooit voortgekomen uit menselijk initiatief:
als mensen namens God spraken, gebeurde dat onder de
leiding van de Heilige Geest.

2

1 Zoals er bij de Israëlieten valse profeten zijn geweest,
zo zullen er ook bij jullie dwaalleraars zijn, die schadelijke
dwaalleer binnensmokkelen. Ze nemen zelfs afstand van de
Meester die hen heeft vrijgekocht en halen zo hun spoedige
ondergang over zich.
2 Veel mensen zullen hun losbandig gedrag overnemen en
daardoor de ware weg een slechte reputatie bezorgen.
3 In hun hebzucht zullen ze jullie met verzinsels uitbuiten,
maar hun veroordeling laat niet lang meer op zich wachten
en hun ondergang is nabij.
4 God spaarde engelen die gezondigd hadden niet, maar
wierp hen in de hel, waar ze in diepe duisternis gevangen
blijven tot het Oordeel.
5 Ook spaarde Hij de oude wereld niet, toen Hij de
zondvloed over een wereld vol goddelozen bracht. Maar
Hij beschermde Noach, die de gerechtigheid aankondigde,
en zeven anderen met hem.
6 Hij veroordeelde de steden Sodom en Gomorra door ze
in de as te leggen, ter illustratie van wat er gaat gebeuren
met mensen die goddeloos leven.
7 En Hij redde Lot, een oprechte man die leed onder het
losbandig gedrag van wettelozen.

8 Want toen die oprechte man in hun midden woonde,
werd zijn rechtschapen gemoed dag in dag uit gekweld door
het zien en horen van hun zondige gedrag.
9 De Heer weet dus echt wel hoe Hij diegenen die ontzag
voor Hem hebben uit moeilijkheden kan redden terwijl Hij
de ongelovigen blijft bestraffen tot aan de Oordeelsdag.

10 Dit geldt vooral voor hen die aan de onreine verlangens
van hun zondige natuur toegeven en het gezag verachten.
Ze zijn overmoedig, arrogant en belasteren onbevreesd de
bovennatuurlijke machten.
11 Daarentegen gebruiken engelen, die sterker en
machtiger zijn dan zij, geen lasterlijke taal wanneer zij
hen bij de Heer in beschuldiging stellen.
12 Maar deze mensen belasteren wat ze niet begrijpen.
Ze zijn als dieren zonder verstand, van nature bestemd om
te worden gevangen en verdelgd. Ze zullen aan hun eigen
slechtheid bezwijken.
13 Hun onrecht zal hun betaald worden gezet. Ze genieten
ervan om zich op klaarlichte dag te laten gaan en tot hun
schande volledig in hun braspartijen op te gaan bij jullie
gemeenschappelijke maaltijden.
14 Ze zondigen onophoudelijk, met hun overspelige ogen
die onstabiele mensen verleiden. Hun harten zijn geoefend
in de hebzucht, die vervloekten!
15 Ze hebben de rechte weg verlaten en zijn verdwaald
geraakt, in navolging van Bileam, de zoon van Beor, die
ervan genoot zich te laten betalen om kwaad te doen.
16 Hij werd echter voor zijn overtreding terechtgewezen
door een lastdier dat niet kon praten, maar dat de waanzin
van de profeet beteugelde door met een menselijke stem te
spreken.
17 Bronnen zonder water zijn ze, nevel die door de
storm wordt voortgedreven. Voor hen wordt de donkerste
duisternis gereedgehouden.
18 Met hoogdravende, holle woorden en losbandige
zondige verlangens verleiden zij mensen die zich nog maar
pas hebben losgemaakt van diegenen die verkeerd leven.
19 Zij beloven hun vrijheid, maar zelf zijn ze slaven
van het verderf, want “de mens is slaaf van hetgeen hem
overmeestert”.
20 Als zij aan de vervuiling door de wereld zijn ontkomen
doordat ze de Heer en redder, Jezus Christus, hebben leren
kennen, maar er toch opnieuw in verstrikt raken en erdoor
worden overmeesterd, dan zijn ze uiteindelijk slechter af
dan vroeger.

21 Het zou beter voor hen zijn geweest als ze de weg
van rechtvaardigheid nooit hadden leren kennen. Maar ze
kennen deze wel en hebben zich afgekeerd van het heilige
gebod dat aan hen was doorgegeven.
22 Op hen is de spreuk “Een hond keert terug naar zijn
braaksel en een gewassen zeug wentelt zich in de modder”
van toepassing.

3

1 Beste vrienden, dit is al de tweede brief die ik aan jullie
schrijf om jullie geheugen op te frissen en jullie aan te
sporen om zuiver te denken.
2 Denk terug aan de woorden die in het verleden door
de heilige profeten zijn gesproken en aan het gebod van
onze Heer en redder dat jullie van de apostelen hebben
ontvangen.
3 Jullie moeten bovenal weten dat er tegen het einde van
de tijd spotters zullen komen, die hun eigen verlangens
zullen volgen en die spottend zullen vragen:
4 ‘Waar is Gods beloofde komst? Want sinds het overlijden
van onze voorouders blijft alles zoals het vanaf het begin
van de schepping is geweest.’
5 Zij houden er bewust geen rekening mee dat het heelal
lang geleden is ontstaan doordat God het bevel gaf, en de
aarde werd gevormd vanuit het water en te midden van het
water.
6 Het was ook door water – door de zondvloed – dat de
toenmalige wereld werd vernietigd.
7 En door hetzelfde bevel van God worden het huidige
heelal en de huidige aarde bewaard, om te worden verbrand
op de Oordeelsdag. Ook de goddelozen zullen dan worden
vernietigd.
8 Met één ding moeten jullie goed rekening houden, beste
vrienden: één dag is voor de Heer als duizend jaar en
duizend jaar als één dag.
9 De Heer treuzelt niet met wat Hij heeft beloofd, al vinden
sommigen dat Hij treuzelt. Integendeel, Hij heeft geduld met
jullie: Hij wil niet dat er iemand verloren gaat, maar dat alle
mensen tot inkeer komen.
10 De Dag van de Heer zal komen als een dief. Dan zal
het heelal met veel lawaai vergaan en zullen de elementen
brandend uiteenvallen. De aarde en alles wat daar gebeurt
zullen worden onthuld.
11 Omdat alles op die manier zal te gronde gaan, moeten
jullie je zuiver en vol eerbied voor God gedragen.

12 Kijk uit naar de Dag van God – waarop het heelal door
brand wordt verwoest en de elementen door hitte worden
verteerd – en breng de komst ervan dichterbij.
13 Op grond van Gods belofte kijken wij uit naar een nieuw
heelal met een nieuwe aarde, waar gerechtigheid zal wonen.
14 Beste vrienden, aangezien jullie hiernaar uitkijken,
moeten jullie je uiterste best doen om dan smetteloos en
onberispelijk te worden aangetroffen, in vrede met Hem.
15 Bedenk dat het geduld van onze Heer mensen in staat
stelt om gered te worden, zoals onze geliefde broeder Paulus
ook al aan jullie schreef met de wijsheid die hem is gegeven,
16 en zoals hij schrijft in al zijn brieven over dit onderwerp.
Sommige zaken in die brieven zijn moeilijk te begrijpen
en worden door onkundige en onstandvastige mensen ver-
draaid. Ze doen dat trouwens ook met de overige Schriften
en het zal tot hun eigen ondergang leiden.
17 Beste vrienden, omdat jullie dit al weten, moeten jullie
waakzaam zijn en je niet laten meeslepen op het dwaalspoor
van wetteloze mensen. Laat je niet van je stuk brengen,
18 maar laat de genade en kennis van onze Heer en redder
Jezus Christus in je groeien. Hem komt alle eer toe, nu en tot
in eeuwigheid. Amen.

De eerste brief van Johannes

1 Het Woord dat leven geeft, bestaat reeds vanaf het
begin. Wij hebben dat Woord gehoord en met eigen ogen
gezien; we hebben het bekeken en met onze eigen handen
aangeraakt.
2 Dat leven is geopenbaard; wij hebben het gezien en wij
getuigen daarvan. Wij verkondigen jullie het eeuwig leven,
dat bij de Vader was en aan ons is geopenbaard.
3 Wij verkondigen wat wij gezien en gehoord hebben ook
aan jullie, opdat jullie met ons verbonden zullen zijn. En
wij zijn verbonden met de Vader en met zijn Zoon Jezus
Christus.
4 Wij schrijven deze brief opdat onze vreugde compleet zal
zijn.

5 Dit is de boodschap die wij van Hem hebben gehoord en
aan jullie verkondigen: God is licht, en er is in Hem in het
geheel geen duisternis.
6 Als wij zeggen dat we met Hem verbonden zijn terwijl we
in het duister leven, dan liegen we en leven we niet volgens
de waarheid.
7 Maar als we in het licht leven, zoals Hij zelf in het licht is,
dan zijn we met elkaar verbonden en reinigt het bloed van
Jezus, zijn Zoon, ons van alle zonden.
8 Als we zeggen dat we zonder zonde zijn, misleiden we
onszelf en woont de waarheid niet in ons.
9 Maar als we onze zonden bekennen aan Degene die
trouw en rechtvaardig is, zal Hij onze zonden vergeven en
ons reinigen van al ons kwaad.
10 Maar als we zeggen dat we nooit gezondigd hebben,
maken we Hem uit voor leugenaar en woont hetgeen Hij
heeft gezegd niet in ons.

2

1 Mijn lieve kinderen, ik schrijf jullie deze brief opdat jullie
niet zondigen. Als iemand echter toch zondigt, dan hebben
we Iemand die voorspraak voor ons doet bij de Vader: Jezus
Christus, de Rechtvaardige.
2 Hij is bovendien het zoenoffer voor onze zonden, en niet
enkel voor de onze maar ook voor die van de hele wereld.
3 Dat we Hem kennen blijkt uit het feit dat we ons aan zijn
geboden houden.

4 Wie zegt dat hij Hem kent, maar zich niet aan zijn
geboden houdt, is een leugenaar en de waarheid woont niet
in hem.
5 Als iemand zich daarentegen houdt aan hetgeen God
zegt, is hij werkelijk volgroeid in zijn liefde voor God.
Daaruit blijkt dat we bij Hem horen.
6 Wie zegt dat hij met Christus verbonden is, behoort te
leven zoals Christus heeft geleefd.

7 Beste vrienden, wat ik jullie schrijf is geen nieuw gebod,
maar een oud gebod waarover jullie al vanaf het begin
beschikken. Het oude gebod is de boodschap die jullie
hebben gehoord.
8 Tegelijkertijd is hetgeen ik jullie schrijf een nieuw gebod,
waarvan de realisatie zichtbaar is in Hem en in jullie, want
de duisternis is aan het verdwijnen en het ware licht schijnt
reeds.
9 Wie zegt dat hij zich in het licht bevindt maar zijn
broeder of zuster hatelijk behandelt, bevindt zich nog altijd
in de duisternis.
10 Als iemand liefdevol met zijn broeder of zuster omgaat,
leeft hij in het licht en is er voor hem geen aanleiding om te
struikelen.
11 Maar wie zijn broeder of zuster hatelijk behandelt,
bevindt zich in de duisternis. Hij wandelt in de duisternis
zonder te weten waar hij naartoe gaat, want door de
duisternis kan hij niet zien.

12 Lieve kinderen, ik schrijf jullie dat jullie zonden zijn
vergeven dankzij Jezus.
13 Ouderen, aan jullie schrijf ik dat jullie Hem kennen, die
al vanaf het begin bestaat. Jongeren, aan jullie schrijf ik dat
jullie de duivel hebben overwonnen.
14 Kinderen, aan jullie schrijf ik dat jullie de Vader kennen.
Ouderen, aan jullie schrijf ik dat jullie Hem kennen, die al
vanaf het begin bestaat. Jongeren, aan jullie schrijf ik dat
jullie sterk zijn: de boodschap van God woont in jullie en
jullie hebben de duivel overwonnen.

15 Heb de wereld en hetgeen zich in de wereld bevindt niet
lief. Als iemand de wereld liefheeft, heeft hij de Vader niet
lief.
16 Want alles wat zich in de wereld bevindt – de zaken
waarnaar de zondige natuur verlangt, de dingen waarnaar
ogen begeerlijk kijken en een arrogante levensstijl – komt
niet van de Vader, maar van de wereld.
17 De wereld en alles wat zij bevat waarnaar mensen
verlangen, zullen verdwijnen. Maar wie doet wat God wil,
leeft voor eeuwig.

18 Kinderen, het laatste uur is aangebroken. Zoals jullie
hebben gehoord, moet de antichrist komen. En nu zijn er al
veel antichristen verschenen; daaruit blijkt dat het laatste
uur is aangebroken.
19 Die mensen komen uit ons midden, maar ze horen niet
bij ons. Als ze wel bij ons zouden horen, dan zouden ze bij
ons gebleven zijn, maar hieruit blijkt dat ze geen van allen
bij ons horen.
20 Jullie daarentegen zijn door de Heilige gezalfd en jullie
kennen de waarheid.
21 Ik schrijf jullie dus niet omdat jullie de waarheid niet
zouden kennen, want jullie kennen die wél, en uit de
waarheid komt geen enkele leugen voort.
22 Wie is dus de leugenaar? Hij die ontkent dat Jezus de
Messias is; dat is de antichrist, degene die zowel de Vader
als de Zoon verloochent.
23 Niemand die de Zoon verloochent, hoort bij de Vader,
maar wie de Zoon erkent, hoort bij de Vader.
24 Daarom moeten jullie je houden aan hetgeen jullie
vanaf het begin hebben gehoord. En als jullie je houden aan
hetgeen jullie vanaf het begin hebben gehoord, dan blijven
jullie met de Zoon en de Vader verbonden.
25 En dit is wat Hij ons heeft beloofd: het eeuwig leven.
26 Ik schrijf jullie deze brief over de mensen die jullie
proberen te misleiden.
27 Het is toch niet nodig dat iemand jullie onderwijst?
Immers, de Heilige Geest is als een zalving die jullie van
Christus hebben ontvangen; Hij rust op jullie en onderwijst
jullie over alles. Wat Hij jullie leert is de waarheid en geen
leugen. Blijf dus met Christus verbonden, in overeenstem-
ming met dat onderwijs.
28 Kortom, lieve kinderen, blijf met Hem verbonden. Dan
zullen wij vol vertrouwen zijn wanneer Hij verschijnt, en
ons niet tegenover Hem schamen wanneer Hij komt.
29 Zoals jullie weten, is Hij rechtvaardig; erken dan ook dat
ieder die rechtvaardig handelt, van God het nieuwe leven
heeft gekregen.

3

1 Kijk eens wat een liefde de Vader ons heeft geschonken!
Wij worden Gods kinderen genoemd, en dat zijn wij ook. De
reden dat de wereld ons niet als zodanig erkent is dat ze Hem
niet kent.
2 Beste vrienden, nu zijn wij Gods kinderen en wat wij
later zullen zijn is nog niet duidelijk. Maar we weten dat

wanneer Hij verschijnt, we zullen zijn als Hem, omdat we Hem zullen zien zoals Hij is.
3 En ieder die zijn verschijning verwacht, maakt zich rein, net zoals Christus rein is.
4 Ieder die zondigt, overtreedt Gods wetten, want zondigen is Gods wet overtreden.
5 Maar zoals jullie weten, is Christus verschenen om zonden weg te nemen en zelf heeft Hij ook nooit gezondigd.
6 Ieder die met Christus verbonden blijft, behoort dus niet te zondigen. Ieder die wel blijft zondigen, heeft Hem nooit gezien en kent Hem niet.
7 Lieve kinderen, laat niemand jullie misleiden. Wie rechtvaardig leeft, is rechtvaardig, net zoals de Zoon rechtvaardig is.
8 En wie een zondig leven leidt, hoort bij de duivel, want de duivel zondigt al vanaf het begin. Het is om de daden van de duivel te vernietigen dat de Zoon van God is verschenen.
9 Wie van God het nieuwe leven heeft gekregen, stopt met zondigen, want het leven dat God schenkt, is in hem gezaaid. Hij kan niet blijven zondigen, want hij heeft van God het nieuwe leven gekregen.
10 Hieraan is te zien wie de kinderen van God zijn en wie de kinderen van de duivel: wie niet rechtvaardig leeft en niet liefdevol omgaat met zijn broeders en zusters, hoort niet bij God.
11 Dit is wat jullie vanaf het begin hebben horen verkondigen: we moeten liefdevol met elkaar omgaan.
12 Wees dus niet zoals Kaïn. Hij hoorde bij de duivel en vermoordde zijn broer. En waarom vermoordde hij hem? Omdat zijn gedrag slecht was en dat van zijn broer goed.
13 Broeders en zusters, wees niet verbaasd als de wereld jullie hatelijk behandelt.
14 Aan onze liefdevolle omgang met elkaar, als broeders en zusters, is te zien dat wij van de dood naar het leven zijn overgegaan. Wie echter niet liefdevol met andere christenen omgaat, bevindt zich nog altijd in het domein van de dood.
15 Ieder die zijn broeder of zuster hatelijk behandelt, is een moordenaar. En zoals jullie weten beschikt een moordenaar niet over het eeuwig leven.
16 Wat liefde is, weten we doordat Hij zijn leven voor ons heeft gegeven. En wij behoren ons leven voor onze broeders en zusters te geven.
17 Als iemand die zelf voldoende heeft om van te leven, ziet dat zijn broeder of zuster gebrek lijdt, en als hij dan weigert om mededogen te hebben, hoe kan hij dan zijn liefde voor God behouden?

18 Lieve kinderen, laten wij elkaar niet liefhebben door
middel van woorden of mooie praatjes, maar met daden die
de echtheid van onze liefde bewijzen.
19 Dan zullen we weten dat we bij de waarheid horen,
zodat we met een gerust geweten voor God kunnen staan,
20 zelfs als ons geweten ons veroordeelt. Want God is
machtiger dan ons geweten en Hij weet alles.
21 Beste vrienden, als ons geweten ons niet veroordeelt,
mogen we God vrijmoedig benaderen.
22 Dan ontvangen we wat we van Hem vragen, omdat we
ons aan zijn geboden houden en doen wat Hem bevalt.
23 En dit is zijn gebod: wij moeten ons vertrouwen stellen
op zijn Zoon Jezus Christus en liefdevol met elkaar omgaan,
zoals Hij ons heeft bevolen.
24 Wie zich aan zijn geboden houdt, blijft met Hem
verbonden; dan zal Hij in hem wonen. Dat Hij in ons woont
blijkt uit het feit dat Hij ons de Geest heeft geschonken.

4

1 Beste vrienden, geloof niet iedereen die geestelijk be-
weert te zijn, maar controleer of iemand zich door Gods
Geest laat leiden. Er zijn namelijk veel valse profeten op
uitgegaan, de wereld in.
2 Hieruit blijkt iemand zich door Gods Geest laat leiden:
iedereen die erkent dat Jezus Christus als mens is gekomen,
laat zich leiden door Gods Geest.
3 En iedereen die Jezus niet erkent, laat zich leiden door
een geest die niet van God komt, maar van de antichrist.
Jullie hadden al gehoord dat die zou komen en hij is nu reeds
in de wereld actief.
4 Jullie horen bij God, lieve kinderen, en jullie hebben die
valse profeten overwonnen, omdat Hij die in jullie woont
machtiger is dan hij die in de wereld actief is.
5 Die valse profeten horen bij de wereld en zeggen wat de
wereld zegt; daarom luistert de wereld naar hen.
6 Wij horen bij God en wie God kent luistert naar ons, maar
wie niet bij God hoort luistert niet naar ons. Daaruit blijkt of
iemand wordt geleid door de Geest van de waarheid of door
een misleidende geest.
7 Beste vrienden, laten we liefdevol met elkaar omgaan,
want de liefde komt uit God voort en iedereen die liefdevol
met anderen omgaat, heeft van God het nieuwe leven
gekregen en kent God.
8 Maar wie niet liefdevol met anderen omgaat, kent God
niet, want God is liefde.

9 Gods liefde voor ons is zichtbaar geworden doordat God
zijn enige Zoon naar de wereld heeft gezonden, opdat wij
dankzij Hem zouden leven.
10 Dit is wat liefde is: niet dat wij God liefhadden, maar
dat Hij ons liefhad en zijn Zoon heeft gezonden als zoenoffer
voor onze zonden.
11 Beste vrienden, aangezien God ons zo liefhad, behoren
wij ook liefdevol met elkaar om te gaan.
12 Niemand heeft ooit God gezien. Als wij liefdevol met
elkaar omgaan, woont God in ons en is onze liefde voor God
volgroeid.
13 Dat wij met Hem verbonden zijn en dat Hij in ons woont,
blijkt uit het feit dat Hij ons zijn Geest heeft geschonken.
14 Wij hebben gezien – en we getuigen ervan – dat de Vader
de Zoon heeft gezonden om de wereld te redden.
15 Als iemand belijdt dat Jezus de Zoon van God is, is hij
met God verbonden en woont God in hem.
16 Wij hebben de liefde leren kennen die God voor ons
heeft, en we vertrouwen erop. God is liefde en wie liefdevol
met anderen omgaat, is met God verbonden en God woont
in hem.
17 Zo raakt onze onderlinge liefde volgroeid, zodat we de
Oordeelsdag vol vertrouwen kunnen tegemoetzien omdat
we, hoewel we nog in deze wereld zijn, zijn zoals Christus.
18 Angst maakt geen deel uit van de liefde. Integendeel, de
volgroeide liefde verdrijft de angst, want angst veronderstelt
straf en als iemand bang is, is zijn liefde nog niet volgroeid.
19 Wij hebben lief omdat Hij ons eerst liefhad.
20 Als iemand zegt dat hij God liefheeft terwijl hij zijn
broeder of zuster hatelijk behandelt, is hij een leugenaar.
Immers, als hij zijn broeder of zuster die hij kan zien, niet
liefheeft, dan kan hij de God die hij niet heeft gezien, ook
niet liefhebben.
21 En dit is dan ook het gebod dat Hij ons heeft gegeven:
wie God liefheeft, moet ook zijn broeders en zusters liefdevol
behandelen.

5

1 Wie gelooft dat Jezus de Messias is, heeft van God het
nieuwe leven gekregen en wie de Vader liefheeft, heeft ook
zijn kinderen lief.
2 Dat we Gods kinderen liefhebben, blijkt uit het feit dat
we God liefhebben en zijn geboden naleven.
3 Want liefde voor God betekent dat we ons aan zijn
geboden houden. En zijn geboden zijn niet te zwaar.

4 Ieder die van God het nieuwe leven heeft gekregen,
overwint de wereld. En we overwinnen de wereld door ons
geloof.
5 Wie is het die de wereld overwint? Enkel hij die gelooft
dat Jezus de Zoon van God is.
6 Jezus Christus is Degene die is gekomen doorheen water
en bloed. Niet alleen door water, maar door water en bloed.
En de Geest getuigt daarvan, want Hij is de waarheid.
7 Er zijn dus drie getuigen:
8 de Geest, het water en het bloed. En hun getuigenissen
stemmen overeen.
9 Als je de getuigenis van mensen aanvaardt, dan moet
je beseffen dat Gods getuigenis nog krachtiger is, en Gods
getuigenis betreft zijn Zoon.
10 Wie in de Zoon van God gelooft, heeft deze getuigenis
aanvaard. Wie echter niet gelooft, maakt God uit voor
leugenaar, doordat hij de getuigenis die God over zijn Zoon
heeft gegeven niet gelooft.
11 Gods getuigenis houdt in dat God ons het eeuwig leven
heeft geschonken en dat leven is beschikbaar via zijn Zoon.
12 Wie de Zoon heeft, heeft het leven, maar wie de Zoon
van God niet heeft, heeft het leven niet.
13 Ik schrijf deze brief aan jullie die je vertrouwen op de
Zoon van God hebben gesteld, opdat jullie weten dat jullie
het eeuwig leven hebben.
14 Wij mogen God vrijmoedig benaderen, want als wij Hem
om iets vragen dat met zijn wil overeenstemt, zal Hij naar
ons luisteren.
15 En omdat we weten dat Hij naar ons luistert, wat we ook
vragen, mogen we er zeker van zijn dat we zullen ontvangen
wat we van Hem hebben gevraagd.
16 Als iemand ziet dat zijn broeder of zuster een zonde
begaat die niet tot de dood leidt, moet hij bidden; dan zal
die persoon het leven behouden. Er bestaat ook zonde die
tot de dood leidt; ik zeg niet dat je dan ook moet bidden.
17 Iedere onrechtmatige daad is zonde en er is zonde die
niet tot de dood leidt.
18 Wij weten dat wie van God het nieuwe leven heeft
gekregen, niet zondigt. Immers, wie van God het nieuwe
leven heeft gekregen, wordt beschermd, zodat de duivel
geen vat op hem heeft.
19 We weten dat wij bij God horen en dat de hele wereld
in de macht van de duivel is.
20 Ook weten we dat de Zoon van God is gekomen om ons
inzicht te geven, opdat wij de ware God zouden kennen. Wij
zijn dus met de ware God verbonden, doordat we met zijn

Zoon Jezus Christus verbonden zijn – en Hij is de ware God
en het eeuwig leven.
21 Lieve kinderen, wees op je hoede voor de afgoden.

De tweede brief van Johannes

1 Van: de oudste.
Aan: de uitverkoren vrouw en haar kinderen. Ik heb jullie
werkelijk lief – en niet alleen ik, maar ook iedereen die de
waarheid kent
2 – doordat de waarheid in ons woont en voor altijd bij ons
zal zijn.
3 Ik bid dat wij genade, mededogen en vrede mogen
ontvangen van God, de Vader, en van Jezus Christus, de Zoon
van de Vader, zodat we kunnen leven in overeenstemming
met de waarheid en vol liefde.
4 Ik was bijzonder verheugd om te ontdekken dat sommige
van je kinderen zich door de waarheid laten leiden, in
overeenstemming met het gebod dat wij van de Vader
hebben ontvangen.
5 En nu vraag ik jou, lieve vrouw, dat we liefdevol met
elkaar omgaan. Het is geen nieuw gebod dat ik schrijf, we
hebben dit vanaf het begin gehad.
6 Liefde is: leven overeenkomstig Gods geboden. Dit is het
gebod dat jullie vanaf het begin hebben gehoord; dit is hoe
jullie moeten leven.
7 Er zijn namelijk veel bedriegers op uitgegaan, de wereld
in, die ontkennen dat Jezus Christus, toen Hij naar de wereld
kwam, een menselijk lichaam had. Zij zijn als de bedrieger
en de antichrist.
8 Wees op je hoede; zorg dat jullie de vruchten van onze
arbeid niet verliezen, maar dat jullie de volle beloning
ontvangen.
9 Als iemand zaken toevoegt in plaats van zich te houden
aan de leer van Christus, dan hoort hij niet bij God. Wie zich
wel aan zijn leer houdt, hoort zowel bij de Vader als bij de
Zoon.
10 Als iemand die deze leer niet brengt naar jullie toe komt,
verwelkom hem dan niet in je huis. Je mag hem zelfs niet als
een broeder begroeten,
11 want wie zo iemand als een broeder begroet, wordt
medeplichtig aan diens slechte daden.
12 Er is veel dat ik jullie wil schrijven, maar ik wil dat niet
doen met inkt op papyrus. Ik hoop naar jullie toe te komen
en persoonlijk met jullie te spreken; dan zal onze vreugde
compleet zijn.
13 De kinderen van je uitverkoren zuster groeten jullie.

De derde brief van Johannes

1 Van: de oudste.
Aan: Gajus, mijn goede vriend, die mij oprecht dierbaar is.
2 Beste vriend, ik wens je toe dat je het in alle opzichten goed mag stellen en dat het met je lichamelijke gezondheid even goed mag gaan als met je ziel.
3 Ik was zeer verheugd toen er geloofsgenoten waren aangekomen die van je oprechtheid getuigden – hoe je volgens de waarheid leeft.
4 Niets verheugt mij meer dan te horen dat mijn kinderen volgens de waarheid leven.
5 Beste vriend, je bent trouw in alles wat je voor je geloofsgenoten doet, zelfs wanneer je hen niet kent.
6 Zij hebben aan de kerkgemeenschap getuigd van je liefdebetoon. Je zou er goed aan doen hen voor hun verdere reis toe te rusten en zo God te eren.
7 Zij zijn er namelijk op uitgegaan om Christus te verkondigen en ze ontvangen geen ondersteuning van niet-christenen.
8 Dergelijke mensen moeten we ondersteunen, want zo werken we mee aan het uitdragen van de waarheid.
9 Ik heb een brief aan de kerkgemeenschap geschreven, maar Diotrefes, die bij hen de eerste plaats wil innemen, weigert ons gezag te erkennen.
10 Wanneer ik kom, zal ik dus op zijn gedrag wijzen: hij verspreidt kwaadaardige praatjes over ons. En alsof dat niet genoeg is, weigert hij het gezag van zijn geloofsgenoten te erkennen. En wanneer iemand dat wel wil doen, weerhoudt hij die persoon daarvan en zet hij hem uit de kerkgemeenschap.
11 Beste vriend, volg niet het slechte, maar het goede na. Wie zich goed gedraagt, hoort bij God en wie zich slecht gedraagt, kent God niet.
12 Wat Demetrius betreft: iedereen spreekt lovend over hem en hun lof wordt door de feiten bevestigd. Wij voegen daar onze lovende getuigenis aan toe en zoals jullie weten is onze getuigenis betrouwbaar.
13 Ik heb veel aan je te schrijven, maar ik wil dat niet doen met inkt en een pen.
14 Ik hoop je binnenkort te zien en dan zullen we elkaar persoonlijk spreken.

15 Ik wens je vrede toe. De vrienden groeten je. Groet elk
van de vrienden persoonlijk.

De brief van Judas

1 Van: Judas, dienaar van Jezus Christus en broer van Jakobus.

Aan: de mensen die geroepen zijn om de liefde van God de Vader te ontvangen en door Jezus Christus te worden beschermd.

2 Ik wens jullie veel mededogen, vrede en liefde toe.

3 Beste vrienden, hoewel ik mij ijverig aan het voorbereiden was om jullie te schrijven over de redding die wij met elkaar gemeen hebben, zie ik mij nu genoodzaakt om jullie in deze brief op te roepen je volop in te zetten voor het geloof dat eens en voor altijd is doorgegeven aan de mensen die bij God horen.

4 Er zijn namelijk bepaalde mensen bij jullie binnengeslopen, van wie het vonnis reeds lang geleden is geveld. Het zijn goddelozen, die de genade van onze God misbruiken als voorwendsel voor losbandigheid en die onze enige Meester en Heer, Jezus Christus, verloochenen.

5 Daarom wil ik jullie eraan herinneren – hoewel jullie dit alles reeds weten – dat de Heer die eerst het volk uit het land Egypte had verlost, vervolgens de ongelovigen onder hen heeft gedood.

6 En de engelen die hun hemelse positie opgaven en hun woonplaats verlieten, houdt Hij in de duisternis in eeuwige boeien gevangen tot de Grote Oordeelsdag.

7 Hetzelfde geldt voor Sodom, Gomorra en de omliggende steden, die seksueel wangedrag pleegden en zich overgaven aan onnatuurlijke seksuele verlangens. Zij dienen nu als voorbeeld doordat ze met eeuwig vuur worden bestraft.

8 De dromers over wie ik het heb, doen als zij: ze verontreinigen hun eigen lichaam, verwerpen het gezag en belasteren de bovennatuurlijke machten.

9 De aartsengel Michaël daarentegen durfde geen beledigend oordeel uit te spreken toen hij onenigheid en ruzie met de duivel had over het lichaam van Mozes. Hij zei: “Moge de Heer je terechtwijzen.”

10 Maar deze mensen belasteren wat ze niet begrijpen. Ze zijn als dieren zonder verstand en wat ze van nature wél begrijpen wordt hun ondergang.

11 Wee hun, want ze zijn de weg van Kaïn opgegaan, geven zich omwille van het gewin over aan het bedrog van Bileam en komen om in de opstand van Korach.

12 Ze zijn een schandvlek op jullie gemeenschappelijke
maaltijden: wanneer ze samen met jullie eten, bedienen ze
zichzelf schaamteloos. Ze zijn regenloze wolken die door de
wind worden voortgedreven, bomen die in de herfst geen
vrucht dragen, ontworteld en helemaal dood.
13 Woeste zeegolven zijn ze, die hun eigen schande
opschuimen, afgedwaalde sterren voor wie de donkerste
duisternis voor eeuwig wordt gereedgehouden.
14 Henoch, die tot de zevende generatie na Adam beho-
orde, profeteerde over hen: “Kijk, de Heer komt met zijn
duizenden heilige engelen,
15 om over alle mensen recht te spreken en hen allen
te veroordelen voor de goddeloze daden die ze in hun
goddeloosheid hebben gepleegd, en voor alle opstandige
woorden die de goddeloze zondaars tegen Hem hebben
gesproken.”
16 Mopperaars en klagers zijn ze, die hun eigen passies
volgen, hoog opgeven over zichzelf, en anderen naar de
mond praten om daar zelf beter van te worden.
17 Maar jullie, beste vrienden, denk aan de voorspellingen
van de apostelen van onze Heer Jezus Christus.
18 Ze zeiden dat er tegen het einde van de tijd spotters
zullen zijn die hun eigen goddeloze passies volgen.
19 Het zijn die spotters die verdeeldheid zaaien, hun
instincten volgen en de Geest niet hebben.
20 Maar jullie, beste vrienden, moeten jezelf opbouwen in
je zeer heilige geloof, bidden onder leiding van de Heilige
Geest,
21 en vasthouden aan Gods liefde, vol verwachting van
het mededogen van onze Heer Jezus Christus, die jullie het
eeuwig leven zal schenken.
22 Heb mededogen met diegenen die twijfelen.
23 Red anderen door hen uit het vuur te trekken. Bij
nog anderen moet jullie mededogen gepaard gaan met
omzichtigheid: jullie moeten zelfs een afkeer hebben van
hun kledij die ze met hun zondige lichaam hebben veron-
treinigd.
24 God kan jullie voor struikelen behoeden en ervoor
zorgen dat jullie smetteloos en met grote blijdschap in zijn
luisterrijke aanwezigheid komen te staan.
25 Aan Hem, de enige God, onze redder, komt de eer,
majesteit, kracht en macht toe, door Jezus Christus onze
Heer, en dat vooraleer de tijd begon, nu, en voor altijd.
Amen.

De openbaring van Johannes

1 Dit is de openbaring van Jezus Christus, door God
aan Hem toevertrouwd opdat Hij zijn dienaren zou tonen
wat spoedig moet gebeuren. Jezus Christus maakte deze
openbaring aan zijn dienaar Johannes bekend door een
engel naar hem toe te sturen.
2 En ik, Johannes, getuig van alles wat ik heb gezien – het
is de boodschap van God en Jezus' getuigenis.
3 Je bent gezegend als je deze profetische woorden voor-
leest en je bent gezegend als je ze hoort en in acht neemt,
want het moment dat deze dingen gaan gebeuren, is bijna
aangebroken.
4 Van: Johannes.
Aan: de zeven kerkgemeenschappen in Asia.
Ik wens jullie de genade en vrede toe van Hem die is, die
was en die komt, en van de zeven geesten voor zijn troon,
5 en van Jezus Christus. Hij is de betrouwbare getuige, die
stierf en als eerste het nieuwe leven binnenging, de heerser
over de koningen op aarde. Hij heeft ons lief en door zijn
dood heeft Hij ons van onze zonden verlost.
6 Ook heeft Hij ons gemaakt tot koningen en priesters voor
zijn God en Vader. Hem komt voor eeuwig de glorie en de
macht toe. Amen.
7 Let op, Hij komt met de wolken. Dan zal iedereen Hem
zien, zelfs zij die Hem doorstoken hadden. Alle volken op
aarde zullen om Hem rouwen. Ja, amen.
8 "Ik ben de alfa en de omega", zegt God, de Heer, Hij die is,
die was en die komt, de Almachtige.
9 Ik, Johannes, ben jullie broeder en, door onze verbon-
denheid met Jezus, deelgenoot in de verdrukking, in Gods
koninkrijk en in de volharding. Ik was op het eiland Patmos
omdat ik de boodschap van God had verkondigd en van
Jezus had getuigd.
10 Op de dag van de Heer werd ik door de Geest gegrepen.
Ik hoorde achter me een stem, die zo luid was als een
trompet.
11 De stem zei: "Schrijf hetgeen je ziet in een boek en
stuur dat naar de zeven kerkgemeenschappen: naar Efeze,
Smyrna, Pergamum, Tyatira, Sardes, Filadelfia en Laodicea."
12 Ik draaide me om, om te zien waar de stem die me
toesprak vandaan kwam. Toen ik me had omgedraaid, zag
ik zeven gouden kandelaars.

13 Midden tussen de kandelaars zag ik Iemand die eruitzag
als een mensenzoon. Hij was gekleed in een lang gewaad,
met een brede gouden band om zijn borst.
14 Zijn haar was zo wit als witte wol, als sneeuw, en zijn
ogen vlamden als vuur.
15 Zijn voeten glansden als brons dat in de oven gezuiverd
is en zijn stem klonk als het bulderen van veel water.
16 In zijn rechterhand hield Hij zeven sterren en uit zijn
mond kwam een scherp, tweesnijdend zwaard. Zijn gezicht
schitterde als de zon wanneer die schijnt in haar volle
sterkte.
17 Toen ik Hem zag, viel ik als dood aan zijn voeten neer.
Hij legde zijn rechterhand op mij en zei: "Wees niet bang, Ik
ben de eerste en de laatste.
18 Ik ben de levende: Ik ben dood geweest, maar kijk, Ik
leef voor eeuwig en altijd. Ik heb de sleutels van de dood en
het dodenrijk.
19 Schrijf op wat je ziet: wat er nu is en wat binnenkort zal
gebeuren.
20 De zeven sterren in mijn rechterhand die je hebt
gezien en de zeven gouden kandelaars hebben de volgende
betekenis: de zeven sterren zijn de engelen van de zeven
kerkgemeenschappen, en de zeven kandelaars zijn die
zeven kerkgemeenschappen.

2

1 Schrijf aan de engel van de kerkgemeenschap in Efeze:
Hij die de zeven sterren in zijn rechterhand houdt en tussen
de zeven gouden kandelaars wandelt, zegt:
2 'Ik heb weet van jouw gedrag: je werkt hard, houdt vol
en kan slechte mensen niet verdragen. Je hebt de mensen
die zichzelf apostel noemen maar het niet zijn, getest en
vastgesteld dat ze liegen.
3 Je houdt vol en je hebt om mijnentwil veel verdragen,
zonder op te geven.
4 Maar wat Ik je kwalijk neem is dat je Mij niet meer
liefhebt zoals voorheen.
5 Bedenk hoe diep je bent gevallen! Kom tot inkeer en
gedraag je weer zoals vroeger. Want als je niet tot inkeer
komt, zal Ik naar je toe komen en je kandelaar verwijderen.
6 Maar het pleit in je voordeel dat je net als Ik de
Nikolaïeten haat.
7 Als je oren hebt, luister dan naar hetgeen de Geest tegen
de kerkgemeenschappen zegt. Wie overwint, zal Ik laten
eten van de levensboom die zich in Gods paradijs bevindt.'

8 Schrijf aan de engel van de kerkgemeenschap in Smyrna:
Hij die de eerste en de laatste is, die dood is geweest en weer
leeft, zegt:
9 'Ik heb weet van jouw lijden en je armoede – hoewel je
rijk bent. Ik weet ook hoe je wordt belasterd door de mensen
die ten onrechte beweren dat ze joods zijn, maar die in feite
Satan vereren.
10 Wees niet bang voor het lijden dat je staat te wachten.
Let op, de duivel staat op het punt sommigen van jullie
gevangen te laten zetten om jullie op de proef te stellen.
Jullie zullen tien dagen lang lijden ondergaan. Wees trouw
tot de dood en Ik zal je bekronen met het leven.
11 Als je oren hebt, luister dan naar hetgeen de Geest
tegen de kerkgemeenschappen zegt. Wie overwint, zal geen
schade ondervinden van de tweede dood.'
12 Schrijf aan de engel van de kerkgemeenschap in Perga-
mum: Hij die het scherpe, tweesnijdende zwaard heeft, zegt:
13 'Ik weet waar jij woont – daar waar Satans troon staat.
Toch hou je mijn naam in ere: je hebt je geloof in Mij niet
verloochend, zelfs niet toen mijn trouwe getuige Antipas
werd omgebracht, bij jullie in de woonplaats van Satan.
14 Maar wat Ik je kwalijk neem is dat er mensen bij jou zijn
die zich houden aan de leer van Bileam. Hij leerde Balak
hoe hij het volk Israël kon laten struikelen, zodat ze zouden
eten van voedsel dat aan de afgoden gewijd was, en ontucht
zouden plegen.
15 Zo is het ook bij jou: sommigen volgen de leer van de
Nikolaïeten.
16 Kom tot inkeer; anders kom Ik spoedig naar je toe om
hen te bestrijden met het zwaard uit mijn mond.
17 Als je oren hebt, luister dan naar hetgeen de Geest
tegen de kerkgemeenschappen zegt. Wie overwint, zal Ik het
verborgen manna geven. Ook zal Ik hem een wit steentje
geven en op dat steentje zal een nieuwe naam staan, die
niemand kent behalve de persoon die hem krijgt.'
18 Schrijf aan de engel van de kerkgemeenschap in Tyatira:
Hij die ogen heeft als een vuurvlam en voeten als gezuiverd
en gepoetst brons, zegt:
19 'Ik heb weet van jouw gedrag: van je liefde, trouw,
dienstbetoon en volharding. Je doet zelfs meer dan vroeger.
20 Maar wat Ik je kwalijk neem is dat je Izebel haar gang
laat gaan. Die vrouw beweert dat ze een profetes is, maar
ze misleidt mijn dienaren en leert hun ontucht te plegen en
aan afgoden gewijd voedsel te eten.
21 Ik heb haar de tijd gegund om tot inkeer te komen, maar
ze weigert zich van haar ontucht af te keren.

22 Let op, Ik zal haar ziek maken en degenen die ontucht
met haar plegen zal Ik zwaar doen lijden, tenzij ze zich
afkeren van het wangedrag dat ze van haar hebben geleerd.
23 Ik zal haar volgelingen een harde dood doen sterven.
Dan zullen alle kerkgemeenschappen weten dat Ik het ben
die gedachten en harten doorgrondt. En Ik zal elk van jullie
loon naar werken geven.
24 Maar tegen de rest in Tyatira, degenen die deze leer niet
aanhangen en de zogenaamde diepe dingen van Satan niet
willen kennen, zeg Ik: “Ik leg jullie geen extra last op;
25 wel moeten jullie vasthouden wat je hebt, totdat Ik kom.”
26 Wie overwint, wie tot het einde doet wat Ik hem
opdraag, zal Ik macht over de volken geven.
27 Hij zal over hen heersen met een ijzeren scepter, en ze
zullen worden stukgeslagen als potten van de pottenbakker.
28 En zoals Ik van mijn Vader de macht heb gekregen, zal
die persoon van Mij de morgenster krijgen.
29 Als je oren hebt, luister dan naar hetgeen de Geest tegen
de kerkgemeenschappen zegt.'

3

1 Schrijf aan de engel van de kerkgemeenschap in Sardes:
Hij die de zeven geesten van God en de zeven sterren heeft,
zegt: 'Ik heb weet van jouw gedrag. Je hebt de reputatie dat
je leeft, maar in feite ben je dood.
2 Wees waakzaam en versterk hetgeen bij jou nog leeft,
zodat het niet sterft, want Ik heb gemerkt dat je gedrag
tekortschiet in Gods ogen.
3 Denk terug aan hetgeen je hebt ontvangen en gehoord,
hou je eraan en kom tot inkeer. Want als je niet waakzaam
bent, zal Ik komen, onverwacht als een dief, en je zal niet
weten op welk tijdstip Ik naar je toe kom.
4 Toch heb je enkele mensen in Sardes die hun kledij niet
hebben vuilgemaakt en zij zullen, gekleed in het wit, leven
waar Ik ben, omdat zij dat verdienen.
5 Wie overwint, zal net als zij in het wit gekleed worden.
Ik zal zijn naam niet uit het boek van het leven schrappen
en Ik zal tegenover mijn Vader en zijn engelen verklaren dat
hij bij Mij hoort.
6 Als je oren hebt, luister dan naar hetgeen de Geest tegen
de kerkgemeenschappen zegt.'
7 Schrijf aan de engel van de kerkgemeenschap in
Filadelfia: Hij die heilig en betrouwbaar is en die de sleutel
van David heeft – wat Hij opent kan niemand sluiten en wat
Hij sluit kan niemand openen – zegt:

8 ‘Ik heb weet van jouw gedrag. Let op, Ik heb een deur
voor je geopend die niemand kan sluiten. Ik weet dat je
slechts weinig macht hebt, maar je hebt je aan mijn woorden
gehouden en je hebt Mij niet verloochend.
9 Ik zal de mensen die Satan vereren – zij beweren ten
onrechte dat ze joods zijn, maar ze liegen – dwingen om naar
je toe te komen om zich aan je voeten neer te werpen in het
besef dat Ik je liefheb.
10 Omdat je hebt volgehouden, zoals Ik je had opgedragen,
zal Ik je beschermen in de tijd van beproeving die de hele
wereld binnenkort moet doorstaan.
11 Ik kom spoedig. Hou vast wat je hebt; dan zal niemand
je kroon wegnemen.
12 Wie overwint, zal Ik maken tot een pilaar in de tempel
van mijn God; hij zal daar altijd blijven staan. Bovendien
zal Ik de naam van mijn God op hem schrijven, én de naam
van de stad van mijn God – het nieuwe Jeruzalem dat uit
de hemel komt, bij mijn God vandaan – én ook mijn eigen
nieuwe naam.
13 Als je oren hebt, luister dan naar hetgeen de Geest tegen
de kerkgemeenschappen zegt.'

14 Schrijf aan de engel van de kerkgemeenschap in
Laodicea: Hij die Amen heet, de trouwe en betrouwbare
getuige, de oorsprong van alles wat God heeft geschapen,
zegt:
15 ‘Ik heb weet van jouw gedrag. Je bent niet heet of koud.
Ik zou willen dat je heet of koud bent.
16 Maar omdat je lauw bent, en niet heet of koud, zal Ik je
uitspuwen.
17 Je beweert dat je rijk bent en aan niets gebrek hebt,
maar je beseft niet dat je miserabel, beklagenswaardig, arm,
blind en naakt bent.
18 Daarom raad Ik je aan, goud van Mij te kopen dat met
vuur gezuiverd is, zodat je rijk zal zijn; ook witte kleren om
je mee te kleden, zodat je je niet voor je naaktheid hoeft te
schamen, en oogzalf om je ogen te verzorgen, zodat je zal
kunnen zien.
19 Ik vermaan en corrigeer de mensen van wie Ik houd.
Toon dus je ijver en kom tot inkeer.
20 Let op, Ik sta voor de deur en Ik klop aan. Als
iemand mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem
binnenkomen en dan zullen we samen eten.
21 Wie overwint, zal naast Mij op mijn troon mogen zitten,
net zoals Ik heb overwonnen en naast mijn Vader op zijn
troon heb plaatsgenomen.

22 Als je oren hebt, luister dan naar hetgeen de Geest tegen
de kerkgemeenschappen zegt.' "

4

1 Daarna zag ik in de hemel een open deur. De stem die
ik eerder had gehoord, die als een trompet had geklonken
toen Hij mij toesprak, zei tegen mij: "Kom naar hierboven,
dan zal Ik je tonen wat hierna moet gebeuren."
2 Ik raakte onmiddellijk door de Geest overmand en zag in
de hemel een troon staan, waarop Iemand zat.
3 Hij die daar zat, schitterde als een jaspissteen, als sardius.
En rondom de troon zag ik een regenboog die straalde als
een smaragd.
4 Rondom de troon stonden nog 24 tronen; daarop zaten
24 oudsten. Zij waren gekleed in witte gewaden en hadden
elk een gouden kroon op het hoofd.
5 Uit de troon kwamen bliksemschichten en donderslagen.
Voor de troon stonden zeven brandende fakkels; dat zijn de
zeven geesten die bij God horen.
6 Voor de troon bevond zich ook iets dat leek op een zee
van glas, zo helder als kristal. Rondom de troon, aan alle vier
zijden, stonden vier wezens, die zowel voor- als achteraan
vol ogen zaten.
7 Het eerste wezen leek op een leeuw, het tweede wezen op
een jonge stier, het derde wezen had een gezicht als dat van
een mens en het vierde wezen leek op een vliegende adelaar.
8 De vier wezens hadden elk zes vleugels, die zowel
boven- als onderaan vol ogen zaten. De wezens zingen
onophoudelijk, dag en nacht:

"Heilig, heilig, heilig is de Heer, God, de Almachtige,

Hij die was en die is en die komt."

9 Telkens wanneer de wezens lof, eer en dank toezingen
aan Degene die op de troon zit, die voor eeuwig en altijd
leeft,
10 laten de 24 oudsten zich neervallen voor Degene die
op de troon zit. Dan aanbidden ze Degene die voor eeuwig
en altijd leeft en leggen ze hun kroon voor de troon neer.
Daarbij zingen ze:

11 "U, Heer, onze God, bent het waard om glorie, eer en macht
te ontvangen,

want U heeft alles geschapen,

en de schepping bestaat omdat U dat wil."

5

1 Toen zag ik in de rechterhand van Degene die op de troon
zit een boekrol, die aan beide zijden beschreven was en met
zeven zegels was verzegeld.
2 Ook zag ik een machtige engel, die luid riep: “Wie is
waardig genoeg om de zegels te verbreken en het boek te
openen?”
3 Er was niemand in de hemel, op aarde of onder de aarde
die in staat was de boekrol te openen en in te zien.
4 Ik begon heftig te wenen omdat er niemand waardig
genoeg werd geacht om de boekrol te openen en in te zien.
5 Toen zei een van de oudsten tegen mij: “Stop met wenen,
want de leeuw van de stam Juda, de afstammeling van
David, heeft gezegevierd en mag de boekrol met de zeven
zegels openen.”
6 Toen zag ik op de troon, midden tussen de vier wezens en
de oudsten, een lam staan. Het zag eruit alsof het geslacht
was. Het had zeven hoorns en zeven ogen; dat zijn de zeven
geesten die bij God horen en die naar de hele aarde waren
uitgezonden.
7 Het lam begaf zich naar Hem die op de troon zit, om de
boekrol uit diens rechterhand te ontvangen.
8 Zodra het lam de boekrol had ontvangen, lieten de
vier wezens en de vierentwintig oudsten zich voor Hem
neervallen. Elk van hen had een harp en ook een gouden
schaal vol wierook; dat zijn de gebeden van de mensen die
bij God horen.
9 Ze zongen dit nieuwe lied:
“U bent waardig om de boekrol te ontvangen en zijn zegels
te verbreken,
want U bent geslacht en met uw bloed heeft U mensen voor
God vrijgekocht
uit alle stammen, taalgroepen, volken en naties.
10 U heeft hen gemaakt tot koningen en priesters voor God
en zij zullen regeren op aarde.”
11 Terwijl ik toekeek, hoorde ik de stemmen van vele
engelen, die zich rondom de troon, de wezens en de oudsten
bevonden. Het waren er miljoenen.
12 Ze zongen luid:
“Het lam dat geslacht is,
is het waard om de macht, de rijkdom, de wijsheid, de
kracht, de eer, de glorie en de zegen te ontvangen!”
13 Toen hoorde ik alles wat in de hemel en op aarde en
onder de aarde en in de zee leeft – kortom: de hele schepping
– zingen:

“Aan Hem die op de troon zit en aan het lam
komen de zegen, de eer, de glorie en de heerschappij toe,
voor eeuwig en altijd.”

14 De vier wezens zeiden “amen”, en de oudsten lieten zich
in aanbidding neervallen.

6

1 Toen zag ik dat het lam een van de zeven zegels verbrak.
Ik hoorde een van de vier wezens roepen, met een stem die
klonk als de donder: “Kom”.
2 Toen zag ik een wit paard tevoorschijn komen. De ruiter
had een boog bij zich. Er werd hem een kroon gegeven en
hij reed weg om keer op keer te zegevieren.

3 Toen het lam het tweede zegel verbrak, hoorde ik het
tweede wezen roepen: “Kom!”
4 Er kwam een tweede paard tevoorschijn; dit was vuur-
rood. Aan de ruiter werd de macht gegeven om de vrede uit
de wereld weg te nemen, zodat de mensen elkaar zouden
doden. Ook werd hem een groot zwaard gegeven.

5 Toen het lam het derde zegel verbrak, hoorde ik het
derde wezen roepen: “Kom!” Ik zag een zwart paard
tevoorschijn komen. De ruiter had een weegschaal in zijn
hand.
6 Ik hoorde iets dat als een stem klonk; tussen de vier
wezens vandaan riep deze: “Een liter tarwe voor een
dagloon en drie liter gerst voor een dagloon, maar breng
geen schade toe aan de olijfolie en de wijn.”

7 Toen het lam het vierde zegel verbrak, hoorde ik het
vierde wezen roepen: “Kom!”
8 Toen zag ik een vaalgroen paard. De naam van de ruiter
was Dood; het dodenrijk volgde hem en hij ontving de macht
om een kwart van de mensen op aarde te doden door middel
van het zwaard, hongersnood, ziekten en wilde dieren.

9 Toen het lam het vijfde zegel verbrak, zag ik onderaan
het altaar de zielen van de mensen die waren omgebracht
omdat ze trouw hadden getuigd van de boodschap van God.
10 Ze riepen luid: “O heilige en waarachtige Majesteit,
hoelang nog voordat U uw oordeel over de bewoners van
de aarde uitspreekt en hen straft voor het vergieten van ons
bloed?”
11 Toen werd aan elk van hen een wit gewaad gegeven.
Ook werd hun verteld dat ze nog even geduld moesten
hebben totdat het aantal geloofsgenoten bereikt zou zijn die
net als zij gedood zouden worden omdat ze God dienen.

12 Toen zag ik dat het lam het zesde zegel verbrak. Er vond
een zware aardbeving plaats; ook werd de zon zwart als
rouwkledij, en de volle maan werd bloedrood.
13 De sterren vielen op aarde, als onrijpe vijgen die door
een harde wind van de vijgenboom worden gerukt.
14 De lucht rolde op als een boekrol die wordt dichtgerold;
alle bergen en eilanden werden van hun plaats geschud.
15 De koningen op aarde, de machthebbers, de generaals,
de rijken, de machtigen en alle slaven en vrije mensen
verborgen zich in grotten en tussen de rotsen in de bergen.
16 Ze vroegen aan de bergen en de rotsen: "Val op ons en
verberg ons, uit het zicht van Degene die op de troon zit en
weg van de toorn van het lam.
17 Want de verschrikkelijke dag van hun toorn is aange-
broken. Wie zal kunnen standhouden?"

7

1 Daarna zag ik vier engelen staan aan de vier uithoeken
van de aarde. Ze hielden de vier winden van de aarde tegen,
zodat er geen wind zou waaien – niet op het land, niet op zee,
zelfs niet over de bomen.
2 Toen zag ik nog een engel. Hij steeg op vanuit het oosten.
Hij had het zegel van de levende God bij zich en riep luid
naar de vier engelen die de macht hadden gekregen om het
land en de zee schade toe te brengen:
3 "Breng geen schade toe aan het land, de zee of zelfs de
bomen, voordat we Gods zegel hebben aangebracht op het
voorhoofd van zijn dienaren."
4 Ik hoorde hoeveel mensen het zegel hadden ontvangen:
144.000 mensen uit alle stammen van de Israëlieten hadden
het zegel ontvangen.
5 12.000 mensen van de stam Juda, 12.000 van de stam
Ruben, 12.000 van de stam Gad,
6 12.000 van de stam Aser, 12.000 van de stam Naftali,
12.000 van de stam Manasse,
7 12.000 van de stam Simeon, 12.000 van de stam Levi,
12.000 van de stam Issachar,
8 12.000 van de stam Zebulon, 12.000 van de stam Jozef en
12.000 van de stam Benjamin hadden het zegel ontvangen.
9 Daarna zag ik een menigte die zo groot was dat niemand
de mensen kon tellen. Ze kwamen uit alle volken, stammen,
naties en taalgroepen en stonden voor de troon en voor het
lam. Ze droegen witte gewaden en hielden palmtakken in
hun hand.
10 Ze riepen luid:
"De redding komt van onze God, die op de troon zit, en van
het lam."

11 Alle engelen stonden rondom de troon, met de oudsten
en de vier wezens. Ze lieten zich voorover voor de troon
neervallen om God te aanbidden.
12 Ze zongen:
"Amen. De zegen, glorie, wijsheid, dank, eer, macht en
kracht
komen toe aan onze God, voor eeuwig en altijd. Amen."
13 Toen vroeg een van de oudsten aan mij: "Wie zijn die
mensen in witte gewaden en waar komen ze vandaan?"
14 Ik antwoordde: "Meneer, u weet dat." Hij zei tegen me:
"Dat zijn zij die de grote verdrukking hebben doorstaan. Zij
hebben hun gewaden wit gewassen met het bloed van het
lam.
15 Daarom staan ze voor Gods troon en vereren ze Hem
dag en nacht in zijn tempel. En Hij die op de troon zit zal
hen beschermen met zijn aanwezigheid.
16 Ze zullen nooit meer honger of dorst hebben en de zon
of de hitte zal hen nooit meer verzengen.
17 Het lam op de troon in het midden zal hen hoeden en
hen leiden naar de bronnen met het water dat leven geeft.
En God zal alle tranen uit hun ogen wissen."

8

1 Toen het lam het zevende zegel verbrak, werd het een
half uur lang stil in de hemel.
2 Toen zag ik de zeven engelen die voor God staan; ze
ontvingen alle zeven een trompet.
3 Toen kwam er nog een engel. Hij ging bij het altaar staan
met een gouden wierookschaal in zijn hand. Hij ontving
veel wierook om die, samen met de gebeden van allen die
bij God horen, aan God te offeren op het gouden altaar voor
de troon.
4 Vanuit de wierookschaal in de hand van de engel steeg
rook van de wierook op naar God, samen met de gebeden
van de mensen die bij God horen.
5 Toen nam de engel de wierookschaal, vulde deze met de
brandende kooltjes op het altaar en leegde de schaal over de
aarde. Het begon te donderen en te bliksemen en er was een
aardbeving.
6 De zeven engelen met de zeven trompetten maakten zich
klaar om erop te blazen.
7 De eerste engel blies op zijn trompet en er kwam hagel
en vuur vermengd met bloed tevoorschijn. Het werd op
de aarde geworpen en een derde deel van de aardbodem
brandde af; ook een derde deel van de bomen brandde af en
ook al het groene gras brandde af.

8 Toen blies de tweede engel op zijn trompet; nu werd er
iets dat leek op een grote, in brand staande berg, in de zee
geworpen. Een derde deel van de zee veranderde in bloed,
9 een derde deel van alles wat in de zee leefde ging dood
en een derde deel van de schepen verging.
10 Toen blies de derde engel op zijn trompet; nu viel er een
grote ster uit de lucht. De ster brandde als een fakkel en viel
op een derde deel van de rivieren en waterbronnen.
11 De naam van de ster is Alsem. Een derde deel van alle
water veranderde in alsem en veel mensen stierven doordat
het water bitter was geworden.
12 Toen blies de vierde engel op zijn trompet en een
derde deel van de zon, een derde deel van de maan en een
derde deel van de sterren werd getroffen, zodat dat deel
verduisterd raakte. Tijdens een derde deel van de dag was
er dus geen licht en tijdens een derde deel van de nacht ook
niet.
13 Toen zag ik een adelaar hoog in de lucht vliegen. Ik
hoorde hem luid roepen: “Wee, wee, wee de bewoners van
de aarde, wegens het trompetgeschal van de overige drie
engelen dat binnenkort zal klinken.”

9

1 Toen blies de vijfde engel op zijn trompet. Ik zag een ster
die uit de hemel op aarde was gevallen. Hem werd de sleutel
voor de opening naar de oneindig diepe afgrond gegeven.
2 Hij opende de oneindig diepe afgrond en er steeg rook
uit op, zoals rook uit een grote oven. Door die rook uit de
afgrond raakte de zon verduisterd, zodat het donker werd.
3 Toen kwamen er sprinkhanen uit de rook; zij ontvingen
dezelfde macht als schorpioenen hebben op de aarde.
4 Ze kregen de opdracht geen schade toe te brengen aan
de planten op de aarde en ook niet aan struiken of bomen,
enkel aan de mensen die niet Gods zegel op hun voorhoofd
hadden.
5 Ze mochten hen niet doden, maar hen enkel pijnigen,
vijf maanden lang. De pijn was als de pijn die iemand heeft
wanneer hij door een schorpioen wordt gestoken.
6 Dan zullen de mensen de dood zoeken, maar hem niet
vinden. Ze zullen verlangen naar de dood, maar de dood zal
hen ontvluchten.
7 De sprinkhanen leken op paarden die voor de strijd zijn
toegerust. Op hun kop droegen ze iets dat op een gouden
kroon leek en hun koppen leken op mensenhoofden.
8 Ze hadden haar als vrouwenhaar en hun tanden leken
op leeuwentanden.

9 Ze hadden pantsers die op ijzeren pantsers leken en hun
vleugels maakten een geluid dat klonk als het gedreun van
veel paarden met gevechtswagens die zich naar het slagveld
spoeden.
10 Ze hadden een staart met een angel, zoals schorpioenen,
en met die staart kunnen ze de mensen vijf maanden lang
pijnigen.
11 De engel van de afgrond is koning over hen. Zijn naam
is Vernietiger – Abaddon in het Aramees en Apollyon in het
Grieks.
12 Het eerste aangekondigde onheil is voorbij, hierna
volgen er nog twee.
13 Toen blies de zesde engel op zijn trompet en vanuit
de vier hoeken van het gouden altaar dat voor God staat,
hoorde ik een stem.
14 Deze zei tegen de zesde engel met een trompet: “Laat
de vier engelen los, die worden vastgehouden bij de grote
rivier de Eufraat.”
15 De vier engelen, die waren gereedgehouden voor dat ti-
jdstip op die dag in die maand in dat jaar, werden losgelaten
om een derde deel van de mensheid te doden.
16 Ik hoorde het aantal soldaten te paard; het bedroeg
tweehonderd miljoen.
17 De paarden en ruiters in mijn visioen zagen er als volgt
uit: ze droegen vuurrode, donkerblauwe en zwavelgele
pantsers. De koppen van de paarden leken op leeuwenkop-
pen en er kwam vuur, rook en zwaveldamp uit hun bek.
18 Een derde deel van de mensheid werd gedood door het
vuur, de rook en de zwaveldamp die uit hun bek kwamen –
door deze drie plagen.
19 De kracht van de paarden ligt in hun bek en in hun
staart. Die staarten lijken op slangen; ze hebben koppen
waarmee ze de mensen aanvallen.
20 Maar de overige mensen – zij die niet door deze plagen
waren gedood – bekeerden zich niet van hun zelfgemaakte
goden; ze stopten niet met het aanbidden van demonen en
van gouden, zilveren, bronzen, stenen en houten afgoden
die niet kunnen zien, horen of bewegen.
21 Ook bekeerden ze zich niet van hun moorden, noch van
hun magie, noch van hun ontucht, noch van hun diefstal.

10

1 Toen zag ik een andere machtige engel uit de hemel
komen. Hij was gehuld in een wolk en had een regenboog
boven zijn hoofd. Zijn gezicht straalde als de zon en zijn
benen leken op zuilen van vuur.

2 Hij had een kleine geopende boekrol in zijn hand en zette
zijn rechtervoet op de zee en zijn linkervoet op het land.
3 Toen riep hij zo luid als een brullende leeuw. Nadat hij
had geroepen, klonk zevenmaal de stem van de donder.
4 Nadat de zeven donderslagen hadden gesproken, wilde
ik beginnen schrijven, maar ik hoorde een stem uit de hemel,
die zei: "Hou hetgeen de zeven donderslagen hebben gezegd
geheim; schrijf het niet op."
5 Toen hief de engel die ik op de zee en het land zag staan
zijn rechterhand naar de hemel.
6 Hij zwoer bij Degene die voor eeuwig en altijd leeft –
die de hemel met alles wat daarin is, de aarde en alles wat
daarop is, en de zee en alles wat daarin is, geschapen heeft
– dat er geen uitstel meer zou zijn.
7 Gods geheime plan zal worden uitgevoerd zodra de
zevende engel op de zevende trompet blaast, zoals God aan
zijn dienaren, de profeten, heeft aangekondigd.
8 Toen sprak de stem uit de hemel die ik eerder had
gehoord, opnieuw. Hij zei tegen mij: "Ga naar de engel die
op de zee en op het land staat en neem de kleine geopende
boekrol die hij in zijn hand houdt."
9 Ik ging naar de engel toe en vroeg hem mij de kleine
boekrol te geven. Hij zei tegen mij: "Neem hem aan en eet
hem op. Hij zal je maag bitter maken, maar in je mond zo
zoet zijn als honing."
10 Ik nam de kleine boekrol uit de hand van de engel en at
hem op. In mijn mond smaakte hij zo zoet als honing, maar
toen ik hem had opgegeten werd mijn maag bitter.
11 Toen werd tegen mij gezegd: "Je moet opnieuw pro-
feteren over vele volken, naties, taalgroepen en koningen."

11

1 Toen werd mij een rietstengel gegeven om als meetstok
te gebruiken. Iemand zei: "Ga Gods tempel meten, en ook
het altaar en de mensen in de tempel die God aanbidden.
2 Maar sla het plein buiten de tempel over. Dat mag je niet
meten, want het is aan de volken prijsgegeven. Zij zullen de
heilige stad 42 maanden lang vertrappelen.
3 Ik zal mijn twee getuigen aanstellen en zij zullen 1260
dagen lang profeteren, gekleed in een rouwgewaad."
4 Zij zijn de twee olijfbomen en de twee kandelaars die
voor de Heer van de aarde staan.
5 Als iemand hun kwaad wil doen, zal er vuur uit hun
mond komen, dat hun vijanden verteert. Dus als iemand
hun kwaad wil doen, moet die persoon op die wijze worden
gedood.

6 Zij hebben de macht om de wolkenhemel af te sluiten,
zodat er geen regen zal vallen zolang ze profeteren. Ook
hebben ze de macht om water in bloed te veranderen en de
aarde met allerlei plagen te straffen wanneer ze dat willen.
7 En wanneer ze hun taak als getuige hebben voltooid, zal
het beest dat uit de afgrond opstijgt, strijd tegen hen voeren,
over hen zegevieren en hen doden.
8 Hun dode lichaam zal op straat liggen in de grote stad
met de symbolische namen Sodom en Egypte, de stad waar
ook hun Heer werd gekruisigd.
9 Drieënhalve dag lang zullen mensen uit de volken, stam-
men, taalgroepen en naties naar hun dode lichamen kijken
en niet toelaten dat die worden begraven.
10 De bewoners van de aarde zullen zich over de dood
van de twee profeten verheugen; ze zullen feestvieren en
elkaar geschenken toesturen, want de twee profeten waren
een kwelling voor de bewoners van de aarde.
11 Maar na afloop van die drieënhalve dag kwam de
levensadem die God geeft, in hen terug. Ze gingen op hun
voeten staan en de mensen die naar hen keken werden
verschrikkelijk bang.
12 Toen hoorden de twee profeten een luide stem uit de
hemel, die tegen hen zei: “Kom hierheen.” Ze gingen in een
wolk naar de hemel en hun vijanden keken hen na.
13 Op dat moment was er een zware aardbeving, waardoor
een tiende deel van de stad instortte. Zevenduizend mensen
kwamen bij de aardbeving om. De overlevenden waren zo
bang dat ze de God van de hemel eer bewezen.
14 Het tweede aangekondigde onheil is voorbij; het derde
volgt spoedig.
15 Toen blies de zevende engel op zijn trompet en er
klonken luide stemmen in de hemel. Ze riepen: “Het
koningschap over de wereld van onze Heer en van zijn
Messias is aangebroken. Hun koningschap zal voor eeuwig
en altijd duren.”
16 De 24 oudsten die voor God op tronen zitten, lieten zich
in aanbidding voor God neervallen.
17 Ze zongen: “Wij danken U, Heer, God, Almachtige, die is
en die was, dat U uw grote macht heeft opgenomen en aan
uw koningschap begonnen bent.
18 De volken waren woedend, maar nu is uw toorn
gekomen. Het is tijd voor uw oordeel over de doden. Het
is tijd om uw dienaren, de profeten – en ook alle mensen die
bij U horen en ontzag voor U hebben, zowel de gewone als de
hooggeplaatste – hun beloning te geven en om te vernietigen
wie anderen heeft vernietigd.”

19 Toen ging Gods tempel in de hemel open, zodat de Ark
van het Verbond die in Gods tempel stond, zichtbaar werd.
Het begon te bliksemen, te donderen en te hagelen en er was
een aardbeving.

12

1 Toen verscheen in de lucht een wonderlijk teken: een
vrouw, gehuld in de zon, met de maan onder haar voeten en
een kroon van twaalf sterren op haar hoofd.
2 Ze was zwanger en ze schreeuwde het uit wegens de
weeën en de pijn van het baren.
3 Toen verscheen in de lucht nog een wonderlijk teken: een
grote vuurrode draak met zeven koppen en tien hoorns. Op
elk van zijn zeven koppen droeg hij een diadeem.
4 Met zijn staart veegde hij een derde deel van de sterren
uit de lucht en gooide die op de aarde. De draak ging voor
de vrouw staan die zou baren, om het kind dat zij baarde te
verslinden zodra het geboren zou zijn.
5 Maar toen ze het kind had gebaard – een zoon, die over
alle volken zal heersen met een ijzeren scepter – werd het
kind weggenomen naar God en zijn troon.
6 De vrouw vluchtte naar de wildernis, waar God een
plaats voor haar had gereedgemaakt waar zij 1260 dagen
lang verzorgd zou worden.
7 Toen brak er oorlog uit in de hemel, een strijd van
Michaël en zijn engelen tegen de draak. De draak en zijn
engelen vochten terug,
8 maar ze konden niet tegen Michaël en zijn engelen op en
werden uit de hemel verdreven.
9 Toen werd de grote draak – de slang van weleer, die de
duivel en de satan wordt genoemd en die de hele wereld
misleidt – op de aarde geworpen. Ook zijn engelen werden
op de aarde geworpen.
10 Toen hoorde ik een luide stem in de hemel, die riep:
“Nu zijn de redding, de macht en het koningschap van onze
God en de heerschappij van zijn Messias gekomen, want
de aanklager van onze broeders en zusters, die hen dag en
nacht aanklaagt bij God, is verslagen.
11 Zij hebben hem overwonnen door het bloed van het
lam en door hun getuigenis. Ze waren niet aan hun leven
verknocht, maar waren bereid te sterven.
12 Verheug je daarom, hemel en jullie die daar wonen!
Maar wee de aarde en de zee, want de duivel komt naar
jullie toe; hij is ziedend van woede en weet dat hij niet veel
tijd meer heeft.”

13 Zodra de draak zag dat hij op de aarde was geworpen,
achtervolgde hij de vrouw die een zoon had gekregen.
14 Maar er werden twee grote adelaarsvleugels aan de
vrouw gegeven, om naar de wildernis te vluchten, naar de
plaats waar zij drieënhalf jaar lang verzorgd zou worden,
buiten het bereik van de slang.
15 Toen spuwde de slang een stroom water uit, zo groot als
een rivier, achter de vrouw aan, om haar weg te spoelen.
16 Maar de aarde kwam de vrouw te hulp door haar mond
te openen en de rivier die uit de bek van de draak stroomde
op te slokken.
17 De draak werd woedend op de vrouw en vertrok om
strijd te voeren tegen haar andere afstammelingen; dat zijn
zij die zich aan Gods geboden houden en trouw zijn aan
Jezus' getuigenis.
18 Toen ging de draak op het strand bij de zee staan.

13

1 Toen zag ik een beest uit de zee komen. Het had tien
hoorns en zeven koppen. Op zijn tien hoorns droeg het tien
diademen en op zijn koppen stonden godslasterlijke namen.
2 Het beest dat ik zag, leek op een luipaard met poten als
die van een beer en een bek als die van een leeuw. De draak
gaf hem zijn macht, zijn troon en veel gezag.
3 Een van zijn koppen zag eruit alsof het dodelijk gewond
was geweest en was genezen. De hele aarde bewonderde het
beest en ging erachteraan.
4 De mensen aanbaden de draak, omdat hij het beest
macht had gegeven. Ook aanbaden ze het beest, met de
woorden: “Wie kan zich met het beest vergelijken en wie
kan ertegen op?”
5 Het beest ontving een bek waarmee het hooghartige en
godslasterlijke uitspraken deed en het kreeg de macht om
dat te doen, 42 maanden lang.
6 Het beest begon lasterlijk tegen God te spreken; het
beledigde God, de hemel waar Hij woont en allen die daar
bij Hem zijn.
7 Ook mocht het strijd voeren tegen de mensen die bij God
horen en over hen zegevieren. Het kreeg de macht over alle
stammen en volken en taalgroepen en naties.
8 Alle bewoners van de aarde zullen het beest aanbidden,
ieder van wie de naam niet sinds de schepping van de
wereld is opgetekend in het boek van het leven, dat in het
bezit van het geslachte lam is.
9 Als je oren hebt, luister dan.

10 Wie bestemd is voor gevangenschap, zal worden gevangengenomen. Wie bestemd is om met het zwaard te worden omgebracht, zal met het zwaard worden omgebracht. Om dit aan te kunnen, hebben de mensen die bij God horen volharding en geloof nodig.

11 Toen zag ik uit de aarde een ander beest komen. Het had twee hoorns, als een lam, maar het sprak als een draak.
12 Het oefende in het bijzijn van het eerste beest al diens gezag uit en dwong de aarde en haar bewoners om het eerste beest, waarvan de dodelijke wond genezen was, te aanbidden.
13 Ook deed het grote wonderlijke tekenen; het deed zelfs in het bijzijn van de mensen vuur uit de hemel naar de aarde komen.
14 En met de wonderlijke tekenen die het mocht doen in het bijzijn van het eerste beest, misleidde het de bewoners van de aarde. Het droeg de bewoners van de aarde op, een beeld te maken van het beest dat neergestoken was geweest en toch in leven was gebleven.
15 Ook mocht het tweede beest het beeld van het eerste beest leven inblazen – zodat ook dat beeld kon spreken – en mocht het de mensen ombrengen die dat beeld niet aanbaden.
16 Verder liet het bij alle mensen – zowel de gewone als de hooggeplaatste, zowel de rijke als de arme, zowel de vrije als de onvrije – een merkteken op de rechterhand of het voorhoofd aanbrengen.
17 Enkel wie het merkteken met de naam van het beest of het getal van zijn naam draagt, zal dan kunnen kopen of verkopen.
18 Om dit te verstaan is wijsheid nodig. Wie verstandig is, kan het getal van het beest ontcijferen. Het is namelijk het getal van een mens en zijn getal is 666.

14

1 Daarna zag ik het lam op de berg Sion staan, met 144.000 mensen die zijn naam en de naam van zijn Vader op hun voorhoofd hadden staan.
2 Ik hoorde een geluid uit de hemel, dat klonk als het geluid van veel stromend water, als luide donderslagen. Het geluid dat ik hoorde klonk als dat van harpisten die op hun harp spelen.
3 Voor de troon en voor de vier wezens en de oudsten stonden de 144.000 – zij die van op de aarde waren vrijgekocht. Ze zongen een nieuw lied, dat niemand kon leren behalve zij.

4 Zij zijn het die zich niet met vrouwen hebben verontreinigd; ze zijn maagdelijk gebleven. Zij zijn het die het lam volgen, overal waar het heengaat. Zij zijn het die uit de mensheid zijn vrijgekocht om als de eerste opbrengst aan God en het lam te worden aangeboden.
5 Ze waren nooit op een leugen betrapt; ze waren onberispelijk.

6 Toen zag ik hoog in de lucht nog een engel vliegen. Hij had een eeuwig evangelie, dat hij moest verkondigen aan de bewoners van de aarde, aan alle volken, stammen, taalgroepen en naties.
7 Hij riep luid: “Heb ontzag voor God en geef Hem eer, want het tijdstip van zijn Oordeel is aangebroken. Aanbid Hem die de hemel en de aarde, de zee en de waterbronnen heeft gemaakt.”

8 Daarna kwam er nog een engel, een tweede. Hij riep luid: “De grote stad Babylon is gevallen! Gevallen is zij die alle volken had laten drinken van de wijn van haar ontucht, de wijn die Gods straf teweegbrengt.”
9 Daarna kwam er een derde engel. Hij riep luid: “Wie het beest en het beeld ervan aanbidt en een merkteken op zijn voorhoofd of zijn hand aanvaardt,
10 zal ook drinken van de wijn van Gods toorn; deze zal onverdund in de beker van Gods toorn worden geschonken. Hij zal met brandende zwavel worden gepijnigd in het bijzijn van de heilige engelen en van het lam.
11 Uit het vuur dat hem pijnigt zal voor eeuwig en altijd rook opstijgen. Zij die het beest en het beeld ervan aanbidden en zij die het merkteken van zijn naam op hun voorhoofd aanvaarden, zullen geen rust krijgen, niet overdag en niet 's nachts.”
12 De mensen die bij God horen – zij die zich aan Gods geboden houden en Jezus trouw blijven – zullen dan volharding nodig hebben.
13 Toen hoorde ik een stem uit de hemel, die zei: “Schrijf op: Gezegend zijn zij die vanaf nu sterven als mensen die bij God horen. Jazeker, zegt de Geest, zij vinden rust van hun zwoegen en worden beloond voor hetgeen ze hebben gedaan.”

14 Daarna zag ik een witte wolk. Op die wolk zat Iemand die op een mensenzoon leek. Hij had een gouden kroon op zijn hoofd en een scherpe sikkel in zijn hand.
15 Toen kwam er opnieuw een engel uit de tempel. Hij riep luid naar de Mensenzoon op de wolk: “Neem uw

sikkel ter hand en oogst, want het moment om te oogsten
is aangebroken; de oogst op aarde is rijp."
16 Toen maaide de Mensenzoon op de wolk met zijn sikkel
over de aarde om daar te oogsten.
17 Toen kwam uit de tempel in de hemel nog een engel.
Ook hij had een scherpe sikkel.
18 Bij het altaar vandaan kwam weer een engel; deze had
macht over het vuur. Hij riep luid naar de engel met de
scherpe sikkel: "Neem je scherpe sikkel ter hand om de
trossen van de druivelaar op aarde te snijden, want zijn
druiven zijn rijp."
19 Toen maaide die engel met zijn scherpe sikkel over de
aarde; hij oogstte van de druivelaar op aarde en gooide de
oogst in de grote wijnpers van Gods toorn.
20 De druiven werden geperst buiten de stad en er kwam
een grote stroom bloed uit de wijnpers, zo hoog als het bit
van een paard en bijna driehonderd kilometer lang.

15

1 Toen zag ik in de hemel opnieuw een wonderlijk teken.
Het was groot en indrukwekkend: zeven engelen met zeven
plagen. Dat zijn de laatste plagen, want zij vormen het
sluitstuk van Gods toorn.
2 Toen zag ik iets dat leek op een zee van glas vermengd
met vuur. Zij die over het beest, zijn beeld en het getal
dat zijn naam weergeeft hadden gezegevierd, stonden bij de
glazen zee, met harpen die God hun had gegeven.
3 Ze zongen het lied van Mozes, Gods dienaar, en van het
lam:
"Groot en indrukwekkend zijn uw daden,
Heer, God, Almachtige.
Alles wat U doet is rechtvaardig en eerlijk,
Koning van de volken.
4 Wie zou geen ontzag voor U hebben, Heer,
en U niet verheerlijken?
Want alleen U bent heilig.
Alle volken zullen komen om U te aanbidden,
want uw rechtvaardige daden zijn onthuld."
5 Daarna zag ik in de hemel de tempel opengaan – dat is
de tabernakel van het verbond met God.
6 De zeven engelen met de zeven plagen kwamen uit de
tempel naar buiten. Ze waren gekleed in prachtig linnen en
droegen een gouden band om hun borst.
7 Een van de vier wezens gaf de zeven engelen zeven
gouden schalen, gevuld met de toorn van God, die voor
eeuwig en altijd leeft.

8 De tempel vulde zich met de rook die uit Gods luister
en macht voortkwam. Niemand kon de tempel binnengaan
voordat het einde van de zeven plagen van de zeven engelen
was bereikt.

16

1 Toen hoorde ik een luide stem, die vanuit de tempel de
zeven engelen toeriep: “Ga de zeven schalen van Gods toorn
leeggieten over de aarde.”
2 Toen ging de eerste engel zijn schaal over de aarde leeggi-
eten. De mensen die het merkteken van het beest droegen en
zijn beeld aanbaden, kregen pijnlijke kwaadaardige zweren.
3 Toen goot de tweede engel zijn schaal leeg over de zee.
Het water werd als het bloed van een dode en alles wat in
de zee leefde stierf.
4 Toen goot de derde engel zijn schaal leeg over de rivieren
en waterbronnen. Ook die veranderden in bloed.
5 Ik hoorde de engel voor de rivieren zeggen: “U bent
rechtvaardig, Heilige, die is en die was, want U heeft deze
oordelen voltrokken.
6 Zij die het bloed van de profeten en allen die bij U
horen hebben vergoten, worden nu gedwongen om bloed
te drinken; dat is wat ze verdienen.”
7 Toen hoorde ik het altaar zeggen: “Ja, Heer, God,
Almachtige, uw oordelen zijn eerlijk en rechtvaardig.”
8 Toen goot de vierde engel zijn schaal leeg over de zon,
waardoor deze de macht kreeg om de mensen met vuur te
verschroeien.
9 De grote hitte verschroeide de mensen en zij beledigden
God. Hij heeft macht over deze plagen, maar zij weigerden
zich te bekeren en Hem eer te bewijzen.
10 Toen goot de vijfde engel zijn schaal leeg over de troon
van het beest. Zijn rijk raakte verduisterd en de mensen
beten op hun tong van de pijn.
11 Ze lasterden de God van de hemel wegens hun pijn
en hun zweren, maar ze bekeerden zich niet van hun
wangedrag.
12 Toen goot de zesde engel zijn schaal leeg over de grote
rivier, de Eufraat. Deze viel droog, waardoor een weg
ontstond voor de koningen uit het oosten.
13 Toen zag ik uit de bek van de draak, de bek van het
beest en de mond van de valse profeet drie onreine geesten
komen; ze zagen eruit als kikkers.
14 Dit zijn de demonische geesten die wonderlijke tekenen
doen. Zij gaan naar de koningen van de hele wereld, om hen
te verzamelen voor de strijd die zal plaatsvinden op de grote
Dag van God, de Almachtige.

15 “Let op, Ik kom als een dief. Wie wakker en gekleed
blijft, is gezegend; hij zal niet naakt rondlopen en zich niet
hoeven te schamen.”
16 Ze verzamelden zich op de plaats die in het Aramees
Armageddon heet.

17 Toen goot de zevende engel zijn schaal leeg over de
lucht. Er kwam een luide stem van de troon in de tempel,
die riep: “Het is gebeurd.”
18 Het begon te bliksemen en te donderen en er was een
zware aardbeving, zo zwaar als er nog nooit is geweest sinds
de mensheid zich op aarde bevindt.
19 De grote stad viel in drie delen uiteen en de steden van
de volken stortten in. God was de grote stad Babylon niet
vergeten; Hij gaf haar de beker met de wijn van zijn hevige
toorn.
20 Alle eilanden verdwenen en er waren geen bergen meer
te vinden.
21 Vanuit de lucht vielen grote, loodzware hagelstenen op
de mensen en die lasterden God wegens de plaag van de
hagel. Die plaag was namelijk verschrikkelijk zwaar.

17

1 Toen kwam een van de zeven engelen die de zeven
schalen hadden naar mij toe. Hij zei: “Kom, ik zal je de
voltrekking tonen van het oordeel over de grote hoer die aan
de vele rivieren zit.
2 De koningen op aarde hebben ontucht met haar gepleegd
en de bewoners van de aarde hebben zich aan de wijn van
haar ontucht bedronken.”
3 In het visioen dat de Geest mij gaf, werd ik door deze
engel meegenomen naar de wildernis. Daar zag ik een
vrouw zitten op een felrood beest dat volledig bedekt was
met godslasterlijke namen; het had zeven koppen en tien
hoorns.
4 De vrouw droeg paarse en felrode kleren en sieraden
van goud, edelstenen en parels. In haar hand hield ze een
gouden beker, die gevuld was met de gruwelijke vunzigheid
van haar ontucht.
5 Op haar voorhoofd stond een naam met een geheime
betekenis: de grote stad Babylon, moeder van de hoeren en
van de gruwelen van de aarde.

6 Ik zag dat de vrouw dronken was van het bloed van de
mensen die bij God horen, het bloed van de mensen die van
Jezus hadden getuigd. Ik was verwonderd en verbijsterd om
haar te zien.

7 De engel vroeg mij: “Waarom ben je zo verbijsterd? Laat
me jou het geheim verklaren van de vrouw en van het beest
waarop zij zit, dat met de zeven koppen en de tien hoorns.
8 Het beest dat je zag, was er en is er nu niet; het zal
binnenkort uit de afgrond komen en ten onder gaan. De
bewoners van de aarde, zij van wie de naam niet al vanaf
de schepping van de wereld in het boek van het leven staat,
zullen zich verbazen wanneer ze het beest zien dat er was,
dat er nu niet is en dat zal terugkomen.
9 Om dit te verstaan is wijsheid en verstand nodig. De
zeven koppen zijn de zeven heuvels waarop de vrouw zit.
Ze zijn ook zeven koningen.
10 Vijf van hen zijn gestorven, een is nu koning, en de
zevende is er nog niet. Maar wanneer hij komt, zal hij slechts
kort blijven.
11 Het beest dat er was en er nu niet is, is de achtste koning
– hoewel hij een van de zeven is. Ook hij zal ten onder gaan.
12 De tien hoorns die je hebt gezien, zijn tien koningen. Zij
regeren nog niet, maar zullen de macht krijgen om een uur
lang samen met het beest te regeren.
13 Ze zijn volkomen gelijkgezind en dragen hun macht en
gezag aan het beest over.
14 Ze zullen zich tegen het lam keren en het lam – de Heer
boven alle heren en de Koning boven alle koningen – zal hen
overwinnen. En zij die geroepen, uitverkoren en trouw zijn,
zullen bij Hem zijn.”
15 Hij vervolgde: “De rivieren die je hebt gezien, waarbij
de hoer zit, zijn volken en menigten, naties en taalgroepen.
16 De tien hoorns die je hebt gezien en het beest zullen de
hoer haten en haar al haar bezittingen en kleren afnemen.
Ze zullen haar verslinden en verbranden.
17 God heeft hun namelijk een plan ingegeven dat van Hem
komt: ze zullen overeenkomen om hun koningschap aan
het beest over te dragen totdat hetgeen God gezegd heeft,
in vervulling is gegaan.
18 En de vrouw die je hebt gezien is de grote stad, die heerst
over de koningen op aarde.”

18

1 Daarna zag ik een andere engel uit de hemel komen. Hij
was zeer machtig en door zijn luister werd de hele aarde
verlicht.
2 Hij riep luid en krachtig: “Gevallen, gevallen is de
grote stad Babylon! Ze is een verblijfplaats van demonen
geworden, een hol voor iedere onreine geest, een nest

voor iedere onreine vogel en een hol voor ieder onrein en afschuwwekkend dier.
3 Alle volken hebben van haar mateloze ontucht gedronken zoals men wijn drinkt, de koningen op aarde hebben ontucht met haar gepleegd en de handelaars op aarde hebben zich verrijkt aan haar enorme losbandigheid."

4 Toen hoorde ik een andere stem uit de hemel zeggen:
"Mijn volk, trek uit haar weg en neem geen deel aan haar zonden; dan ontkomen jullie aan de plagen die haar zullen treffen.
5 Want haar zonden liggen hemelhoog opgestapeld en God is haar misdrijven niet vergeten.
6 Zet haar betaald wat ze anderen heeft aangedaan. Geef haar het dubbele van wat zij heeft misdaan. Laat haar het dubbele drinken uit de beker die zij voor anderen had bereid.
7 Laat haar pijn en verdriet even groot zijn als haar eigendunk en decadentie. Ze maakt zichzelf wijs: 'Ik zit hier als een koningin, ik ben geen weduwe, ik zal nooit hoeven rouwen.'
8 Daarom zullen alle plagen haar op één dag treffen: dood, rouw en honger; ook zal ze in vlammen opgaan, want de Heer, de God die zijn oordeel over haar voltrekt, is machtig.
9 De koningen op aarde die ontucht met haar pleegden en in haar decadentie deelden, zullen om haar wenen en treuren wanneer ze de rook van de brandende stad zien.
10 Uit angst voor de pijn die zij dan lijdt, zullen ze op een afstand staan roepen: 'Wee, wee, de grote stad Babylon, de sterke stad, want het oordeel over jou is in een uur voltrokken.'
11 De handelaars op aarde zullen over haar jammeren en rouwen, omdat niemand hun koopwaar meer koopt:
12 goederen van goud en zilver, edelstenen en parels; fijn linnen en paarse, zijden en felrode stoffen; allerlei soorten citrushout; allerlei voorwerpen van ivoor en van kostbaar hout, brons, ijzer en marmer;
13 kaneel, amoom, balsem, mirre en wierook; wijn, olijfolie, fijn meel en tarwe; runderen, schapen, paarden en wagens; slaven en krijgsgevangenen.
14 'Weg is het rijpe fruit waarnaar je hart uitging, verdwenen zijn al je prachtige kostbaarheden; ze zullen nooit meer bestaan.'
15 Uit afschuw voor de pijn die zij dan lijdt, zullen de handelaars die zich aan haar hadden verrijkt, jammerend en rouwend op een afstand staan.
16 Ze zullen roepen: 'Wee, wee, de grote stad, die in fijn linnen en in paarse en rode stoffen was gekleed en die

sieraden van goud, edelstenen en parels droeg.
17 Al die rijkdom is in één uur tijd te gronde gegaan.' "
Alle kapiteins en zeelui, scheepsvolk en reders stonden op een afstand
18 naar de rook van de brandende stad te kijken en schreeuwden het uit: "Welke stad was zo prachtig als zij?"
19 Ze strooiden stof op hun hoofd en riepen al jammerend en rouwend: "Wee, wee, de grote stad, waar alle reders zich aan haar weelde hebben verrijkt, want in één uur tijd is ze verwoest.
20 Verheug je over haar, hemel en allen die bij God horen, apostelen en profeten, want Hij heeft jullie recht verschaft door zijn oordeel over haar te voltrekken."
21 Toen nam een machtige engel een steen ter grootte van een molensteen, gooide die in de zee en zei: "Zo zal de grote stad Babylon worden weggeslingerd; ze zal niet meer bestaan.
22 De muziek van harpisten en muzikanten, van fluitisten en trompettisten zal niet meer in jou worden gehoord, er zal geen enkele ambachtsman meer in jou worden gevonden en het geluid van een molen zal in jou niet meer worden gehoord.
23 Het licht van lampen zal in jou niet meer branden en de stem van bruid en bruidegom zal niet meer in jou worden gehoord, want je handelaars waren de machtigste mannen op aarde en alle volken werden door jouw magie misleid.
24 In deze stad was het bloed vergoten van profeten, van mensen die bij God horen, en van allen die op aarde zijn omgebracht."

19

1 Daarna hoorde ik iets dat klonk als een luide stem van een grote menigte die riep: "Halleluja! De redding, luister en macht zijn van onze God.
2 Zijn oordelen zijn eerlijk en rechtvaardig. Hij heeft zijn oordeel voltrokken over de grote hoer die met haar ontucht de aarde te gronde richtte; Hij heeft haar gestraft voor het vergieten van het bloed van zijn dienaren."
3 En verder: "Halleluja, haar rook stijgt op voor eeuwig en altijd."
4 De vierentwintig oudsten en de vier wezens lieten zich voor God, die op de troon zit, neervallen om Hem te aanbidden met de woorden: "Amen, halleluja."
5 Vanaf de troon klonk een stem, die zei: "Prijs onze God, al zijn dienaren en jullie die ontzag voor Hem hebben, zowel de gewone mensen als de hooggeplaatsten."

6 Toen hoorde ik iets dat klonk als een luide stem van
een grote menigte, als het geraas van vele rivieren, als het
gebulder van zware donderslagen. De stem riep: “Halleluja,
want de Heer, onze God, de Almachtige regeert.
7 Laten we ons verheugen en Hem eer bewijzen, want
het huwelijksfeest van het lam is aangebroken en zijn bruid
heeft zich gereedgemaakt.
8 Zij mag zich kleden in stralend wit linnen.” Het linnen
staat symbool voor het rechtvaardige gedrag van de mensen
die bij God horen.
9 Toen zei de engel tegen mij: “Schrijf op: zij die voor het
huwelijksfeest van het lam zijn uitgenodigd, zijn gezegend.”
Hij vervolgde: “Deze woorden zijn waar; het zijn Gods
woorden.”
10 Ik liet me in aanbidding aan zijn voeten neervallen,
maar hij zei: “Doe dat niet; ik ben slechts een dienaar
van God, net als jij en je broeders en zusters die over de
getuigenis van Jezus beschikken. Je moet God aanbidden.”
De getuigenis van Jezus is wat de Geest de profeten ingeeft.
11 Toen zag ik dat de hemel was opengegaan. Daar stond
een wit paard. De ruiter heet “Trouw en betrouwbaar”; zijn
oordeel en zijn strijd zijn rechtvaardig.
12 Zijn ogen vlammen als vuur en op zijn hoofd draagt Hij
veel diademen, waarin namen gegraveerd zijn die niemand
kent behalve Hij.
13 Hij is gehuld in een in bloed gedrenkt gewaad en zijn
naam luidt “Gods Woord”.
14 De hemelse legers volgden Hem op witte paarden en
gekleed in smetteloos wit, fijn linnen.
15 Uit zijn mond komt een scherp zwaard waarmee Hij de
volken overwint; Hij zal over hen heersen met een ijzeren
scepter en hen pletten in de druivenpers van de hevige toorn
van de almachtige God.
16 Op zijn gewaad, ter hoogte van zijn dij, staat de naam
“Koning boven alle koningen en Heer boven alle heren”.
17 Toen zag ik een engel op de zon staan. Hij riep luid naar
alle vogels die hoog in de lucht vlogen: “Kom, verzamel je
voor het grote feestmaal van God.
18 Dan zullen jullie het vlees eten van koningen, het vlees
van generaals, het vlees van machthebbers, het vlees van
paarden en ruiters, het vlees van alle mensen, zowel de vrije
als de onvrije, zowel de gewone als de hooggeplaatste.”
19 Toen zag ik het beest en de koningen op aarde met hun
legers; zij verzamelden zich om strijd te voeren tegen de
ruiter op het paard en tegen zijn leger.

20 Het beest werd gevangengenomen, samen met de valse
profeet die in zijn bijzijn de wonderlijke tekenen had ver-
richt, waarmee hij de mensen had misleid die het merkteken
van het beest hadden aanvaard en die zijn beeld aanbaden.
De twee werden levend in de vuurpoel van brandende
zwavel geworpen.
21 De anderen werden omgebracht met het zwaard dat uit
de mond van de ruiter kwam, en alle vogels vraten zich vol.

20

1 Toen zag ik een engel uit de hemel komen met de sleutel
voor de afgrond en een zware keten in zijn hand.
2 Hij greep de draak, de slang van weleer – hij is de duivel
en de satan – en ketende hem voor duizend jaar.
3 Hij wierp hem in de afgrond. Toen sloot en verzegelde
hij die boven hem, zodat de draak de volken niet meer
zou kunnen misleiden zolang de duizend jaar niet voorbij
waren. Daarna moet hij korte tijd worden vrijgelaten.
4 Toen zag ik tronen; wie daarop zou zitten zou de macht
krijgen om te oordelen. Ook zag ik de zielen van de mensen
die waren onthoofd omwille van de getuigenis van Jezus en
de boodschap van God; zij hadden het beest en zijn beeld
niet aanbeden en het merkteken niet op hun voorhoofd of
hun hand gekregen. Zij kwamen tot leven en regeerden
duizend jaar lang met Christus.
5 Dit is de eerste verrijzenis. De overige doden kwamen
niet tot leven zolang de duizend jaar niet voorbij waren.
6 Zij die aan de eerste verrijzenis mogen deelnemen, zijn
gezegend en horen bij God. Over hen heeft de tweede dood
geen macht; zij zullen priesters voor God en voor Christus
zijn, en ze zullen duizend jaar lang samen met Hem regeren.
7 Na afloop van die duizend jaar zal Satan uit zijn gevan-
genschap worden vrijgelaten.
8 Hij zal eropuit gaan om de volken te misleiden die in de
vier uithoeken van de aarde wonen – Gog en Magog – en
hen verzamelen voor de strijd. Hun aantal is als dat van de
zandkorrels op een strand.
9 Ze marcheerden over de breedte van de aarde en
omsingelden het kamp van de mensen die bij God horen en
de door God geliefde stad. Toen kwam er vuur uit de hemel,
dat de aanvallers verteerde.
10 Hij die hen had misleid, de duivel, werd in de poel
van brandende zwavel geworpen, bij het beest en de valse
profeet. Daar zullen ze dag en nacht worden gepijnigd, voor
eeuwig en altijd.

11 Toen zag ik een grote witte troon en Hij die daarop
zit. De aarde en de hemel vluchtten bij Hem vandaan; zij
verdwenen.
12 Toen zag ik alle doden voor de troon staan – zowel
de gewone mensen als de hooggeplaatsten – en de boeken
werden geopend. Er werd ook een ander boek geopend,
namelijk het boek van het leven. Over de doden werd het
oordeel geveld dat overeenkwam met hun gedrag zoals dat
in de boeken genoteerd stond.
13 Toen stond de zee de doden af die zij bevatte. Ook
de dood en het dodenrijk stonden de doden af die zij
bevatten en over iedere dode werd het oordeel geveld dat
overeenkwam met zijn gedrag.
14 Toen werden de dood en het dodenrijk in de vuurpoel
geworpen. Dit is de tweede dood, de vuurpoel.
15 Wie niet in het boek van het leven vermeld stond, werd
in de vuurpoel geworpen.

21

1 Toen zag ik een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. De
eerste hemel en de eerste aarde bestonden niet meer; ook
was er geen zee meer.
2 Ik zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, uit de hemel
komen, bij God vandaan; ze was gereed en mooi gemaakt als
een bruid voor haar man.
3 Ik hoorde een luide stem, die vanaf de troon riep: “Dit is
Gods woning bij de mensen. Hij zal bij hen wonen. Zij zullen
zijn volk zijn en Hij, hun God, zal bij hen zijn.
4 Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen; er zal geen dood
meer zijn, noch rouw, noch geween, noch pijn. Het oude is
voorbij.”
5 Hij die op de troon zit, zei: “Let op, Ik maak alles nieuw.”
Toen zei Hij: “Schrijf deze woorden op; ze zijn betrouwbaar
en waar.”
6 Daarna zei Hij tegen mij: “Het is voltooid. Ik ben de alfa
en de omega, het begin en het einde. Wie dorst heeft, zal
Ik vrijelijk laten drinken uit de bronnen met het water dat
leven geeft.
7 Wie overwint, zal deze zaken ontvangen; Ik zal zijn God
zijn en hij zal mijn kind zijn.
8 Maar wie laf en trouweloos zijn, wie zich bezighouden
met gruwelijkheden, moord, seksueel wangedrag, magie en
verering van afgoden, en alle leugenaars, wacht de poel van
brandende zwavel; dat is de tweede dood.”
9 Een van de zeven engelen met de zeven schalen die met
de zeven laatste plagen gevuld waren, kwam naar me toe.

Hij zei tegen mij: “Kom, dan zal ik je de bruid tonen, de
vrouw van het lam.”
10 In het visioen dat de Geest mij gaf, nam de engel mij mee
naar een grote, hoge berg. Daar toonde hij mij de heilige stad
Jeruzalem, die uit de hemel kwam, bij God vandaan.
11 Ze was vol van Gods hemelse pracht; ze schitterde als
een edelsteen, als een kristalheldere steen van jaspis.
12 Ze had een bijzonder hoge muur met twaalf poorten, die
door twaalf engelen werden bewaakt. Op de poorten stonden namen; het waren de namen van de twaalf stammen
van Israël.
13 Er waren drie poorten aan de oostzijde, drie poorten aan
de noordzijde, drie poorten aan de zuidzijde en drie poorten
aan de westzijde.
14 De fundering van de stadsmuur bestond uit twaalf grote
stenen, waarop de namen van de twaalf apostelen van het
lam stonden.
15 De engel die met me sprak had een gouden meetstok om
de stad en haar poorten en haar muur op te meten.
16 De stad is vierkant van vorm: de lengte is gelijk aan de
breedte. Met de meetstok mat hij de stad: 12.000 stadiën
lang, breed en hoog.
17 Ook mat hij de stadsmuur: 144 el in menselijke maten,
die ook door de engel werden gebruikt.
18 De muur is van jaspis; de stad is van zuiver goud en
schittert als helder glas.
19 De stenen die de fundering van de stadsmuur vormen,
waren versierd met allerlei edelstenen: de eerste steen met
jaspis, de tweede met saffier, de derde met chalcedon, de
vierde met smaragd,
20 de vijfde met onyx, de zesde met sardius, de zevende
met chrysoliet, de achtste met beryl, de negende met topaas,
de tiende met chrysopraas, de elfde met zirkoon, de twaalfde
met amethist.
21 De twaalf poorten waren twaalf parels; elke poort was
gemaakt van een enkele parel. De grote straat door de stad
is van zuiver goud en doorschijnend als glas.
22 Een tempel zag ik er niet, want de Heer, God, de
Almachtige, is haar tempel, samen met het lam.
23 De stad heeft het licht van de zon en de maan niet nodig,
want ze wordt verlicht door Gods hemelse pracht en het lam
is haar lamp.
24 De volken zullen leven in haar licht en de koningen op
aarde zullen hun eerbewijzen naar haar toebrengen.
25 Haar poorten zullen overdag altijd open staan en nacht
wordt het er niet.

26 De schatten en eerbewijzen van de volken zullen naar
haar worden toegebracht.
27 Niets dat onrein is en niemand die gruwelijke en
bedrieglijke dingen doet, mag er naar binnen; enkel zij van
wie de namen staan in het boek van het leven dat in het bezit
van het lam is.

22

1 Toen toonde de engel mij de rivier met het water dat
leven geeft. Deze rivier is helder als kristal en ontspringt
aan de troon van God en het lam.
2 Ze stroomt midden door de straat van de stad. Aan
weerszijden van de rivier staat de levensboom; deze draagt
twaalf maal per jaar vrucht – elke maand – en de bladeren
ervan bieden genezing voor de volken.
3 Er zal niets meer zijn waarop Gods vloek rust. De troon
van God en het lam zal daar zijn en Gods dienaren zullen
Hem vereren.
4 Zij zullen zijn gezicht zien en zijn naam zal op hun
voorhoofd staan.
5 Er zal geen nacht meer zijn en er zal geen nood meer zijn
aan het schijnsel van een lamp of het licht van de zon, want
de Heer, God, zal hen verlichten en ze zullen voor eeuwig en
altijd regeren.
6 Toen zei de engel tegen mij: "Deze woorden zijn betrouw-
baar en waar." De Heer, de God wiens Geest door de profeten
spreekt, heeft zijn engel gezonden om zijn dienaren te tonen
wat spoedig moet gebeuren.
7 "Let op, Ik kom spoedig. Wie zich houdt aan de woorden
van dit profetische boek, is gezegend."
8 Ik, Johannes, ben het die deze zaken heeft gehoord en
gezien. Nadat ik ze had gehoord en gezien, liet ik me in
aanbidding neervallen aan de voeten van de engel die me
deze zaken had getoond.
9 Maar hij zei tegen mij: "Doe dat niet; ik ben slechts een
dienaar van God, net als jij en je broeders en zusters, de
profeten. Ik ben net als zij die zich aan de woorden in dit
boek houden. Je moet God aanbidden."
10 Toen zei Hij tegen mij: "Hou de profetische woorden van
dit boek niet geheim, want het moment is bijna aangebro-
ken.
11 Laat de onrechtvaardige nog meer onrecht doen, en wie
doet wat onrein is, nog meer onrein worden. Maar laat de
rechtvaardige nog meer goeds doen en wie een zuiver leven
leidt, een zuiver leven blijven leiden."
12 "Let op, Ik kom spoedig en breng voor iedereen de
beloning mee die hij met zijn daden heeft verdiend.

13 Ik ben de alfa en de omega, de eerste en de laatste, het
begin en het einde.
14 Zij die hun kleren hebben gewassen zijn gezegend, want
zij krijgen toegang tot de levensboom en zij mogen door de
poorten de stad binnengaan.
15 Buiten zijn de honden, zij die magie bedrijven, die
seksueel wangedrag plegen, die anderen vermoorden, die
afgoden dienen – allen die de leugen liefhebben en leuge-
nachtig leven.
16 Ik, Jezus, heb mijn engel gestuurd om ervoor te zor-
gen dat deze boodschap aan de kerkgemeenschappen zou
worden doorgegeven. Ik ben de beloofde afstammeling van
David, de stralende morgenster."
17 De Geest en de bruid zeggen: "Kom." Laat wie het hoort,
zeggen: "Kom." Laat wie dorst heeft, komen en laat wie dat
wil, vrijelijk drinken van het water dat leven geeft.
18 Ik verklaar aan iedereen die de profetische woorden
van dit boek hoort: als iemand er iets aan toevoegt, zal God
hem straffen met de plagen die in dit boek staan beschreven.
19 En als iemand iets verwijdert uit de profetische woor-
den van dit boek, zal God hem het recht ontnemen om van
de levensboom te eten en in de heilige stad te wonen.
20 Hij die dit alles verklaart, zegt: "Ja, Ik kom spoedig."
Amen. Kom, Heer Jezus!
21 Ik wens jullie allen de genade van de Heer Jezus toe.